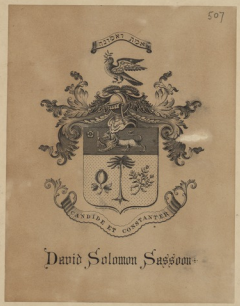
507
AUDAX OMNIS
PRUDENTIA ET CONSTANTIA
David Solomon Sassoon

Heb. 34° 5702

ברוך יהוה אלהי
שם ויהי כנען ע׳
עבד למו יפת י׳
אלהים ליפת וישכן
באהלי שם ויהי
כנען עבד למו׃
ויחי נח אחר המבול
שלש מאות שנה
וחמשים שנה׃ ויהי
כל ימי נח תשע
מאות שנה וחמשים
שנה וימת׃
ואלה תולדת בני
נח שם חם ויפת
ויולדו להם בנים
אחר המבול׃ בני
יפת גמר ומגוג
ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס׃ ובני
גמר אשכנז וריפת

ותגרמה׃ ובני יון
אלישה ותרשיש
כתים ודדנים׃ מאלה
נפרדו איי הגוים
בארצתם איש ל׳
ללשנו למשפחתם
בגויהם׃ ובני חם כוש
ומצרים ופוט וכנען׃
ובני כוש סבא וח׳
וחוילה וסבתה
ורעמה וסבתכא
ובני רעמה שבא
ודדן׃ וכוש ילד
את נמרד הוא
החל להיות גבר
בארץ׃ הוא היה
גבר ציד לפני יהוה
על כן יאמר כנמרד
גבור ציד לפני י׳
יהוה׃ ותהי ראשית

ממלכתו בבל וארך
ואכד וכלנה בארץ
שנער׃ מן הארץ
ההוא יצא אשור
ויבן את נינוה ואת
רחבת עיר ואת
כלח׃ ואת רסן בין
נינוה ובין כלח הוא
העיר הגדלה׃ ו׳
ומצרים ילד את
לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת
נפתחים׃ ואת
פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם
פלשתים ואת ׳
כפתרים׃
וכנען ילד את
צידן בכרו ואת חת
ואת היבוסי ואת

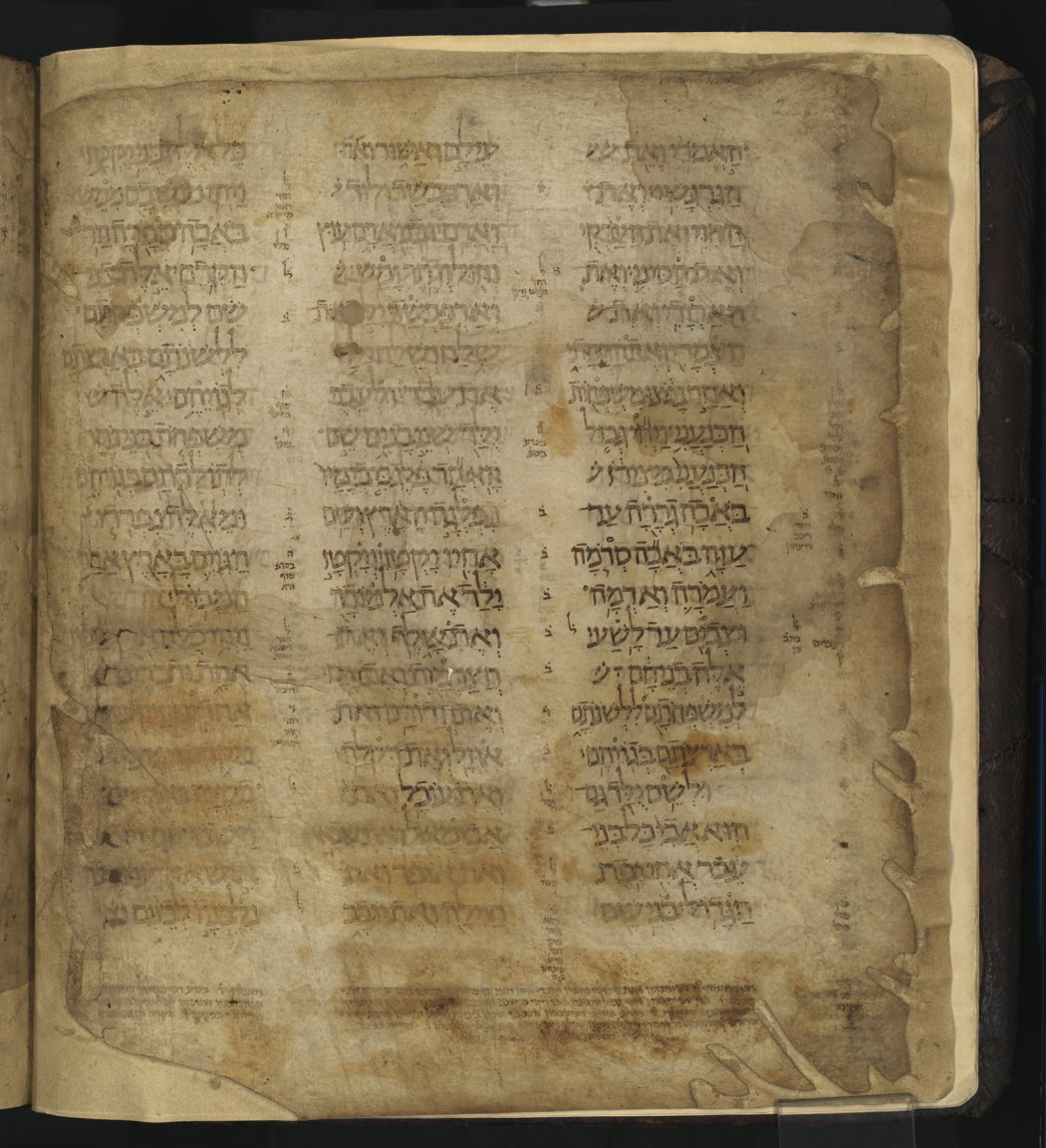

ונשרפה לשרפה
ותהי להם הלבנה
לאבן והחמר היה
להם לחמר ויאמרו
הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו
שם פן נפוץ על
פני כל הארץ וירד
יהוה לראת את
העיר ואת המגדל
אשר בנו בני האדם
ויאמר יהוה הן
עם אחד ושפה
אחת לכלם וזה
החלם לעשות
ועתה לא יבצר
מהם כל אשר יזמו
לעשות הבה
נרדה ונבלה שם

שפתם אשר לא
ישמעו איש שפת
רעהו ויפץ יהוה
אתם משם על פני
כל הארץ ויחדלו
לבנת העיר על כן
קרא שמה בבל כי
שם בלל יהוה
שפת כל הארץ
ומשם הפיצם יהוה
על פני כל הארץ

אלה תולדת שם
שם בן מאת שנה
ויולד את ארפכשד
שנתים אחר המבול
ויחי שם אחרי
הולידו את ארפכשד
חמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות

וארפכשד חי
חמש ושלשים
שנה ויולד את
שלח ויחי ארפכשד
אחרי הולידו את
שלח שלש שנים
וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ושלח חי
שלשים שנה ויולד
את עבר ויחי שלח
אחרי הולידו את
עבר שלש שנים
וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי עבר
ארבע ושלשים
שנה ויולד את
פלג ויחי עבר אחרי
הולידו את פלג

שלשים שנה ו׳
ואחד ועשרים שנה
וילד את יעקב׃
ויעקב עבד אצל לבן
שבע שנים
ברחל בתך הקטנה
ויהיו בעיניו
כימים אחדים
באהבתו אתה׃
ויאמר יעקב אל לבן
הבה את אשתי
כי מלאו ימי
ואבואה אליה׃
ויאסף לבן
את כל אנשי המקום
ויעש משתה׃
והיה בערב
ויקח את לאה בתו
ויבא אתה אליו
ויבא עליה׃
ויתן לבן
לה את זלפה שפחתו
ללאה בתו שפחה׃
והיה בבקר
והנה היא לאה
ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך
ולמה רמיתני׃
ויאמר לבן
לא יעשה כן במקומנו
לתת הצעירה לפני הבכירה׃
מלא שבע זאת
ונתנה לך גם את
בעבדה אשר תעבד עמדי
עוד שבע שנים אחרות׃
ויעש יעקב כן
וימלא שבעה זאת
ויתן לו את רחל בתו
לו לאשה׃
ויתן לבן
לרחל בתו
את בלהה שפחתו
לה לשפחה׃
ויבא גם אל רחל
ויאהב גם את רחל
מלאה
ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃
וירא יהוה כי שנואה לאה
ויפתח את רחמה
ורחל עקרה׃
ותהר לאה
ותלד בן
ותקרא שמו ראובן
כי אמרה כי ראה יהוה בעניי
כי עתה יאהבני אישי׃
ותהר עוד
ותלד בן
ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי
ויתן גם את זה לי
ותקרא שמו שמעון׃
ותהר עוד
ותלד בן
הפעם ילוה אישי אלי
כי ילדתי לו שלשה בנים
על כן קרא שמו לוי׃
ותהר עוד
ותלד בן
הפעם אודה את יהוה
על כן קראה שמו יהודה
ותעמד מלדת׃
ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב
ותקנא רחל באחותה
ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים
ואם אין מתה אנכי׃
ויחר אף יעקב ברחל
ויאמר
התחת אלהים אנכי
אשר מנע ממך פרי בטן׃
ותאמר
הנה בלהה שפחתי
בא אליה
ותלד על ברכי
ואבנה גם אנכי ממנה׃
ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה
ויבא אליה יעקב׃
ותהר בלהה
ותלד ליעקב בן׃
ותאמר רחל
דנני אלהים
וגם שמע בקולי
ויתן לי בן
על כן קראה שמו דן׃
ותהר עוד
ותלד בלהה שפחת רחל
ליעקב בן שני׃
ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחותי גם יכלתי
ותקרא שמו נפתלי׃
ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את זלפה שפחתה
ותתן אתה ליעקב לאשה׃
ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בן׃
ותאמר לאה
בגד
ותקרא שמו גד׃
ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בן שני׃
ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני בנות
ותקרא שמו אשר׃
וילך ראובן בימי קציר חטים
וימצא דודאים בשדה
ויבא אותם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי
מדודאי בנך׃
ותאמר לה
המעט קחתי את אישי
ולקחת גם את דודאי בני
ותאמר רחל
לכן ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך׃
ויבא יעקב מן השדה בערב
ותצא לאה לקראתו
ותאמר
אלי תבוא
כי שכר שכרתיך בדודאי בני
וישכב עמה בלילה ההוא׃
ויהי אלהים אל לאה
ותהר
ותלד ליעקב בן חמישי׃
ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר׃
ותהר עוד לאה
ותלד ליעקב בן ששי׃
ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב
הפעם יזבלני אישי
כי ילדתי לו ששה בנים
ותקרא שמו זבולן׃
ואחר ילדה בת
ותקרא את שמה דינה׃
ויזכר אלהים את רחל
וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה׃
ותהר
ותלד בן
ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃
ותקרא את שמו יוסף
לאמר
יסף יהוה לי בן אחר׃
ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף
ויאמר יעקב אל לבן
שלחני ואלכה למקומי וגו׳
ויאמר לבן אל יעקב
אם נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי ויברכני יהוה בגללך׃
ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה׃
ויאמר אליו
אתה ידעת את אשר עבדתיך
ואת אשר היה מקנך אתי׃
כי מעט אשר היה לך לפני
ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי
ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי׃
ויאמר מה אתן לך
ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה
אם תעשה לי את הדבר הזה
אשוב ארעה צאנך אשמר׃
אעבר בכל צאנך היום
הסר משם כל שה נקד ברד
וכל שה עקד בכשבים
וטלוא בעזים
והיה שכרי׃
ועניתה בי צדקתי
ביום מחר
כי תבוא על שכרי לפניך
כל אשר אינני נקד וברד בעזים
וטלוא בכשבים
גנוב הוא אתי׃
ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃
ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים
ואת כל העזים הנקדות והברדות
כל אשר לבן בו
וידו ובין צאנו׃
וישם דרך שלשת ימים
בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן
יתר הנשארות׃
ויקח לו יעקב מקל לבנה לח
ולוז וערמון
ויפצל בהן פצלות לבן
מחשפת הלבן אשר על המקלות׃
ויצג את המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המים
אשר תבאן הצאן לנכח פני הצאן
בבואן לשתות
ויחמן לבואן לשתות׃
ויחמו הצאן אליהם
וילדו הצאן עקדים
נקדים וברדים׃
והכבשים הפריד יעקב
ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
וישת לו עדרים לבדו
ולא שתם על צאן לבן׃
והיה בכל יחם הצאן המקשרות
ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
ליחם במקלות׃
ובהעטף הצאן לא ישים
והיה העטף ללבן
והמקשרות ליעקב׃
ויפרץ האיש מאד מאד
ויהי לו צאן רבות
ושפחות ועבדים
וגמלים וחמרים׃
וישמע את דברי בני לבן לאמר
לקח יעקב את כל אשר לאבינו
ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה׃
וירא יעקב את פני לבן
והנה איננו עמו כתמול שלשום׃
ויהי יהוה אל יעקב
שוב אל ארץ אבותיך ומולדתך
ואהיה עמך׃
וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו׃
ויאמר להן
ראה אנכי את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום
ואלהי אבי היה עמדי׃
ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן׃
ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מנים
ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃
אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן נקדים
ואם כה יאמר ברדים יהיה לך שכר
וילדו כל הצאן ברדים׃
ויצל אלהים את מקנה אביכן
ויתן לי׃
ויהי בעת יחם הצאן
ואשא עיני ואראה בחלום
והנה העתדים העלים על הצאן
נקדים ברדים וגלמודים׃
ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום
יעקב
ואמר הנני׃
ויאמר
שא נא עיניך וראה
כל העתדים העלים על הצאן
נקדים ברדים וגלמודים
כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃
אנכי האל בית אל
אשר משחת שם מצבה
אשר נדרת לי שם נדר
עתה קום צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולדתך׃
ותען רחל ולאה
ותאמרנה לו
העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃
הלא נכריות נחשבנו לו
כי מכרנו
ויאכל גם אכל את כספנו׃
כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו
לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃
ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו
על הגמלים׃
ויסע את כל מקנהו
ואת כל רכושו אשר רכש
מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם
לבוא אל יצחק אביו
ארצה כנען׃
ולבן הלך לגזז את צאנו
ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה׃
ויגנב יעקב את לב לבן הארמי
על בלתי הגיד לו כי בורח הוא׃
ויברח הוא וכל אשר לו
ויקם ויעבר את הנהר
וישם את פניו הר הגלעד׃
ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב׃
ויקח את אחיו עמו
וירדף אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד׃
ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה
ויאמר לו
השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃
ויגש לבן את יעקב
ויעקב תקע את אהלו בהר
ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד׃
ויאמר לבן אל יעקב
מה עשית
ותגנב את לבבי
ותנהג את בנותי כשבויות חרב׃
למה נחבאת לברח
ותגנב אתי
ולא הגדת לי
ואשלחך בשמחה ובשירים
בתף ובכנור׃
ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי
עתה הסכלת עשות׃
יש לאל ידי לעשות עמכם רע
ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר
השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃
ועתה הלוך הלכת
כי נכסף נכספת לבית אביך
למה גנבת את אלהי׃
ויען יעקב ויאמר ללבן
כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמך׃
עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה
נגד אחינו הכר לך מה עמדי ושא לך
ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃
ויבא לבן באהל יעקב
ובאהל לאה
ובאהל שתי השפחות
ולא מצא
ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל׃
ורחל לקחה את התרפים
ותשמם בכר הגמל
ותשב עליהם
ויחמש לבן את כל האהל
ולא מצא
ותאמר אל אביה
אל יחר בעיני אדני
כי לא אוכל לקום מפניך
כי חדל לי להיות כנשים
ויחפש ולא מצא את התרפים׃
ויחר ליעקב
ויריב בלבן
ויען יעקב ויאמר ללבן
מה פשעי מה חטאתי
כי דלקתה אחרי׃
כי מששת את כל כלי
מה מצאת מכל כלי ביתך
שים כה נגד אחי ואחיך
ויוכיחו בין שנינו׃
זה עשרים שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא שכלו
ואילי צאנך לא אכלתי׃
טרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה
מידי תבקשנה
גנבתי יום
וגנבתי לילה׃
הייתי ביום אכלני חרב
וקרח בלילה
ותדד שנתי מעיני׃
זה לי עשרים בביתך
עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך
ושש שנים בצאנך
ותחלף את משכרתי עשרת מנים׃
לולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי
כי עתה ריקם שלחתני
את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים
ויוכח אמש׃
ויען לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני
וכל אשר אתה רואה לי הוא
ולבנותי מה אעשה היום לאלה
או לבניהן אשר ילדו׃
ועתה לכה נכרתה ברית
אני ואתה והיה לעד
בינו ובינך׃
ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃
ויאמר יעקב לאחיו
לקטו אבנים
ויקחו אבנים ויעשו גל
ויאכלו שם על הגל׃
ויקרא לו לבן יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד׃
ויאמר לבן
הגל הזה עד היום ביני ובינך
על כן קרא שמו גלעד׃
והמצפה אשר אמר
יצף יהוה ביני וביניך
כי נסתר איש מרעהו׃
אם תענה את בנותי
ואם תקח נשים על בנותי
אין איש עמנו
ראה אלהים עד ביני וביניך׃
ויאמר לבן אל יעקב
הנה הגל הזה והנה המצבה
אשר ירתי ביני וביניך׃
עד הגל הזה והמצבה
אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה
ואת המצבה הזאת לרעה׃
אלהי אברהם ואלהי נחור
ישפטו בינינו
אלהי אביהם
ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק׃
ויזבח יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל לחם
ויאכלו לחם ויליני בהר׃
וישכם לבן בבקר
ויעקב הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי אלהים׃
ויאמר יעקב כאשר ראם
מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃
ויעקב שלח מלאכים לפניו אל עשו אחיו
ארצה שעיר שדה אדום׃
ויצו אתם לאמר
כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב
עם לבן גרתי
ואחר עד עתה׃
ויהי לי שור וחמור
צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני
למצא חן בעיניך׃
וישבו המלאכים אל יעקב לאמר
באנו אל אחיך אל עשו
וגם הולך לקראתך
וארבע מאות איש עמו׃
ויירא יעקב מאד ויצר לו
ויחץ את העם אשר עמו
ואת הצאן ואת הבקר
והגמלים לשני מחנות׃
ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו
והיה המחנה הנשאר לפליטה׃
ויאמר יעקב
אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק
יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך׃
קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את עבדך
כי במקלי עברתי את הירדן הזה
ועתה הייתי לשני מחנות׃
הצילני נא מיד אחי מיד עשו
כי ירא אנכי אתו
פן יבא והכני אם על בנים׃
ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים
אשר לא יספר מרב׃
ויהי שם בלילה ההוא
ויקח מן הבא בידו
מנחה לעשו אחיו׃
עזים מאתים ותישים עשרים
רחלים מאתים ואילים עשרים׃
גמלות מיניקות ובניהן
שלשים פרות וארבעים פרים
עשרים אתנות ועשרה פרים
שלשים עירות ועשרה עירים׃
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו
ויאמר אל עבדיו
עברו לפני
ורוח תשימו בין עדר ובין עדר׃
ויצו את הראשון לאמר
כי יפגשך עשו אחי
ושאל אתך לאמר
למי אתה
ואנה תלך
ולמי אלה לפניך׃
ואמרת
לעבדך ליעקב
מנחה היא שלחה לאדני לעשו
והנה גם הוא אחרינו׃
ויצו גם את השני גם את השלישי
גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר
כדבר הזה תדברון אל עשו
במצאתכם אתו׃
ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו
כי אמר אכפרה פניו
במנחה ההלכת לפני
ואחר כן אראה פניו
אולי ישא פני׃
ותעבר המנחה על פניו
והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃
ויקם בלילה ההוא
ויקח את שתי נשיו
ואת שתי שפחותיו
ואת אחד עשר ילדיו
ויעבר את מעבר יבק׃
ויקחם ויעבירם את הנחל
ויעבר את אשר לו׃
ויותר יעקב לבדו
ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃
וירא כי לא יכל לו
ויגע בכף ירכו
ותקע כף ירך יעקב
בהאבקו עמו׃
ויאמר שלחני כי עלה השחר
ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃
ויאמר אליו
מה שמך
ויאמר יעקב׃
ויאמר
לא יעקב יאמר עוד שמך
כי אם ישראל
כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל׃
ויאמר יעקב
הגידה נא שמך
ויאמר
למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם׃
ויקרא יעקב שם המקום ההוא פניאל
כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
ותנצל נפשי׃
ויזרח לו השמש
כאשר עבר את פנואל
והוא צלע על ירכו׃
על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה
אשר על כף הירך
עד היום הזה
כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃
וישא יעקב עיניו וירא
והנה עשו בא
ועמו ארבע מאות איש
ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃
ויעבר את הזלפות ואת ילדיהן ראשונה
ואת לאה וילדיה אחרנית
ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃
והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים
עד גשתו עד אחיו׃
וירץ עשו לקראתו
ויחבקהו ויפל על צוארו
וישקהו
ויבכו׃
וישא עיניו
וירא את הנשים ואת הילדים
ויאמר מי אלה לך
ויאמר
הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃
ותגשנה השפחות הנה וילדיהן
ותשתחוין׃
ותגש גם לאה וילדיה
ותשתחוו
ואחר נגש יוסף ורחל
ויתשתחוו׃
ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי
ויאמר
למצא חן בעיני אדני׃
ויאמר עשו
יש לי רב אחי
יהי לך אשר לך׃
ויאמר יעקב
אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי
כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים
ותרצני׃
קח נא את ברכתי אשר הובאת לך
כי חנני אלהים
וכי יש לי כל
ויפצר בו ויקח׃
ויאמר נסעה ונלכה
ואלכה לנגדך׃
ויאמר אליו
אדני ידע כי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי
ויום אחד ומתו כל הצאן׃
יעבר נא אדני לפני עבדו
ואנכי אתנהלה לאטי
לרגל המלאכה אשר לפני
ולרגל הילדים
עד אבא אל אדני שעירה׃
ויאמר עשו
אציגה נא עמך מן העם אשר אתי
ויאמר למה זה
אמצא חן בעיני אדני׃
וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה׃
ויסע יעקב סכתה
ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת
על כן קרא שם המקום סכות׃
ויבא יעקב שלם עיר שכם
אשר בארץ כנען
בבאו מפדן ארם
ויחן את פני העיר׃
ויקן את חלקת השדה
אשר נטה שם אהלו
מיד בני חמור אבי שכם
במאה קשיטה׃
ויקם שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל׃
ותצא דינה בת לאה
אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ׃
וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה
ויענה׃
ותדבק נפשו בדינה בת יעקב
ויאהב את הנערה
וידבר על לב הנערה׃
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר
קח לי את הילדה הזאת לאשה׃
ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
ובניו היו את מקנהו בשדה
וחרש יעקב עד בואם׃
ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
לדבר אתו׃
ובני יעקב באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד
כי נבלה עשה בישראל
לשכב את בת יעקב
וכן לא יעשה׃
ויען חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו בבתכם
תנו נא אתה לו לאשה׃
והתחתנו אתנו
בנתיכם תתנו לנו
ואת בנתינו תקחו לכם׃
ואתנו תשבו
והארץ תהיה לפניכם
שבו וסחרו בה
והאחזו בה׃
ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם
ואשר תאמרו אלי אתן׃
הרבו עלי מאד מהר ומתן
ואתנה כאשר תאמרו אלי
ותנו לי את הנערה לאשה׃
ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו
בדבר ויאמרו
אשר טמא את דינה אחותם׃
ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה
לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה היא לנו׃
אך בזאת נאות לכם
אם תהיו כמונו
להמול לכם כל זכר׃
ונתנו את בנתינו לכם
ואת בנתיכם נקח לנו
ונשבנו אתכם
והיינו לעם אחד׃
ואם לא תשמעו אלינו להמול
ולקחנו את בתנו והלכנו׃
וייטבו דבריהם בעיני חמור
ובעיני שכם בן חמור׃
ולא אחר הנער לעשות הדבר
כי חפץ בבת יעקב
והוא נכבד מכל בית אביו׃
ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם לאמר׃
האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וסחרו אתה
והארץ הנה רחבת ידים לפניהם
את בנתם נקח לנו לנשים
ואת בנתינו נתן להם׃
אך בזאת יאותו לנו האנשים לשבת אתנו
להיות לעם אחד
בהמול לנו כל זכר
כאשר הם נמולים׃
מקנהם וקנינם וכל בהמתם
הלא לנו הם
אך נאותה להם
וישבו אתנו׃
וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
כל יצאי שער עירו
וימולו כל זכר
כל יצאי שער עירו׃
ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
איש חרבו
ויבאו על העיר בבטח
ויהרגו כל זכר׃
ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו׃
בני יעקב באו על החללים
ויבזו העיר
אשר טמאו אחותם׃
את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם
ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃
ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו
ואת כל אשר בבית בזזו׃
ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי
עכרתם אתי להבאישני
בישב הכנעני והפרזי
ואנכי מתי מספר
ונאספו עלי והכוני
ונשמדתי אני וביתי׃
ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו׃
ויאמר אלהים אל יעקב
קום עלה בית אל
ושב שם
ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך׃
ויאמר יעקב אל ביתו
ואל כל אשר עמו
הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם׃
ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח
לאל העונה אתי ביום צרתי
ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃
ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם
ואת הנזמים אשר באזניהם
ויטמן יעקב אתם תחת האלה
אשר עם שכם׃
ויסעו
ויהי חתת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב׃
ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען
הוא בית אל
הוא ובל העם אשר עמו׃
ויבן שם מזבח
ויקרא למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו האלהים
בברחו מפני אחיו׃
ותמת דבורת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות׃
וירא אלהים אל יעקב עוד
בבאו מפדן ארם
ויברך אתו׃
ויאמר אליו אלהים
שמך יעקב
לא יקרא שמך עוד יעקב
כי אם ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישראל׃
ויאמר אליו אלהים
אני אל שדי
פרה ורבה
גוי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו׃
והארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק
לך אתננה
ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃
ויעל מעליו אלהים
במקום אשר דבר אתו׃
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן
ויסך עליה נסך
ויצק עליה שמן׃
ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים
בית אל׃
ויסעו מבית אל
ועוד כברת הארץ לבוא אפרתה
ותלד רחל
ויהי בהקשותה בלדתה
ותאמר לה המילדת
אל תיראי
כי גם זה לך בן׃
ויהי בצאת נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן אוני
ואביו קרא לו בנימין׃
ותמת רחל
ותקבר בדרך אפרת
הוא בית לחם׃
ויצב יעקב מצבה על קברתה
הוא מצבת קבר רחל עד היום׃
ויסע ישראל
ויט אהלה מהלאה למגדל עדר׃
ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא
וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל
ויהיו בני יעקב שנים עשר׃
בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃
בני רחל יוסף ובנימין׃
ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃
ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר
אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃
ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא
קרית הארבע
הוא חברון
אשר גר שם אברהם ויצחק׃
ויהי ימי יצחק מאה שנה
ושמנים שנה
ויגוע יצחק
וימת
ויאסף אל עמיו
זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃
ואלה תולדות עשו
הוא אדום׃
עשו לקח את נשיו מבנות כנען
את עדה בת אילון החתי
ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי׃
ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות׃
ותלד עדה לעשו את אליפז
ובשמת ילדה את רעואל׃
ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח
אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען׃
ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו
ואת כל נפשות ביתו
ואת מקנהו ואת כל בהמתו
ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען
וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃
כי היה רכושם רב מישבת
ולא יכלו לשבת יחדו
ותכל ארץ מגוריהם מנשאת אותם
מפני מקנהם׃
וישב עשו בהר שעיר
עשו הוא אדום׃
ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃
אלה שמות בני עשו
אליפז בן עדה אשת עשו
רעואל בן בשמת אשת עשו׃
ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃
ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו
ותלד לאליפז את עמלק
אלה בני עדה אשת עשו׃
ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה
אלה היו בני בשמת אשת עשו׃
ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃
אלה אלופי בני עשו
בני אליפז בכור עשו
אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃
אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק
אלה אלופי אליפז בארץ אדום
אלה בני עדה׃
ואלה בני רעואל בן עשו
אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה
אלה אלופי רעואל בארץ אדום
אלה בני בשמת אשת עשו׃
ואלה בני אהליבמה אשת עשו
אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח
אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו׃
אלה בני עשו
ואלה אלופם
הוא אדום׃
אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ
לוטן ושובל וצבעון וענה׃
ודישן ואצר ודישן
אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃
ויהי בני לוטן חרי והימם
ואחות לוטן תמנע׃
אלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם
ובני צבעון איה וענה
הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר
ברעתו את החמרים לצבעון אביו׃
ואלה בני ענה דישון
ואהליבמה בת ענה׃
ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
אלה בני אצר בלהן וזעוון וענן׃
אלה בני דישן עוץ וארן׃
אלה אלופי החרי
אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה׃
אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן
אלה אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר׃
ואלה מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל׃
ויחי בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה׃
וימת בלע
וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃
וימת יובב
וימלך תחתיו חשם מארץ התימני׃
וימת חשם
וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב
ושם עירו עוית׃
וימת הדד
וימלך תחתיו שמלה ממשרקה׃
וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרחובות הנהר׃
וימת שאול
וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור׃
וימת בעל חנן בן עכבור
וימלך תחתיו הדד
ושם עירו פעי
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃
ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמותם בשמותם
אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃
אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃
אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם
הוא עשו אבי אדום׃
וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃
אלה תולדות יעקב
יוסף בן שבע עשרה שנה
רעה את אחיו בצאן
והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו
ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃
ויעקב אהב את יוסף
מכל בניו
כי בן זקנים הוא לו
ועשה לו כתנת פסים׃
וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו
וישנאו אתו
ולא יכלו דברו לשלם׃
ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו
ויוספו עוד שנא אתו׃
ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃
והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה
והנה קמה אלמתי
וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם
ותשתחוינה לאלמתי׃
ויאמרו לו אחיו
המלך תמלך עלינו
אם משול תמשל בנו
ויוספו עוד שנא אתו
על חלמתיו ועל דבריו׃
ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו
ויאמר
הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח
ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי׃
ויספר אל אביו ואל אחיו
ויגער בו אביו
ויאמר לו
מה החלום הזה אשר חלמת
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך
להשתחות לך ארצה׃
ויקנאו בו אחיו
ואביו שמר את הדבר׃
וילכו אחיו
לרעות את צאן אביהם בשכם׃
ויאמר ישראל אל יוסף
הלא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם
ויאמר לו הנני׃
ויאמר לו
לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן
והשיבני דבר
וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה׃
ויהי איש
והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר
מה תבקש׃
ויאמר
את אחי אנכי מבקש
הגידה נא לי
איפה הם רעים׃
ויאמר האיש נסעו מזה
כי שמעתי אומרים נלכה דתינה
וילך יוסף אחרי אחיו
וימצאם בדתינה׃
וירא אתו מרחק
ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו׃
ויאמרו איש אל אחיו
הנה בעל החלמות הזה בא
ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הבארות
ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו׃
וישמע ראובן
ויצלהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש׃
ויאמר אליהם ראובן
אל תשפכו דם
השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר
ויד אל תשלחו בו
למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו׃
ויהי כבוא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף
את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו׃
ויקחהו
וישלכו אתו הבורה
והבור רק אין בו מים׃
וישבו לאכל לחם
וישאו עיניהם וירא
והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט
הולכים להוריד מצרים׃
ויאמר יהודה אל אחיו
מה בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו׃
לכו ונמכרנו לישמעאלים
ויד אל תהי בו
כי אחינו בשרנו הוא׃
וישמעו אחיו׃
ויעברו אנשים מדנים סחרים
וימשכו
ויעלו את יוסף מן הבור
וימכרו את יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף׃
ויבאו את יוסף מצרים׃
וישב ראובן אל הבור
והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו׃
וישב אל אחיו
ויאמר
הילד איננו
ואני אנה אני בא׃
ויקחו את כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את הכתנת בדם׃
וישלחו את כתנת הפסים
ויביאו אל אביהם
ויאמרו
זאת מצאנו
הכר נא
הכתנת בנך היא אם לא׃
ויכרה
ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃
ויקרעו יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו
ויתאבל על בנו ימים רבים׃
ויקמו כל בניו וכל בנותיו
לנחמו
ויאבה להתנחם
ויאמר
כי ארד אל בני אבל שאולה
ויבך אתו אביו׃
ויהי בעת ההוא
וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד איש עדלמי
ושמו חירה׃
וירא שם יהודה בת איש כנעני
ושמו שוע
ויקחה וישכב אליה׃
ותהר ותלד בן
ויקרא את שמו ער׃
ותהר עוד
ותלד בן
ותקרא את שמו אונן׃
ותסף עוד
ותלד בן
ותקרא את שמו שלה
והיה בכזיב בלדתה אתו׃
ויקח יהודה אשה לער בכרו
ושמה תמר׃
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
וימתהו יהוה׃
ויאמר יהודה לאונן
בא אל אשת אחיך
ויבם אתה
והקם זרע לאחיך׃
וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע
והיה אם בא אל אשת אחיו
ושחת ארצה
לבלתי נתן זרע לאחיו׃
וירע בעיני יהוה אשר עשה
וימת גם אתו׃
ותאמר תמר
שבי אלמנה בית אביך
עד יגדל שלה בני
כי אמרה פן ימות גם הוא
כאחיו
ותלך תמר
ותשב בית אביה׃
ויהי ימים רבים
וימת בת שוע אשת יהודה
ויתנחם יהודה
ויעל על גזזי צאנו
הוא וחירה רעהו העדלמי
תמנתה׃
ויגד לתמר לאמר
הנה חמיך עלה תמנתה צאנו׃
ותסר בגדי אלמנותה מעליה
ותכס בצעיף ותתעלף
ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה
כי ראתה כי גדל שלה
והוא לא נתנה לו לא

ארצך ב׳ וחד וארצך וסימנהון אני אראך מה המה אל הארץ אשר לך ואראך

ויהי כבוא וישימו לו וירעו אתנו

שנים ומאתים שנה
וימת תרח בחרן׃
ויאמר יהוה
אל אברם לך לך
מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל
הארץ אשר אראך׃
ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה
שמך והיה ברכה׃
ואברכה מברכיך
ומקללך אאר
ונברכו בך כל
משפחת האדמה׃
וילך אברם כאשר
דבר אליו יהוה
וילך אתו לוט
ואברם בן חמש
שנים ושבעים
שנה בצאתו מחרן׃

ויקח אברם את
שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת
כל רכושם אשר
רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן
ויצאו ללכת ארצה
כנען ויבאו ארצה
כנען׃ ויעבר אברם
בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׃
וירא יהוה אל
אברם ויאמר
לזרעך אתן את
הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה
הנראה אליו׃ ויעתק
משם ההרה מקדם
לבית אל ויט

אהלה בית אל מים
והעי מקדם ויבן
שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה׃
ויסע אברם הלוך
ונסוע הנגבה׃

ויהי רעב בארץ
וירד אברם מצרימה
לגור שם כי כבד
הרעב בארץ׃ ויהי
כאשר הקריב
לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי
אשתו הנה נא
ידעתי כי אשה
יפת מראה את׃
והיה כי יראו אתך
המצרים ואמרו
אשתו זאת והרגו

מצרימה כ״ח וסימנהון ויהי רעב ודבתריה ודסמיה שכו וישבה ועברה הנקד וכל הארץ מבירתם
ויהי אבכי ארד ויקחו מקניהם בנוי הבאים כל הנפש וישל אחריו עדי באו וישב גלות שמרות
וילך בשלח הלוא טוב והמורה וירדו בשבעים רק לא ירבה ועננית וימלך מלך מצרים
מברכיך ב׳ וחד ומברכיך ואביכה ארריך ארור מברכיך ברוך

הנראה ב׳ וסימנהון וירא יהוה
אל אבינו לאל הנראה אליך

אתי ואתך יחיו
אמרי נא אחתי
את למען ייטב
ליבעבורך וחיתה
נפשי בגללך ויהי
בבוא אברם
מצרימה ויראו
המצרים את
האשה כי יפה
הוא מאד ויראו
אתה שרי פרעה
ויהללו אתה אל
פרעה ותקח האשה
בית פרעה ולאברם
היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר
וחמרים ועבדים
ושפחת ואתנת
ונמלים
יהוה את פרעה

נגעים גדלים ואת
ביתו על דבר שרי
אשת אברם ויקרא
פרעה לאברם
ויאמר מה זאת
עשית לי למה
חגדת לי כי אשתך
הוא למה אמרת
אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה
ועתה הנה אשתך
קח ולך ויצו עליו
פרעה אנשים
וישלחו אתו ואת
אשתו ואת כל
אשר לו ולוט עם
מצרים הוא
ואשתו וכל אשר
לו
ואברם כבד מאד

ואת ברשע מלך
עמרה שנאב
מלך אדמה ושמ
ושמאבר מלך
צביים ומלך בלע
היא צער כל אלה
חברו אל עמק
השדים הוא ים
המלח שתים ע
עשרה שנה עבדו
את כדרלעמר
ושלש עשרה שנה
מרדו ובארבע
עשרה שנה בא
כדרלעמר וה
והמלכים אשר
אתו ויכו את רפאים
בעשתרת קרנים
ואת הזוזים בהם
ואת האימים בשוה

קריתים ואת החרי
בהררם שעיר עד
איל פארן אשר
על המדבר וישבו
ויבאו אל עין משפט
הוא קדש ויכו את
כל שדה העמלקי
וגם את האמרי
הישב בחצצן תמר
ויצא מלך סדם
ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צביים
ומלך בלע הוא
צער ויערכו אתם
מלחמה בעמק
השדים את
כדרלעמר מלך
עילם ותדעל מלך
גוים ואמרפל מ
מלך שנער ואריוך

מלך אלסר ארבעה
מלכים את החמשה
ועמק השדים
בארת בארת חמר
וינסו מלך סדם
ועמרה ויפלו שמה
והנשארים הרה
נסו ויקחו את כל
רכש סדם ועמרה
ואת כל אכלם
וילכו ויקחו את
לוט ואת רכשו בן
אחי אברם וילכו
והוא ישב בסדם
ויבא הפליט ויגד
לאברם העברי
והוא שכן באלני
ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי
ענר והם בעלי

שמנה עשר ושלש מאות זה מנין אליעזר מלמד שלא היה עמו אלא אליעזר בלבד
נשבה ג׳ וסימנהון וישמע אברם כי נשבה ואם לא תשמעוה ומת או נשבר או

ויין ג׳ וסימנהון ומלכי צדק מלך
ויחזק את המצודות

ברית אברם׃ וישמע
אברם כי נשבה
אחיו וירק את חניכיו
ילידי ביתו שמנה
עשר ושלש מאות
וירדף עד דן׃
ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד חובה
אשר משמאל
לדמשק׃ וישב
את כל הרכש וגם
את לוט אחיו
ורכשו השיב וגם
את הנשים ואת
העם׃ ויצא מלך
סדם לקראתו
אחרי שובו מהכות
את כדר לעמר
ואת המלכים אשר

אתו אל עמק שוה
הוא עמק המלך׃
ומלכי צדק מלך
שלם הוציא לחם
ויין והוא כהן לאל
עליון׃ ויברכהו
ויאמר ברוך אברם
לאל עליון קנה
שמים וארץ׃ וברוך
אל עליון אשר מגן
צריך בידך ויתן
לו מעשר מכל׃
ויאמר מלך סדם
אל אברם תן לי
הנפש והרכש קח
לך׃ ויאמר אברם
אל מלך סדם
הרמתי ידי אל
יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ׃

אם מחוט ועד
שרוך נעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא
תאמר אני העשרתי
את אברם׃ בלעדי
רק אשר אכלו
הנערים וחלק
האנשים אשר
הלכו אתי ענר
אשכל וממרא
הם יקחו חלקם׃
אחר הדברים
האלה היה דבר
יהוה אל אברם
במחזה לאמר
אל תירא אברם
אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד׃
ויאמר אברם אדני
יהוה מה תתן לי

ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא
דמשק אליעזר׃
ויאמר אברם הן
לי לא נתתה זרע
והנה בן ביתי יורש
אתי׃ והנה דבר
יהוה אליו לאמר
לא יירשך זה כי
אם אשר יצא
ממעיך הוא יירשך׃
ויוצא אתו החוצה
ויאמר הבט נא
השמימה וספר
הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר
לו כה יהיה זרעך׃
והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה׃
ויאמר אליו אני

יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת
לך את הארץ
הזאת לרשתה׃
ויאמר אדני יהוה
במה אדע כי אירשנה׃
ויאמר אליו קחה
לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל
משלש ותור וגוזל׃
ויקח לו את כל אלה
ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת
הצפר לא
בתר׃ וירד העיט
על הפגרים וישב
אתם אברם׃ ויהי
השמש לבוא
ותרדמה נפלה על

אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת
עליו׃ ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא
להם ועבדום וענו
אתם ארבע מאות
שנה וגם את הגוי
אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי כן יצאו
ברכש גדול׃ ואתה
תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר
בשיבה טובה׃ ודור
רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון
האמרי עד הנה׃
ויהי השמש באה
ועלטה היה והנה
תנור עשן ולפיד

אש אשר עבר בין
הגזרים האלה ביום
ההוא כרת יהוה
את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד
הנהר הגדל נהר
פרת את הקיני ואת
הקנזי ואת הקדמני
ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים
ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הגרגשי
ואת היבוסי
ושרי אשת אברם
לא ילדה לו ולה
שפחה מצרית
ושמה הגר ותאמר
שרי אל אברם

הנה נא עצרני יהוה
מלדת בא נא אל
שפחתי אולי אבנה
ממנה וישמע אברם
לקול שרי ותקח
שרי אשת אברם
את הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר
שנים לשבת אברם
בארץ כנען ותתן
אתה לאברם אישה
לו לאשה ויבא
אל הגר ותהר
ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה
ותאמר שרי אל
אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי
בחיקך ותרא כי
הרתה ואקל בעיניה

ישפט יהוה ביני
וביניך ויאמר
אברם אל שרי
הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב
בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה
וימצאה מלאך
יהוה על עין המים
במדבר על העין
בדרך שור ויאמר
הגר שפחת שרי
אי מזה באת ואנה
תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי
ברחת ויאמר לה
מלאך יהוה שובי
אל גברתך והתעני
תחת ידיה ויאמר
לה מלאך יהוה

ויקראת ד׳ וחד קראת וסימנהון שכנו ישמעאל אתכם הרעה שמו ועמנו אל ישועה חמותנך ס
וחד עליכו קראת אתכם ס וילדת ג׳ וסימנהון ויאמר לה מלאך ויאמר לו הנך כי הנך הרה ס

והפריתי ג׳ ב׳ מלי וחד חסר וסימנהון
והפריתי אתך ולישמעאל ופניתי אליכם
קדמיה חסר׳

הרבה ארבה את
זרעך ולא יספר
מרב ויאמר לה
מלאך יהוה הנך
הרה וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל
כי שמע יהוה אל
עניך והוא יהיה
פרא אדם ידו
בכל ויד כל בו ועל
פני כל אחיו ישכן
ותקרא שם יהוה
הדבר אליה אתה
אל ראי כי אמרה
הגם הלם ראיתי
אחרי ראי על כן
קרא לבאר באר
לחי ראי הנה בין
קדש ובין ברד
ותלד הגר לאברם

בן ויקרא אברם
שם בנו אשר ילדה
הגר ישמעאל
ואברם בן שמנים
שנה ושש שנים
בלדת הגר את
ישמעאל לאברם
ויהי אברם
בן תשעים שנה
ותשע שנים וירא
יהוה אל אברם
ויאמר אליו אני
אל שדי התהלך
לפני והיה תמים
ואתנה בריתי ביני
ובינך וארבה
אותך במאד מאד
ויפל אברם על פניו
וידבר אתו אלהים
לאמר אני הנה

בריתי אתך והיית
לאב המון גוים
ולא יקרא עוד
את שמך אברם
והיה שמך אברהם
כי אב המון גוים
נתתיך והפרתי
אתך במאד מאד
ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו
והקמתי את בריתי
ביני ובינך ובין
זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים
ולזרעך אחריך
ונתתי לך ולזרעך
אחריך את ארץ
מגריך את כל
ארץ כנען לאחזת

ויקרא כ״א וסימנהון לזאת ולא יקרא עוד כי ביצחק לא יקרא שמך עוד רפאים ידעו פסו כי יקראון
לפנים בישראל ואשיבה שפטיך לא תחר אתם והחזיקו שבע לנכל נריב באשר יהגה והנה שם והביאתים

פרא ד׳ וחד כתב א׳ וסימנהון והוא יהיה
כי המה עלו הינהק פרא ועיר פרא מר
שלח פרא למד מדבר כתב ה׳ ס

13

עולם והייתי להם
לאלהים׃ ויאמר
אלהים אל אברהם
ואתה את בריתי
תשמר אתה ו
וזרעך אחריך
לדרתם׃ זאת בריתי
אשר תשמרו ביני
וביניכם ובין זרעך
אחריך המול לכם
כל זכר׃ ונמלתם
את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית
ביני וביניכם׃ ובן
שמנת ימים ימול
לכם כל זכר לדרתיכם
יליד בית ומקנת
כסף מכל בן נכר
אשר לא מזרעך
הוא׃ המול ימול

יליד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית
עולם׃ וערל זכר
אשר לא ימול את
בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפר׃
ויאמר אלהים
אל אברהם שרי
אשתך לא תקרא
את שמה שרי כי
שרה שמה׃ וברכתי
אתה וגם נתתי
ממנה לך בן וברכתיה
והיתה לגוים מלכי
עמים ממנה יהיו׃
ויפל אברהם על
פניו ויצחק ויאמר
בלבו הלבן מאה

שנה יולד ואם
שרה הבת תשעים
שנה תלד׃ ויאמר
אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יחיה
לפניך׃ ויאמר אלהים
אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת
את שמו יצחק
והקמתי את בריתי
אתו לברית עולם
לזרעו אחריו׃
ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אתו
והפריתי אתו
והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר
נשיאם יוליד ו
ונתתיו לגוי גדול
ואת בריתי אקים

יחיה יו׳ וסימנהון לו ישמעאל עם אשר תמצא לא תגעבו או מי יחיה ויענך וירעבך ב׳ בו ויאמר עליו והוא עשה כעקבה בנשך ויחזקאל כל פשעיו הכשוב אשר ישרין מי גבר יחיה ושונא מתנות המלך לעולם יחיה הנה עפלה אם יוליד איש אם שנים הרבה וכל אשר יחיה ס׳

ו׳ פסוקין ואתה אתה וסימנהון ואתה את בריתי ואתה תשמע המלכים וחבירו ואתה בן אדם ואתה בן אדם אל תירא קח לך חטין ס׳

את יצחק אשר
תלד לך שרה
למועד הזה בשנה
הזאת חרת ויכל לדבר
אתו ויעל אלהים
מעל אברהם ויקח
אברהם את
וישמע אל בנו ואת
כל ילידי ביתו ואת
כל מקנת כספו כל
זכר באנשי בית
אברהם וימל את
בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים
ואברהם בן תשעים
ותשע שנה בהמלו
בשר ערלתו
וישמע אל בנו
שלשה עשרה שנה

בהמלו את בשר
ערלתו בעצם היום
הזה נמול אברהם
וישמע אל בני יוכל
אנשי ביתו ילידי בית
ומקנת כסף מאת
בן נכר נמלו אתו

וירא אליו יהוה
באלני ממרא והוא
ישב פתח האהל
כחם היום וישא
עיניו וירא והנה
שלשה אנשים
נצבים עליו וירא
וירץ לקראתם
מפתח האהל
וישתחו ארצה
ויאמר אדני אם

נא מצאתי חן בעיניך

אל נא תעבר מעל
עבדך יקחנא
מעט מים ורחצו
רגליכם והשענו
תחת העץ ואקחה
פת לחם וסעדו
לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם
על עבדכם ויאמרו
כן תעשה כאשר
דברת וימהר
אברהם האהלה
אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי
ועשי עגות ואל
הבקר רץ אברהם
ויקח בן בקר רך
וטוב ויתן אל הנער
וימהר לעשות

אתו ויקח חמאה
וחלב ובן הבקר
אשר עשה ויתן
לפניהם והוא עמד
עליהם תחת העץ
ויאכלו ויאמרו
אליו איה שרה
אשתך ויאמר הנה
באהל ויאמר שוב
אשוב אליך כעת
חיה והנה בן לשרה
אשתך ושרה
שמעת פתח האהל
והוא אחריו
ואברהם ושרה
זקנים באים בימים
חדל להיות לשרה
ארח כנשים ותצחק
שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי

היתה לי ערנה ואדני
זקן ויאמר יהוה
אל אברהם למה
זה צחקה שרה
לאמר האף אמנם
אלד ואני זקנתי
היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה
בן ותכחש שרה
לאמר לא צחקתי
כי יראה ויאמר לא
כי צחקת ויקמו
משם האנשים
וישקפו על פני סדם
ואברהם הלך עמם
לשלחם ויהוה
אמר המכסה אני
מאברהם אשר אנכי
עשה ואברהם היו

יחיה לנוים לו
ועצום ונברכו בו כל
גויי הארץ כי ידעתיו
למען אשר יצוה
את בניו ואת ביתו
אחריו ושמרו דרך
יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא
יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו
ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי רבה
וחטאתם כי כבדה
מאד ארדה נא
ואראה הכצעקתה
הבאה אלי עשו
כלה ואם לא אדעה
ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד

לִפְנֵי יְחֹוָה וַיִּגְּשׁ
אַבְרָהָם וַיֹּאמַר
הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק
עִם רָשָׁע אוּלַי
יֵשׁ חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם
בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף
תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא
לַמָּקוֹם לְמַעַן
חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם
אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃
חָלִלָה לְךָ מֵעֲשֹׂת
כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית
צַדִּיק עִם רָשָׁע
וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע
חָלִלָה לָךְ
הֲשֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ
לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃
וַיֹּאמֶר יְחֹוָה אִם
אֶמְצָא בִסְדֹם
חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם

בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי
לְכָל הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם׃
וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר
הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי
לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי
וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃
אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים
חֲמִשָּׁה הֲתַשְׁחֵת
בַּחֲמִשָּׁה אֶת כָּל
אֶשְׁחִית אִם
לֹא אֶשְׁחִית שָׁם
אִם אֶמְצָא שָׁם
שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר
חִנַּנְתָּא חוֹאַלְתִּי
לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי׃
וְאוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית בְּ
בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃
וַיֹּאמֶר אַל נָא יִחַר
לְאַדֹנָי וְאֲדַבֵּרָה
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה
בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃
וַיֹּאמֶר אַל נָא יִחַר
לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה
אַךְ הַפַּעַם אוּלַי
יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה
וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית
בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃
וַיֵּלֶךְ יְחֹוָה כַּאֲשֶׁר
כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל
אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם
שָׁב לִמְקֹמוֹ׃ וַיָּבֹאוּ

וּשְׁנֵי הַמַּלְאָכִים יָבֹאוּ סְדֹמָה בָּעָרֶב וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם וַיַּרְא לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהַלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי בָרְחוֹב נָלִין׃ וַיִּפְצַר בָּהֶם מְאֹד וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת אָפָה וַיֹּאכֵלוּ׃ טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם נָסַבּוּ עַל הַבַּיִת מִנַּעַר וְעַד זָקֵן כָּל הָעָם מִקָּצֶה׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנֵדְעָה אֹתָם׃ וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו׃ וַיֹּאמֶר אַל נָא אַחַי תָּרֵעוּ׃ הִנֵּה נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאָה נָּא אֹתָם אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לָאֲנָשִׁים הָאֵל אַל תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי עַל כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי׃ וַיֹּאמְרוּ גֶּשׁ הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר הַדָּלֶת׃ וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת לוֹט אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת הַדֶּלֶת סָגָרוּ׃ וְאֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פֶּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לִמְצֹא הַפָּתַח׃ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל לוֹט עֹד מִי לְךָ פֹה חָתָן וְבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא מִן הַמָּקוֹם׃ כִּי מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת פְּנֵי יְהוָה וַיְשַׁלְּחֵנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל חֲתָנָיו לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי מַשְׁחִית יְהוָה אֶת הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו׃

לאדני ו ושומכחון אולי יש חמשים אולי חסרון כי לא אמנה שמנו ב כי אם כל זה ○ יהי חנה חזק ואמיץ ואחרוני נעמל ירע. יעיניהי נפש לאדני חרחיקים והם לחוקרו

17

שני המלאכים
סדמה בערב ולוט
ישב בשער סדם
וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו
אפים ארצה
ויאמר הנה נא
אדני סורו נא אל
בית עבדכם ולינו
ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם
לדרככם ויאמרו
לא כי ברחוב נלין
ויפצר בם מאד
ויסרו אליו ויבאו
אל ביתו ויעש
להם משתה ומצות
אפה ויאכלו טרם
ישכבו ואנשי
העיר אנשי סדם

נסבו על הבית מנער
ועד זקן כל העם
מקצה ויקראו אל
לוט ויאמרו לו
איה האנשים אשר
באו אליך הלילה
הוציאם אלינו
ונדעה אתם ויצא
אלהם לוט הפתחה
והדלת סגר אחריו
ויאמר אל נא אחי
תרעו הנה נא לי
שתי בנות אשר
לא ידעו איש
אוציאה נא אתהן
אליכם ועשו להן
כטוב בעיניכם
רק לאנשים האל
אל תעשו דבר כי
על כן באו בצל

קרתי ויאמרו גש
הלאה ויאמרו
האחד בא לגור
וישפט שפוט
עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט
מאד ויגשו לשבר
הדלת וישלחו
האנשים את ידם
ויביאו את לוט
אליהם הביתה
ואת הדלת סגרו
ואת האנשים
אשר פתח הבית
הכו בסנורים מקטן
ועד גדול וילאו
למצא הפתח
ויאמרו האנשים
אל לוט עד מי לך
פה חתן ובניך

ובנתיך וכל אשר
לך בעיר הוצא
מן המקום הזה כי
משחתים אנחנו
את המקום הזה
כי גדלה צעקתם
את פני יהוה
וישלחנו יהוה
לשחתה וייצאלוט
וידבר אל חתניו
לקח בנתיו ויאמר
קומו צאו מן
המקום הזה כי
משחית יהוה את
העיר ויהי כמצחק
בעיני חתניו וכמו
השחר עלה ויאיצו
המלאכים בלוט
לאמר קום קח
את אשתך ואת

שתי בנתיך הנמצאת
פן תספה בעון העיר
ויתמהמה ויחזיקו
האנשים בידו וביד
אשתו וביד שתי
בנתיו בחמלת יהוה
עליו ויציאהו ויניחהו
מחוץ לעיר ויהי
כהוציאם אתם
החוצה ויאמר
המלט על נפשך
אל תביט אחריך
ואל תעמד בכל
הככר ההר המלט
פן תספה ויאמר
לוט אלהם אלנא
אדני הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר
עשית עמדי להחיות

את נפשי ואנכי
לא אוכל להמלט
ההרה פן תדבקני
הרעה ומתי הנה
נא העיר הזאת
קרבה לנוס שמה
והוא מצער
אמלטה נא שמה
הלא מצער הוא
ותחי נפשי ויאמר
אליו הנה נשאתי
פניך גם לדבר הזה
לבלתי הפכי את
העיר אשר דברת
מהר המלט שמה
כי לא אוכל לעשות
דבר ערבאר שמה
על כן קרא שם
העיר צוער השמש
יצא על הארץ

ולוט בא צערה
ויהוה המטיר על
סדם ועל עמרה
גפרית ואש מאת
יהוה מן השמים
ויהפך את הערים
האל ואת כל הככר
ואת כל ישבי
הערים וצמח
האדמה ותבט
אשתו מאחריו
ותהי נציב מלח
וישכם אברהם
בבקר אל המקום
אשר עמד שם
את פני יהוה וישקף
על פני סדם ועמרה
ועל כל פני ארץ
הככר וירא והנה
עלה קיטר הארץ

כקיטר הכבשן ויהי
בשחת אלהים את
ערי הככר ויזכר
אלהים את אברהם
וישלח את לוט
מתוך ההפכה
בהפך את הערים
אשר ישב בהן
לוט ויעל לוט
מצוער וישב בהר
ושתי בנתיו עמו
כי ירא לשבת
בצוער וישב במערה
הוא ושתי בנתיו
ותאמר הבכירה
אל הצעירה אבינו
זקן ואיש אין
בארץ לבוא עלינו
כדרך כל הארץ
לכה נשקה את

אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו
זרע ותשקין את
אביהן יין בלילה
הוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה
ולא ידע בשכבה
ובקומה ויהי
ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה
הן שכבתי אמש
את אבי נשקנו יין
גם הלילה ובאי
שכבי עמו ונחיה
מאבינו זרע ותשקין
גם בלילה ההוא
את אביהן יין ותקם
הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע
בשכבה ובקמה

20

ותהרין שתי בנות
לוט מאביהן:
ותלד הבכירה בן
ותקרא שמו מואב
הוא אבי מואב
עד היום: והצעירה
גם הוא ילדה בן
ותקרא שמו בן
עמי הוא אבי בני
עמון עד היום: ס
ויסע משם
אברהם ארצה
הנגב וישב בין
קדש ובין שור ויגר
בגרר: ויאמר
אברהם אל שרה
אשתו אחתי הוא
וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח
את שרה: ויבא

אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה
ויאמר לו הנך מת
על האשה אשר
לקחת והוא בעלת
בעל: ואבימלך
לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי
גם צדיק תהרג:
הלא הוא אמר לי
אחתי הוא והיא
גם הוא אמרה אחי
הוא בתם לבבי
ובנקין כפי עשיתי
זאת: ויאמר אליו
האלהים בחלם
גם אנכי ידעתי
כי בתם לבבך
עשית זאת ואחשך
גם אנכי אותך

מחטו לי על כן לא
נתתיך לנגע אליה:
ועתה השב אשת
האיש כי נביא הוא
ויתפלל בעדך
וחיה ואם אינך
משיב דע כי מות
תמות אתה וכל
אשר לך: וישכם
אבימלך בבקר
ויקרא לכל עבדיו
וידבר את כל הדברים
האלה באזניהם
וייראו האנשים
מאד: ויקרא
אבימלך לאברהם
ויאמר לו מה
עשית לנו ומה
חטאתי לך כי
הבאת עלי ועל

ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר
לא יעשו עשית
עמדי ויאמר
אבימלך אל אברהם
מה ראית כי עשית
את הדבר הזה
ויאמר אברהם כי
אמרתי רק אין
יראת אלהים במקום
הזה והרגוני על
דבר אשתי וגם
אמנה אחתי בת
אבי הוא אך לא
בת אמי ותהי לי
לאשה ויהי כאשר
התעו אתי אלהים
מבית אבי ואמר
לה זה חסדך אשר
תעשי עמדי אל

כל המקום אשר
נבוא שמה אמרי
לי אחי הוא ויקח
אבימלך צאן ובקר
ועבדים ושפחת
ויתן לאברהם וישב
לו את שרה אשתו
ויאמר אבימלך
הנה ארצי לפניך
בטוב בעיניך שב
ולשרה אמר הנה
נתתי אלף כסף
לאחיך הנה הוא
לך כסות עינים
לכל אשר אתך
ואת כל ונכחת
ויתפלל אברהם
אל האלהים וירפא
אלהים את אבימלך
ואת אשתו ואמהתיו

וילדו כי עצר עצר
יהוה בעד כל רחם
לבית אבימלך על
דבר שרה אשת
אברהם

ויהוה פקד את
שרה כאשר אמר
ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר ותהר
ותלד שרה לאברהם
בן לזקניו למועד
אשר דבר אתו
אלהים ויקרא
אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר
ילדה לו שרה יצחק
וימל אברהם את
יצחק בנו בן שמנת
ימים כאשר צוה
אתו אלהים

ואברהם בן מאת
שנה בהולד לו את
יצחק בנו׃ ותאמר
שרה צחק עשה
לי אלהים כל השמע
יצחק לי׃ ותאמר
מי מלל לאברהם
היניקה בנים שרה
כי ילדתי בן לזקניו׃
ויגדל הילד ויגמל
ויעש אברהם ס
משתה גדול ביום
חמל את יצחק׃
ותרא שרה את
בן הגר המצרית
אשר ילדה
לאברהם מצחק׃
ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת
ואת בנה כי לא

יירש בן האמה
הזאת עם בני עם
יצחק ורע בעיני
מאד בעיני אברהם
על אודת בנו׃
ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע
בעיניך על הנער
ועל אמתך כל
אשר תאמר אליך
שרה שמע בקלה
כי ביצחק יקרא
לך זרע ונם את
בן האמה לגוי
אשימנו כי זרעך
הוא וישכם
אברהם בבקר
ויקח לחם וחמת
מים ויתן אל הגר
שם על שכמה

ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר
באר שבע ותכל
המים מן החמת׃
ותשלך את הילד
תחת אחד השיחם׃
ותלך ותשב לה מנגד
חרחק כמטחוי
קשת כי אמרה אל
אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא
את קלה ותבך׃
וישמע אלהים את
קול הנער ויקרא
מלאך אלהים אל
הגר מן השמים
ויאמר לה מה לך
הגר אל תיראי כי
שמע אלהים אל
קול הנער באשר

והואשם קומי שאי
את הנער והחזיקי
את ידך בופי לגוי
גדול אשימנו ויפקח
אלהים את עיניה
ותרא באר מים
ותלך ותמלא את
החמת מים ותשק
את הנער ויהי
אלהים את הנער
ויגדל וישב במדבר
ויהי רבה קשתי
וישב במדבר פארן
ותקח לו אמו אשה
מארץ מצרים
ויהי בעת ההוא
ואמר אבימלך
ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל

אשר אתה עשה
ועתה השבעה לי
באלהים הנה אם
תשקר לי ולניני
ולנכדי כחסד אשר
עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ
אשר גרת בה
ויאמר אברהם
אנכי אשבע והוכח
אברהם את
אבימלך על אדות
באר המים אשר
גזלו עבדי אבימלך
ויאמר אבימלך
לא ידעתי מי עשה
את הדבר הזה וגם
אתה לא הגדת
לי וגם אנכי לא
שמעתי בלתי היום

ויקח אברהם צאן
ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית
ויצב אברהם את
שבע כבשות הצאן
לבדהן ויאמר
אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע כבשת
האלה אשר הצבת
לבדנה ויאמר כי
את שבע כבשת
תקח מידי בעבור
תהיה לי לעדה כי
חפרתי את הבאר
הזאת על כן קרא
למקום ההוא באר
שבע כי שם נשבעו
שניהם ויכרתו
ברית בבאר שבע
ויקם אבימלך

וּפֵיכֹל שַׂר צְבָאוֹ
וַיָּשֻׁבוּ אֶל אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וַיְחַל
אֲשֶׁל בְּבְאֵר שָׁבַע
וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם
יְהוָה אֵל עוֹלָם וּ
וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים וּ

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו וּ
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר קַח נָא
אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ
אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת
יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל
אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וּ
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
עַל אַחַד הֶהָרִים
אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ
וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם
בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת
חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת
שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַ
וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
לוֹ הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי וַיִּשָּׂא
אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם
מֵרָחֹק וַיֹּאמֶר וּ
אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו
שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם
הַחֲמוֹר וְאָנִי וְהַנַּעַר
נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִ
וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה
אֲלֵיכֶם וַיִּקַּח אַבְרָהָם
אֶת עֲצֵי הָעֹלָה
וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ
וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וּ
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר
אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי
בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה
לְעֹלָה וַיֹּאמֶר וּ
אַבְרָהָם אֱלֹהִים
יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה
בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחְדָּו וַיָּבֹאוּ אֶל וּ
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם
אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים
וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ
וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לָעֵצִים
וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם
אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת
הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט
אֶת בְּנוֹ וַ
וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ
יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר אַל
תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל
הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ
לוֹ מְאוּמָה כִּי
עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי
יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה
וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת
בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ
מִמֶּנִּי וַ
וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
אֶת עֵינָיו וַיַּרְא
וְהִנֵּה אַיִל אַחַר
נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ
בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת
הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ
לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ
וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר
יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר
יְהוָה יֵרָאֶה וּ
וַיִּקְרָא מַלְאַךְ
יְהוָה אֶל אַבְרָהָם
שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם
וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי
נְאֻם יְהוָה כִּי
יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת
בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ
כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ
וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת
זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל
אֲשֶׁר עַל שְׂפַת
הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ
אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו וּ
וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ
כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
בְּקֹלִי וַ
וַיָּשָׁב אַבְרָהָם
אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ
וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל
בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב
אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע

שבו פ כדורה לכם פה עם החמור
ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם
ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו
ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
וישם את העצים ויעקד את יצחק בנו
וישם אתו על המזבח ממעל לעצים
וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו
וימהר וירד מעל הגמל
ויאמר בוא ברוך יי למה תעמד בחוץ
ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים
ויבא האיש הבית ויפתח החמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו
ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר
ויאמר עבד אברהם אנכי
ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים
ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר לו
והשבעתיך ביי אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו
כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק
ויאמר האשה אולי לא תאבה ללכת אחרי אל הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך אל המקום אשר יצאת משם
ויאמר אליו העבד פן השב תשיב את בני שמה
יי אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי
אשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת
הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם
ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת
רק את בני לא תשב שמה
וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה
ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור
ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות
ויאמר יי אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום
והנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים
והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה
אותה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני
והיה טרם כלתי לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה
והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה וירד העינה ותמלא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך
ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו
ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות
ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו
והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יי דרכו אם לא
ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם
ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון
ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור
ותאמר אלין גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון
ויקד האיש וישתחו ליי
ויאמר ברוך יי אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני
אנכי בדרך נחני בית אחי אדני
ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה
ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין
והיה כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו ובשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש
ויבא אליו והנה עמד על הגמלים על העין
ויאמר בוא ברוך יי למה תעמד בחוץ
ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים
ויבא האיש הבית ויפתח החמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו
וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר
ויאמר עבד אברהם אנכי
ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים
ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר לו
והשבעתיך ביי אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו
כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק
ויאמר האשה אולי לא תאבה ללכת אחרי אל הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך אל המקום אשר יצאת משם
ויאמר אליו העבד פן השב תשיב את בני שמה
יי אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי
אשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת
הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם
ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת
רק את בני לא תשב שמה
וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה
ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור
ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות
ויאמר יי אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום
והנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים
והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה
אותה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני
והיה טרם כלתי לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה
והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה וירד העינה ותמלא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך
ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו
ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות
ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו
והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יי דרכו אם לא
ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם
ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון
ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור
ותאמר אלין גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון
ויקד האיש וישתחו ליי
ויאמר ברוך יי אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני
אנכי בדרך נחני בית אחי אדני

וַיַּעֲקֹר אֶת־עֵצָה וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל
בֹּנָו וַיִּשָּׂם מַמְּעַל לָעֵצִים
וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם
אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת
הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט
אֶת־בְּנוֹ וַיִּקְרָא אֵלָיו
מַלְאַךְ יְהוָה מִן־
הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר
אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל
הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ
לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה
יָרֵאתָ אֱלֹהִים אָתָּה וְלֹא
חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ
אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי
וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת
עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה
אַיִל אַחַר נֶאֱחַז
בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת
הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה
תַּחַת בְּנוֹ וַיִּקְרָא
אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה
אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם
בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה
וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה
אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית
מִן הַשָּׁמָיִם וַיֹּאמֶר
בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם
יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ
אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ
כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ
וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת
זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ
זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו
וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ
כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב
אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי
וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל
נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ
יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר
שָׁבַע׃

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה
מִלְכָּה גַּם־הִוא בָּנִים
לְנָחוֹר אָחִיךָ אֵת
עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֵת בּוּז
אָחִיו וְאֵת קְמוּאֵל
אֲבִי אֲרָם וְאֵת
כֶּשֶׂד וְאֵת חֲזוֹ וְאֵת

פלדש ואת־ידלף׃
ואת־בתואל ובתואל
ילד את־רבקה׃ פ
שמנה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי
אברהם׃ ויפל לגשו
וישמע ראובן׃
ותלך ותהוא את
טבחו את־בניהם ואת
תחשו את־מעכה׃
ויהיו חיי שרה
מאה שנה ועשרים
שנה ושבע שנים
שני חיי שרה׃
ויקם אברהם משם
שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ
כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה׃
ויקם אברהם מעל
פני מתו וידבר אל

בני חת לאמר׃
ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר
עמכם ואקברה
מתי מלפני וייענני
בני חת את אברהם
לאמר לו׃ שמענו
אדני נשיא אלהים
אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את
מתך איש ממנו
את־קברו לא יכלה
ממך מקברו מתך
ויקם אברהם וישתחו
לעם הארץ לבני
חת׃ וידבר אתם
לאמר אם־יש את
נפשכם לקברת
מתי מלפני שמעני
ופגעו לי בעפרון

בן־צחר׃ ותתן לו את
מערת המכפלה
אשר לו אשר בקצה
שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם
לאחזת קבר׃ יעפרון
ישב בתוך בני חת
ויען עפרון חתי
את־אברהם
באזני בני חת לכל
באי שער עירו
לאמר׃ לא אדני
שמעני השדה
נתתי לך וכל־המערה
אשר־בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה
קבר מתך׃
וישתחו אברהם
לפני עם הארץ
וידבר אל עפרון

בְּאָזְנֵי עַם הָאָרֶץ
לֵאמֹר אַךְ אִם אַתָּה
לוּ שְׁמַעְנִי נָתַתִּי כֶסֶף
הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי
וְאֶקְבְּרָה אֶת מֵתִי
שָׁמָּה וַיִּשְׁעַ עֶפְרוֹן
אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר
לוּ אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי
אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת
יִשְׁקֶל כֶּסֶף בֵּינִי
וּבֵינֶךָ מַה הִוא וְאֶת
מֵתְךָ קְבֹר וְיִשְׁמַע
אַבְרָהָם אֶל עֶפְרֹן
וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם
לְעֶפְרֹן אֶת הַכֶּסֶף
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי
בְּנֵי חֵת אַרְבַּע
מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף
עֹבֵר לַסֹּחֵר וַיָּקָם
שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר

בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר
לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ
וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר בִּכְלֹ גְּבֻלוֹ סָבִיב
לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה
לְעֵינֵי בְּנֵי חֵת בְּכֹל
בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ
וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר
אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ אֶל מְעָרַת
שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה
עַל פְּנֵי מַמְרֵא הִוא
חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיָּקָם הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר
בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת
קֶבֶר מֵאֵת בְּנֵי חֵת
וְאַבְרָהָם
זָקֵן בָּא בַּיָּמִים

וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת
אַבְרָהָם בַּכֹּל וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל עַבְדּוֹ
זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל
בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ שִׂים
נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי
וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
לֹא תִקַּח אִשָּׁה
לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי
אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב
בְּקִרְבּוֹ כִּי אֶל אַרְצִי
וְאֶל מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ
וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי
לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הַעֶבֶד אוּלַי
לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה
לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל
הָאָרֶץ הַזֹּאת הֲהָשֵׁב

יהוה אלהי השמים ו׳ ואשביעך ביהוה אשר לקחני ויאמר אליהם עברי ואנכי אנה יהוה
כה אמר קדוש וחבירו ס תשב ד׳ רק את בני אנוש עד דכא אל תשב פני משיחך וחבירו ס

ובה ג׳ וסימנהון ארעבי עשיות
ובה אבן יקרה ובה יחסר עניי עמך ס

אשיב את בנך
אל הארץ אשר
יצאת משם ויאמר
אליו אברהם השמר
לך פן תשיב את
בני שמה יהוה
אלהי השמים
אשר לקחני מבית
אבי ומארץ מולדתי
ואשר דבר לי ו
ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך
אתן את הארץ
הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך ו
ולקחת אשה לבני
משם ואם לא
תאבה האשה
ללכת אחריך ו
ונקית משבעתי

זאת רק את בני לא
תשב שמה וישם
העבד את ידו תחת
ירך אברהם אדניו
וישבע לו על הדבר
הזה ויקח העבד
עשרה גמלים מ
מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו
בידו ויקם וילך
אל ארם נהרים
אל עיר נחור וי
ויברך הגמלים
מחוץ לעיר אל
באר המים לעת
ערב לעת צאת
השאבת ויאמר
יהוה אלהי אדני
אברהם הקרה
נא לפני היום ו

ועשה חסד עם
אדני אברהם הנה
אנכי נצב על עין
המים ובנות אנשי
העיר יצאת לשאב
מים והיה הנער
אשר אמר אליה
הטי נא כדך ואשתה
ואמרה שתה וגם
גמליך אשקה
אתה הכחת לעבדך
ליצחק ובה אדע
כי עשית חסד עם
אדני ויהי הוא ט
טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת
אשר ילדה לבתואל
בן מלכה אשת
נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה ו

ובנות אנשי העיר יצאת כתב ס
שתים נשים יוצאות ארבע רוחות
השמים יוצאות מלו ס ושאריה יצאות כתב ס

שמה יה׳ סוף פסוק וידבר אל עפרון השמר לך פן רק את בני ויבא המורה בבאכם אל הארץ
והנחתם באהל ואם יצא יצא וישלח יהושע וימלט את מערת ויסר אל העליה נעשה נא עלית
וידשוה כחורי אשר נפיבו ואהמל ויבוא אתי יהוה שמה בשאול ס וכל אלה שמות ותורות כהנים
ומשנה תורה דכותהון בר מן ז׳ שם עלת תמיד ובא אהרן אנה אנחנו גם בי התאנף וזבחת פסח
ושמחת לפני ולקחת מראשית סס

וְחֲנֵעַר טוֹבַת מַרְאֶה׃ לֵךְ מַחֲרִישׁ לָרַעַת לֵיהוָה וְיֹאמַר בָּרוּךְ
מְאֹד בְּתִי לֹהוֹאִישׁ חַס יְצַלֶּיהָ וְיַחֲזִקֶהָ יְהוָה אֱלֹהֵי אַרְנִי
לֹא יְרַעֵשׁ וְתָרֵץ אִם לֹא וְיִחִי בַּאֲשֶׁר אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא
חָעֲנָה וְתַמְלֵא בַּיִת כֹּלוֹ חֲגַמַּלִּים לִשְׁוֹת עֵינֵב חִסְרוּ וַאֲמִתּוֹ
וְתָעַל וַיָּרָץ חָעֶבֶד וַיִּקַּח הָאִישׁ נָזָם מֵעִם אַרְנִי אָנֹכִי
לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר זָהָב בְּקֶרֶב עַמִּשְׁקָלוֹ בָּרוּךְ יְהוָה נָחַנִי
חַגְמִיאֵנִי נָאֲמַעַט וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל אֲחִי אַרְנִי וַיִּתֵּן
מַיִם מִבֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר יֵרֵיתִי עֲשָׂרָה וְחָב חַנַּעַר וְתַגֶּר לְבֵית
שְׁתָה אַרְנִי וְתַמְחֵר מִשְׁקָלָם וַיֹּאמֶר אִמְּךָ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
וְתָרָץ כַּדָּהּ עַלְיָדָהּ בֵּית מִי אַתְּ חַגֶּדִי נָא לִי חֵישׁ בֵּיתֵךְ
וְתַשְׁקֵהוּ וְתִכַל לְחַשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר אֶבְיִךְ מָקוֹם לָנוּ
גַּם לִגְמֹל לִשְׁתּוֹת לִילִיו וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת בְּתוּאֵל אָנֹכִי
עַד אִם כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת וַתִּמְחַר וַתָּעַר כַּדָּהּ אֶל חַשְׁקֵת
וַתָּרָץ עוֹד אֶל חַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל גְּמַלָּיו
חָבֵר לִשְׁאֹב כָּל גְּמַלָּיו׃ וְחָאִישׁ מִשְׁתָּאֶה לָהּ מַחֲרִישׁ לָרַעַת

וחנער טובת מראה׃ לך מחריש לרעת ליהוה ויאמר ברוך
מאד בתי להוא איש חס יצליחך ויחזקהך יהוה אלהי אדני
לא ירעש ותרץ אם לא ויחי באשר אברהם אשר לא
חענה ותמלא הבית כלו חגמלים לשות עינב חסרו ואמתו
ותעל ויתרץ העבד ויקח האיש נזם מעם ארני אנכי
לקראתה ויאמר זהב בקרב עמשקלו ברוך יהוה נחני יחוה בית
חגמיאני נאמעט ושני צמידים על אחי ארני ויתן
מים מביתו ויאמר ירית עשרה וחב חנער ותגר לבית
שתה ארני ותמחר משקלם ויאמר אמך כדברים האלה׃
ותרץ כדה עליה בת מי את חגדי נא לי חיש בית
ולרבקה אחוש׳ ולרבקה אחושמו
ותשקהו ותכל לחשקתו ותאמר אבין מקום לנו
גם לגמל לשתות לילין ותאמר אלין בת בתואל אנכי
עד אם כלו לשתות ותמחר ותער כדה אל חשקת
וחמחר ותעב ש בומלכה אשר ילדה לנחור ויתאמר
ברך אלהי שקת ותרץ עוד אל חבאר לשאב ותשאב לכל גמליו
חבאר לשאב׃ וחאיש משתאה לה מחריש לרעת

גם גמל גמל ק׳׃ פסוק ויתאקר אלין גם תכד לאנשים ויאמר יהודיהו אר ישראל אבוי ויאמרין
איש וישראל אל בישעון וישאל בשחה כי גם נפיאנם כיוז וירעו גם את חשני גם יעאנסך גם כן
כי גם אחיך גם לא שלישיה גם תמוד גם שאל שוק גם אחיקך גם שנאתם ׃ יעני אם כלה ב לשוחלקמר ׃
ירעה ב וחניער טובת והמלך לא ירעה ׃

אם לא ך סי׳ פסוק ויהאיש משתאה
האיתה יהוה בני עשו חכזניבכן לעינן ׃
אם בני ויקדך ובניו ותשעתו מעונתו
לעינן נזם וחכמל ׃

ותעל ב כתיב פ׳ ותשקהו להשקותו
דרוי המלך ב לעיתי אמה ב ויתרץ הנער
לעבד שבעה ׃

על הגמלים עלהשש׳ וכסף וזהב ועבדים ואתך ויצא חרנה
ויאמר בוא ברוך ושפחת וגמלים ולקחת אשה לבני
יהוה למה תעמד וחמרים ויתר שרה ממשפחתי ומבית
בחוץ ואנכי פניתי אשת ארני בן אבי יאז תנקה
הבית ומקום לארני אחרי וקנעתך מאלתי בי תבוא
לגמלים ויבא האיש ויתן לו את כלאשר אלה משפחתי ואם
הביתה ויפתח לו וישב עם ארני לא יתנו לך והיית
הגמלים ויתן תבן נקי מאלתי ואבא
ומספוא לגמלים אשה לבני מבנות היום אל העין ואמר
ומים לרחץ רגליו ויהוה אלהי אדני
ורגלי האנשים אשר אנכי אברהם אם ישך
אשר את ויישם לא אלבית אבי נא מצליח דרכי
לפני לאכל ויאמר תלך ואל משפחתי אשר אנכי חלך
לא אכל עד אם ולקחת אשה לבני עליה יהנה אנכי
דברתי דברי ויאמר ואמר אל ארני נצב על עין המים
ויאמר עבד אלי לא תלך והיה העלמה
אברהם אנכי הואשה אחרי הוא יצאת לשאב
ויחתה ברכת ואמר אלי יהוה ואמרתי אליה
ארני מאד ויגדל אשר התהלכתי השקיני נא מעט
ויתן לו צאן ובקר לפני וישלח מלאכו מים מכדך ותאמר

אל גם את שתה
וגם לגמלך אשאב
חוא חאשה אשר
חכיח יהוה לבן אדני
אנ טרם אכלת
לדבר אל לבי וחנה
אברחם אשר
רבקח יצאת וכדח
על שכמח ותרד
חעינח ותשאב
ואמר אליח חשקיני
נא ותמהר ותורד
כדח מעליח ואשקח
ותאמר שתח וגם
גמליך אשקח
ואשת וגם הגמלים
חשקתח ואשאל
אתח ואמרבתמ
את ותאמר בת
בתואל בן נחור
אשר ולדח למלכה

ואשם חנזם על אפיח
ואצמידים על ידיח
ואקר ואשתחוה
ליהוה ואברך את
יהוה אלהי אדני
אברחם אשר
חנחני בדרך אמת
לקחת את בת אחי
אדני לבני לעתה
אם ישלם עשים
חסד ואמת את
אדני והגידו לי ואם
לא חגידו לי ואפנח
על ימין או על
שמאל ויען לבן
ובתואל ויאמרו
מיחוח יצא חדבר
לא נוכל דבר אליך
רע או טוב הנח
רבקח לפניך קח

ולך ותהי אשח לבן
אדני כאשר דבר
יהוה הוליח כאשר
ישמע עבד אברחם
את הברים חאלח וישתחו
ארצה ליהוה ויוצא
הוציא כלי כסף וכלי
זהב ובגדים ויתן
לרבקה ומגדנת נתן
לאחיח ולאמח
ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו
וילינו ויקומו בבקר
ויאמר שלחני לאדני
ויאמר אחיח ואמח
תשב חנער אתנו
ימים או עשור
אחר תלך ויאמר
אלהם אל תאחרו
אותי ויהוה הצליח

רבקה ד' וחד ונכבה וסימנהון ויברכו את רבקה והדיפו מכם חמשה אימו ירוק כעמח השדה
וחד ורבבה מימינך ויאמרו אליה ב' ויקראו לרבקה האנשים נקיים אנחנו

ויבאה ד' וסימנהון אל האהלה ויבאה
יצחק האהלה ותחתן שלמה וישקר
ב' קדמ' חסו

דרכי שלחוני וא
לכה לאדני ויאמרו
נקרא לנער ונשא
לה את פיה
ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה התלכי
עם האיש הזה ות
אמר אלך וישלחו
את רבקה אחתם
ואת מנקתה ואת
עבד אברהם ואת
אנשיו ויברכו את
רבקה ויאמרו לה
אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש
זרעך את שער
שנאיו ותקם רבקה
ונערתיה ותרכבנה
על הגמלים ותלכנה
אחרי האיש ויקח

העבד את רבקה
וילך ויצחק בא
מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ
הנגב ויצא יצחק
לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עיניו
וירא והנה גמלים
באים ותשא רבקה
את עיניה ותרא
את יצחק ותפל
מעל הגמל ותאמר
אל העבד מי האיש
הלזה ההלך בשדה
לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני
ותקח הצעיף ות
תכס ויספר
העבד ליצחק את
כל הדברים אשר

עשה ויבאה יצחק
האהלה שרה אמו
ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה ויא
הבה וינחם יצחק
אחרי אמו
ויסף אברהם
ויקח אשה ושמה
קטורה ותלד לו
את זמרן ואת יקשן
ואת מדן ואת מדין
ואת ישבק ואת
שוח ויקשן ילד
את שבא ואת דדן
ובני דדן היו אשורם
ולטושם ולאמים
ובני מדין עיפה
ועפר וחנך ואבידע
ואלדעה כל אלה
בני קטורה ויתן

את כל הדברים יג' וחס' האלה ויספר העבד וידבר אהרן ויעש אהרן ובניו ואענה אתכם ויגד לך
שמואל עמד בחצר בית יהוה שלחני להנבא כתב לך וכתבת אליה ויגד להם ויהי כשמעם אל
המלך חירה שוב קח לך וינחם ב' בטע מלרע וסימנהון ויצחק אחרי אמו כרב חסדיך

מבוא ו' ויצחק בא מבוא אשר
מנעך אשר כליותיו וישבת את הסוסים
כי שדד מבית סגר כל בית מבוא

אברהם את כל אשר
לו ליצחק ולבני
הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם
מתנת וישלחם
מעל יצחק בנו
בעודנו חי קדמה אל
ארץ קדם
ואלה ימי שני
חיי אברהם אשר
חי מאת שנה
ושבעים שנה וחמש
שנים ויגוע וימת
אברהם בשיבה
טובה זקן ושבע
ויאסף אל עמיו
ויקברו אתו יצחק
וישמעאל בניו
אל מערת המכפלה
אל שדה עפרן

בן צחר החתי אשר
על פני ממרא השדה
אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה
קבר אברהם ושרה
אשתו ויהי אחרי
מות אברהם ויברך
אלהים את יצחק
בנו וישב יצחק עם
באר לחי ראי ואלה
תלדת ישמעאל
בן אברהם אשר
ילדה הגר המצרית
שפחת שרה לאברהם
ואלה שמות בני
ישמעאל בשמתם
לתולדתם בכר
ישמעאל נבית וקדר
ואדבאל ומבשם
ומשמע ודומה

ומשא חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה
אלה הם בני ישמעאל
ואלה שמתם בחצריהם
ובטירתם שנים עשר
נשיאם לאמתם
ואלה שני חיי
ישמעאל מאת שנה
ושלשים שנה ו
ושבע שנים ויגוע
וימת ויאסף אל
עמיו וישכנו מחוילה
עד שור אשר על
פני מצרים באכה
אשורה על פני כל
אחיו נפל
ואלה תולדת
יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את
יצחק ויהי יצחק

לבן הארמי לו
לאשה ויעבד יצחק
ליהוה לנבה אשתו
כי עקרה הוא וי
ויעתר לו יהוה ותהר
רבקה אשתו וי
ויתרצצו הבנים ב
בקרבה ותאמר אם
כן למה זה אנכי
ותלך לדרש את
יהוה ויאמר יהוה
לה שני גוים בבטנך
ושני לאמים ממעיך
יפרדו ולאם מלאם
יאמץ ורב יעבד
צעיר וימלאו ימיה

עשו ואחרי כן יצא
אחיו וידו אחזת
בעקב עשו וקרא
שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת
אתם ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע
ציד איש שדה
ויעקב איש תם
וישב אהלים ויאהב
יצחק את עשו כי
ציד בפיו ורבקה
אהבת את יעקב
ויזד יעקב נזיד ויבא
עשו מן השדה
והוא עיף ויאמר

אנ על
שמו ארום ויאמר
יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי ויאמר
עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי
בכרה ויאמר יעקב
השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר
את בכרתו ליעקב
ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים
ויאכל וישת ויקם
וילך ויבז עשו את
הבכרה ויהי
רעב בארץ מלבד
הרעב הראשון

אשר היה בימי
אברהם וילך יצחק
אל אבימלך מלך
פלשתים גררה ויירא
אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר
אמר אליך׃ גור בארץ
הזאת ואהיה עמך
ואברכך כי לך ולזרעך
אתן את כל הארצת
האל והקמתי את
השבעה אשר
נשבעתי לאברהם
אביך והרביתי
את זרעך ככוכבי
השמים ונתתי
לזרעך את כל
הארצת האל
והתברכו בזרעך

כל גוי הארץ עקב
אשר שמע אברהם
בקלי וישמר משמרתי
משמרתי מצותי
חקותי ותורתי וישב
יצחק בגרר וישאלו
אנשי המקום לאשתו
ויאמר אחתי הוא
כי ירא לאמר אשתי
פן יהרגני אנשי
המקום על רבקה
כי טובת מראה
הוא ויהי כי ארכו
לו שם הימים
וישקף אבימלך
מלך פלשתים
בעד החלון וירא
והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו
ויקרא אבימלך

ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך הוא
ואיך אמרת אחתי
הוא ויאמר אליו
יצחק כי אמרתי פן
אמות עליה ויאמר
אבימלך מה זאת
עשית לנו כמעט
שכב אחד העם
את אשתך והבאת
עלינו אים ויצו
אבימלך את כל
העם לאמר הנגע
באיש הזה ובאשתו
מות יומת ויזרע
יצחק בארץ ההוא
וימצא בשנה ההוא
מאה שערים וי
ויברכהו יהוה ויגדל
האיש וילך הלוך

ויגדל ג׳ וסימנהון ויצחק שבראש
יהושפט ס וכינו דליהון ישי ס

גדל ג׳ ...
ראותה כי גדל כי ראו כי גדל הכאב ס

וימלאום ב׳ סתמום וימלאום ...
שטנה ב׳ ויקרא שמה כתבו שטנה ס

ויגדל עד כי גדל
מאד ויהי לו מקנה
צאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקנאו
אתו פלשתים
וכל הבארת אשר
חפרו עבדי אביו
בימי אברהם אביו
סתמום פלשתים
וימלאום עפר
ויאמר אבימלך
אל יצחק לך מע
מנו כי עצמת
ממנו מאד וילך
משם יצחק ויחן
בנחל גרר וישב
שם וישב יצחק
ויחפר את בארת
המים אשר חפרו
בימי אברהם

אביו ויסתמום
פלשתים אחרי מות
אברהם ויקרא
להן שמות כשמת
אשר קרא להן
אביו ויחפרו עבדי
יצחק בנחל וימצאו
שם באר מים חיים
ויריבו רעי גרר עם
רעי יצחק לאמר
לנו המים ויקרא
שם הבאר עשק
כי התעשקו עמו
ויחפרו באר אחרת
ויריבו גם עליה
ויקרא שמה
שטנה ויעתק
משם ויחפר
באר אחרת ולא
רבו עליה ויקרא

שמה רחבות
ויאמר כי עתה
הרחיב יהוה לנו
ופרינו בארץ ויעל
משם באר שבע
וירא אליו יהוה
בלילה ההוא ויאמר
אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא
כי אתך אנכי ו
וברכתיך והרביתי
את זרעך בעבור
אברהם עבדי
ויבן שם מזבח ויקרא
בשם יהוה ויט
שם אהלו ויכרו
שם עבדי יצחק
באר ואבימלך
הלך אליו מגרר
ואחזת מרעהו

להן יד הנה נא לי ויקרא להן שמות ב׳ כי ראה אנכי את פני מדוע עשיתן והעברית את נחלת היש
ביומי היראה והגר להן את והוא ידעה אתם כי משלשות והוא חפיל קדמיה דפסוק ותשק להן
אם כפידו נפוצים דדברי הימים ס ויקרא שמה ג׳ וסימנהון שטנה רחבות לוז ס

וכל ה׳ ראש פסוק בסיפ׳ וכל שיח השדה
וכל הבארת וכל אנשי ביתו וכל הארץ
באו וכל בית יוסף ס רבו ב׳ בתו ולא רבו
המה מי מריבה ס

ופיכל שר צבאו׃
ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי
ואתם שנאתם אתי
ותשלחוני מאתכם׃
ויאמרו ראו ראינו
כי היה יהוה עמך
ונאמר תהי נא אלה
בינותינו בינינו ובינך
ונכרתה ברית עמך׃
אם תעשה עמנו
רעה כאשר לא
נגענוך וכאשר
עשינו עמך רק
טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך
יהוה׃ ויעש להם
משתה ויאכלו
וישתו׃ וישכימו
בבקר וישבעו

איש לאחיו וישלחם
יצחק וילכו מאתו
בשלום׃ ויהי ביום
ההוא ויבאו עבדי
יצחק ויגדו לו על
אדות הבאר אשר
חפרו ויאמרו לו
מצאנו מים׃ ויקרא
אתה שבעה על
כן שם העיר באר
שבע עד היום הזה׃
ויהי עשו
בן ארבעים שנה
ויקח אשה את
יהודית בת בארי
החתי ואת בשמת
בת אילן החתי׃
ותהיין מרת רוח
ליצחק ולרבקה׃
ויהי כי זקן

יצחק ותכהין עיניו
מראת ויקרא את
עשו בנו הגדל ו
ויאמר אליו בני
ויאמר אליו הנני׃
ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי
יום מותי׃ ועתה שא
נא כליך תליך ו
קשתך וצא השדה
וצודה לי צידה׃
ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי ו
והביאה לי ואכלה
בעבור תברכך
נפשי בטרם אמות׃
ורבקה שמעת
בדבר יצחק אל
עשו בנו וילך עשו
השדה לצוד ציד

לְהָבִיא׃ וְרִבְקָה
אָמְרָה אֶל־יִצְחָק
בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה
שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ
מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו
אָחִיךָ לֵאמֹר׃ הָבִיאָה
לִי צַיִד וַעֲשֵׂה לִי
מַטְעַמִּים וְאֹכְלָה
וַאֲבָרֶכְךָ לִפְנֵי יְהוָה
לִפְנֵי מוֹתִי׃ וְעַתָּה
בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי
לַאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֹתָךְ׃ לֵךְ־נָא אֶל־
הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם
שְׁנֵי גְדָיֵי עִזִּים טוֹבִים
וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם
מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ
כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃
וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ
וְאָכַל בַּעֲבוּר׃

אֲשֶׁר יְבָרֲכְךָ לִפְנֵי
מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ
הִנֵּה עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר
וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק׃
אוּלַי יְמִשֵּׁנִי אָבִי
וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ
וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא
בְּרָכָה׃ וַתֹּאמֶר לוֹ
אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ
בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי
וְלֵךְ קַח־לִי וֵילֶךְ
וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ
וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מַטְעַמִּים
כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו׃
וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת
בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ
הַחֲמֻדֹת
אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבָּיִת

וַתַּלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב
בְּנָהּ הַקָּטֹן׃ וְאֵת
עֹרֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים
הִלְבִּישָׁה עַל־יָדָיו
וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו׃
וַתִּתֵּן אֶת־הַמַּטְעַמִּים
וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב
בְּנָהּ׃ וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו
וַיֹּאמֶר אָבִי׃ וַיֹּאמֶר
הִנֶּנִּי מִי־אַתָּה בְּנִי׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
אָבִיו אָנֹכִי עֵשָׂו
בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוּם־נָא
שְׁבָה וְאָכְלָה
מִצֵּידִי בַּעֲבוּר
תְּבָרְכַנִּי נַפְשֶׁךָ׃ וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מַה
זֶּה מִהַרְתָּ לִמְצֹא

בנו ויאמר יחקרהו
יחוש אולי אלמשני
ויאמר יצחק אל
יעקב גשה נא
ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא
ויגש יעקב אל
יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקל קול
יעקב והידים ידי
עשו ולא הכירו
כי היו ידיו כידי
עשו אחיו שערת
וברכהו ויאמר
אתה זה בני עשו
ויאמר אני ויאמר
הגישה לי ואכלה
מציד בני למען
תברכך נפשי ויגש
לו ויאכל ויבא לו

ייין וישת ויאמר
אליו יצחק אביו
גשה נא ושקה לי
בני ויגש וישק לו
ויריח את ריח בגדיו
ויברכהו ויאמר ראה
ריח בני כריח שדה
אשר ברכו יהוה
ויתן לך האלהים
מטל השמים ומ
ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש
יעבדוך עמים וי
וישתחוו לך לאמים
הוה גביר לאחיך
וישתחוו לך בני
אמך ארריך ארור
ומברכיך ברוך
ויהי כאשר כלה
יצחק לברך את

יעקב ויהי אך יצא
יצא יעקב מאת
פני יצחק אביו
ועשו אחיו בא מצידו
ויעש גם הוא מ
מטעמים ויבא לאביו
ויאמר לאביו יקם
אבי ויאכל מציד
בנו בעבור תברכני
נפשך ויאמר לו
יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך
בכרך עשו ויחרד
יצחק חרדה גדלה
עד מאד ויאמר מי
אפוא הוא הציד
ציד ויבא לי ואכל
מכל בטרם תבוא
ואברכהו גם ברוך
יהיה כשמע עשו

את דברי אמי ועשה לי מטעמים כאשר אהב אביך׃ ט
ויעקב בנו ויאמר עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ יא
גלה ולמה ג׳ מלת וישימנהו למה אביא מה אעשה אין כיוצא מזה שימלה לשון ולמה לשון עזה ׃
לכל לשון הוכיחו חכמי הלשון מלת מה בד׳ מקומות לך ולמה זה בראשית מפנים ׃׃
וישא משל ג׳ החל את משלו וישימנהו וישא קולו ויקרא ויישא שאול קולו ׃
ואמר אליו ג׳ כתיב וישימנהו בית כיוצא אנכי גם הכן גם הוא ישפוא תנה עשו אחיך ׃

ראה ריח בגד ויברכהו ׃ ראה מלאך בגד וישתחו עשו ׃
אשר ברכו יהוה ועתה אברכנו גם ברוך יהיה ׃ וישימנהו עשו וירבעם ימלוך זמן ׃
ואחר ברכו את יעקב ׃

קדם שיבוא יעקב לשדה עשו ׃
ולשמעון ולוי שלח לבאר שבע ׃
וכי אשתחוו ושם פסוד ושם ׃

את דברי אמו	ועשה מטעמים	ויבא לאביו	ויאמר אבי
ויאמר יצחק	הנני מי אתה	בני עשו	בכרך אנכי
עשיתי כאשר	דברת אלי	קום נא	שבה ואכלה
מצידי בעבור	תברכני נפשך	ויאמר יעקב	אל אביו
יגש נא	ואמשך בני	הלכת אחד	בני עשו
ויגש	וישק לו	וירח	את ריח
בגדיו	ויברכהו	ויאמר	ראה ריח
בני	כריח שדה	אשר ברכו	יהוה
ויתן	לך האלהים	מטל	השמים
ומשמני	הארץ	ורב	דגן
ותירש	ויעבדוך	עמים	וישתחוו
לך	לאמים	הוה	גביר
לאחיך	ישתחוו	לך	בני
אמך	ברכיך	ארור	מקלליך
ברוך	מברכיך	ויהי	ככלות
יעקב	מאת	פני	יצחק
אביו	ויהי	אך	בא
אחי	במרמה	ויקח	ברכתך
ויאמר	הכי	קרא	לו
ויאמר	שמו	יעקב	ויעקבני
זה	פעמים	את	שני
בכרתי	אנכי	ועתה	ברכה
גם	ברוך	יהיה	ומבורכיך
ברוך	יעקב	ויהי	כאשר
כלה	יעקב	מאת	פני
יצחק	אביו	ועשו	אחי
בא	מצידו	גם	הוא
ויעש	מטעמים	ויבא	לאביו
ויאמר	לאביו	יקם	אבי
ויאכל	בני	מצידו	למען
תברכני	נפשך	ויאמר	לו
יצחק	אביו	מי	אפוא
זה	ויחרד	חרדה	גדולה
עד	מאד	ויאמר	מי
אפוא	הוא	הצד	ציד
ויבא	לי	ואכל	מכל
בטרם	תבוא	ואברכהו	גם
ברוך	יהיה	כשמע	יצחק
אביו	את	דברי	עשו
ויצעק	צעקה	גדולה	ומרה
עד	מאד	ויאמר	אל
אביו	ברכני	גם	אני
אבי	ויאמר	בא	אחיך
במרמה	ויקח	ברכתך	והנה
ויאמר	הכי	קרא	שמו
ויעקבני	זה	פעמים	את
בכרתי	לקח	והנה	עתה
לקח	ברכתי	והנה	ויאמר
הלא	אצלת	ברכה	לי
ויען	ויאמר	ברכתך	אבי
ברכני	גם	אני	אבי
ויאמר	לעשו	ויפרקת	עלו
מעל	צואריך	ויען	יצחק
אביו	ויאמר	הנה	מושב
ומטל	השמים	ממעל	ועל
חרבך	תחיה	ואת	אחיך
תעבד	והיה	כאשר	תריד
ופרקת	עלו	מעל	צואריך
ויעקבני	עשו	את	ברכת
אשר	ברכו	ויאמר	עשו
בלבו	יקרבו	ימי	אבל
אבי	ואהרגה	את	יעקב
אחי	ויגד	לרבקה	את
דברי	עשו	בנה	הצעיר
ותקרא	לעשו	בנה	הגדול
ותאמר	אליו	הנה	עשו
אחיך	מתנחם	לך	להרגך
ועתה	בני	שמע	בקולי
וקום	ברח	לך	אל
לבן	אחי	חרן	והית
וישבת	עמו	ימים	אחדים
עד	אשר	תשוב	חמת
עד	שוב	אף	אחיך
ממך	ושכח	את	אשר
עשית	לו	ושלחתי	ולקחתיך
משם	למה	אשכל	גם

פדנה ארם ד וסימנהון קום לך פדנה
וישלח יצחק וישמע יעקב וירא עשו ס

מחלת ד וסימנהון וילך עשו אל
ויקח לו רחבעם למכנה על מחלת וחבירו ס

מצב ג והנה סלם מצב עם אלה
אשר בשכם ויצרתי עליך מצב ס

גם שניכם יום אחד
ותאמר רבקה אל
יצחק קצתי בחיי
מפני בנות חת אם
לקח יעקב אשה
מבנות חת כאלה
מבנות הארץ למה
לי חיים ויקרא
יצחק אל יעקב
ויברך אתו ויצוהו
ויאמר לו לא תקח
אשה מבנות כנען
קום לך פדנה ארם
ביתה בתואל אבי
אמך וקח לך משם
אשה מבנות לבן
אחי אמך ואל
שדי יברך אתך
ויפרך וירבך והיית
לקהל עמים ונתן

לך את ברכת
אברהם לך ולזרעך
אתך לרשתך את
ארץ מגריך אשר
נתן אלהים לאברהם
וישלח יצחק את
יעקב וילך פדנה
ארם אל לבן בן
בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב
ועשו וירא עשו
כי ברך יצחק את
יעקב ושלח אתו
פדנה ארם לקחת
לו משם אשה
בברכו אתו ויצו
עליו לאמר לא
תקח אשה מבנות
כנען וישמע יעקב
אל אביו ואל אמו

וילך פדנה ארם
וירא עשו כי רעות
בנות כנען בעיני
יצחק אביו וילך
עשו אל ישמעאל
ויקח את מחלת
בת ישמעאל בן
אברהם אחות נביות
על נשיו לו לאשה

ס קז

ויצא יעקב
מבאר שבע וילך
חרנה ויפגע במקום
וילן שם כי בא
השמש ויקח מ
מאבני המקום ו
וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא
ויחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה

קום ט רא פסו' והתהלך בארץ קום לך פדנה ארם קדש את העם קום לך צרפתה קום רד לקראת קום
וירדת בית היוצר לך אל נינוה והבירך קום כי עליך הדבר ס נתן אלהים א לרשתך את ארץ נתן
אלהים שערי בימיכם נתן אלהינו וכל הארץ דמלכיב ענין הענין והאלהים עשה ס

מראשתיו ה ויפגע במקום וישכם יעקב
ותקח מיכל את ויבאו המלאכים ויבא אבישי
חלילה לי מיהוה לא טוב הדבר ויבט והנה ס

והנה מלאכי
אלהים עלים וירדים
בו׃ והנה יהוה נצב
עליו ויאמר אני
יהוה אלהי אברהם
אביך ואלהי יצחק
הארץ אשר אתה
שכב עליה לך
אתננה ולזרעך׃
והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה
וקדמה וצפנה
ונגבה ונברכו בך
כל משפחת
האדמה ובזרעך׃
והנה אנכי עמך
ושמרתיך בכל
אשר תלך והשבתיך
אל האדמה הזאת
כי לא אעזבך

עד אשר אם עשיתי
את אשר דברתי
לך׃ ויקץ יעקב
משנתו ויאמר אכן
יש יהוה במקום
הזה ואנכי לא
ידעתי׃ ויירא ויאמר
מה נורא המקום
הזה אין זה כי אם
בית אלהים וזה
שער השמים׃
וישכם יעקב
בבקר ויקח את
האבן אשר שם
מראשתיו וישם
את מצבה ויצק
שמן על ראשה׃
ויקרא את שם
המקום ההוא
בית אל ואולם לוז

שם העיר לראשנה׃
וידר יעקב נדר
לאמר אם יהיה
אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה
אשר אנכי הולך
ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש ושבתי
בשלום אל בית אבי
והיה יהוה לי
לאלהים והאבן
הזאת אשר שמתי
מצבה יהיה בית
אלהים וכל אשר
תתן לי עשר אעשרנו
לך׃ ויש יעקב
רגליו וילך ארצה
בני קדם׃ וירא
והנה באר בשדה
והנה שם שלשה

עדרי צאן ובקר
עליה כי מן הבאר
ההוא ישקו
העדרים והאבן
גדולה על פי הבאר
ואספו שמה כל
העדרים וגללו את
האבן מעל פי
הבאר והשקו את
הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר
למקמה ויאמר
להם יעקב אחי
מאין אתם ויאמרו
מחרן אנחנו
ויאמר להם הידעתם
את לבן בן נחור
ויאמרו ידענו
ויאמר להם השלום
לו ויאמרו שלום

והנה רחל בתו
באה עם הצאן
ויאמר הן עוד היום
גדול לא עת האסף
המקנה השקו
הצאן ולכו רעו
ויאמרו לא נוכל
עד אשר יאספו
כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי
הבאר והשקינו
הצאן ערנו מדעתך
עמם ורחל באה
עם הצאן אשר
לאביה כי רעה
הוא ויהי כאשר
ראה יעקב את
רחל בת לבן אחי
אמו ואת צאן לבן אחי
אמו ויגש יעקב

ויגל את האבן מעל
פי הבאר וישק
את צאן לבן אחי
אמו ויישק יעקב
לרחל וישא את
קלו ויבך ויגד יעקב
לרחל כי אח אביה
הוא וכי בן רבקה הוא
ותרץ ותגד לאביה
ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן
אחתו וירץ לקראתו
ויחבק לו וינשק
לו ויבאהו אל ביתו
ויספר ללבן את
כל הדברים האלה
ויאמר לו לבן אך
עצמי ובשרי אתה
וישב עמו חדש
ימים ויאמר לבן

לִי֙ יַעֲקֹ֔ב חָכְרֵ֖י אֲחֵ֑י
אֹתָ֔ךְ וְעִבַּרְתִּ֥ינִי֙
חִנָּ֖ם תַּעֲבְדֵ֣נִי לִ֔י מַ֚ה
מַשְׂכֻּרְתְּךָ֖ עָלָ֑י וְלִבְלָ֣ךְ
שְׁתֵּ֥י בְנֹתֶ֖יךָ שֵׁ֣ם
הַגְּדֹלָ֣ה לֵאָ֔ה וְשֵׁם֙
עֵינֵ֣י רַחֵ֔ל רַכּ֖וֹת
לֵאָ֣ה וְרָחֵ֔ל
חֵיתָ֥ה יְפַת־תֹּ֖אַר
וְיָפַ֥ת מַרְאֶ֖ה וְיָאֱהַ֣ב
יַעֲקֹ֔ב אֶת־רָחֵ֑ל
וַיֹּ֗אמֶר אֶעֱבָ֤דְךָ֙
שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים בְּרָחֵ֖ל
בִּתְּךָ֣ הַקְּטַנָּ֑ה וַיֹּ֣אמֶר
בִּתִּ֥י שִׁפְחָתִ֖י וְיִתְּנֶ֣נָּה
לָּ֥בָן טוֹב֙ תִּתִּ֣י אֹתָ֔ךְ
לָ֣ךְ מִתִּתִּ֣י אֹתָ֑ךְ
לְאִ֣ישׁ אַחֵ֔ר שְׁבָ֖ה
עִמָּדִ֑י וַיַּעֲבֹ֥ד יַעֲקֹ֖ב
בְּרָחֵ֣ל שֶׁבַע־שָׁנִ֔ים
וַיִּחְיוּ֖ בְּעֵינָ֥יו כְּיָמִ֖ים

אֲחֵיהֶ֑ם וַיִּשְׁתַּ֥חוּ
לְאַפָּ֖יו אַרְצָ֔ה וַיֹּ֣אמֶר
אֲלֵהֶ֗ם הֲשָׁל֤וֹם
אֲבִיכֶם֙ הַזָּקֵ֣ן אֲשֶׁר־
אֲמַרְתֶּ֔ם הֲע֥וֹדֶ֖נּוּ חָ֑י
וַיֹּ֣אמֶר שָׁל֔וֹם
לְעַבְדְּךָ֖ לְאָבִ֣ינוּ
שָׁל֑וֹם עוֹדֶ֥נּוּ חָ֖י
וַיִּקְּד֥וּ וַיִּשְׁתַּחֲו֖וּ
וַיִּשָּׂ֤א אֶת־עֵינָיו֙
וַיַּ֣רְא אֶת־בִּנְיָמִ֔ין
בֶּן־אִמּ֑וֹ וַיֹּ֗אמֶר
הֲזֶ֤ה אֲחִיכֶם֙ הַקָּטֹ֔ן
אֲשֶׁ֥ר אֲמַרְתֶּ֖ם אֵלָ֑י
וַיֹּ֕אמֶר יָחְנֵּ֥ךְ אֱלֹהִ֖ים
בְּנִ֥י וַיְמַהֵ֖ר הַנַּ֑עַר
כִּֽי־נִכְמְר֥וּ רַחֲמָ֖יו
וַיִּבְכֶּ֥ה שָׁ֖מָּה
וַיָּבֹ֣א הַחַדְרָ֑ה
וַיִּבְךְּ֣ שָׁ֔מָּה
וַיִּשְׁטֹ֣ף פָּנָ֔יו
וַיֵּצֵ֣א וַיִּתְאַפַּ֔ק
וַיֹּ֖אמֶר שִׂ֥ימוּ לֶ֖חֶם
וַיָּשִׂ֣ימוּ לוֹ֮ לְבַדּוֹ֒
וְלָהֶם֙ לְבַדָּ֔ם
וְלַמִּצְרִיִּ֛ם הָאֹכְלִ֥ים
אִתּ֖וֹ לְבַדָּ֑ם
כִּ֣י לֹ֤א יוּכְלוּן֙
הַמִּצְרִ֔י לֶ֖חֶם
אֶת־הָעִבְרִ֑י כִּ֥י
תּוֹעֵבָ֖ה הִ֥וא
וַיֵּשְׁב֣וּ לְפָנָ֔יו
הַבְּכֹר֙ כִּבְכֹֽרָתוֹ֙
וְהַצָּעִ֖יר כְּצָעִרֹ֑ה
וַיִּתְמְהוּ֙ הָאֲנָשִׁ֔ים
אִ֖ישׁ אֶל־רֵעֵֽהוּ׃
וַיִּשָּׂ֨א מַנּ֤וֹת
מֵאֵת֙ פָּנָ֔יו
אֲלֵהֶ֑ם וַתֵּ֤רֶב
מְנָ֙ת֙ בִּנְיָמִ֔ין
מִכָּל־מְנ֣וֹת כֻּלָּ֔ם
חֲמֵ֣שׁ יָדֹ֔ת
וַיִּשְׁתּ֥וּ וַיִּשְׁכְּר֖וּ
עִמּֽוֹ׃ ס
וַיְצַ֣ו אֶת־אֲשֶׁר֩
עַל־בֵּיתוֹ֙ לֵאמֹ֔ר
מַלֵּ֚א אֶת־אַמְתְּחֹ֣ת
הָאֲנָשִׁ֔ים אֹכֶל֙
כַּאֲשֶׁ֣ר יוּכְל֔וּן
שְׂא֖וֹ אִ֥ישׁ פִּי־כַסְפּ֑וֹ
וְשִׂ֤ים בְּפִי֙ אַמְתַּחַ֣ת
הַקָּטֹ֔ן וְאֶת־כֶּ֖סֶף
שִׁבְרֹ֑ו וַיַּ֕עַשׂ
כִּדְבַ֥ר יוֹסֵ֖ף
אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּֽר׃
הָאֲנָשִׁ֣ים שִׁלְּח֔וּ
הֵ֖מָּה וַחֲמֹרֵיהֶ֑ם
וַיֵּצְא֖וּ מִן־הָעִֽיר׃
הֵחֵ֔לּוּ וְיוֹסֵ֖ף אָמַ֣ר
אֲשֶׁר־עַל־בֵּית֗וֹ קֻ֣ם
אַחֲרֵ֣י הָאֲנָשִׁים֮
וְהִשַּׂגְתָּ֣ם אֹתָם֒
וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם
לָמָ֥ה שִׁלַּמְתֶּ֖ם רָעָ֥ה
תַּחַ֣ת טֽוֹבָה׃
הֲלֹ֣א זֶ֤ה אֲשֶׁר־יִשְׁתֶּה־
אֲדֹנִי֙ בּ֔וֹ וְה֥וּא נַחֵ֖שׁ
יְנַחֵ֣שׁ בּ֑וֹ הֲרֵעֹתֶ֖ם
אֲשֶׁ֥ר עָשִֽׂיתֶם׃
וַיַּשֵּׂ֣ג אֹתָ֔ם
וַיְדַבֵּ֥ר אֲלֵהֶ֖ם
אֶת־הַדְּבָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃
וַיֹּ֣אמְרוּ אֵלָ֗יו
לָמָ֤ה יְדַבֵּר֙ אֲדֹנִ֣י
כַּדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה
חָלִ֥לָה לַעֲבָדֶ֖יךָ
מֵעֲשׂ֥וֹת הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃
הֵן֩ כֶּ֨סֶף אֲשֶׁר־מָצָ֜אנוּ
בְּפִ֣י אַמְתְּחֹתֵ֗ינוּ
הֱשִׁיבֹ֤נוּ אֵלֶ֙יךָ֙
מֵאֶ֣רֶץ כְּנָ֔עַן
וְאֵ֣יךְ נִגְנֹ֔ב מִבֵּ֖ית
אֲדֹנֶ֑יךָ
אֲשֶׁ֨ר יִמָּצֵ֤א אִתּוֹ֙
מֵעֲבָדֶ֔יךָ וָמֵ֖ת
וְגַם־אֲנַ֥חְנוּ נִהְיֶ֖ה
לַאדֹנִ֥י לְעֲבָדִֽים׃
וַיֹּ֗אמֶר גַּם־עַתָּ֛ה
כִּדְבָרֵיכֶ֖ם כֵּ֣ן הוּא֑
אֲשֶׁ֨ר יִמָּצֵ֤א אִתּוֹ֙
יִהְיֶ֣ה לִ֔י עֶ֖בֶד
וְאַתֶּ֥ם תִּהְי֖וּ נְקִיִּֽם׃
וַיְמַהֲר֗וּ וַיּ֙וֹרִדוּ֙
אִ֣ישׁ אַמְתֹּח֔וֹ
וַיִּפְתְּח֖וּ אִ֥ישׁ אַמְתַּחְתּֽוֹ׃
וַיְחַפֵּשׂ֙ בַּגָּד֣וֹל
כִּלָּ֔ה וּבַקָּטֹ֖ן
מָצָ֣א בְּאַמְתַּ֣חַת
בִּנְיָמִ֑ן וַיִּגְזְר֥וּ
שִׂקֵּיהֶ֖ם
וַיִּטְעַ֣ן אִ֥ישׁ עַל־חֲמֹרוֹ֒
וַיָּשֻׁ֖בוּ הָעִֽירָה׃
וַיָּבֹ֣א יְהוּדָ֔ה
וְאֶחָ֖יו בֵּ֣יתָה יוֹסֵ֑ף
וְה֥וּא עֹדֶ֖נּוּ שָׁ֣ם
וַיִּפְּל֥וּ לְפָנָ֖יו אָֽרְצָה׃
וַיֹּ֨אמֶר לָהֶ֜ם יוֹסֵ֗ף
מַה־הַמַּעֲשֶׂ֤ה הַזֶּה֙
אֲשֶׁ֣ר עֲשִׂיתֶ֔ם
הֲל֣וֹא יְדַעְתֶּ֔ם
כִּ֣י נַחֵ֥שׁ יְנַחֵ֖שׁ אִ֥ישׁ
כָּמֹ֖נִי׃
וַיֹּ֣אמֶר יְהוּדָ֗ה
מַה־נֹּאמַר֙ לַֽאדֹנִ֔י
מַה־נְּדַבֵּ֖ר וּמַה־נִּצְטַדָּ֑ק
הָאֱלֹהִ֗ים מָצָ֛א
אֶת־עֲוֹ֥ן עֲבָדֶ֖יךָ
הִנֵּ֤נוּ עֲבָדִים֙
לַאדֹנִ֔י גַּם־אֲנַ֖חְנוּ
וְגַם־אֲשֶׁ֥ר נִמְצָא־הַגָּבִ֖יעַ
בְּיָדֽוֹ׃
וַיֹּ֕אמֶר חָלִ֥לָה לִּ֖י
מֵעֲשׂ֣וֹת זֹּ֑את
הָאִ֣ישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא֩
הַגָּבִ֨יעַ בְּיָד֜וֹ
הוּא־יִהְיֶ֤ה לִי֙ עָ֔בֶד
וְאַתֶּ֕ם עֲל֥וּ לְשָׁל֖וֹם
אֶל־אֲבִיכֶֽם׃ ס
וַיִּגַּ֣שׁ אֵלָ֗יו
יְהוּדָה֙ וַיֹּ֣אמֶר
בִּ֣י אֲדֹנִ֔י יְדַבֶּר־נָ֥א
עַבְדְּךָ֖ דָּבָ֑ר
וְאַל־יִחַ֤ר אַפְּךָ֙
בְּעַבְדֶּ֔ךָ כִּ֥י כָמ֖וֹךָ
כְּפַרְעֹֽה׃
אֲדֹנִ֔י שָׁאַ֥ל אֶת־עֲבָדָ֖יו
לֵאמֹ֑ר הֲיֵ֥שׁ לָכֶ֛ם
אָ֥ב אוֹ־אָ֖ח
וַנֹּ֣אמֶר אֶל־אֲדֹנִ֔י
יֶשׁ־לָ֥נוּ אָ֛ב זָקֵ֖ן
וְיֶ֣לֶד זְקֻנִ֑ים קָטָ֣ן
וְאָחִ֣יו מֵ֔ת
וַיִּוָּתֵ֥ר הוּא֙
לְבַדּ֣וֹ לְאִמּ֔וֹ
וְאָבִ֖יו אֲהֵבֵֽהוּ׃
וַתֹּ֣אמֶר אֶל־עֲבָדֶ֔יךָ
הוֹרִדֻ֥הוּ אֵלַ֖י
וְאָשִׂ֥ימָה עֵינִ֖י עָלָֽיו׃
וַנֹּ֣אמֶר אֶל־אֲדֹנִ֔י
לֹא־יוּכַ֥ל הַנַּ֖עַר
לַעֲזֹ֣ב אֶת־אָבִ֑יו
וְעָזַ֥ב אֶת־אָבִ֖יו
וָמֵֽת׃
וַתֹּ֣אמֶר אֶל־עֲבָדֶ֔יךָ
אִם־לֹ֤א יֵרֵד֙
אֲחִיכֶ֣ם הַקָּטֹ֔ן
אִתְּכֶ֖ם לֹ֣א תֹסִ֥פוּן
לִרְא֖וֹת פָּנָֽי׃
וַיְהִ֗י כִּ֤י עָלִ֙ינוּ֙
אֶל־עַבְדְּךָ֣ אָבִ֔ינוּ
וַנַּגֶּד־לוֹ֙
אֶת־דִּבְרֵ֣י אֲדֹנִ֔י
וַיֹּ֥אמֶר אָבִ֖ינוּ
שֻׁ֥בוּ שִׁבְרוּ־לָ֖נוּ
מְעַ֥ט אֹֽכֶל׃
וַנֹּ֣אמֶר לֹ֣א נוּכַ֔ל
לָרֶ֑דֶת אִם־יֵ֤שׁ אָחִ֙ינוּ֙
הַקָּטֹ֣ן אִתָּ֔נוּ
וְיָרַ֖דְנוּ
כִּ֣י לֹא־נוּכַ֗ל לִרְא֛וֹת
פְּנֵ֥י הָאִ֖ישׁ
וְאָחִ֥ינוּ הַקָּטֹ֖ן אֵינֶ֥נּוּ
אִתָּֽנוּ׃
וַיֹּ֣אמֶר עַבְדְּךָ֣ אָבִ֔ינוּ
אֲלֵהֶ֑ם אַתֶּ֣ם יְדַעְתֶּ֔ם
כִּ֣י שְׁנַ֥יִם יָלְד֖וּ לִ֥י
אִשְׁתִּֽי׃
וַיֵּצֵ֤א הָאֶחָד֙
מֵֽאִתִּ֔י וָאֹמַ֕ר
אַ֥ךְ טָרֹ֖ף טֹרַ֑ף
וְלֹ֥א רְאִיתִ֖יו עַד־הֵֽנָּה׃
וְלָקַחְתֶּ֥ם גַּם־אֶת־זֶ֖ה
מֵעִ֣ם פָּנַ֑י וְקָרָ֥הוּ
אָס֖וֹן וְהֹרַדְתֶּ֥ם
אֶת־שֵׂיבָתִ֛י בְּרָעָ֖ה
שְׁא֥וֹלָה׃
וְעַתָּ֗ה כְּבֹאִי֙
אֶל־עַבְדְּךָ֣ אָבִ֔י
וְהַנַּ֖עַר אֵינֶ֣נּוּ אִתָּ֑נוּ
וְנַפְשׁ֖וֹ קְשׁוּרָ֥ה
בְּנַפְשֽׁוֹ׃
וְהָיָ֗ה כִּרְאֹתוֹ֙
כִּ֣י אֵ֣ין הַנַּ֔עַר
וָמֵ֑ת וְהוֹרִ֨ידוּ֙
עֲבָדֶ֣יךָ אֶת־שֵׂיבַ֣ת
עַבְדְּךָ֣ אָבִ֔ינוּ
בְּיָג֖וֹן שְׁא֥וֹלָה׃
כִּ֣י עַבְדְּךָ֗ עָרַ֤ב
אֶת־הַנַּ֙עַר֙ מֵעִ֣ם אָבִ֔י
לֵאמֹ֑ר אִם־לֹ֤א
הֲבִיאֹתִיו֙ אֵלֶ֔יךָ
וְחָטָ֥אתִי לְאָבִ֖י
כָּל־הַיָּמִֽים׃
וְעַתָּ֗ה יֵשֶׁב־נָ֤א
עַבְדְּךָ֙ תַּ֣חַת הַנַּ֔עַר
עֶ֖בֶד לַאדֹנִ֑י
וְהַנַּ֖עַר יַ֥עַל עִם־אֶחָֽיו׃
כִּ֣י אֵיכָ֣ה אֶעֱלֶ֔ה
אֶל־אָבִ֖י וְהַנַּ֣עַר אֵינֶ֑נּוּ
פֶּן־אֶרְאֶ֖ה בָּרָ֥ע
אֲשֶׁ֥ר יִמְצָא֖ אֶת־אָבִֽי׃ ס
וְלֹא־יָכֹ֤ל יוֹסֵף֙
לְהִתְאַפֵּ֔ק לִפְנֵ֖י כָּל־הַנִּצָּבִ֑ים
וַיִּקְרָ֗א הוֹצִ֤יאוּ כָל־אִישׁ֙
מֵעָלָ֔י וְלֹֽא־עָמַ֥ד אִישׁ֙
אִתּ֔וֹ בְּהִתְוַדַּ֥ע יוֹסֵ֖ף
אֶל־אֶחָֽיו׃
וַיִּתֵּ֥ן אֶת־קֹל֖וֹ בִּבְכִ֑י
וַיִּשְׁמְע֣וּ מִצְרַ֔יִם
וַיִּשְׁמַ֖ע בֵּ֥ית פַּרְעֹֽה׃
וַיֹּ֣אמֶר יוֹסֵף֮ אֶל־אֶחָיו֒
אֲנִ֣י יוֹסֵ֔ף הַע֥וֹד
אָבִ֖י חָ֑י
וְלֹֽא־יָכְל֥וּ אֶחָ֛יו
לַעֲנ֥וֹת אֹת֖וֹ
כִּ֥י נִבְהֲל֖וּ מִפָּנָֽיו׃
וַיֹּ֣אמֶר יוֹסֵף֮ אֶל־אֶחָיו֒
גְּשׁוּ־נָ֣א אֵלַ֔י
וַיִּגָּשׁ֖וּ
וַיֹּ֗אמֶר אֲנִ֤י יוֹסֵף֙
אֲחִיכֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר
מְכַרְתֶּ֖ם אֹתִ֥י מִצְרָֽיְמָה׃
וְעַתָּ֗ה אַל־תֵּעָצְב֤וּ
וְאַל־יִחַר֙ בְּעֵינֵיכֶ֔ם
כִּֽי־מִכַּרְתֶּ֥ם אֹתִ֖י הֵ֑נָּה
כִּֽי־לְמִחְיָ֥ה שְׁלָחַ֛נִי
אֱלֹהִ֖ים לִפְנֵיכֶֽם׃
כִּֽי־זֶ֣ה שְׁנָתַ֗יִם
הָרָעָב֙ בְּקֶ֣רֶב הָאָ֔רֶץ
וְע֥וֹד חֲמֵ֖שׁ שָׁנִ֑ים
אֲשֶׁ֥ר אֵֽין־חָרִ֖ישׁ
וְקָצִֽיר׃
וַיִּשְׁלָחֵ֥נִי אֱלֹהִ֖ים
לִפְנֵיכֶ֑ם לָשׂ֥וּם לָכֶ֛ם
שְׁאֵרִ֖ית בָּאָ֑רֶץ
וּלְהַחֲי֥וֹת לָכֶ֖ם
לִפְלֵטָ֥ה גְדֹלָֽה׃
וְעַתָּ֗ה לֹֽא־אַתֶּם֙
שְׁלַחְתֶּ֣ם אֹתִ֔י הֵ֖נָּה
כִּ֣י הָאֱלֹהִ֑ים
וַיְשִׂמֵ֨נִי֙ לְאָ֣ב
לְפַרְעֹ֔ה וּלְאָד֥וֹן
לְכָל־בֵּית֖וֹ
וּמֹשֵׁ֥ל בְּכָל־אֶ֥רֶץ
מִצְרָֽיִם׃
מַהֲר֣וּ וַעֲל֔וּ
אֶל־אָבִ֖י וְאָמַרְתֶּ֣ם
אֵלָ֑יו כֹּ֤ה אָמַר֙
בִּנְךָ֣ יוֹסֵ֔ף
שָׂמַ֥נִי אֱלֹהִ֖ים
לְאָד֣וֹן לְכָל־מִצְרָ֑יִם
רְדָ֥ה אֵלַ֖י אַל־תַּעֲמֹֽד׃
וְיָשַׁבְתָּ֣ בְאֶֽרֶץ־גֹּ֔שֶׁן
וְהָיִ֥יתָ קָרוֹב֙
אֵלַ֔י אַתָּ֖ה וּבָנֶ֣יךָ
וּבְנֵ֣י בָנֶ֑יךָ
וְצֹאנְךָ֥ וּבְקָרְךָ֖
וְכָל־אֲשֶׁ֥ר לָֽךְ׃
וְכִלְכַּלְתִּ֥י אֹתְךָ֖ שָׁ֑ם
כִּֽי־ע֣וֹד חָמֵ֣שׁ שָׁנִ֔ים
רָעָ֑ב פֶּן־תִּוָּרֵ֥שׁ
אַתָּ֛ה וּבֵיתְךָ֖
וְכָל־אֲשֶׁ֥ר לָֽךְ׃
וְהִנֵּ֣ה עֵֽינֵיכֶ֗ם רֹא֙וֹת
וְעֵינֵ֣י אָחִ֔י בִּנְיָמִ֖ין
כִּֽי־פִ֥י הַמְדַבֵּ֖ר אֲלֵיכֶֽם׃
וְהִגַּדְתֶּ֥ם לְאָבִ֖י
אֶת־כָּל־כְּבוֹדִ֑י
וְאֵת֙ כָּל־אֲשֶׁ֣ר רְאִיתֶ֔ם
וּמִהַרְתֶּ֖ם
וְהוֹרַדְתֶּ֥ם אֶת־אָבִ֖י הֵֽנָּה׃
וַיִּפֹּ֣ל עַל־צַוְּארֵ֣י
בִנְיָמִ֣ן אָחִ֔יו וַיֵּ֖בְךְּ
וּבִנְיָמִ֖ן בָּכָ֥ה עַל־צַוָּארָֽיו׃
וַיְנַשֵּׁ֣ק לְכָל־אֶחָ֗יו
וַיֵּ֤בְךְּ עֲלֵהֶם֙
וְאַחֲרֵי־כֵ֣ן דִּבְּר֔וּ
אֶחָ֖יו אִתּֽוֹ׃
וְהַקּ֣וֹל נִשְׁמַ֔ע בֵּ֖ית פַּרְעֹ֑ה
לֵאמֹ֗ר בָּ֤אוּ אֲחֵי֙
יוֹסֵ֔ף וַיִּיטַ֖ב בְּעֵינֵ֣י
פַרְעֹ֑ה וּבְעֵינֵ֖י עֲבָדָֽיו׃
וַיֹּ֣אמֶר פַּרְעֹ֔ה
אֶל־יוֹסֵ֖ף אֱמֹ֣ר
אֶל־אַחֶ֑יךָ זֹ֣את עֲשׂ֔וּ
טְעֻ֣נוּ אֶת־בְּעִרְכֶ֔ם
וָלֵ֖כוּ בֹּ֥אוּ אַ֖רְצָה
כְּנָֽעַן׃
וְקַחוּ֙ אֶת־אֲבִיכֶ֣ם
וְאֶת־בָּתֵּיכֶ֔ם
וּבֹ֥אוּ אֵלַ֖י
וְאֶתְּנָ֣ה לָכֶ֑ם
אֶת־טּ֥וּב כָּל־אֶ֖רֶץ מִצְרַ֔יִם
וְאִכְל֖וּ אֶת־חֵ֥לֶב הָאָֽרֶץ׃
וְאַתָּ֣ה צֻוִּ֔יתָה
זֹ֣את עֲשׂ֔וּ
קְח֥וּ לָכֶ֛ם מֵאֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם
עֲגָל֑וֹת לְטַפְּכֶ֣ם
וְלִנְשֵׁיכֶ֔ם וּנְשָׂאתֶ֖ם
אֶת־אֲבִיכֶ֥ם וּבָאתֶֽם׃
וְעֵינֵיכֶ֣ם אַל־תָּח֔וֹס
עַל־כְּלֵיכֶ֑ם כִּ֣י
טוּב֙ כָּל־אֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם
לָכֶ֥ם הִֽוא׃
וַיַּעֲשׂ֣וּ כֵ֔ן
וַיִּתֵּ֨ן לָהֶ֜ם יוֹסֵ֗ף
עֲגָל֙וֹת֙ עַל־פִּ֣י פַרְעֹ֔ה
וַיִּתֵּ֥ן לָהֶ֖ם צֵדָ֥ה
לַדָּֽרֶךְ׃
לְכֻלָּם֙ נָתַ֣ן
לְאִ֣ישׁ חֲלִפ֔וֹת שְׂמָלֹ֑ת
וְלִבִנְיָמִן֙ נָתַ֣ן
שְׁלֹ֣שׁ מֵא֔וֹת כָּ֖סֶף
וְחָמֵ֥שׁ חֲלִפ֖וֹת שְׂמָלֹֽת׃
וְלְאָבִ֣יו שָׁלַ֣ח כְּזֹ֔את
עֲשָׂרָ֥ה חֲמֹרִ֖ים נֹשְׂאִ֑ים
מִטּ֣וּב מִצְרַ֔יִם
וְעֶשֶׂר֙ אֲתֹנֹ֣ת נֹשְׂא֔וֹת
בָּ֖ר וְלֶ֥חֶם וּמָז֛וֹן
לְאָבִ֖יו לַדָּֽרֶךְ׃
וַיְשַׁלַּ֣ח אֶת־אֶחָ֔יו
וַיֵּלֵכ֑וּ וַיֹּ֣אמֶר
אֲלֵהֶ֗ם אַל־תִּרְגְּזוּ֙
בַּדָּֽרֶךְ׃
וַיַּעֲל֣וּ מִמִּצְרַ֔יִם
וַיָּבֹ֖אוּ אֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן
אֶל־יַעֲקֹ֖ב אֲבִיהֶֽם׃
וַיַּגִּ֣דוּ לוֹ֮ לֵאמֹר֒
עוֹדֶ֤נּוּ יוֹסֵף֙ חַ֔י
וְכִ֥י הוּא֙ מֹשֵׁ֣ל
בְּכָל־אֶ֣רֶץ מִצְרָ֔יִם
וַיָּפֻ֥גוּ לִבּ֖וֹ כִּ֣י
לֹ֥א הֶאֱמִ֖ין לָהֶֽם׃
וַיְדַבְּר֣וּ אֵלָ֔יו
אֵ֥ת כָּל־דִּבְרֵ֖י יוֹסֵ֑ף
אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֛ר אֲלֵהֶ֖ם
וַיַּ֣רְא אֶת־הָעֲגָל֔וֹת
אֲשֶׁ֥ר שָׁלַ֖ח יוֹסֵ֣ף
לָשֵׂ֣את אֹת֑וֹ
וַתְּחִ֖י רוּחַ֥ יַעֲקֹ֖ב אֲבִיהֶֽם׃
וַיֹּ֣אמֶר יִשְׂרָאֵ֔ל
רַ֥ב עוֹד־יוֹסֵ֖ף בְּנִ֑י
אֵלְכָ֣ה וְאֶרְאֶ֔נּוּ
בְּטֶ֥רֶם אָמֽוּת׃
וַיִּסַּ֣ע יִשְׂרָאֵ֔ל
וְכָל־אֲשֶׁ֥ר לֽוֹ
וַיָּבֹ֖א בְּאֵ֣רָה שָׁ֑בַע
וַיִּזְבַּ֖ח זְבָחִ֥ים
לֵאלֹהֵ֖י אָבִ֥יו יִצְחָֽק׃
וַיֹּ֨אמֶר אֱלֹהִ֜ים
לְיִשְׂרָאֵ֗ל בְּמַרְאֹ֣ת
הַלָּ֔יְלָה
וַיֹּ֖אמֶר יַעֲקֹ֣ב
יַעֲקֹ֑ב וַיֹּ֖אמֶר
הִנֵּֽנִי׃
וַיֹּ֗אמֶר אָנֹכִ֤י הָאֵל֙
אֱלֹהֵ֣י אָבִ֔יךָ
אַל־תִּירָ֣א מֵרְדָ֔ה
מִצְרַ֑יְמָה כִּ֥י
לְגוֹי־גָּד֖וֹל אֲשִׂימְךָ֥ שָֽׁם׃
אָנֹכִ֣י אֵרֵ֤ד עִמְּךָ֙
מִצְרַ֔יְמָה
וְאָנֹכִ֖י אַעַלְךָ֣ גַם־עָלֹ֑ה
וְיוֹסֵ֖ף יָשִׁ֥ית יָד֖וֹ
עַל־עֵינֶֽיךָ׃
וַיָּקָ֣מוּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל
אֶת־אֲבִיהֶם֙
וְאֶת־טַפָּ֣ם
וְנָשֵׁיהֶ֔ם בָּעֲגָל֔וֹת
אֲשֶׁ֥ר שָׁלַ֖ח פַּרְעֹ֑ה
לָשֵׂ֣את אֹת֔וֹ
וַיִּקְח֖וּ אֶת־מִקְנֵיהֶ֑ם
וְאֶת־רְכוּשָׁ֗ם
אֲשֶׁ֤ר רָכְשׁוּ֙
בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֔עַן
וַיָּבֹ֥אוּ מִצְרַ֖יְמָה
יַעֲקֹ֖ב וְכָל־זַרְעֹ֥ו אִתּֽוֹ׃
בָּנָ֣יו וּבְנֵֽי־בָנָ֗יו אִתּוֹ֙
בְּנֹתָ֣יו וּבְנ֣וֹת בָּנָ֔יו
וְכָל־זַרְעוֹ֖ הֵבִ֥יא אִתּ֖וֹ
מִצְרָֽיְמָה׃
וְאֵ֣לֶּה שְׁמ֞וֹת
בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙
הַבָּאִ֣ים מִצְרַ֔יְמָה
יַעֲקֹ֖ב וּבָנָ֑יו
בְּכֹ֣ר יַעֲקֹ֔ב רְאוּבֵֽן׃
וּבְנֵ֥י רְאוּבֵ֖ן חֲנֹ֣ךְ
וּפַלּ֑וּ וְחֶצְרֹ֖ן
וְכַרְמִֽי׃
וּבְנֵ֣י שִׁמְע֔וֹן יְמוּאֵ֖ל
וְיָמִ֣ין וְאֹהַ֑ד
וְיָכִ֖ין וְצֹ֥חַר
וְשָׁא֖וּל בֶּן־הַֽכְּנַעֲנִֽית׃
וּבְנֵ֥י לֵוִ֖י גֵּרְשׁ֣וֹן
קְהָ֑ת וּמְרָרִֽי׃
וּבְנֵ֣י יְהוּדָ֔ה עֵ֥ר
וְאוֹנָ֖ן וְשֵׁלָ֑ה
וּפֶ֥רֶץ וְזָ֖רַח
וַיָּמָ֥ת עֵ֛ר וְאוֹנָ֖ן
בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן
וַיִּהְי֣וּ בְנֵי־פֶ֔רֶץ
חֶצְרֹ֖ן וְחָמֽוּל׃
וּבְנֵ֣י יִשָּׂשכָ֔ר תּוֹלָ֖ע
וּפֻוָּ֑ה וְיוֹב
וְשִׁמְרֹֽן׃
וּבְנֵ֣י זְבוּלֻ֔ן סֶ֖רֶד
וְאֵל֑וֹן וְיַחְלְאֵֽל׃
וּבְנֵ֣י גָ֔ד צְפִיא֖וֹן
וְחַגִּ֣י שׁוּנִ֑י
וְאֶצְבּ֖וֹן עֵרִ֥י
וְאָרוֹדִ֖י וְאַרְאֵלִֽי׃
וּבְנֵ֣י אָשֵׁ֔ר יִמְנָ֥ה
וְיִשְׁוָ֖ה וְיִשְׁוִ֑י
וּבְרִיעָ֖ה וְשֶׂ֣רַח
אֲחֹתָ֑ם וּבְנֵ֣י בְרִיעָ֔ה
חֶ֖בֶר וּמַלְכִּיאֵֽל׃
אֵ֣לֶּה בְנֵֽי־זִלְפָּ֗ה
אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤ן לָבָן֙
לְלֵאָ֣ה בִתּ֔וֹ
וְאֵ֣לֶּה תֵלֵ֔ד
לְיַעֲקֹ֖ב אֵ֑לֶּה
שִׁשָּׁ֥ה עָשָׂ֖ר נָֽפֶשׁ׃
בְּנֵ֣י רָחֵ֔ל אֵ֖שֶׁת יַעֲקֹ֑ב
יוֹסֵ֖ף וּבִנְיָמִֽן׃
וַיִּוָּלֶד֩ לְיוֹסֵ֨ף
בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֗יִם
אֲשֶׁ֨ר יָלְדָ֤ה לוֹ֙
אָסְנַ֣ת בַּת־פּ֣וֹטִי פֶ֔רַע
כֹּהֵ֖ן אֹ֑ן
אֶת־מְנַשֶּׁ֖ה וְאֶת־אֶפְרָֽיִם׃
וּבְנֵ֣י בִנְיָמִ֔ן בֶּ֥לַע
וּבֶכֶר֙ וְאַשְׁבֵּ֔ל
גֵּרָ֥א וְנַעֲמָ֖ן
אֵחִ֣י וְרֹ֑אשׁ
מֻפִּ֥ים וְחֻפִּ֖ים וָאָֽרְד׃
אֵ֣לֶּה בְנֵֽי־רָחֵ֗ל
אֲשֶׁ֨ר יֻלַּד֙
לְיַעֲקֹ֔ב כָּל־הַנֶּ֖פֶשׁ
אַרְבָּעָ֥ה עָשָֽׂר׃
וּבְנֵ֣י דָ֔ן חֻשִׁ֖ים
וְיִצְהָ֑ר וְשַׁלֻּֽם׃
וּבְנֵ֣י נַפְתָּלִ֔י יַחְצְאֵ֖ל
וְגוּנִ֣י וְיֵצֶ֑ר
וְשִׁלֵּֽם׃
אֵ֣לֶּה בְנֵֽי־בִלְהָ֗ה
אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤ן לָבָן֙
לְרָחֵ֣ל בִּתּ֔וֹ
וְאֵ֣לֶּה תֵלֵ֔ד
לְיַעֲקֹ֖ב כָּל־הַנֶּ֖פֶשׁ
שִׁבְעָֽה׃
כָּל־הַנֶּ֗פֶשׁ
הַבָּאָ֤ה לְיַעֲקֹב֙
מִצְרַ֔יְמָה
יֹצְאֵ֖י יְרֵכ֑וֹ
מִלְּבַד֙ נְשֵׁ֣י בְנֵי־יַעֲקֹ֔ב
כָּל־נֶ֖פֶשׁ שִׁשִּׁ֥ים וָשֵֽׁשׁ׃
וּבְנֵ֣י יוֹסֵ֔ף
אֲשֶׁ֥ר יֻלַּד־לוֹ֙
בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם
נֶ֖פֶשׁ שְׁנָֽיִם׃
כָּל־נֶ֣פֶשׁ בֵּית־יַעֲקֹ֔ב
הַבָּאָ֖ה מִצְרָ֑יְמָה
שִׁבְעִֽים׃
וְאֶת־יְהוּדָה֙ שָׁלַ֣ח
לְפָנָ֔יו אֶל־יוֹסֵ֖ף
לְהוֹרֹ֣ת לְפָנָ֑יו
גֹּ֖שְׁנָה
וַיָּבֹ֖אוּ אַ֥רְצָה גֹּֽשֶׁן׃
וַיֶּאְסֹ֣ר יוֹסֵ֔ף מֶרְכַּבְתּ֖וֹ
וַיַּ֣עַל לִקְרַ֣את יִשְׂרָאֵ֣ל
אָבִ֔יו גֹּ֑שְׁנָה
וַיֵּרָ֣א אֵלָ֔יו
וַיִּפֹּ֖ל עַל־צַוָּארָ֑יו
וַיֵּ֥בְךְּ עַל־צַוָּארָ֖יו עֽוֹד׃
וַיֹּ֣אמֶר יִשְׂרָאֵל֮ אֶל־יוֹסֵף֒
אָמ֣וּתָה הַפָּ֗עַם
אַחֲרֵי֙ רְאוֹתִ֣י אֶת־פָּנֶ֔יךָ
כִּ֥י עוֹדְךָ֖ חָֽי׃
וַיֹּ֨אמֶר יוֹסֵ֜ף אֶל־אֶחָ֗יו
וְאֶל־בֵּ֤ית אָבִיו֙
אַעֲלֶ֣ה וְאַגִּ֔ידָה
לְפַרְעֹ֖ה
וְאֹמְרָ֣ה אֵלָ֑יו
אֶחָ֤י וּבֵית־אָבִי֙
אֲשֶׁ֣ר בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֔עַן
בָּ֖אוּ אֵלָֽי׃
וְהָאֲנָשִׁ֣ים רֹעֵ֔י צֹ֑אן
כִּֽי־אַנְשֵׁ֤י מִקְנֶה֙ הָי֔וּ
וְצֹאנָ֥ם וּבְקָרָ֖ם
וְכָל־אֲשֶׁ֥ר לָהֶ֖ם הֵב

התחות ג̇ וסימנהון ויחר אף יעקב ברחל ויאמר אלהים יוסף אל תיראו התחת זאת לאומת ס
יכלתי ג̇ וחס וסימנהון נפתולי אלהים נפתלתי ומה יכלתי עשות בכם השיגוני עונותי ס ס

עמדה ד̇ וסימנהון ותרא לאה כי עמדה
וגם האשרה רגלי עמדה אף חכמתי עמדה ס

45

ויפתח את רחמה
ורחל עקרה ותהר
לאה ותלד בן ותקרא
שמו ראובן כי
אמרה כי ראה יהוה
בעניי כי עתה
יאהבני אישי ותהר
עוד ותלד בן ותאמר
כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ויתן
לי גם את זה ותקרא
שמו שמעון ותהר
עוד ותלד בן ותאמר
עתה הפעם ילוה
אישי אלי כי ילדתי
לו שלשה בנים על
כן קרא שמו לוי
ותהר עוד ותלד
בן ותאמר הפעם
אודה את יהוה

על כן קראה שמו
יהודה ותעמד
מלדת ותרא רחל
כי לא ילדה ליעקב
ותקנא רחל באחתה
ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם
אין מתה אנכי ויחר
אף יעקב ברחל
ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר
מנע ממך פרי בטן
ותאמר הנה אמתי
בלהה בא אליה
ותלד על ברכי
ואבנה גם אנכי
ממנה ותתן לו את
בלהה שפחתה
לאשה ויבא אליה
יעקב ותהר בלהה

ותלד ליעקב בן
ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע
בקלי ויתן לי בן על
כן קראה שמו דן
ותהר עוד ותלד בלהה
שפחת רחל בן שני
ליעקב ותאמר רחל
נפתולי אלהים
נפתלתי עם אחתי
גם יכלתי ותקרא
שמו נפתלי ותרא
לאה כי עמדה
מלדת ותקח את
זלפה שפחתה ותתן
אתה ליעקב לאשה
ותלד זלפה שפחת
לאה ליעקב בן
ותאמר לאה בגד
ותקרא את שמו גד

אלין / יה / מלין / דכתב / חדה וקריין / תרתין
בגד / מזה / אשרת / מאשתם / והנחו
ותאמר לאה / ויאמר אליו יהוה / ויאמר יהוה מסיני / נהר מפח / וארד בית היוצר
בא גד / מה זה / אש דת / מאש תם / והנה הוא
מלבם / חלכאים / ישומות / מנסעיה / מנהסעיה
תדכאו עמי / ידכה ישח / עלימו ירדן / ויעז יהוה את איוב / וחבירו
מה לכם / חיל באים / ישי מות / מן שעירה / מן השעירה
לבנימיני / בעימן / המפרוצים / לגאונים / מהם
אביעזר הענתתי / עיתני בן עמיהוד / ואחי שכר בחוכת / רבת שבעה לה / עשים תועבות
לבן ימיני / בגר כן

ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב
ותאמר לאה בגד
באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את
שמו אשר וילך
ראובן בימי קציר
חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא
אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל
לאה תנא לי נ
מדודאי בנך ותאמר
לה המעט קחתך
את אישי ולקחת
גם את דודאי בני
ותאמר רחל לכן
ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך
ויבא יעקב בן
השדה בערב ותצא
לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא
כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב
עמה בלילה ההוא
וישמע אלהים אל
לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי
ותאמר לאה נתן
אלהים שכרי אשר
נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר
ותהר עוד לאה ותלד
בן ששי ליעקב
ותאמר לאה זבדני
אלהים אתי זבד
טוב יזבלני
אישי כי ילדתי לו
ששה בנים ותקרא
את שמו זבלון
ואחר ילדה בת
ותקרא את שמה
דינה ויזכר אלהים
את רחל וישמע
אליה אלהים ויפתח
את רחמה ותהר
ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את
חרפתי ותקרא
את שמו יוסף ל
לאמר יסף יהוה לי
בן אחר ויהי כאשר
ילדה רחל את יוסף
ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה
אל מקומי ולארצי
תנה את נשי ואת
ילדי אשר עבדתי
אתך בהן ואלכה

כי אתה ידעת את
עבדתי אשר עבדתיך
ויאמר אלו לבן אם
נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי ויברכני
יהוה בגללך ויאמר
נקבה שכרך עלי
ואתנה ויאמר אליו
אתה ידעת את
אשר עבדתיך ואת
אשר היה מקנך
אתי כי מעט אשר
היה לך לפני ויפרץ
לרב ויברך יהוה
אתך לרגלי ועתה
מתי אעשה גם
אנכי לביתי ויאמר
מה אתן לך ויאמר
יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה

לי הדבר הזה אשובה
ארעה צאנך
אשמר אעבר בכל
צאנך היום הסר
משם כל שה נקד
וטלוא וכל שה חום
בכשבים וטלוא
ונקד בעזים והיה
שכרי וענתה בי
צדקתי ביום מחר
כי תבוא על שכרי
לפניך כל אשר
איננו נקד וטלוא
בעזים וחום בכשבים
גנוב הוא אתי
ויאמר לבן הזלו
יהי כדברך ויסר
ביום ההוא את
התישים העקדים
והטלאים ואת כל

העזים הנקדות ו
וכל אשר לבן בו
בכשבים ויתן בי
בנו וילך דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן
לבן הנותרי ויקח
לו יעקב מקל לבנה
לחולו וערמון
ויפצל בהן פצלות
לבנות מחשף הלבן
אשר על המקלות
ויצג את המקלות
אשר פצל בחטים
בשקתות המים
אשר תבאן הצאן
לשתות נכח הצאן
ויחמן בבאן לשתות
ויחמו הצאן אל

המקלות ותלדן
הצאן עקדים נקדים
וטלאים והכשבים
הפריד יעקב ויתן
פני הצאן אל עקד
וכל חום בצאן לבן
וישת לו עדרים
לבדו ולא שתם
על צאן לבן והיה
בכל יחם הצאן
המקשרות ושם
יעקב את המקלות
לעיני הצאן ברהטים
ליחמנה במקלות
ובהעטיף הצאן
לא ישים והיה
העטפים ללבן
והקשרים ליעקב
ויפרץ האיש מאד
מאד ויהי לו צאן

רבות ושפחות
ועבדים וגמלים
וחמרים וישמע
את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב
את כל אשר לאבינו
ומאשר לאבינו
עשה את כל הכבד
הזה וירא יעקב
את פני לבן והנה
איננו עמו כתמול
שלשום ויאמר
יהוה אל יעקב
שוב אל ארץ
אבותיך ולמולדתך
ואהיה עמך
וישלח יעקב
ויקרא לרחל וללאה
השדה אל צאנו
ויאמר להן ראה

אנכי את פני אביכן
כי איננו אלי כתמל
שלשם ואלהי אבי
היה עמדי ואתנה
ידעתן כי בכל כחי
עבדתי את אביכן
ואביכן התל בי
והחלף את משכרתי
עשרת מנים ולא
נתנו אלהים להרע
עמדי אם כה
יאמר נקדים יהיה
שכרך וילדו כל
הצאן נקדים ואם
כה יאמר עקדים
יהיה שכרך וילדו
כל הצאן עקדים
ויצל אלהים את
מקנה אביכם ויתן
לי ויהי בעת יחם

ומאשר ב׳ וסימנו לאבינו ומאשר לבנינו
ואבינו ב׳ ואביכן התל בי ואביהם אמרו

נחשבנו ג׳ הלוא נכריות נחשבנו לו
מדוע נחשבנו כבהמה כצאן טבחה

ולבן ג׳ הלך לגזז את ולבן תקע
את אחיו ולבן והערת ב׳ שם אנש
וחד לישן אחרן

הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי
וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה
הָעַתֻּדִים הָעֹלִים
עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים
נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם
יַעֲקֹב וָאֹמַר הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר שָׂא נָא
עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל
הָעַתֻּדִים הָעֹלִים
עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים
נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי
רָאִיתִי אֵת כָּל אֲשֶׁר
לָבָן עֹשֶׂה לָּךְ׃
אָנֹכִי הָאֵל בֵּית אֵל
אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם
מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ
לִּי שָׁם נֶדֶר עַתָּה
קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ

הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל
אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃
וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה
וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד
לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה
בְּבֵית אָבִינוּ׃ הֲלוֹא
נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ
כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם
אָכוֹל אֶת כַּסְפֵּנוּ׃
כִּי כָל הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר
הִצִּיל אֱלֹהִים
מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא
וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל
אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃ וַיָּקָם
יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת
בָּנָיו וְאֶת נָשָׁיו עַל
הַגְּמַלִּים׃ וַיִּנְהַג
אֶת כָּל מִקְנֵהוּ וְאֶת
כָּל רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר

רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן
אֲרָם לָבוֹא אֶל
יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה
כְּנָעַן׃ וְלָבָן הָלַךְ
לִגְזֹז אֶת צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב
רָחֵל אֶת הַתְּרָפִים
אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃ וַיִּגְנֹב
יַעֲקֹב אֶת לֵב לָבָן
הָאֲרַמִּי עַל בְּלִי
הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃
וַיִּבְרַח הוּא וְכָל
אֲשֶׁר לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר
אֶת הַנָּהָר וַיָּשֶׂם
אֶת פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃
וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח
יַעֲקֹב׃ וַיִּקַּח אֶת
אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף
אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת

אכול ל׳ מלי הלוא נכריות הן לא אובא האכול אכלכן וזה לך האות והבירו אכול והותר
אכול לישתו אכול ואן לשבעה ואכלתם אכול ויאמר אליו עזיזי הכינו אמר אלהים
והנחש היה ערום ומפרי העץ כי כל העשר ויהי בשלה פרעה בבית האלהים ולרשע אמר
בבית אבינו ב׳ ותען רחל ולאה הלא אשת יפתח ולבנינו ב׳ כי כל העשר הנסדרת ליהוה

ונהג ה׳ וסימנהון את כל מקנהו
את הינאו אחר וילך דוד ואנשיו
ויהי לעת תשובת ואת עיניו התחזק

ימים וידבק אתו
בהר הגלעד ויבא
אלהים אל לבן
הארמי בחלום הלילה
ויאמר לו השמר
לך פן תדבר עם
יעקב מטוב עד
רע ועתה הלוך
תקע את אחיו
בהר הגלעד ויאשם
לבן ליעקב מה
עשית ותנהג את
לבבי ותנהג את
בנתי כשבות חרב
למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ולא
הגדת לי ואשלחך
בשמחה ובשירים

בתף ובכנור ולא
נטשתני לבשק לבני
ולבנתי עתה
חסכלת עשו ויש
לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר
אלי לאמר השמר
לך מדבר עם יעקב
מטוב עד רע ועתה
הלך הלכת כי נכסף
נכספת לבית
אביך למה גנבת
את אלהי ויען יעקב
ויאמר ללבן כי
ירא אתי כי אמרתי
פן תגזל את בנותיך
מעמי עם אשר
תמצא את אלהיך
לא יחיה נגד אחינו

חכר לך מה עמדי
וקחלך ולא ידע
יעקב כי רחל
גנבתם ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל
לאה ובאהל שתי
האמהת ולא מצא
ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל
ורחל לקחה את
התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב
עליהם וימשש
לבן את כל האהל
ולא מצא ותאמר
אל אביה אל יחר
בעיני אדני כי לוא
אוכל לקום מפניך
כי דרך נשים לי
ויחפש ולא מצא

את התרפים ויחר
ליעקב ויריבלבן
ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי
מה חטאתי כי דלקת
אחרי כי מששת
את כל כלי מה
מצאת מכל כלי
בית׳ שים כה נגד
אחי ואחיך והוכיחו
בין שנינו זה עשרים
שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא
שכלו ואילי צאנך
לא אכלתי טרפה
לא הבאתי אליך
אנכי אחטאנה מידי
תבקשנה גנבתי
יום וגנבתי ללילה
היתי ביום אכלני
חרב וקרח בלילה
ותדד שנתי מעיני
זה לי עשרים שנה
בביתך עבדתיך
ארבע עשרה שנה
בשתי בנתיך ושש
בשני בצאנך
ותחלף את משכרתי
עשרת מנים לולי
אלהי אבי אלהי
אברהם ופחד יצחק
היה לולי עתה
ריקם שלחתני
את עניי ואת יגיע
כפי ראה אלהים
ויוכח אמש ויען
לבן ויאמר אל
יעקב הבנות בנתי
והבנים בני והצאן
צאני וכל אשר
את התרפים ויחר
ולבנתי מה אעשה
לאלה היום או
לבניהן אשר ילדו
ועתה לכה נכרתה
ברית אני ואתה
והיה לעד בינו ובינך
ויקח יעקב אבן
וירימה מצבה
ויאמר יעקב לאחיו
לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל
ויאכלו שם על
הגל ויקרא לו לבן
יגר שהדותא
ויעקב קרא לו
גלעד ויאמר לבן
הגל הזה עד בינו
ובינך היום על כן
קרא שמו גלעד

וישק ג וסימניהון ויהי כשמע לבן
לבניו ולבנתיו לכל אחיו ויבך עליהם ס

ולבנותיו ובנותיו בנותיו ג מלו וסימ
וישכם לבן בבקר כל נפש בניו הוא ובנתיו ס

עד עתה ד וסימניהון ואחר עד
כי לא באתם עד ועתה קום צא ויחן
יהוה אתם ס

והמצפה אשר
אמר יצף יהוה
ביני ובינך כי נסתר
איש מרעהו אם
תענה את בנתי
ואם תקח נשים
על בנתי אין איש
עמנו ראה אלהים
עד ביני ובינך
ויאמר לבן ליעקב
הנה הגל הזה והנה
המצבה אשר יריתי
ביני ובינך עד הגל
הזה ועדה המצבה
אם אני לא אעבר
אליך את הגל הזה
ואם אתה לא תעבר
אלי את
הגל הזה ואת המצבה
הזאת לרעה

אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם
וישבע יעקב בפחד
אביו יצחק ויזבח
יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל
לחם ויאכלו לחם
וילינו בהר וישכם
לבן בבקר וינשק
לבניו ולבנותיו
ויברך אתהם וילך
וישב לבן למקמו
ויעקב הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי
אלהים ויאמר
יעקב כאשר ראם
מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום
ההוא מחנים

וישלח יעקב
מלאכים לפניו אל
עשו אחיו ארצה
שעיר שדה אדום
ויצו אתם לאמר
כה תאמרון לאדני
לעשו כה אמר
עבדך יעקב עם
לבן גרתי ואחר
עד עתה ויהי לי
שור וחמור צאן
ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד
לאדני למצא חן
בעיניך וישבו
המלאכים אל
יעקב לאמר באנו
אל אחיך אל עשו
וגם הלך לקראתך

תאמרון ט ויצו אתם לאמר כה תאמרון אל אדניכם וחבירו ביהונתן המלכים אל ישוא אלהיך
והבירו לא תאמרון קשר אל צדקיהו ס ב פסוקין איתביהון ג ג מלין קדמי והליותיה לא נסבי ותיב נסב
אלהי אברהם ואלהי אלהי כי יעצמו אינני שמע וכי יעלו בי בחוב עלי עשר ועלי נבל עלי ס

ו פסו בתורה אם ואם באמצע וסימנ
הלוא אם תיטיב הלוא כל הארץ לפניך
ועתה אם ישכם עד הגל ועתה אם תשא
והשביעה מיין ס

ויירא ג וסימנ יעקב ... לאמנון למרג בראשית ושפטים ...

ד מלי בלישנ בתריו יודין היניקה בנים גמלים מיניקות להיניק את בני ושרותיהם ליניקתיך

ולמי ג וסימנהון ולמי אלה לפניך ולמי כל חמדת ישראל ולמי אני עמל

וארבע מאות
איש עמו ויירא
יעקב מאד ויצר
לו ויחץ את העם
אשר אתו ואת
הצאן ואת הבקר
והגמלים לשני
מחנות ויאמר אם
יבוא עשו אל
המחנה האחת
והכהו והיה המחנה
הנשאר לפליטה
ויאמר יעקב אלהי
אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק יהוה
האמר אלי שוב
לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך
קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת

אשר עשית את
עבדך כי במקלי
עברתי את הירדן
הזה ועתה הייתי
לשני מחנות הצילני
נא מיד אחי מיד
עשו כי ירא אנכי
אתו פן יבוא והכני
אם על בנים ואתה
אמרת היטב
איטיב עמך ושמתי
את זרעך כחול
הים אשר לא יספר
מרב וילן שם
בלילה ההוא ויקח
מן הבא בידו
מנחה לעשו אחיו
עזים מאתים ו
ותישים עשרים
רחלים מאתים

ואילים עשרים
גמלים מיניקות
ובניהם שלשים
פרות ארבעים
ופרים עשרה אתנת
עשרים ועירם
עשרה ויתן ביד
עבדיו עדר עדר
לבדו ויאמר אל
עבדיו עברו לפני
ורוח תשימו בין
עדר ובין עדר ויצו
את הראשון לאמר
כי יפגשך עשו
אחי ושאלך לאמר
למי אתה ואנה
תלך ולמי אלה
לפניך ואמרת
לעבדך ליעקב
מנחה הוא שלוחה

את הירדן הזה ד וסימנהון כי במקלי עברתי על ראש הפסגה ויהוה אמר אלי משה עבדי מת עברו בקרב המחנה והודעתם את בניכם ואילים ז וסימנהון עזים מאתים חמאת בקר וזה הדבר אשר תעשה והקרבתם על זהבם בכרים ואילים ויביאו פרים הלא החוחים

היטב ג חסי יוד בתרייהו וסימנהון היטב איטיב עמך כי אם היטב וגם היטב אין אותם ותישים ב עזים ומן פלשתים

לאדני לעשו וחנה
גם הוא אחרינו׃
ויצו גם את השני
גם את השלישי
גם את כל ההלכים
אחרי העדרים
לאמר כדבר הזה
תדברון אל עשו
במצאכם אתו׃
ואמרתם גם הנה
עבדך יעקב
אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה
ההלכת לפני ואחרי
כן אראה פניו
אולי ישא פני
ותעבר המנחה
על פניו והוא לן
בלילה ההוא במחנה׃
ויקם בלילה הוא

ויקח את שתי נשיו
ואת שתי שפחתיו
ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את
מעבר יבק ויקחם
ויעברם את הנחל
ויעבר את אשר
לו ויותר יעקב
לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות
השחר וירא כי
לא יכל לו ויגע
בכף ירכו ותקע
כף ירך יעקב
בהאבקו עמו
ויאמר שלחני
כי עלה השחר ויאמר
לא אשלחך כי
אם ברכתני ויאמר
אליו מה שמך

ויאמר יעקב ויאמר
לא יעקב יאמר
עוד שמך כי אם
ישראל כי שרית
עם אלהים ועם
אנשים ותוכל׃
וישאל יעקב ויאמר
הגידה נא שמך
ויאמר למה זה
תשאל לשמי ויברך
אתו שם ויקרא
יעקב שם המקום
פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל
פנים ותנצל נפשי׃
ויזרח לו השמש
כאשר עבר את
פניאל והוא צלע
על ירכו׃ על כן
לא יאכלו בני

ישראל את גד׃
חנשה אשר על
כף חיך עד חיזם
חזה מכנגעבבה
ירך ויעקב בגד׃
חנשה וישׂא יעקב
עינו וירא והנה
עשו בא ועמו׃
ארבע מאות איש
ויחץ את הילדים
על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות׃
וישם את השפחות
ואת ילדיהן ׃שש
ראשנה ואת לאה
וילדיה אחרנים
ואת רחל ואת יוסף׃
אחרנים והוא׃
עבר לפניהם וש
וישתחו ארצה
שבע פעמים עד
גשתו עד אחיו׃
וירץ עשו לקראתו
ויחבקהו ויפל על
ענקו וישקהו
ויבכו וישׂא את׃
עינו וירא את הנשים
את הילדים ויאמר
מי אלה לך ויאמר
הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך׃
ותגשנה השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין׃
ותגש גם לאה ׃ש
וילדים וישתחוו
ואחר נגש יוסף׃
ורחל וישתחוו׃
ויאמר מי לך כל
המחנה הזה אשר
פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני׃
ויאמר עשו יש׃
לי רב אחי יהי לך
אשר לך ויאמר
יעקב אל נא אם׃
נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי
כי על כן ראיתי פניך
כמו׃ראת פני אלהים
ותרצני קח נא את
ברכתי אשר הבאת
לך כי חנני אלהים
וכי יש לי כל ויפצר
ויקח ויאמר נסעה
ונלכה ואלכה לנגדך׃
ויאמר אליו אדני
יד׳ע כי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום
אחד ומתו כל הצאן

זכות ב מלי בתורה וסימנהון ויעקב נסע סכתה בתריה דפסוק מסככות הושבתי ס
וכל הסכות דכות מלו בר מן חד חג הסכת תעשה לך ודרא פסוק ס

קשיטה ג וסימנהון ויקן את חלקת
ואת עצמות יוסף ויבאו אליו כל אחיו ס

יעבר נא אדני לפני
עבדו ואני אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה
אשר לפני ולרגל
הילדים עד אשר
אבא אל אדני
שעירה׃ ויאמר
עשו אציגה נא עמך
מן העם אשר אתי
ויאמר למה זה
אמצא חן בעיני
אדני׃ וישב ביום
ההוא עשו לדרכו
שעירה׃ ויעקב
נסע סכתה ויבן לו
בית ולמקנהו
עשה סכת על כן
קרא שם המקום
סכות׃ ויבא
יעקב שלם עיר

שכם אשר בארץ
כנען בבאו מפדן
ארם ויחן את פני
העיר׃ ויקן את חלקת
השדה אשר נטה
שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם
במאה קשיטה׃
ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי
ישראל׃ ותצא
דינה בת לאה אשר
ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ׃
וירא אתה שכם
בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה
וישכב אתה
ויענה׃ ותדבק
נפשו בדינה בת

יעקב ויאהב את
הנער וידבר על
לב הנער׃ ויאמר
שכם אל חמור
אביו לאמר קח
לי את הילדה
הזאת לאשה׃
ויעקב שמע כי
טמא את דינה
בתו ובניו היו את
מקנהו בשדה
והחרש יעקב
עד באם׃ ויצא
חמור אבי שכם
אל יעקב לדבר
אתו׃ ובני יעקב
באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו
האנשים ויחר להם
מאד כי נבלה עשה

נשיא ו וסימנהון שמענו אדני וירא אתה שכם נשיא יששכר נשיא מיתאב לשמעני כי
עברים הם לכם ואתה חלל רשע נשיא ראש משך וחבירו וחבירו נשיא בני יהודה ס ויענה ב
וירא אתה שכם ויחזק ממנה ס ויקן ה ג ראש פסוק את תהר שמרון חלקת השדה יוסף דויד ס
שעירה ג וסימנהון יעבר נא אדני וישב ביום ההוא ואלה מלכי הארץ ס בבנות ב ומל
לראות בבנות הארץ בבנות אחיך ס וחד ולא נמצא נשים יפות כבנות ס נהלה ו בהי וסימנהון
אתנהלה ויהנהלם בלחם נהלת בעזך עלות ינהל אין מנהל לה מים ינהלם וינהלום בחמורים וינהלם מכתב
מנחות ינהלני ותנחני ותנהלני ס

במאה ה וסימנהון ויקן את חלקת
ואת עצמות יוסף אין חפץ למלך
תנה את אשתי את מיכל ויששכר מישרא ס

כל לשון חמור החמור חמרים על קדין ... מן ג אל וסימנהון וישמעו אל חמור
ויאמר שכם אל חמור וישא הנביא את נבלת ○ והאחזו ב וסחרוה כתובנו

כמנו ד וסימנהון אם תהיו כמנו
כי מי כל בשר כי עתה כמונו חלות כמונו
דחלית מלו

בישראל לשכב
את בת יעקב וכן
לא יעשה׃ וידבר
חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה
נפשו בבתכם תנו
נא אתה לו לאשה׃
והתחתנו אתנו
בנתיכם תתנו לנו
ואת בנתינו תקחו
לכם׃ ואתנו תשבו
והארץ תהיה
לפניכם שבו וס
חרוה והאחזו
בה׃ ויאמר שכם
אל אביה ואל
אחיה אמצא חן
בעיניכם ואשר
תאמרו אלי אתן׃
הרבו עלי מאד

מהר ומתן ואתנה
כאשר תאמרו אלי
ותנו לי את הנער
לאשה׃ ויענו בני
יעקב את שכם
ואת חמור אביו
במרמה וידברו
אשר טמא את
דינה אחתם׃ ויאמרו
אליהם לא נוכל
לעשות הדבר
הזה לתת את
אחתנו לאיש
אשר לו ערלה כי
חרפה הוא לנו׃
אך בזאת נאות
לכם אם תהיו כמנו
להמל לכם כל זכר׃
ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנתיכם

נקח לנו וישבנו
אתכם והיינו לעם
אחד׃ ואם לא
תשמעו אלינו
להמול ולקחנו את
בתנו והלכנו׃ וייטבו
דבריהם בעיני
חמור ובעיני שכם
בן חמור׃ ולא אחר
הנער לעשות
הדבר כי חפץ בבת
יעקב והוא נכבד
מכל בית אביו׃
ויבא חמור ושכם
בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי
עירם לאמר׃
האנשים האלה
שלמים הם אתנו
וישבו בארץ ויסחרו

אתה והארץ הזה
ריחבו עירם לפניהם
את בעתם נקחלנו
לנשים ואת בנתינו
אתן להם את בואת
יאתו לנו האנשים
לישבת אתנו לחיות
לעם אחד בחמול
לנו כל זכר כאשר
הם נמלים מקנהם
וקנינם וכל בהמתם
הלוא לנו הם אך
נאותה להם וישבו
אתנו וישמעו
אל חמור ואל שכם
בני כל יצאי שער
עירו וימלו כל זכר
כל יצאי שער עירו
ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים

ויקחו שני בני יעקב
שמעון ולוי אחי
דינה אישחרבו
ויבאו על חעיר
בטח ויהרגו כל זכר
ואת חמור ואת
שכם בנו חרגו לפי
חרב ויקחו את דינה
מבית שכם ויצאו
בני יעקב באו על
חחללים ויבזו חעיר
אשר טמאו אחתם
את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם
ואת אשר בעיר
ואת אשר בשדה
לקחו ואת כל חילם
ואת כל טפם ואת
נשיהם שבו ויבזו
ואת כל אשר

בבית ויאמר יעקב
אל שמעון ואל
לוי עברתם אתי
להבאישני בישב
חארץ בכנעני
ובפרזי ואנשי מתי
מספר ונאספו עלי
והכוני ונשמדתי
אני וביתי ויאמרו
הכזונה יעשה את
אחותנו
ויאמר אלהים אל
יעקב קום עלה
בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו
אחיך ויאמר יעקב
אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסירו

את אלהי הנכר
אשר בתככם וט
והטהרו והחליפו
שמלתיכם ונקומה
ונעלה בית אל וע
ואעשה שם מזבח
לאל העונה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי
בדרך אשר הלכתי
ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר
אשר בידם ואת
הנזמים אשר
באזניהם ויטמן
אתם יעקב תחת
האלה אשר עם
שכם ויסע ויחי
חתת אלהים על
הערים אשר
סביבותיהם ולא

רחפו את חרי בני יעקב
ויבא יעקב לוז
אשר בארץ כנען
הוא בית אל הוא
ויברך אשר עמדי
ויבן שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו
מפני אחיו ותמת
הברה מיניקת רבקה
ותקבר מתחת
לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון
בכות
וירא אלהים אל
יעקב עוד בבאו
מפדן ארם ויברך
אתו ויאמר לו
אלהים שמך יעקב

לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו
ישראל ויאמר לו
אלהים אני אל שדי
פרה ורבה גוי וקהל
גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך
יצאו ואת הארץ
אשר נתתי לאברהם
וליצחק לך אתננה
ולזרעך אחריך
אתן את הארץ ויעל
מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו
ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר
אתו מצבת אבן
ויסך עליה נסך

וַיִּצַּק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ בֵּית לֶחֶם וַיַּצַּ֫ב׃ בְּלַחַשׁ שִׁפְחָתָהּ רָחֵל
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת לא יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל׃ רָזוֹנַפְתָּלִי וּבָנָי׃
שָׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר קִבְרַתָּהּ חוֹאֵ מַצֵּבַת׃ וְלָפָה שִׁפְחַת לֵאָה
הִבָּרְאֹתוֹ שָׁם׃ קִבְרַת רָחֵל עַד׃ גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי
אֱלֹהִים בֵּית אֵל וַ חוּם וַיִּפְרֹשׂ עִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלַד׃
וַיִּסַּע מִבֵּית אֵל׃ וַיֵּט אֶהָלֹה מֵחֲלָאָה לוּבְפַדָּן אֲרָם וַיָּבֹא
וַיְהִי עוֹד בְּרָת׃ לְמִגְדַּל עֵדֶר וַיֶּחִי יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק׃
הָאָרֶץ לְבוֹא אֶפְרָתָה בְּשִׁבְעִ וִשְׂרָאֵל׃ אֲבִיו מַמְרֵא קִרְיַת
וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בָּאָרֶץ הַחוֹא וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹן
בְּלֹדָתָהּ וַיְהִי בְּקָשְׁיָהּ רָאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִרְהָם
בְּלֹדָתָהּ וַתֹּאמֶר׃ בִּלְהָה פִילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּצְחָק וַיְהִי יְמֵי
לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אֵלֶיהָ וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל׃ יִצְחָק מֵאַת שְׁנָה
תִּירְאִי כִּי גַם זֶה לָךְ׃ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וְיָמִים
בֶּן וַיְהִי בְּצֵאת׃ וַיְהִי וּבְנֵי יַעֲקֹב׃ וַיִּגְוַע וַיָּמָת
נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה׃ שְׁנֵים עָשָׂר בְּנֵי וַיֶּאֱסֹף אֶל עַמָּיו
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְּנוֹ׃ לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב זְקֵנוּ וּשְׂבַע יָמִים
אוֹנִי וַאֲבִיו קָרָא רָאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו
לוּבְנְיָמִין וַתָּמָת׃ וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר׃ וַיַּעֲקֹב בְּנֵי
רָחֵל וַתִּקְבְּרֶהָ בְּדֶרֶךְ וּבְלוּן בְּנֵי רָחֵל׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו
אֶפְרָתָה הִוא בֵּית וְסֵף וּבְנְיָמִן וּבְנֵי חוּא אֲדוֹם׃ עֵשָׂו

ותולדות ב' בתר' בן וקימהון ותולדות עשו הוא אדום ותולדות יעקב ∘ ישמעאל ∘ ונחדו כתבין תולדות אלה תולדות השמים ואלה תולדות פרץ ∘
ושאר קריה תולדות סנב ∘

יעיש ג' כתב יעיש וסימנהון
ואהליבמה ילדה ואלה היו ובני רעואל ∘

לקח את נשיו
מבנות כנען את
עדה בת אילון
החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון
החוי ואת בשמת
בת ישמעאל
אחות נביות ותלד
עדה לעשו את
אליפז ובשמת
ילדה את רעואל
ואהליבמה ילדה
את יעיש ואת
יעלם ואת קרח
אלה בני עשו
אשר ילדו לו
בארץ כנען ויקח
עשו את נשיו
ואת בניו ואת
בנתיו ואת כל

נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל
קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך
אל ארץ מפני
יעקב אחיו כי
היה רכושם רב
משבת יחדו ולא
יכלה ארץ מגוריהם
לשאת אתם
מפני מקניהם וישב
עשו בהר שעיר
עשו הוא אדום
ואלה תלדות עשו
אבי אדום בהר
שעיר אלה שמות
בני עשו אליפז
בן עדה אשת
עשו רעואל בן

בשמת אשת עשו
ויהיו בני אליפז
תימן אומר צפו
וגעתם וקנז ותמנע
ותמנע היתה פילגש
לאליפז בן עשו
ותלד לאליפז את
עמלק אלה בני
עדה אשת עשו
ואלה בני רעואל
נחת וזרח שמה
ומזה אלה היו
בני בשמת אשת
עשו ואלה היו
בני אהליבמה בת
ענה בת צבעון
אשת עשו ותלד
לעשו את יעיש
ואת יעלם ואת
קרח אלה אלופי

כל אורייתא כתב אלון בר מן ב' ויהיו עשו בן ארבעים אילון כתב עשו לקח את נשיו אילון כתב ∘ וכל נביאייא וכתוביא דכותהון כתב אילון בר מן
ה' כתבין אלון ויהי גבולם מחלף ויאספו כל בעלי שכם ויסף עוד געל וחלפת משם והלאה ∘ ואלה יז ריש פסוק בתורה וסימנהון ימי שני חיי ישמעאל
ואלה היו ואלה בני רעואל ואלה בני אהליבמה ואלה בני שובל ואלה בני צבעון ואלה בני עצר ואלה בני דישן ואלה המלכים ואלה המשפטים
ואלה שמותם ואלה בני שותלח ואלה פקודי הלוי ואלה יעמדו על הקללה ∘ וכל שמות תולדות דכותהון ואלה בר מן ה' אלה ∘

בני עשו בני אליפז
בכור עשו אלוה
תימן ואלוה אומר
אלוה צפו אלוה
קנז אלוף קרח
אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אליפז
אליפז בארץ אדום
אלה בני עדה ואלה
בני ראעואל נחת ושמה
אלוה נחת אלוף
זרח אלוף שמה
אלוף מזה אלה
אלוף ראעואל
באדום אלה
בני בשמת אשת
עשו ואלה בני
אהליבמה אשת
עשו אלוף יעוש
אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלופי
אהליבמה בת
ענה אשת עשו
אלה בני עשו ואלה
אלופים הוא
אדום אלה
בני שעיר החרי
ישבי הארץ לוטן
ושובל וצבעון
וענה וארשון ואצר
וארשן אלה אלופי
החרי בני שעיר
בארץ אדום וישבו
בני לוטן חרי והימם
ואחות לוטן תמנע
ואלה בני שובל
עלון ומנחת ועיבל
שפו ואונם ואלה
בני צבעון ואיה
וענה הוא ענה
אשר מצא את
הימים במדברו
ברעתו את החמרים
לצבעון אביו
ואלה בני ענה רשו
ואחליבמה בת
ענה ואלה בני רישון
חמדן ואשבן ויתרן
וכרן ואלה בני אצר
בלהן וזעוון ועקן
אלה בני דישון
עוץ וארן אלה
אלופי החרי אלוף
לוטן אלוף שובל
אלוף צבעון אלוף
ענה אלוף רישון
אלוף איצר אלוף
דישון אלה אלופי
החרי לאלופיהם
בארץ שעיר

ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל׃
וימלך באדם בלע
בן בעור ושם עירו
דנהבה ויומתבלע
וימלך תחתיו יובב
בן זרח מבצרה
וימת יובב וימלך
תחתיו חשם
מארץ התימני׃
וימת חשם וימלך
תחתיו הדד בן בדד
המכה את מדין
בשדה מואב ושם
עירו עוית׃ וימת
הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה׃
וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות
הנהר׃ וימת שאול
וימלך תחתיו בעל
חנן בן עכבור׃ וימת
בעל חנן בן עכבור
וימלך תחתיו הדד
ושם עירו פעו ושם
אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי
זהב׃ ואלה שמות
אלופי עשו
למשפחתם למקמתם
בשמתם אלוף
תמנע אלוף עלוה
אלוף יתת׃ אלה
אחליבמה אלוף
אלה אלוף פינן׃
אלוף קנז אלוף
תימן אלוף מבצר
אלוף מגדיאל אלוף
עירם׃ אלה אלופי
אדום למשבתם
בארץ אחזתם הוא
עשו אבי אדום׃
וישב יעקב בארץ
מגורי אביו בארץ
כנען׃ אלה תלדות
יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה
רעה את אחיו בצאן
והוא נער את בני
בלהה ואת בני זלפה
נשי אביו ויבא יוסף
את דבתם רעה
אל אביהם׃ וישראל
אהב את יוסף מכל
בניו כי בן זקנים
הוא לו ועשה לו

כְּתָנֹת פַּסִּים וַיִּרְאוּ
אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהֵב
אֲבִיהֶם מִכָּל אֶחָיו
וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא
יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃
וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם
וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ
עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
שִׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם
חֲזֹה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃
וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים
אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי
גַּם נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה
אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ
לַאֲלֻמָּתִי׃ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ
תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם
מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ
וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא
אֹתוֹ עַל חֲלֹמֹתָיו
וְעַל דְּבָרָיו׃ וַיַּחֲלֹם
עוֹד חֲלוֹם אַחֵר
וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו
וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי
חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְ
אַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים
מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ וַיְסַפֵּר
אֶל אֲבִיו וְאֶל אֶחָיו
וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה
הַחֲלוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ
הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי
וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃
וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו
וְאָבִיו שָׁמַר אֶת
חַבְּרוּ יוֹלְכוּ אֶחָיו
לִרְעוֹת אֶת צֹאן
אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל
יוֹסֵף הֲלֹוא אַחֶיךָ
רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה
וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ
רְאֵה אֶת שְׁלוֹם
אַחֶיךָ וְאֶת שְׁלוֹם
הַצֹּאן וְהָשִׁבֵנִי
דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ
מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא
שְׁכֶמָה׃ וַיִּמְצָאֵהוּ
אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה
בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ
הָאִישׁ לֵאמֹר
תְּבַקֵּשׁ וַיֹּאמֶר
אֶת אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ

הַעֲרֵם נָא לִי אֵיפֹה
חֵם רֹעֵם וַיֹּאמֶר
חֲאִישׁ נָס עַנְמוֹךְ
כִּי שֹׁמֵעַתִּי אֹמְרִים
נִלְכְּדָה הִתְעַנָּה וַיֵּלֶךְ
יוֹסֵף אָחִיו
וַיִּכְעַס בְּרֹתָיו וּ
וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק
וּכְכֹרִם וִיקָרֵב שֵׁשׁ
אֵלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ
אֹתוֹ לַחֲמִיתָיו וּ
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל
אֲחִיו חַנָּה בַּעַל
חַחַלְמוֹת חַלֹּתוֹ
בֹּאוּ וְעַתָּה לְכוּ
וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ
בְּאַחַד חַבֹּרוֹת
וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה
אֲכָלַתְהוּ וְנִרְאֶה
מֶה יִהְיוּ חֲלֹמֹתָיו

וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וּ
וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר
לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל
תִּשְׁפְּכוּ דָּם חַשְׁלִיכוּ
אֹתוֹ אֶל חַבּוֹר חַזֶּה
אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד
אַל תִּשְׁלְחוּ בוֹ לְמַעַן
חַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם
לַחֲשִׁיבוֹ אֶל אָבִיו
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא
יוֹסֵף אֶל אֶחָיו וּ
וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף
אֶת כְּתָנְתּוֹ אֶת
כְּתֹנֶת חַפַּסִּים אֲשֶׁר
עָלָיו וַיִּקָּחֻהוּ וּ
וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ חַבֹּרָה
וְחַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ
מַיִם וַיֵּשֶׁב לֶאֱכֹל
לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם

וַיִּרְאוּ וְחִנֵּה אֹרְחַת
וִישְׁמָעֵאלִים בָּאִים
מִגִּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם
נֹשְׂאִים נְכֹאת וְצֳרִי
וְלוֹט חוֹלְכִים לְהוֹרִיד
מִצְרַיְמָה וַיֹּאמֶר
יְחוּדָה אֶל אֶחָיו
מַה חֶבְעַ כִּי נַהֲרֹג
אֶת אָחִינוּ וְכִסִּינוּ
לַחֲמִיתָיו וּ
לְיִשְׁמְעֵאלִים וּ
וְיָדֵנוּ אַל תְּהִי בּוֹ
אָחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ חוּא
וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו וּ
וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים
מִדְיָנִים סֹחֲרִים וּ
וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת
יוֹסֵף מִן חַבּוֹר וּ
וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף
לְיִשְׁמְעֵאלִים

בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף׃
וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף
מִצְרַיְמָה׃ וַיִּשְׁכַּב
רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר
וְחָנָה אֵינֶנּוּ יוֹסֵף בַּבּוֹר
וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃
וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּ
וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ
וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃
וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת
יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שׂ
שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ
אֶת־הַכְּתֹנֶת בַּדָּם׃
וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־הַכְּתֹנֶת
הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל
אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ ׀
זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־
נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ
הִוא אִם־לֹא׃ וַיַּכִּירָהּ
וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי
חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ
טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃
וַיִּקָּרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו
וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו
וַיִּתְאַבֶּל עַל־בְּנוֹ יָמִים
רַבִּים׃ וַיָּקוּמוּ כָּל־בָּנָיו
וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ
וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַ
וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־
בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה
וַיִּבְכְּ אֹתוֹ אֲבִיו׃
וְהַמְּדָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ
אֶל־מִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר
סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר
הַטַּבָּחִים׃
וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַ
וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת
אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ
עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃
וַיַּרְא שָׁם יְהוּדָה
בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ
שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא
אֵלֶיהָ׃ וַתַּהַר וַתֵּלֶד
בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
עֵר׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
אוֹנָן׃ וַתֹּסֶף
עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה
וְהָיָה בְּכְזִיב בְּלֶדֶת
אֹתָהּ׃ וַיִּקַּח יְהוּדָה
אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ
וּשְׁמָהּ תָּמָר׃ וַיְהִי
עֵר בְּכֹר יְהוּדָה
רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַ
וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ וַ
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן
בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ
וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם׃
וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא

אונן כי לא לו יהיה
הזרע והיה אם
בא אל אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי
נתן זרע לאחיו
וירע בעיני יהוה
אשר עשה וימת
גם אתו ויאמר
יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית
אביך עד יגדל
שלה בני כי אמר
פן ימות גם הוא
כאחיו ותלך תמר
ותשב בית אביה
וירבו הימים ותמת
בת שוע אשת
יהודה וינחם יהודה
ויעל על גזזי צאנו
הוא וחירה רעהו

העדלמי תמנתה
ויגד לתמר לאמר
הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו
ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף
ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר
על דרך תמנתה
כי ראתה כי גדל
שלה והוא לא נתנה
לו לאשה ויראה
יהודה ויחשבה
לזונה כי כסתה
פניה ויט אליה
אל הדרך ויאמר
הבה נא אבוא
אליך כי לא ידע
כי כלתו הוא
ותאמר מה תתן

לי כי תבוא אלי
ויאמר אנכי אשלח
גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן
ערבון עד שלחך
ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך
ותאמר חתמך
ופתילך ומטך
אשר בידך ויתן
לה ויבא אליה
ותהר לו ותקם
ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה
וישלח יהודה את
גדי העזים ביד
רעהו העדלמי
לקחת הערבון
מיד האשה ולא

אל יהודה ה̇ וחד ואל יהודה וסיפנהון וישב אל יהודה הנני מביא אל ויהי לתקופת השנה ויג̇ ואומר למלך דיעזרא והמירו ס וחד ואלה הדברים ס מקמה ... וישאל את אנשי אלהים הבין דרכו ס ובשטף עבר כלה̇י ס

הוציאוה ג̇ וסימנהון ויהי כמשלש יצאו מבבל בריחו ויוציא יהוידע דדברי הימ̇ ס

מְצָאָהּ׃ וַיִּשְׁאַל
אֶת־אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ
לֵאמֹר אַיֵּה
הַקְּדֵשָׁה הִוא
בָעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ
וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיְתָה
בָזֶה קְדֵשָׁה׃ וַיָּשָׁב
אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם
אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
אָמְרוּ לֹא־הָיְתָה
בָזֶה קְדֵשָׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־
לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז
הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי
הַזֶּה וְאַתָּה לֹא
מְצָאתָהּ׃ וַיְהִי
כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים
וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר
זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ

וְגַם הִנֵּה הָרָה
לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ
וְתִשָּׂרֵף׃ הִוא
מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה
אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר
לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה
לּוֹ אָנֹכִי הָרָה
וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא
לְמִי הַחֹתֶמֶת
וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה
הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֵּר יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר צָדְקָה
מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־
נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי
וְלֹא־יָסַף עוֹד
לְדַעְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּעֵת
לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים
בְּבִטְנָהּ׃ וַיְהִי
בְלִדְתָּהּ וַיִּתֶּן־יָד

וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת
וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ
שָׁנִי לֵאמֹר זֶה
יָצָא רִאשֹׁנָה׃ וַיְהִי
כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה
יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר
מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ
פָּרֶץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
פָּרֶץ׃ וְאַחַר יָצָא
אָחִיו אֲשֶׁר עַל־
יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ זָרַח׃
ס
וְיוֹסֵף הוּרַד
מִצְרַיְמָה וַיִּקְנֵהוּ
פּוֹטִיפַר סְרִיס
פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים
אִישׁ מִצְרִי מִיַּד
הַיִּשְׁמְעֵאלִים
אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ
שָׁמָּה׃ וַיְהִי יְהוָה

ויגד כ̇ד̇ לאברהם לרבקה לתמר ללבן ליהודה למלך מצרים ליהושע לאבימלך לאבימלך הכרמלה בנוות גת ברוך יהוה חלאמה כוכה ליואב ריצפה בת איה הנה ארניה כי נס יואב כי הלך שמעי הנה כרתו ויבא אלישע דמשק ויגד לבית דוד ויגד לדויד דדברי הימים ס לכוז ב̇ פן נהיה ונערה לב ס

היא ג̇ ראש פסוק הוא מוצאת והנא היא לא תהיה לכם לסיר היא הזוזי ס הורד ב̇ וסימנ̇ ויוסף הורד מצרימה והוריד שאול ס

את יוסף ויהי איש
מצליח ויהי בבית
אדניו המצרי
וירא אדניו כי יהוה
אתו וכל אשר
הוא עשה יהוה
מצליח בידו וימצא
יוסף חן בעיניו
וישרת אתו וי
ויפקדהו על ביתו
וכל יש לו נתן
בידו ויהי מאז
הפקיד אתו בביתו
ועל כל אשר יש
לו ויברך יהוה
את בית המצרי
בגלל יוסף ויהי
ברכת יהוה בכל
אשר יש לו בבית
ובשדה ויעזב

כל אשר לו ביד
יוסף ולא ידע אתו
מאומה כי אם
הלחם אשר הוא
אוכל ויהי יוסף
יפה תאר ויפה
מראה ויהי אחר
הדברים האלה
ותשא אשת
אדניו את עיניה
אל יוסף ותאמר
שכבה עמי וימאן
ויאמר אל אשת
אדניו הן אדני לא
ידע אתי מה
בבית וכל אשר
יש לו נתן בידי
איננו גדול בבית
הזה ממני ולא
חשך ממני מאומה

כי אם אותך באשר
את אשתו ואיך
אעשה הרעה
הגדלה הזאת ו
וחטאתי לאלהים
ויהי כדברה אל
יוסף יום יום ולא
שמע אליה לשכב
אצלה להיות עמה
ויהי כהיום הזה
ויבא הביתה ל
לעשות מלאכתו
ואין איש מאנשי
הבית שם בבית
ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי
ויעזב בגדו בידה
וינס ויצא החוצה
ויהי כראותה כי
עזב בגדו בידה

מאכל ומאכל ד וסימנהון ובסל העליון
ומאכל ישלחו וחבירו ווהמתו היתה להם

הלדית ג ב חסו וחד מלו וסימנהון
הלדית את פרעה ומולדותיך ביום ושל אחרון
מיניע מלו

ולא זכר ג וסימנהון שר המשקים
ולא זכר יואש המלך ולא זכר הדוס רגלין

וגם פה לא עשיתי
מאומה כי שמו
אתי בבור׃ וירא
שר האפים כי טוב
פתר ויאמר אל
יוסף אף אני בחלומי
והנה שלשה סלי
חרי על ראשי׃
ובסל העליון מכל
מאכל פרעה מע
מעשה אפה והעוף
אכל אתם מן
הסל מעל ראשי׃
ויען יוסף ויאמר
זה פתרנו שלשת
הסלים שלשת ימ
ימים הם׃ בעוד
שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך
מעליך ותלה א

אותך על עץ ואכל
העוף את בשרך
מעליך׃ ויהי ביום
השלישי יום הלדת
את פרעה ויעש
משתה לכל עבדיו
וישא את ראש
שר המשקים ואת
ראש שר האפים
בתוך עבדיו׃ וישב
את שר המשקים
על משקהו ויתן
הכוס על כף פרעה׃
ואת שר האפים
תלה כאשר פתר
להם יוסף׃ ולא
זכר שר המשקים
את יוסף וישכחהו׃
פרש
ויהי מקץ שנתים

ימים ופרעה חלם
והנה עמד על היאר׃
והנה מן היאר ע
עלת שבע פרות
יפות מראה ובריאת
בשר ותרעינה
באחו׃ והנה שבע
פרות אחרות עלות
אחריהן מן היאר
רעות מראה ודקות
בשר ותעמדנה
אצל הפרות על
שפת היאר׃ ותאכלנה
הפרות רעות ה
המראה ודקת ה
הבשר את שבע
הפרות יפת המראה
והבריאת ויקץ
פרעה׃ ויישן ויחלם
שנית והנה שבע

ראשי כה והנה שלשה סלי והעוף אכל מזלפות ראשי אם גליתי ויאמר אל אביו שנים בו בן המדיצה
כי יתן ראשי וישלח תבנית ואתה יהוה מגן תערך לפני רבו משערות מעוז ראשי וחבירן עצמו משעוה
יהללוני צדיק אם רשעתי גם אנכי ככם כבודי מעלי בהלו נרו וחיבתם את ראשי וכשמעי שמאלו תגצפו
ראת ראש ב וסימ ויהי ביום השלישי תיניינה דפסוקה ואת ראש איש בשות ראשך ד וסימנ
ותלה אותך והיו שמיך יסבירך יהוה בידי בכל עת יהיו בגדיך

פתר ד ב קמע ותריו פת וסימנ
וירא שר האפים איש כחלמו פתר
ויהי כאשר פתר ואת שר האפים

ג̇ זוגין מן תרין יקפיץ חד קמץ וחד פת וסימנהון ויישן ויחלם וישכב ויישן תחת באו עם
לא תנחל בנחלתך אשר תנחל נקם אקח ואתך אקח ואני שמעתי ב̇ עליך לאמר ולא אבין

בלילה ג̇ רפי וסימנהון ויחלמו חלום
שניהם ונחלמה חלום ואתה ברחמיך

שבלים עלות בקנה
אחד בריאות
וטבות והנה שבע
שבלים דקות
ושדופת קדים
צמחות אחריהן
ותבלענה השבלים
הדקות את שבע
השבלים הבריאות
והמלאות וייקץ
פרעה והנה חלום
ויהי בבקר ותפעם
רוחו וישלח
ויקרא את כל
חרטמי מצרים
ואת כל חכמיה
ויספר פרעה להם
את חלמו ואין
פותר אותם לפרעה
וידבר שר המשקים

את פרעה לאמר
את חטאי אני
מזכיר היום פרעה
קצף על עבדיו
ויתן אתי במשמר
בית שר הטבחים
אתי ואת שר
האפים ונחלמה
חלום בלילה אחד
אני והוא איש
כפתרון חלמו חלמנו
ושם אתנו נער
עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו
ויפתר לנו את
חלמתינו איש
כחלמו פתר ויהי
כאשר פתר לנו כן
היה אתי השיב
על כני ואתו תלה

וישלח פרעה ויקרא
את יוסף ויריצהו
מן הבור ויגלח ויחלף
שמלתו ויבא אל
פרעה ויאמר פרעה
אל יוסף חלום
חלמתי ופתר אין
אתו ואני שמעתי
עליך לאמר תשמע
חלום לפתר אתו
ויען יוסף את פרעה
לאמר בלעדי אלהים
יענה את שלום פרעה
וידבר פרעה אל
יוסף בחלמי הנני
עמד על שפת היאר
והנה מן היאר
עלת שבע פרות
בריאות בשר ויפת
תאר ותרעינה באחו

שלום י̇ לך כארא ב̇ בו אלהים יענה וכל בניך למודי כי שלום אמת ודרשו את שלום החפץ שלום עבדו כי קנאתי שאלו שלום לדעת את שלום אלהי
שמעתי עליך יב̇ ואני שמעתי עליך וישמע על תוחקה הזכירו לצוים מהקיר כור לשמע על דברי ודרשו אל תשמע ולבית הרכבים שאו נס בארץ והשמיעו
עליך בקולם השמיעו על ארמנות ואת זעקתם שמעת ס בריאות ג̇ מלי וסימנהון וייקץ ויחלם ותבלענה קדימה והנה מן היאר כתראה
ד̇ זוג מטעין בעינ חד תביר וחד ויקר שמשא מספר עזרא הששי ויספר שר המשקים וידבר שר ל̇ ועשיתם שעיר ועשיתם ביום והנער שמואל והנער
ויקר ויבא

והנה שבע פרות
אחרות עלות
אחריהן דלות
ורעות תאר מאד
ורקות בשר לא
ראיתי כהנה בכל
ארץ מצרים לרע
ותאכלנה הפרות
הרקות והרעות
את שבע הפרות
הראשנות הבריאת
ותבאנה אל קרבנה
ולא נודע כי באו
אל קרבנה ומראיהן
רע כאשר בתחלה
ואיקץ וארא
בחלמי והנה שבע
שבלים עלת
בקנה אחד מלאת
וטבות והנה שבע

שבלים צנמות דקות
שדפות קדים
צמחות אחריהם
ותבלען השבלים
הדקת את שבע
השבלים הטבות
ואמר אל החרטמים
ואין מגיד לי
ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד
הוא את אשר
האלהים עשה
הגיד לפרעה שבע
פרת הטבת שבע
שנים הנה ושבע
השבלים הטבת
שבע שנים הנה
חלום אחד הוא
ושבע הפרות
הרקות והרעת

העלת אחריהן
שבע שנים הנה
ושבע השבלים
הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע
שני רעב הוא
הדבר אשר דברתי
אל פרעה אשר
האלהים עשה
הראה את פרעה
הנה שבע שנים
באות שבע גדול
בכל ארץ מצרים
וקמו שבע שני
רעב אחריהן
ונשכח כל השבע
בארץ מצרים
וכלה הרעב את
הארץ ולא יודע
השבע בארץ

מפני הרעב ההוא
אחרי כן כי כבד
הוא מאד ועל
השנות החלום אל
פרעה פעמים כי
נכון הדבר מעם
האלהים וממהר
האלהים לעשתו
ועתה ירא פרעה
איש נבון וחכם
וישיתהו על ארץ
מצרים יעשה
פרעה ויפקד
פקדים על הארץ
וחמש את ארץ
מצרים בשבע
שני השבע
ויקבצו את כל
אכל השנים הטבות
הבאת האלה

ויצברו בר תחת יד
פרעה אכל בערים
ושמרו והיה
האכל לפקדון
לארץ לשבע שני
הרעב אשר תהיין
בארץ מצרים
ולא תכרת הארץ
ברעב וייטב
הדבר בעיני פרעה
ובעיני כל עבדיו
ויאמר פרעה אל
עבדיו הנמצא
כזה איש אשר
רוח אלהים בו
ויאמר פרעה אל
יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך
את כל זאת אין
נבון וחכם כמוך

אתה תהיה על
ביתי ועל פיך ישק
כל עמי רק הכסא
אגדל ממך ויאמר
פרעה אל יוסף ראה
נתתי אתך על כל
ארץ מצרים ויסר
פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה
על יד יוסף וילבש
אתו בגדי שש
וישם רבד הזהב
על צוארו וירכב
אתו במרכבת
המשנה אשר לו
ויקראו לפניו
אברך ונתון אתו
על כל ארץ מצרים
ויאמר פרעה
אל יוסף אני פרעה

ג זוג בחד ענ׳ מטע קדמיה היו ותנינה היה וסימנהון ויקבץ את כל אכל ותכלינה שבע
למחלי אלעזר ולא היה וימת אלעזר ולא היו ס וחד פסוק סימן היו היה ודבר יהוה ס

על כל פני הארץ ועל כל פני הארץ ב
והרעב היה ישגו צאני בכל ההרים ס

ובלעדיך לא ירים
איש את ידו ואת
רגלו בכל ארץ
מצרים ויקרא
פרעה שם יוסף
צפנת פענח ויתן
לו את אסנת בת
פוטי פרע כהן און
לאשה ויצא יוסף
על ארץ מצרים
ויוסף בן שלשים
שנה בעמדו לפני
פרעה מלך מצרים
ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכל
ארץ מצרים ותעש
הארץ בשבע
שני השבע לקמצים
ויקבץ את כל אכל
שבע שנים אשר

היו בארץ מצרים
ויתן אכל בערים
אכל שדה העיר
אשר סביבתיה
נתן בתוכה ויצבר
יוסף בר כחול הים
הרבה מאד עד
כי חדל לספר כי
אין מספר וליוסף
ילד שני בנים
בטרם תבוא שנת
הרעב אשר ילדה
לו אסנת בת פוטי פרע
כהן און ויקרא
יוסף את שם
הבכור מנשה כי
נשני אלהים את
כל עמלי ואת כל
בית אבי ואת שם
השני קרא אפרים

כי הפרני אלהים
בארץ עניי ותכלינה
שבע שני השבע
אשר היה בארץ
מצרים ותחלינה
שבע שני הרעב
לבוא כאשר אמר
יוסף ויהי רעב
בכל הארצות ובכל
ארץ מצרים היה
לחם ותרעב כל
ארץ מצרים ויצעק
העם אל פרעה
ללחם ויאמר פרעה
לכל מצרים לכו
אל יוסף אשר
יאמר לכם תעשו
והרעב היה על
כל פני הארץ ויפתח
יוסף את כל אשר

ואת מל בית ט וסימנהון ויקרא יוסף את שם ומלבל יוסף ואת אביך ואת אמך וישלח המלך
לקרא וישמע עליהם וישוף את בית יהוה והבידו כי כאשר ידבק ואקח את יאוניה ס ס
ואת שם ד וסימנהון השני קרא אפרים אהרן ותתכו ואת שם קדשי אוריע לא תחללו עוד ס
כל קריה סביבתיה חס ג וכל יחזקאל סביבותיה חולופהון מלין ס

און ג מלי וסימנהון וליוסף ילד
ויקח קרח ויאמר אפרים אך עשרתי ס
ויצבר ב וסימנ יוסף בר עפר וילטיו ס

וכל הארץ ה' וסימנהון באו מצרימה
וכל הארץ בכים באו ביער והואת מבקשים

לשבר אכל ד' ויאמרו אליו לא אדני
ירד ירדנו וירא יוסף וכסף אחר

הכרהו ב' וסימנ' ויכר יוסף את אחיו
וישאו את עיניהם קדמיה כת הכירהו
בתרייה הכירהו

בהם וישבר
למצרים ויחזק
הרעב בארץ
מצרים וכל הארץ
באו מצרימה
לשבר אל יוסף
כי חזק הרעב
בכל הארץ וירא
יעקב כי יש שבר
במצרים ויאמר
יעקב לבניו למה
תתראו ויאמר
הנה שמעתי כי
יש שבר במצרים
רדו שמה ושברו
לנו משם ונחיה
ולא נמות וירדו
אחי יוסף עשרה
לשבר בר ממצרים
ואת בנימין אחי

יוסף לא שלח
יעקב את אחיו
כי אמר פן יקראנו
אסון ויבאו בני
ישראל לשבר
בתוך הבאים כי
היה הרעב בארץ
כנען ויוסף הוא
השליט על הארץ
הוא המשביר
לכל עם הארץ
ויבאו אחי יוסף
וישתחוו לו אפים
ארצה וירא יוסף
את אחיו ויכרם
ויתנכר אליהם
וידבר אתם קשות
ויאמר אלהם
מאין באתם וי
ויאמרו מארץ

כנען לשבר אכל
ויכר יוסף את
אחיו והם לא
הכרהו ויזכר יוסף
את החלמות אשר
חלם להם ויאמר
אלהם מרגלים
אתם לראות את
ערות הארץ באתם
ויאמרו אליו לא
אדני ועבדיך באו
לשבר אכל כלנו
בני איש אחד נחנו
כנים אנחנו לא
היו עבדיך מרגלים
ויאמר אלהם לא
כי ערות הארץ
באתם לראות
ויאמרו שנים עשר
עבדיך אחים

אליהם יז מלי בתורה וישלחן האנשים לאט כי שמעו נא לבה ואשלחך ובטרם יקרב ויבא אליהם יוסף ויתנכר אליהם ויאמר אליהם אביהם ויאמר
אליהם דוד הדבר דישמיטה ולהורת דינן ושבי ויבא משה ואהרן ויעילוי קח את חמטה ויאמר אליהם לינו פה החוותם כי נקבה אם תעשון נביא אקים להם
בן סורר ומורה וכלות אליהם ס נחנו ג' א' קמ' וב' פת' וסימנהון כלנו בני איש אחד נחנו נעבר חלוצים נחנו פשענו. ותריו ונחנו מה וחבירו וחד ונחנו עליו ס
בר ז' וסימנהון וירדו אחי יוסף ויינו יוסף וימלאו ומלאו הגרנות והשבת ונפתחה יעטפו בר מנע בר באין אלפים ס

צֵדָה לַדָּרֶךְ וַיַּעַשׂ
לָהֶם כֵּן׃ וַיִּשְׂאוּ אֶת־
שִׁבְרָם עַל־חֲמֹרֵיהֶם
וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם׃ וַיִּפְתַּח
הָאֶחָד אֶת־שַׂקּוֹ
לָתֵת מִסְפּוֹא לַחֲמֹרוֹ
בַּמָּלוֹן וַיַּרְא אֶת־
כַּסְפּוֹ וְהִנֵּה־הוּא
בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֶל־אֶחָיו
הוּשַׁב כַּסְפִּי וְגַם
הִנֵּה בְאַמְתַּחְתִּי
וַיֵּצֵא לִבָּם וַיֶּחֶרְדוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו
לֵאמֹר מַה־זֹּאת
עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ׃
וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם אַרְצָה
כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת
כָּל־הַקֹּרֹת אֹתָם

לֵאמֹר׃ דִּבֶּר הָאִישׁ
אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אִתָּנוּ
קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ
כִּמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ׃
וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים
אֲנָחְנוּ לֹא הָיִינוּ
מְרַגְּלִים׃ שְׁנֵים־עָשָׂר
אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי
אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינֶנּוּ
וְהַקָּטֹן הַיּוֹם אֶת־
אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ
אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת
אֵדַע כִּי כֵנִים אַתֶּם
אֲחִיכֶם הָאֶחָד
הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת־
רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם קְחוּ
וָלֵכוּ׃ וְהָבִיאוּ אֶת־
אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֵלַי
וְאֵדְעָה כִּי לֹא

מְרַגְּלִים אַתֶּם כִּי
כֵנִים אַתֶּם אֶת־
אֲחִיכֶם אֶתֵּן לָכֶם
וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ׃
וַיְהִי הֵם מְרִיקִים
שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה־אִישׁ
צְרוֹר־כַּסְפּוֹ בְּשַׂקּוֹ
וַיִּרְאוּ אֶת־צְרֹרוֹת
כַּסְפֵּיהֶם הֵמָּה
וַאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם
יוֹסֵף אֵינֶנּוּ וְשִׁמְעוֹן
אֵינֶנּוּ וְאֶת־בִּנְיָמִן
תִּקָּחוּ עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה׃
וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־
אָבִיו לֵאמֹר אֶת־
שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם־
לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ
תְּנָה אֹתוֹ עַל־יָדִי

וַאֲנִי אֲשִׁיבֵנּוּ אֵלֶיךָ׃
וַיֹּאמֶר לְאִישְׂרָאֵל בְּנִי
עִמָּכֶם כִּי אֲחִיו
מֵת וְהוּא לְבַדּוֹ׃
נִשְׁאַר וְקָרָאתוֹ
אָסוֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר
תֵּלְכוּ בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת שֵׂיבָתִי בְּגִילּוֹ
שְׁאוֹלָה וְחָרַעְתֶּם
בְּאֶרֶץ וַיְחִי
בַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לֶאֱכֹל
אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר
הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אֲבִיהֶם שֻׁבוּ
לָנוּ מְעַט אֹכֶל׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה
לֵאמֹר הָעֵד הֵעִיד
לָנוּ הָאִישׁ
לֵאמֹר לֹא תִרְאוּ
בְּנֵי הָאִישׁ
לֹא תִרְאוּ פָּנַי׃׃

בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃
אִם יֶשׁ אֵין לָכֶם מִשְׁלַח
אֶת אָחִינוּ אָתָּנוּ׃
נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לְךָ
אֹכֶל אִם אֵינֶנּוּ׃
מִשְׁלַח לֹא נֵרֵד כִּי
הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ׃
לֹא תִרְאוּ פָּנַי בִּלְתִּי
אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל׃
לָמָּה הֲרֵעֹתֶם לִי׃
לְהַגִּיד לָאִישׁ הֶעוֹד
חַיִּים אֲבִיכֶם הֲיֵשׁ
לָכֶם אָח וַיִּאמְרוּ׃
שָׁאוֹל שָׁאַל הָאִישׁ
לָנוּ וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ׃׃
לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם
חַי הֲיֵשׁ לָכֶם אָח׃
וַנַּגֶּד לוֹ עַל פִּי׃׃
הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי
חַי אָבִינוּ וְאָמַר׃

יְאַמֵּר הוֹרִידוּ אֶת
אֲחִיכֶם וְאַתֶּם
יְחוֹרַח אֶל יִשְׂרָאֵל
אֲבִיו שִׁלַּחְתֶּם חַנָּעַר
אִתִּי וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת
גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אַתָּה
גַּם טַפֵּנוּ אֲנָכִי׃׃
אֶעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנּוּ
אִם לֹא הֲבִיאֹתִיו
אֵלֶיךָ וְהַצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ
וְחָטָאתִי לְךָ כָּל
הַיָּמִים כִּי לוּלֵא
חִתַּמְחְמָנוּ כִּי עַתָּה
שַׁבְנוּ זֶה פַּעֲמָיִם׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אֲבִיהֶם אִם
אֹפוֹא זֹאת עֲשׂוּ
קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ
בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ

ויגש ד׳ ויחי ד׳ שמות ד׳ וארא ד׳ בא ד׳ בשלח ד׳ יתרו ד׳ משפטים ד׳ תרומה ד׳ תצוה ד׳ כי תשא ד׳ ויקהל ד׳ פקודי ד׳ ויקרא ד׳ צו ד׳ שמיני ד׳ תזריע ד׳ מצורע ד׳ אחרי ד׳ קדושים ד׳ אמור ד׳ בהר ד׳ בחקתי ד׳ במדבר ד׳ נשא ד׳ בהעלתך ד׳ שלח ד׳ קרח ד׳ חקת ד׳ בלק ד׳ פינחס ד׳ מטות ד׳ מסעי ד׳ דברים ד׳ ואתחנן ד׳ עקב ד׳ ראה ד׳ שופטים ד׳ כי תצא ד׳ כי תבוא ד׳ נצבים ד׳ וילך ד׳ האזינו ד׳ וזאת הברכה ד׳

ויגש ה׳ ויחי ה׳ שמות ה׳ וארא ה׳ בא ה׳ בשלח ה׳ יתרו ה׳ משפטים ה׳ תרומה ה׳ תצוה ה׳ כי תשא ה׳ ויקהל ה׳ פקודי ה׳ ויקרא ה׳ צו ה׳ שמיני ה׳ תזריע ה׳ מצורע ה׳ אחרי ה׳ קדושים ה׳ אמור ה׳ בהר ה׳ בחקתי ה׳ במדבר ה׳ נשא ה׳ בהעלתך ה׳ שלח ה׳ קרח ה׳ חקת ה׳ בלק ה׳ פינחס ה׳ מטות ה׳ מסעי ה׳ דברים ה׳ ואתחנן ה׳ עקב ה׳ ראה ה׳ שופטים ה׳ כי תצא ה׳ כי תבוא ה׳ נצבים ה׳ וילך ה׳ האזינו ה׳ וזאת הברכה ה׳

ויגש ו׳ ויחי ו׳ שמות ו׳ וארא ו׳ בא ו׳ בשלח ו׳ יתרו ו׳ משפטים ו׳ תרומה ו׳ תצוה ו׳ כי תשא ו׳ ויקהל ו׳ פקודי ו׳ ויקרא ו׳ צו ו׳ שמיני ו׳ תזריע ו׳ מצורע ו׳ אחרי ו׳ קדושים ו׳ אמור ו׳ בהר ו׳ בחקתי ו׳ במדבר ו׳ נשא ו׳ בהעלתך ו׳ שלח ו׳ קרח ו׳ חקת ו׳ בלק ו׳ פינחס ו׳ מטות ו׳ מסעי ו׳ דברים ו׳ ואתחנן ו׳ עקב ו׳ ראה ו׳ שופטים ו׳ כי תצא ו׳ כי תבוא ו׳ נצבים ו׳ וילך ו׳ האזינו ו׳ וזאת הברכה ו׳

ויגש ז׳ ויחי ז׳ שמות ז׳ וארא ז׳ בא ז׳ בשלח ז׳ יתרו ז׳ משפטים ז׳ תרומה ז׳ תצוה ז׳ כי תשא ז׳ ויקהל ז׳ פקודי ז׳ ויקרא ז׳ צו ז׳ שמיני ז׳ תזריע ז׳ מצורע ז׳ אחרי ז׳ קדושים ז׳ אמור ז׳ בהר ז׳ בחקתי ז׳ במדבר ז׳ נשא ז׳ בהעלתך ז׳ שלח ז׳ קרח ז׳ חקת ז׳ בלק ז׳ פינחס ז׳ מטות ז׳ מסעי ז׳ דברים ז׳ ואתחנן ז׳ עקב ז׳ ראה ז׳ שופטים ז׳ כי תצא ז׳ כי תבוא ז׳ נצבים ז׳ וילך ז׳ האזינו ז׳ וזאת הברכה ז׳

ויגש ח׳ ויחי ח׳ שמות ח׳ וארא ח׳ בא ח׳ בשלח ח׳ יתרו ח׳ משפטים ח׳ תרומה ח׳ תצוה ח׳ כי תשא ח׳ ויקהל ח׳ פקודי ח׳ ויקרא ח׳ צו ח׳ שמיני ח׳ תזריע ח׳ מצורע ח׳ אחרי ח׳ קדושים ח׳ אמור ח׳ בהר ח׳ בחקתי ח׳ במדבר ח׳ נשא ח׳ בהעלתך ח׳ שלח ח׳ קרח ח׳ חקת ח׳ בלק ח׳ פינחס ח׳ מטות ח׳ מסעי ח׳ דברים ח׳ ואתחנן ח׳ עקב ח׳ ראה ח׳ שופטים ח׳ כי תצא ח׳ כי תבוא ח׳ נצבים ח׳ וילך ח׳ האזינו ח׳ וזאת הברכה ח׳

ויגש ט׳ ויחי ט׳ שמות ט׳ וארא ט׳ בא ט׳ בשלח ט׳ יתרו ט׳ משפטים ט׳ תרומה ט׳ תצוה ט׳ כי תשא ט׳ ויקהל ט׳ פקודי ט׳ ויקרא ט׳ צו ט׳ שמיני ט׳ תזריע ט׳ מצורע ט׳ אחרי ט׳ קדושים ט׳ אמור ט׳ בהר ט׳ בחקתי ט׳ במדבר ט׳ נשא ט׳ בהעלתך ט׳ שלח ט׳ קרח ט׳ חקת ט׳ בלק ט׳ פינחס ט׳ מטות ט׳ מסעי ט׳ דברים ט׳ ואתחנן ט׳ עקב ט׳ ראה ט׳ שופטים ט׳ כי תצא ט׳ כי תבוא ט׳ נצבים ט׳ וילך ט׳ האזינו ט׳ וזאת הברכה ט׳

ויגש י׳ ויחי י׳ שמות י׳ וארא י׳ בא י׳ בשלח י׳ יתרו י׳ משפטים י׳ תרומה י׳ תצוה י׳ כי תשא י׳ ויקהל י׳ פקודי י׳ ויקרא י׳ צו י׳ שמיני י׳ תזריע י׳ מצורע י׳ אחרי י׳ קדושים י׳ אמור י׳ בהר י׳ בחקתי י׳ במדבר י׳ נשא י׳ בהעלתך י׳ שלח י׳ קרח י׳ חקת י׳ בלק י׳ פינחס י׳ מטות י׳ מסעי י׳ דברים י׳ ואתחנן י׳ עקב י׳ ראה י׳ שופטים י׳ כי תצא י׳ כי תבוא י׳ נצבים י׳ וילך י׳ האזינו י׳ וזאת הברכה י׳

ויגש יא׳ ויחי יא׳ שמות יא׳ וארא יא׳ בא יא׳ בשלח יא׳ יתרו יא׳ משפטים יא׳ תרומה יא׳ תצוה יא׳ כי תשא יא׳ ויקהל יא׳ פקודי יא׳ ויקרא יא׳ צו יא׳ שמיני יא׳ תזריע יא׳ מצורע יא׳ אחרי יא׳ קדושים יא׳ אמור יא׳ בהר יא׳ בחקתי יא׳ במדבר יא׳ נשא יא׳ בהעלתך יא׳ שלח יא׳ קרח יא׳ חקת יא׳ בלק יא׳ פינחס יא׳ מטות יא׳ מסעי יא׳ דברים יא׳ ואתחנן יא׳ עקב יא׳ ראה יא׳ שופטים יא׳ כי תצא יא׳ כי תבוא יא׳ נצבים יא׳ וילך יא׳ האזינו יא׳ וזאת הברכה יא׳

ויגש יב׳ ויחי יב׳ שמות יב׳ וארא יב׳ בא יב׳ בשלח יב׳ יתרו יב׳ משפטים יב׳ תרומה יב׳ תצוה יב׳ כי תשא יב׳ ויקהל יב׳ פקודי יב׳ ויקרא יב׳ צו יב׳ שמיני יב׳ תזריע יב׳ מצורע יב׳ אחרי יב׳ קדושים יב׳ אמור יב׳ בהר יב׳ בחקתי יב׳ במדבר יב׳ נשא יב׳ בהעלתך יב׳ שלח יב׳ קרח יב׳ חקת יב׳ בלק יב׳ פינחס יב׳ מטות יב׳ מסעי יב׳ דברים יב׳ ואתחנן יב׳ עקב יב׳ ראה יב׳ שופטים יב׳ כי תצא יב׳ כי תבוא יב׳ נצבים יב׳ וילך יב׳ האזינו יב׳ וזאת הברכה יב׳

ויגש יג׳ ויחי יג׳ שמות יג׳ וארא יג׳ בא יג׳ בשלח יג׳ יתרו יג׳ משפטים יג׳ תרומה יג׳ תצוה יג׳ כי תשא יג׳ ויקהל יג׳ פקודי יג׳ ויקרא יג׳ צו יג׳ שמיני יג׳ תזריע יג׳ מצורע יג׳ אחרי יג׳ קדושים יג׳ אמור יג׳ בהר יג׳ בחקתי יג׳ במדבר יג׳ נשא יג׳ בהעלתך יג׳ שלח יג׳ קרח יג׳ חקת יג׳ בלק יג׳ פינחס יג׳ מטות יג׳ מסעי יג׳ דברים יג׳ ואתחנן יג׳ עקב יג׳ ראה יג׳ שופטים יג׳ כי תצא יג׳ כי תבוא יג׳ נצבים יג׳ וילך יג׳ האזינו יג׳ וזאת הברכה יג׳

ויגש יד׳ ויחי יד׳ שמות יד׳ וארא יד׳ בא יד׳ בשלח יד׳ יתרו יד׳ משפטים יד׳ תרומה יד׳ תצוה יד׳ כי תשא יד׳ ויקהל יד׳ פקודי יד׳ ויקרא יד׳ צו יד׳ שמיני יד׳ תזריע יד׳ מצורע יד׳ אחרי יד׳ קדושים יד׳ אמור יד׳ בהר יד׳ בחקתי יד׳ במדבר יד׳ נשא יד׳ בהעלתך יד׳ שלח יד׳ קרח יד׳ חקת יד׳ בלק יד׳ פינחס יד׳ מטות יד׳ מסעי יד׳ דברים יד׳ ואתחנן יד׳ עקב יד׳ ראה יד׳ שופטים יד׳ כי תצא יד׳ כי תבוא יד׳ נצבים יד׳ וילך יד׳ האזינו יד׳ וזאת הברכה יד׳

ויגש טו׳ ויחי טו׳ שמות טו׳ וארא טו׳ בא טו׳ בשלח טו׳ יתרו טו׳ משפטים טו׳ תרומה טו׳ תצוה טו׳ כי תשא טו׳ ויקהל טו׳ פקודי טו׳ ויקרא טו׳ צו טו׳ שמיני טו׳ תזריע טו׳ מצורע טו׳ אחרי טו׳ קדושים טו׳ אמור טו׳ בהר טו׳ בחקתי טו׳ במדבר טו׳ נשא טו׳ בהעלתך טו׳ שלח טו׳ קרח טו׳ חקת טו׳ בלק טו׳ פינחס טו׳ מטות טו׳ מסעי טו׳ דברים טו׳ ואתחנן טו׳ עקב טו׳ ראה טו׳ שופטים טו׳ כי תצא טו׳ כי תבוא טו׳ נצבים טו׳ וילך טו׳ האזינו טו׳ וזאת הברכה טו׳

ויגש טז׳ ויחי טז׳ שמות טז׳ וארא טז׳ בא טז׳ בשלח טז׳ יתרו טז׳ משפטים טז׳ תרומה טז׳ תצוה טז׳ כי תשא טז׳ ויקהל טז׳ פקודי טז׳ ויקרא טז׳ צו טז׳ שמיני טז׳ תזריע טז׳ מצורע טז׳ אחרי טז׳ קדושים טז׳ אמור טז׳ בהר טז׳ בחקתי טז׳ במדבר טז׳ נשא טז׳ בהעלתך טז׳ שלח טז׳ קרח טז׳ חקת טז׳ בלק טז׳ פינחס טז׳ מטות טז׳ מסעי טז׳ דברים טז׳ ואתחנן טז׳ עקב טז׳ ראה טז׳ שופטים טז׳ כי תצא טז׳ כי תבוא טז׳ נצבים טז׳ וילך טז׳ האזינו טז׳ וזאת הברכה טז׳

ויגש יז׳ ויחי יז׳ שמות יז׳ וארא יז׳ בא יז׳ בשלח יז׳ יתרו יז׳ משפטים יז׳ תרומה יז׳ תצוה יז׳ כי תשא יז׳ ויקהל יז׳ פקודי יז׳ ויקרא יז׳ צו יז׳ שמיני יז׳ תזריע יז׳ מצורע יז׳ אחרי יז׳ קדושים יז׳ אמור יז׳ בהר יז׳ בחקתי יז׳ במדבר יז׳ נשא יז׳ בהעלתך יז׳ שלח יז׳ קרח יז׳ חקת יז׳ בלק יז׳ פינחס יז׳ מטות יז׳ מסעי יז׳ דברים יז׳ ואתחנן יז׳ עקב יז׳ ראה יז׳ שופטים יז׳ כי תצא יז׳ כי תבוא יז׳ נצבים יז׳ וילך יז׳ האזינו יז׳ וזאת הברכה יז׳

ויגש יח׳ ויחי יח׳ שמות יח׳ וארא יח׳ בא יח׳ בשלח יח׳ יתרו יח׳ משפטים יח׳ תרומה יח׳ תצוה יח׳ כי תשא יח׳ ויקהל יח׳ פקודי יח׳ ויקרא יח׳ צו יח׳ שמיני יח׳ תזריע יח׳ מצורע יח׳ אחרי יח׳ קדושים יח׳ אמור יח׳ בהר יח׳ בחקתי יח׳ במדבר יח׳ נשא יח׳ בהעלתך יח׳ שלח יח׳ קרח יח׳ חקת יח׳ בלק יח׳ פינחס יח׳ מטות יח׳ מסעי יח׳ דברים יח׳ ואתחנן יח׳ עקב יח׳ ראה יח׳ שופטים יח׳ כי תצא יח׳ כי תבוא יח׳ נצבים יח׳ וילך יח׳ האזינו יח׳ וזאת הברכה יח׳

ויגש יט׳ ויחי יט׳ שמות יט׳ וארא יט׳ בא יט׳ בשלח יט׳ יתרו יט׳ משפטים יט׳ תרומה יט׳ תצוה יט׳ כי תשא יט׳ ויקהל יט׳ פקודי יט׳ ויקרא יט׳ צו יט׳ שמיני יט׳ תזריע יט׳ מצורע יט׳ אחרי יט׳ קדושים יט׳ אמור יט׳ בהר יט׳ בחקתי יט׳ במדבר יט׳ נשא יט׳ בהעלתך יט׳ שלח יט׳ קרח יט׳ חקת יט׳ בלק יט׳ פינחס יט׳ מטות יט׳ מסעי יט׳ דברים יט׳ ואתחנן יט׳ עקב יט׳ ראה יט׳ שופטים יט׳ כי תצא יט׳ כי תבוא יט׳ נצבים יט׳ וילך יט׳ האזינו יט׳ וזאת הברכה יט׳

ויגש כ׳ ויחי כ׳ שמות כ׳ וארא כ׳ בא כ׳ בשלח כ׳ יתרו כ׳ משפטים כ׳ תרומה כ׳ תצוה כ׳ כי תשא כ׳ ויקהל כ׳ פקודי כ׳ ויקרא כ׳ צו כ׳ שמיני כ׳ תזריע כ׳ מצורע כ׳ אחרי כ׳ קדושים כ׳ אמור כ׳ בהר כ׳ בחקתי כ׳ במדבר כ׳ נשא כ׳ בהעלתך כ׳ שלח כ׳ קרח כ׳ חקת כ׳ בלק כ׳ פינחס כ׳ מטות כ׳ מסעי כ׳ דברים כ׳ ואתחנן כ׳ עקב כ׳ ראה כ׳ שופטים כ׳ כי תצא כ׳ כי תבוא כ׳ נצבים כ׳ וילך כ׳ האזינו כ׳ וזאת הברכה כ׳

ויגש כא׳ ויחי כא׳ שמות כא׳ וארא כא׳ בא כא׳ בשלח כא׳ יתרו כא׳ משפטים כא׳ תרומה כא׳ תצוה כא׳ כי תשא כא׳ ויקהל כא׳ פקודי כא׳ ויקרא כא׳ צו כא׳ שמיני כא׳ תזריע כא׳ מצורע כא׳ אחרי כא׳ קדושים כא׳ אמור כא׳ בהר כא׳ בחקתי כא׳ במדבר כא׳ נשא כא׳ בהעלתך כא׳ שלח כא׳ קרח כא׳ חקת כא׳ בלק כא׳ פינחס כא׳ מטות כא׳ מסעי כא׳ דברים כא׳ ואתחנן כא׳ עקב כא׳ ראה כא׳ שופטים כא׳ כי תצא כא׳ כי תבוא כא׳ נצבים כא׳ וילך כא׳ האזינו כא׳ וזאת הברכה כא׳

ויגש כב׳ ויחי כב׳ שמות כב׳ וארא כב׳ בא כב׳ בשלח כב׳ יתרו כב׳ משפטים כב׳ תרומה כב׳ תצוה כב׳ כי תשא כב׳ ויקהל כב׳ פקודי כב׳ ויקרא כב׳ צו כב׳ שמיני כב׳ תזריע כב׳ מצורע כב׳ אחרי כב׳ קדושים כב׳ אמור כב׳ בהר כב׳ בחקתי כב׳ במדבר כב׳ נשא כב׳ בהעלתך כב׳ שלח כב׳ קרח כב׳ חקת כב׳ בלק כב׳ פינחס כב׳ מטות כב׳ מסעי כב׳ דברים כב׳ ואתחנן כב׳ עקב כב׳ ראה כב׳ שופטים כב׳ כי תצא כב׳ כי תבוא כב׳ נצבים כב׳ וילך כב׳ האזינו כב׳ וזאת הברכה כב׳

ויגש כג׳ ויחי כג׳ שמות כג׳ וארא כג׳ בא כג׳ בשלח כג׳ יתרו כג׳ משפטים כג׳ תרומה כג׳ תצוה כג׳ כי תשא כג׳ ויקהל כג׳ פקודי כג׳ ויקרא כג׳ צו כג׳ שמיני כג׳ תזריע כג׳ מצורע כג׳ אחרי כג׳ קדושים כג׳ אמור כג׳ בהר כג׳ בחקתי כג׳ במדבר כג׳ נשא כג׳ בהעלתך כג׳ שלח כג׳ קרח כג׳ חקת כג׳ בלק כג׳ פינחס כג׳ מטות כג׳ מסעי כג׳ דברים כג׳ ואתחנן כג׳ עקב כג׳ ראה כג׳ שופטים כג׳ כי תצא כג׳ כי תבוא כג׳ נצבים כג׳ וילך כג׳ האזינו כג׳ וזאת הברכה כג׳

ויגש כד׳ ויחי כד׳ שמות כד׳ וארא כד׳ בא כד׳ בשלח כד׳ יתרו כד׳ משפטים כד׳ תרומה כד׳ תצוה כד׳ כי תשא כד׳ ויקהל כד׳ פקודי כד׳ ויקרא כד׳ צו כד׳ שמיני כד׳ תזריע כד׳ מצורע כד׳ אחרי כד׳ קדושים כד׳ אמור כד׳ בהר כד׳ בחקתי כד׳ במדבר כד׳ נשא כד׳ בהעלתך כד׳ שלח כד׳ קרח כד׳ חקת כד׳ בלק כד׳ פינחס כד׳ מטות כד׳ מסעי כד׳ דברים כד׳ ואתחנן כד׳ עקב כד׳ ראה כד׳ שופטים כד׳ כי תצא כד׳ כי תבוא כד׳ נצבים כד׳ וילך כד׳ האזינו כד׳ וזאת הברכה כד׳

ויגש כה׳ ויחי כה׳ שמות כה׳ וארא כה׳ בא כה׳ בשלח כה׳ יתרו כה׳ משפטים כה׳ תרומה כה׳ תצוה כה׳ כי תשא כה׳ ויקהל כה׳ פקודי כה׳ ויקרא כה׳ צו כה׳ שמיני כה׳ תזריע כה׳ מצורע כה׳ אחרי כה׳ קדושים כה׳ אמור כה׳ בהר כה׳ בחקתי כה׳ במדבר כה׳ נשא כה׳ בהעלתך כה׳ שלח כה׳ קרח כה׳ חקת כה׳ בלק כה׳ פינחס כה׳ מטות כה׳ מסעי כה׳ דברים כה׳ ואתחנן כה׳ עקב כה׳ ראה כה׳ שופטים כה׳ כי תצא כה׳ כי תבוא כה׳ נצבים כה׳ וילך כה׳ האזינו כה׳ וזאת הברכה כה׳

ויגש כו׳ ויחי כו׳ שמות כו׳ וארא כו׳ בא כו׳ בשלח כו׳ יתרו כו׳ משפטים כו׳ תרומה כו׳ תצוה כו׳ כי תשא כו׳ ויקהל כו׳ פקודי כו׳ ויקרא כו׳ צו כו׳ שמיני כו׳ תזריע כו׳ מצורע כו׳ אחרי כו׳ קדושים כו׳ אמור כו׳ בהר כו׳ בחקתי כו׳ במדבר כו׳ נשא כו׳ בהעלתך כו׳ שלח כו׳ קרח כו׳ חקת כו׳ בלק כו׳ פינחס כו׳ מטות כו׳ מסעי כו׳ דברים כו׳ ואתחנן כו׳ עקב כו׳ ראה כו׳ שופטים כו׳ כי תצא כו׳ כי תבוא כו׳ נצבים כו׳ וילך כו׳ האזינו כו׳ וזאת הברכה כו׳

ויגש כז׳ ויחי כז׳ שמות כז׳ וארא כז׳ בא כז׳ בשלח כז׳ יתרו כז׳ משפטים כז׳ תרומה כז׳ תצוה כז׳ כי תשא כז׳ ויקהל כז׳ פקודי כז׳ ויקרא כז׳ צו כז׳ שמיני כז׳ תזריע כז׳ מצורע כז׳ אחרי כז׳ קדושים כז׳ אמור כז׳ בהר כז׳ בחקתי כז׳ במדבר כז׳ נשא כז׳ בהעלתך כז׳ שלח כז׳ קרח כז׳ חקת כז׳ בלק כז׳ פינחס כז׳ מטות כז׳ מסעי כז׳ דברים כז׳ ואתחנן כז׳ עקב כז׳ ראה כז׳ שופטים כז׳ כי תצא כז׳ כי תבוא כז׳ נצבים כז׳ וילך כז׳ האזינו כז׳ וזאת הברכה כז׳

ויגש כח׳ ויחי כח׳ שמות כח׳ וארא כח׳ בא כח׳ בשלח כח׳ יתרו כח׳ משפטים כח׳ תרומה כח׳ תצוה כח׳ כי תשא כח׳ ויקהל כח׳ פקודי כח׳ ויקרא כח׳ צו כח׳ שמיני כח׳ תזריע כח׳ מצורע כח׳ אחרי כח׳ קדושים כח׳ אמור כח׳ בהר כח׳ בחקתי כח׳ במדבר כח׳ נשא כח׳ בהעלתך כח׳ שלח כח׳ קרח כח׳ חקת כח׳ בלק כח׳ פינחס כח׳ מטות כח׳ מסעי כח׳ דברים כח׳ ואתחנן כח׳ עקב כח׳ ראה כח׳ שופטים כח׳ כי תצא כח׳ כי תבוא כח׳ נצבים כח׳ וילך כח׳ האזינו כח׳ וזאת הברכה כח׳

ויגש כט׳ ויחי כט׳ שמות כט׳ וארא כט׳ בא כט׳ בשלח כט׳ יתרו כט׳ משפטים כט׳ תרומה כט׳ תצוה כט׳ כי תשא כט׳ ויקהל כט׳ פקודי כט׳ ויקרא כט׳ צו כט׳ שמיני כט׳ תזריע כט׳ מצורע כט׳ אחרי כט׳ קדושים כט׳ אמור כט׳ בהר כט׳ בחקתי כט׳ במדבר כט׳ נשא כט׳ בהעלתך כט׳ שלח כט׳ קרח כט׳ חקת כט׳ בלק כט׳ פינחס כט׳ מטות כט׳ מסעי כט׳ דברים כט׳ ואתחנן כט׳ עקב כט׳ ראה כט׳ שופטים כט׳ כי תצא כט׳ כי תבוא כט׳ נצבים כט׳ וילך כט׳ האזינו כט׳ וזאת הברכה כט׳

ויגש ל׳ ויחי ל׳ שמות ל׳ וארא ל׳ בא ל׳ בשלח ל׳ יתרו ל׳ משפטים ל׳ תרומה ל׳ תצוה ל׳ כי תשא ל׳ ויקהל ל׳ פקודי ל׳ ויקרא ל׳ צו ל׳ שמיני ל׳ תזריע ל׳ מצורע ל׳ אחרי ל׳ קדושים ל׳ אמור ל׳ בהר ל׳ בחקתי ל׳ במדבר ל׳ נשא ל׳ בהעלתך ל׳ שלח ל׳ קרח ל׳ חקת ל׳ בלק ל׳ פינחס ל׳ מטות ל׳ מסעי ל׳ דברים ל׳ ואתחנן ל׳ עקב ל׳ ראה ל׳ שופטים ל׳ כי תצא ל׳ כי תבוא ל׳ נצבים ל׳ וילך ל׳ האזינו ל׳ וזאת הברכה ל׳

ויגש לא׳ ויחי לא׳ שמות לא׳ וארא לא׳ בא לא׳ בשלח לא׳ יתרו לא׳ משפטים לא׳ תרומה לא׳ תצוה לא׳ כי תשא לא׳ ויקהל לא׳ פקודי לא׳ ויקרא לא׳ צו לא׳ שמיני לא׳ תזריע לא׳ מצורע לא׳ אחרי לא׳ קדושים לא׳ אמור לא׳ בהר לא׳ בחקתי לא׳ במדבר לא׳ נשא לא׳ בהעלתך לא׳ שלח לא׳ קרח לא׳ חקת לא׳ בלק לא׳ פינחס לא׳ מטות לא׳ מסעי לא׳ דברים לא׳ ואתחנן לא׳ עקב לא׳ ראה לא׳ שופטים לא׳ כי תצא לא׳ כי תבוא לא׳ נצבים לא׳ וילך לא׳ האזינו לא׳ וזאת הברכה לא׳

ויגש לב׳ ויחי לב׳ שמות לב׳ וארא לב׳ בא לב׳ בשלח לב׳ יתרו לב׳ משפטים לב׳ תרומה לב׳ תצוה לב׳ כי תשא לב׳ ויקהל לב׳ פקודי לב׳ ויקרא לב׳ צו לב׳ שמיני לב׳ תזריע לב׳ מצורע לב׳ אחרי לב׳ קדושים לב׳ אמור לב׳ בהר לב׳ בחקתי לב׳ במדבר לב׳ נשא לב׳ בהעלתך לב׳ שלח לב׳ קרח לב׳ חקת לב׳ בלק לב׳ פינחס לב׳ מטות לב׳ מסעי לב׳ דברים לב׳ ואתחנן לב׳ עקב לב׳ ראה לב׳ שופטים לב׳ כי תצא לב׳ כי תבוא לב׳ נצבים לב׳ וילך לב׳ האזינו לב׳ וזאת הברכה לב׳

ויגש לג׳ ויחי לג׳ שמות לג׳ וארא לג׳ בא לג׳ בשלח לג׳ יתרו לג׳ משפטים לג׳ תרומה לג׳ תצוה לג׳ כי תשא לג׳ ויקהל לג׳ פקודי לג׳ ויקרא לג׳ צו לג׳ שמיני לג׳ תזריע לג׳ מצורע לג׳ אחרי לג׳ קדושים לג׳ אמור לג׳ בהר לג׳ בחקתי לג׳ במדבר לג׳ נשא לג׳ בהעלתך לג׳ שלח לג׳ קרח לג׳ חקת לג׳ בלק לג׳ פינחס לג׳ מטות לג׳ מסעי לג׳ דברים לג׳ ואתחנן לג׳ עקב לג׳ ראה לג׳ שופטים לג׳ כי תצא לג׳ כי תבוא לג׳ נצבים לג׳ וילך לג׳ האזינו לג׳ וזאת הברכה לג׳

ויגש לד׳ ויחי לד׳ שמות לד׳ וארא לד׳ בא לד׳ בשלח לד׳ יתרו לד׳ משפטים לד׳ תרומה לד׳ תצוה לד׳ כי תשא לד׳ ויקהל לד׳ פקודי לד׳ ויקרא לד׳ צו לד׳ שמיני לד׳ תזריע לד׳ מצורע לד׳ אחרי לד׳ קדושים לד׳ אמור לד׳ בהר לד׳ בחקתי לד׳ במדבר לד׳ נשא לד׳ בהעלתך לד׳ שלח לד׳ קרח לד׳ חקת לד׳ בלק לד׳ פינחס לד׳ מטות לד׳ מסעי לד׳ דברים לד׳ ואתחנן לד׳ עקב לד׳ ראה לד׳ שופטים לד׳ כי תצא לד׳ כי תבוא לד׳ נצבים לד׳ וילך לד׳ האזינו לד׳ וזאת הברכה לד׳

ויגש לה׳ ויחי לה׳ שמות לה׳ וארא לה׳ בא לה׳ בשלח לה׳ יתרו לה׳ משפטים לה׳ תרומה לה׳ תצוה לה׳ כי תשא לה׳ ויקהל לה׳ פקודי לה׳ ויקרא לה׳ צו לה׳ שמיני לה׳ תזריע לה׳ מצורע לה׳ אחרי לה׳ קדושים לה׳ אמור לה׳ בהר לה׳ בחקתי לה׳ במדבר לה׳ נשא לה׳ בהעלתך לה׳ שלח לה׳ קרח לה׳ חקת לה׳ בלק לה׳ פינחס לה׳ מטות לה׳ מסעי לה׳ דברים לה׳ ואתחנן לה׳ עקב לה׳ ראה לה׳ שופטים לה׳ כי תצא לה׳ כי תבוא לה׳ נצבים לה׳ וילך לה׳ האזינו לה׳ וזאת הברכה לה׳

ויגש לו׳ ויחי לו׳ שמות לו׳ וארא לו׳ בא לו׳ בשלח לו׳ יתרו לו׳ משפטים לו׳ תרומה לו׳ תצוה לו׳ כי תשא לו׳ ויקהל לו׳ פקודי לו׳ ויקרא לו׳ צו לו׳ שמיני לו׳ תזריע לו׳ מצורע לו׳ אחרי לו׳ קדושים לו׳ אמור לו׳ בהר לו׳ בחקתי לו׳ במדבר לו׳ נשא לו׳ בהעלתך לו׳ שלח לו׳ קרח לו׳ חקת לו׳ בלק לו׳ פינחס לו׳ מטות לו׳ מסעי לו׳ דברים לו׳ ואתחנן לו׳ עקב לו׳ ראה לו׳ שופטים לו׳ כי תצא לו׳ כי תבוא לו׳ נצבים לו׳ וילך לו׳ האזינו לו׳ וזאת הברכה לו׳

ויגש לז׳ ויחי לז׳ שמות לז׳ וארא לז׳ בא לז׳ בשלח לז׳ יתרו לז׳ משפטים לז׳ תרומה לז׳ תצוה לז׳ כי תשא לז׳ ויקהל לז׳ פקודי לז׳ ויקרא לז׳ צו לז׳ שמיני לז׳ תזריע לז׳ מצורע לז׳ אחרי לז׳ קדושים לז׳ אמור לז׳ בהר לז׳ בחקתי לז׳ במדבר לז׳ נשא לז׳ בהעלתך לז׳ שלח לז׳ קרח לז׳ חקת לז׳ בלק לז׳ פינחס לז׳ מטות לז׳ מסעי לז׳ דברים לז׳ ואתחנן לז׳ עקב לז׳ ראה לז׳ שופטים לז׳ כי תצא לז׳ כי תבוא לז׳ נצבים לז׳ וילך לז׳ האזינו לז׳ וזאת הברכה לז׳

ויגש לח׳ ויחי לח׳ שמות לח׳ וארא לח׳ בא לח׳ בשלח לח׳ יתרו לח׳ משפטים לח׳ תרומה לח׳ תצוה לח׳ כי תשא לח׳ ויקהל לח׳ פקודי לח׳ ויקרא לח׳ צו לח׳ שמיני לח׳ תזריע לח׳ מצורע לח׳ אחרי לח׳ קדושים לח׳ אמור לח׳ בהר לח׳ בחקתי לח׳ במדבר לח׳ נשא לח׳ בהעלתך לח׳ שלח לח׳ קרח לח׳ חקת לח׳ בלק לח׳ פינחס לח׳ מטות לח׳ מסעי לח׳ דברים לח׳ ואתחנן לח׳ עקב לח׳ ראה לח׳ שופטים לח׳ כי תצא לח׳ כי תבוא לח׳ נצבים לח׳ וילך לח׳ האזינו לח׳ וזאת הברכה לח׳

ויגש לט׳ ויחי לט׳ שמות לט׳ וארא לט׳ בא לט׳ בשלח לט׳ יתרו לט׳ משפטים לט׳ תרומה לט׳ תצוה לט׳ כי תשא לט׳ ויקהל לט׳ פקודי לט׳ ויקרא לט׳ צו לט׳ שמיני לט׳ תזריע לט׳ מצורע לט׳ אחרי לט׳ קדושים לט׳ אמור לט׳ בהר לט׳ בחקתי לט׳ במדבר לט׳ נשא לט׳ בהעלתך לט׳ שלח לט׳ קרח לט׳ ח

ואת כספיכם ה׳ וישימהו אחיו יוסף
אתי שכלתם ואל שרו ויקחו האנשים׳

חבא ג׳ ויחד והבא וכי מכנהו את האנשים
הבאנאיהך לך הביא ויעד׳ פתחיה כתב יחי׳
יחד והבאנעיבו׳

וחזק ב׳ וישמעהוך ונשמח שבחו והבו
לו ברוח שמעון וח מיקרי ויתרשב ג׳ כפי
להודות לכתוב׳

לְאִישׁ מִנְחָה מְעַט ד
צְרִי וּמְעַט דְּבַשׁ
נְכֹאת וָלוֹט בָּטְנִים
וּשְׁקֵדִים יוֹכְסָף ׳
מִשְׁנָה קְחוּ בְיֶדְכֶם
וְאֶת הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב
בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם
תָּשִׁיבוּ בְיֶדְכֶם ׳
אוּלַי מִשְׁגֶּה הוּא׳
וְאֶת אֲחִיכֶם קָחוּ
וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ
וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם
רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ
וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת
אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת
בִּנְיָמִין וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר
שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי׳
וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים
אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת
וּמִשְׁנֶה כֶסֶף לָקְחוּ

בְּיָדָם וְאֶת בִּנְיָמִן׳
וַיָּקָם וַיֵּרֶד הַיְמָצְרַיִם
וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יוֹסֵף ׳
וַיַּרְא יוֹסֵף אִתָּם
אֶת בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר
לַאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ ׳
הָבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים
הַבַּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח
וְהָכֵן כִּי אִתִּי יֹאכְלוּ
הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם׳
וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר
אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא
הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים
בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבָא
בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ
עַל דְּבַר הַכֶּסֶף
הַשָּׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ
בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ
מוּבָאִים לְהִתְגַּלֵּל

עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל
עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ
לַעֲבָדִים וְאֶת
חֲמֹרֵינוּ׳ וַיִּגַּשׁ אֶל
הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל
בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו פֶּתַח חָבִיתִי׳
וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנָי
יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה
לִשְׁבָּר אֹכֶל ׳וַיְהִי
כִּי בָאנוּ אֶל הַמָּלוֹן
וַנִּפְתְּחָה אֶת
וְנִפְתָּחָה
אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה
כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי
אַמְתְּחֹתֵינוּ כַּסְפֵּנוּ
בְּמִשְׁקָלוֹ וַנָּשָׁב
אֹתוֹ בְיָדֵנוּ וְכֶסֶף
אַחֵר הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ
לִשְׁבָּר אֹכֶל לֹא
יָדַעְנוּ מִי שָׂם כַּ

זכויה יוֹ וישיקו האנשים ויפתח מבוילמו ויחד כהוזם הבאת האנשים ויבא יוסף שנוק בו ויעדנו שלוח הינו יתאמני אלוך ויוכוזו שם לכוא ושמעי
ויאמר אליו עכוים ויעמו קחו ושלחו הוד אל ומר ליסה הינוני עכוים ויבאו יכוני אנשיים כאו אותו ומעיה ולו אתי המיתה ויוזדוהו בדים עליה
ויבא אליהם עכוים ויעמו קחו ושלחו הוד אל ומר ליסה הינוני עכוים ויבאו יכוני אנשיים כאו אותו ומעיה ולו אתי המיתה ויוזדוהו בדים עליה
ויבא אליהם עכוים ויעמו קחו ושלחו הוד אל ומר ליסה הינוני עכוים ויבאו יכוני אנשיים כאו אותו ומעיה ולו אתי המיתה ויוזדוהו בדים עליה
מובאים ג׳ ומ׳ ושמעהוך אנחנו מובאים מובאים בפיזבר מובאים לשבת האוכל ף תפילין ב׳ חד ומ׳ וחד פ׳ חד ראת תפדהינו ג׳ ש לחלוניכם ׳ פ׳

כספנו באמתחתינו
ויאמר שלום לכם
אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן
לכם מטמון ב
באמתחתיכם כ
כספכם בא אלי
ויוצא אלהם את
שמעון ויבא האיש
את האנשים ביתה
יוסף ויתן מים ו
וירחצו רגליהם ויתן
מספוא לחמריהם
ויכינו את המנחה
עד בוא יוסף ב
בצהרים כי שמעו
כי שם יאכלו לחם
ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את ה
המנחה אשר בידם

הביתה וישתחוו
לו ארצה וישאל
להם לשלום ויא
ויאמר השלום
אביכם הזקן אשר
אמרתם העודנו
חי ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו
וישתחו וישא
עיניו וירא את
בנימין אחיו בן אמו
ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר א
אמרתם אלי ויאמר
אלהים יחנך בני
וימהר יוסף כי
נכמרו רחמיו אל
אחיו ויבקש לבכות
ויבא החדרה ויבך

שמה וירחץ פניו
ויצא ויתאפק ו
ויאמר שימו לחם
וישימו לו לבדו
ולהם לבדם ולמ
ולמצרים האכלים
אתו לבדם כי לא
יוכלון המצרים
לאכל את העברים
לחם כי תועבה הוא
למצרים וישבו
לפניו הבכר כבכרתו
והצעיר כצערתו
ויתמהו האנשים
איש אל רעהו
וישא משאת מאת
פניו אלהם ותרב
משאת בנימן מ
ממשאת כלם חמש
ידות וישתו וישכרו

הננו ג̇ ר̇ג̇ וסימנהון עבדים לאדני הננו לך לעבדים הננו ועלינו אל ׃ וחד ויאמרו לך הננו ׃

אהבו ד̇ וסימנהון ויותר הוא לבדו ויקרא את שמו שלמה כי אהבת נפשו יהוה אהבו ׃

עלינו ב̇ וסימנ׳ ויהי כי עלינו לאסר את שמשון ׃ ותריו׳ ועלינו הננו ועלינו עלו עלינו ועלינו ׃

יוסף מה המעשה
הזה אשר עשיתם
הלוא ידעתם כי
נחש ינחש איש
אשר כמני ויאמר
יהודה מה נאמר
לאדני מה נדבר
ומה נצטדק
האלהים מצא
את עון עבדיך
הננו עבדים לאדני
גם אנחנו גם אשר
נמצא הגביע
בידו ויאמר חלילה
לי מעשות זאת
האיש אשר נמצא
הגביע בידו הוא
יהיה לי עבד
ואתם עלו לשלום
אל אביכם׃

ס ויגש אליו
יהודה ויאמר בי
אדני ידבר נא עבדך
דבר באזני אדני
ואל יחר אפך
בעבדך כי כמוך
כפרעה׃ אדני שאל
את עבדיו לאמר
היש לכם אב או
אח׃ ונאמר אל
אדני יש לנו אב
זקן וילד זקנים
קטן ואחיו מת ויותר
הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו׃
ותאמר אל עבדיך
הורדהו אלי
ואשימה עיני עליו׃
ונאמר אל אדני
לא יוכל הנער

לעזב את אביו
ועזב את אביו
ומת׃ ותאמר אל
עבדיך אם לא
ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תספון
לראות פני׃ ויהי
כי עלינו אל עבדך
אבי ונגד לו את
דברי אדני׃ ויאמר
אבינו שבו שברו
לנו מעט אכל׃
ונאמר לא נוכל
לרדת אם יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו
כי לא נוכל לראות
פני האיש ואחינו
הקטן איננו אתנו׃
ויאמר עבדך אבי
אלינו אתם ידעתם

עיני כ̇ט̇ ראשימה עיני עליו מי יתן ראשי ואם לא תשמעוה ושמתי עיני באראשים את עמי וגם אני אגרע מחדיך מי דרכיך וגם אני דהימורה וגם אני דעוליו וראה והנה אל הדקיע ותחס עיני ושמתי עששה מכעס עששה בכעס איעצה אישלני עיני דאסה והבט עוני כי חליתה תשוב ראתה ובהמרותם מכעס דלפה ראתך ירדה מים שמם בו עוני נגרה עיני עוללה פלגי מים ׃ ראשימה ב̇ וסימנהון עוני עליו לפניך פת לחם ׃

ערב ה׳ וסימנהון כי עבדך ערב
מי הוא זה ערב [illegible]
[illegible]

ונפשו ה׳ וסימנהון ונפשו קשורה ונפשו שוקקה ונפשו לא חיה ונפשו עליו תאבל [illegible]
[illegible]
[illegible]

כי שנים ילדה לי
אשתי ויצא האחד
מאתי ואמר אך
טרף טרף ולא
ראיתיו עד הנה
ולקחתם גם את
זה מעם פני וקרהו
אסון והורדתם
את שיבתי ברעה
שאלה ועתה כבאי
אל עבדך אבי
והנער איננו אתנו
ונפשו קשורה
בנפשו והיה כראותו
כי אין הנער ומת
והורידו עבדיך
את שיבת עבדך
אבינו ביגון שאלה
כי עבדך ערב את
הנער מעם אבי

לאמר אם לא אביאנו
אליך וחטאתי
לאבי כל הימים
ועתה ישב נא
עבדך תחת הנער
עבד לאדני והנער
יעל עם אחיו כי
איך אעלה אל
אבי והנער איננו
אתי פן אראה ברע
אשר ימצא את
אבי ולא יכל יוסף
להתאפק לכל
הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל
איש מעלי ולא
עמד איש אתו
בהתודע יוסף
אל אחיו ויתן את
קלו בבכי וישמעו

מצרים וישמע
בית פרעה ויאמר
יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי
חי ולא יכלו אחיו
לענות אתו כי
נבהלו מפניו ויאמר
יוסף אל אחיו גשו
נא אלי ויגשו
ויאמר אני יוסף
אחיכם אשר
מכרתם אתי
מצרימה ועתה
אל תעצבו ואל יחר
בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים
לפניכם כי זה
שנתים הרעב בקרב
הארץ ועוד חמש

ועוד כ״ב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

מארץ מצרים עגלות
לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את
אביכם ובאתם
ועינכם אל תחס
על כליכם כי טוב
כל ארץ מצרים
לכם הוא ויעשו
כן בני ישראל
ויתן להם יוסף
עגלות על פי
פרעה ויתן להם
צדה לדרך לכלם
נתן לאיש חלפות
שמלת ולבנימן
נתן שלש מאות
כסף וחמש חלפת
שמלת ולאביו
שלח כזאת
עשרה חמרים

נשאים מטוב
מצרים ועשר
אתנת נשאת בר
ולחם ומזון לאביו
לדרך וישלח את
אחיו וילכו ויאמר
אלהם אל תרגזו
בדרך ויעלו
ממצרים ויבאו
ארץ כנען אל
יעקב אביהם
ויגדו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי
הוא משל בכל
ארץ מצרים ויפג
לבו כי לא האמין
להם וידברו אליו
את כל דברי יוסף
אשר דבר אלהם
וירא את העגלות

אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי
רוח יעקב אביהם
ויאמר ישראל
רב עוד יוסף בני
חי אלכה ואראנו
בטרם אמות ויסע
ישראל וכל אשר
לו ויבא בארה
שבע ויזבח זבחים
לאלהי אביו
יצחק ויאמר
אלהים לישראל
במראת הלילה
ויאמר יעקב יעקב
ויאמר הנני
ויאמר אנכי האל
אלהי אביך אל
תירא מרדה מצרימה
כי לגוי גדול אשימך

אֵשֶׁת יַעֲקֹב שָׁם אָבִיהָ
אֲרַם עַמְּקָה מ״ש
מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי
אֶעֱלְךָ גַּם עָלֹה
וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ
עַל עֵינֶיךָ וְקָם
וַיַּעֲקֹב מִפַּדָּן
שָׁבְעִים׃
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ
וְאֶת טְפָּם וְאֶת
נָשָׁיו בָּעֲגָלוֹת
אֲשֶׁר שָׁלַח פַּרְעֹה
לָשֵׂאת אֹתוֹ׃
וַיִּקְחוּ אֶת מִקְנֵיהֶם
וְאֶת רְכוּשָׁם
אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיָּבֹא מִצְרַיְמָה
יַעֲקֹב וְכָל זַרְעוֹ׃
אִתּוֹ בָּנָיו וּבְנֵי

בָּנָיו אֵת בְּנֹתָיו׃
וְכָל זַרְעוֹ הֵבִיא
חֲבִיא אֹתָם מִצְרַיְמָה׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב׃
וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב
רְאוּבֵן וּבְנֵי רְאוּבֵן
חֲנֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרֹן
וְכַרְמִי וּבְנֵי שִׁמְעוֹן
יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד
וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל
בֶּן הַכְּנַעֲנִית וּבְנֵי
לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת
וּמְרָרִי וּבְנֵי יְהוּדָה
עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה
וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת
עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיִּהְיוּ בְּנֵי
פֶּרֶץ חֶצְרוֹן וְחָמוּל׃

וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע
וּפוּוָה וְיוֹב וְשִׁמְרוֹן׃
וּבְנֵי זְבוּלֻן סֶרֶד
וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃
אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר
יָלְדָה לְיַעֲקֹב׃
בְּפַדַּן אֲרָם וְאֶת
דִּינָה בִתּוֹ כָּל נַפְשׁ
בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים
וְשֵׁלֶשׁ וּבְנֵי גָד
צְפִיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי
וְאֶצְבּוֹן עֵרִי וְאָרוֹדִי
וְאַרְאֵלִי וּבְנֵי׃
אֲשֶׁר יָלְדָה לְזִלְפָּה
וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה׃
וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי
בְרִיעָה חֶבֶר וּ
וּמַלְכִּיאֵל יִאלֵה
בְּנֵי וִלְפָּה אֲשֶׁר
נָתַן לָבָן לְלֵאָה

הבאה ג׳ בטע מלרע וסימנהון הבאה ליעקב מצרימה הבאה והיוצאת הבאה אל ביתך ס

הבאה ג׳ בטע מלעיל וסימנהון כל הנפש לבית יעקב הבאה עליך ס

ואת יהודה ג׳ וסימנהון לך מנה את ישראל שלח לפניו בירושלים בעדה ס

89

בתו ותלד את אלה
ליעקב שש עשרה
נפש׃ בני רחל אשת
יעקב יוסף ובנימן׃
ויולד ליוסף בארץ
מצרים אשר ילדה
לו אסנת בת פוטי
פוטי פרע כהן און
את מנשה ואת
אפרים׃ ובני בנימן
בלע ובכר ואשבל
גרא ונעמן אחי
וראש מפים וחפים
וארד׃ אלה בני
רחל אשר ילד
ליעקב כל נפש
ארבעה עשר׃ ובני
דן חשים׃ ובני
נפתלי יחצאל וגוני
ויצר ושלם׃ אלה

בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו
ותלד את אלה
ליעקב כל נפש
שבעה׃ כל הנפש
הבאה ליעקב
מצרימה יצאי
ירכו מלבד נשי
בני יעקב כל נפש
ששים ושש׃ ובני
יוסף אשר ילד
לו במצרים נפש
שנים כל הנפש
לבית יעקב הבאה
מצרימה שבעים׃ ס

ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף
להורת לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן׃

ויאסר יוסף מרכבתו
ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה
וירא אליו ויפל
על צואריו ויבך
על צואריו עוד׃
ויאמר ישראל
אל יוסף אמותה
הפעם אחרי ראותי
את פניך כי עודך
חי׃ ויאמר יוסף
אל אחיו ואל בית
אביו אעלה
ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר
בארץ כנען באו
אלי׃ והאנשים
רעי צאן כי אנשי
מקנה היו וצאנם

וירא ל׳ וסימנהון אברם בן תשעים באלני ממרא אל תרד מצרימה בלילה ההוא אלהים אל יעקב ויאסר יוסף מרכבתו וירא מלאך יהוה אליו ויבא משה ואהרן אל ויקהל עליהם קרח ויהי בהקהל ויבא משה ואהרן וירא יהוה באהל וירא אליו מלאך אל האשה וירכב אל שלמה והכרובים וירא בגבהו ס ליוסף ה׳ וסימנהון ויולד ליוסף ויספר שר המשקים ויקרא לבני ויאמר ליוסף כה תאמרו ליוסף המוב עלין והבכרה ליוסף ויצא הגדול הראשון ס

ובקרם וכל אשר
להם הביאו והיה
כי יקרא לכם
פרעה ואמר מה
מעשיכם ואמרתם
אנשי מקנה היו
עבדיך מנעורינו
ועד עתה גם
אנחנו גם אבתינו
בעבור תשבו
בארץ גשן כי
תועבת מצרים
כל רעה צאן
ויבא יוסף ויגד
לפרעה ויאמר
אבי ואחי וצאנם
ובקרם וכל אשר
להם באו מארץ
כנען והנם בארץ
גשן ומקצה אחיו

לקח חמשה
אנשים ויצגם לפני
פרעה ויאמר
פרעה אל אחיו
מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה רעה
צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינו
ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו
כי אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך
כי כבד הרעב
בארץ כנען ועתה
ישבו נא עבדיך
בארץ גשן ויאמר
פרעה אל יוסף
לאמר אביך ואחיך
באו אליך ארץ
מצרים לפניך הוא

במיטב הארץ
הושב את אביך
ואת אחיך ישבו
בארץ גשן ואם
ידעת ויש בם
אנשי חיל ושמתם
שרי מקנה על
אשר לי ויבא יוסף
את יעקב אביו
ויעמדהו לפני
פרעה ויברך יעקב
את פרעה ויאמר
פרעה אל יעקב
כמה ימי שני חייך
ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני
מגורי שלשים
ומאת שנה מעט
ורעים היו ימי שני
חיי ולא השיגו

את ימי שני חיי
אבתי בימי מגוריהם
ויברך יעקב את
פרעה ויצא מלפני
פרעה׃ ויושב
יוסף את אביו ואת
אחיו ויתן להם
אחזה בארץ
מצרים במיטב
הארץ בארץ
רעמסס כאשר
צוה פרעה׃ ויכלכל
יוסף את אביו
ואת אחיו ואת
כל בית אביו לחם
לפי הטף׃ ולחם
אין בכל הארץ
כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים
וארץ כנען מפני

הרעב׃ וילקט יוסף
את כל הכסף הנמצא
בארץ מצרים ובארץ
כנען בשבר אשר
הם שברים ויבא
יוסף את הכסף
ביתה פרעה׃ ויתם
הכסף מארץ
מצרים ומארץ
כנען ויבאו כל
מצרים אל יוסף
לאמר הבה לנו
לחם ולמה נמות
נגדך כי אפס כסף׃
ויאמר יוסף הבו
מקניכם ואתנה
לכם במקניכם
אם אפס כסף׃
ויביאו את מקניהם
אל יוסף ויתן להם

יוסף לחם בסוסים
ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם
בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא׃ ותתם
השנה ההוא ויבאו
אליו בשנה השנית
ויאמרו לו לא
נכחד מאדני
כי אם תם הכסף
ומקנה הבהמה
אל אדני לא נשאר
לפני אדני בלתי
אם גויתנו ואדמתנו׃
למה נמות לעיניך
גם אנחנו גם אדמתנו
קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם
ונהיה אנחנו ואד

והאדמה ג וסימנהון והאדמה לא
תשם תשאה שממה והאדמה לא תתן

קניתי ה וסימנהון קניתי איש
את יהוה הן קניתי אתכם ומאתוות
כי קניתי את כל

הא ג וסימנהון הא לכם זרע וגם
אני הא ידרך הא כדי פרזלא
אנא ידעית פרזלא

ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע
ונחיה ולא נמות
והאדמה לא
תשם ויקן יוסף
את כל אדמת
מצרים לפרעה
כי מכרו מצרים
איש שדהו כי
חזק עלהם הרעב
ותהי הארץ
לפרעה ואת העם
העביר אתו
לערים מקצה
גבול מצרים ועד
קצהו רק אדמת
הכהנים לא קנה
כי חק לכהנים
מאת פרעה
ואכלו את חקם

אשר נתן להם
פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם
ויאמר יוסף אל
העם הן קניתי
אתכם היום ואת
אדמתכם לפרעה
הא לכם זרע
וזרעתם את
האדמה והיה
בתבואת ונתתם
חמישית לפרעה
וארבע הידת
יהיה לכם לזרע
השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם
ולאכל לטפכם
ויאמרו החיתנו
נמצא חן בעיני
אדני והיינו עבדים

לפרעה וישם
אתה יוסף לחק
עד היום הזה על
אדמת מצרים
לפרעה לחמש
רק אדמת הכהנים
לבדם לא היתה
לפרעה וישב
ישראל בארץ
מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו
וירבו מאד ויחי
יעקב בארץ
מצרים שבע
עשרה שנה ויהי
ימי יעקב שני
חייו שבע שנים
וארבעים ומאת
שנה ויקרבו ימי
ישראל למות

עלהם יג חסר וסימנהון וינשק לכל אחיו ויקן יוסף ויכו שטרי שלח העז כי בא סוס פרעה
ולא שמעו אל משה וירא פסו ראתה תחוה ועונה לך נחה ויעשה לפר על פי אהרן ובניו ולבני
קהת לא טנו ושאריו שני ועננך עמד עליהם תשם ג והאדמה לא למען תשם ווזו ותשם ארץ

חזק ג וסימנהון וישבו למצרים
ויקן יוסף ויהי כי חזק ישראל ודבר
המלך וירא מלך מואב

ויקרבו ימי ב׳ וסימנהון ימי ישראל
ימי דוד ס וזאת אפרים ב׳ ויולדו ליוסף
הנה אביך חלה

מטה ד׳ ג׳ מלעיל וחד מלרע וסימ׳
ויהי בצאת נפשה ויהי בבאי והדגה
ותרא רחל כי
כל קריה חלה וכל קהלת חילות חולה

כברת ג׳ וסימנהון ויסעו מבית אל
ואני בבאי מפדן וילך מאתו כברת

ויקראו לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא
מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת
ירכי ועשית עמדי
חסד ואמת אל
נא תקברני במצרים
ושכבתי עם אבתי
ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי
אעשה כדברך
ויאמר השבעה
לי וישבע לו וי
וישתחו ישראל
על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים
האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך

חלה ויקח את שני
בניו עמו את מנשה
ואת אפרים ויגד
ליעקב ויאמר
הנה בנך יוסף בא
אליך ויתחזק
ישראל וישב על
המטה ויאמר
יעקב אל יוסף
אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ
כנען ויברך אתי
ויאמר אלי הנני
מפרך והרביתך
ונתתיך לקהל
עמים ונתתי את
הארץ הזאת
לזרעך אחריך
אחזת עולם
ועתה שני בניך

הנולדים לך בארץ
מצרים עד באי
אליך מצרימה
לי הם אפרים
ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי
ומולדתך אשר
הולדת אחריהם
לך יהיו על שם
אחיהם יקראו
בנחלתם ואני
בבאי מפדן מתה
עלי רחל בארץ
כנען בדרך בעוד
כברת ארץ לבא
אפרתה ואקברה
שם בדרך אפרת
הוא בית לחם
וירא ישראל את
בני יוסף ויאמר

חלה ה׳ הנה אביך ותאמר חלה היא
ותהיה אמר אל אחיהו ויבא אלישע
וישב יורם ותחלה כי [illegible]
ויאמר לו המלך

ויתחזק ה׳ וסימנהון ויתחזק ישראל ויתחזק העם איש ישראל ויתחזק דוד ביהוה ויתחזק
שלמה בן דוד ויתחזק אביהו ויתחזק יותם וימלך יהושפט בנו ויתחזק המלך רחבעם [illegible]
ויתחזק ויכו את כל האומה ויקם יהורם ס כדברך ג׳ חס [illegible] ויאמר לבן הן [illegible] וקברתני [illegible]
ויהי אחרי הדברים האלה ג׳ וסימנהון אברהם יוסף [illegible]

ג̇ פסוקין בקריה מן ז̇ז̇ מלין ג̇ מבה וג̇ מבה ומעיעתה והוא וסימנהון מאשר שמנה לחמו והוא יתן ונדיב נדיבות יעץ והוא אלהים הכין דרכה והוא

ברכת ו̇ חד מלי ושארה חסי מאל אביך ג̇ בו ברכת אביך ב̇ בו כי ותקדמנו בברכות מלי

אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני
אתנו כבס ביין
לבשו ובדם ענבים
סותה חכלילי
עינים מיין ולבן
שנים מחלב
זבולן לחוף
ימים ישכן והוא
לחוף אניות וירכתו
על צידן
יששכר חמר
גרם רבץ בין
המשפתים וירא
מנחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל
ויהי למס עבד
דן ידין עמו
כאחד שבטי

ישראל יהי דן נחש
עלי דרך שפיפן
עלי ארח הנשך
עקבי סוס ויפל
רכבו אחור לישועתך
קויתי יהוה
גד גדוד יגודנו
והוא יגד עקב
מאשר שמנה
לחמו והוא יתן
מעדני מלך
נפתלי אילה
שלחה הנתן
אמרי שפר
בן פרת יוסף
בן פרת עלי עין
בנות צעדה עלי
שור וימררהו
ורבו וישטמהו
בעלי חצים ותשב

באיתן קשתו ויפזו
זרעי ידיו מידי
אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל
מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל
ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים
ורחם ברכת אביך
גברו על ברכת
הורי עד תאות
גבעת עולם תהיין
לראש יוסף
ולקדקד נזיר
אחיו
בנימין זאב יטרף
בבקר יאכל עד
ולערב יחלק
שלל כל אלה

כאחד י̇ב̇ הן האדם היה כאחד ממנו והליתי והייתי כאחד מבנין כאחד מהם כאחד הצבאים כאחד מבני המלך כאחד הנבלים כאחד האלקים ונכרים באו לקרא לבניהו ודברי הימים וכאחד השרים על ט̇ מטעי ... עד וסימנהון ... על ... ובין המעברות על מורבא על טבת על גבעת גרב ועל ... שקועים מלבות שער הישמה שער הדגים מנחה ב̇ חס וירא יהוה כא

לבשו ג̇ חסי וסימנהון כבס ביין ... בשומו ... לבשו יגודנו ב̇ ומל וסימנהון לעלות לעם גד

אותם ד׳ מל׳ בסיפ׳ וסימנהון ואין
ז׳ פותח אותם ויברך אותם ויצו אותם
וינחם אותם ס

אל עמי ד׳ וסימנהון אני נאסף ותעלהו
אתי אל עמי ויקחני יהוה מה אתה ראה
עמוס ס

עפרון ד׳ חסר׳ וסימנהון וישקל
אברהם ויקברו אתו במערה וישאו ס

שבטי ישראל
שנים עשר וזאת
אשר דבר להם
אביהם ויברך
אותם איש אשר
כברכתו ברך אתם
ויצו אותם ויאמר
אלהם אני נאסף
אל עמי קברו
אתי אל אבתי
אל המערה אשר
בשדה עפרון
החתי במערה
אשר בשדה
המכפלה אשר
על פני ממרא
בארץ כנען אשר
קנה אברהם את
השדה מאת
עפרן החתי

לאחזת קבר שמה
קברו את אברהם
ואת שרה אשתו
שמה קברו את
יצחק ואת רבקה
אשתו ושמה
קברתי את לאה
מקנה השדה
והמערה אשר
בו מאת בני חת
ויכל יעקב לצות
את בניו ויאסף
רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל
עמיו ויפל יוסף
על פני אביו ויבך
עליו וישק לו
ויצו יוסף את
עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו

ויחנטו הרפאים
את ישראל
וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו
ימי החנטים ויבכו
אתו מצרים
שבעים יום ויעברו
ימי בכיתו וידבר
יוסף אל בית
פרעה לאמר אם
נא מצאתי חן
בעיניכם דברו
נא באזני פרעה
לאמר אבי
השביעני לאמר
הנה אנכי מת
בקברי אשר
כריתי לי בארץ
כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא

ט׳ פסוקין בסיפרא דאית בהון ותרין ותרין מלין קדמ׳ מלי׳ ותנינ׳ חסר׳ מכל הבהמה הטהורה מן הבהמה הטהורה וישמע אברהם ותקרא את שמו יוסף
וירא יוסף את אחיו לכלם נתן לאיש ויביאו את מקניהם ויברכם ביום ההוא כל אלה שבטי ס את בניו ד׳ ... כי ידעתיו למען ויקם יעקב ויכל יעקב
ויהיה ביום הנחילו ס וכל נביאיא וכתוביא דכותהון בר מן ד׳ ויקח יהושע את עם ויקדש את ישי כי אם איש את אשתו וידביקו פלשתים ושמואל
וימצאו את שאול ודברי הימים ותלו אתו ואת בניו ס ה׳ פסוקין אית בהון ג״ג ראש פסוק ותנינ׳ לא נסב ותליתי נסב וסימנ׳ שמה קברו את
איך קדוש כיהוה אל תבוא בשער עמי הכל הולך אל מקום אחד אתה הוא יהוה לבדך ס נאסף ב׳ אל עמי כי מפני הרעה ס

אנא שא נא פשע
אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך
ועתה שא נא
לפשע עבדי
אלהי אביך ויבך
יוסף בדברם אליו
וילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים
ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי ה
התחת אלהים אני
ואתם חשבתם
עלי רעה אלהים
חשבה לטבה
למען עשה כיום
הזה להחית עם
רב ועתה אל
תיראו אנכי

אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם
אותם וידבר על
לבם וישב יוסף
במצרים הוא ובית
אביו ויחי יוסף
מאה ועשר שנים
וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה
ילדו על ברכי יוסף
ויאמר יוסף אל
אחיו אנכי מת
ואלהים פקד
יפקד אתכם ו
והעלה אתכם
מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר
נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב

וישבע יוסף את
בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים
אתכם והעלתם
את עצמתי מזה
וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחנטו
אתו ויישם
בארון במצרים

סכום של ספר
אלף תקל״ד פסוקים
סדרים מ״ג

ואלה שמות בני
ישראל הבאים
מצרימה את
יעקב איש וביתו
באו ראובן ש
שמעון לוי ויהודה
יששכר זבולן

וּבְנֵי עַמִּי רַבִּים וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ | חָבְמָה נִתְחַכְּמָה לוֹ | וּבְלִבְנַת וּבְכָל עֲבֹדָה
וַיָּרֵעוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה׃
וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל הָאָבְנָיִם אִם בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם בַּת הִוא וָחָיָה׃
וַתִּירֶאןָ הַמְיַלְּדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת הַיְלָדִים׃

וַיִּקְרְאוּ הַמְיַלְּדֹת לְפַרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא כַנָּשִׁים הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת כִּי חָיוֹת הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמְיַלֶּדֶת וְיָלָדוּ׃
וַיֵּיטֶב אֱלֹהִים לַמְיַלְּדֹת וַיִּרֶב הָעָם וַיַּעַצְמוּ מְאֹד׃
וַיְהִי כִּי יָרְאוּ הַמְיַלְּדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים׃
וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל הַבַּת תְּחַיּוּן׃

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת בַּת לֵוִי׃
וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִים׃
וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃
וַתִּתְיַצַּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לָדְעָה מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ׃
וַתֵּרֶד בַּת פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל הַיְאֹר וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכוֹת עַל יַד הַיְאֹר וַתֵּרֶא אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֲמָתָהּ וַתִּקָּחֶהָ׃
וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נַעַר בֹּכֶה וַתַּחְמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה׃
וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל בַּת פַּרְעֹה הַאֵלֵךְ וְקָרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מֵינֶקֶת מִן הָעִבְרִיֹּת וְתֵינֶק לָךְ אֶת הַיָּלֶד׃
וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת פַּרְעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת אֵם הַיָּלֶד׃
וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהֵינִקִהוּ לִי וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּהִי מֵינִקְתּוֹ׃
וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ לְבַת פַּרְעֹה וַיְהִי לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתִהוּ׃

וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֶחָיו׃
וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל׃
וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשֵׁי עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ׃
וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר׃
וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ לַהֲרֹג אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר׃

וּלְכֹהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתְּדַלֶּינָה וַתְּמַלֶּאנָה אֶת הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן׃
וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאנָם׃
וַתָּבֹאנָה אֶל רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מְהַרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם׃
וַתֹּאמַרְנָה אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרֹעִים וְגַם דָּלֹה דָלָה לָנוּ וְהִשְׁקָה אֶת הַצֹּאן׃
וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ זֶה לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ קִרְאֶן נָא לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם׃
וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת הָאִישׁ וַיִּתֶּן אֶת צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה׃
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃

וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה׃
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב׃
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים׃

וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה׃
וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה לָמָּה לֹא בָעַר הַסְּנֶה׃
וַיַּרְא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר אַל תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו אַדְמַת קֹדֶשׁ הוּא׃
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט אֶל הָאֱלֹהִים׃

וַיִּקְרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה׃
וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל הָאָבְנָיִם אִם בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם בַּת הִוא וָחָיָה׃
וַתִּירֶאןָ הַמְיַלְּדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת הַיְלָדִים׃
וַיִּקְרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת וַתֹּאמֶרְנָה הַמְיַלְּדֹת אֶל פַּרְעֹה כִּי לֹא כַנָּשִׁים הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת כִּי חָיוֹת הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמְיַלֶּדֶת וְיָלָדוּ׃
וַיֵּיטֶב אֱלֹהִים לַמְיַלְּדֹת וַיִּרֶב הָעָם וַיַּעַצְמוּ מְאֹד׃
וַיְהִי כִּי יָרְאוּ הַמְיַלְּדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים׃
וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל הַבַּת תְּחַיּוּן׃
וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת בַּת לֵוִי׃
וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִים׃
וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃
וַתֵּתַצַּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לָדְעָה מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ׃
וַתֵּרֶד בַּת פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל הַיְאֹר וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת עַל יַד הַיְאֹר וַתֵּרֶא אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֲמָתָהּ וַתִּקָּחֶהָ׃
וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נַעַר בֹּכֶה וַתַּחְמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה׃
וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל בַּת פַּרְעֹה הַאֵלֵךְ וְקָרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מֵינֶקֶת מִן הָעִבְרִיֹּת וְתֵינִק לָךְ אֶת הַיָּלֶד׃
וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת פַּרְעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת אֵם הַיָּלֶד׃
וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהֵינִקִהוּ לִי וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתֵּינִקֵהוּ׃
וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ לְבַת פַּרְעֹה וַיְהִי לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתִהוּ׃

לה בת פרעה לכי
ותלך העלמה
ותקרא את אם
הילד ותאמר לה
בת פרעה היליכי
את הילד הזה
והינקהו לי ואני
אתן את שכרך
ותקח האשה
הילד ותניקהו
ויגדל הילד ויב
ותבאהו לבת פרעה
ויהי לה לבן וש
ותקרא שמו
משה ותאמר כי
מן המים משיתהו
ויהי בימים ההם
ויגדל משה ויצא
אל אחיו וירא
בסבלתם וירא

איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו
ויפן כה וכה וירא
כי אין איש ויך
את המצרי ויטמנהו
בחול ויצא ביום
השני והנה שני
אנשים עברים
נצים ויאמר ש
לרשע למה תכה
רעך ויאמר מי
שמך לאיש שר
ושפט עלינו
הלהרגני אתה
אמר כאשר הרגת
את המצרי ויירא
משה ויאמר אכן
נודע הדבר נש
וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש

להרג את משה
ויברח משה מפני
פרעה וישב בא
בארץ מדין וישב
על הבאר ולכהן
מדין שבע בנות
ותבאנה ותדלנה
ותמלאנה את ה
הרהטים להשקות
צאן אביהן ויבאו
הרעים ויגרשום
ויקם משה ויושען
וישק את צאנם
ותבאנה אל רעו
רעואל אביהן
ויאמר מדוע מ
מהרתן בא היום
ותאמרן איש
מצרי הצילנו מיד
הרעים וגם דלה

דלה לנו וישק
את הצאן ויאמר
אל בנתיו ואיו למה
זה עזבתן את ה
האיש קראן לו
ויאכל לחם ויואל
משה לשבת את
האיש ויתן את
צפרה בתו למשה
ותלד בן ויקרא
את שמו גרשם
כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה

ויהי בימים הרבים
ההם וימת מלך
מצרים ויאנחו בני
ישראל מן העבדה
ויזעקו ותעל ש
שועתם אל הא

האלהים מן העבדה
וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר
אלהים את בריתו
את אברהם את
יצחק ואת יעקב
וירא אלהים את
בני ישראל וידע
אלהים

ומשה היה
רעה את צאן
יתרו חתנו כהן
מדין וינהג את
הצאן אחר המדבר
ויבא אל הר ה
האלהים חרבה
וירא מלאך יהוה
אליו בלבת אש
מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער

באש והסנה איננו
אכל ויאמר משה
אסרה נא ואראה
את המראה הגדל
הזה מדוע לא יב
יבער הסנה וירא
יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר
משה משה ויאמר
הנני ויאמר אל
תקרב הלם של
נעליך מעל רגליך
כי המקום אשר
אתה עומד עליו
אדמת קדש הוא
ויאמר אנכי א
אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי י
יצחק ואלהי יעקב

ג̇ פסוקין בקריה אית בהון ד̇ עממין רמיזין וארד להצילו ואמר אעלה אתכם ובני ישראל ישבו
בעריה החתי לא נסב ג̇ ואת עמי בני ישראל ב̇ ועתה לכה והוצאתי את צבאתי

מי אנכי ג̇ וסימנהון כי אלך אל
ומי חיי משפחת ויבא המלך דוד

ויסתר משה פניו
כי ירא מהביט
אל האלהים ׃ ויאמר
יהוה ראה ראיתי
את עני עמי אשר
במצרים ואת
צעקתם שמעתי
מפני נגשיו כי
ידעתי את מכאביו ׃
וארד להצילו
מיד מצרים ו
ולהעלתו מן הארץ
ההוא אל ארץ
טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב
ודבש אל מקום
הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי ׃
ועתה הנה צעקת

בני ישראל באה
אלי וגם ראיתי
את הלחץ אשר
מצרים לחצים אתם ׃
ועתה לכה
ואשלחך אל
פרעה והוצא את
עמי בני ישראל
ממצרים ׃ ויאמר
משה אל האלהים
מי אנכי כי אלך
אל פרעה וכי
אוציא את בני
ישראל ממצרים ׃
ויאמר כי אהיה
עמך וזה לך האות
כי אנכי שלחתיך
בהוציאך את
העם ממצרים
תעבדון את

האלהים על ההר
הזה ׃ ויאמר משה
אל האלהים הנה
אנכי בא אל בני
ישראל ואמרתי
להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם
ואמרו לי מה שמו
מה אמר אלהם ׃
ויאמר אלהים אל
משה אהיה אשר
אהיה ויאמר כה
תאמר לבני
ישראל אהיה
שלחני אליכם ׃
ויאמר עוד אלהים
אל משה כה תאמר
אל בני ישראל
יהוה אלהי אבתיכם
אלהי אברהם

אבותיכם ב̇ מלי בתו ואמרתי להם יהוה אלהי אבותכם יסף חס יוד ויהושע כל מלי שפטים כל מלי בר מן ויעל מלאך יהוה מן הגלגל שמואל כלה חס
בר מן ב̇ מלי צדקות יהוה ושל אחריו מלכים כל מלי בר מן חד ויעד יהוה ישעיהו כל חסי בר מן חד מלי עונתיכם ועונת אבתיכם ירמיהו כל מלי
בר מן ב̇ חסי ואשלח אליכם מפני רעתם יחזקאל כל מלי בר מן ב̇ וישבתם לתתה תרי עשר כל חס בר מן ג̇ מל כענבים במדבר קצף יהוה על
אבותיכם הלעולם יחיו וכל כתוביא מלי בר מן ב̇ חסי והנה עמנו בראש ויאמר אלהם שמעוני הלוים וכל עזרא דכוותהון
ויאמר פלוני אל האלהים ה̇ לו ישמעאל יחיה מי אנכי הנה אנכי בא ויאמר בלעם אם ישך מדשיע אל יחר אפך חטאתי מאד למנות בעם

אעלה ה׳ וסימנהון אמר מלאכה לאנתתיה דארונה אריך למכסיה בקיטורתה דירושלם ׃ ובאת ז׳ בטע וסימנהון והקמתי ושמעו והכהנים הכהן וקראת הגולה ושלשת ׃

להלך ד׳ וחסו׳ וסימנהון ואני ידעתי כי מאז יהוה לתתי אל אל במשפט נגר החיים ׃

אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני
אליכם זה שמי
לעלם וזה זכרי
לדר דר׃ לך וא
ואספת את זקני
ישראל ואמרת
אלהם יהוה אלהי
אבתיכם נראה
אלי אלהי אברהם
יצחק ויעקב
לאמר פקד פ
פקדתי אתכם
ואת העשוי לכם
במצרים׃ ואמר
אעלה אתכם
מעני מצרים אל
ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אל

ארץ זבת חלב
ודבש׃ ושמעו
לקלך ובאת אתה
וזקני ישראל אל
מלך מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי
העבריים נקרה
עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת
ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו׃
ואני ידעתי כי
לא יתן אתכם
מלך מצרים להלך
ולא ביד חזקה׃
ושלחתי את ידי
והכיתי את מצרים
בכל נפלאתי אשר
אעשה בקרבו׃
ואחרי כן ישלח

אתכם ונתתי את
חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי
תלכון לא תלכו
ריקם׃ ושאלה
אשה משכנתה
ומגרת ביתה כלי
כסף וכלי זהב
ושמלת ושמתם
על בניכם ועל
בנתיכם ונצלתם
את מצרים׃ ויען
משה ויאמר והן
לא יאמינו לי ולא
ישמעו בקלי כי
יאמרו לא נראה
אליך יהוה׃ ויאמר
אליו יהוה מזה
בידך ויאמר מטה׃
ויאמר השליכהו

ויעקב יד׳ ויעקב איש תם ויעקב נתן לעשו ויעקב הלך לדרכו ויעקב שמע ויקברו אתו עשו לך ואספת תקע את אהלו נסע סכתה רעה את צאן
קרא לו בנימין ובניו ירדו מצרים ויחן יהוה אתם גר בארץ חם גם זרע יעקב ׃ תלכון ב׳ וחד תלכון ונתתי את חן כי לא בחפזון לא תלכון אחרי אלהים ׃
ישלח יב׳ וסימנהון ושלחתי את ידי בלכתך לשוב מצרימה עוד נגע אחד לכן ישלח האדון לאמר הן ישלח והיה כעין שתול יהי למלא בטנו איש תהפכות הדעה
ישלח בם חרון ישלח בהם ערב ׃ וישמעו ב׳ בתו וישמעו לקלך וישמעו מצרים ׃ בהוציאך ב׳ את העם ממצרים את אבתינו ממצרים ׃ המדומה ׃

ארצה וישלכהו
ארצה ויהי לנחש
וינס משה מפניו
ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך
ואחז בזנבו וישלח
ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו למען
יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי
אבתם אלהי
אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב
ויאמר יהוה לו עוד
הבא נא ידך
בחיקך ויבא ידו
בחיקו ויוצאה
והנה ידו מצרעת
כשלג ויאמר
השב ידך אל חיקך

וישב ידו אל חיקו
ויוצאה מחיקו והנה
שבה כבשרו והיה
אם לא יאמינו לך
ולא ישמעו לקל
האת הראשון
והאמינו לקל האת
האחרון והיה אם
לא יאמינו גם לשני
האתות האלה ולא
ישמעון לקלך
ולקחת ממימי
היאר ושפכת
היבשה והיו המים
אשר תקח מן
היאר והיו לדם
ביבשת ויאמר
משה אל יהוה בי
אדני לא איש
דברים אנכי גם

מתמול גם משלשם
גם מאז דברך
אל עבדך כי כבד
פה וכבד לשון
אנכי ויאמר יהוה
אליו מי שם פה
לאדם או מי ישום
אלם או חרש או
פקח או עור הלא
אנכי יהוה ועתה
לך ואנכי אהיה
עם פיך והוריתיך
אשר תדבר ויאמר
בי אדני שלח נא
ביד תשלח ויחר
אף יהוה במשה
ויאמר הלא אהרן
אחיך הלוי ידעתי
כי דבר ידבר הוא
וגם הנה הוא יצא

לְכָה־אֶתָּה וְאָנֹכִי
וְשִׁלַּחְתִּיךָ אֶל־פַּרְעֹה
וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי
כִּי אֵלֵךְ אֶל־פַּרְעֹה
וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה
עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת
כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ
בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם
מִמִּצְרַיִם תַּעַבְדוּן
אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־הָהָר
הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אָנֹכִי
בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי
מַה־שְּׁמוֹ מָה אֹמַר
אֲלֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה
תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר עוֹד
אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה
תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי
לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי
לְדֹר דֹּר׃ הָלֹךְ וְאָסַפְתָּ
אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה
אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר
פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם
וְאֶת־הֶעָשׂוּי לָכֶם
בְּמִצְרָיִם׃ וָאֹמַר
אַעֲלֶה אֶתְכֶם מֵעֳנִי
מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ׃ וְשָׁמְעוּ לְקֹלֶךָ
וּבָאתָ אַתָּה וְזִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם
אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִיִּים נִקְרָא
עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלְכָה־נָּא
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ וַאֲנִי
אֵדַע כִּי לֹא יִתֵּן
אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לַהֲלֹךְ וְלֹא בְּיָד חֲזָקָה׃
וְשָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי
וְהִכֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם
בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר
אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ
וְאַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח
אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־חֵן
הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי
מִצְרָיִם וְהָיָה כִּי־תֵלֵכוּן
לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם׃
וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ
וּמֵגָרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף
וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת
וְשַׂמְתֶּם עַל־בְּנֵיכֶם
וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם
אֶת־מִצְרָיִם׃ וַיַּעַן מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יַאֲמִינוּ
לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקֹלִי
כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה
אֵלֶיךָ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלָיו מַה־זֶּה
בְּיָדֶךָ וַיֹּאמֶר מַטֶּה׃
וַיֹּאמֶר הַשְׁלִכֵהוּ
אַרְצָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ
אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ
וַיָּנָס מֹשֶׁה מִפָּנָיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
שְׁלַח יָדְךָ וְאֱחֹז
בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
וַיַּחֲזֵק בּוֹ וַיְהִי
לְמַטֶּה בְּכַפּוֹ׃
לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי־נִרְאָה
אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
עוֹד הָבֵא־נָא יָדְךָ
בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא יָדוֹ
בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ
וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֹרַעַת
כַּשָּׁלֶג׃ וַיֹּאמֶר הָשֵׁב
יָדְךָ אֶל־חֵיקֶךָ
וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־חֵיקוֹ
וַיּוֹצִאָהּ מֵחֵיקוֹ
וְהִנֵּה שָׁבָה כִּבְשָׂרוֹ׃
וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ
לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ
לְקוֹל הָאֹת הָרִאשׁוֹן
וְהֶאֱמִינוּ לְקוֹל הָאֹת
הָאַחֲרוֹן׃ וְהָיָה אִם־לֹא
יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי
הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא
יִשְׁמְעוּ בְּקֹלֶךָ
וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי
הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ
הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם
אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיְאֹר
וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשָׁה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ
דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם
מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם
גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ
אֶל־עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד־פֶּה
וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם
אוֹ מִי יָשׂוּם אִלֵּם
אוֹ חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ
אוֹ עִוֵּר הֲלֹא אָנֹכִי
יְהוָה׃ וְעַתָּה לֵךְ
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ
וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר
תְּדַבֵּר׃ וַיֹּאמֶר בִּי
אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא
בְּיַד־תִּשְׁלָח׃ וַיִּחַר־אַף
יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ
הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי
דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא
וְגַם הִנֵּה הוּא יֹצֵא
לִקְרָאתֶךָ וְרָאָךָ
וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ׃
וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו
וְשַׂמְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים
בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה
עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ
וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃
וְדִבֶּר־הוּא לְךָ
אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא
יִהְיֶה־לְּךָ לְפֶה
וְאַתָּה תִּהְיֶה־לּוֹ
לֵאלֹהִים׃ וְאֶת־הַמַּטֶּה
הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בּוֹ
אֶת־הָאֹתֹת׃ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וַיָּשָׁב אֶל־יֶתֶר חֹתְנוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה־נָּא
וְאָשׁוּבָה אֶל־אַחַי
אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם
וְאֶרְאֶה הַעוֹדָם חַיִּים
וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה
לֵךְ לְשָׁלוֹם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב
מִצְרָיִם כִּי מֵתוּ
כָּל־הָאֲנָשִׁים
הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם
עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב
אַרְצָה מִצְרָיִם
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב
מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים
אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ
וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי
פַּרְעֹה וַאֲנִי אַחֲזֵק
אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח
אֶת־הָעָם׃ וְאָמַרְתָּ
אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר
יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי
יִשְׂרָאֵל׃ וָאֹמַר אֵלֶיךָ
שַׁלַּח אֶת־בְּנִי
וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן
לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי
הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃
וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן
וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה
וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ׃
וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר
וַתִּכְרֹת אֶת־עָרְלַת
בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו
וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן
דָּמִים אָתָּה לִי׃
וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז
אָמְרָה חֲתַן דָּמִים
לַמּוּלוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת

וַיְבָרֶךְ מֹשֶׁה אֹתָם׃ לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי הַיָּמִים
לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא
וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ
הוּא־יַשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ
וְיָרַשְׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃ וְנָתַן יְהוָה אֹתָם
לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ חִזְקוּ וֶאֱמָצוּ
אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ
לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָ׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל
חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתָם
לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תַּנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ׃
וַיהוָה הוּא הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ
לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָ לֹא תִירָא וְלֹא תֵחָת׃
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
וַיִּתְּנָהּ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי
הַנֹּשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אוֹתָם
לֵאמֹר מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים בְּמֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
בְּחַג הַסֻּכּוֹת׃ בְּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל
לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר
תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל
בְּאָזְנֵיהֶם׃ הַקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים
וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וְיָרְאוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וּבְנֵיהֶם
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלָמְדוּ לְיִרְאָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים
עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הִנֵּה קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוּת קְרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וְהִתְיַצְּבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וַאֲצַוֶּנּוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וִיהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְּבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיהוָה
נִצָּב בָּאֹהֶל בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד עַמּוּד הֶעָנָן
עַל־פֶּתַח הָאֹהֶל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הִנְּךָ שֹׁכֵב עִם־אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה
וְזָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֵכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָא־שָׁמָּה
בְּקִרְבּוֹ וַעֲזָבַנִי וְהֵפֵר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ׃
וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַיּוֹם הַהוּא וַעֲזַבְתִּים
וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לֶאֱכֹל
וּמְצָאֻהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא
הֲלֹא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהַי בְּקִרְבִּי מְצָאוּנִי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה׃
וְאָנֹכִי הַסְתֵּר אַסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא
עַל כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
וְעַתָּה כִּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וְלַמְּדָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימָה בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
כִּי־אֲבִיאֶנּוּ אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָיו
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְאָכַל וְשָׂבַע וְדָשֵׁן
וּפָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבָדוּם
וְנִאֲצוּנִי וְהֵפֵר אֶת־בְּרִיתִי׃ וְהָיָה כִּי־תִמְצֶאןָ
אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ
כִּי יִדַּעְתִּי אֶת־יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם
בְּטֶרֶם אֲבִיאֶנּוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבָּעְתִּי׃
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא
וַיְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן וַיֹּאמֶר חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבִיא
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה
לִכְתֹּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
עַד תֻּמָּם׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר׃ לָקֹחַ אֵת סֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד׃
כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־מֶרְיְךָ וְאֶת־עָרְפְּךָ הַקָּשֶׁה
הֵן בְּעוֹדֶנִּי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מַמְרִים הֱיִתֶם
עִם־יְהוָה וְאַף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי׃ הַקְהִילוּ
אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם
וְאַדַּבְּרָה בְאָזְנֵיהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְאָעִידָה בָהֶם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃
כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי־הַשְׁחֵת תַּשְׁחִתוּן
וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם
וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
בְּאָזְנֵי כָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
עַד תֻּמָּם׃ הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה
וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי׃ יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי
תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־דֶשֶׁא
וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב׃ כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃ הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ
כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל
צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ שִׁחַת לוֹ לֹא בָנָיו מוּמָם
דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃ הֲלַיהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת
עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־הוּא אָבִיךָ קָנָךְ
הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃ זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם
בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֶּדְךָ
זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃ בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם
בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלוֹת עַמִּים
לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ
יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃ יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ
יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃ כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ
עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ
יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ׃ יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ
וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃ יַרְכִּבֵהוּ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ
וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע
וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר׃ חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן
עִם־חֵלֶב כָּרִים וְאֵילֵי בְּנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים
עִם־חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר׃
וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ
וַיִּנְבַּל צוּר יְשׁוּעָתוֹ׃ יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים
בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃ יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלוֹהַּ
אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרוֹב בָּאוּ
לֹא שְׂעָרוּם אֲבוֹתֵיכֶם׃ צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי
וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ׃ וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאַץ
מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנוֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי
מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכוֹת הֵמָּה
בָּנִים לֹא־אֵמֻן בָּם׃ הֵמָּה קִנְאוּנִי בְלֹא־אֵל
כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא־עָם
בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃ כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתִּיקַד עַד־שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבוּלָהּ
וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃ אַסְפֶּה עָלַי רָעוֹת
חִצַּי אֲכַלֶּה־בָּם׃ מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְקֶטֶב מְרִירִי וְשֶׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח־בָּם
עִם־חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃ מִחוּץ תְּשַׁכֵּל חָרֶב
וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם־בָּחוּר גַּם־בְּתוּלָה
יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה׃ אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב
פֶּן־יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה
וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל־זֹאת׃ כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃ לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת
יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃ אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם
וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם
וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃ כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם
וּמִשַּׁדְמוֹת עֲמֹרָה עֵנָבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ
אַשְׁכְּלוֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃ חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם
וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃ הֲלֹא־הוּא כָּמוּס עִמָּדִי
חָתוּם בַּאֲצָרוֹתָי׃ לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוּט
רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ עֲתִדוֹת לָמוֹ׃
כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם
כִּי יִרְאֶה כִּי אָזְלַת יָד וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃
וַיֹּאמֶר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חָסָיוּ בּוֹ׃ אֲשֶׁר
חֵלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נִסְכָּם
יָקוּמוּ וְיַעְזְרוּכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃
רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי
אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא
וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃ כִּי־אָרִים אֶל־שָׁמַיִם יָדִי
וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעוֹלָם׃ אִם־שָׁנֹתִי בָּרָק חַרְבִּי
וְתֹאחֵז בַּמִּשְׁפָּט יָדִי אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי
וְלַמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃ אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם
וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה
מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃ הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ
כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו
וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם
הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ וַיְכַל מֹשֶׁה
לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם
אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי לֹא דָבָר רֵק הוּא מִכֶּם
כִּי הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר׃ עֲלֵה אֶל־הַר הָעֲבָרִים
הַזֶּה הַר נְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃ וּמֻת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה
עֹלֶה שָׁמָּה וְהֵאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר מֵת
אַהֲרֹן בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ עַל אֲשֶׁר
מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל מֵי מְרִיבַת
קָדֵשׁ מִדְבַּר צִן אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ
וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ
מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בָּא
וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן
וְאָתָה מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אשדת [אֵשׁ דָּת] לָמוֹ׃
אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ
לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ
מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישֻׁרוּן
מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
יְחִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמֹת וְיִהִי מְתָיו מִסְפָּר׃
וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה
וְאֶל־עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֶזְרַת מִצָּרָיו
תִּהְיֶה׃ וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ
אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל מֵי מְרִיבָה׃
הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיהוּ וְאֶת־אֶחָיו
לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָיו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ
וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ
לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטֹרֶת בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ׃
בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ
מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמוּן׃ לְבִנְיָמִן
אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף
עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכַן׃ וּלְיוֹסֵף
אָמַר מְבֹרַכַת יְהוָה אַרְצוֹ מֶגֶד שָׁמַיִם מִטָּל
וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת׃ וּמֶגֶד תְּבוּאוֹת שָׁמֶשׁ
וּמֶגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃ וּמֵרֹאשׁ הָרֵי־קֶדֶם
וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם׃ וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ
וְרָצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹא לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וְלִקָּדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ
וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו
אַפְסֵי אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה׃
וּלְזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן בְּצֵאתֶיךָ וְיִשָּׂשכָר
בְּאֹהָלֶיךָ׃ עַמִּים הַר יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק
כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפוּנֵי טְמוּנֵי חוֹל׃
וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא שָׁכֵן
וְטָרַף זְרוֹעַ אַף קָדְקֹד׃ וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ
כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם
צִדְקַת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל׃
וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן־הַבָּשָׁן׃
וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא
בִּרְכַּת יְהוָה יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃ וּלְאָשֵׁר אָמַר
בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו וְטֹבֵל
בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ׃ בַּרְזֶל וּנְחשֶׁת מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ
דָּבְאֶךָ׃ אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ
וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים׃ מְעוֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם
וּמִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב
וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד׃ וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בֶּטַח
בָּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ
אַף שָׁמָיו יַעֲרְפוּ־טָל׃ אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל
מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוָה מָגֵן עֶזְרֶךָ
וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאוְתֶךָ וְכִחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ
וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ׃ וַיַּעַל מֹשֶׁה
מֵעַרְבוֹת מוֹאָב אֶל־הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן׃ וְאֶת־כָּל־נַפְתָּלִי
וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֶת־כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה
עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכִּכָּר
בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ
אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר׃
וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב
עַל־פִּי יְהוָה׃ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב
מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמֹשֶׁה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
בְּמֹתוֹ לֹא־כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא־נָס לֵחֹה׃
וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב
שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה׃
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה
אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
יְדָעוֹ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ לְכָל־הָאֹתֹת
וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃
וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל׃

חתם ל׳ חזר ויחזו ושמעו ונקח עפרה ע׳ ויוסף מפנו אז כי חתו סרת מאחריו חזק ונחזק ונתחזק ונאמר פרעה ג׳ בעצ יתן וישמעון אביך ואחיך באו מי יהוה אשר אשמע הדרכים ס תמלך ס

ויאמן ב׳ ישיבנהו ויעש וישמעו אביהו ס

כה אמרי יהוה אלהי ישראל לכי ואשאר באו משה שובו איש חרבו בעבר הסדך וישלח יהוה איש נביא ויעליתי אתכם משחוקך לכי אמרי ליהושע משתחוה תתפללנה תתפללנה אמרתי לאישון ויסיפך ארוה ואאוש כל נכלי ירמיה יין הנני משיב מתבלים והשמדת מתבלים הלך ויבא ויבך ויאבני ויתו פה ואאורך שלחתם מיוחד ס יהוה אל משה ס פתח ויסכר אהרון את ויחזקו ויעשהו ויעשיהו אותם ויעשהו ולא ועשתי ג׳ נס מאיש ויחנה ס מעשה ד׳ ויהי ויעקב את פני ראה אנכי לא ואאספה ויכר שלחו כי לכי בירושלם כי אם אשתה יעברוהו ללכו ושבו בני ישראל ס דרשו אנכי חס כלים ס

על האנשים ה̇ וסימנהון תכבד העבדה על האנשים והכירו וילכו ויגידו ודברי היו̇
ופקדתי על האנשים ◦ נרפים ג̇ וסימנהון כי נרפים הם ויאמר נרפים אתם נרפים ◦

נתן ו̇ קמ̇ץ וסימנהון תבן אין נתן
הוא מרומים ישכן בעוך חללים ויתנוהו ◦

חלבנים כתמול
שלשם הם ילכו
וקששו להם תבן
ואת מתכנת הלבנים
אשר הם עשים
תמול שלשם
תשימו עליהם
לא תגרעו ממנו
כי נרפים הם על
כן הם צעקים
לאמר נלכה נזבחה
לאלהינו תכבד
העבדה על
האנשים ויעשו
בה ואל ישעו
בדברי שקר
ויצאו נגשי העם
ושטריו ויאמרו
אל העם לאמר
כה אמר פרעה

אינני נתן לכם תבן
אתם לכו קחו
לכם תבן מאשר
תמצאו כי אין
נגרע מעבדתכם
דבר ויפץ העם
בכל ארץ מצרים
לקשש קש לתבן
והנגשים אצים
לאמר כלו מעשיכם
דבר יום ביומו
כאשר בהיות
התבן ויכו שטרי
בני ישראל אשר
שמו עלהם נגשי
פרעה לאמר
מדוע לא כליתם
חקכם ללבן
כתמול שלשם
גם תמול גם היום

ויבאו שטרי בני
ישראל ויצעקו
אל פרעה לאמר
למה תעשה כה
לעבדיך תבן אין
נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו
והנה עבדיך מכים
וחטאת עמך ויאמר
נרפים אתם נרפים
על כן אתם אמרים
נלכה נזבחה ליהוה
ועתה לכו עבדו
ותבן לא ינתן לכם
ותכן לבנים תתנו
ויראו שטרי בני
ישראל אתם
ברע לאמר לא
תגרעו מלבניכם
דבר יום ביומו

ג̇ זוג̇ מן תרי̇ בחד עיניז וחד אלהים וחד יהוה וסימנהון נזבחה לאלהינו נזבחה ליהוה
ויקד אלהים ויקד יהוה יגדל אלהים יגדל יהוה ◦ אתכם ד̇ רא̇ פסוק לכו קחו לכם אתם ראיתם
אשר עשיתי אתם נצבים היום אתם עדי נאם יהוה ◦ הלבנים ג̇ וסימנהון ואת מתכנת
לא תאספון לתת תבן ומקטרים על הלבנים ◦ ישעו ב̇ בדברי שקר ישעו ואין מושיע ◦

ויאמר יהוה אל אהרן ג̇ וסימנהון
לך לקראת משה אתה ובניך ובית אביך
בארצם לא תנחל ◦ תכבד ב̇ וסימ̇
תכבד העבדה כי יומם ולילה תכבד ◦

ויפגעו את משה
ואת אהרן נצבים
לקראתם בצאתם
מאת פרעה ויאמרו
אלהם ירא יהוה
עליכם וישפט
אשר הבאשתם
את ריחנו בעיני
פרעה ובעיני
עבדיו לתת חרב
בידם להרגנו וישב
משה אל יהוה
ויאמר אדני למה
הרעתה לעם הזה
למה זה שלחתני
ומאז באתי אל
פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה
והצל לא הצלת
את עמך ויאמר

יהוה אל משה עתה
תראה אשר
אעשה לפרעה כי
ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם
מארצו

וידבר אלהים
אל משה ויאמר
אליו אני יהוה
וארא אל אברהם
אל יצחק ואל
יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא
נודעתי להם וגם
הקמתי את בריתי
אתם לתת להם
את ארץ כנען את
ארץ מגריהם
אשר גרו בה וגם
אני שמעתי את

נאקת בני ישראל
אשר מצרים
מעבדים אתם
ואזכר את בריתי
לכן אמר לבני
ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם
מתחת סבלת
מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים
ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי
לכם לאלהים
וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם
המוציא אתכם
מתחת סבלות

מִצְרַיִם יִתְהַלָּלוּ כִּי בָּא יוֹם יְיָ בָּהּ׃
אֹתָם אֶל אֶרֶץ
אֲשֶׁר נָשְׂאוּ אֹתָהּ
יְדֵי לֹתֶת אַרְצָהּ
לְאַבְרָהָם לִיצְחָק
וְלִיעֲקֹב נִתָּנוּ
אֹתָהּ לָהֶם מוֹרָשָׁה
אֲנִי יְהוָה וְהַכֵּה
מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ
אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר
רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר בֹּא
דַבֵּר אֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְשַׁלַּח
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה

לֵאמֹר הֵן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ
אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי
פַּרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל
שְׂפָתָיִם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
וַיְצַוֵּם אֶל בְּנֵי
וְאֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְ
לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי
וְאֶל מִצְרָיִם׃
אֵלֶּה רָאשֵׁי
בֵּית אֲבֹתָם בְּנֵי
רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל
חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרֹן
וְכַרְמִי אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃
וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל

וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין
וְזֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן
הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי
לוֹי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן
וְקְהָת וּמְרָרִי וְשְׁנֵי
חֵיֵּי לֵוִי שֶׁבַע וּ
וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת
שְׁנָה׃ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
לִבְנִי וְשִׁמְעִי
לְמִשְׁפְּחֹתָם וּבְנֵי
קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר
וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל
וְשֵׁנֵי חַיֵּי קְהָת
שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים
וּמְאַת שָׁנָה׃ וּבְנֵי
מָחְלִי וּמוּשִׁי
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
הַלֵּוִי לְתֹלְדֹתָם׃

יא יהודיין משמש אתה ולית זוג | אתה תטיף אתה זה | את כל אשר בני עשו | אתה דבר אתה האיש | ויאמר חושי ויאמר נתן | אתה קח אתה אמרת | ויאמר דוד ויאמר טנו | אתה בן אדם אתה אל תירא | הגוי את בית ישראל עבדי יעקב | אתה מושל

ויקח עמרם את
יוכבד דדתו לו
לאשה ותלד לו
את אהרן ואת
משה ושני חיי
עמרם שבע
ושלשים ומאת
שנה: ובני יצהר
קרח ונפג וזכרי:
ובני עזיאל
מישאל ואלצפן
וסתרי: ויקח
אהרן את אלישבע
בת עמינדב
אחות נחשון לו
לאשה ותלד לו
את נדב ואת
אביהוא את
אלעזר ואת איתמר:
ובני קרח אסיר

ואלקנה ואביאסף
אלה משפחת
הקרחי: ואלעזר
בן אהרן לקח לו
מבנות פוטיאל
לו לאשה ותלד
לו את פינחס
אלה ראשי אבות
הלוים למשפחתם:
הוא אהרן ומשה
אשר אמר יהוה
להם הוציאו את
בני ישראל מ
מארץ מצרים
על צבאתם: הם
המדברים אל
פרעה מלך מצרים
להוציא את בני
ישראל ממצרים
הוא משה ואהרן:

ויהי ביום דבר
יהוה אל משה
בארץ מצרים:
וידבר יהוה
אל משה לאמר
אני יהוה דבר
אל פרעה מלך
מצרים את כל
אשר אני דבר
אליך: ויאמר
משה לפני יהוה
הן אני ערל שפתים
ואיך ישמע אלי
פרעה:
ויאמר יהוה אל
משה ראה נתתיך
אלהים לפרעה
ואהרן אחיך
יהיה נביאך: אתה
תדבר את כל

יז מלי מפק א וסימנהון ואביאסף דאוריתה ממושבתיכם תביאו ותרית לענאכם ויברח אדר אשכים דמן שלש ובאזרוע דירמיהו בלואי דויאמר עבד מלך באוש מה נכלם במלאכות יהוה גם הערביאים ואישי הוליד לביתך נאוה ואזרועי מקנה תשטי מנאות דויפקדו כמוצאות שלום וחולפיהון
לא מפק א שלוך אשר שאלת הטאים ליהוה ותירני היל לה ישות גלים דמלכים ויהפו הימים פלסר דוישלח אחז מלאכים פלנסר דויעד אלהי מלו ותכן הרס נשוא לשוא ונשו את כלמתם משוט יגורו מבית אסורים השפות קדוא לך שארית ישראל קראים אל יהוה

אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָּ וְאַתָּה
אָחִיךָ יַרְבְּעָם
פַּרְעֹה וְיִשְׁלַח
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ
וְאָנֹכִי אַקְשֶׁה אֶת
לְבַב פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי
אֶת אֹתֹתַי וְאֶת
מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם וְלֹא
וְיִשְׁמְעוּ אֲלֵיכֶם
פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת
יָדִי בְּמִצְרַיִם וְ
וְהוֹצֵאתִי אֶת
עַבְּאֹתַי אֶת עַמִּי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בִּשְׁפָטִים
גְּדֹלִים וַיֹּרֶא
מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
בְּנֹטִי אֶת יָדִי
עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי

אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ וַאֲחִי
אֲחִיךָ יַרְבְּעָם
מִתּוֹכָם וַיַּעַשׂ
פַּרְעֹה וַיְשַׁלַּח אֶת
מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן
בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתָם כֵּן עָשׂוּ
וּמֹשֶׁה בֶּן שְׁמֹנִים
שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן
שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל
פַּרְעֹה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר בִּי יְדַבֵּר
אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר
תְּנוּ לָכֶם מוֹפֵת
וְאָמַרְתָּ אֶל אַהֲרֹן
קַח אֶת מַטְּךָ
וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי פַרְעֹה
יְהִי לְתַנִּין וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל

פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֵּן
אַהֲרֹן אֶת מַטֵּהוּ
אֲשֶׁר עָנָה וְהִכָּה
בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וַיַּשְׁלֵךְ אַהֲרֹן אֶת
מַטֵּהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה
וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי
וַיִּקְרָא גַּם
פַּרְעֹה לַחַכָמִים
וְלַמְכַשְּׁפִים וַיַּעֲשׂוּ
גַּם חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם
כִּי וַיְשַׁלּוּ אִישׁ
מַטֵּהוּ וַיְהִי
לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע
וַיְחַזֵּק
לֵב פַּרְעֹה וְלֹא
שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
הִבֶּר יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה כָּבֵד לֵב
פַּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח

לך אל פרעה
בבקר הנה יצא
המימה ונצבת
לקראתו על שפת
היאר והמטה
אשר נהפך לנחש
תקח בידך ואמרת
אליו יהוה אלהי
העברים שלחני
אליך לאמר שלח
את עמי ויעבדני
במדבר והנה לא
שמעת עד כה
כה אמר יהוה
בזאת תדע כי אני
יהוה הנה אנכי
מכה במטה אשר
בידי על המים
אשר ביאר ונהפכו
לדם והדגה אשר

ביאר תמות ובאש
היאר ונלאו מצרים
לשתות מים מן
היאר
ויאמר יהוה אל
משה אמר אל
אהרן קח מטך
ונטה ידך על מימי
מצרים על נהרתם
על יאריהם ועל
אגמיהם ועל כל
מקוה מימיהם
ויהיו דם והיה דם
בכל ארץ מצרים
ובעצים ובאבנים
ויעשו כן משה
ואהרן כאשר צוה
יהוה וירם במטה
ויך את המים
אשר ביאר לעיני

פרעה ולעיני
עבדיו ויהפכו כל
המים אשר ביאר
לדם והדגה אשר
ביאר מתה ויבאש
היאר ולא יכלו
מצרים לשתות
מים מן היאר ויהי
הדם בכל ארץ
מצרים ויעשו כן
חרטמי מצרים
בלטיהם ויחזק
לב פרעה ולא
שמע אלהם כאשר
דבר יהוה ויפן
פרעה ויבא אל
ביתו ולא שת לבו
גם לזאת ויחפרו
כל מצרים סביבת
היאר מים לשתות

כי לא יכלו לשתת
ממימי היאר: וימלא
שבעת ימים אחרי
הכות יהוה את
היאר:
ויאמר יהוה אל
משה בא אל פרעה
ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח
את עמי ויעבדני:
ואם מאן אתה
לשלח הנה אנכי
נגף את כל גבולך
בצפרדעים: ושרץ
היאר צפרדעים
ועלו ובאו בביתך
ובחדר משכבך
ועל מטתך ובבית
עבדיך ובעמך
ובתנוריך ובמשארותיך:

ובכה ובעמך ובכל
עבדיך יעלו
הצפרדעים: ויאמר
יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את
ידך במטך על
הנהרת על היארים
ועל האגמים והעל
את הצפרדעים
על ארץ מצרים:
ויט אהרן את ידו
על מימי מצרים
ותעל הצפרדע
ותכס את ארץ
מצרים: ויעשו
כן החרטמים
בלטיהם ויעלו
את הצפרדעים
על ארץ מצרים:
ויקרא פרעה

למשה ולאהרן
ויאמר העתירו
אל יהוה ויסר
הצפרדעים ממני
ומעמי ואשלחה
את העם ויזבחו
ליהוה: ויאמר משה
לפרעה התפאר
עלי למתי אעתיר
לך ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך רק
ביאר תשארנה:
ויאמר למחר ויאמר
כדברך למען תדע
כי אין כיהוה אלהינו:
וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך
ומעבדיך ומעמך
רק ביאר תשארנה:

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל יְהוָה עַל דְּבַר הַצְפַרְדְּעִים אֲשֶׁר שָׂם לְפַרְעֹה וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּמֻתוּ הַצְפַרְדְּעִים מִן הַבָּתִּים מִן הַחֲצֵרֹת וּמִן הַשָּׂדֹת וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִם חֳמָרִם וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה הָרְוָחָה וְהַכְבֵּד אֶת לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהֲרֹן נְטֵה אֶת יָדְךָ וְאֶת מַטֶּךָ וְהַךְ אֶת עֲפַר הָאָרֶץ וְיִהְיֶה לְכִנִּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיַּעֲשׂוּ כֵּן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ בְּמַטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת עֲפַר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכִּנָּם בָּאָדָם וגו׳ אָמַר יְהוָה שַׁלַּח אֶת עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי כִּי אִם אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ הִנְנִי מַכֶּה אֶת עַמְּךָ נגף בַּצְפַרְדְּעִים וּבְבָתֶּיךָ וּבְעַבְדֶּיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּמָלְאוּ אֶת בָּתֵּי מִצְרַיִם אֶת הָאֲדָמָה גַּם עָלֶיהָ אֲשֶׁר חָם עָלֶיהָ וְהִפְלֵיתִי בַּיּוֹם הַהוּא

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל יְהוָה עַל דְּבַר הַצְפַרְדְּעִים אֲשֶׁר שָׂם לְפַרְעֹה וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּמֻתוּ הַצְפַרְדְּעִים מִן הַבָּתִּים מִן הַחֲצֵרֹת וּמִן הַשָּׂדֹת וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִם חֳמָרִם וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה הָרְוָחָה וְהַכְבֵּד אֶת לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהֲרֹן נְטֵה אֶת יָדְךָ וְאֶת מַטֶּךָ וְהַךְ אֶת עֲפַר הָאָרֶץ וְיִהְיֶה לְכִנִּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיַּעֲשׂוּ כֵּן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ בְּמַטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת עֲפַר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכִּנָּם בָּאָדָם וגו׳ וַיֹּאמֶר יְהוָה שַׁלַּח אֶת עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי כִּי אִם אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ הִנְנִי מַכֶּה אֶת עַמְּךָ נגף בַּצְפַרְדְּעִים וּבְבָתֶּיךָ וּבְעַבְדֶּיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּמָלְאוּ אֶת בָּתֵּי מִצְרַיִם אֶת הָאֲדָמָה גַּם עָלֶיהָ אֲשֶׁר חָם עָלֶיהָ וְהִפְלֵיתִי בַּיּוֹם הַהוּא

פדת ג חד חס וב מלו וסימנהון
ושמתי פדת שלח עמי והרבה עמו

למחר ה וסימנהון ויאמר למחר
ושמתי פדת התקדשו וגם לאהרן
קום קדש

האת ד חסר וחד לאת וסימנהון
והיה אם לא יאמינו ב בו למחר יהיה
והיה הדם

את ארץ גשן אשר
עמי עמד עליה
לבלתי היות שם
ערב למען תדע
כי אני יהוה בקרב
הארץ ושמתי פדת
בין עמי ובין עמך
למחר יהיה האת
הזה ויעש יהוה
כן ויבא ערב כבד
ביתה פרעה ובית
עבדיו ובכל ארץ
מצרים תשחת
הארץ מפני הערב
ויקרא פרעה אל
משה ולאהרן ו
ויאמר לכו זבחו
לאלהיכם בארץ
ויאמר משה לא
נכון לעשות כן כי

תועבת מצרים
נזבח ליהוה אלהינו
הן נזבח את תועבת
מצרים לעיניהם
ולא יסקלנו דרך
שלשת ימים נלך
במדבר וזבחנו
ליהוה אלהינו
כאשר יאמר אלינו
ויאמר פרעה אנכי
אשלח אתכם
וזבחתם ליהוה
אלהיכם במדבר
רק הרחק לא
תרחיקו ללכת
העתירו בעדי
ויאמר משה הנה
אנכי יוצא מעמך
והעתרתי אל יהוה
וסר הערב מפרעה

מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף
פרעה התל לבלתי
שלח את העם
לזבח ליהוה ויצא
משה מעם פרעה
ויעתר אל יהוה
ויעש יהוה כדבר
משה ויסר הערב
מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר
אחד ויכבד פרעה
את לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח
את העם
ויאמר יהוה אל
משה בא אל
פרעה ודברת אליו
כה אמר יהוה
אלהי העברים

שלח את עמי ו׳
ויעבדני כי אם
מאן אתה לשלח
ועודך מחזיק בם
הנה יד יהוה הויה
במקנך אשר ...
בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים
בבקר ובצאן
דבר כבד מאד
והפלה יהוה בין
מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים
ולא ימות מכל
לבני ישראל דבר
וישם יהוה מועד
לאמר מחר יעשה
יהוה הדבר הזה
בארץ ויעש יהוה
את הדבר הזה

ממחרת וימת כל
מקנה מצרים ו...
וממקנה בני ישראל
לא מת אחד וי...
וישלח פרעה והנה
לא מת ממקנה
ישראל עד אחד
ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן
קחו לכם מלא
חפניכם פיח כבשן
וזרקו משה ...
השמימה לעיני
פרעה והיה לאבק
על כל ארץ מצרים
והיה על האדם
ועל הבהמה לשחין

פרח אבעבעת
בכל ארץ מצרים
ויקחו את פיח
הכבשן ויעמדו
לפני פרעה ויזרק
אתו משה השמימה
ויהי שחין אבעבעת
פרח באדם ובבהמה
ולא יכלו
החרטמים לעמד
לפני משה מפני
השחין כי היה
השחין בחרטמים
ובכל מצרים ויחזק
יהוה את לב
פרעה ולא שמע
אלהם כאשר
דבר יהוה אל
משה

ויאמר יהוה

אדמת קדש ל׳ שוב עליך ואלהי משפט ל׳ אשרי כל חוכי בודעי שמים ל׳ ולא יוסיף בהר קדש ל׳ את פרוב ממשה בתחתיות ארץ ל׳
אדמת הקדש ל׳ ונהל יהוה אלהי המשפט ל׳ או איה אלהי בא עטר השמים ל׳ והגביר בהר הקדש ל׳ ותקע בשופר בתחתיות הארץ ל׳

אל משה השכם
בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים
שלח את עמי
ויעבדני כי בפעם
הזאת אני שלח
את כל מגפתי
אל לבך ובעבדיך
ובעמך בעבור
תדע כי אין כמני
בכל הארץ כי
עתה שלחתי את
ידי ואך אותך
ואת עמך בדבר
ותכחד מן הארץ
ואולם בעבור
זאת העמדתיך
בעבור הראתך

את כחי ולמען
ספר שמי בכל
הארץ עודך מ
מסתולל בעמי
לבלתי שלחם
הנני ממטיר כעת
מחר ברד כבד
מאד אשר לא
היה כמהו במצרים
למן היום הוסדה
ועד עתה ועתה
שלח העז את
מקנך ואת כל
אשר לך בשדה
כל האדם והבהמה
אשר ימצא בש
בשדה ולא יאסף
הביתה וירד ע
עליהם הברד ומתו
הירא את דבר

יהוה מעבדי
פרעה הניס את
עבדיו ואת מקנהו
אל הבתים ואשר
לא שם לבו אל
דבר יהוה ויעזב
את עבדיו ואת
מקנהו בשדה
ויאמר יהוה
אל משה נטה
את ידך על השמים
ויהי ברד בכל
ארץ מצרים על
האדם ועל הבהמה
ועל כל עשב ע
השדה בארץ
מצרים ויט משה
את מטהו על
השמים ויהוה נתן
קלת וברד ותהלך

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אש ארצה וימטר
יהוה ברד על ארץ
מצרים ויהי ברד
ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד
מאד אשר לא
היה כמהו בכל ארץ
מצרים מאז היתה
לגוי ויך הברד בכל
ארץ מצרים את
כל אשר בשדה
מאדם ועד בהמה
ואת כל עשב
השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה
שבר רק בארץ
גשן אשר שם בני
ישראל לא היה
ברד וישלח פרעה
ויקרא למשה

ולאהרן ויאמר
אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק
ואני ועמי הרשעים
העתירו אל יהוה
ורב מהית קלת
אלהים וברד
ואשלחה אתכם
ולא תספון לעמד
ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר
אפרש את כפי
אל יהוה הקלות
יחדלון והברד לא
יהיה עוד למען
תדע כי ליהוה
הארץ ואתה
ועבדיך ידעתי
כי טרם תיראון
מפני יהוה אלהים

והפשתה והשערה
נכתה כי השערה
אביב והפשתה
גבעל והחטה
והכסמת לא נכו
כי אפילת הנה
ויצא משה מעם
פרעה את העיר
ויפרש כפיו אל
יהוה ויחדלו הקלות
והברד ומטר לא
נתך ארצה וירא
פרעה כי חדל
המטר והברד
והקלת ויסף לחטא
ויכבד לבו הוא
ועבדיו ויחזק לב
פרעה ולא שלח
את בני ישראל
כאשר דבר יהוה

בְּיַד מֹשֶׁה׃ עִמִּי וְעַבְדֶּיךָ אֶמְצָא חֵן וַיֹּאמֶר חֲזֹר עִמָּנוּ וְרָאִיתָ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אִם אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃
מֹשֶׁה בַּמֶּה אִוָּדַע אָנֹכִי וְעַמֶּךָ הֲלֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינִי אֲנִי וְעַמְּךָ
מִכֹּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה גַּם אֶת הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעְךָ בְּשֵׁם׃
וַיֹּאמֶר הַרְאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ
וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר
אֲרַחֵם׃ וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לְרְאֹת אֶת פָּנָי כִּי לֹא יִרְאָנִי הָאָדָם וָחָי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר׃ וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי
וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד עָבְרִי׃ וְהֵסִרֹתִי אֶת כַּפִּי
וְרָאִיתָ אֶת אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פְּסָל לְךָ
שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר
אֶל הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר׃ וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם
אִישׁ אַל יֵרָא בְּכָל הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל יִרְעוּ אֶל מוּל הָהָר הַהוּא׃
וַיִּפְסֹל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל הַר
סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃ וַיֵּרֶד יְהוָה
בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא
יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד
לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל
בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים׃ וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה
וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ
כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר
הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ
בְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה
יְהוָה כִּי נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ שְׁמָר לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
בָא עָלֶיהָ פֶּן יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי אֶת מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת
מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת אֲשֵׁרָיו תְּגַדֵּעוּן׃ כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי
יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃ פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ
אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃ וְלָקַחְתָּ
מִבְּנֹתָיו לִבָּנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת בָּנֶיךָ אַחֲרֵי
אֱלֹהֵיהֶן׃ אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ׃ אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת
יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב
יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ כָּל פֶּטֶר רָחֶם לִי וְכָל מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃
וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה
וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ
וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג שָׁבֻעוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִף
תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת גְּבֻלֶךָ וְלֹא
יַחְמֹד אִישׁ אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה׃ לֹא תִשְׁחַט עַל חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃
רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתָב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֵת
דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃ וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת
הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו
בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃ וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר
פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃ וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל
הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃ וְאַחֲרֵי כֵן נִגְּשׁוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיְצַוֵּם אֵת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃ וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר
אִתָּם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֶּר אִתּוֹ יָסִר אֶת
הַמַּסְוֶה עַד צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה׃ וְרָאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוֶה
עַל פָּנָיו עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים
תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל
הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃ לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר׃ קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה
זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ וְעֹרֹת
אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ וְאַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְכָל חֲכַם לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶת
אָהֳלוֹ וְאֶת מִכְסֵהוּ אֶת קְרָסָיו וְאֶת קְרָשָׁיו אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת
אֲדָנָיו׃ אֶת הָאָרוֹן וְאֶת בַּדָּיו אֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ אֶת הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים׃ וְאֶת מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת כֵּלֶיהָ
וְאֶת נֵרֹתֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ אֶת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר
וְאֶת כַּנּוֹ׃ אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת עַמֻּדֶיהָ וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת הַמָּסָךְ לְשַׁעַר
הֶחָצֵר׃ אֶת יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת מֵיתָרֵיהֶם׃ אֶת בִּגְדֵי
הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו
לְכַהֵן׃ וַיֵּצְאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃ וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
נָשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְהָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב
לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלִי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת
זָהָב לַיהוָה׃ וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃ כָּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף
וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל
מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ וְכָל אִשָּׁה חַכְמַת לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת
הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ׃ וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר
נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים׃ וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי
הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְאֶת הַבֹּשֶׂם וְאֶת הַשָּׁמֶן
לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ כֹּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם
לְהָבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם
בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה
בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה׃ וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף
וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאָה וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה׃
וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן׃ מִלֵּא אוֹתָם
חָכְמַת לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחוֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן
בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃ וְעָשָׂה
בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל אִישׁ חַכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה
לָדַעַת לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל אִישׁ חֲכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ אֶל הַקָּרֵב אֶל הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃
וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ וַיָּבֹאוּ
כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה
לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה
לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם
מֵהָבִיא׃ וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ וַיַּעֲשׂוּ
כָּל חֲכַם לֵב בָּעֹשִׂים אֶת הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל
הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל אַחַת וְחָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר אַחַת
אֶל אַחַת׃ וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֲבָרָה
כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה
בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת
הַשֵּׁנִית מְקַבְּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר
אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ בַּקָּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת
עִזִּים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה
הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמּוֹת הַיְרִיעָה הָאַחַת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי
עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל
אֶת הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבָּרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הַמְחַבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לַחְבֵּר אֶת הָאֹהֶל וַיְהִי
אֶחָד׃ וּמִכְסֵה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ
וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת
אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן
עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ וְאֶת אַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת
עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו׃ וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לַמִּשְׁכָּן לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה
עֶשְׂרִים קָרֶשׁ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה
קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם׃ וְהָיוּ תוֹאֲמִם
מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן הָיָה לִשְׁנֵיהֶם
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וַיַּעַשׂ
בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם
לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירֵכָתַיִם
יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבָּרִיחַ הַתִּיכֹן בָּרַחַת בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה׃
וְאֶת הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת טַבְּעֹתֵיהֶם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִחִם וַיְצַף אֶת
הַבְּרִחִם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ׃ וְלָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב
וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃ וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְאֶת חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵיהֶם וְאֶת
וָוֵיהֶם וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם זָהָב וַחֲמִשָּׁה אַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל
אֶת אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ
אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי
טַבָּעֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת
הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת אֶת הָאָרוֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר
אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה
אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה
מִן הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם
לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת
הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן
הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעֹת
בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם
זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת כֵּלָיו אֲשֶׁר עַל שֻׁלְחָנוֹ אֶת קְעָרֹתָיו
וְאֶת כַּפֹּתָיו וְאֶת מְנַקִּיֹתָיו וְאֶת מְזַרְקֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶם זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ
אֶת הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ
הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה
הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן
לְשִׁשָ

חג יהוה לנו ויאמר
אלהם יהי כן יהוה
עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת
טפכם ראו כי רעה
נגד פניכם לא כן
לכו נא הגברים ו
עבדו את יהוה כי
אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת
פני פרעה׃ ויאמר
יהוה אל משה
נטה ידך על ארץ
מצרים בארבה
ויעל על ארץ מצרים
ויאכל את כל עשב
הארץ את כל
אשר השאיר הברד׃
ויט משה את מטהו
על ארץ מצרים

ויהוה נהג רוח קדים
בארץ כל היום ההוא
וכל הלילה הבקר
היה ורוח הקדים
נשא את הארבה׃
ויעל הארבה על
כל ארץ מצרים וינח
בכל גבול מצרים
כבד מאד לפניו לא
היה כן ארבה כמהו
ואחריו לא יהיה
כן׃ ויכס את עין כל
הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את
כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ
אשר הותיר הברד
ולא נותר כל ירק
בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים׃

וימהר פרעה לקרא
למשה ולאהרן׃
ויאמר חטאתי ליהוה
אלהיכם ולכם׃
ועתה שא נא חטאתי
אך הפעם והעתירו
ליהוה אלהיכם
ויסר מעלי רק את
המות הזה׃ ויצא
מעם פרעה ויעתר
אל יהוה׃ ויהפך יהוה
רוח ים חזק מאד
וישא את הארבה
ויתקעהו ימה סוף
לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול
מצרים׃ ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל׃

ויאמר יהוה אל
משה נטה ידך על
השמים ויהי חשך
על ארץ מצרים
וימש חשך ויט
משה את ידו על
השמים ויהי חשך
אפלה בכל ארץ
מצרים שלשת
ימים לא ראו איש
את אחיו ולא קמו
איש מתחתיו של
שלשת ימים ולכל
בני ישראל היה
אור במושבתם
ויקרא פרעה אל
משה ויאמר לכו
עבדו את יהוה רק
צאנכם ובקרכם
יצג גם טפכם ילך

עמכם ויאמר משה
גם אתה תתן בידנו
זבחים ועלת ועשינו
ליהוה אלהינו וגם
מקננו ילך עמנו
לא תשאר פרסה
כי ממנו נקח לעבד
את יהוה אלהינו
ואנחנו לא נדע
מה נעבד את יהוה
עד באנו שמה
ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא אבה
לשלחם ויאמר
לו פרעה לך מעלי
השמר לך אל
תסף ראות פני
כי ביום ראתך פני
תמות ויאמר
משה כן דברת

לא אסף עוד ראות
פניך ס
ויאמר יהוה אל
משה עוד נגע
אחד אביא על
פרעה ועל מצרים
אחרי כן ישלח
אתכם מזה כשלחו
כלה גרש יגרש
אתכם מזה דבר
נא באזני העם
וישאלו איש
מאת רעהו ואשה
מאת רעותה כלי
כסף וכלי זהב
ויתן יהוה את חן
העם בעיני מצרים
גם האיש משה
גדול מאד בארץ
מצרים בעיני

ולכל ד ראש פסוק וסימנהון ולכל חית הארץ ולכל בני ישראל ולכל היד החזקה ולכל
היעלות עלות ◦ למאיש ג וסימנהון כלבא אתקטל בביתא דישמואל ◦

ימעט ב בקריה וסימנהון אל
ימעט לפניך ואם ימעט הבית ◦

עבדי פרעה ובעיני
העם׃ ויאמר
משה כה אמר יהוה
כחצת הלילה אני
יוצא בתוך מצרים
ומת כל בכור
בארץ מצרים
מבכור פרעה
הישב על כסאו
עד בכור השפחה
אשר אחר הרחים
וכל בכור בהמה׃
והיתה צעקה
גדלה בכל ארץ
מצרים אשר כמהו
לא נהיתה וכמהו
לא תסף׃ ולכל
בני ישראל לא
יחרץ כלב לשנו
למאיש ועד בהמה

למען תדעון אשר
יפלה יהוה בין
מצרים ובין ישראל׃
וירדו כל עבדיך
אלה אלי והשתחוו
לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר
ברגליך ואחרי כן
אצא ויצא מעם
פרעה בחרי אף׃
ויאמר יהוה
אל משה לא ישמע
אליכם פרעה׃
למען רבות מופתי
בארץ מצרים׃
ומשה ואהרן עשו
את כל המפתים
האלה לפני פרעה
ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא

שלח את בני
ישראל מארצו׃
ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן
בארץ מצרים
לאמר׃ החדש
הזה לכם ראש
חדשים ראשון
הוא לכם לחדשי׃
השנה׃ דברו אל
כל עדת ישראל
לאמר בעשר
לחדש הזה ויקחו
להם איש שה
לבית אבת שה
לבית׃ ואם ימעט
הבית מהיות משה
ולקח הוא ושכנו
הקרב אל ביתו׃
במכסת נפשת׃

ראשון ה וסימנהון החדש הזה כי ידע עבדך ויען איש ישראל את איש מי פעל ועשה ראשון לציון הנה הנם כה אמר יהוה מלך ישראל
שמעאלי יעקב כי שאל נאלדוד ◦ בטריה כתב רישון ◦ הקרב ד חסי וסימנהון ואם ימעט הבית כי אם לשארו ואבי אמו אחיו כרשנא שתר ◦
תוסיף ד כתיב תסף וסימנהון והיתה צעקה והשיבך יהוה מצרים נוע תנוע ארץ ואמר עד פה תבוא ◦ יג כתב תוסף ושארה מלי ◦
בחרי אף ה וסימנהון ויצא מעם פרעה ויקם יהונתן מעם בחרי אף ריצן ובני הגדוד אשר השיב גדע בחרי אף ◦

אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ
תָּכְסוּ עַל חֲשֵׂחִי
שֵׂה תְּמִים זָכָר לְכֶם
שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם
מִזַּחֲלֵי שִׁים וּמִן
חֲעִשִׂים תַּקְחוּ וְחַיָּה
לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ חִזָּה
וְשָׁחַטְתָּ אֹתוֹ כָּל
קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
בֵּין הָעַרְבָּיִם וּ
וְלָקְחוּ מִן הַדָּם וּ
וְנָתְנוּ עַל שְׁתֵּי וּ
חַמְאוֹתוּ עַל הַשֹּׁ
חַמַּשְׁקוֹף עַל
הַבָּתִּים אֲשֶׁר
יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם
וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר
בַּלַּיְלָה הַזֶּה צָלִי

אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל
מְרֹרִים יֹאכְלֵהוּ
אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל
בַּמַּיִם כִּי אִם צְלִי
אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל
כַּרְעָיו וְעַל קִרְבּוֹ
וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד בֹּקֶר וְהַנִּשְׁאָר
מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר
בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ
וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ
מָתְנֵיכֶם חֲגֹרִים
נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמַקֵּלְכֶם בְּיֶדְכֶם
וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ
בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא
לַיהוָה וְעָבַרְתִּי
בְאֶרֶץ מִצְרַיִם
בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי

כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָדָם
וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים
אֲנִי יְהוָה וְהָיָה
חַדָּם לָכֶם לְאוֹת עַל
חַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם
שָׁם וְרָאִיתִי אֶת
חַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם
וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם
נֶגֶף לְמַשְׁחִית
בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה

אֲשֶׁר יְהוָה עֲשָׂה זֹאת לְי
בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם
וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה
וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ
לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה
בְּפִיךָ כִּי בְיָד חֲזָקָה
הוֹצִיאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם
וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֹק הַזֶּה
לְמוֹעֲדוֹ מִיָּמִים יָמִימָה
וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ
וְלַאֲבֹתֶיךָ וְנָתָנָהּ לָךְ
וְהַעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר
רֶחֶם לַיהוָה וְכָל
פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה
אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
הַזְּכָרִים לַיהוָה
וְכָל פֶּטֶר חֲמוֹר
תִּפְדֶּה בְשֶׂה
וְאִם לֹא תִפְדֶּה
וַעֲרַפְתּוֹ וְכָל
בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ
תִּפְדֶּה וְהָיָה כִּי
יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר
לֵאמֹר מַה זֹּאת
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים
וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה
פַּרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ
וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד
בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל
כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה
כָּל פֶּטֶר רֶחֶם
הַזְּכָרִים וְכָל
בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה
וְהָיָה לְאוֹת עַל
יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ כִּי
בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְהוָה מִמִּצְרָיִם
וַיְהִי בְּשַׁלַּח
פַּרְעֹה אֶת הָעָם
וְלֹא נָחָם אֱלֹהִים
דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא
כִּי אָמַר אֱלֹהִים
פֶּן יִנָּחֵם הָעָם
בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה
וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה
וְהִקִּיף אֱלֹהִים
אֶת הָעָם דֶּרֶךְ
הַמִּדְבָּר יַם סוּף
וַחֲמֻשִׁים עָלוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף
עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ
הִשְׁבִּיעַ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים
אֶתְכֶם וְהַעֲלִתֶם
אֶת עַצְמֹתַי מִזֶּה
אִתְּכֶם וַיִּסְעוּ
מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ
בְּאֵתָם בִּקְצֵה
הַמִּדְבָּר וַיהוָה
הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם
יוֹמָם בְּעַמּוּד
עָנָן לַנְחֹתָם
הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה
בְּעַמּוּד אֵשׁ
לְהָאִיר לָהֶם
לָלֶכֶת יוֹמָם וָלָיְלָה
לֹא יָמִישׁ עַמּוּד
הֶעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד
הָאֵשׁ לָיְלָה לִפְנֵי
הָעָם וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְיָשֻׁבוּ
וְיַחֲנוּ לִפְנֵי
פִּי הַחִירֹת בֵּין
מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם
לִפְנֵי בַעַל צְפֹן
נֹכַח כָּהֶם תַּחֲנוּ
עַל הַיָּם וְהִקְרִיב
פַּרְעֹה וַיִּשְׂאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת עֵינֵיהֶם
וְהִנֵּה מִצְרַיִם
נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם
וַיִּירְאוּ מְאֹד
וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה
הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים
בְּמִצְרַיִם לָקַחְתָּנוּ
לָמוּת בַּמִּדְבָּר
מַה זֹּאת עָשִׂיתָ
לָנוּ לְהוֹצִיאֵנוּ
מִמִּצְרָיִם הֲלֹא
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ
בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר
חֲדַל מִמֶּנּוּ
וְנַעַבְדָה אֶת
מִצְרַיִם כִּי טוֹב
לָנוּ עֲבֹד אֶת
מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ
בַּמִּדְבָּר וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל הָעָם
אַל תִּירָאוּ
הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ
אֶת יְשׁוּעַת יְהוָה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
לָכֶם הַיּוֹם כִּי
אֲשֶׁר רְאִיתֶם
אֶת מִצְרַיִם
הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ
לִרְאֹתָם עוֹד
עַד עוֹלָם יְהוָה
יִלָּחֶם לָכֶם
וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה מַה
תִּצְעַק אֵלָי
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ
וְאַתָּה הָרֵם
אֶת מַטְּךָ וּנְטֵה
אֶת יָדְךָ עַל
הַיָּם וּבְקָעֵהוּ
וְיָבֹאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ
הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֲנִי הִנְנִי
מַחֲזִיק אֶת לֵב
מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ
אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה
בְּפַרְעֹה וּבְכָל
חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ
וּבְפָרָשָׁיו וְיָדְעוּ
מִצְרַיִם כִּי אֲנִי
יְהוָה בְּהִכָּבְדִי
בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ
וּבְפָרָשָׁיו וַיִּסַּע
מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים
הַהֹלֵךְ לִפְנֵי
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם
וַיִּסַּע עַמּוּד
הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם
וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם
וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה
מִצְרַיִם וּבֵין
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי הֶעָנָן
וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר
אֶת הַלָּיְלָה וְלֹא
קָרַב זֶה אֶל זֶה
כָּל הַלָּיְלָה
וַיַּט מֹשֶׁה
אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם
וַיּוֹלֶךְ יְהוָה
אֶת הַיָּם בְּרוּחַ
קָדִים עַזָּה כָּל
הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם
אֶת הַיָּם לֶחָרָבָה
וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם
וַיָּבֹאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ
הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְהַמַּיִם לָהֶם
חוֹמָה מִימִינָם
וּמִשְּׂמֹאלָם
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
כָּל סוּס פַּרְעֹה
רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו
אֶל תּוֹךְ הַיָּם
וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת
הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף
יְהוָה אֶל מַחֲנֵה
מִצְרַיִם בְּעַמּוּד
אֵשׁ וְעָנָן וַיָּסָר
אֶת אוֹפַן מַרְכְּבֹתָיו
וַיְנַהֲגֵהוּ בִכְבֵדֻת
וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
נָנוּסָה מִפְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה
נִלָּחֵם לָהֶם
בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
נְטֵה אֶת יָדְךָ
עַל הַיָּם וְיָשֻׁבוּ
הַמַּיִם עַל
מִצְרַיִם עַל
רִכְבּוֹ וְעַל
פָּרָשָׁיו וַיֵּט
מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ
עַל הַיָּם וַיָּשָׁב
הַיָּם לִפְנוֹת
בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ
וּמִצְרַיִם נָסִים
לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר
יְהוָה אֶת מִצְרַיִם
בְּתוֹךְ הַיָּם
וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם
וַיְכַסּוּ אֶת
הָרֶכֶב וְאֶת
הַפָּרָשִׁים לְכֹל
חֵיל פַּרְעֹה
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם
בַּיָּם לֹא נִשְׁאַר
בָּהֶם עַד אֶחָד
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם
וְהַמַּיִם לָהֶם
חוֹמָה מִימִינָם
וּמִשְּׂמֹאלָם
וַיּוֹשַׁע יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרָיִם
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל שְׂפַת
הַיָּם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם
וַיִּירְאוּ הָעָם
אֶת יְהוָה
וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַיהוָה
כִּי גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם
עֻזִּי וְזִמְרָת
יָהּ וַיְהִי לִי
לִישׁוּעָה זֶה
אֵלִי וְאַנְוֵהוּ
אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ
יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ מַרְכְּבֹת
פַּרְעֹה וְחֵילוֹ
יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו
טֻבְּעוּ בְיַם סוּף
תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ
יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ אָבֶן
יְמִינְךָ יְהוָה
נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ
יְמִינְךָ יְהוָה
תִּרְעַץ אוֹיֵב
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ
תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ
יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ
נֶעֶרְמוּ מַיִם
נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ
תְהֹמֹת בְּלֵב יָם
אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי
תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם
צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת
בְּמַיִם אַדִּירִים
מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם
יְהוָה מִי כָּמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה פֶלֶא
נָטִיתָ יְמִינְךָ
תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ
נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם זוּ גָּאָלְתָּ
נֵהַלְתָּ בְעֻזְּךָ
אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ
שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי
פְלֶשֶׁת
אָז נִבְהֲלוּ
אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב
יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד
נָמֹגוּ כָּל
יֹשְׁבֵי כְנָעַן
תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וָפַחַד
בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ
יִדְּמוּ כָּאָבֶן
עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ
יְהוָה עַד יַעֲבֹר
עַם זוּ קָנִיתָ
תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ
בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יְהוָה
מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי
כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ
יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד
כִּי בָא סוּס
פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ
וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם
וַיָּשֶׁב יְהוָה
עֲלֵהֶם אֶת מֵי
הַיָּם וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ
בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם וַתִּקַּח
מִרְיָם הַנְּבִיאָה
אֲחוֹת אַהֲרֹן
אֶת הַתֹּף
בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאנָה
כָּל הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים
וּבִמְחֹלוֹת
וַתַּעַן לָהֶם
מִרְיָם שִׁירוּ
לַיהוָה כִּי גָאֹה
גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה
בַיָּם וַיַּסַּע
מֹשֶׁה אֶת
יִשְׂרָאֵל מִיַּם
סוּף וַיֵּצְאוּ
אֶל מִדְבַּר
שׁוּר וַיֵּלְכוּ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בַּמִּדְבָּר וְלֹא
מָצְאוּ מָיִם
וַיָּבֹאוּ מָרָתָה
וְלֹא יָכְלוּ
לִשְׁתּוֹת מַיִם
מִמָּרָה כִּי
מָרִים הֵם
עַל כֵּן קָרָא
שְׁמָהּ מָרָה
וַיִּלֹּנוּ הָעָם
עַל מֹשֶׁה
לֵאמֹר מַה
נִּשְׁתֶּה
וַיִּצְעַק מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה
וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה
עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ
אֶל הַמַּיִם
וַיִּמְתְּקוּ
הַמַּיִם שָׁם
שָׂם לוֹ חֹק
וּמִשְׁפָּט
וְשָׁם נִסָּהוּ
וַיֹּאמֶר
אִם שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמַע
לְקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ
וְהַיָּשָׁר
בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהַאֲזַנְתָּ
לְמִצְוֹתָיו
וְשָׁמַרְתָּ
כָּל חֻקָּיו
כָּל הַמַּחֲלָה
אֲשֶׁר שַׂמְתִּי
בְמִצְרַיִם
לֹא אָשִׂים
עָלֶיךָ
כִּי אֲנִי
יְהוָה רֹפְאֶךָ
וַיָּבֹאוּ
אֵילִמָה
וְשָׁם שְׁנֵים
עָשָׂר עֵינוֹת
מָיִם וְשִׁבְעִים
תְּמָרִים
וַיַּחֲנוּ
שָׁם עַל
הַמָּיִם
וַיִּסְעוּ
מֵאֵילִם
וַיָּבֹא כָּל
עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
אֶל מִדְבַּר
סִין אֲשֶׁר
בֵּין אֵילִם
וּבֵין סִינָי
בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי
לְצֵאתָם
מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם
וַיִּלֹּנוּ
כָּל עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל מֹשֶׁה
וְעַל אַהֲרֹן
בַּמִּדְבָּר
וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
מִי יִתֵּן
מוּתֵנוּ
בְּיַד יְהוָה
בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם
בְּשִׁבְתֵּנוּ
עַל סִיר
הַבָּשָׂר
בְּאָכְלֵנוּ
לֶחֶם
לָשֹׂבַע
כִּי הוֹצֵאתֶם
אֹתָנוּ
אֶל הַמִּדְבָּר
הַזֶּה
לְהָמִית
אֶת כָּל
הַקָּהָל
הַזֶּה
בָּרָעָב
וַיֹּאמֶר
יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה
הִנְנִי
מַמְטִיר
לָכֶם
לֶחֶם
מִן הַשָּׁמָיִם
וְיָצָא
הָעָם
וְלָקְטוּ
דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ
לְמַעַן
אֲנַסֶּנּוּ
הֲיֵלֵךְ
בְּתוֹרָתִי
אִם לֹא
וְהָיָה
בַּיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי
וְהֵכִינוּ
אֵת
אֲשֶׁר
יָבִיאוּ
וְהָיָה
מִשְׁנֶה
עַל
אֲשֶׁר
יְלַקְּטוּ
יוֹם
יוֹם
וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה
אֵלֵיהֶם
אִישׁ
אַל
יוֹתֵר
מִמֶּנּוּ
עַד
בֹּקֶר
וַיִּשְׁמְעוּ
אֶל
מֹשֶׁה
וַיּוֹתִרוּ
אֲנָשִׁים
מִמֶּנּוּ
עַד
בֹּקֶר
וַיָּרֻם
תּוֹלַעִים
וַיִּבְאַשׁ
וַיִּקְצֹף
עֲלֵהֶם
מֹשֶׁה
וְלָקְטוּ
אֹתוֹ
בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר
אִישׁ
כְּאֲכֹל
לְחֶם
וְהָיָה
בַּיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי
לָקְטוּ
לֶחֶם
מִשְׁנֶה
שְׁנֵי
הָעֹמֶר
לְאֶחָד
וַיָּבֹאוּ
כָּל
נְשִׂיאֵי
הָעֵדָה
וַיַּגִּידוּ
לְמֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם
הוּא
אֲשֶׁר
דִּבֶּר
יְהוָה
שַׁבָּתוֹן
שַׁבַּת
קֹדֶשׁ
לַיהוָה
מָחָר
אֵת
אֲשֶׁר
תֹּאפוּ
אֹפוּ
וְאֵת
כָּל
הַבִּשֻּׁל
בַּשֵּׁלוּ
וְכָל
הַנּוֹתָר
הַנִּיחוּ
לָכֶם
לְמִשְׁמֶרֶת
עַד
בֹּקֶר
וַיַּנִּיחוּ
אֹתוֹ
עַד
בֹּקֶר
כַּאֲשֶׁר
צִוָּה
מֹשֶׁה
וְלֹא
הֶבְאִישׁ
וְתוֹלַעַת
לֹא
הָיְתָה
בּוֹ
וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה
אִכְלֻהוּ
הַיּוֹם
כִּי
שַׁבָּת
הַיּוֹם
לַיהוָה
הַיּוֹם
לֹא
תִמְצָאֻהוּ
בַּשָּׂדֶה
שֵׁשֶׁת
יָמִים
תִּלְקְטֻהוּ
וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת
לֹא
יִהְיֶה
בּוֹ
וַיְהִי
בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי
יָצְאוּ
מִן
הָעָם
לְלַקֵּט
וְלֹא
מָצָאוּ
וַיֹּאמֶר
יְהוָה
אֶל
מֹשֶׁה
עַד
אָנָה
מֵאַנְתֶּם
לִשְׁמֹר
מִצְוֹתַי
וְתוֹרֹתָי
רְאוּ
כִּי
יְהוָה
נָתַן
לָכֶם
הַשַּׁבָּת
עַל
כֵּן
הוּא
נֹתֵן
לָכֶם
בַּיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי
לֶחֶם
יוֹמָיִם
שְׁבוּ
אִישׁ
תַּחְתָּיו
אַל
יֵצֵא
אִישׁ
מִמְּקֹמוֹ
בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי
וַיִּשְׁבְּתוּ
הָעָם
בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי
וַיִּקְרְאוּ
בֵּית
יִשְׂרָאֵל
אֶת
שְׁמוֹ
מָן
וְהוּא
כְּזֶרַע
גַּד
לָבָן
וְטַעְמוֹ
כְּצַפִּיחִת
בִּדְבָשׁ
וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה
זֶה
הַדָּבָר
אֲשֶׁר
צִוָּה
יְהוָה
מְלֹא
הָעֹמֶר
מִמֶּנּוּ
לְמִשְׁמֶרֶת
לְמַעַן
יִרְאוּ
אֶת
הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר
הֶאֱכַלְתִּי
אֶתְכֶם
בַּמִּדְבָּר
בְּהוֹצִיאִי
אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם
וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה
אֶל
אַהֲרֹן
קַח
צִנְצֶנֶת
אַחַת
וְתֶן
שָׁמָּה
מְלֹא
הָעֹמֶר
מָן
וְהַנַּח
אֹתוֹ
לִפְנֵי
יְהוָה
לְמִשְׁמֶרֶת
לְדֹרֹתֵיכֶם
כַּאֲשֶׁר
צִוָּה
יְהוָה
אֶל
מֹשֶׁה
וַיַּנִּחֵהוּ
אַהֲרֹן
לִפְנֵי
הָעֵדֻת
לְמִשְׁמֶרֶת
וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל
אָכְלוּ
אֶת
הַמָּן
אַרְבָּעִים
שָׁנָה
עַד
בֹּאָם
אֶל
אֶרֶץ
נוֹשָׁבֶת
אֶת
הַמָּן
אָכְלוּ
עַד
בֹּאָם
אֶל
קְצֵה
אֶרֶץ
כְּנָעַן
וְהָעֹמֶר
עֲשִׂרִית
הָאֵיפָה
הוּא
וַיִּסְעוּ
כָּל
עֲדַת
בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
מִמִּדְבַּר
סִין
לְמַסָּעֵיהֶם
עַל
פִּי
יְהוָה
וַיַּחֲנוּ
בִּרְפִידִם
וְאֵין
מַיִם
לָשְׁתּוֹת
הָעָם
וַיָּרֶב
הָעָם
עִם
מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר
תְּנוּ
לָנוּ
מַיִם
וְנִשְׁתֶּה
וַיֹּאמֶר
לָהֶם
מֹשֶׁה
מַה
תְּרִיבוּן
עִמָּדִי
מַה
תְּנַסּוּן
אֶת
יְהוָה
וַיִּצְמָא
שָׁם
הָעָם
לַמַּיִם
וַיָּלֶן
הָעָם
עַל
מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר
לָמָּה
זֶּה
הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם
הַלְהָמִית
אֹתִי
וְאֶת
בָּנַי
וְאֶת
מִקְנָי
בַּצָּמָא
וַיִּצְעַק
מֹשֶׁה
אֶל
יְהוָה
לֵאמֹר
מָה
אֶעֱשֶׂה
לָעָם
הַזֶּה
עוֹד
מְעַט
וְסָקְלוּנִי
וַיֹּאמֶר
יְהוָה
אֶל
מֹשֶׁה
עֲבֹר
לִפְנֵי
הָעָם
וְקַח
אִתְּךָ
מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל
וּמַטְּךָ
אֲשֶׁר
הִכִּיתָ
בּוֹ
אֶת
הַיְאֹר
קַח
בְּיָדְךָ
וְהָלָכְתָּ
הִנֵּה
אָנֹכִי
עֹמֵד
לְפָנֶיךָ
שָׁם
עַל
הַצּוּר
בְּחֹרֵב
וְהִכִּיתָ
בַצּוּר
וְיָצְאוּ
מִמֶּנּוּ
מָיִם
וְשָׁתָה
הָעָם
וַיַּעַשׂ
כֵּן
מֹשֶׁה
לְעֵינֵי
זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָא
שֵׁם
הַמָּקוֹם
מַסָּה
וּמְרִיבָה
עַל
רִיב
בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
וְעַל
נַסֹּתָם
אֶת
יְהוָה
לֵאמֹר
הֲיֵשׁ
יְהוָה
בְּקִרְבֵּנוּ
אִם
אָיִן
וַיָּבֹא
עֲמָלֵק
וַיִּלָּחֶם
עִם
יִשְׂרָאֵל
בִּרְפִידִם
וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה
אֶל
יְהוֹשֻׁעַ
בְּחַר
לָנוּ
אֲנָשִׁים
וְצֵא
הִלָּחֶם
בַּעֲמָלֵק
מָחָר
אָנֹכִי
נִצָּב
עַל
רֹאשׁ
הַגִּבְעָה
וּמַטֵּה
הָאֱלֹהִים
בְּיָדִי
וַיַּעַשׂ
יְהוֹשֻׁעַ
כַּאֲשֶׁר
אָמַר
לוֹ
מֹשֶׁה
לְהִלָּחֶם
בַּעֲמָלֵק
וּמֹשֶׁה
אַהֲרֹן
וְחוּר
עָלוּ
רֹאשׁ
הַגִּבְעָה
וְהָיָה
כַּאֲשֶׁר
יָרִים
מֹשֶׁה
יָדוֹ
וְגָבַר
יִשְׂרָאֵל
וְכַאֲשֶׁר
יָנִיחַ
יָדוֹ
וְגָבַר
עֲמָלֵק
וְיָדֵי
מֹשֶׁה
כְּבֵדִים
וַיִּקְחוּ
אֶבֶן
וַיָּשִׂימוּ
תַּחְתָּיו
וַיֵּשֶׁב
עָלֶיהָ
וְאַהֲרֹן
וְחוּר
תָּמְכוּ
בְיָדָיו
מִזֶּה
אֶחָד
וּמִזֶּה
אֶחָד
וַיְהִי
יָדָיו
אֱמוּנָה
עַד
בֹּא
הַשֶּׁמֶשׁ
וַיַּחֲלֹשׁ
יְהוֹשֻׁעַ
אֶת
עֲמָלֵק
וְאֶת
עַמּוֹ
לְפִי
חָרֶב
וַיֹּאמֶר
יְהוָה
אֶל
מֹשֶׁה
כְּתֹב
זֹאת
זִכָּרוֹן
בַּסֵּפֶר
וְשִׂים
בְּאָזְנֵי
יְהוֹשֻׁעַ
כִּי
מָחֹה
אֶמְחֶה
אֶת
זֵכֶר
עֲמָלֵק
מִתַּחַת
הַשָּׁמָיִם
וַיִּבֶן
מֹשֶׁה
מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ
יְהוָה
נִסִּי
וַיֹּאמֶר
כִּי
יָד
עַל
כֵּס
יָהּ
מִלְחָמָה
לַיהוָה
בַּעֲמָלֵק
מִדֹּר
בְּדֹר
וְיִתְרוֹ
חֹתֵן
מֹשֶׁה
לָקַח
אֶת
צִפֹּרָה
אֵשֶׁת
מֹשֶׁה
אַחַר
שִׁלּוּחֶיהָ
וְאֶת
שְׁנֵי
בָנֶיהָ
אֲשֶׁר
שֵׁם
הָאֶחָד
גֵּרְשֹׁם
כִּי
אָמַר
גֵּר
הָיִיתִי
בְּאֶרֶץ
נָכְרִיָּה
וְשֵׁם
הָאֶחָד
אֱלִיעֶזֶר
כִּי
וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי
אָבִי
בְּעֶזְרִי
וַיַּצִּלֵנִי
מֵחֶרֶב
פַּרְעֹה
וַיָּבֹא
יִתְרוֹ
חֹתֵן
מֹשֶׁה
וּבָנָיו
וְאִשְׁתּוֹ
אֶל
מֹשֶׁה
אֶל
הַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר
הוּא
חֹנֶה
שָׁם
הַר
הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר
אֶל
מֹשֶׁה
אֲנִי
חֹתְנְךָ
יִתְרוֹ
בָּא
אֵלֶיךָ
וְאִשְׁתְּךָ
וּשְׁנֵי
בָנֶיהָ
עִמָּהּ
וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה
לִקְרַאת
חֹתְנוֹ
וַיִּשְׁתַּחוּ
וַיִּשַּׁק
לוֹ
וַיִּשְׁאֲלוּ
אִישׁ
לְרֵעֵהוּ
לְשָׁלוֹם
וַיָּבֹאוּ
הָאֹהֱלָה
וַיְסַפֵּר
מֹשֶׁה
לְחֹתְנוֹ
אֵת
כָּל
אֲשֶׁר
עָשָׂה
יְהוָה
לְפַרְעֹה
וּלְמִצְרַיִם
עַל
אֹדוֹת
יִשְׂרָאֵל
אֵת
כָּל
הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר
מְצָאָתַם
בַּדֶּרֶךְ
וַיַּצִּלֵם
יְהוָה
וַיִּחַד
יִתְרוֹ
עַל
כָּל
הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר
עָשָׂה
יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר
הִצִּילוֹ
מִיַּד
מִצְרָיִם
וַיֹּאמֶר
יִתְרוֹ
בָּרוּךְ
יְהוָה
אֲשֶׁר
הִצִּיל
אֶתְכֶם
מִיַּד
מִצְרַיִם
וּמִיַּד
פַּרְעֹה
אֲשֶׁר
הִצִּיל
אֶת
הָעָם
מִתַּחַת
יַד
מִצְרָיִם
עַתָּה
יָדַעְתִּי
כִּי
גָדוֹל
יְהוָה
מִכָּל
הָאֱלֹהִים
כִּי
בַּדָּבָר
אֲשֶׁר
זָדוּ
עֲלֵהֶם
וַיִּקַּח
יִתְרוֹ
חֹתֵן
מֹשֶׁה
עֹלָה
וּזְבָחִים
לֵאלֹהִים
וַיָּבֹא
אַהֲרֹן
וְכָל
זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל
לֶאֱכָל
לֶחֶם
עִם
חֹתֵן
מֹשֶׁה
לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים
וַיְהִי
מִמָּחֳרָת
וַיֵּשֶׁב

תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל
חמץ ונכרתה הנ
הנפש ההוא מי
מישראל מיום
הראשן עד יום
השבעי וביום
הראשון מקרא
קדש וביום הש
השביעי מקרא
קדש יהיה לכם
כל מלאכה לא
יעשה בהם אך
אשר יאכל לכל
נפש הוא לבדו
יעשה לכם
ושמרתם את ה
המצות כי בעצם
היום הזה הוצאתי
את צבאותיכם

מארץ מצרים
ושמרתם את היום
הזה לדרתיכם
חקת עולם בראשן
בארבעה עשר
יום לחדש בערב
תאכלו מצת עד
יום האחד ועשרים
לחדש בערב
שבעת ימים שאר
לא ימצא בבתיכם
כי כל אכל מחמצת
ונכרתה הנפש
ההוא מעדת
ישראל בגר ו
ובאזרח הארץ
כל מחמצת לא
תאכלו בכל מו
מושבתיכם תאכלו
מצות

ויקרא משה לכל
זקני ישראל
ויאמר אלהם משכו
וקחו לכם צאן
למשפחתיכם
ושחטו הפסח
ולקחתם אגדת
אזוב וטבלתם
בדם אשר בסף
והגעתם אל המשקוף
ואל שתי המזוזת
מן הדם אשר בסף
ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו
עד בקר ועבר
יהוה לנגף את
מצרים וראה את
הדם על המשקוף
ועל שתי המזוזת
ופסח יהוה על

הפתח ולא יתן
המשחית לבא
אל בתיכם לנגף׃
ושמרתם את
הדבר הזה לחק
לך ולבניך עד
עולם׃ והיה כי
תבאו אל הארץ
אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר
ושמרתם את
העבדה הזאת׃
והיה כי יאמרו
אליכם בניכם
מה העבדה הזאת
לכם׃ ואמרתם
זבח פסח הוא
ליהוה אשר פסח
על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו

את מצרים ואת
בתינו הציל ויקד
העם וישתחוו׃
וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר
צוה יהוה את
משה ואהרן כן
עשו׃
ס ויהי בחצי הלילה
ויהוה הכה כל
בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה
הישב על כסאו
עד בכור השבי
אשר בבית הבור
וכל בכור בהמה׃
ויקם פרעה לילה
הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי
צעקה גדלה׃

במצרים כי אין
בית אשר אין שם
מת׃ ויקרא למשה
ולאהרן לילה וי
ויאמר קומו צאו
מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את
יהוה כדברכם׃
גם צאנכם גם
בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וב
וברכתם גם אתי׃
ותחזק מצרים
על העם למהר
לשלחם מן הארץ
כי אמרו כלנו
מתים׃ וישא העם
את בצקו טרם
יחמץ משארתם

עֲרֻרֹת בִּשְׁמִלֹתָם
עַל שִׁכְמָם וּבָנִי
יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּ
וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם
כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב
וּשְׂמָלֹת וַיְחַ
נָתַן אֶת חֵן הָעָם
בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְ
וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ
אֶת מִצְרָיִם׃
וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְ
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃
וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
יָצְאוּ כָּל צִבְאוֹת
יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה
לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם הוּא הַלַּיְלָה
הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים
לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְדֹרֹתָם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת
חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל בֶּן
נֵכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃
וְכָל עֶבֶד אִישׁ
מִקְנַת כֶּסֶף וּמַלְתָּה
אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ׃
תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא
יֹאכַל בּוֹ׃ בְּבַיִת אֶחָד
יֵאָכֵל לֹא תוֹצִיא
מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר
חוּצָה וְעֶצֶם לֹא
תִשְׁבְּרוּ בוֹ׃ כָּל עֲדַת
יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃
וְכִי יָגוּר אִתְּךָ גֵּר
וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה
הִמּוֹל לוֹ כָּל זְכוּר
וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד
אָבִיא עַל פַּרְעֹה וְעַל
מִצְרַיִם אַחֲרֵי כֵן
יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה
כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גָּרֵשׁ
יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׃
דַּבֶּר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם
וְיִשְׁאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת
רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת
רְעוּתָהּ כְּלֵי כֶסֶף
וּכְלֵי זָהָב׃
וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת חֵן
הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם
גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל
מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּעֵינֵי עַבְדֵי פַרְעֹה
וּבְעֵינֵי הָעָם׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה
אָמַר יְהוָה כַּחֲצֹת
הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא
בְּתוֹךְ מִצְרָיִם׃
וּמֵת כָּל בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּכֹר פַּרְעֹה
הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ
עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה
אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחַיִם
וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃
וְהָיְתָה צְעָקָה גְּדוֹלָה
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה
וְכָמֹהוּ לֹא תֹסִף׃
וּלְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא יֶחֱרַץ כֶּלֶב
לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ
וְעַד בְּהֵמָה לְמַעַן
תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה
יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם
וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃
וְיָרְדוּ כָל עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה
אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲווּ לִי
לֵאמֹר צֵא אַתָּה
וְכָל הָעָם אֲשֶׁר
בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי כֵן
אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם
פַּרְעֹה בָּחֳרִי אָף׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֹא יִשְׁמַע
אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה
לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ
אֶת כָּל הַמֹּפְתִים
הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה
וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת לֵב
פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃

שבעת הימים ז וסימנהון מצות יאכל את שבעת הימ׳ ותכך עליו שבעת והיה אור הלבנה ושבעת ימי החג דיחזקאל ושל אחרין ס

מצות יאכל ג וסימנהון את שבעת הימים חג שבעת דפסח ושבעת ימי החג ס

והיה כאזרח
הארץ וכל ערל
לא יאכל בו תורה
אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם
ויעשו כל בני
ישראל כאשר
צוה יהוה את
משה ואת אהרן
כן עשו
ויהי בעצם
היום הזה הוציא
יהוה את בני
ישראל מארץ
מצרים על צבאתם

וידבר יהוה אל
משה לאמר
קדש לי כל בכור
פטר כל רחם

בבני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא
ויאמר משה אל
העם זכור את היום
הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית
עבדים כי בחזק
יד הוציא יהוה
אתכם מזה ולא
יאכל חמץ היום
אתם יצאים בחדש
האביב והיה כי
יביאך יהוה אל
ארץ הכנעני ו
והחתי והאמרי
והחוי והיבוסי
אשר נשבע
לאבתיך לתת לך
ארץ זבת חלב
ודבש ועבדת את

העבדה הזאת
בחדש הזה שבעת
ימים תאכל מצת
וביום השביעי
חג ליהוה מצות
יאכל את שבעת
הימים ולא יראה
לך חמץ ולא יראה
לך שאר בכל גבלך
והגדת לבנך ביום
ההוא לאמר בעבור
זה עשה יהוה לי
בצאתי ממצרים
והיה לך לאות על
ידך ולזכרון בין
עיניך למען תהיה
תורת יהוה בפיך
כי ביד חזקה
הוצאך יהוה ממצרים
ושמרת את

יאכל כג ואתה קח לך וביום הראשון בבית אחד זכור את היום מצות יאכל וכי יגף שור ואם יותר כל זכר דאשם ובשר זבח ואם נדר ב׳ בו וכל השרץ
אשר ייעד ביום זבחכם ונטעתם כל עץ ביום ההוא יאכל ובחמשה עשר דמוסף אך כאשר יאכל שבעת ימים ס ולגר הגר בתוככם ה וסימנ
תורה אחת יהיה והיתה לכם על בן אמרתי לבני ושמרתם והיה ונפלו אותה דיחזקאל ויהוא חסו ס צבאות ג ויהי מקץ נהלת צבי לשני שדי צבאות ס

החקה הזאת ׃
למועדה מימים
ימימה ׃
והיה כי יבאך יהוה
אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך
ולאבתיך ונתנה
לך ׃ והעברת כל
פטר רחם ליהוה
וכל פטר שגר
בהמה אשר יהיה
לך הזכרים ליהוה ׃
וכל פטר חמר
תפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו
וכל בכור אדם
בבניך תפדה ׃ והיה
כי ישאלך בנך
מחר לאמר מה
זאת ואמרת אליו

בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים
מבית עבדים ׃ ויהי
כי הקשה פרעה
לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור
בארץ מצרים
מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן
אני זבח ליהוה ׃
כל פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה ׃
והיה לאות על
ידכה ולטוטפת
בין עיניך כי בחזק
יד הוציאנו יהוה
ממצרים ׃
ויהי בשלח
פרעה את העם
ולא נחם אלהים

דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי
אמר אלהים פן
ינחם העם בראתם
מלחמה ושבו ׃
מצרימה ׃ ויסב
אלהים את העם
דרך המדבר ים
סוף וחמשים
עלו בני ישראל
מארץ מצרים ׃
ויקח משה את
עצמות יוסף ׃
עמו כי השבע
השביע את בני
ישראל לאמר ׃
פקד יפקד אלהים
אתכם והעליתם
את עצמתי מזה
אתכם ׃ ויסעו מסכת

וישבו ה׳ דפי וסימנהון וישבו ויחנו וישבו הזמים על אהלי תפל וחזונם אולי ישמעו ויתכסו שקים וישבו לשרי מטריא וילכו עמו ס נכחו ב׳ תחנו על הים כי נכחו ויגאו ס
ופרעה ג׳ וסימנהון ופרעה חלם ופרעה הקריב ולכה ותכבדו את ס

ויחנו באתם בקצה
המדבר׃ ויהוה
הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן
לנחתם הדרך
ולילה בעמוד
אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה׃
לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד
האש לילה לפני
העם׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני
פי החירת בין
מגדל ובין הים
לפני בעל צפן
נכחו תחנו על

הים׃ ואמר פרעה
לבני ישראל נבכים
הם בארץ סגר
עליהם המדבר׃
וחזקתי את לב
פרעה ורדף
אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו
וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו
כן׃ ויגד למלך
מצרים כי ברח
העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו
אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו
כי שלחנו את
ישראל מעבדנו׃
ויאסר את רכבו
ואת עמו לקח

עמו׃ ויקח שש
מאות רכב בחור
וכל רכב מצרים
ושלשם על כלו׃
ויחזק יהוה את
לב פרעה מלך
מצרים וירדף
אחרי בני ישראל
ובני ישראל יצאים
ביד רמה׃ וירדפו
מצרים אחריהם
וישיגו אותם
חנים על הים כל
סוס רכב פרעה
ופרשיו וחילו על
פי החירת לפני
בעל צפן׃ ופרעה
הקריב וישאו
בני ישראל את
עיניהם והנה

ויאמרו ג בטעמ׳ וסימנהון לא נוכל עד אשר אל משה לו הנשיאים ס

ותחרשון ב חד חסר וחד מלא וסימנהון יהוה ילחם מי יתן החרש כתריה מלא ס

ואכבדה ג וסימנהון ואכבדה בפרעה וחכידו ואריעה כי ואכבדה ס

מצרים נסע אח
אחריהם וייראו
מאד ויצעקו בני
ישראל אל יהוה
ויאמרו אל משה
המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו
למות במדבר
מה זאת עשית
לנו להוציאנו
ממצרים הלא
זה הדבר אשר
דברנו אליך
במצרים לאמר
חדל ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב
לנו עבד את
מצרים ממתנו
במדבר ויאמר
משה אל העם

אל תיראו התיצבו
וראו את ישועת
יהוה אשר יעשה
לכם היום כי
אשר ראיתם את
מצרים היום לא
תספו לראתם
עוד עד עולם
יהוה ילחם לכם
ואתם תחרשון

ויאמר יהוה אל
משה מה תצעק
אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו
ואתה הרם את
מטך ונטה את
ידך על הים ו
ובקעהו ויבאו
בני ישראל בתוך

הים ביבשה ואני
הנני מחזק את לב
מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו
ברכבו ובפרשיו
וידעו מצרים כי
אני יהוה בהכבדי
בפרעה ברכבו
ובפרשיו ויסע
מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה
ישראל וילך
מאחריהם ויסע
עמוד הענן מ
מפניהם ויעמד
מאחריהם ויבא
בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל
ויהי הענן והחשך

ויצעקו ד וסימנהון ויבאו שטרי והנה מצרים נסע וישם מאפל רכב ברזל יוציאם יעילים ויפנו יהודה ס המבלי ד וסימנהון אין קברים אין אלהים וחבירו וחבירו ס הרם ג ב מלרע וחד מלעל ואתה הרם את קרא בגרון אל תחשוך ויאמר הרם לך ס נסע ב ופרעה הקריב ויסעו מהר ס תוסיפו ד ב חסר וב מלא לראתם עוד על הדבר הביא מנחת על מה תכו ס תרי׳ בתור מלא ס

ישועת ה וסימנהון התיצבו וראו חשף יהוה מי יתן קרמיה ותלים זכרו חסדו לא לכם להלחם בזאת ס

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃

וְיַסְּעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּצִבְאֹתָם וְעָשׂוּ הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃

בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעַרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו וְכָל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפָּסַח׃

וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃

וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה׃

בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃

לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא־יִשְׁבְּרוּ בוֹ כְּכָל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃

וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמוֹעֲדוֹ חֵטְא הָאִישׁ הַהוּא יִשָּׂא׃

וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃

וּבְיוֹם הָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר׃

כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה אֵשׁ לָיְלָה׃

וְלְפִי הֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שָׁם הֶעָנָן שָׁם חָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הֶעָנָן יִשְׁכֹּן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃

וְאִם־הַרְבֵּה יָמִים יַעֲשֶׂה הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ׃

וְיֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃

וְיֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃

אוֹ יָמִים אוֹ חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וְנֶעֱלָה הוּא יִסָּעוּ׃

עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מָנוֹחַ׃

וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה׃

וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ׃

וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא תַּבְעֵרָה כִּי־בָעֲרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה׃

וְהָאסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃

זָכַרְנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים וְאֶת־הָאֲבַטִּחִים וְאֶת־הֶחָצִיר וְאֶת־הַבְּצָלִים וְאֶת־הַשּׁוּמִים׃

וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל־הַמָּן עֵינֵינוּ׃

וְהַמָּן כִּזְרַע גַּד הוּא וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח׃

שָׁטְטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם אוֹ דָכּוּ בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן׃

וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל־הַמַּחֲנֶה לָיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו׃

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וַיִּחַר־אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לָמָּה הֲרֵעוֹתָ לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם אֶת־מַשָּׂא כָּל־הָעָם הַזֶּה עָלָי׃

הַאָנֹכִי הָרִיתִי אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה אִם־אָנֹכִי יְלִדְתִּיהוּ כִּי תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת־הַיֹּנֵק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו׃

מֵאַיִן לִי בָשָׂר לָתֵת לְכָל־הָעָם הַזֶּה כִּי־יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה־לָּנוּ בָּשָׂר וְנֹאכֵלָה׃

לֹא־אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי לָשֵׂאת אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃

וְאִם־כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה לִי הָרְגֵנִי נָא הָרֹג אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל־אֶרְאֶה בְּרָעָתִי׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱסֹף לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְנִצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃

וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי עֲלֵהֶם וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ׃

וְאֶל־הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר כִּי טוֹב לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וַאֲכַלְתֶּם׃

לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמָיִם וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם׃

עַד חֹדֶשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאַפְּכֶם וְהָיֶה לָכֶם לְזָרָא יַעַן כִּי מְאַסְתֶּם אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וַתִּבְכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר לָמָּה זֶּה יָצָאנוּ מִמִּצְרָיִם׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים׃

הֲצֹאן וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וּמָצָא לָהֶם אִם אֵת כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲיָד יְהוָה תִּקְצָר עַתָּה תִּרְאֶה הֲיִקְרְךָ דְבָרִי אִם־לֹא׃

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֵת דִּבְרֵי יְהוָה וַיֶּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סָבִיב לָאֹהֶל׃

וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיָּאצֶל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ׃

וַיִּשָּׁאֲרוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵמָּה בַּכְּתֻבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֹהֱלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה׃

וַיָּרָץ הַנַּעַר וַיַּגֶּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמַר אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה׃

וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה מִבְחֻרָיו וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מֹשֶׁה כְּלָאֵם׃

וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵהֶם׃

וַיֶּאֱסֹף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָז שַׂלְוִים מִן־הַיָּם וַיַּטֵּשׁ עַל־הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכֹה כְּדֶרֶךְ יוֹם סָבִיב לַמַּחֲנֶה וְכְאַמָּתַיִם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ׃

וַיָּקָם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־יוֹם הַמָּחֳרָת וַיַּאַסְפוּ אֶת־הַשַּׂלְוִי הַמַּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה חֳמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃

הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד׃

וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי־שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם הַמִּתְאַוִּים׃

מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת׃

וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּׁה כֻשִׁית לָקָח׃

וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ־בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם־בָּנוּ דִבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃

וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם׃

וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃

וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ־נָא דְבָרָי אִם־יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר־בּוֹ׃

לֹא־כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא׃

פֶּה אֶל־פֶּה אֲדַבֶּר־בּוֹ וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידוֹת וּתְמוּנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה׃

וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּם וַיֵּלֶךְ׃

וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל־מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַת׃

וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל־נָא תָּשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃

אַל־נָא תְהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַחֲצִי בְשָׂרוֹ אָכוּל׃

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף׃

וַתִּסָּגֵר מִרְיָם שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְהָעָם לֹא־נָסַע עַד הֵאָסֵף מִרְיָם׃

וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

שְׁלַח־לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלְחוּ כֹּל נָשִׂיא בָּהֶם׃

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל־פִּי יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃

וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן־זַכּוּר׃

לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שָׁפָט בֶּן־חוֹרִי׃

לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃

לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן־יוֹסֵף׃

לְמַטֵּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃

לְמַטֵּה בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶן־רָפוּא׃

לְמַטֵּה זְבוּלֻן גַּדִּיאֵל בֶּן־סוֹדִי׃

לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶן־סוּסִי׃

לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן־גְּמַלִּי׃

לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן־מִיכָאֵל׃

לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶן־וָפְסִי׃

לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן־מָכִי׃

אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן יְהוֹשֻׁעַ׃

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ־זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר׃

וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מָה הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחָזָק הוּא הָרָפֶה הַמְעַט הוּא אִם־רָב׃

וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הִוא אִם־רָעָה וּמָה הֶעָרִים אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בָּהֶן הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים׃

וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא אִם־רָזָה הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם־אֵין וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יְמֵי בִכּוּרֵי עֲנָבִים׃

וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר צִן עַד־רְחֹב לְבֹא חֲמָת׃

וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹעַן מִצְרָיִם׃

וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשָּׂאֻהוּ בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם וּמִן־הָרִמֹּנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים׃

לַמָּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכֹּל עַל אֹדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיָּשֻׁבוּ מִתֻּר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃

וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּארָן קָדֵשָׁה וַיָּשִׁבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת כָּל־הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת פְּרִי הָאָרֶץ׃

וַיְסַפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה פִּרְיָהּ׃

אֶפֶס כִּי עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלוֹת מְאֹד וְגַם־יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם׃

עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן׃

וַיַּהַס כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל לָהּ׃

וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃

וַיֹּצִיאוּ דִבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃

וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִלִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃

וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃

וַיִּלֹּנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לוּ־מַתְנוּ בְאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ לוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ׃

וְלָמָה יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ לָבַז הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרָיְמָה׃

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃

וַיִּפְּלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם מִנֶּגֶד כָּל־קְהַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וְיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בִגְדֵיהֶם׃

וַיֹּאמְרוּ אֶל כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד׃

אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנָתְנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר הִוא זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃

אַךְ בַּיהוָה אַל־תִּמְרֹדוּ וְאַתֶּם אַל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחְמֵנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה אִתָּנוּ אַל־תִּירָאוּם׃

וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה לִרְגֹּם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְאֹהֶל מוֹעֵד אֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד אָנָה יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד אָנָה לֹא־יַאֲמִינוּ בִּי בְּכֹל הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃

אַכֶּנּוּ בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי הֶעֱלִיתָ בְכֹחֲךָ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ׃

וְאָמְרוּ אֶל־יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עַיִן בְּעַיִן נִרְאִים אַתָּה יְהוָה וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבְעַמּוּד עָנָן אַתָּה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃

וְהֵמַתָּה כְּאִישׁ אֶחָד אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֲךָ לֵאמֹר׃

מִבְּלִי יְכֹלֶת יְהוָה לְהָבִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר׃

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃

יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד נֹשֵׂא עָוֹן וָפָשַׁע וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃

סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

וְאוּלָם חַי־אָנִי וְיִמָּלֵא כְבוֹד יְהוָה אֶת כָּל־הָאָרֶץ׃

כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרֹאִים אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃

אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם וְכָל־מְנַאֲצַי לֹא יִרְאוּהָ׃

וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי וְהֵבֵאתִי אֹתוֹ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּא שָׁמָּה וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה׃

וְהָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בָּעֵמֶק מָחָר פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃

עַד־מָתַי לָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי שָׁמָעְתִּי׃

אֱמֹר אֲלֵהֶם חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־ל

מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנהו יהוה איש מלחמה יהוה
שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן ימינך יהוה נאדרי בכח וימינך
יהוה תרעץ אויב וברב גאונך תהרס
קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה

פלא׃ נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ נחית
ברחמיך עם זו גאלת׃ נחלת בעזך אל נוה
קדשך׃ שמעו עמים ירגזון׃ חיל
אחז ישבי פלשת׃ אז נבהלו אלופי
אדום׃ אילי מואב יאחזמו רעד׃ נמגו
כל ישבי כנען׃ תפל עליהם אימתה
ופחד׃ בגדל זרועך ידמו כאבן׃ עד
יעבר עמך יהוה׃ עד יעבר עם זו
קנית׃ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך׃ מכון
לשבתך פעלת יהוה׃ מקדש אדני כוננו
ידיך׃ יהוה ימלך לעלם ועד׃ כי בא
סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃
ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלות׃ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים׃ ויסע משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא
מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם
על כן קרא שמה מרה׃ וילן העם על משה לאמר מה נשתה׃ ויצעק
אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים ויתקו המים שם שם

חק ומשפט ג̇ וסימנהון שם שם לו וישם לו חק דיהושע כי עזרא הכין ודוד וישמה לחק ולמש̇ ○

הכינו והכינו ב̇ וסימנהון והיה ביום הששי רשית הכינו לפעמר

וכל דברי הימ̇ דכות הון הכינו והכינו בר מן ב̇ והכינו לאחיכם לבית אבותיכם ○

לו חק ומשפט
ושם נסהו ויאמר
אם שמוע תשמע
לקול יהוה אלהיך
והישר בעיניו
תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת
כל חקיו כל המ
המחלה אשר
שמתי במצרים
לא אשים עליך
כי אני יהוה רפאך
ויבאו אילמה
ושם שתים עשרה
עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם
על המים ויסעו
מאילם ויבאו כל
עדת בני ישראל
אל מדבר סין

אשר בין אילם
ובין סיני בחמשה
עשר יום לחדש
השני לצאתם
מארץ מצרים וילינו
כל עדת בני ישראל
על משה
ועל אהרן במדבר
ויאמרו אלהם בני
ישראל מי יתן
מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים
בשבתנו על סיר
הבשר באכלנו
לחם לשבע כי
הוצאתם אתנו
אל המדבר הזה
להמית את כל
הקהל הזה ברעב
ויאמר יהוה

אל משה הנני
ממטיר לכם לחם מן
השמים ויצא העם
ולקטו דבר יום
ביומו למען אנסנו
הילך בתורתי אם
לא והיה ביום
הששי והכינו את
אשר יביאו והיה
משנה על אשר
ילקטו יום יום
ויאמר משה ו
ואהרן אל כל בני
ישראל ערב
וידעתם כי יהוה
הוציא אתכם
מארץ מצרים
ובקר וראיתם
את כבוד יהוה
בשמעו את תלנתיכם

י̇ פסוק אית בה̇ כל כל יהויה מלה בניהון ויאמר אם שמע ויתיעבו פנות כל העם ויעץ יהוה רעב כי יהיה ומלכים ושבנו תחתיו כל ועתה אל ישיא וישתחוו לו כל מלכים אך כל הכל כל אדם ראיתה כל כקמתם ○ לשבע ד̇ וחס וסימ̇ באכלנו לחם לשבע ואכלתם לחמכם עדה שלח להם

יום יום ז̇ ויהי כדברה אל יוסף ה̇ והיה ביום הששי ואתי יום יום ידרשון לשלמי נדרי ברוך יהוה על דלתתי ואהיה שעשעים ○

ונחנו ג וסימנהון ונחנו מה
כי תלינו ואחיו ונחנו עליו כאשר יפתר
בתריה במשריתה

ויאמר משה אלהם ג בתורה וסי
הוא הלחם איש אל יותר אם יעברו בני

ויבדל אל כל עדת בני ישראל ב
וסימנהון ויהי כדבר קרשים ותח

עַל יְהוָה וְנַחְנוּ מָה
כִּי תַלִּינוּ עָלֵינוּ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה
לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר
לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר
לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ
יְהוָה אֶת תְּלֻנֹּתֵיכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם מַלִּינִם
עָלָיו וְנַחְנוּ מָה
לֹא עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם
כִּי עַל יְהוָה
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל
כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ
לִפְנֵי יְהוָה כִּי
שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶם
וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן
אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ

אֶל הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה
כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה
בֶּעָנָן
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר
שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלוּנֹּת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר
אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין
הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ
בָשָׂר וּבַבֹּקֶר
תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל
הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת
הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר
הָיְתָה שִׁכְבַת
הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה
וַתַּעַל שִׁכְבַת
הַטָּל וְהִנֵּה עַל

פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק
מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר
עַל הָאָרֶץ וַיִּרְאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל אָחִיו
מָן הוּא כִּי לֹא
יָדְעוּ מַה הוּא
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה לָכֶם
לְאָכְלָה זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ
לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר
לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר
נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ
לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ
תִּקָּחוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ
הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט

כי אני יהוה אלהיכם ו וסימנהון ולקחתי אתכם לי שמעתי את תלנות והתקדשתם ודומיה מ
משפט אחד יהיה ולא תונו איש את עמיתו לא תעשו לכם לחם לא אכלתם ואת שבתותי קד שר
שכן כיון הד קדישי ס וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ג וסימנהון ולקחתי שמעתי שכן ס
אמוריה אל כל עדת בני ישראל ג קרבו לפני יהוה קחו מאתכם ויקהל הארץ אשר עבדנו ס
ובבקר ו וסימנהון שמעתי את תלונת ויהי בערב ביום נטעך תפלתי תקדמך בערב היא אמר למלך ס

זה הדבר אשר צוה יהוה ד וסימ
לקטו ממנו ולא העדיף ראשי המטות
לבנות צלפחד ס לגלגלת ב עמר בקע

וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃
לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃
קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃
שֶׁמֶן לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃
וְאַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְכָל־חֲכַם־לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחוֹ אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו׃
אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־בַּדָּיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת־פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃
אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־לֶחֶם הַפָּנִים׃
וְאֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃
וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח הַמִּשְׁכָּן׃
אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃
אֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ וְאֶת־אַדְנֵיהֶן וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר׃
אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת־מֵיתְרֵיהֶם׃
אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃
וַיֵּצְאוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ וְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר נְדָבָהּ רוּחָהּ אֹתָהּ הֵבִיאוּ אֶת־קָרְבַּן יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃
וְהָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים בָּאוּ כָּל־נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָשֶׁק וְכוּמָז וְטַבַּעַת וְעָגִיל כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃
וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃
כָּל־מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃
וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃
וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃
וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת־אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃
כֹּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃
וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃
וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃
וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאָה וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה מְלָאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃
וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן׃
מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃
וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ אֶל־הַקָּרֵב אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃
וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃
וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃
וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃
וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃
וַיַּעַשׂ כָּל־חֲכַם־לֵב בָּעֹשִׂים אֶת־הַמְּלָאכָה לַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃
אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃
וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר לְבָד׃
וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית׃
חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃
וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וַתֵּהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃
וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃
אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמּוֹת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃
וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃
וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה אֲשֶׁר בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי נְחֹשֶׁת וַיָּבֵא אֶת־הַקְּרָסִים אֶל־הַלֻּלְאֹת וַיְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל וַתֵּהִי אֶחָד׃
וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃
עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃
שְׁתַּיִם יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרָשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃
וְאֶת־עֶשְׂרִים קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן עָשָׂה אַרְבָּעִים אַדְנֵי כָסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו׃
וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן צָפוֹנָה עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרָשׁ׃
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃
וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם׃
וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת אַחַת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעוֹת׃
וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירֵכָתָיִם יָמָּה׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּרִיחַ הַתִּיכֹן בָּרֵחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃
וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִחִם זָהָב׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ׃
וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃
וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃
וְאֶת־עַמֻּדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת־וָוֵיהֶם וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם זָהָב וְחָמֻשֵׁי נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ אֶת־בְּצַלְאֵל אֶת־הָאָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃
וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃
וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃
וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃
וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרוֹן׃
וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃
וַיַּעַשׂ שְׁנַיִם כְּרוּבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃
כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃
וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃
וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃
וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃
לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְנִסַּךְ בָּהֶם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־הַקְּשָׂוֹת וְאֶת־הַמְנַקִּיֹּת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן זָהָב סָגוּר׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃
וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃
שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וְשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃
וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃
כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃
וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃
כִּכָּר זָהָב עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ׃
וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃
וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל־שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃
וַיִּתֵּן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה׃
וַיִּקְטֹר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃
וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃
וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ׃
וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃
וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבוֹ מִלְּמָטָּה עַד חֲצִיוֹ׃
וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעוֹת בְּאַרְבַּע קְצוֹת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת לְבָתִּים לַבַּדִּים׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת׃
וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְאֶת־כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וַיַּעַשׂ אֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃
עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃
וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃
וְלִפְאַת יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה׃
וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃
וַיְהִי קְלָעִים לַכָּתֵף הָאֶחָת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃
וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הֶחָצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃
כָּל־קַלְעֵי הֶחָצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
וְהָאֲדָנִים לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כָּל־עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃
וְהַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְקֹמָה בְּרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי הֶחָצֵר׃
וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃
וְכָל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְהֶחָצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת׃
אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃
כָּל־הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכָל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וְשֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף שְׁבַע מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁה שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֶת־אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃
וְאֶת־הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמֻּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם׃
וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת ה

אחת ו̇ פתח זק̇ וסימנהון קח צנצנת אחת ויסבו את העיר ויחלק לכל העם גזרו את הילד והנה ככר עפרת ועתה אכבד כא ותהיו האחת כיוד אחר עד המכבה ומהלית והאחת

וכל הקות מנה שנה והיה וסימנ המשרב ופורתיון אחת פת בר מן א בלי יהוה לבית שבה אחת

שמו מן והוא כזרע
גד לבן וטעמו
כצפיחת בדבש
ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה
יהוה מלא העמר
ממנו למשמרת
לדרתיכם למען
יראו את הלחם
אשר האכלתי
אתכם במדבר
בהוציאי אתכם
מארץ מצרים
ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת
אחת ותן שמה
מלא העמר מן
והנח אתו לפני
יהוה למשמרת
לדרתיכם כאשר

צוה יהוה אל משה
ויניחהו אהרן לפני
העדת למשמרת
ובני ישראל אכלו
את המן ארבעים
שנה עד באם אל
ארץ נושבת את
המן אכלו עד באם
אל קצה ארץ
כנען והעמר
עשרית האיפה הוא

ויסעו כל עדת בני
ישראל ממדבר
סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו
ברפידים ואין מים
לשתת העם וירב
העם עם משה
ויאמרו תנו לנו

מים ונשתה ויאמר
להם משה מה
תריבון עמדי מה
תנסון את יהוה
ויצמא שם העם
למים וילן העם על
משה ויאמר למה
זה העליתנו ממצרים
להמית אתי ואת
בני ואת מקני בצמא
ויצעק משה אל
יהוה לאמר מה
אעשה לעם הזה
עוד מעט וסקלני
ויאמר יהוה אל
משה עבר לפני
העם וקח אתך
מזקני ישראל
ומטך אשר הכית
בו את היאר קח

וקח י̇ג̇ וסימנהון לך נא אל הצאן קח לך סמים ... מזקני ישראל וקח מאתם מטה ... ימיב ... ותריבון ג̇ וסימנ מה תריבון עמדי האתם אם לאל תריבון

למים ה̇ וסימנהון ויצמא שם העם ... ואדיריהם שלחו צעיריהם ... למים

ה׳ חסי׳ בלשנ׳ וסימנהון ועל נסתם את יהוה לנסתך לדעך ולמען נסתך לנסתו דמתיא
נסי ב׳ וסימנהון ויבן משה מזבח חנה אשא אל גוים ידי

וידי ד׳ וסימנהון משה כבדים
מעשה חדש וידיו עם הארץ ובהלנה
אדם מדחות

בידך והלכת הנני
עמד לפניך שם
על הצור בחרב
והכית בצור ויצאו
ממנו מים ושתה
העם ויעש כן משה
לעיני זקני ישראל
ויקרא שם המקום
מסה ומריבה על
ריב בני ישראל
ועל נסתם את יהוה
לאמר היש יהוה
בקרבנו אם אין

ויבא עמלק וילחם
עם ישראל ברפידם
ויאמר משה אל
יהושע בחר לנו
אנשים וצא
הלחם בעמלק

מחר אנכי נצב
על ראש הגבעה
ומטה האלהים
בידי ויעש יהושע
כאשר אמר לו
משה להלחם
בעמלק ומשה
אהרן וחור עלו
ראש הגבעה והיה
כאשר ירים משה
ידו וגבר ישראל
וכאשר יניח ידו
וגבר עמלק וידי
משה כבדים ויקחו
אבן וישימו
תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו
בידיו מזה אחד
ומזה אחד ויהי
ידיו אמונה עד

בא השמש ויחלש
יהושע את עמלק
ואת עמו לפי חרב

ויאמר יהוה אל
משה כתב זאת
זכרון בספר ושים
באזני יהושע כי
מחה אמחה את
זכר עמלק מתחת
השמים ויבן משה
מזבח ויקרא שמו
יהוה נסי ויאמר
כי יד על כס יה
מלחמה ליהוה
בעמלק מדר דר

וישמע יתרו כהן
מדין חתן משה
את כל אשר עשה

ואת עמו ז׳ וסימנהון ויאסר את רכבו ויחלש יהושע או יעלה הרם ויאמר יהוה אל
יהושע [illegible] ויבא יחזקיהו וה שרים ויאמר ללוים המבינים
ושים ט׳ וסימנהון פסח איש ושים באזני יהושע ושים [illegible] ושים אתו על נס ושים
[illegible] ושים פחות תחתיהם ושים עליה מרים [illegible] ואיש ושים אמריו בלבבך

אם אין ד׳ וסימנהון היש יהוה בקרבנו
היש בה עץ אם אין אותה דבר אם אותה
אתה שמע לו

עמד וגם כל העם
הזה על מקמו יבא
בשלום וישמע
משה לקול חתנו
ויעש כל אשר
אמר ויבחר משה
אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם
ראשים על העם
שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים
ושרי עשרת
ושפטו את העם
בכל עת את הדבר
הקשה יביאון
אל משה וכל
הדבר הקטן
ישפוטו הם וישלח
משה את חתנו
וילך לו אל ארצו

בחדש השלישי
לצאת בני ישראל
מארץ מצרים
ביום הזה באו
מדבר סיני ויסעו
מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחנו
במדבר ויחן שם
ישראל נגד ההר
ומשה עלה אל
האלהים ויקרא
אליו יהוה מן ההר
לאמר כה תאמר
לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל
אתם ראיתם אשר
עשיתי למצרים
ואשא אתכם
על כנפי נשרים

ואבא אתכם אלי
ועתה אם שמוע
תשמעו בקלי
ושמרתם את
בריתי והייתם לי
סגלה מכל העמים
כי לי כל הארץ
ואתם תהיו לי
ממלכת כהנים
וגוי קדוש אלה
הדברים אשר
תדבר אל בני
ישראל ויבא
משה ויקרא
לזקני העם וישם
לפניהם את כל
הדברים האלה
אשר צוהו יהוה
ויענו כל העם
יחדו ויאמרו כל

אֲשֶׁר הִבְרִיחַ
נַעֲשָׂה וְיָשָׁב מֹשֶׁה
אֶת דִּבְרֵי הָעָם
אֶל יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
הִנֵּה אָנֹכִי בָּא
אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן
בַּעֲבוּר יִשְׁמַע
הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ
וְגַם בְּךָ יַאֲמִינוּ
לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה
אֶת דִּבְרֵי הָעָם
אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵךְ אֶל הָעָם וְ
וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם
וּמָחָר וְכִבְּסוּ
שְׂמָלֹתָם וְהָיוּ
נְכֹנִים לַיּוֹם הַ
הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד
לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל
הַר סִינָי וְהִגְבַּלְתָּ
אֶת הָעָם סָבִיב
לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר
וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כֹּל
הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת
יוּמָת לֹא תִגַּע בּוֹ
יָד כִּי סָקוֹל יִסָּקֵל
אוֹ רֹה יֹרֶה
אִם בְּהֵמָה אִם
אִישׁ לֹא יִחְיֶה
בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל
הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר
מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל
הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת
הָעָם וַיְכַבְּסוּ
שִׂמְלֹתָם וַיֹּאמֶר
אֶל הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים
לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים
אַל תִּגְּשׁוּ אֶל
לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל
אֶשָּׁה וַיִּחְיוּ הֲיוֹם
הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת
אֶל יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
יִחַן אֶלֹהִים
חֲשֵׁלִשִׁי בִּהְיֹת
נַעֲלֵה וְיָשָׁב אַהֲרֹן
עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים
וְהָעָם אַל יֶהֶרְסוּ
לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה
פֶּן יִפְרֹץ בָּהֶם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל
הָעָם לַעֲלוֹת אֶל
הַר סִינָי כִּי אַתָּה
הַעִדוֹתָ בָּנוּ לֵאמֹר
הַגְבֵּל אֶת הָהָר
וְקִדַּשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו יְהוָה לֵךְ רֵד
וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן
עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים
וְהָעָם אַל יֶהֶרְסוּ
לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה
פֶּן יִפְרֹץ בָּהֶם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר
אֵלֵיהֶם הֱיוּ נְכֹנִים
לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים
אַל תִּגְּשׁוּ אֶל
אִשָּׁה וַיִּחְיוּ הֲיוֹם
הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת
הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת
וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד
עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר
חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד
כָּל הָעָם אֲשֶׁר
בַּמַּחֲנֶה וַיּוֹצֵא
מֹשֶׁה אֶת הָעָם
לִקְרַאת הָאֱלֹהִים
מִתַּחַת הָהָר וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתַחְתִּית הָהָר וְהַר
סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִ
מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד
עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ
וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן
הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד
כָּל הָהָר מְאֹד
וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד
מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל
וַיֵּרֶד יְהוָה עַל
הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ
הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה
לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ
הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה רֵד הָעֵד
בָּעָם פֶּן יֶהֶרְסוּ
אֶל יְהוָה לִרְאוֹת
וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב
וְגַם הַכֹּהֲנִים
הַנִּגָּשִׁים אֶל יְהוָה
יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן יִפְרָץ
בָּם יְהוָה וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל יְהוָה
לֹא יוּכַל הָעָם
לַעֲלוֹת אֶל הַר סִינָי
כִּי אַתָּה הַעַדְתָּ
בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל
אֶת הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
לֵךְ רֵד וְעָלִיתָ
אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ
וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
אַל יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת
אֶל יְהוָה פֶּן יִפְרָץ
בָּם וַיֵּרֶד מֹשֶׁה
אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר
אֱלֹהִים אֵת כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
לֵאמֹר אָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים
לֹא יִהְיֶה לְךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל פָּנָי לֹא תַעֲשֶׂה
לְךָ פֶסֶל וְכָל
תְּמוּנָה אֲשֶׁר
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתָּחַת וַאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִתַּחַת
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם
כִּי אָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת
עַל בָּנִים עַל
שִׁלֵּשִׁים וְעַל
רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים
לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתָי לֹא תִשָּׂא
אֶת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא
כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה
אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא
אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא
זָכוֹר אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ כַּבֵּד
אֶת אָבִיךָ וְאֶת
אִמֶּךָ לְמַעַן
יַאֲרִיכֻן יָמֶיךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ לֹא תִרְצָח
לֹא תִנְאָף
לֹא תִגְנֹב
לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ
עֵד שָׁוְא
לֹא תַחְמֹד בֵּית
רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד
אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ
וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ
וַחֲמֹרוֹ וְכֹל
אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ
וְכָל הָעָם רֹאִים
אֶת הַקּוֹלֹת
וְאֶת הַלַּפִּידִם
וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת הָהָר עָשֵׁן
וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ
וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה
דַּבֶּר אַתָּה עִמָּנוּ
וְנִשְׁמָעָה וְאַל
יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים
פֶּן נָמוּת וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל הָעָם
אַל תִּירָאוּ כִּי
לְבַעֲבוּר נַסּוֹת
אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים
וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה
יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵיכֶם
לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ
וַיַּעֲמֹד הָעָם
מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ
אֶל הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר
שָׁם הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה כֹּה
תֹאמַר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם
רְאִיתֶם כִּי מִן
הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי
עִמָּכֶם לֹא תַעֲשׂוּן
אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף
וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא
תַעֲשׂוּ לָכֶם
מִזְבַּח אֲדָמָה
תַּעֲשֶׂה לִי וְזָבַחְתָּ
עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ
וְאֶת שְׁלָמֶיךָ
אֶת צֹאנְךָ וְאֶת
בְּקָרֶךָ בְּכָל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי
אָבוֹא אֵלֶיךָ
וּבֵרַכְתִּיךָ
וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים
תַּעֲשֶׂה לִי לֹא
תִבְנֶה אֹתָם
גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ
הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ
וַתְּחַלְלֶהָ
וְלֹא תַעֲלֶה
בְמַעֲלֹת עַל
מִזְבְּחִי אֲשֶׁר
לֹא תִגָּלֶה
עֶרְוָתְךָ עָלָיו
וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תָּשִׂים
לִפְנֵיהֶם
כִּי תִקְנֶה עֶבֶד
עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים
יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת
יֵצֵא לַחָפְשִׁי
חִנָּם אִם בְּגַפּוֹ
יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא
אִם בַּעַל אִשָּׁה
הוּא וְיָצְאָה
אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ
אִם אֲדֹנָיו יִתֶּן
לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה
לוֹ בָּנִים אוֹ
בָנוֹת הָאִשָּׁה
וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה
לַאדֹנֶיהָ וְהוּא
בְּגַפּוֹ יֵצֵא
וְאִם אָמוֹר יֹאמַר
הָעֶבֶד אָהַבְתִּי
אֶת אֲדֹנִי אֶת
אִשְׁתִּי וְאֶת
בָּנָי לֹא אֵצֵא
חָפְשִׁי וְהִגִּישׁוֹ
אֲדֹנָיו אֶל
הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ
אֶל הַדֶּלֶת אוֹ
אֶל הַמְּזוּזָה
וְרָצַע אֲדֹנָיו
אֶת אָזְנוֹ
בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ
לְעֹלָם וְאִישׁ
כִּי יִמְכֹּר אֶת
בִּתּוֹ לְאָמָה
לֹא תֵצֵא כְּצֵאת
הָעֲבָדִים
אִם רָעָה בְּעֵינֵי
אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר
לוֹ יָעָדָהּ
וְהֶפְדָּה לְעַם
נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל
לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ
בָּהּ וְאִם לִבְנוֹ
יִיעָדֶנָּה
כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת
יַעֲשֶׂה לָהּ
אִם אַחֶרֶת
יִקַּח לוֹ שְׁאֵרָהּ
כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ
לֹא יִגְרָע
וְאִם שְׁלֹשׁ
אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה
לָהּ וְיָצְאָה
חִנָּם אֵין כָּסֶף
מַכֵּה אִישׁ
וָמֵת מוֹת יוּמָת
וְאִישׁ לֹא צָדָה
וְהָאֱלֹהִים
אִנָּה לְיָדוֹ
וְשַׂמְתִּי לְךָ
מָקוֹם אֲשֶׁר
יָנוּס שָׁמָּה
וְכִי יָזִד אִישׁ
עַל רֵעֵהוּ
לַהֲרָגוֹ בְּעָרְמָה
מֵעִם מִזְבְּחִי
תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת
וּמַכֵּה אָבִיו
וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת
וְגֹנֵב אִישׁ
וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא
בְּיָדוֹ מוֹת יוּמָת
וּמְקַלֵּל אָבִיו
וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת
וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים
וְהִכָּה אִישׁ
אֶת רֵעֵהוּ
בְּאֶבֶן אוֹ
בְאֶגְרֹף וְלֹא
יָמוּת וְנָפַל
לְמִשְׁכָּב
אִם קָם הֻלַּךְ
בַּחוּץ עַל
מִשְׁעַנְתּוֹ
וְנָקָה הַמַּכֶּה
רַק שִׁבְתּוֹ
יִתֵּן וְרָפֹא
יְרַפֵּא
וְכִי יַכֶּה אִישׁ
אֶת עֶבְדּוֹ
אוֹ אֶת אֲמָתוֹ
בַּשֵּׁבֶט וּמֵת
תַּחַת יָדוֹ
נָקֹם יִנָּקֵם
אַךְ אִם יוֹם
אוֹ יוֹמַיִם
יַעֲמֹד לֹא
יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ
הוּא
וְכִי יִנָּצוּ
אֲנָשִׁים
וְנָגְפוּ אִשָּׁה
הָרָה וְיָצְאוּ
יְלָדֶיהָ
וְלֹא יִהְיֶה
אָסוֹן עָנוֹשׁ
יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר
יָשִׁית עָלָיו
בַּעַל הָאִשָּׁה
וְנָתַן בִּפְלִלִים
וְאִם אָסוֹן
יִהְיֶה וְנָתַתָּה
נֶפֶשׁ תַּחַת
נֶפֶשׁ עַיִן
תַּחַת עַיִן
שֵׁן תַּחַת שֵׁן
יָד תַּחַת יָד
רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל
כְּוִיָּה תַּחַת
כְּוִיָּה פֶּצַע
תַּחַת פָּצַע
חַבּוּרָה תַּחַת
חַבּוּרָה
וְכִי יַכֶּה אִישׁ
אֶת עֵין עַבְדּוֹ
אוֹ אֶת עֵין
אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ
לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ
תַּחַת עֵינוֹ
וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ
אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ
יַפִּיל לַחָפְשִׁי
יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת
שִׁנּוֹ
וְכִי יִגַּח שׁוֹר
אֶת אִישׁ אוֹ
אֶת אִשָּׁה
וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל
הַשּׁוֹר וְלֹא
יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ
וּבַעַל הַשּׁוֹר
נָקִי
וְאִם שׁוֹר נַגָּח
הוּא מִתְּמֹל
שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד
בִּבְעָלָיו וְלֹא
יִשְׁמְרֶנּוּ
וְהֵמִית אִישׁ
אוֹ אִשָּׁה
הַשּׁוֹר יִסָּקֵל
וְגַם בְּעָלָיו
יוּמָת
אִם כֹּפֶר
יוּשַׁת עָלָיו
וְנָתַן פִּדְיֹן
נַפְשׁוֹ כְּכֹל
אֲשֶׁר יוּשַׁת
עָלָיו
אוֹ בֵן יִגָּח
אוֹ בַת יִגָּח
כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה
יֵעָשֶׂה לוֹ
לֹא יֵעָנֶשׁ
אִם עֶבֶד
יִגַּח הַשּׁוֹר
אִם אָמָה
שְׁלֹשִׁים כָּסֶף
יִתֵּן לַאדֹנָיו
וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל
וְכִי יִפְתַּח אִישׁ
בּוֹר אוֹ כִי
יִכְרֶה אִישׁ
בּוֹר וְלֹא
יְכַסֶּנּוּ
וְנָפַל שָׁמָּה
שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר
בַּעַל הַבּוֹר
יְשַׁלֵּם כֶּסֶף
יָשִׁיב לִבְעָלָיו
וְהַמֵּת יִהְיֶה
לוֹ
וְכִי יִגֹּף שׁוֹר
אִישׁ אֶת שׁוֹר
רֵעֵהוּ וָמֵת
וּמָכְרוּ אֶת
הַשּׁוֹר הַחַי
וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ
וְגַם אֶת הַמֵּת
יֶחֱצוּן
אוֹ נוֹדַע כִּי
שׁוֹר נַגָּח הוּא
מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם
וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
בְּעָלָיו שַׁלֵּם
יְשַׁלֵּם שׁוֹר
תַּחַת הַשּׁוֹר
וְהַמֵּת יִהְיֶה
לוֹ
כִּי יִגְנֹב אִישׁ
שׁוֹר אוֹ שֶׂה
וּטְבָחוֹ אוֹ
מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה
בָקָר יְשַׁלֵּם
תַּחַת הַשּׁוֹר
וְאַרְבַּע צֹאן
תַּחַת הַשֶּׂה
אִם בַּמַּחְתֶּרֶת
יִמָּצֵא הַגַּנָּב
וְהֻכָּה וָמֵת
אֵין לוֹ דָּמִים
אִם זָרְחָה
הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו
דָּמִים לוֹ
אִם הָיוֹ יִהְיֶה
בְּיָדוֹ עַד
שָׁלֵם יְשַׁלֵּם
אִם הַגְּנֵבָה
תִּמָּצֵא בְיָדוֹ
חַיָּה שׁוֹר
אוֹ חֲמוֹר
אוֹ שֶׂה שְׁנַיִם
יְשַׁלֵּם
כִּי יַבְעֶר אִישׁ
שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם
וְשִׁלַּח אֶת
בְּעִירוֹ וּבִעֵר
בִּשְׂדֵה אַחֵר
מֵיטַב שָׂדֵהוּ
וּמֵיטַב כַּרְמוֹ
יְשַׁלֵּם
כִּי תֵצֵא אֵשׁ
וּמָצְאָה קִמָּה
וְאָכְלָה גָּדִישׁ
אוֹ הַשָּׂדֶה
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
הַמַּבְעֵר אֶת
הַבְּעֵרָה
כִּי יִתֵּן אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף
אוֹ כֵלִים
לִשְׁמֹר וְנִגְנַב
מִבֵּית הָאִישׁ
אִם יִמָּצֵא
הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם
שְׁנָיִם
אִם לֹא יִמָּצֵא
הַגַּנָּב וְנִקְרַב
בַּעַל הַבַּיִת
אֶל הָאֱלֹהִים
אִם לֹא שָׁלַח
יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת
רֵעֵהוּ
עַל כָּל דְּבַר
פֶּשַׁע עַל שׁוֹר
עַל חֲמוֹר
עַל שֶׂה עַל
כְּסוּת עַל כָּל
אֲבֵדָה
אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי
הוּא זֶה עַד
הָאֱלֹהִים יָבוֹא
דְּבַר שְׁנֵיהֶם
אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן
אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם
שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ
כִּי יִתֵּן אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר
אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה
וְכָל בְּהֵמָה
לִשְׁמֹר וָמֵת
אוֹ נִשְׁבַּר
אוֹ נִשְׁבָּה
אֵין רֹאֶה
שְׁבוּעַת יְהוָה
תִּהְיֶה בֵּין
שְׁנֵיהֶם אִם
לֹא שָׁלַח יָדוֹ
בִּמְלֶאכֶת
רֵעֵהוּ וְלָקַח
בְּעָלָיו לֹא
יְשַׁלֵּם
אִם גָּנֹב יִגָּנֵב
מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם
לִבְעָלָיו
אִם טָרֹף יִטָּרֵף
יְבִאֵהוּ עֵד
הַטְּרֵפָה לֹא
יְשַׁלֵּם
וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ
מֵעִם רֵעֵהוּ
וְנִשְׁבַּר אוֹ
מֵת בְּעָלָיו
אֵין עִמּוֹ
אִם בְּעָלָיו
עִמּוֹ לֹא יָבוֹא
אִם שָׂכִיר הוּא
בָּא בִּשְׂכָרוֹ
הוּא
וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ
בְּתוּלָה אֲשֶׁר
לֹא אֹרָשָׂה
וְשָׁכַב עִמָּהּ
מָהֹר יִמְהָרֶנָּה
לּוֹ לְאִשָּׁה
אִם מָאֵן
יְמָאֲנ אָבִיהָ
לְתִתָּהּ לוֹ
כֶּסֶף יִשְׁקֹל
כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת
מְכַשֵּׁפָה
לֹא תְחַיֶּה
כֹּל שֹׁכֵב
עִם בְּהֵמָה
מוֹת יוּמָת
הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים
יָחֳרָם בִּלְתִּי
לַיהוָה לְבַדּוֹ
וְגֵר לֹא תוֹנֶה
וְלֹחֲצֶנּוּ כִּי
גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
כָּל אַלְמָנָה
וְיָתוֹם לֹא
תְעַנּוּן
אִם עַנֵּה תְעַנֶּה
אֹתוֹ כִּי אִם
צָעֹק יִצְעַק
אֵלַי שָׁמֹעַ
אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ
וְחָרָה אַפִּי
וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם
בַּחֶרֶב וְהָיוּ
נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת
וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים
אִם כֶּסֶף
תַּלְוֶה אֶת עַמִּי
אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ
לֹא תִהְיֶה לוֹ
כְּנֹשֶׁה לֹא
תָשִׂימוּן עָלָיו
נֶשֶׁךְ
אִם חָבֹל תַּחְבֹּל
שַׂלְמַת רֵעֶךָ
עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ
תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ
כִּי הִוא כְסוּתָה
לְבַדָּהּ הִוא
שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ
בַּמֶּה יִשְׁכָּב
וְהָיָה כִּי
יִצְעַק אֵלַי
וְשָׁמַעְתִּי כִּי
חַנּוּן אָנִי
אֱלֹהִים לֹא
תְקַלֵּל
וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ
לֹא תָאֹר
כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְשֹׁרְךָ לְצֹאנְךָ
שִׁבְעַת יָמִים
יִהְיֶה עִם אִמּוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
תִּתְּנוּ לִי
וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ
תִּהְיוּן לִי
וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה
טְרֵפָה לֹא
תֹאכֵלוּ
לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן
אֹתוֹ
לֹא תִשָּׂא
שֵׁמַע שָׁוְא
אַל תָּשֶׁת יָדְךָ
עִם רָשָׁע
לִהְיֹת עֵד חָמָס
לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי
רַבִּים לְרָעֹת
וְלֹא תַעֲנֶה עַל
רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי
רַבִּים לְהַטֹּת
וְדָל לֹא תֶהְדַּר
בְּרִיבוֹ
כִּי תִפְגַּע שׁוֹר
אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ
תָּעֶה הָשֵׁב
תָּשִׁיב לוֹ
כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר
שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ
תַּחַת מַשָּׂאוֹ
וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב
עָזֹב תַּעֲזֹב
עִמּוֹ
לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט
אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ
מִדְּבַר שֶׁקֶר
תִּרְחָק
וְנָקִי וְצַדִּיק
אַל תַּהֲרֹג
כִּי לֹא אַצְדִּיק
רָשָׁע
וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח
כִּי הַשֹּׁחַד
יְעַוֵּר פִּקְחִים
וְיסַלֵּף דִּבְרֵי
צַדִּיקִים
וְגֵר לֹא תִלְחָץ
וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם
אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר
כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְשֵׁשׁ שָׁנִים
תִּזְרַע אֶת
אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ
אֶת תְּבוּאָתָהּ
וְהַשְּׁבִיעִת
תִּשְׁמְטֶנָּה
וְנָטַשְׁתָּהּ
וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי
עַמֶּךָ וְיִתְרָם
תֹּאכַל חַיַּת
הַשָּׂדֶה כֵּן
תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ
לְזֵיתֶךָ
שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
תִּשְׁבֹּת
לְמַעַן יָנוּחַ
שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ
וְיִנָּפֵשׁ בֶּן
אֲמָתְךָ וְהַגֵּר
וּבְכֹל אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם
שְׁמֹרוּ
וְשֵׁם אֱלֹהֵי
אֲחֵרִים לֹא
תַזְכִּירוּ
לֹא יִשָּׁמַע
עַל פִּיךָ
שָׁלוֹשׁ רְגָלִים
תָּחֹג לִי
בַּשָּׁנָה
אֶת חַג הַמַּצּוֹת
תִּשְׁמֹר
שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מַצּוֹת
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
הָאָבִיב כִּי
בוֹ יָצָאתָ
מִמִּצְרַיִם
וְלֹא יֵרָאוּ
פָנַי רֵיקָם
וְחַג הַקָּצִיר
בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ
אֲשֶׁר תִּזְרַע
בַּשָּׂדֶה
וְחַג הָאָסִף
בְּצֵאת הַשָּׁנָה
בְּאָסְפְּךָ
אֶת מַעֲשֶׂיךָ
מִן הַשָּׂדֶה
שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה
כָּל זְכוּרְךָ
אֶל פְּנֵי
הָאָדוֹן יְהוָה
לֹא תִזְבַּח
עַל חָמֵץ
דַּם זִבְחִי
וְלֹא יָלִין
חֵלֶב חַגִּי
עַד בֹּקֶר
רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי
אַדְמָתְךָ
תָּבִיא בֵּית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תְבַשֵּׁל
גְּדִי בַּחֲלֵב
אִמּוֹ
הִנֵּה אָנֹכִי
שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ
לְפָנֶיךָ
לִשְׁמָרְךָ
בַּדָּרֶךְ
וְלַהֲבִיאֲךָ
אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי
הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו
וְשְׁמַע בְּקֹלוֹ
אַל תַּמֵּר בּוֹ
כִּי לֹא יִשָּׂא
לְפִשְׁעֲכֶם
כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ
וְאִם שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ
וְעָשִׂיתָ כָּל
אֲשֶׁר אֲדַבֵּר
וְאָיַבְתִּי אֶת
אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי
אֶת צֹרְרֶיךָ
וְהָלַךְ מַלְאָכִי
לְפָנֶיךָ וְהֵבִיאֲךָ
אֶל הָאֱמֹרִי
וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַכְּנַעֲנִי
וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי
וְהַכְחֵדֹתִים
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לֵאלֹהֵיהֶם
וְלֹא תָעָבְדֵם
וְלֹא תַעֲשֶׂה
כְּמַעֲשֵׂיהֶם
כִּי הָרֵס תְּהָרְסֵם
וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר
מַצֵּבֹתֵיהֶם
וַעֲבַדְתֶּם
אֵת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם
וּבֵרַךְ אֶת
לַחְמְךָ וְאֶת
מֵימֶיךָ
וְהַסִרֹתִי
מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ
לֹא תִהְיֶה
מְשַׁכֶּלֶת
וַעֲקָרָה
בְּאַרְצֶךָ
אֶת מִסְפַּר
יָמֶיךָ אֲמַלֵּא
אֵימָתִי אֲשַׁלַּח
לְפָנֶיךָ
וְהַמֹּתִי אֶת
כָּל עָם
אֲשֶׁר תָּבוֹא
בָהֶם
וְשִׁלַּחְתִּי
אֶת הַצִּרְעָה
לְפָנֶיךָ
וְגֵרְשָׁה
אֶת הַחִוִּי
אֶת הַכְּנַעֲנִי
אֶת הַחִתִּי
לֹא בְשָׁנָה
אַחַת אֲגָרְשֶׁנּוּ
מִפָּנֶיךָ
פֶּן תִּהְיֶה
הָאָרֶץ שְׁמָמָה
וְרַבָּה עָלֶיךָ
חַיַּת הַשָּׂדֶה
מְעַט מְעַט
אֲגָרְשֶׁנּוּ
מִפָּנֶיךָ
עַד אֲשֶׁר
תִּפְרֶה
וְנָחַלְתָּ
אֶת הָאָרֶץ
וְשַׁתִּי אֶת
גְּבֻלְךָ
מִיַּם סוּף
וְעַד יָם
פְּלִשְׁתִּים
וּמִמִּדְבָּר
עַד הַנָּהָר
כִּי אֶתֵּן
בְּיֶדְכֶם
אֶת יוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ
וְגֵרַשְׁתָּם
מִפָּנֶיךָ
לֹא תִכְרֹת
לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם
בְּרִית
לֹא יֵשְׁבוּ
בְּאַרְצְךָ
פֶּן יַחֲטִיאוּ
אֹתְךָ לַעֲבֹד
אֶת אֱלֹהֵיהֶם
כִּי יִהְיֶה
לְךָ לְמוֹקֵשׁ
וַיָּבֹא מֹשֶׁה
וַיְסַפֵּר לָעָם
אֵת כָּל
דִּבְרֵי יְהוָה
וְאֵת כָּל
הַמִּשְׁפָּטִים
וַיַּעַן כָּל
הָעָם קוֹל
אֶחָד וַיֹּאמְרוּ
כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה נַעֲשֶׂה
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֵת כָּל
דִּבְרֵי יְהוָה
וַיַּשְׁכֵּם
בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן
מִזְבֵּחַ תַּחַת
הָהָר וּשְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה
לִשְׁנֵים עָשָׂר
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלַח אֶת
נַעֲרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ
עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ
זְבָחִים שְׁלָמִים
לַיהוָה פָּרִים
וַיִּקַּח מֹשֶׁה
חֲצִי הַדָּם
וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת
וְחֲצִי הַדָּם
זָרַק עַל
הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּקַּח סֵפֶר
הַבְּרִית וַיִּקְרָא
בְּאָזְנֵי הָעָם
וַיֹּאמְרוּ כֹּל
אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמָ

ויהי קול השפר
הולך וחזק מאד
משה ידבר והאלהים
יעננו בקול וירד
יהוה על הר סיני
אל ראש ההר ו
ויקרא יהוה למשה
אל ראש ההר
ויעל משה ויאמר
יהוה אל משה
רד העד בעם פן
יהרסו אל יהוה
לראות ונפל ממנו
רב וגם הכהנים
הנגשים אל יהוה
יתקדשו פן יפרץ
בהם יהוה ויאמר
משה אל יהוה
לא יוכל העם
לעלת אל הר סיני

כי אתה העדתה
בנו לאמר הגבל
את ההר וקדשתו
ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה
ואהרן עמך ו
והכהנים והעם
אל יהרסו לעלת
אל יהוה פן יפרץ
בם וירד משה
אל העם ויאמר
אלהם
וידבר אלהים
את כל הדברים
האלה לאמר
אנכי יהוה
אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ
מצרים מבית
עבדים לא יהיה

לך אלהים אחרים
על פני לא תעשה
לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ
מתחת ואשר
במים מתחת לארץ
לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי
אנכי יהוה אלהיך
אל קנא פקד עון
אבת על בנים על
שלשים ועל רבעים
לשנאי ועשה
חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי
מצותי לא
תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי
לא ינקה יהוה את

אנכי יהוה יב׳ וסימנהון מי שם פה אשר הוצאתיך ושל אחריו והבירו שלאחריו מי אנכי דשמואל
אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי אנכי יהוה עשה כל דגע חיים ויאמר עד אושיבך ואלהים זולתי המעלך
לעלת ד׳ חסר וסימנהון ויאמר משה אל יהוה לא יוכל אל יהרסו לעלות ולא אבותם ותהינו לעלת

ועשה חסד ד׳ וסימנהון לא יהיה לך
ואלה שמות ודמשנה תורה מגדיל
ודשמואל מגדיל ודתלים

אשר ד' שבת מכל
מלאכתו אשר
ברא אלהים
לעשות׃ ששת
ימים תעבד
ועשית כל
מלאכתך׃ ויום
השביעי שבת
לד' אלהיך לא
תעשה כל
מלאכה אתה
ובנך ובתך
עבדך ואמתך
ושורך וחמרך
וכל בהמתך
וגרך אשר
בשעריך
כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים
ואת הארץ את
הים ואת כל אשר
בם וינח ביום
השביעי על כן

ברך יהוה את יום
השבת ויקדשהו׃
פ כבד את
אביך ואת אמך
למען יארכון ימיך
על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן
לך׃ לא תרצח׃
לא תנאף׃
לא תגנב׃ לא
תענה ברעך עד
שקר׃ לא תחמד
בית רעך לא תחמד
אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו
וחמרו וכל אשר
לרעך׃
וכל העם ראים
את הקולת ואת
הלפידם ואת קול

וישבת ביום
השביעי למען
ינוח שורך וחמרך
ויפח בנך
והגר׃ וזכרת
כי עבד היית
בארץ מצרים
ויצאך יהוה
משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה
על כן צוך
לעשות את יום
השבת׃ כבד
את אביך ואת
אמך כאשר
צוך יהוה
אלהיך למען
יאריכון ימיך
ולמען ייטב
לך על האדמה
אשר יהוה
אלהיך נתן
לך׃ לא תרצח׃
ולא תנאף׃
ולא תגנב׃
ולא תענה
ברעך עד
שוא׃ ולא
תחמד אשת
רעך ולא
תתאוה בית
רעך שדהו
ועבדו ואמתו
שורו וחמרו
וכל אשר
לרעך׃
כל העם רואים
את הקולת ואת
הלפידם ואת

ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל
הערפל אשר שם
האלהים׃
ויאמר יהוה
אל משה כה תאמר

אל בני ישראל
אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי
עמכם לא תעשון
אתי אלהי כסף
ואלהי זהב לא
תעשו לכם מזבח
אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את
עלתיך ואת שלמיך
את צאנך ואת
בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את
שמי אבוא אליך
וברכתיך ואם מזבח
אבנים תעשה לי
לא תבנה אתהן
גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה
ולא תעלה במעלת

על מזבחי אשר
לא תגלה ערותך
עליו
ואלה המשפטים
אשר תשים לפניהם
כי תקנה עבד עברי
שש שנים יעבד
ובשבעת יצא
לחפשי חנם אם
בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו
אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו
בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה
לאדניה והוא יצא
בגפו ואם אמר
יאמר העבד
אהבתי את אדני

את אשתי ואת
בני לא אצא חפשי
והגישו אדניו אל
האלהים והגישו
אל הדלת או אל
המזוזה ורצע אדניו
את אזנו במרצע
ועבדו לעלם
וכי ימכר איש
את בתו לאמה לא
תצא כצאת העבדים
אם רעה בעיני
אדניה אשר לא
יעדה והפדה לעם
נכרי לא ימשל
למכרה בבגדו בה
ואם לבנו ייעדנה
כמשפט הבנות
יעשה לה אם אחרת
יקח לו שארה

כסותה ועונתה לא
יגרע׃ ואם שלש
אלה לא יעשה
לה ויצאה חנם אין
כסף׃ מכה איש
ומת מות יומת׃ וא
ואשר לא צדה וה
והאלהים אנה
לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס
שמה׃ וכי יזד
איש על רעהו
להרגו בערמה
מעם מזבחי תקחנו
למות׃ ומכה
אביו ואמו מות
יומת׃ וגנב
איש ומכרו ונמצא
בידו מות יומת׃
ומקלל אביו

ואמו מות יומת׃
וכי יריבן אנשים
והכה איש את
רעהו באבן או
באגרף ולא ימות
ונפל למשכב׃ אם
יקום והתהלך
בחוץ על משענתו
ונקה המכה רק
שבתו יתן ורפא
ירפא׃ וכי
יכה איש את
עבדו או את אמתו
בשבט ומת תחת
ידו נקם ינקם׃ אך
אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי
כספו הוא׃
וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה

ויצאו ילדיה ולא
יהיה אסון ענוש
יענש כאשר ישית
עליו בעל האשה
ונתן בפללים׃ ואם
אסון יהיה ונתתה
נפש תחת נפש׃
עין תחת עין שן
תחת שן יד תחת
יד רגל תחת רגל׃
כויה תחת כויה
פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה׃
וכי יכה איש
את עין עבדו או
את עין אמתו
ושחתה לחפשי
ישלחנו תחת עינו׃
ואם שן עבדו או
שן אמתו יפיל

על רעהו ה׳ וסימנהון וכי יזד איש
יקום איש על רעהו ושעיר על רעהו
כה יתאמרו איש גבר מחליק על׳

בעל אשה ל̇ אם בגפו ונבנתה עיר ל̇ כא ז̇ ויהנני שב ונמסו הרים ל̇ וישלח אלהים ל̇ רוח רעה ושני בנים ל̇ בימים ההם ויוי
בעל האשה ל̇ כי ינעו ונבנתה העיר ל̇ הנה ימים באים ונמסו ההרים ל̇ וישלח האלהים ל̇ מלאך ושני הבנים ל̇ מה לכם דיחזקאל

לחפשי ישלחנו
תחת שנו
וכי יגח שור את
איש או את אשה
ומת סקול יסקל
השור ולא יאכל
את בשרו ובעל
השור נקי ואם
שור נגח הוא מ
מתמל שלשם
והועד בבעליו ולא
ישמרנו והמית
איש או אשה
השור יסקל וגם
בעליו יומת אם
כפר יושת עליו
ונתן פדין נפשו
ככל אשר יושת
עליו או בן יגח או
בת יגח כמשפט

הזה יעשה לו אם
עבד יגח השור
או אמה כסף
שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור
יסקל וכי יפתח
איש בור או כי
יכרה איש בר ולא
יכסנו ונפל שמה
שור או חמור
בעל הבור ישלם
כסף ישיב לבעליו
והמת יהיה לו
וכי יגף שור
איש את שור
רעהו ומת ומכרו
את השור החי
וחצו את כספו
וגם את המת יחצון
או נודע כי שור

נגח הוא מתמול
שלשם ולא ישמרנו
בעליו שלם ישלם
שור תחת השור
והמת יהיה לו
כי יגנב איש
שור או שה וטבחו
או מכרו חמשה
בקר ישלם תחת
השור וארבע צאן
תחת השה אם
במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת
אין לו דמים אם
זרחה השמש עליו
דמים לו שלם ישלם
אם אין לו ונמכר
בגנבתו אם המצא
תמצא בידו הגנבה
משור עד חמור

יעשה לו ה̇ וסימנהון ותתעב אחותו ... בת כאשר עשה כן יעשה לו כי לא פרש מה
אוילי ישע רע ס זרחה ד̇ וחד וזרחה וסימנהון אם זרחה השמש והשמש על המים והערעת זרחה במצחו
שמש זרחה ונודד ס וחד וזרחה לכם יראי שמי ס לבעליו ג̇ וסימנ̇ בעל הבור אם גנוב עשר שמור לבעליו ס
יא̇ פסוק בסופהון וגם ותריו מליו בתר וגם וסימנהון וגם בעליו יומת וגם לא שבעת וגם שמו בבליהם
וגם אני אליך וגם ילדותי בניס וגם במכתב לאמר וחבירו וגם משרי ישראל וגם בהמות שדי וגם נגיד בריתו וגם זה הבל ס

ואם ז̇ ראש פסוק בפרש̇ וסימנהון
אמר יאמר לבני ויעידנה ואם שלש אלה
ואם אסון ואם שן עבדו ואם גנב שור נגח ס

עד שה חיים שנים
ישלם׃ כי
יבער איש שדה
או כרם ושלח את
בעירה ובער בש
בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כ
כרמו ישלם׃
כי תצא אש
ומצאה קצים ונ
ונאכל גדיש או
הקמה או השדה
שלם ישלם ה
המבער את הבערה׃

כי יתן איש אל
רעהו כסף או כלים
לשמר וגנב מבית
האיש אם ימצא
הגנב ישלם שנים׃

אם לא ימצא הגנב
ונקרב בעל הבית
אל האלהים אם
לא שלח ידו במ
במלאכת רעהו׃
על כל דבר פשע
על שור על חמור
על שה על שלמה
על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא
זה עד האלהים
יבא דבר שניהם
אשר ירשיען
אלהים ישלם ש
שנים לרעהו׃
כי יתן איש
אל רעהו חמור
או שור או שה
וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או

נשבה אין ראה׃
שבעת יהוה תהיה
בין שניהם אם
לא שלח ידו במ
במלאכת רעהו׃
ולקח בעליו ולא
ישלם׃ ואם גנב
יגנב מעמו ישלם
לבעליו׃ אם טרף
יטרף יבאהו עד
הטרפה לא ישלם׃

וכי ישאל איש
מעם רעהו ונשבר
או מת בעליו אין
עמו שלם ישלם׃
אם בעליו עמו
לא ישלם אם שכיר
הוא בא בשכרו׃
וכי יפתה איש

בתולה אשר לא
ארשה ושכב
עמה מהר ימהרנה
לו לאשה אם
מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף
ישקל כמהר
הבתולת

מכשפה לא
תחיה כל שכב
עם בהמה מות
יומת זבח
לאלהים יחרם
בלתי ליהוה לבדו
וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים
הייתם בארץ
מצרים כל אלמנה
ויתום לא תענון
אם ענה תענה

אתו כי אם צעק
יצעק אלי שמע
אשמע צעקתו
וחרה אפי והרגתי
אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות
ובניכם יתמים

אם כסף תלוה את
עמי את העני
עמך לא תהיה לו
כנשה לא תשימון
עליו נשך אם
חבל תחבל שלמת
רעך עד בא השמש
תשיבנו לו כי הוא
כסותה לבדה הוא
שמלתו לערו במה
ישכב והיה כי
יצעק אלי ושמעתי

כי חנון אני
אלהים לא
תקלל ונשיא
בעמך לא תאר
מלאתך ודמעך
לא תאחר בכור
בניך תתן לי כן
תעשה לשרך
לצאנך שבעת
ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו
לי ואנשי קדש
תהיון לי ובשר
בשדה טרפה לא
תאכלו לכלב
תשלכון אתו
לא תשא שמע
שוא אל תשת ידך
עם רשע להית
עד חמס לא תהיה

150

בריבו ד̇ ומל וסימנהון לא תטה משפט ודל לא תהדר צדיק הראשון לעות אדם

ונקי ג̇ בקריה וסימנהון ויצדיק אל תהרג ונקי ילע גלמו על חנף יתעדר

ושש ג̇ ראש פסוק וסימנהון שנים תזרע את מאות איש חגרים מעלות לכסא

אחרי רבים לרעת
ולא תענה על רב
לנטת אחרי רבים
להטת׃ ודל לא
תהדר בריבו׃
כי תפגע שור
איבך או חמרו תעה
השב תשיבנו לו׃
כי תראה חמור
שנאך רבץ תחת
משאו וחדלת מעזב
לו עזב תעזב עמו׃
לא תטה משפט
אבינך בריבו׃ מדבר
שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרג
כי לא אצדיק
רשע׃ ושחד לא
תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף

דברי צדיקים׃ וגר
לא תלחץ ואתם
ידעתם את נפש
הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים׃ ושש
שנים תזרע את
ארצך ואספת את
תבואתה׃ והשביעת
תשמטנה ונטשתה
ואכלו אבינו עמך
ויתרם תאכל חית
השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך׃
ששת ימים תעשה
מעשיך וביום
השביעי תשבת
למען ינוח שורך
וחמרך וינפש בן
אמתך והגר׃ ובכל
אשר אמרתי

אליכם תשמרו ושם
אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע
על פיך׃ שלש
רגלים תחג לי בשנה׃
את חג המצות
תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר
צויתך למועד חדש
האביב כי בו יצאת
ממצרים ולא יראו
פני ריקם׃ וחג
הקציר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה
וחג האסף בצאת
השנה באספך
את מעשיך מן
השדה׃ שלש
פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני

האדן יהוה׃ לא
תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין
חלב חגי עד בקר׃
ראשית בכורי
אדמתך תביא בית
יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב
אמו׃
הנה אנכי שלח
מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך
אל המקום אשר
הכנתי׃ השמר
מפניו ושמע בקלו
אל תמר בו כי לא
ישא לפשעכם
כי שמי בקרבו׃ כי
אם שמוע תשמע
בקלו ועשית כל

אשר אדבר ואיבתי
את איביך וצרתי
את צרריך׃ כי ילך
מלאכי לפניך והביאך
אל האמרי והחתי
והפרזי והכנעני
החוי והיבוסי והכחדתיו׃
לא תשתחוה
לאלהיהם ולא
תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרס
תהרסם ושבר
תשבר מצבתיהם׃
ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך
והסרתי מחלה
מקרבך׃ לא תהיה
משכלה ועקרה
בארצך את מספר

ימיך אמלא׃ את
אימתי אשלח לפניך
והמתי את כל העם
אשר תבא בהם
ונתתי את כל איביך
אליך ערף׃ ושלחתי
את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי
את הכנעני ואת
החתי מלפניך׃ לא
אגרשנו מפניך
בשנה אחת פן תהיה
הארץ שממה ורבה
עליך חית השדה׃
מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר
תפרה ונחלת את
הארץ׃ ושתי את
גבלך מים סוף ועד
ים פלשתים וממדבר

עֹרְחַ֣ת דָּבָ֔י יַעֲרֹ֥ף כַּטָּ֖ל אִמְרָתִ֑י
כִּשְׂעִירִם֙ עֲלֵי־דֶ֔שֶׁא וְכִרְבִיבִ֖ים עֲלֵי־עֵֽשֶׂב׃
כִּ֥י שֵׁ֛ם יְהוָ֖ה אֶקְרָ֑א הָב֥וּ גֹ֖דֶל לֵאלֹהֵֽינוּ׃
הַצּ֣וּר תָּמִ֔ים פָּעֳל֖וֹ כִּ֣י כָל־דְּרָכָ֑יו אֵ֥ל אֱמוּנָ֖ה וְאֵ֥ין עָ֛וֶל צַדִּ֥יק וְיָשָׁ֖ר הֽוּא׃
שִׁחֵ֣ת לוֹ֔ לֹא בָנָ֖יו מוּמָ֑ם דּ֥וֹר עִקֵּ֖שׁ וּפְתַלְתֹּֽל׃
הֲלַיהוָ֥ה תִּגְמְלוּ־זֹ֖את עַ֣ם נָבָ֑ל וְלֹ֣א חָכָ֔ם הֲל֥וֹא הוּא֙ אָבִ֣יךָ קָנָ֔ךָ הוּא֙ עָשְׂךָ֔ וַיְכֹנְנֶֽךָ׃
זְכֹ֣ר יְמ֔וֹת בִּ֖ינוּ שְׁנ֣וֹת דֹּ֣ר וָדֹ֑ר שְׁאַ֤ל אָבִ֙יךָ֙ וְיַגֶּ֣דְךָ֔ זְקֵנֶ֖יךָ וְיֹאמְרוּ־לָֽךְ׃
בְּהַנְחֵ֤ל עֶלְיוֹן֙ גּוֹיִ֔ם בְּהַפְרִ֖יד בְּנֵ֣י אָדָ֑ם יַצֵּ֣ב גְּבֻלֹ֔ת לְמִסְפַּ֖ר בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
כִּֽי־חֵ֥לֶק יְהוָ֖ה עַמּ֑וֹ יַעֲקֹ֖ב חֶ֥בֶל נַחֲלָתֽוֹ׃
יִמְצָאֵ֙הוּ֙ בְּאֶ֣רֶץ מִדְבָּ֔ר וּבְתֹ֥הוּ יְלֵ֖ל יְשִׁמ֑וֹן יְסֹבְבֶ֣נְהוּ֔ יְבוֹנְנֵ֖הוּ יִצְּרֵ֥הוּ כְּאִישׁ֖וֹן עֵינֽוֹ׃
כְּנֶ֤שֶׁר יָעִיר֙ קִנּ֔וֹ עַל־גּוֹזָלָ֖יו יְרַחֵ֑ף יִפְרֹ֤שׂ כְּנָפָיו֙ יִקָּחֵ֔הוּ יִשָּׂאֵ֖הוּ עַל־אֶבְרָתֽוֹ׃
יְהוָ֣ה בָּדָ֔ד יַנְחֶ֑נּוּ וְאֵ֥ין עִמּ֖וֹ אֵ֥ל נֵכָֽר׃
יַרְכִּבֵ֙הוּ֙ עַל־בָּמֳתֵ֣י אָ֔רֶץ וַיֹּ֣אכַל תְּנוּבֹ֣ת שָׂדָ֑י וַיֵּנִקֵ֣הוּ דְבַ֤שׁ מִסֶּ֙לַע֙ וְשֶׁ֣מֶן מֵחַלְמִ֔ישׁ צ֖וּר׃
חֶמְאַ֤ת בָּקָר֙ וַחֲלֵ֣ב צֹ֔אן עִם־חֵ֖לֶב כָּרִ֣ים וְאֵילִ֑ים בְּנֵ֣י בָשָׁ֔ן וְעַתּוּדִ֖ים עִם־חֵ֥לֶב כִּלְיֹ֖ת חִטָּ֑ה וְדַ֥ם עֵנָ֖ב תִּשְׁתֶּה־חָֽמֶר׃
וַיִּשְׁמַ֣ן יְשֻׁרוּן֮ וַיִּבְעָט֒ שָׁמַ֣נְתָּ עָבִ֔יתָ כָּשִׂ֖יתָ וַיְנַבֵּ֣ל צ֔וּר יְשׁוּעָתֽוֹ׃
יַקְנִאֻ֙הוּ֙ בְּזָרִ֔ים בְּתוֹעֵבֹ֖ת יַכְעִיסֻֽהוּ׃
יִזְבְּח֣וּ לַשֵּׁדִ֔ים לֹ֥א אֱלֹ֖הַּ אֱלֹהִ֣ים לֹ֣א יְדָע֑וּם חֲדָשִׁ֣ים מִקָּרֹ֔ב לֹ֥א שְׂעָר֖וּם אֲבֹתֵיכֶֽם׃
צ֥וּר יְלָדְךָ֖ תֶּ֑שִׁי וַתִּשְׁכַּ֖ח אֵ֥ל מְחֹלְלֶֽךָ׃
וַיַּ֤רְא יְהוָה֙ וַיִּנְאָ֔ץ מִכַּ֥עַס בָּנָ֖יו וּבְנֹתָֽיו׃
וַיֹּ֕אמֶר אַסְתִּ֥ירָה פָנַ֖י מֵהֶ֑ם אֶרְאֶ֥ה מָ֛ה אַחֲרִיתָ֖ם כִּי־דּ֣וֹר תַּהְפֻּכֹ֔ת בָּנִ֖ים לֹא־אֵ֥מֻן בָּֽם׃
הֵ֚מָּה קִנְאֻ֣נִי בְלֹא־אֵ֔ל כִּעֲסֻ֖נִי בְּהַבְלֵיהֶ֑ם וַאֲנִ֞י אַקְנִיאֵ֣ם בְּלֹא־עָ֗ם בְּג֥וֹי נָבָ֛ל אַכְעִיסֵֽם׃
כִּֽי־אֵ֥שׁ קָדְחָ֖ה בְּאַפִּ֑י וַתִּיקַ֤ד עַד־שְׁאוֹל֙ תַּחְתִּ֔ית וַתֹּ֥אכַל אֶ֖רֶץ וִיבוּלָ֑הּ וַתְּלַהֵ֖ט מוֹסְדֵ֥י הָרִֽים׃
אַסְפֶּה־עָלַ֖י רָעוֹת֑ חִצַּ֥י אֲכַלֶּה־בָּֽם׃
מְזֵי־רָעָ֣ב וּלְחֻ֣מֵי רֶ֔שֶׁף וְקֶ֥טֶב מְרִירִ֖י וְשֶׁן־בְּהֵמ֣וֹת אֲשַׁלַּח־בָּ֑ם עִם־חֲמַ֖ת זֹחֲלֵ֥י עָפָֽר׃
מִח֣וּץ תְּשַׁכֵּ֔ל וּמֵחֲדָרִ֖ים אֵימָ֑ה גַּ֣ם בָּח֤וּר גַּם־בְּתוּלָה֙ יוֹנֵ֣ק עִם־אִ֔ישׁ שֵׂ֖ב עִם־יָשִֽׁישׁ׃
אָמַ֕רְתִּי אֲפֵיאֵ֖מוֹ אַשְׁבִּ֣יתָה מֵאֱנ֑וֹשׁ זִכְרָֽם׃
לוּלֵ֣י כַּ֔עַס אוֹיֵ֖ב אָג֑וּר פֶּן־יְנַכְּר֣וּ צָרֵ֔ימוֹ פֶּן־יֹאמְר֖וּ יָדֵ֣נוּ רָמָ֑ה וְלֹ֥א יְהוָ֖ה פָּעַ֥ל כָּל־זֹֽאת׃
כִּ֥י גּ֛וֹי אֹבַ֥ד עֵצ֖וֹת הֵ֑מָּה וְאֵ֥ין בָּהֶ֖ם תְּבוּנָֽה׃
לוּ֙ חָכְמ֣וּ יַשְׂכִּ֔ילוּ זֹ֖את יָבִ֑ינוּ יָבִ֖ינוּ לְאַחֲרִיתָֽם׃
אֵ֚יכָה יִרְדֹּ֣ף אֶ֔לֶף וּשְׁנַ֖יִם יָנִ֣יסוּ רְבָבָ֑ה כִּ֣י אִם־צוּרָ֗ם מְכָרָ֔ם וַיהוָ֖ה הִסְגִּירָֽם׃
כִּ֥י לֹא־כְצוּרֵ֖נוּ צוּרָ֑ם וְאוֹיְבֵ֖ינוּ פְּלִילִֽים׃
כִּ֣י מִגֶּ֤פֶן סְדֹם֙ גַּפְנָ֔ם וּמִשַּׁדְמֹ֖ת עֲמֹרָ֑ה עֵנָ֣ב֔וֹ עִנְבֵ֥י רוֹשׁ֖ לָ֥מוֹ אַשְׁכְּלֹ֥ת מְרֹרֹ֖ת לָֽמוֹ׃
חֲמַ֥ת תַּנִּינִ֖ם יֵינָ֑ם וְרֹ֥אשׁ פְּתָנִ֖ים אַכְזָרִֽי׃
הֲלֹא־הִ֥יא כָמ֖וּן עִמָּדִ֑י חָת֖וּם בְּאֹצְרֹתָֽי׃
לִ֥י נָקָ֖ם וְשִׁלֵּ֑ם לְעֵ֥ת תָּמ֖וֹט רַגְלָ֑ם כִּֽי־קָר֤וֹב יוֹם־אֵידָם֙ וְחָ֣שׁ עֲתִדֹ֔ת לָהֶֽם׃
כִּֽי־יָדִ֥ין יְהוָ֖ה עַמּ֑וֹ וְעַל־עֲבָדָ֖יו יִתְנֶחָ֑ם כִּ֣י יִרְאֶ֔ה כִּ֥י אָזְלַ֖ת יָ֑ד וְאֶ֥פֶס עָצ֖וּר וְעָזֽוּב׃
וַיֹּ֕אמֶר אֲ֥שֶׁר אֵימֵ֖ימוֹ צ֣וּר חָסָ֑יוּ בּ֚וֹ יֵחְסָ֔יוּן
אֲשֶׁ֥ר חֶלְבֵ֖י זִבְחֵמוֹ֙ יֹאכֵ֔לוּ יִשְׁתּ֖וּ יֵ֣ין נְסִיכָ֑מוֹ יָקֻ֣מוּ וְיַעְזְר֔וּכֶם יְהִ֥י עֲלֵיכֶ֖ם סִתְרָֽה׃
רְא֣וּ עַתָּ֔ה כִּ֥י אֲנִ֖י אֲנִ֑י וְאֵ֥ין אֱלֹהִ֖ים עִמָּדִ֑י אֲנִ֤י אָמִית֙ וַאֲחַיֶּ֔ה מָחַ֖צְתִּי וַאֲנִ֣י אֶרְפָּ֑ה וְאֵ֥ין מִיָּדִ֖י מַצִּֽיל׃
כִּֽי־אֶשָּׂ֤א אֶל־שָׁמַ֙יִם֙ יָדִ֔י וְאָמַ֕רְתִּי חַי־אָ֖נִי לְעֹלָֽם׃
אִם־שָׁנ֙וֹתִי֙ בָּרָ֣ק חַרְבִּ֔י וְתֹאחֵ֥ז בְּמִשְׁפָּ֖ט יָדִ֑י אָשִׁ֤יב נָקָם֙ לְצָרָ֔י וְלְמְשַׂנְאַ֖י אֲשַׁלֵּֽם׃
אַשְׁכִּ֤יר חִצָּי֙ מִדָּ֔ם וְחַרְבִּ֖י תֹּאכַ֣ל בָּשָׂ֑ר מִדַּ֤ם חָלָל֙ וְשִׁבְיָ֔ה מֵרֹ֖אשׁ פַּרְעוֹת֥ אוֹיֵֽב׃
הַרְנִינוּ֙ גוֹיִ֣ם עַמּ֔וֹ כִּ֥י דַם־עֲבָדָ֖יו יִקּ֑וֹם וְנָקָם֙ יָשִׁ֣יב לְצָרָ֔יו וְכִפֶּ֥ר אַדְמָת֖וֹ עַמּֽוֹ׃
וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֔ה וַיְדַבֵּ֕ר אֶת־כָּל־דִּבְרֵ֥י הַשִּׁירָ֖ה הַזֹּ֑את בְּאָזְנֵ֥י הָעָ֖ם הוּא֙ וְהוֹשֵׁ֣עַ בִּן־נ֔וּן׃
וַיְכַל֙ מֹשֶׁ֔ה לְדַבֵּ֥ר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִ֖ים הָאֵ֑לֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃
וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם שִׁ֤תוּ לְבַבְכֶם֙ לְכָל־הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֥י מֵעִ֛יד בָּכֶ֖ם הַיּ֑וֹם אֲשֶׁ֨ר תְּצַוֻּ֜ם אֶת־בְּנֵיכֶ֗ם לִשְׁמֹר֙ לַעֲשׂ֔וֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵ֖י הַתּוֹרָ֥ה הַזֹּֽאת׃
כִּ֣י לֹא־דָבָ֥ר רֵ֛ק הוּא֙ מִכֶּ֔ם כִּ֥י הוּא־חַיֵּיכֶ֑ם וּבַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה תַּאֲרִכ֥וּ יָמִ֖ים עַל־הָאֲדָמָ֕ה אֲשֶׁ֨ר אַתֶּ֧ם עֹבְרִ֛ים אֶת־הַיַּרְדֵּ֖ן שָׁ֥מָּה לָרִשְׁתָּֽהּ׃
וַיְדַבֵּ֣ר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה בְּעֶ֣צֶם הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה לֵאמֹֽר׃
עֲלֵ֞ה אֶל־הַ֤ר הָעֲבָרִים֙ הַזֶּ֔ה הַ֖ר נְב֑וֹ אֲשֶׁ֣ר בְּאֶֽרֶץ־מוֹאָ֔ב אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֣י יְרִיחֹ֑ו וּרְאֵ֣ה אֶת־אֶ֣רֶץ כְּנַ֔עַן אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֛י נֹתֵ֥ן לִבְנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֥ל לַאֲחֻזָּֽה׃
וּמֻ֣ת בָּהָ֔ר אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֖ה עֹלֶ֣ה שָׁ֑מָּה וְהֵאָסֵ֖ף אֶל־עַמֶּ֑יךָ כַּאֲשֶׁ֨ר מֵ֤ת אַהֲרֹן֙ אָחִ֔יךָ בְּהֹ֣ר הָהָ֔ר וַיֵּאָסֶ֖ף אֶל־עַמָּֽיו׃
עַל־אֲשֶׁ֨ר מְעַלְתֶּ֤ם בִּי֙ בְּתוֹךְ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל עַל־מֵ֣י מְרִיבַ֔ת קָדֵ֖שׁ מִדְבַּ֣ר צִ֑ן עַל֙ אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־קִדַּשְׁתֶּ֣ם אֹתִ֔י בְּתוֹךְ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵֽל׃
כִּ֥י מִנֶּ֖גֶד תִּרְאֶ֣ה אֶת־הָאָ֑רֶץ וְשָׁ֣מָּה לֹ֤א תָבוֹא֙ אֶל־הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֛י נֹתֵ֥ן לִבְנֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃
וְזֹ֣את הַבְּרָכָ֗ה אֲשֶׁ֨ר בֵּרַ֤ךְ מֹשֶׁה֙ אִ֣ישׁ הָאֱלֹהִ֔ים אֶת־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י מוֹתֽוֹ׃
וַיֹּ֕אמֶר יְהוָ֥ה מִסִּינַ֖י בָּ֣א וְזָרַ֣ח מִשֵּׂעִ֣יר לָ֑מוֹ הוֹפִ֤יעַ מֵהַר־פָּארָן֙ וְאָתָ֣ה מֵרִבְבֹ֣ת קֹ֔דֶשׁ מִֽימִינ֖וֹ אשדת [אֵ֥שׁ דָּ֖ת] לָֽמוֹ׃
אַ֚ף חֹבֵ֣ב עַמִּ֔ים כָּל־קְדֹשָׁ֖יו בְּיָדֶ֑ךָ וְהֵ֣ם תֻּכּ֔וּ לְרַגְלֶ֖ךָ יִשָּׂ֥א לְדַבָּרְתֶּֽךָ׃
תּוֹרָ֣ה צִוָּ֤ה לָ֙נוּ֙ מֹשֶׁ֔ה מוֹרָשָׁ֖ה קְהִלַּ֥ת יַעֲקֹֽב׃
וַיְהִ֣י בִישֻׁרוּן֮ מֶ֣לֶךְ בְּהִתְאַסֵּף֒ רָאשֵׁי־עָ֔ם יַחַ֖ד שִׁבְטֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
יְחִ֥י רְאוּבֵ֖ן וְאַל־יָמֹ֑ת וְיִהִ֥י מְתָ֖יו מִסְפָּֽר׃
וְזֹ֣את לִיהוּדָ֔ה וַיֹּ֕אמֶר שְׁמַ֥ע יְהוָ֖ה קוֹל־יְהוּדָ֑ה וְאֶל־עַמּ֖וֹ תְּבִיאֶ֑נּוּ יָדָ֣יו רָ֔ב לּ֖וֹ וְעֶזְרַ֥ת מִצָּרָ֖יו תִּהְיֶֽה׃
וּלְלֵוִ֣י אָמַ֔ר תֻּמֶּ֥יךָ וְאוּרֶ֖יךָ לְאִ֣ישׁ חֲסִידֶ֑ךָ אֲשֶׁ֤ר נִסִּיתֽוֹ׃
בְּמַסָּ֔ה תְּרִיבֵ֖הוּ עַל־מֵ֥י מְרִיבָֽה׃
הָאֹמֵ֣ר לְאָבִ֔יו וּלְאִמּ֖וֹ לֹ֣א רְאִיתִ֑יו וְאֶת־אֶחָ֣יו לֹ֤א הִכִּיר֙ וְאֶת־בָּנָ֖יו לֹ֣א יָדָ֑ע כִּֽי־שָׁמְר֤וּ אִמְרָתֶ֙ךָ֙ וּבְרִֽיתְךָ֖ יִנְצֹֽרוּ׃
יוֹרוּ֙ מִשְׁפָּטֶ֣יךָ לְיַעֲקֹ֔ב וְתוֹרָתְךָ֖ לְיִשְׂרָאֵ֑ל יָשִׂ֤ימוּ קְטֹרָה֙ בְּאַפֶּ֔ךָ וְכָלִ֖יל עַל־מִזְבְּחֶֽךָ׃
בָּרֵ֣ךְ יְהוָ֔ה חֵיל֖וֹ וּפֹ֣עַל יָדָ֑יו מְחַ֤ץ מָתְנַ֙יִם֙ קָמָ֣יו וּמְשַׂנְאָ֔יו מִן־יְקוּמֽוּן׃
לְבִנְיָמִ֣ן אָמַ֔ר יְדִ֥יד יְהוָ֖ה יִשְׁכֹּ֣ן לָבֶ֑טַח עָלָ֣יו חֹפֵ֔ף כָּל־הַיּ֖וֹם וּבֵ֥ין כְּתֵפָ֖יו שָׁכַֽן׃
וּלְיוֹסֵ֣ף אָמַ֔ר מְבֹרַ֥את יְהוָ֖ה אַרְצ֑וֹ מֶ֚גֶד שָׁמַ֣יִם מִטָּ֔ל וּמִתְּהֹ֖ם רֹבֶ֥צֶת תָּֽחַת׃
וּמֶ֣גֶד תְּבוּא֔וֹת וּמֶ֖גֶד גֶּ֣רֶשׁ יְרָחִֽים׃
וּמֵרֹ֣אשׁ הָרֵ֔י קֶדֶם֙ וּמִמֶּ֖גֶד גִּבְעוֹת֑ עוֹלָֽם׃
וּמִמֶּ֣גֶד אֶ֔רֶץ וּמְלֹאָ֖הּ וְרָצ֣וֹן שֹׁכְנִ֑י תָּבֹ֤אתָה לְרֹאשׁ֙ יוֹסֵ֔ף וְקָדְקֹ֖ד נְזִ֥יר אֶחָֽיו׃
בְּכ֤וֹר שׁוֹרֹו֙ הָדָ֣ר לוֹ֔ וְקַרְנֵ֥י רְאֵ֖ם קַרְנָ֑יו בָּהֶ֣ם עַמִּ֔ים יְנַגַּ֖ח יַחְדָּ֥ו אַפְסֵי־אָ֑רֶץ וְהֵ֣ם רִבְב֤וֹת אֶפְרַ֙יִם֙ וְהֵ֣ם אַלְפֵ֔י מְנַשֶּׁ֖ה׃
וּלְזְבוּלֻ֣ן אָמַ֔ר שְׂמַ֥ח זְבוּלֻ֖ן בְּצֵאתֶ֑ךָ וְיִשָּׂשכָ֖ר בְּאֹהָלֶֽיךָ׃
עַמִּ֣ים הַר־יִקְרָ֔אוּ שָׁ֖ם יִזְבְּח֣וּ זִבְחֵי־צֶ֑דֶק כִּ֣י שֶׁ֤פַע יַמִּים֙ יִינָ֔קוּ וּשְׂפֻנֵ֥י טְמוּנֵ֖י חֽוֹל׃
וּלְגָ֣ד אָמַ֔ר בָּר֥וּךְ מַרְחִ֖יב גָּ֑ד כְּלָבִ֣יא שָׁכֵ֔ן וְטָרַ֥ף זְר֖וֹעַ אַף־קָדְקֹֽד׃
וַיַּ֣רְא רֵאשִׁית֮ לוֹ֒ כִּ֣י שָׁ֤ם חֶלְקַת־מְחֹקֵק֙ סָפ֔וּן וַיֵּתֵ֖א רָאשֵׁ֣י עָ֑ם צִדְקַ֤ת יְהוָה֙ עָשָׂ֔ה וּמִשְׁפָּטָ֖יו עִם־יִשְׂרָאֵֽל׃
וּלְדָ֣ן אָמַ֔ר דָּ֥ן גּוּר֖ אַרְיֵ֑ה יְזַנֵּ֖ק מִן־הַבָּשָֽׁן׃
וּלְנַפְתָּלִ֣י אָמַ֔ר נַפְתָּלִ֕י שְׂבַ֥ע רָצ֖וֹן וּמָלֵ֣א בִרְכַּ֣ת יְהוָ֑ה יָ֥ם וְדָר֖וֹם יְרָשָֽׁה׃
וּלְאָשֵׁ֣ר אָמַ֔ר בָּר֥וּךְ מִבָּנִ֖ים אָשֵׁ֑ר יְהִ֤י רָצוּי֙ אֶחָ֔יו וְטֹבֵ֥ל בַּשֶּׁ֖מֶן רַגְלֽוֹ׃
בַּרְזֶ֣ל וּנְחֹ֔שֶׁת מִנְעָלֶ֑ךָ וּכְיָמֶ֖יךָ דְּבְאֶֽךָ׃
אֵ֥ין כָּאֵ֖ל יְשֻׁרוּן֙ רֹכֵ֣ב שָׁמַ֔יִם בְּעֶזְרָתֶ֑ךָ וּבְגַאֲוָתוֹ֙ שְׁחָקִ֣ים מִשְׂגָּֽב׃
מְעוֹנָ֣ה אֱלֹהֵ֣י קֶ֔דֶם וּמִתַּ֖חַת זְרֹעֹ֣ת עוֹלָ֑ם וַיְגָ֤רֶשׁ מִפָּנֶ֙יךָ֙ אוֹיֵ֔ב וַיֹּ֖אמֶר הַשְׁמֵֽד׃
וַיִּשְׁכֹּ֤ן יִשְׂרָאֵל֙ בֶּ֔טַח בָּדָ֖ד עֵ֣ין יַעֲקֹ֑ב אֶל־אֶ֥רֶץ דָּגָ֖ן וְתִירֹ֑שׁ אַף־שָׁמָ֖יו יַֽעֲרְפ֥וּ טָֽל׃
אַשְׁרֶ֣יךָ יִשְׂרָאֵ֔ל מִ֥י כָמ֖וֹךָ עַ֣ם נוֹשַׁ֣ע בַּיהוָ֑ה מָגֵ֤ן עֶזְרֶ֙ךָ֙ וַאֲשֶׁ֣ר חֶ֣רֶב גַּאֲוָתֶ֔ךָ וְכִחֲשׁ֥וּ אֹיְבֶ֖יךָ לָ֑ךְ וְאַתָּ֖ה עַל־בָּמֹתֵ֥מוֹ תִדְרֹֽךְ׃
וַיַּ֣עַל מֹשֶׁ֔ה מֵֽעַרְבֹ֥ת מוֹאָ֖ב אֶל־הַ֣ר נְב֑וֹ רֹ֚אשׁ הַפִּסְגָּ֔ה אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֣י יְרִיחֹ֑ו וַיַּרְאֵ֣הוּ יְהוָ֔ה אֶת־כָּל־הָאָ֖רֶץ אֶת־הַגִּלְעָ֥ד עַד־דָּֽן׃
וְאֶת־כָּל־נַפְתָּלִ֗י וְאֶת־אֶ֙רֶץ֙ אֶפְרַ֣יִם וּמְנַשֶּׁ֔ה וְאֶת־כָּל־אֶ֖רֶץ יְהוּדָ֑ה עַד־הַיָּ֖ם הָאַחֲרֽוֹן׃
וְאֶת־הַנֶּ֖גֶב וְאֶת־הַכִּכָּ֑ר אֶת־בִּקְעַ֤ת יְרֵחוֹ֙ עִ֣יר הַתְּמָרִ֔ים עַד־צֹֽעַר׃
וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו יְהוָה֙ זֹ֣את הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֜עְתִּי לְאַבְרָהָ֤ם לְיִצְחָק֙ וּלְיַעֲקֹ֔ב לֵאמֹ֖ר לְזַרְעֲךָ֣ אֶתְּנֶ֑נָּה הֶרְאִיתִ֙יךָ֙ בְּעֵינֶ֔יךָ וְשָׁ֥מָּה לֹ֖א תַּעֲבֹֽר׃
וַיָּ֣מָת שָׁ֔ם מֹשֶׁ֥ה עֶֽבֶד־יְהוָ֖ה בְּאֶ֣רֶץ מוֹאָ֑ב עַל־פִּ֖י יְהוָֽה׃
וַיִּקְבֹּ֣ר אֹת֗וֹ בַּגַּ֙יְא֙ בְּאֶ֣רֶץ מוֹאָ֔ב מ֖וֹל בֵּ֣ית פְּעֹ֑ור וְלֹא־יָדַ֥ע אִישׁ֙ אֶת־קְבֻרָתוֹ֔ עַד־הַיּ֖וֹם הַזֶּֽה׃
וּמֹשֶׁ֗ה בֶּן־מֵאָ֤ה וְעֶשְׂרִים֙ שָׁנָ֔ה בְּמֹתֹ֑ו לֹֽא־כָהֲתָ֥ה עֵינ֖וֹ וְלֹא־נָ֥ס לֵחֹֽה׃
וַיִּבְכּ֤וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ אֶת־מֹשֶׁ֔ה בְּעַרְבֹ֖ת מוֹאָ֑ב שְׁלֹשִׁ֣ים י֔וֹם וַיִּתְּמ֕וּ יְמֵ֖י בְּכִ֥י אֵבֶ֖ל מֹשֶֽׁה׃
וִיהוֹשֻׁ֣עַ בִּן־נ֗וּן מָלֵא֙ ר֣וּחַ חָכְמָ֔ה כִּֽי־סָמַ֥ךְ מֹשֶׁ֛ה אֶת־יָדָ֖יו עָלָ֑יו וַיִּשְׁמְע֣וּ אֵלָ֔יו וַיַּעֲשׂ֕וּ כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֛ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃
וְלֹא־קָ֥ם נָבִ֛יא עוֹד֩ בְּיִשְׂרָאֵ֜ל כְּמֹשֶׁ֗ה אֲשֶׁ֤ר יְדָעוֹ֙ יְהוָ֔ה פָּנִ֖ים אֶל־פָּנִֽים׃
לְכָל־הָ֠אֹתֹת וְהַמֹּפְתִ֨ים אֲשֶׁר־שְׁלָח֜וֹ יְהוָ֗ה לַעֲשׂ֛וֹת בְּאֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם לְפַרְעֹ֣ה וּלְכָל־עֲבָדָ֑יו וּלְכָל־אַרְצֽוֹ׃
וּלְכֹל֙ הַיָּ֣ד הַחֲזָקָ֔ה וּלְכֹל֙ הַמּוֹרָ֣א הַגָּד֔וֹל אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה מֹשֶׁ֑ה לְעֵינֵ֖י כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃

את האלהים ויאכלו
וישתו
ויאמר יהוה
אל משה עלה אלי
ההרה והיה שם
ואתנה לך את לחת
האבן והתורה וה
והמצוה אשר כתבתי
להורתם ויקם משה
ויהושע משרתו
ויעל משה אל הר
האלהים ואל הזקנים
אמר שבו לנו בזה
עד אשר נשוב
אליכם והנה אהרן
וחור עמכם מי
בעל דברים יגש
אלהם ויעל משה
אל ההר ויכס הענן
את ההר וישכן

כבוד יהוה על הר
סיני ויכסהו הענן
ששת ימים ויקרא
אל משה ביום ה
השביעי מתוך ה
הענן ומראה כבוד
יהוה כאש אכלת
בראש ההר לעיני
בני ישראל ויבא
משה בתוך הענן
ויעל אל ההר ויהי
משה בהר ארבעים
יום וארבעים לילה

פ

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה
מאת כל איש אשר
ידבנו לבו תקחו

את תרומתי וזאת
התרומה אשר
תקחו מאתם זהב
וכסף ונחשת ותכלת
וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים
וערת אילם מאדמים
וערת תחשים ו
ועצי שטים שמן
למאר בשמים ל
לשמן המשחה ו
ולקטרת הסמים
אבני שהם ואבני
מלאים לאפד ו
ולחשן ועשו לי
מקדש ושכנתי ב
בתוכם ככל אשר
אני מראה אותך
את תבנית המשכן
ואת תבנית כל כליו

וְכֹ֖ו תַּעֲשֽׂו׃

וְעָשׂ֣וּ אֲרֹ֔ון
עֲצֵ֥י שִׁטִּ֖ים אַמָּתַ֣יִם
וָחֵ֣צִי אָרְכֹּ֑ו וְאַמָּ֥ה
וָחֵ֣צִי רָחְבֹּ֑ו וְאַמָּ֖ה
וָחֵ֣צִי קֹמָתֹ֑ו וְצִפִּיתָ֨
אֹתֹ֜ו זָהָ֣ב טָה֗וֹר מִבַּ֤יִת וּמִחֻ֙ץ תְּצַפֶּ֔נּוּ
וְעָשִׂ֥יתָ עָלָ֖יו זֵ֥ר זָהָ֖ב
סָבִ֑יב וְיָצַקְתָּ֣ לֹ֔ו
אַרְבַּ֥ע טַבְּעֹ֖ת זָהָ֑ב
וְנָתַתָּ֣ה עַל־אַרְבַּ֔ע
פְּעָמֹתָ֖יו וּשְׁתֵּ֣י
טַבָּעֹ֑ת עַל־צַלְעֹ֖
הָאֶחָ֥ת וּשְׁתֵּ֖י טַבָּעֹ֑ת
עַל־צַלְעֹ֖ הַשֵּׁנִֽית׃
וְעָשִׂ֥יתָ בַדֵּ֖י עֲצֵ֣י
שִׁטִּ֑ים וְצִפִּיתָ֖ אֹתָ֥ם
זָהָֽב׃ וְהֵבֵ֣אתָ אֶת־
הַבַּדִּ֗ים בְּטַבְּעֹת֙
עַל־צַלְעֹ֣ הָאָרֹ֔ון
לָשֵׂ֥את אֶת־הָאָרֹ֖ון
בָּהֶֽם׃ בְּטַבְּעֹת֙ הָאָרֹ֔ון
יִהְי֖וּ הַבַּדִּ֣ים לֹ֑א
יָסֹ֥רוּ מִמֶּ֖נּוּ וְנָתַתָּ֣ אֶל־
הָעֵדֻ֗ת אֶת־הָעֵדוּת֙
אֲשֶׁ֣ר אֶתֵּ֣ן אֵלֶ֔יךָ
וְעָשִׂ֥יתָ כַפֹּ֖רֶת זָהָ֑ב
טָה֣וֹר מִבַּ֔יִת וּמִחֻ֖ץ תְּצַפֶּ֥נָּה
אֶת־הַכַּפֹּ֖רֶת עַל־
הָאָרֹ֑ון מִלְמָ֖עְלָה
וְאֶל־הָאָרֹ֗ון תִּתֵּ֔ן
אֶת־הָעֵדֻ֖ת אֲשֶׁר־
אֶתֵּ֣ן אֵלֶ֑יךָ וְוָעַדְתִּ֤י
לְךָ֙ שָׁ֔ם וְדִבַּרְתִּ֥י
אִתְּךָ֖ מֵעַ֣ל הַכַּפֹּ֑רֶת
מִבֵּ֣ין שְׁנֵ֣י הַכְּרֻבִ֗ים
אֲשֶׁ֤ר עַל־אֲרֹון֙
הָעֵדֻ֔ת אֵ֚ת כָּל־
אֲשֶׁ֣ר אֲצַוֶּ֔ה אֹתְךָ֖
אֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃

וְעָשִׂ֣יתָ שֻׁלְחַ֔ן עֲצֵ֥י
שִׁטִּ֖ים אַמָּתַ֣יִם אָרְכֹּ֑ו
וְאַמָּ֥ה רָחְבֹּ֖ו וְאַמָּ֥ה וָחֵ֖צִי
קֹמָתֹֽו׃ וְצִפִּיתָ֥ אֹתֹ֖ו זָהָ֣ב
טָה֑וֹר וְעָשִׂ֥יתָ לֹ֖ו זֵ֥ר
זָהָ֖ב סָבִֽיב׃ וְעָשִׂ֤יתָ לֹו֙
מִסְגֶּ֣רֶת טֹ֔פַח סָבִ֖יב
וְעָשִׂ֥יתָ זֵ֖ר זָהָ֥ב לְמִסְגַּרְתֹּֽו׃
וְעָשִׂ֤יתָ לֹו֙ אַרְבַּ֣ע
טַבְּעֹ֔ת זָהָ֔ב וְנָתַתָּ֣ הַטַּבָּעֹ֔ת
עַל֙ אַרְבַּ֣ע הַפֵּאֹ֔ת
אֲשֶׁ֖ר לְאַרְבַּ֥ע רַגְלָֽיו׃
לְעֻמַּ֣ת הַמִּסְגֶּ֔רֶת
יִהְי֥וּ הַטַּבָּעֹ֖ת בָּתִּ֑ים
לְשָׂאֵ֖ת הַבַּדִּֽים׃
וְעָשִׂ֥יתָ אֶת־הַבַּדִּ֖ים
עֲצֵ֣י שִׁטִּ֑ים וְצִפִּיתָ֥
אֹתָ֖ם זָהָ֑ב וְנִשָּׂ֖א בָּהֶ֥ם
אֶת־הַשֻּׁלְחָֽן׃ וְעָשִׂ֣יתָ
אֶת־קְעָרֹתָ֗יו וְאֶת־כַּפֹּתָ֤יו
וְאֶת־מְנַקִּיֹתָ֙יו֙ וְאֶת־
מְזַרְקֹתָ֔יו אֲשֶׁ֥ר יֻסַּ֖ךְ בָּהֶ֑ן
זָהָ֥ב טָה֖וֹר תַּעֲשֶׂ֥ה אֹתָֽם׃
וְנָתַתָּ֣ עַל־הַשֻּׁלְחָ֗ן
לֶ֥חֶם פָּנִ֛ים לְפָנַ֖י תָּמִֽיד׃

וְעָשִׂ֣יתָ מְנֹרַ֔ת זָהָ֖ב
טָה֑וֹר מִקְשָׁ֣ה תֵּעָשֶׂ֔ה
יְרֵכָ֥הּ וְקָנָ֖הּ גְּבִעֹלֶ֣יהָ
כַּפְתֹּרֶ֣יהָ וּפְרָחֶ֔יהָ
מִמֶּ֖נָּה יִהְיֽוּ׃ וְשִׁשָּׁ֣ה
קָנִ֔ים יֹצְאִ֖ים מִצִּדֶּ֑יהָ
שְׁלֹשָׁ֤ה קְנֵי־מְנֹרָה֙
מִצִּדָּ֣הּ הָאֶחָ֔ד וּשְׁלֹשָׁ֥ה
קְנֵי־מְנֹרָ֖ה מִצִּדָּ֥הּ הַשֵּׁנִֽי׃
שְׁלֹשָׁ֣ה גְבִעִלִ֗ים מְשֻׁקָּדִים֙
בַּקָּנֶ֣ה הָאֶחָ֔ד כַּפְתֹּ֥ר וָפֶ֖רַח
וּשְׁלֹשָׁ֣ה גְבִעִלִ֗ים מְשֻׁקָּדִים֙
בַּקָּנֶ֣ה הָאֶחָ֔ד כַּפְתֹּ֥ר וָפֶ֖רַח
כֵּ֣ן לְשֵׁ֣שֶׁת הַקָּנִ֔ים
הַיֹּצְאִ֖ים מִן־הַמְּנֹרָֽה׃
וּבַמְּנֹרָה֙ אַרְבָּעָ֣ה
גְבִעִלִ֔ים מְשֻׁקָּדִ֖ים
כַּפְתֹּרֶ֣יהָ וּפְרָחֶֽיהָ׃
וְכַפְתֹּר֙ תַּחַ֣ת שְׁנֵ֣י
הַקָּנִ֔ים מִמֶּ֖נָּה וְכַפְתֹּר֙
תַּחַ֣ת שְׁנֵ֣י הַקָּנִ֔ים
מִמֶּ֖נָּה וְכַפְתֹּר֙
תַּחַ֣ת שְׁנֵ֣י הַקָּנִ֔ים
מִמֶּ֖נָּה לְשֵׁ֣שֶׁת הַקָּנִ֑ים
מִמֶּ֖נָּה כַּפְתֹּרֵיהֶ֥ם
וְקָנֵיהֶ֛ם מִמֶּ֥נָּה תִּהְיֶ֖ינָה
מִקְשָׁ֣ה אַחַ֔ת זָהָ֖ב טָה֥וֹר
כָּלָֽה׃ וְעָשִׂ֥יתָ אֶת־
נֵרֹתֶ֖יהָ שִׁבְעָ֑ה וְהֶעֱל֣וּ
אֶת־נֵרֹתֶ֔יהָ וְהֵאִ֖יר
עַל־עֵ֥בֶר פָּנֶֽיהָ׃
וּמַלְקְחֶ֥יהָ וּמַחְתֹּתֶ֖יהָ
זָהָ֥ב טָהֽוֹר׃ כִּכַּ֣ר
יְהֶ֔ה אֹתָ֖הּ וְאֶת־כָּל־
הַכֵּלִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃
וּרְאֵ֕ה וַעֲשֵׂ֖ה בְּתַבְנִיתָ֑ם
אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֖ה מָרְאֶ֥ה בָּהָֽר׃

וְאֶת־הַמִּשְׁכָּ֗ן תַּעֲשֶׂ֤ה
עֶשֶׂר֙ יְרִיעֹ֔ת שֵׁ֥שׁ מָשְׁזָ֖ר
וּתְכֵ֣לֶת וְאַרְגָּמָ֑ן וְתֹולַ֥עַת
שָׁנִ֖י כְּרֻבִ֥ים מַעֲשֵׂ֥ה חֹשֵׁ֖ב
תַּעֲשֶׂ֥ה אֹתָֽם׃ אֹ֣רֶךְ
הַיְרִיעָ֣ה הָאַחַ֔ת שְׁמֹנֶ֥ה
וְעֶשְׂרִ֖ים בָּאַמָּ֑ה וְרֹ֣חַב
אַרְבַּ֤ע בָּאַמָּה֙ הַיְרִיעָ֣ה
הָאֶחָ֔ד מִדָּ֖ה אַחַ֥ת
לְכָל־הַיְרִיעֹֽת׃ חָמֵ֣שׁ
הַיְרִיעֹ֔ת חֻבַּ֖רֹת אַחַ֣ת
אֶל־אַחַ֑ת וְחָמֵ֥שׁ יְרִיעֹ֖ת
חֻבַּ֥רֹת אַחַ֖ת אֶל־אַחַֽת׃
וְעָשִׂ֣יתָ לֻלְאֹ֣ת תְּכֵ֔לֶת
עַל־שְׂפַ֥ת הַיְרִיעָ֖ה
הָאֶחָ֣ת מִקָּצָ֑ה בַּחֹבֶ֖רֶת
וְכֵ֥ן תַּעֲשֶׂ֛ה בִּשְׂפַ֥ת
הַיְרִיעָ֖ה הַקִּיצֹנָ֥ה
בַּמַּחְבָּֽרֶת׃ חֲמִשִּׁ֣ים
לֻלְאֹ֔ת תַּעֲשֶׂ֖ה בַּיְרִיעָ֣ה
הָאֶחָ֑ת וַחֲמִשִּׁ֣ים לֻלָאֹ֔ת
תַּעֲשֶׂ֖ה בִּקְצֵ֣ה הַיְרִיעָ֣ה
אֲשֶׁ֣ר בַּמַּחְבָּ֣רֶת הַשֵּׁנִ֑ית
לֻלָאֹ֖ת מְקֻבְּלֹ֥ת
אַחַ֖ת אֶל־אַחַֽת׃
וְעָשִׂ֣יתָ חֲמִשִּׁ֣ים קַרְסֵ֣י
זָהָ֔ב וְחִבַּרְתָּ֤ אֶת־
הַיְרִעֹת֙ אִ֣ישׁ אֶל־אָחִ֔יו
בַּקָּרָסִ֑ים וְהָיָ֥ה הַמִּשְׁכָּ֖ן
אֶחָֽד׃ וְעָשִׂ֣יתָ יְרִיעֹ֔ת
עִזִּ֖ים לְאֹ֣הֶל עַל־
הַמִּשְׁכָּ֑ן עַשְׁתֵּ֥י עֶשְׂרֵ֖ה
יְרִיעֹ֥ת תַּעֲשֶׂ֖ינָה אֹתָֽם׃
אֹ֣רֶךְ הַיְרִיעָ֣ה הָאַחַ֔ת
שְׁלֹשִׁ֥ים בָּאַמָּ֖ה וְרֹ֣חַב
אַרְבַּ֤ע בָּאַמָּה֙ הַיְרִיעָ֣ה
הָאֶחָ֔ד עַשְׁתֵּ֥י עֶשְׂרֵ֖ה
יְרִיעֹ֑ת מִדָּ֖ה אַחַ֥ת
לְכָל־הַיְרִיעֹֽת׃ וְחִבַּרְתָּ֣
אֶת־חֲמִשָּׁ֣ה הַיְרִיעֹ֔ת
לְבָ֖ד וְאֶת־שֵׁ֣שׁ הַיְרִיעֹ֑ת
לְבָ֖ד וְכָפַלְתָּ֥ אֶת־
הַיְרִיעָ֛ה הַשִּׁשִּׁ֖ית אֶל־
מוּל֥ פְּנֵ֖י הָאֹֽהֶל׃
וְעָשִׂ֣יתָ חֲמִשִּׁ֣ים לֻלָאֹ֔ת
עַל־שְׂפַ֥ת הַיְרִיעָ֖ה
הָאֶחָ֣ת הַקִּיצֹנָ֑ה
וַחֲמִשִּׁ֣ים לֻלָאֹ֔ת
עַל־שְׂפַ֥ת הַיְרִיעָ֖ה
הַמְחַבֶּ֥רֶת הַשֵּׁנִֽית׃
וְעָשִׂ֣יתָ חֲמִשִּׁ֣ים קַרְסֵ֣י
נְחֹ֔שֶׁת וְהֵבֵאתָ֙ אֶת־
הַקְּרָסִ֔ים בַּלֻּלָאֹ֖ת
וְחִבַּרְתָּ֥ אֶת־הָאֹ֖הֶל
וְיִֽהְיֶ֥ה אֶחָֽד׃ וְסָרַ֣ח
הַפָּרִ֗יף אֲשֶׁ֤ר נִשְׁאָר֙
בִּיְרִיעֹ֣ת הָאֹ֔הֶל חֲצִ֥י
הַיְרִיעָ֖ה הַפָּרִ֑יף
עַל־אֲחֹרֵ֖י הַמִּשְׁכָּ֥ן
יִסְרָֽח׃ וְאַמָּה֩ מִזֶּ֨ה
וְאַמָּ֜ה מִזֶּ֗ה בָּעֹדֵף֙
בְּאֹ֣רֶךְ יְרִיעֹ֣ת
הָאֹ֔הֶל עַל־
הַמִּשְׁכָּ֖ן יִהְיֶ֑ה
עַל־צִדֵּ֥י זֶ֛ה וְזֶ֖ה
לְכַסֹּ֥ת עָלָֽיו׃
וְעָשִׂ֣יתָ מִכְסֵ֣ה
לָאֹ֔הֶל עֹרֹ֥ת אֵילִ֖ם
מְאָדָּמִ֑ים וּמִכְסֵ֣ה
עֹרֹ֣ת תְּחָשִׁ֔ים
מִלְמָ֖עְלָֽה׃

וְעָשִׂ֣יתָ קַרְשֵׁ֔י
לַמִּשְׁכָּ֖ן עֲצֵ֥י שִׁטִּ֖ים
עֹמְדִֽים׃ עֶ֣שֶׂר אַמּ֔וֹת
אֹ֖רֶךְ הַקָּ֑רֶשׁ וְאַמָּ֥ה
וְאַמָּ֖ה וָחֵ֥צִי רֹ֖חַב
הַקָּ֥רֶשׁ הָאֶחָֽד׃
שְׁתֵּ֣י יָדֹ֔ת לַקָּ֖רֶשׁ
הָאֶחָ֑ד מְשֻׁלָּבֹ֣ת
אִ֔ישׁ אֶל־אֲחֹתֹ֖
כֵּ֥ן תַּעֲשֶׂ֖ה לְכָל־
קַרְשֵׁ֥י הַמִּשְׁכָּֽן׃
וְעָשִׂ֣יתָ אֶת־הַקְּרָשִׁ֗ים
לַמִּשְׁכָּן֙ עֶשְׂרִ֣ים קֶ֔רֶשׁ
לִפְאַ֖ת נֶ֥גְבָּה תֵּימָֽנָה׃
וְאַרְבָּעִ֣ים אַדְנֵי־כֶ֔סֶף
תַּעֲשֶׂ֖ה תַּ֣חַת עֶשְׂרִ֣ים
הַקָּ֑רֶשׁ שְׁנֵ֤י אֲדָנִים֙
תַּ֣חַת הַקֶּ֣רֶשׁ הָאֶחָ֔ד
לִשְׁתֵּ֥י יְדֹתָ֖יו
וּשְׁנֵ֥י אֲדָנִ֖ים תַּ֣חַת
הַקֶּ֣רֶשׁ הָאֶחָ֑ד
לִשְׁתֵּ֥י יְדֹתָֽיו׃
וְלַצֵּלָ֣ע הַשֵּׁנִ֣ית
לְמִשְׁכַּ֣ן צָפֹ֔נָה
עֶשְׂרִ֖ים קָֽרֶשׁ׃
וְאַדְנֵיהֶ֣ם אַרְבָּעִ֔ים
אֲדָנֵ֣י כָ֔סֶף שְׁנֵ֥י
אֲדָנִ֖ים תַּ֣חַת הַקֶּ֣רֶשׁ
הָאֶחָ֑ד וּשְׁנֵ֥י אֲדָנִ֖ים
תַּ֣חַת הַקֶּ֣רֶשׁ הָאֶחָֽד׃
וּלְיַרְכְּתֵ֥י הַמִּשְׁכָּ֖ן
יָ֑מָּה תַּעֲשֶׂ֖ה שִׁשָּׁ֥ה
קְרָשִֽׁים׃ וּשְׁנֵ֣י קְרָשִׁ֔ים
תַּעֲשֶׂ֖ה לִמְקֻצֹעֹ֥ת
הַמִּשְׁכָּ֖ן בַּיַּרְכָתָֽיִם׃
וְהָי֣וּ תֹאֲמִ֔ם מִלְּמַטָּ֑ה
וְיַחְדָּ֣ו יִהְי֔וּ עַל־רֹאשׁ֖וֹ
אֶל־הַטַּבַּ֣עַת הָאֶחָ֑ת
כָּ֚כָה יִהְיֶ֣ה לִשְׁנֵיהֶ֔ם
לִשְׁנֵ֥י הַמִּקְצֹעֹ֖ת יִהְיֽוּ׃
וְהָי֣וּ שְׁמֹנָ֤ה קְרָשִׁים֙
וְאַדְנֵיהֶ֣ם כֶּ֔סֶף שִׁשָּׁ֥ה
עָשָׂ֖ר אֲדָנִ֑ים שְׁנֵ֤י
אֲדָנִים֙ תַּ֣חַת הַקֶּ֣רֶשׁ
הָאֶחָ֔ד וּשְׁנֵ֥י אֲדָנִ֖ים
תַּ֣חַת הַקֶּ֣רֶשׁ הָאֶחָֽד׃
וְעָשִׂ֣יתָ בְרִחִ֔ם עֲצֵ֥י
שִׁטִּ֖ים חֲמִשָּׁ֑ה לְקַרְשֵׁ֥י
צֶֽלַע־הַמִּשְׁכָּ֖ן הָאֶחָֽת׃
וַחֲמִשָּׁ֣ה בְרִחִ֔ם לְקַרְשֵׁ֥י
צֶֽלַע־הַמִּשְׁכָּ֖ן הַשֵּׁנִ֑ית
וַחֲמִשָּׁ֣ה בְרִחִ֔ם לְקַרְשֵׁ֥י
צֶֽלַע־הַמִּשְׁכָּ֖ן לַיָּ֥ם
הַבְּרִ֖יחַ בְּתֹ֥וךְ הַקְּרָשִׁ֖ים
מִבְּרִ֥יחַ מִקָּצֶֽה׃
וְאֶת־הַבְּרִיחִ֣ם תְּצַפֶּ֣ה
זָהָ֔ב וְאֶת־טַבְּעֹתָ֣ם
תַּעֲשֶׂ֣ה זָהָ֔ב בָּתִּ֖ים
לַבְּרִיחִ֑ם וְצִפִּ֥יתָ
אֶת־הַבְּרִיחִ֖ם זָהָֽב׃
וַהֲקֵמֹתָ֖ אֶת־הַמִּשְׁכָּ֑ן
כְּמִשְׁפָּטֹ֖ו אֲשֶׁ֥ר הָרְאִ֖יתָ
בָּהָֽר׃

וְעָשִׂ֣יתָ פָּרֹ֔כֶת תְּכֵ֥לֶת
וְאַרְגָּמָ֖ן וְתֹולַ֣עַת
שָׁנִ֑י וְשֵׁ֥שׁ מָשְׁזָ֖ר
מַעֲשֵׂ֥ה חֹשֵׁ֛ב כְּרֻבִ֖ים
יֵעָשֶֽׂה׃ וְנָתַתָּ֣ אֹתָ֔הּ
עַל־אַרְבָּעָ֖ה עַמּוּדֵ֣י
שִׁטִּ֑ים מְצֻפִּ֤ים זָהָב֙
וָוֵיהֶ֣ם זָהָ֔ב עַל֙
אַרְבָּעָ֣ה אַדְנֵי־כָ֔סֶף
וְנָתַתָּ֣ אֶת־הַפָּרֹ֔כֶת
תַּ֖חַת הַקְּרָסִ֑ים
וְהֵבֵאתָ֣ שָׁ֔מָּה מִבֵּ֥ית
לַפָּרֹ֖כֶת אֶת־אֲרֹ֣ון
הָעֵדֻ֑ת וְהִבְדִּ֣יל הַפָּרֹ֔כֶת
לָכֶ֕ם בֵּ֥ין הַקֹּ֖דֶשׁ
וּבֵ֥ין קֹ֥דֶשׁ הַקֳּדָשִֽׁים׃
וְנָתַתָּ֣ אֶת־הַכַּפֹּ֔רֶת
עַל־אֲרֹ֥ון הָעֵדֻ֖ת
בְּקֹ֥דֶשׁ הַקֳּדָשִֽׁים׃
וְשַׂמְתָּ֣ אֶת־הַשֻּׁלְחָ֗ן
מִח֤וּץ לַפָּרֹ֙כֶת֙
וְאֶת־הַמְּנֹרָ֔ה נֹכַח֙
הַשֻּׁלְחָ֔ן עַל־
צֶ֥לַע הַמִּשְׁכָּ֖ן תֵּימָ֑נָה
וְהַשֻּׁלְחָ֖ן תִּתֵּ֥ן
צָפֹֽנָה׃ וְעָשִׂ֣יתָ
מָסָ֔ךְ לְפֶ֖תַח הָאֹ֑הֶל
תְּכֵ֥לֶת וְאַרְגָּמָ֖ן
וְתֹולַ֣עַת שָׁנִ֑י
וְשֵׁ֥שׁ מָשְׁזָ֖ר
מַעֲשֵׂ֥ה רֹקֵֽם׃
וְעָשִׂ֣יתָ לַמָּסָ֗ךְ חֲמִשָּׁה֙
עַמּוּדֵ֣י שִׁטִּ֔ים
וְצִפִּיתָ֥ אֹתָ֛ם זָהָ֖ב
וָוֵיהֶ֣ם זָהָ֑ב
וְיָצַקְתָּ֣ לָהֶ֔ם
חֲמִשָּׁ֖ה אַדְנֵי־נְחֹֽשֶׁת׃

וְעָשִׂ֣יתָ אֶת־הַמִּזְבֵּ֗חַ
עֲצֵ֥י שִׁטִּ֖ים חֲמֵ֣שׁ
אַמֹּ֣ות אֹ֔רֶךְ וַחֲמֵ֥שׁ
אַמֹּ֖ות רֹ֑חַב רָב֥וּעַ
יִהְיֶ֖ה הַמִּזְבֵּ֑חַ
וְשָׁלֹ֥שׁ אַמֹּ֖ות קֹמָתֹֽו׃
וְעָשִׂ֣יתָ קַרְנֹתָ֔יו
עַל־אַרְבַּ֥ע פִּנֹּתָ֖יו
מִמֶּ֣נּוּ קַרְנֹתָ֑יו
וְצִפִּיתָ֥ אֹתֹ֖ו נְחֹֽשֶׁת׃
וְעָשִׂ֣יתָ סִּירֹתָ֗יו
לְדַשְּׁנֹ֤ו וְיָעִים֙
וּמִזְרְקֹתָ֔יו וּמִזְלְגֹתָ֖יו
וּמַחְתֹּתָ֑יו לְכָל־
כֵּלָ֖יו תַּעֲשֶׂ֥ה נְחֹֽשֶׁת׃
וְעָשִׂ֣יתָ לֹו֮ מִכְבָּ֣ר
מַעֲשֵׂה־רֶ֒שֶׁת֒ נְחֹ֔שֶׁת
וְעָשִׂ֥יתָ עַל־הָרֶ֖שֶׁת
אַרְבַּ֣ע טַבָּעֹ֑ת
עַל־אַרְבַּ֥ע קְצוֹתָֽיו׃
וְנָתַתָּ֣ אֹתָ֔הּ תַּ֖חַת
כַּרְכֹּ֣ב הַמִּזְבֵּ֑חַ
מִלְמָ֖טָּה וְהָיְתָ֥ה הָרֶ֖שֶׁת
עַד־חֲצִ֥י הַמִּזְבֵּֽחַ׃
וְעָשִׂ֣יתָ בַדִּ֔ים לַמִּזְבֵּ֖חַ
בַּדֵּ֣י עֲצֵ֣י שִׁטִּ֑ים
וְצִפִּיתָ֥ אֹתָ֖ם נְחֹֽשֶׁת׃
וְהוּבָ֣א אֶת־בַּדָּ֔יו
בַּטַּבָּעֹ֖ת וְהָי֣וּ הַבַּדִּ֗ים
עַל־שְׁתֵּ֤י צַלְעֹת֙
הַמִּזְבֵּ֔חַ בְּשֵׂאֹ֖ת אֹתֹֽו׃
נְב֥וּב לֻחֹ֖ת תַּעֲשֶׂ֑ה
כַּאֲשֶׁ֨ר הָרְאָ֤ה אֹתְךָ֙
בָּהָ֔ר כֵּ֖ן יַעֲשֽׂוּ׃

וְעָשִׂ֣יתָ חָצֵ֔ר לַמִּשְׁכָּ֖ן
לִפְאַ֣ת נֶ֣גְבָּה תֵימָ֑נָה
קְלָעִ֤ים לֶחָצֵר֙ שֵׁ֣שׁ
מָשְׁזָ֔ר מֵאָ֥ה בָאַמָּ֖ה
אֹ֣רֶךְ לַצֶּ֑לַע
וְעֶשְׂרִ֤ים עַמֻּדֵיהֶם֙
וְעֶשְׂרִ֣ים אַדְנֵיהֶ֔ם
נְחֹ֔שֶׁת וָוֵ֥י הָעַמֻּדִ֖ים
וְחִשֻּׁקֵיהֶ֑ם כָּ֖סֶף
וְכֵ֣ן אֹ֣רֶךְ לַצָּפֹ֔ון
בָּקְלָעִ֔ים מֵאָ֥ה אֹ֖רֶךְ
עַמֻּדֵיהֶ֣ם עֶשְׂרִ֑ים
וְאַדְנֵיהֶ֣ם עֶשְׂרִ֔ים
נְחֹ֔שֶׁת וָוֵ֥י הָעַמֻּדִ֖ים
וְחִשֻּׁקֵיהֶ֑ם כָּֽסֶף׃
וְרֹ֣חַב הֶחָצֵר֮ לִפְאַ֣ת
יָם֒ קְלָעִ֣ים חֲמִשִּׁ֔ים
עַמֻּדֵיהֶ֣ם עֲשָׂרָ֑ה
וְאַדְנֵיהֶ֣ם עֲשָׂרָֽה׃
וְרֹ֣חַב הֶחָצֵר֮ קֵ֣דְמָה
מִזְרָחָה֒ חֲמִשִּׁ֔ים אַמָּֽה׃
וְקָלַ֤ע לַכָּתֵף֙ הָאֶחָ֔ת
חֲמֵ֥שׁ עֶשְׂרֵ֖ה אַמֹּ֑ות
עַמֻּדֵיהֶ֣ם שְׁלֹשָׁ֔ה
וְאַדְנֵיהֶ֖ם שְׁלֹשָֽׁה׃
וְלַכָּתֵ֥ף הַשֵּׁנִ֖ית
חֲמֵ֣שׁ עֶשְׂרֵ֣ה קְלָעִ֑ים
עַמֻּדֵיהֶ֣ם שְׁלֹשָׁ֔ה
וְאַדְנֵיהֶ֖ם שְׁלֹשָֽׁה׃
וּלְשַׁ֣עַר הֶחָצֵר֮ מָסַ֣ךְ
עֶשְׂרִים֒ אַמָּה֙ תְּכֵ֣לֶת
וְאַרְגָּמָ֔ן וְתֹולַ֥עַת
שָׁנִ֖י וְשֵׁ֣שׁ מָשְׁזָ֑ר
מַעֲשֵׂ֥ה רֹקֵ֖ם
עַמֻּדֵיהֶ֣ם אַרְבָּעָ֔ה
וְאַדְנֵיהֶ֖ם אַרְבָּעָֽה׃
כָּל־עַמּוּדֵ֣י הֶחָצֵר֮
סָבִיב֒ מְחֻשָּׁקִ֣ים כָּ֔סֶף
וָוֵיהֶ֣ם כָּ֔סֶף
וְאַדְנֵיהֶ֖ם נְחֹֽשֶׁת׃
אֹ֣רֶךְ הֶחָצֵר֮ מֵאָה֒
וְרֹ֣חַב חֲמִשִּׁ֔ים
בַּחֲמִשִּׁ֖ים וְקֹומָ֣ה
חָמֵ֣שׁ אַמֹּ֑ות
וְאַדְנֵיהֶ֖ם נְחֹֽשֶׁת׃
כָּל־כְּלֵ֣י הַמִּשְׁכָּ֗ן
לְכָל־עֲבֹדָתֹו֙
וְכָל־יְתֵדֹתָ֔יו
וְכָל־יִתְדֹ֥ת הֶחָצֵ֖ר
נְחֹֽשֶׁת׃

וְאַתָּ֣ה תְצַוֶּ֔ה
אֶת־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל
וְיִקְח֨וּ אֵלֶ֜יךָ
שֶׁ֣מֶן זַ֤יִת זָךְ֙
כָּתִ֣ית לַמָּאֹ֔ור
לְהַעֲלֹ֥ת נֵ֖ר תָּמִֽיד׃
בְּאֹ֣הֶל מֹועֵ֗ד
מִח֤וּץ לַפָּרֹכֶת֙
אֲשֶׁ֣ר עַל־הָעֵדֻ֔ת
יַעֲרֹ֨ךְ אֹתֹ֜ו אַהֲרֹ֣ן
וּבָנָ֗יו מֵעֶ֤רֶב עַד־בֹּקֶר֙
לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה
חֻקַּ֥ת עֹולָ֖ם
לְדֹרֹתָ֑ם מֵאֵ֖ת
בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃

וְאַתָּ֗ה הַקְרֵ֤ב אֵלֶ֙יךָ֙
אֶת־אַהֲרֹ֣ן אָחִ֔יךָ
וְאֶת־בָּנָ֖יו אִתֹּ֑ו
מִתֹּ֣וךְ בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל
לְכַהֲנֹ֥ו לִ֖י
אַהֲרֹ֣ן נָדָ֣ב וַאֲבִיה֔וּא
אֶלְעָזָ֖ר וְאִיתָמָ֑ר
בְּנֵ֥י אַהֲרֹֽן׃
וְעָשִׂ֣יתָ בִגְדֵי־קֹ֔דֶשׁ
לְאַהֲרֹ֥ן אָחִ֖יךָ
לְכָבֹ֥וד וּלְתִפְאָֽרֶת׃
וְאַתָּ֣ה תְדַבֵּר֮
אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב֒
אֲשֶׁ֨ר מִלֵּאתִ֜ים
רֽוּחַ־חָכְמָ֗ה וְעָשׂ֤וּ
אֶת־בִּגְדֵי֙ אַהֲרֹ֔ן
לְקַדְּשֹׁ֖ו לְכַהֲנֹ֥ו לִֽי׃
וְאֵ֣לֶּה הַבְּגָדִ֗ים
אֲשֶׁ֤ר יַעֲשׂוּ֙ חֹ֣שֶׁן
וְאֵפֹ֔ד וּמְעִ֖יל
וּכְתֹנֶ֣ת תַּשְׁבֵּ֑ץ
מִצְנֶ֥פֶת וְאַבְנֵ֖ט
וְעָשׂ֣וּ בִגְדֵי־קֹ֔דֶשׁ
לְאַהֲרֹ֥ן אָחִ֖יךָ
וְלִבָנָ֑יו לְכַהֲנֹ֥ו לִֽי׃
וְהֵ֣ם יִקְח֗וּ אֶת־הַזָּהָב֙
וְאֶת־הַתְּכֵ֣לֶת
וְאֶת־הָאַרְגָּמָ֔ן
וְאֶת־תֹּולַ֥עַת הַשָּׁנִ֖י
וְאֶת־הַשֵּׁ֥שׁ
וְעָשׂ֣וּ אֶת־הָאֵפֹ֗ד
מַעֲשֵׂ֥ה חֹשֵׁ֛ב
זָהָ֥ב תְּכֵ֖לֶת
וְאַרְגָּמָ֣ן וְתֹולַ֣עַת
שָׁנִ֑י וְשֵׁ֥שׁ מָשְׁזָ֖ר
יֵעָשֶֽׂה׃ כְּתֵפֹ֣ת
חֹבְרֹ֔ת יִהְיֶ֥ה לּ֖וֹ
אֶל־שְׁנֵ֣י קְצוֹתָ֑יו
וְחֻבָּֽר׃ וְחֵ֨שֶׁב אֲפֻדָּתֹ֜ו
אֲשֶׁ֣ר עָלָ֗יו כְּמַעֲשֵׂ֤הוּ
מִמֶּ֙נּוּ֙ יִהְיֶ֔ה
זָהָ֥ב תְּכֵ֖לֶת
וְאַרְגָּמָ֣ן וְתֹולַ֣עַת
שָׁנִ֑י וְשֵׁ֥שׁ מָשְׁזָ֖ר
יֵעָשֶֽׂה׃ וְלָקַחְתָּ֙
אֶת־שְׁתֵּ֣י אַבְנֵי־שֹׁ֔הַם
וּפִתַּחְתָּ֖ עֲלֵיהֶ֣ן
פִּתּוּחֵ֣י רִשְׁמֹ֑ת
מַעֲשֵׂ֥ה חָרָ֖שׁ
פִּתּוּחֵ֣י אֶבֶן֮
פִּתּוּחֵי֒ חֹתָ֔ם
תִּפְתַּ֕ח אֶת־שְׁתֵּ֖יהֶן
עַל־שְׁתֵּ֥י שְׁבָעֹתָֽם׃
וְשַׂמְתָּ֣ אֶת־שְׁתֵּ֔י
הָאֲבָנִ֖ים עַל־כִּתְפֹ֣ת
הָאֵפֹ֑ד אַבְנֵ֣י זִכָּרֹ֔ן
לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
וְנָשָׂ֧א אַהֲרֹ֛ן אֶת־
שְׁמֹתָ֥ם לִפְנֵֽי־יְהוָ֖ה
עַל־שְׁתֵּ֣י כְתֵפָ֑יו
לְזִכָּרֹֽן׃ וְעָשִׂ֣יתָ
מִשְׁבְּצֹ֣ת זָהָ֔ב
וּשְׁתֵּ֥י שַׁרְשְׁרֹ֖ת
זָהָ֣ב טָה֑וֹר מִגְבָּלֹ֣ת
תַּעֲשֶׂ֔ה מַעֲשֵׂ֖ה עֲבֹתֹ֣ת
וְנָתַתָּ֛ אֶת־שַׁרְשְׁרֹ֥ת
הָעֲבֹתֹ֖ת עַל־הַמִּשְׁבְּצֹֽת׃
וְעָשִׂ֣יתָ חֹ֣שֶׁן מִשְׁפָּ֔ט
מַעֲשֵׂ֥ה חֹשֵׁ֖ב
כְּמַעֲשֵׂ֣ה אֵפֹ֑ד
זָהָ֥ב תְּכֵ֖לֶת
וְאַרְגָּמָ֣ן וְתֹולַ֣עַת
שָׁנִ֑י וְשֵׁ֥שׁ מָשְׁזָ֖ר
תַּעֲשֶׂ֥ה אֹתֹֽו׃
רָב֥וּעַ יִהְיֶ֖ה כָּפ֑וּל
זֶ֥רֶת אָרְכֹּ֖ו וְזֶ֥רֶת רָחְבֹּֽו׃
וּמִלֵּאתָ֥ בֹ֖ו מִלֻּאַת
אֶ֑בֶן אַרְבָּעָ֣ה טּוּרֵ֔י
אָ֚בֶן טּ֣וּר אֹ֔דֶם
פִּטְדָ֥ה וּבָרֶ֖קֶת
הַטּ֥וּר הָאֶחָֽד׃
וְהַטּ֣וּר הַשֵּׁנִ֔י נֹ֖פֶךְ
סַפִּ֣יר וְיָהֲלֹֽם׃
וְהַטּ֣וּר הַשְּׁלִשִׁ֔י
לֶ֖שֶׁם שְׁבֹ֣ו וְאַחְלָמָֽה׃
וְהַטּ֣וּר הָרְבִיעִ֔י
תַּרְשִׁ֥ישׁ וְשֹׁ֖הַם
וְיָשְׁפֵ֑ה מְשֻׁבָּצִ֥ים
זָהָ֖ב יִהְיוּ֙ ב

וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי
שִׁטִּים אַמָּתַיִם
אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ
וְאַמָּה וְחֵצִי קֹמָתוֹ
וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב
טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לּוֹ
זֵר זָהָב סָבִיב׃
וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ
זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ
סָבִיב׃ וְעָשִׂיתָ לּוֹ
אַרְבַּע טַבָּעֹת
וְנָתַתָּ אֶת
הַטַּבָּעֹת עַל
אַרְבַּע פַּאֹת
אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת
הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶינָה
הַטַּבָּעֹת בָּתִּים

לְבַדִּים לָשֻׁאת
אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וְ
וְעָשִׂיתָ אֶת הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ
אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא
בָּם אֶת הַשֻּׁלְחָן׃
וְעָשִׂיתָ קְעָרֹתָיו
וְכַפֹּתָיו וְקָשׂוֹתָיו
וּמְנַקִּיֹתָיו אֲשֶׁר
יְסַךְ בָּהֵן וְהַכַּטָּחוֹר
תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן
לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי
תָּמִיד׃ וְעָשִׂיתָ
מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר
מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה
הַמְּנֹרָה יְרֵכָהּ׃
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ וְשִׁשָּׁה

קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ
שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה
מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה
קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ
חֲמִשָּׁה שִׁלְשָׁם׃
בְּקָנֶה הָאֶחָד כְּפֹתֹר
וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה
גְּבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בְּקָנֶה הָאֶחָד כְּפֹתֹר
וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת
הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִ
אַרְבָּעָה גְּבִעִים
תַּמְנֹרָה וּבְמְנֹרָה
אַרְבָּעָה גְּבִעִים
מְשֻׁקָּדִים בְּפִתְרֶיהָ
וּפֶרַח יִהְיֶה׃
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְתַחַת שְׁנֵי
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי

הקנים ממנה לששת
הקנים היצאים
מן המנרה כפתריהם
וקנתם ממנה יהיו
כלה מקשה אחת
זהב טהור ועשית
את נרתיה שבעה
והעלה את נרתיה
והאיר על עבר
פניה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור
ככר זהב טהור יע
יעשה אתה את
כל הכלים האלה
וראה ועשה
בתבניתם אשר
אתה מראה בהר
ואת המשכן
תעשה עשר יריעת
שש משזר ותכלת

וארגמן ותלעת
שני כרבים מעשה
חשב תעשה אתם
ארך היריעה
האחת שמנה
ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה
היריעה האחת
מדה אחת לכל
היריעת חמש
היריעת תהיין
חברת אשה אל
אחתה וחמש
יריעת חברת
אשה אל אחתה
ועשית ללאת
תכלת על שפת
היריעה האחת
מקצה בחברת וכן
תעשה בשפת

היריעה הקיצונה
במחברת השנית
חמשים ללאת
תעשה ביריעה
האחת וחמשים
ללאת תעשה בקצה
היריעה אשר
במחברת השנית
מקבילת הללאת
אשה אל אחתה
ועשית חמשים
קרסי זהב וחברת
את היריעת אשה
אל אחתה בקרסים
והיה המשכן אחד

ועשית יריעת עזים
לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת
תעשה אתם ארך

היריעה האחת
שלשים באמה
ורחב ארבע באמה
היריעה האחת
מדה אחת לעשתי
עשרה יריעת
וחברת את חמש
היריעת לבד ואת
שש היריעת לבד
וכפלת את היריעה
הששית אל מול
פני האהל ועשית
חמשים ללאת
על שפת היריעה
האחת הקיצנה
בחברת וחמשים
ללאת על שפת
היריעה החברת
השנית ועשית
קרסי נחשת חמשים

והבאת את הקרסים
בללאת וחברת
את האהל והיה
אחד וסרח העדף
ביריעת האהל
חצי היריעה העדפת
תסרח על אחרי
המשכן והאמה
מזה והאמה מזה
בעדף בארך
יריעת האהל יהיה
סרוח על צדי
המשכן מזה ומזה
לכסתו ועשית
מכסה לאהל ערת
אילם מאדמים
ומכסה ערת תחשים
מלמעלה

ועשית את הקרשים
למשכן עצי שטים
עמדים עשר אמות
ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב
הקרש האחד שתי
ידות לקרש האחד
משלבת אשה אל
אחתה כן תעשה
לכל קרשי המשכן
ועשית את הקרשים
למשכן עשרים
קרש לפאת נגבה
תימנה
וארבעים אדני כסף
תעשה תחת עשרים
הקרש שני אדנים
תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו ושני
אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו

ולצלע המשכן
השנית לפאת
צפון עשרים קרש
וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת
הקרש האחד
ולירכתי המשכן
ימה תעשה ששה
קרשים ושני
קרשים תעשה
למקצעת המשכן
בירכתים והיו
תאמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים
על ראשו אל
הטבעת האחת
כן יהיה לשניהם
לשני המקצעת

יהיו והיו שמנה
קרשים ואדניהם
כסף ששה עשר
אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת
הקרש האחד
ועשית בריחם עצי
שטים חמשה
לקרשי צלע המשכן
האחד וחמשה
בריחם לקרשי
צלע המשכן
השנית וחמשה
בריחם לקרשי
צלע המשכן
לירכתים ימה והבריח
התיכן בתוך הקרשים
מבריח מן הקצה
אל הקצה ואת

הקרשים תצפה
זהב ואת טבעתיהם
תעשה זהב בתים
לבריחם וצפית
את הבריחם זהב
והקמת את המשכן
כמשפטו אשר
הראית בהר

ועשית פרכת תכלת
וארגמן ותולעת
שני ושש משזר
מעשה חשב יעשה
אתה כרבים ונתתה
אתה על ארבעה
עמודי שטים מצפים
זהב וויהם זהב על
ארבעה אדני כסף
ונתתה את הפרכת
תחת הקרסים ו

והבאת שמה מ
מבית לפרכת את
ארון העדות וה
והבדילה הפרכת
לכם בין הקדש
ובין קדש הקדשים
ונתת את הכפרת
על ארון העדת
בקדש הקדשים
ושמת את השלחן
מחוץ לפרכת ואת
המנרה נכח השלחן
על צלע המשכן
תימנה והשלחן
תתן על צלע צפון
ועשית מסך
לפתח האהל ת
תכלת וארגמן
ותולעת שני ו
ושש משזר מ

מעשה רקם ועש
ועשית למסך
חמשה עמודי ש
שטים וצפית אתם
זהב וויהם זהב ו
ויצקת להם חמשה
אדני נחשת
ועשית את
המזבח עצי שטים
חמש אמות ארך
וחמש אמות רחב
רבוע יהיה המזבח
ושלש אמות
קמתו ועשית
קרנתיו על ארבע
פנתיו ממנו תהיין
קרנתיו וצפית
אתו נחשת ו
ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו

ומזרקתיו ומזלגתיו
ומחתתיו לכל כליו
תעשה נחשת
ועשית לו מכבר
מעשה רשת נחשת
ועשית על הרשת
ארבע טבעת
נחשת על ארבע
קצותיו ונתתה
אתה תחת כרכב
המזבח מלמטה
והיתה הרשת
עד חצי המזבח
ועשית בדים
למזבח בדי עצי
שטים וצפית אתם
נחשת והובא
את בדיו בטבעת
והיו הבדים על
שתי צלעת המזבח

בשאת אתו נבוב
לחת תעשה אתו
כאשר הראה
אתך בהר כן יעשו
ועשית את
חצר המשכן לפאת
נגב תימנה קלעים
לחצר שש משזר
מאה באמה ארך
לפאה האחת
ועמדיו עשרים
ואדניהם עשרים
נחשת ווי העמדים
וחשקיהם כסף
וכן לפאת צפון
בארך קלעים
מאה ארך ועמדו
עשרים ואדניהם
עשרים נחשת
ווי העמדים וחשקיהם

כסף ורחב החצר
לפאת ים קלעים
חמשים אמה
עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה
ורחב החצר לפאת
קדמה מזרחה
חמשים אמה וחמש
עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם
שלשה ואדניהם
שלשה ולכתף
השנית חמש
עשרה קלעים
עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה
ולשער החצר
מסך עשרים אמה
תכלת וארגמן ו
ותולעת שני ושש

משזר מעשה רקם
עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה
כל עמודי החצר
סביב מחשקים כסף
וויהם כסף ואדניהם
נחשת ארך החצר
מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים
וקמה חמש אמות
שש משזר ואדניהם
נחשת לכל כלי
המשכן בכל עבדתו
וכל יתדתיו וכל
יתדת החצר נחשת
ואתה תצוה
את בני ישראל
ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור
להעלת נר תמיד

משבצות זהב
תעשה אתם ושמת
את שתי האבנים
על כתפת האפד
אבני זכרן לבני
ישראל ונשא
אהרן את שמותם
לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרן
ועשית משבצת
זהב ושתי שרשת
שרשת זהב טהור
מגבלת תעשה
אתם מעשה
עבת ונתתה את
שרשרת העבתת
על המשבצת
ועשית חשן
משפט מעשה
חשב כמעשה

אפד תעשנו זהב
תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר תעשה אתו
רבוע יהיה כפול
זרת ארכו וזרת
רחבו ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה
טורים אבן טור
אדם פטדה וברקת
הטור האחד
והטור השני נפך
ספיר ויהלם והטור
השלישי לשם
שבו ואחלמה
והטור הרביעי
תרשיש ושהם
וישפה משבצים
זהב יהיו במלואתם
והאבנים תהיין

על שמת בני ישראל
שתים עשרה
על שמתם פתוחי
חותם איש על
שמו תהיין לשני
עשר שבט ועשית
על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת
זהב טהור ועשית
על החשן שתי
טבעות זהב ונתת
את שתי הטבעות
על שני קצות החשן
ונתתה את שתי
עבתת הזהב על
שתי הטבעת אל
קצות החשן ואת
שתי קצות שתי
העבתת תתן על
שתי המשבצות

ואת שתי ו וסימנהון וכמו השחר עלה ויקם בלילה הוא ואת שתי קצות ויעל דוד את כל אשר
ישו אמרך את שני ס כל ואת שתי הכליות ויתרתהון ס שני עשר לשני עשר ו וסימנהון והאבנים
קדמיה ויביאו את קדיבנם לפני ס ועתה קחו ויהושע עמד על שני דמלכים פרעה דיחזקאל גה גבול ס
זכרן לזכרן ג חס וסימנהון ושמת את שתי האבנים ב בו ונשא אהרן דראש פסוק ס
שמותם ב מלי בחד וסימנהון ושמת את שתי ואלה שמותם דשמוע בן זכור ס

משבצות ג מלי וסימנהון מעשה
חרש ואת שתי קצות ממשבצות זהב ס
ושהם ב בתריו לשני וסימנהון
תרשיש ושהם קדמיה ושהם וזכור ס

גיא חרשים ל / גיא החרשים ל · ומעוטי הנה שמים ל / לדוואנו הנה השמים ל · הארון ברית ל / הארון הברית ל · וימן אלהים ל / וימן האלהים ל · ויבן עיר ל / ויבן העיר ל · ויצא אחד ל / ויצא האחד ל · אל השדה ל ועץ חיים / ויצא האחד מאתי ועץ החיים ל

ונתתה על כתפות
האפד אל מול
פניו ועשית שתי
טבעות זהב ושמת
אתם על שני
קצות החשן על
שפתו אשר אל
עבר האפד ביתה
ועשית שתי
טבעות זהב ונתתה
אתם על שתי
כתפות האפוד
מלמטה ממול
פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב
האפוד וירכסו
את החשן מטבעתו
אל טבעת האפוד
בפתיל תכלת
להיות על חשב

האפוד ולא יזח
החשן מעל האפוד
ונשא אהרן את
שמות בני ישראל
בחשן המשפט
על לבו בבאו אל
הקדש לזכרן לפני
יהוה תמיד ונתת
אל חשן המשפט
את האורים ואת
התמים והיו על
לב אהרן בבאו
לפני יהוה ונשא
אהרן את משפט
בני ישראל על
לבו לפני יהוה תמיד
ועשית את
מעיל האפוד כליל
תכלת והיה פי
ראשו בתוכו שפה

יהיה לפיו סביב
מעשה ארג כפי
תחרא יהיה לו לא
יקרע ועשית
על שוליו רמני
תכלת וארגמן
ותולעת שני על
שוליו סביב ופעמני
זהב בתוכם סביב
פעמן זהב ורמון
פעמן זהב ורמון
על שולי המעיל
סביב והיה על
אהרן לשרת ונשמע
קולו בבאו אל
הקדש לפני יהוה
ובצאתו ולא ימות
ועשית ציץ
זהב טהור ופתחת
עליו פתוחי חתם

אפוד האפוד ט מלי בתורה וסימנהון ואלה הבגדים ועשית שתי טבעות זהב שנים בו וירכסו שלישה בו ועשית את מעיל ואבני שהם והנשיאם הביאו וכל נביא ...

ופתחת ג וסימנהון שמות בני ישראל ועשית ציץ זהב השמן ונשמע ג קולו בבאו ...

קדש ליהוה:
ושמת אתו
על פתיל תכלת
והיה על המצנפת
אל מול פני
המצנפת יהיה:
והיה על מצח
אהרן ונשא אהרן
את עון הקדשים
אשר יקדישו
בני ישראל לכל
מתנת קדשיהם
והיה על מצחו
תמיד לרצון להם
לפני יהוה: ושבצת
הכתנת שש
ועשית מצנפת
שש ואבנט תעשה
מעשה רקם: ולבני
אהרן תעשה כ

כתנת ועשית להם
אבנטים ומגבעות
תעשה להם לכבוד
ולתפארת: והלבשת
אתם את אהרן
אחיך ואת בניו
אתו ומשחת אתם
ומלאת את ידם
וקדשת אתם
וכהנו לי: ועשה להם
מכנסי בד לכסות
בשר ערוה ממתנים
ועד ירכים יהיו:
והיו על אהרן ועל
בניו בבאם אל
אהל מועד או
בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש
ולא ישאו עון
ומתו חקת עולם

לו ולזרעו אחריו:
וזה הדבר
אשר תעשה להם
לקדש אתם לכהן
לי לקח פר אחד
בן בקר ואילם
שנים תמימם:
ולחם מצות וחלת
מצת בלולת בשמן
ורקיקי מצות
משחים בשמן:
סלת חטים תעשה
אתם: ונתת אתם
על סל אחד
והקרבת אתם
בסל ואת הפר
ואת שני האילם:
ואת אהרן ואת
בניו תקריב אל
פתח אהל מועד

המזבחה עלה הוא
ליהוה ריח ניחוח
אשה ליהוה הוא׃
ולקחת את האיל
השני וסמך אהרן
ובניו את ידיהם
על ראש האיל׃
ושחטת את
האיל ולקחת
מדמו ונתתה על
תנוך אזן אהרן
ועל תנוך אזן בניו
הימנית ועל בהן
ידם הימנית ועל
בהן רגלם הימנית
וזרקת את הדם
על המזבח סביב׃
ולקחת מן הדם
אשר על המזבח
ומשמן המשחה

והזית על אהרן
ועל בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו
וקדש הוא ובגדיו
ובניו ובגדי בניו
אתו׃ ולקחת מן
האיל החלב
והאליה ואת החלב
המכסה את הקרב
ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר
עליהן ואת שוק
הימין כי איל
מלאים הוא׃ וככר
לחם אחת וחלת
לחם שמן אחת
ורקיק אחד מסל
המצות אשר לפני
יהוה׃ ושמת הכל

על כפי אהרן ועל
כפי בניו והנפת
אתם תנופה לפני
יהוה׃ ולקחת אתם
מידם והקטרת
המזבחה על העלה
לריח ניחוח לפני
יהוה אשה הוא
ליהוה׃ ולקחת את
החזה מאיל
המלאים אשר
לאהרן והנפת אתו
תנופה לפני יהוה
והיה לך למנה׃
וקדשת את חזה
התנופה ואת שוק
התרומה אשר
הונף ואשר הורם
מאיל המלאים
מאשר לאהרן

לריח יג̇ וסימנהון ולקחת אותם מידם ואת הכבש דו׳ ואלה שמות קרבן ראשית והקטירם הכהן ואת כל חלבה ואת הקרב מעל כפיהם וזרק הכהן אם מעיני העדה אך בכור העשויה והקרבתם דבכורים ועשיתם ד׳ ראש שנה מלבד עלת החדש ולחמי אשר מתני לריח שמניך ס
ואת החלב המכסה ג̇ וסימנהון ולקחת מן האיל לעמת העינה וראשם ס

ועל בניו ג̇ וסימנהון והיו על אהרן והזית על אהרן ויז על אהרן •
וחד כי מרה נפש כל איש על בניו ס

היצלה ל׳ הימלט ובעס ל׳ רשע יראה והיכל ל׳ תוסר והכני ל׳ היצילני נא ולאחר ל׳ גם אם ישכבו וליקר ל׳ לקי׳ ענה
חיצלה ל׳ למלאכה ובעס ל׳ גם כל ימיו והיכל ל׳ ו׳ לא יוסר והכני ל׳ אם יוכל ולאחר ל׳ וארעה את וליקר ל׳ מלכותו

ומאשר לבניו והיה
לאהרן ולבניו לחק
עולם מאת בני
ישראל כי תרומה
הוא ותרומה יהיה
מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם
תרומתם ליהוה
ובגדי הקדש אשר
לאהרן יהיו לבניו
אחריו למשחה
בהם ולמלא בם
את ידם׃ שבעת
ימים ילבשם הכהן
תחתיו מבניו אשר
יבא אל אהל
מועד לשרת בקדש׃
ואת איל המלאים
תקח ובשלת את
בשרו במקם קדש׃

ואכל אהרן ובניו
את בשר האיל ואת
הלחם אשר בסל
פתח אהל מועד׃
ואכלו אתם אשר
כפר בהם למלא
את ידם לקדש
אתם וזר לא יאכל
כי קדש הם׃ ואם
יותר מבשר המלאים
ומן הלחם עד
הבקר ושרפת את
הנותר באש לא
יאכל כי קדש הוא׃
ועשית לאהרן
ולבניו ככה ככל
אשר צויתי אתכה
שבעת ימים תמלא
ידם׃ ופר חטאת
תעשה ליום על

הכפרים וחטאת
על המזבח בכפרך
עליו ומשחת אתו
לקדשו׃ שבעת
ימים תכפר על
המזבח וקדשת
אתו והיה המזבח
קדש קדשים כל
הנגע במזבח יקדש׃

סתום

וזה אשר תעשה
על המזבח כבשים
בני שנה שנים
ליום תמיד׃ את
הכבש האחד
תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה
בין הערבים׃ ועשרן
סלת בלול בשמן
כתית רבע ההין

וזה כ״ג ראש פסוק אשר תעשה אתה לקח פר אחד תעשה על המזבח וזה לכם הטמא וזה מעשה המנרה וזה לך ותרומת גבול צפון אשר לא תאכלו דבר השמטה משפט הכהנים דבר הרצח אשר מל יהושע המכנה דבר המס אשר הדים יד אכול השנה ודומיה האות מאת גבול הארץ וזה ימות ותנ׳ פרשגן ס

והטאת ג׳ וסימניהון על המזבח בכפרך והטאת את המקדש וכפרתהו ט׳ ועשרן ב׳ חסי דוזה אשר ובראשי חדש ס

וְנִסְּכֹ֖הָ רְבִיעִ֣ת הַהִ֑ין
בַּקֹּ֣דֶשׁ הַסֵּ֣ךְ נֶֽסֶךְ־שֵׁכָ֥ר לַיהוָֽה׃
וְאֶת־הַכֶּ֣בֶשׂ הַשֵּׁנִ֗י תַּעֲשֶׂ֤ה בֵּין֙ הָעַרְבָּ֔יִם
כְּמִנְחַ֥ת הַבֹּ֖קֶר וּכְנִסְכָּ֑הּ תַּעֲשֶׂ֣ה
אִשֵּׁ֥ה רֵֽיחַ־נִיחֹ֖חַ לַיהוָֽה׃
עֹלַ֥ת תָּמִ֖יד לְדֹרֹתָ֑ם
פֶּ֚תַח אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה
אֲשֶׁ֨ר אִוָּעֵ֤ד לָכֶם֙ שָׁ֔מָּה
לְדַבֵּ֥ר אֵלֶ֖יךָ שָֽׁם׃
וְנֹעַדְתִּי֙ שָׁ֣ם לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
וְנִקְדַּ֖שׁ בִּכְבֹדִֽי׃
וְקִדַּשְׁתִּ֛י אֶת־אֹ֥הֶל מוֹעֵ֖ד וְאֶת־הַמִּזְבֵּ֑חַ
וְאֶת־אַהֲרֹ֣ן וְאֶת־בָּנָ֔יו אֲקַדֵּ֖שׁ לְכַהֲנֹ֥ן לִֽי׃
וְשָׁכַנְתִּ֖י בְּת֣וֹךְ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
וְהָיִ֥יתִי לָהֶ֖ם לֵֽאלֹהִֽים׃
וְיָדְע֗וּ כִּ֤י אֲנִי֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיהֶ֔ם
אֲשֶׁ֨ר הוֹצֵאתִ֤י אוֹתָם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם
לִשְׁכְּנִ֥י בְתוֹכָ֖ם אֲנִ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיהֶֽם׃
מִזְבַּח֙ לְהַקְטִ֣יר קְטֹ֔רֶת
אַמָּ֥ה אָרְכּ֖וֹ וְאַמָּ֣ה רָחְבּ֑וֹ
רָב֥וּעַ יִהְיֶ֖ה
וְאַמָּתַ֥יִם קֹמָת֖וֹ
מִמֶּ֥נּוּ קַרְנֹתָֽיו׃
וְצִפִּ֤יתָ אֹתוֹ֙ זָהָ֣ב טָה֔וֹר
אֶת־גַּגּ֥וֹ וְאֶת־קִירֹתָ֖יו סָבִ֑יב
וְאֶת־קַרְנֹתָ֖יו
וְעָשִׂ֥יתָ לּ֖וֹ זֵ֥ר זָהָ֖ב סָבִֽיב׃
וּשְׁתֵּ֨י טַבְּעֹ֤ת זָהָב֙ תַּעֲשֶׂה־לּ֔וֹ
מִתַּ֖חַת לְזֵרֹ֑תָיו
עַל־שְׁתֵּ֣י צַלְעֹתָ֗יו תַּעֲשֶׂה֙
עַל־שְׁנֵ֣י צִדָּ֔יו
וְהָי֥וּ בָתִּ֖ים לְבַדִּ֑ים
וְצִפִּ֥יתָ אֹתָ֖ם זָהָֽב׃
וְעָשִׂ֣יתָ אֶת־הַבַּדִּ֔ים עֲצֵ֖י שִׁטִּ֑ים
וְצִפִּ֥יתָ אֹתָ֖ם זָהָֽב׃
וְנָתַתָּ֣ אֹתוֹ֮ לִפְנֵי֒ הַפָּרֹ֣כֶת
אֲשֶׁ֣ר עַל־אֲר֣וֹן הָעֵדֻת֮
לִפְנֵי֒ הַכַּפֹּ֣רֶת
אֲשֶׁ֥ר עַל־הָעֵדֻ֖ת
אֲשֶׁ֥ר אִוָּעֵ֖ד לְךָ֥ שָֽׁמָּה׃
וְהִקְטִ֨יר עָלָ֤יו אַהֲרֹן֙ קְטֹ֣רֶת סַמִּ֔ים
בַּבֹּ֥קֶר בַּבֹּ֖קֶר בְּהֵיטִיבוֹ֣ אֶת־הַנֵּרֹ֑ת
יַקְטִירֶ֖נָּה
קְטֹ֥רֶת תָּמִ֛יד לִפְנֵ֥י יְהוָ֖ה
לְדֹרֹתֵיכֶֽם׃
וְהַעֲלֹ֨ת אַהֲרֹ֜ן אֶת־הַנֵּרֹ֗ת בֵּ֤ין הָעַרְבַּ֙יִם֙
יַקְטִירֶ֣נָּה
קְטֹ֣רֶת תָּמִ֔יד
לִפְנֵ֥י יְהוָ֖ה
לְדֹרֹתֵיכֶֽם׃
לֹֽא־תַעֲל֨וּ עָלָ֤יו קְטֹ֙רֶת֙ זָרָ֔ה
וְעֹלָ֖ה וּמִנְחָ֑ה
וְנֶ֖סֶךְ לֹ֥א תִסְּכוּ֛ עָלָֽיו׃
וְכִפֶּ֨ר אַהֲרֹ֜ן עַל־קַרְנֹתָ֗יו
אַחַת֩ בַּשָּׁנָ֨ה
מִדַּ֤ם חַטַּאת֙ הַכִּפֻּרִ֔ים
אַחַ֥ת בַּשָּׁנָ֖ה יְכַפֶּר־עָלָ֑יו
לְדֹרֹתֵיכֶ֔ם
קֹ֥דֶשׁ קָדָשִׁ֖ים הִ֣וא לַיהוָֽה׃
וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃
כִּֽי־תִשָּׂ֞א אֶת־רֹ֣אשׁ בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל
לִפְקֻדֵיהֶם֒
וְנָתְנ֣וּ אִ֗ישׁ כֹּ֚פֶר נַפְשׁ֔וֹ
לִפְקֹ֥ד אֹתָ֖ם
וְלֹֽא־יִהְיֶ֥ה בָהֶ֖ם נֶ֑גֶף
בִּפְקֹ֥ד אֹתָֽם׃
זֶ֚ה יִתְּנ֣וּ כָל־הָעֹבֵ֔ר עַל־הַפְּקֻדִ֖ים
מַחֲצִ֣ית הַשֶּׁ֑קֶל
בְּשֶׁ֣קֶל הַקֹּ֔דֶשׁ
עֶשְׂרִ֥ים גֵּרָ֖ה הַשָּׁ֑קֶל
מַחֲצִ֥ית הַשֶּׁ֖קֶל תְּרוּמָ֥ה לַיהוָֽה׃
כָּל־הָעֹבֵ֖ר עַל־הַפְּקֻדִ֑ים
מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמָ֑עְלָה
יִתֵּ֖ן תְּרוּמַ֥ת יְהוָֽה׃
הֶעָשִׁ֣יר לֹֽא־יַרְבֶּ֗ה
וְהַדַּל֙ לֹ֣א יַמְעִ֔יט
מִמַּחֲצִ֥ית הַשֶּׁ֖קֶל
לָתֵ֥ת אֶת־תְּרוּמַ֥ת יְהוָ֖ה
לְכַפֵּ֥ר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶֽם׃
וְלָקַחְתָּ֣ אֶת־כֶּ֣סֶף הַכִּפֻּרִ֔ים
מֵאֵ֖ת בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
וְנָתַתָּ֣ אֹתוֹ֮ עַל־עֲבֹדַ֣ת אֹהֶל־מוֹעֵד֒
וְהָיָ֤ה לִבְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙
לְזִכָּר֔וֹן
לִפְנֵ֥י יְהוָ֖ה
לְכַפֵּ֥ר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶֽם׃
וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃
וְעָשִׂ֣יתָ כִּיֹּ֔ר נְחֹ֖שֶׁת
וְכַנּ֣וֹ נְחֹ֑שֶׁת
לְרָחְצָ֔ה
וְנָתַתָּ֣ אֹת֔וֹ בֵּ֥ין אֹהֶל־מוֹעֵ֖ד וּבֵ֣ין הַמִּזְבֵּ֑חַ
וְנָתַתָּ֥ שָׁ֖מָּה מָֽיִם׃
וְרָחֲצ֣וּ אַהֲרֹ֔ן וּבָנָ֖יו מִמֶּ֑נּוּ
אֶת־יְדֵיהֶ֖ם וְאֶת־רַגְלֵיהֶֽם׃
בְּבֹאָ֣ם אֶל־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד
יִרְחֲצ֥וּ מַ֖יִם וְלֹ֣א יָמֻ֑תוּ
אוֹ֙ בְּגִשְׁתָּ֣ם אֶל־הַמִּזְבֵּ֔חַ לְשָׁרֵ֖ת
לְהַקְטִ֥יר אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃
וְרָחֲצ֥וּ יְדֵיהֶ֖ם וְרַגְלֵיהֶ֑ם
וְלֹ֥א יָמֻ֖תוּ
וְהָיְתָה־זֹּ֥את לָהֶ֛ם חֻקַּת־עוֹלָ֖ם
לוֹ֥ וּלְזַרְעוֹ֖ לְדֹרֹתָֽם׃
וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃
וְאַתָּ֣ה קַח־לְךָ֣ בָשָׂם֩ רֹ֨אשׁ
מָר־דְּרוֹר֙ חֲמֵ֣שׁ מֵא֔וֹת
וְקִנְמָן־בָּשֶׂם֙ מַחֲצִ֣יתוֹ חֲמִשִּׁ֣ים
וּמָתַ֖יִם
וּקְנֵה־בֹ֥שֶׂם חֲמִשִּׁ֖ים וּמָתָֽיִם׃
וְקִדָּ֣ה חֲמֵ֣שׁ מֵא֔וֹת
בְּשֶׁ֥קֶל הַקֹּ֖דֶשׁ
וְשֶׁ֥מֶן זַ֖יִת הִֽין׃
וְעָשִׂ֣יתָ אֹתוֹ֮ שֶׁ֣מֶן מִשְׁחַת־קֹ֒דֶשׁ֒
רֹקַ֣ח מִרְקַחַ֔ת
מַעֲשֵׂ֖ה רוֹקֵ֑חַ
שֶׁ֥מֶן מִשְׁחַת־קֹ֖דֶשׁ יִהְיֶֽה׃
וּמָשַׁחְתָּ֣ בּ֔וֹ אֶת־אֹ֥הֶל מוֹעֵ֖ד וְאֶת־אֲר֥וֹן הָעֵדֻֽת׃
וְאֶת־כָּל־כֵּלָ֖יו וְאֶת־הַשֻּׁלְחָ֣ן וְאֶת־כָּל־כֵּלָ֑יו
וְאֶת־הַמְּנֹרָ֖ה וְאֶת־כֵּלֶ֑יהָ
וְאֶת־מִזְבַּ֥ח הַקְּטֹֽרֶת׃
וְאֶת־מִזְבַּ֥ח הָעֹלָ֖ה וְאֶת־כָּל־כֵּלָֽיו׃
וְאֶת־הַכִּיֹּ֖ר וְאֶת־כַּנּ֑וֹ
וְקִדַּשְׁתָּ֣ אֹתָ֔ם
וְהָי֥וּ קֹ֖דֶשׁ קָדָשִׁ֑ים
כָּל־הַנֹּגֵ֖עַ בָּהֶ֥ם יִקְדָּֽשׁ׃
וְאֶת־אַהֲרֹ֣ן וְאֶת־בָּנָ֔יו תִּמְשַׁ֖ח
וְקִדַּשְׁתָּ֣ אֹתָ֑ם
וְכִהֲנ֥וּ לִ֖י
וְאֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל תְּדַבֵּ֥ר לֵאמֹ֑ר
שֶׁ֣מֶן מִשְׁחַת־קֹ֔דֶשׁ יִהְיֶ֥ה זֶ֖ה לִ֥י
לְדֹרֹתֵיכֶֽם׃
עַל־בְּשַׂ֤ר אָדָם֙ לֹ֣א יִיסָ֔ךְ
וּבְמַתְכֻּנְתּ֖וֹ לֹ֣א תַעֲשׂ֑וּ
קֹ֥דֶשׁ הוּא֙
קֹ֣דֶשׁ יִהְיֶ֔ה לָכֶֽם׃
אִ֚ישׁ אֲשֶׁ֣ר יִרְקַ֔ח כָּמֹ֖הוּ
וַאֲשֶׁ֥ר יִתֵּ֛ן מִמֶּ֖נּוּ עַל־זָ֑ר
וְנִכְרַ֖ת מֵעַמָּֽיו׃
וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֑ה
קַח־לְךָ֣ סַמִּ֗ים נָטָף֙ וּשְׁחֶ֣לֶת וְחֶלְבְּנָ֔ה
סַמִּ֖ים וְלְבֹנָ֣ה זַכָּ֑ה
בַּד־בְּבַ֥ד יִהְיֶֽה׃
וְעָשִׂ֣יתָ אֹתָ֔הּ קְטֹ֖רֶת
רֹקַ֣ח מַעֲשֵׂ֣ה רוֹקֵ֑חַ
מְמֻלָּ֖ח טָה֥וֹר קֹֽדֶשׁ׃
וְשָׁחַקְתָּ֤ מִמֶּ֙נָּה֙ הָדֵ֔ק
וְנָתַתָּ֥ מִמֶּ֛נָּה לִפְנֵ֥י הָעֵדֻ֖ת
בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד
אֲשֶׁ֨ר אִוָּעֵ֤ד לְךָ֙ שָׁ֔מָּה
קֹ֥דֶשׁ קָדָשִׁ֖ים תִּהְיֶ֥ה לָכֶֽם׃
וְאֶת־הַקְּטֹ֗רֶת אֲשֶׁ֤ר תַּעֲשֶׂה֙
בְּמַתְכֻּנְתָּ֔הּ לֹ֣א תַעֲשׂ֔וּ לָכֶ֑ם
קֹ֥דֶשׁ תִּהְיֶ֥ה לְךָ֖ לַיהוָֽה׃
אִ֚ישׁ אֲשֶׁ֣ר יַעֲשֶׂ֔ה כָּמֹ֖הָ
לְהָרִ֣יחַ בָּ֑הּ
וְנִכְרַ֖ת מֵעַמָּֽיו׃
וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֑ה
רְאֵ֗ה קָרָ֤אתִי בְשֵׁם֙ בְּצַלְאֵ֣ל בֶּן־אוּרִ֔י
בֶּן־חוּר֖ לְמַטֵּ֥ה יְהוּדָֽה׃
וַאֲמַלֵּ֥א אֹת֛וֹ רוּ֥חַ אֱלֹהִ֖ים
בְּחָכְמָ֣ה וּבִתְבוּנָ֑ה
וּבְדַ֖עַת וּבְכָל־מְלָאכָֽה׃
לַחְשֹׁ֖ב מַחֲשָׁבֹ֑ת
לַעֲשׂ֣וֹת בַּזָּהָ֔ב וּבַכֶּ֖סֶף וּבַנְּחֹֽשֶׁת׃
וּבַחֲרֹ֣שֶׁת אֶ֔בֶן לְמַלֹּ֖את
וּבַחֲרֹ֣שֶׁת עֵ֑ץ
לַעֲשׂ֖וֹת בְּכָל־מְלָאכָֽה׃
וַאֲנִ֗י הִנֵּ֤ה נָתַ֙תִּי֙ אִתּ֔וֹ אֶת־אָהֳלִיאָ֖ב בֶּן־אֲחִיסָמָ֑ךְ
לְמַטֵּ֣ה דָ֔ן
וּבְלֵ֣ב כָּל־חֲכַם־לֵ֔ב נָתַ֙תִּי֙ חָכְמָ֔ה
וְעָשׂ֖וּ אֵ֥ת כָּל־אֲשֶׁ֥ר צִוִּיתֶֽךָ׃
אֶת־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד
וְאֶת־הָאָרֹ֖ן לָעֵדֻ֑ת
וְאֶת־הַכַּפֹּ֣רֶת אֲשֶׁ֣ר עָלָ֔יו
וְאֵת֙ כָּל־כְּלֵ֣י הָאֹ֔הֶל
וְאֶת־הַשֻּׁלְחָ֖ן וְאֶת־כֵּלָ֑יו
וְאֶת־הַמְּנֹרָ֥ה הַטְּהֹרָ֖ה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶ֑יהָ
וְאֶת־מִזְבַּ֥ח הַקְּטֹֽרֶת׃
וְאֶת־מִזְבַּ֥ח הָעֹלָ֖ה וְאֶת־כָּל־כֵּלָֽיו׃
וְאֶת־הַכִּיֹּ֖ר וְאֶת־כַּנּ֑וֹ
וְאֶת־בִּגְדֵי֙ הַשְּׂרָ֔ד
וְאֶת־בִּגְדֵ֥י הַקֹּ֖דֶשׁ לְאַהֲרֹ֣ן הַכֹּהֵ֑ן
וְאֶת־בִּגְדֵ֣י בָנָ֔יו לְכַהֲנ֖וֹ
וְאֶת־שֶׁ֣מֶן הַמִּשְׁחָ֔ה
וְקֹ֥דֶשׁ הַסַּמִּ֖ים
כְּכֹ֣ל אֲשֶׁר־צִוִּיתִ֑ךָ
יַעֲשׂ֖וּ
וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃
וְאַתָּ֣ה דַבֵּ֔ר אֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לֵאמֹ֑ר
אַ֚ךְ אֶת־שַׁבְּתֹתַ֣י תִּשְׁמֹ֔רוּ
כִּ֣י א֥וֹת הִ֛וא בֵּינִ֖י וּבֵינֵיכֶ֑ם
לְדֹרֹתֵיכֶ֔ם
לָדַ֕עַת כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֑ה
מְקַדִּשְׁכֶֽם׃
וְשָׁמְר֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אֶת־הַשַּׁבָּ֑ת
לַעֲשׂ֤וֹת אֶת־הַשַּׁבָּת֙
לְדֹרֹתָ֔ם
בְּרִ֥ית עוֹלָ֖ם
בֵּינִ֣י וּבֵ֣ין בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֑ל
אוֹת֙ הִ֣וא לְעֹלָ֔ם
כִּי־שֵׁ֣שֶׁת יָמִ֗ים עָשָׂ֤ה יְהוָה֙
אֶת־הַשָּׁמַ֣יִם וְאֶת־הָאָ֔רֶץ
וּבַיּ֥וֹם הַשְּׁבִיעִ֖י שָׁבַ֥ת וַיִּנָּפַֽשׁ׃
וַיִּתֵּ֣ן אֶל־מֹשֶׁ֗ה כְּכַלֹּתוֹ֙ לְדַבֵּ֣ר אִתּ֔וֹ
בְּהַ֣ר סִינָ֑י
שְׁנֵ֣י לֻחֹ֣ת הָעֵדֻת֮
לֻחֹת֒ אֶ֣בֶן
כְּתֻבִ֖ים בְּאֶצְבַּ֥ע אֱלֹהִֽים׃
וַיַּ֣רְא הָעָ֗ם כִּ֤י בֹשֵׁשׁ֙ מֹשֶׁ֔ה
לָרֶ֖דֶת מִן־הָהָ֑ר
וַיִּקָּהֵל֙ הָעָ֔ם עַל־אַהֲרֹ֖ן
וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו קוּם֙ עֲשֵׂה־לָ֣נוּ אֱלֹהִ֔ים
אֲשֶׁ֥ר יֵלְכ֖וּ לְפָנֵ֑ינוּ
כִּ֣י זֶ֤ה מֹשֶׁה֙ הָאִ֣ישׁ אֲשֶׁר־הֶעֱלָ֣נוּ
מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם
לֹ֥א יָדַ֖עְנוּ מֶה־הָיָ֥ה לֽוֹ׃
וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם אַהֲרֹן֙
פָּרְק֣וּ נִזְמֵ֔י הַזָּהָ֖ב
אֲשֶׁ֣ר בְּאָזְנֵ֣י נְשֵׁיכֶ֑ם
בְּנֵיכֶ֖ם וּבְנֹתֵיכֶ֑ם
וְהָבִ֖יאוּ אֵלָֽי׃
וַיִּתְפָּרְק֣וּ כָל־הָעָ֗ם
אֶת־נִזְמֵי֙ הַזָּהָ֔ב
אֲשֶׁ֥ר בְּאָזְנֵיהֶ֖ם
וַיָּבִ֥יאוּ אֶל־אַהֲרֹֽן׃
וַיִּקַּ֣ח מִיָּדָ֔ם
וַיָּ֣צַר אֹת֔וֹ בַּחֶ֖רֶט
וַיַּעֲשֵׂ֣הוּ עֵ֣גֶל מַסֵּכָ֑ה
וַיֹּ֣אמְר֔וּ אֵ֚לֶּה אֱלֹהֶ֣יךָ יִשְׂרָאֵ֔ל
אֲשֶׁ֥ר הֶעֱל֖וּךָ מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃
וַיַּ֣רְא אַהֲרֹ֔ן
וַיִּבֶן֙ מִזְבֵּ֣חַ לְפָנָ֔יו
וַיִּקְרָ֣א אַהֲרֹ֔ן
וַיֹּ֣אמֶר חַ֔ג לַיהוָ֖ה מָחָֽר׃
וַיַּשְׁכִּ֣ימוּ מִמָּחֳרָ֔ת
וַיַּעֲל֥וּ עֹלֹ֖ת
וַיַּגִּ֣שׁוּ שְׁלָמִ֑ים
וַיֵּ֣שֶׁב הָעָ֔ם לֶאֱכֹ֥ל וְשָׁתוֹ֖
וַיָּקֻ֥מוּ לְצַחֵֽק׃
וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֑ה
לֵ֚ךְ רֵ֣ד כִּֽי־שִׁחֵ֔ת עַמְּךָ֖
אֲשֶׁ֣ר הֶעֱלִ֔יתָ מֵאֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם׃
וַיִּנָּחֶם֙ יְהוָ֔ה
עַל־הָרָעָ֖ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר לַעֲשׂ֖וֹת לְעַמּֽוֹ׃
וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה
רְאִיתִ֣י אֶת־הָעָ֣ם הַזֶּ֑ה
וְהִנֵּ֥ה עַם־קְשֵׁה־עֹ֖רֶף הֽוּא׃
וְעַתָּ֗ה הַנִּיחָה֙ לִ֣י
וְיִחַ֥ר אַפִּ֖י בָּהֶ֑ם
וַאֲכַלֵּ֔ם
וְאֶעֱשֶׂ֥ה אֹתְךָ֖ לְגוֹי־גָּדֽוֹל׃
וַיְחַל֙ מֹשֶׁ֔ה
אֶת־פְּנֵ֖י יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֑יו
וַיֹּ֗אמֶר לָמָ֣ה יְהוָה֮
יֶחֱרֶ֣ה אַפְּךָ֒
בְּעַמֶּ֔ךָ
אֲשֶׁ֨ר הוֹצֵ֤אתָ מֵאֶ֙רֶץ מִצְרַ֔יִם
בְּכֹ֥חַ גָּד֖וֹל וּבְיָ֥ד חֲזָקָֽה׃
לָמָּ֣ה יֹאמְרוּ֮ מִצְרַיִם֒
לֵאמֹ֗ר
בְּרָעָ֤ה הוֹצִיאָם֙
לַהֲרֹ֣ג אֹתָ֔ם
בֶּֽהָרִ֖ים
וּלְכַלֹּתָ֣ם מֵעַ֣ל פְּנֵי־הָאֲדָמָ֑ה
שׁ֤וּב מֵֽחֲרוֹן֙ אַפֶּ֔ךָ
וְהִנָּחֵם֙ עַל־הָרָעָ֔ה
לְעַמֶּֽךָ׃
זְכֹר֙ לְאַבְרָהָ֣ם לְיִצְחָ֔ק
וּלְיִשְׂרָאֵ֖ל עֲבָדֶ֑יךָ
אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֤עְתָּ לָהֶם֙ בָּ֣ךְ
וַתְּדַבֵּ֣ר אֲלֵהֶ֔ם
אַרְבֶּ֣ה אֶת־זַרְעֲכֶ֔ם
כְּכוֹכְבֵ֥י הַשָּׁמַ֖יִם
וְכָל־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֑את
אֲשֶׁר־אָמַ֣רְתִּי אֶתֵּ֔ן לְזַרְעֲכֶ֖ם
וְנָחֲל֥וּ לְעֹלָֽם׃
וַיִּנָּחֶם֙ יְהוָ֔ה
עַל־הָרָעָ֖ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר לַעֲשׂ֖וֹת לְעַמּֽוֹ׃
וַיִּפֶן֙ וַיֵּ֣רֶד מֹשֶׁ֔ה מִן־הָהָ֖ר
וּשְׁנֵ֣י לֻחֹ֣ת הָעֵדֻ֗ת בְּיָדוֹ֙
לֻחֹ֣ת כְּתֻבִ֔ים
עֵ֥בֶר וְעֵ֖בֶר הֵ֣ם מִזֶּ֥ה וּמִזֶּ֖ה הֵ֥ם כְּתֻבִֽים׃
וְהַלֻּחֹת֙ מַעֲשֵׂ֣ה אֱלֹהִ֔ים הֵ֑ם
וְהַמִּכְתָּ֗ב מִכְתַּב֙ אֱלֹהִ֔ים הוּא֙
חָר֖וּת עַל־הַלֻּחֹֽת׃
וַיִּשְׁמַ֣ע יְהוֹשֻׁ֔עַ אֶת־קוֹל֙ הָעָ֔ם
בְּרֵעֹ֖ה
וַיֹּ֥אמֶר אֶל־מֹשֶׁ֖ה
קוֹל֙ מִלְחָמָ֔ה בַּֽמַּחֲנֶֽה׃
וַיֹּ֣אמֶר
אֵ֣ין קוֹל֙ עֲנ֣וֹת גְּבוּרָ֔ה
וְאֵ֣ין קוֹל֙ עֲנ֣וֹת חֲלוּשָׁ֔ה
קוֹל֙ עַנּ֣וֹת אָנֹכִ֔י שֹׁמֵֽעַ׃
וַיְהִ֗י כַּאֲשֶׁ֤ר קָרַב֙ אֶל־הַֽמַּחֲנֶה֙
וַיַּ֣רְא אֶת־הָעֵ֔גֶל וּמְחֹלֹ֖ת
וַיִּחַ֣ר אַף־מֹשֶׁ֑ה
וַיַּשְׁלֵךְ֙ מִיָּדָ֔יו אֶת־הַלֻּחֹ֖ת
וַיְשַׁבֵּ֥ר אֹתָ֖ם תַּ֥חַת הָהָֽר׃
וַיִּקַּ֣ח אֶת־הָעֵ֣גֶל אֲשֶׁר־עָשׂ֔וּ
וַיִּשְׂרֹ֖ף בָּאֵ֑שׁ
וַיִּטְחַ֣ן עַד־אֲשֶׁר־דַּ֔ק
וַיִּזֹּר֙ עַל־פְּנֵ֣י הַמַּ֔יִם
וַיַּשְׁקְ֖ (ס) עַל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה אֶל־אַהֲרֹ֖ן
מָֽה־עָשָׂ֥ה לְךָ֛ הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה
כִּֽי־הֵבֵ֥אתָ עָלָ֖יו חֲטִיאָ֥ה גְדֹלָֽה׃
וַיֹּ֣אמֶר אַהֲרֹ֔ן
אַל־יִחַ֥ר אַף־אֲדֹנִ֖י
אַתָּ֣ה יָדַ֔עְתָּ אֶת־הָעָ֖ם כִּ֥י בְרָ֖ע הֽוּא׃
וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֔י עֲשֵׂה־לָ֣נוּ אֱלֹהִ֔ים
אֲשֶׁ֥ר יֵלְכ֖וּ לְפָנֵ֑ינוּ
כִּ֣י זֶ֤ה מֹשֶׁה֙ הָאִ֣ישׁ אֲשֶׁר־הֶעֱלָ֣נוּ
מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם
לֹ֥א יָדַ֖עְנוּ מֶה־הָיָ֥ה לֽוֹ׃
וָאֹמַ֣ר לָהֶ֗ם לְמִי־זָהָב֙ הִתְפָּרָ֔קוּ
וַיִּתְּנ֥וּ לִ֖י
וָאַשְׁלִכֵ֣הוּ בָאֵ֑שׁ
וַיֵּצֵ֥א הָעֵ֖גֶל הַזֶּֽה׃
וַיַּ֣רְא מֹשֶׁ֔ה אֶת־הָעָ֖ם כִּ֣י פָרֻ֑עַ
כִּֽי־פֵרַ֣ע אַהֲרֹ֔ן לְשִׁמְצָ֖ה בְּקָמָֽיו׃
וַיַּעֲמֹ֣ד מֹשֶׁ֔ה בְּשַׁ֖עַר הַֽמַּחֲנֶ֑ה
וַיֹּ֗אמֶר מִי֙ לַיהוָ֔ה אֵלָ֖י
וַיֵּאָסְפ֥וּ אֵלָ֖יו כָּל־בְּנֵ֥י לֵוִֽי׃
וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
שִׂ֣ימוּ אִ֣ישׁ חַרְבּ֣וֹ עַל־יְרֵכ֔וֹ
עִבְר֥וּ וָשׁ֛וּבוּ מִשַּׁ֥עַר לְשַׁ֖עַר בַּֽמַּחֲנֶ֑ה
וְהִרְג֣וּ אִ֣ישׁ אֶת־אָחִ֗יו וְאִ֣ישׁ אֶת־רֵעֵ֔הוּ
וְאִ֣ישׁ אֶת־קָרֹבֽוֹ׃
וַיַּעֲשׂ֣וּ בְנֵי־לֵוִ֔י כִּדְבַ֖ר מֹשֶׁ֑ה
וַיִּפֹּ֣ל מִן־הָעָ֗ם בַּיּוֹם֙ הַה֣וּא כִּשְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֔ים אִֽישׁ׃
וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה מַלְא֥וּ יֶדְכֶ֖ם הַיּ֑וֹם
כִּ֣י אִ֤ישׁ בִּבְנ֙וֹ֙ וּבְאָחִ֔יו
וְלָתֵ֥ת עֲלֵיכֶ֖ם הַיּ֥וֹם בְּרָכָֽה׃
וַיְהִ֣י מִמָּחֳרָ֔ת
וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה אֶל־הָעָ֖ם
אַתֶּ֣ם חֲטָאתֶ֣ם חֲטָאָ֣ה גְדֹלָ֑ה
וְעַתָּ֗ה אֶֽעֱלֶ֤ה אֶל־יְהוָה֙
אוּלַ֖י אֲכַפְּרָ֥ה בְּעַד־חַטַּאתְכֶֽם׃
וַיָּשָׁב֙ מֹשֶׁ֣ה אֶל־יְהוָ֔ה
וַיֹּ֣אמֶר אָ֣נָּא חָטָ֣א הָעָ֣ם הַזֶּ֗ה חֲטָאָ֣ה גְדֹלָ֔ה
וַיַּעֲשׂ֥וּ לָהֶ֖ם אֱלֹהֵ֥י זָהָֽב׃
וְעַתָּ֗ה אִם־תִּשָּׂ֤א חַטָּאתָם֙
וְאִם־אַ֔יִן מְחֵ֥נִי נָ֖א מִסִּפְרְךָ֥ אֲשֶׁר־כָּתָֽבְתָּ׃
וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה
מִ֥י אֲשֶׁר־חָטָ֖א לִ֑י
אֶמְחֶ֖נּוּ מִסִּפְרִֽי׃
וְעַתָּ֗ה לֵ֚ךְ נְחֵ֣ה אֶת־הָעָם֮ אֶל־אֲשֶׁר־דִּבַּ֣רְתִּי לָךְ֒
הִנֵּ֤ה מַלְאָכִי֙ יֵלֵ֣ךְ לְפָנֶ֔יךָ
וּבְי֗וֹם פָּקְדִ֛י וּפָקַדְתִּ֥י עֲלֵהֶ֖ם חַטָּאתָֽם׃
וַיִּגֹּ֥ף יְהוָ֖ה אֶת־הָעָ֑ם
עַל־אֲשֶׁ֣ר עָשׂ֔וּ אֶת־הָעֵ֖גֶל אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה אַהֲרֹֽן׃
וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֑ה
לֵ֚ךְ עֲלֵ֣ה מִזֶּ֔ה אַתָּ֖ה וְהָעָ֣ם
אֲשֶׁ֣ר הֶעֱלִ֔יתָ מֵאֶ֖רֶץ מִצְרַ֑יִם
אֶל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֤ר נִשְׁבַּ֙עְתִּי֙ לְאַבְרָהָ֣ם לְיִצְחָ֔ק
וּלְיַעֲקֹ֖ב לֵאמֹ֑ר
לְזַרְעֲךָ֖ אֶתְּנֶֽנָּה׃
וְשָׁלַחְתִּ֤י לְפָנֶ֙יךָ֙ מַלְאָ֔ךְ
וְגֵרַשְׁתִּ֗י אֶת־הַֽכְּנַעֲנִי֙ הָאֱמֹרִ֣י וְהַֽחִתִּ֔י
וְהַפְּרִזִּ֖י וְהַֽחִוִּ֑י וְהַיְבוּסִֽי׃
אֶל־אֶ֗רֶץ זָבַת֙ חָלָ֣ב וּדְבָ֔שׁ
כִּ֣י לֹ֤א אֶֽעֱלֶה֙ בְּקִרְבְּךָ֔
כִּ֥י עַם־קְשֵׁה־עֹ֖רֶף אָ֑תָּה
פֶּן־אֲכַלְּךָ֖ בַּדָּֽרֶךְ׃
וַיִּשְׁמַ֤ע הָעָם֙ אֶת־הַדָּבָ֣ר הָרָ֔ע הַזֶּ֖ה
וַיִּתְאַבָּ֑לוּ
וְלֹא־שָׁ֥תוּ אִ֛ישׁ עֶדְיִ֖ו עָלָֽיו׃
וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶל־מֹשֶׁ֗ה
אֱמֹר֙ אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
אַתֶּ֥ם עַם־קְשֵׁה־עֹ֖רֶף
רֶ֣גַע אֶחָ֔ד
וְעָלִ֥יתִי בְקִרְבְּךָ֖ וְכִלִּיתִ֑יךָ
וְעַתָּ֗ה הוֹרֵ֤ד עֶדְיְךָ֙ מֵעָלֶ֔יךָ
וְאֵדְעָ֖ה מַה־אֶּעֱשֶׂ֥ה לָֽךְ׃
וַיִּתְנַצְּל֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אֶת־עֶדְיָ֑ם
מֵהַ֖ר חוֹרֵֽב׃
וּמֹשֶׁה֙ יִקַּ֣ח אֶת־הָאֹ֔הֶל
וְנָטָ֥ה ל֖וֹ מִח֣וּץ לַֽמ

בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני
יהוה לדרתיכם׃ לא
תעלו עליו קטרת
זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו׃
וכפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה
מדם חטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר
עליו לדרתיכם ק
קדש קדשים הוא
ליהוה׃ ס
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ כי
תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם
ונתנו איש כפר
נפשו ליהוה בפקד
אתם ולא יהיה בהם

נגף בפקד אתם׃
זה יתנו כל העבר
על הפקדים מחצית
השקל בשקל
הקדש עשרים גרה
השקל מחצית
השקל תרומה
ליהוה׃ כל העבר
על הפקדים מבן
עשרים שנה ו
ומעלה יתן תרומת
יהוה׃ העשיר לא
ירבה והדל לא
ימעיט ממחצית
השקל לתת את
תרומת יהוה לכפר
על נפשתיכם׃
ולקחת את כסף
הכפרים מאת בני
ישראל ונתת אתו

על עבדת אהל
מועד והיה לבני
ישראל לזכרון לפני
יהוה לכפר על
נפשתיכם׃ ס
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ועשית
כיור נחשת וכנו
נחשת לרחצה ונ
ונתת אתו בין אהל
מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים׃
ורחצו אהרן ובניו
ממנו את ידיהם
ואת רגליהם׃ בבאם
אל אהל מועד
ירחצו מים ולא
ימתו או בגשתם
אל המזבח לשרת
להקטיר אשה

חמשים ומאתים ו̇ בטורה וסימנהון וקנמן דהוא חסר̇ ב̇ בו ויקחו איש ויקחו איש
ואש יצאה באכל האש ׃ בתרייה החמשים ומאתים ׃

רוקח ב̇ מלי וסימנהון ועשית
אתה קטרת וזבובי מות יבאיש ׃

לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה
לָהֶם חָק עוֹלָם לוֹ
וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְאַתָּה
קַח לְךָ בְּשָׂמִים
רֹאשׁ מָר דְּרוֹר
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְּמָן
בֶּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ
חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם
וּקְנֵה בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים
וּמָאתָיִם׃ וְקִדָּה
חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת
הִין׃ וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ
שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
רֹקַח מִרְקַחַת

מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ שֶׁמֶן
מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃
וּמָשַׁחְתָּ בוֹ אֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת
אֲרוֹן הָעֵדֻת׃ וְאֶת
הַשֻּׁלְחָן וְאֶת כָּל
כֵּלָיו וְאֶת הַמְּנֹרָה
וְאֶת כֵּלֶיהָ וְאֵת
מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֶת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת
כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר
וְאֶת כַּנּוֹ׃ וְקִדַּשְׁתָּ
אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים כָּל הַנֹּגֵעַ
בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ וְאֶת
אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו
תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ
אֹתָם לְכַהֵן לִי׃
וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר

שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם׃
עַל בְּשַׂר אָדָם
לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ
לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ׃
קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם׃ אִישׁ
אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ
וַאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
עַל זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ
סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת
וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּ
לְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד
יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ
קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה
רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר
קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ
מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה

כל לשון משר בשרו בשרי ובשר על יקרי

חק עולם לחק עולם י̇א̇ וסימנהון והיה לאהרן ורחצו ידיהם כל זכר בבני אהרן והכהן המשיח כי
את חזה ישוק התרומה והיתה לאהרן ולבניו משמרת תרומתי ושל אחרון ושל אחרון והאוני לא תוראן ׃
ואת השלחן ג̇ וסימנהון ואת כל כליו ואת כליו ואיש שלמה [illegible] ׃

ואל בני ישראל תדבר לאמר ו̇ כתו̇
וסימנהון שמן משחת קדש קחו שה
שעיר עזים איש איש כי יקלל איש כי ימות ׃

בר מן חד ובע אל עצמיו ואל בשרו ל̇ בלישנה ׃

ובדעת ה̇ וסימנהון ואמלא אתו רוח וימלא אתו ובדעת צדיקים יחלצו ובדעת חדרים ימלאו
כי יש אדם שעמלו

כמוה ד̇ וסימנהון איש אשר יעשה
אין כמוה תנה לי כי כל הגנב ב̇ בו

ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר
אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה
לכם׃ והקטרת
אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו
לכם קדש תהיה
לך ליהוה׃ איש
אשר יעשה כמוה
להריח בה ונכרת
מעמיו׃

וידבר יהוה
אל משה לאמר׃
ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי
בן חור למטה
יהודה׃ ואמלא
אתו רוח אלהים
בחכמה ובתבונה

ובדעת ובכל מלאכה׃
לחשב מחשבת
לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת׃
ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל
מלאכה׃ ואני הנה
נתתי אתו את
אהליאב בן אחיסמך
למטה דן ובלב כל
חכם לב נתתי חכמה
ועשו את כל אשר
צויתך׃ את אהל
מועד ואת הארן
לעדת ואת הכפרת
אשר עליו ואת
כל כלי האהל׃
ואת השלחן ואת
כליו ואת המנרה

הטהרה ואת כל
כליה ואת מזבח
הקטרת׃ ואת מזבח
העלה ואת כל כליו
ואת הכיור ואת כנו׃
ואת בגדי השרד
ואת בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן׃
ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר
צויתך יעשו׃

ויאמר יהוה אל
משה לאמר׃ ואתה
דבר אל בני ישראל
לאמר אך את
שבתתי תשמרו
כי אות הוא ביני

רוח אלהים ט̇ וסימנהון והארץ היתה תהו הנמצא כזה ואמלא אתו וימלא אתו וישא בלעם את עיניו
ועזריהו בן עודד לבשה במראה וכל שמואל דכותהון בר מן ה̇ רוח יהוה ועלחה עליך ויקח שמואל
ושלאחריו ותהי דותסף רוח יהוה דכרבי ואת כליו ג̇ וסימנהון ואת השלחן שם באהלו וישאו את
ראשו

ואת כל כליו וסימנהון וגם ללוים אין לשאת
שהדכו את כל בית יהוה ודבר' היומים שנים בו
ושאר אוריתא דכותהון ואת כל כליו

וּבְעֵינֵיכֶם לֹא תִתְּנוּ
לָרַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
מִקְרָא שֵׁשׁ יָמִים תֵּעָשֶׂה
אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
קָדְשִׁי הוּא לָכֶם
מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת
כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָהּ
מְלָאכָה וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב
עַמֶּיהָ שֵׁשֶׁת יָמִים
יֵעָשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ
לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה
מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
מוֹת יוּמָת וְשָׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם
בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הִוא לְעֹלָם
שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנָּפַשׁ
וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ
בְּהַר סִינָי שְׁנֵי לֻחֹת
דִּבְרֹת כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע
אֱלֹהִים וַיַּרְא הָעָם
כִּי בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה
לָרֶדֶת מִן הָהָר
וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל
אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן
אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר
בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם
וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ
אֵלָי וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל
הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ
אֶל אַהֲרֹן וַיִּצַּר אֹתוֹ
בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל
מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם וַיַּרְא אַהֲרֹן
וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו
וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר
חַג לַיהוָה מָחָר

ויאספו יב וסימנהון אליו כל בני ויעלו חמשת כל בעלי מגדל ויאספו בני עמון ויאספו בני בנימן שוכה אשר ליהודה ויאספו יחד פלשתים להיות כל העם והכירו המשררים עם רב

פרע ב חד חס וחד מל וסימנ וראשו יהיה פרוע כי פרע הוא

והמכתב מכתב
אלהים הוא חרות
על הלחת׃ וישמע
יהושע את קול
העם ברעה ויאמר
אל משה קול
מלחמה במחנה׃
ויאמר אין קול
ענות גבורה ואין
קול ענות חלושה
קול ענות אנכי
שמע׃ ויהי כאשר
קרב אל המחנה
וירא את העגל
ומחלת ויחר אף
משה וישלך מידו
את הלחת וישבר
אתם תחת ההר׃
ויקח את העגל
אשר עשו וישרף

באש ויטחן עד
אשר דק ויזר על
פני המים וישק
את בני ישראל׃
ויאמר משה אל
אהרן מה עשה
לך העם הזה כי
הבאת עליו חטאה
גדלה׃ ויאמר אהרן
אל יחר אף אדני
אתה ידעת את
העם כי ברע הוא׃
ויאמרו לי עשה
לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר
העלנו מארץ
מצרים לא ידענו
מה היה לו׃ ויאמר
להם למי זהב

התפרקו ויתנו לי
ואשלכהו באש
ויצא העגל הזה׃
וירא משה את
העם כי פרע הוא
כי פרעה אהרן
לשמצה בקמיהם׃
ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי
ליהוה אלי ויאספו
אליו כל בני לוי׃
ויאמר להם כה
אמר יהוה אלהי
ישראל שימו איש
חרבו על ירכו
עברו ושובו משער
לשער במחנה
והרגו איש את
אחיו ואיש את
רעהו ואיש את

כה אמר יהוה אלהי ישראל כב וסימנהון ואחר באו משה שימו איש חרבו בעברי הנהר וישלח [illegible]

וישבר ה וסימנהון וישבר אתם תחת
וישבר יהוה את ארזי הלבנון עץ גבולה
וישבר את שתי קרניו

אליו ה בטע וסימנהון אנא
העגבו ואסערם מלטשאנר ואליו ס

קרבו ג וחס וסימנהון ואישאת
קרבו וחרפה לא נשא לבני ישראל עם ס

וידבר יהוה אל משה וחס לאמר
ג בתורה לך רד לך עלה אחרי מות ס

קרבו ויעשו בני
לוי כדבר משה
ויפל מן העם ביום
ההוא כשלשת
אלפי איש ויאמר
משה מלאו ידכם
היום ליהוה כי
איש בבנו ובאחיו
ולתת עליכם היום
ברכה ויהי ממחרת
ויאמר משה אל
העם אתם חטאתם
חטאה גדלה ועתה
אעלה אל יהוה
אולי אכפרה
בעד חטאתכם
וישב משה אל
יהוה ויאמר אנא
חטא העם הזה
חטאה גדלה ויעשו

להם אלהי זהב
ועתה אם תשא
חטאתם ואם אין
מחני נא מספרך
אשר כתבת
ויאמר יהוה
אל משה מי אשר
חטא לי אמחנו
מספרי ועתה לך
נחה את העם אל
אשר דברתי לך
הנה מלאכי ילך
לפניך וביום פקדי
ופקדתי עליהם
חטאתם ויגף יהוה
את העם על
אשר עשו את
העגל אשר עשה
אהרן

וידבר יהוה

אל משה לך עלה
מזה אתה והעם
אשר העלית
מארץ מצרים
אל הארץ אשר
נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך
אתננה ושלחתי
לפניך מלאך
וגרשתי את הכנעני
האמרי והחתי
והפרזי החוי והיבוסי
אל ארץ זבת חלב
ודבש כי לא אעלה
בקרבך כי עם
קשה ערף אתה
פן אכלך בדרך
וישמע העם את
הדבר הרע הזה

ויתאבלו ולא שתו
איש עדיו עליו:
ויאמר יהוה אל
משה אמר אל
בני ישראל אתם
עם קשה ערף
רגע אחד אעלה
בקרבך וכליתיך
ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה
מה אעשה לך:
ויתנצלו בני ישראל
את עדים מהר
חורב: ומשה יקח
את האהל ונטה
לו מחוץ למחנה
הרחק מן המחנה
וקרא לו אהל
מועד והיה כל
מבקש יהוה יצא

אל אהל מועד
אשר מחוץ למחנה:
והיה כצאת משה
אל האהל יקומו
כל העם ונצבו איש
פתח אהלו והביטו
אחרי משה עד
באו האהלה: והיה
כבא משה האהלה
ירד עמוד הענן
ועמד פתח האהל
ודבר עם משה:
וראה כל העם
את עמוד הענן
עמד פתח האהל
וקם כל העם וש
והשתחוו איש
פתח אהלו: ודבר
יהוה אל משה
פנים אל פנים כ

כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב
אל המחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער
לא ימיש מתוך
האהל:
ויאמר משה
אל יהוה ראה אתה
אמר אלי העל
את העם הזה ו
ואתה לא הודעתני
את אשר תשלח
עמי ואתה אמרת
ידעתיך בשם וגם
מצאת חן בעיני:
ועתה אם נא מצ
מצאתי חן בעיניך
הודעני נא את
דרכך ואדעך
למען אמצא חן

בעיניך וראה כי
עמך הגוי הזה׃
ויאמר פני ילכו
והנחתי לך׃ ויאמר
אליו אם אין פניך
הלכים אל תעלנו
מזה׃ ובמה יודע
אפוא כי מצאתי
חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו
ונפלינו אני ועמך
מכל העם אשר
על פני האדמה׃

ויאמר יהוה אל
משה גם את הדבר
הזה אשר דברת
אעשה כי מצאת
חן בעיני ואדעך
בשם׃ ויאמר

הראני נא את כבדך׃
ויאמר אני אעביר
כל טובי על פניך
וקראתי בשם יהוה
לפניך וחנתי את
אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחם׃
ויאמר לא תוכל
לראת את פני כי
לא יראני האדם
וחי׃ ויאמר יהוה
הנה מקום אתי
ונצבת על הצור׃
והיה בעבר כבדי
ושמתיך בנקרת
הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי׃
והסרתי את כפי
וראית את אחרי
ופני לא יראו׃

ויאמר יהוה
אל משה פסל לך
שני לחת אבנים
כראשנים וכתבתי
על הלחת את
הדברים אשר
היו על הלחת
הראשנים אשר
שברת׃ והיה נכון
לבקר ועלית בבקר
אל הר סיני ונצבת
לי שם על ראש
ההר׃ ואיש לא
יעלה עמך וגם
איש אל ירא בכל
ההר גם הצאן וה
והבקר אל ירעו
אל מול ההר ההוא׃
ויפסל שני לחת
אבנים כראשנים

יג׳ יחידין ובכל חליתי ווג׳ ובכל הארץ ובכל הישרץ ובכל אלהי ובכל הגוים ובכל העמים ובכל המחנה ובכל העם ובכל גבולך
ובכל מקום ובכל זאת ובכל זה ובכל יום ובכל הערים ◦ ארך אפים ב׳ וסימנהון ויעבר יהוה ואתה יהוה אל רחום ◦

וישכם משה
בבקר ויעל אל הר
סיני כאשר צוה
יהוה אתו ויקח
בידו שני לחת
אבנים וירד יהוה
בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא
בשם יהוה ויעבר
יהוה על פניו וי
ויקרא יהוה יהוה
אל רחום וחנון
ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר
חסד לאלפים
נשא עון ופשע
וחטאה ונקה לא
ינקה פקד עון
אבות על בנים
ועל בני בנים

על שלשים ועל
רבעים וימהר
משה ויקד ארצה
וישתחו ויאמר
אם נא מצאתי
חן בעיניך אדני
ילך נא אדני
בקרבנו כי עם
קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ו
ונחלתנו ויאמר
הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך
אעשה נפלאת
אשר לא נבראו
בכל הארץ ובכל
הגוים וראה כל
העם אשר אתה
בקרבו את מעשה

יהוה כי נורא הוא
אשר אני עשה
עמך שמר לך
את אשר אנכי
מצוך היום הנני
גרש מפניך את
האמרי והכנעני
והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי
השמר לך פן תכרת
ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא
עליה פן יהיה
למוקש בקרבך
כי את מזבחתם
תתצון ואת מצבתם
תשברון ואת
אשריו תכרתון
כי לא תשתחוה
לאל אחר כי יהוה

יושב הארץ יב׳ וסימנהון ויאמר יעקב אל שמעון וירא יושב הארץ הכנעני השמר לך מיושב אחרין פותח יהוה אלהי ישראל וילך המלך ואנשיו
ואמרו אלי יושב ויגרש יהוה את כל העמים לפקד עון יושב הארץ פחד ופחת ופח והילל כל יושב הארץ באה הצפירה ◦
אדני יב׳ כותב בתור ויאמר אדני אם נא ויאמר לוט אליהם הנה נא ואלהי וחכירו ואבימלך לא קרב ישלח נא ביד תשלח לא איש דברים
וישב משה תבואמו ותטעמו ילך נא אדני ב׳ כי יגדל נא כח ◦ ויתרו לאדני אל נא יחר אל נא יחד ◦

קנא שמו אל קנא
הוא׃ פן תכרת ברית
ליושב הארץ וזנו
אחרי אלהיהם ו
וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת
מזבחו׃ ולקחת
מבנתיו לבניך וזנו
בנתיו אחרי אלהיהן
והזנו את בניך
אחרי אלהיהן׃
אלהי מסכה לא
תעשה לך׃ את
חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל
מצות אשר צויתך
למועד חדש
האביב כי בחדש
האביב יצאת
ממצרים׃ כל פטר

רחם לי וכל מקנך
תזכר פטר שור
ושה׃ ופטר חמור
תפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו
כל בכור בניך תפדה
ולא יראו פני ריקם׃
ששת ימים תעבד
וביום השביעי
תשבת בחריש
ובקציר תשבת׃
וחג שבעת תעשה
לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף
תקופת השנה׃
שלש פעמים
בשנה יראה כל
זכורך את פני
האדן יהוה אלהי
ישראל׃ כי אוריש

גוים מפניך והרחבתי
את גבולך ולא
יחמד איש את
ארצך בעלתך
לראות את פני
יהוה אלהיך שלש
פעמים בשנה׃
לא תשחט על
חמץ דם זבחי ולא
ילין לבקר זבח
חג הפסח׃ ראשית
בכורי אדמתך
תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו׃

ויאמר יהוה אל
משה כתב לך
את הדברים האלה
כי על פי הדברים

בניו לכהן׃ ויצאו
כל עדת בני ישראל
מלפני משה׃ ויבאו
כל איש אשר
נשאו לבו וכל
אשר נדבה רוחו
אתו הביאו את
תרומת יהוה
למלאכת אהל
מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש׃
ויבאו האנשים
על הנשים כל נדיב
לב הביאו חח
ונזם וטבעת וכומז
כל כלי זהב וכל
איש אשר הניף
תנופת זהב ליהוה׃
וכל איש אשר
נמצא אתו תכלת

וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים
וערת אילם
מאדמים וערת
תחשים הביאו׃ כל
מרים תרומת כסף
ונחשת הביאו
את תרומת יהוה
וכל אשר נמצא
אתו עצי שטים
לכל מלאכת
העבדה הביאו׃
וכל אשה חכמת
לב בידיה טוו
ויביאו מטוה את
התכלת ואת
הארגמן ואת תולעת
השני ואת השש׃
וכל הנשים אשר
נשא לבן אתנה

בחכמה טוו את
העזים׃ והנשאם
הביאו את אבני
השהם ואת אבני
המלאים לאפוד
ולחשן׃ ואת הבשם
ואת השמן למאור
ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים׃
כל איש ואשה
אשר נדב לבם
אתם להביא לכל
המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות
ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה
ליהוה׃
ויאמר משה אל
בני ישראל ראו
קרא יהוה בשם

פעלות ל׳ כי לא איבינו קחתך ל׳ את אישי רויה ל׳ תערך לפני רכבה ל׳ הנני אליך שפנים ל׳ עם לא תתם ל׳
לפעלות ל׳ אדם בדבר לקחתך ל׳ ויוד שלחנו לרויה ל׳ הרכבת אנוש לרכבה ל׳ בבגדי חפש לשפנים ל׳ הדים הגב׳ לתתם ל׳

בצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה׃
וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה׃
ולחשב מחשבת
לעשת בזהב ו
ובכסף ובנחשת׃
ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת׃
ולהורת נתן בלבו
הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה
דן׃ מלא אתם
חכמת לב לעשות
כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת

ובארגמן בתולעת
השני ובשש וארג
עשי כל מלאכה
וחשבי מחשבת׃
ועשה בצלאל
ואהליאב וכל
איש חכם לב אשר
נתן יהוה חכמה
ותבונה בהמה
לדעת לעשת את
כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר
צוה יהוה׃ ויקרא
משה אל בצלאל
ואל אהליאב ואל
כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל
אשר נשאו לבו
לקרבה אל המלאכה

לעשת אתה׃ ויקחו
מלפני משה את
כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל
למלאכת עבדת
הקדש לעשת
אתה והם הביאו
אליו עוד נדבה
בבקר בבקר׃ ויבאו
כל החכמים העשים
את כל מלאכת
הקדש איש איש
ממלאכתו אשר
המה עשים׃ ויאמרו
אל משה לאמר
מרבים העם להביא
מדי העבדה
למלאכה אשר
צוה יהוה לעשת
אתה׃ ויצו משה

עשי יג׳ כתב יוד וסימנהון מלא אתם חכמת וחזין שתותיה ועתה אנחנו מאשרים ועמך לרב עשי מ׳
ועל ידם ויתיכו ויעשו מלאכת השדה דבדו דעונו במים אמונה מנודת אשקול מנשאים ◦ ומן ב׳ ויהי
בשנת עשרים ושליש עד סופיה דמלכים דיבות ◦◦ בהמה ג׳ לשאת אתו חכמה ותבונה שמן חלקן ◦
מחשבת ה׳ חסי וסימנהון וכל יצר מחשבת כי אנכי ידעתי את ולחשב וחבירו וחשבי מחשבת ◦
וכל הנשים ג׳ וסימנהון אשר נשא לבו וכל הנשים העמדות קהל וכל הנשים יתנו יקר ◦

למלאת ו׳ ב׳ חסי וד׳ מלי וסימנהון
ובחרשת אבן וחבירו׳ חס׳ ומי מתנדב
למלאות דברי יהוה ב׳ בו לחרבות ירושלם ◦

היריעת לבד ואת
שש היריעת לבד
ויעש ללאת שש
חמשים על שפת
היריעה הקיצנה
במחברת וחמשים
ללאת עשה על
שפת היריעה הח
החברת השנית
ויעש קרסי נחשת
חמשים לחבר
את האהל להית
אחד ויעש מכסה
לאהל ערת אי
אילם מאדמים
ומכסה ערת תח
תחשים מלמעלה

ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים

עמדים עשר אמת
ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב
הקרש האחד שתי
ידת לקרש האחד
משלבת אחת אל
אחת כן עשה לכל
קרשי המשכן
ויעש את הקרשים
למשכן עשרים
קרשים לפאת נגב
תימנה וארבעים
אדני כסף עשה
תחת עשרים הק
הקרשים שני
אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו
ושני אדנים תחת
הקרש האחד ל
לשתי ידתיו

המשכן השנית
לפאת צפון עשה
עשרים קרשים
וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת
הקרש האחד
ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה
קרשים ושני
קרשים עשה
למקצעת המשכן
בירכתים והיו תאמם
תואמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים
אל ראשו אל
הטבעת האחת
כן עשה לשניהם
לשני המקצעת

מסך ג׳ וסימניהון ועשית מסך
ויעש מסך ולשער החצר מסך

והיו שמנה קרשים
ואדניהם כסף
ששה עשר אדנים
שני אדנים שני
אדנים תחת הקרש
האחד ויעש בריחי
עצי שטים חמשה
לקרשי צלע
המשכן האחת
וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה
בריחם לקרשי
המשכן לירכתים
ימה ויעש את
הבריח התיכן
לברח בתוך הקרשים
מן הקצה אל
הקצה ואת
הקרשים צפה זהב

ואת טבעתם עשה
זהב בתים לבריחם
ויצף את הבריחם
זהב ויעש את
הפרכת תכלת
וארגמן ותולעת
שני ושש משזר
מעשה חשב עשה
אתה כרבים ויעש
לה ארבעה עמודי
שטים ויצפם
זהב וויהם זהב
ויצק להם ארבעה
אדני כסף ויעש
מסך לפתח האהל
תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר מעשה
רקם ואת עמודיו
חמשה ואת וויהם

וצפה ראשיהם
וחשקיהם זהב
ואדניהם חמשה
נחשת

ויעש בצלאל
את הארן עצי
שטים אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי
קמתו ויצפהו זהב
טהור מבית ומחוץ
ויעש לו זר זהב
סביב ויצק לו
ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו
ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו
השנית ויעש בדי
עצי שטים ויצף

עמודיו ד׳ מלא וסימניהון ואת עמודיו
חמשה ויקם את עמודיו ואת משמרת
משאם עמודיו עשה כסף

אתם זהב ויבא
את הבדים בטבעת
על צלעת הארן
לשאת את הארן
ויעש כפרת זהב
טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי
רחבה ויעש שני
כרבים זהב מקשה
עשה אתם משני
קצות הכפרת כרוב
אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת
עשה את הכרבים
משני קצוותו ויהיו
הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים
בכנפיהם על הכפרת
ופניהם איש אל

אחיו אל הכפרת
היו פני הכרבים
ויעש את השלחן
עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו
ואמה וחצי קמתו
ויצף אתו זהב טהור
ויעש לו זר זהב סביב
ויעש לו מסגרת
טפח סביב ויעש
זר זהב למסגרתו
סביב ויצק לו [illegible]
ארבע טבעת זהב
ויתן את הטבעת
על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו
לעמת המסגרת
היו הטבעת בתים
לבדים לשאת את

השלחן ויעש את
הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב
לשאת את השלחן
ויעש את הכלים
אשר על השלחן
את קערתיו ואת
כפתיו ואת מנקיתיו
ואת הקשות אשר
יסך בהן זהב טהור
ויעש את המנרה
זהב טהור מקשה
עשה את המנרה
ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה
ממנה היו וששה
קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה
מצדה האחד ו
ושלשה קני מנרה

וכל ה׳ ראשי פסוק בסוף וסימנהון וכל עבד איש מקנת וכל פטר חמור וכל העם ראים
וכל חכם לב וכל איש אשר וכל אשה חכמת וכל הנשים אשר נשא וכל היתדת ס

וחשוקיהם ב׳ מלי וסימנהון ולפאת
ים והאדנים לעמדים ס

סביב שש משזר
והאדנים לעמדים
נחשת ווי העמודים
וחשוקיהם כסף
וצפוי ראשיהם כסף
והם מחשקים כסף
כל עמדי החצר
ומסך שער החצר
מעשה רקם
תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר ועשרים
אמה ארך וקומה
ברחב חמש אמות
לעמת קלעי
החצר ועמדיהם
ארבעה ואדניהם
ארבעה נחשת
וויהם כסף וצפוי
ראשיהם וחשקיהם

כסף וכל היתדת
למשכן ולחצר
סביב נחשת
אלה פקודי
המשכן משכן
העדת אשר פקד
על פי משה עבדת
הלוים ביד איתמר
בן אהרן הכהן
ובצלאל בן אורי
בן חור למטה
יהודה עשה את
כל אשר צוה יהוה
את משה ואתו
אהליאב בן
אחיסמך למטה
דן חרש וחשב
ורקם בתכלת
ובארגמן ובתולעת
השני ובשש

כל הזהב העשוי
למלאכה בכל
מלאכת הקדש
ויהי זהב התנופה
תשע ועשרים
ככר ושבע
מאות ושלשים
שקל בשקל הקדש
וכסף פקודי העדה
מאת ככר ואלף
ושבע מאות
וחמשה ושבעים
שקל בשקל הקדש
בקע לגלגלת
מחצית השקל
בשקל הקדש
לכל העבר על
הפקדים מבן
עשרים שנה
ומעלה לשש

יז ראשי פסוקין נסב ו׳ מיודין וכל קריה לא נסב וסימנהון ועמודיהם ארבעה ועורות אחת
ופקודיהם ומחרי ויקרבנו דינחשון ויעד את יהושע והלא ענקך ומליצהם ובאמרי לישע ודבר
אליהם תעינה והיללו שיחות וארחת גדלי וארם ביקר וידוו שמים ומי קלה מני רץ וזכר את
בוראך ובכבידי מלכא ודנה סימנה ס ראשיהם יג ועפוי וחבירו וחבירו ועפה ברודים
נכוו על ראשיהם וחגרו [illegible] עפר כי חתית כסום יכסמו על פיהם מה יקדו ויחדקו ס

צפוי ה׳ וסימנהון ויקח אלעזר
הכהן ושל אחריו והאדנים לעמדים
ושלאחריו וטמאתם את צפוי פסילי ס

191

למאת הככר ב̇ וסימנהון ויהי מאת ככר הכסף מ' ויאמר אמציהו לאיש ס
והאלף ד' וסימנהון ואת האלף ואת עשרות הרצי לך שלמה [illegible] ס
וקצץ ב̇ וחד קצץ וסימנהון וקצץ פתילם וקצץ חנית ס קצץ עבות רשעים ס

מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש
מאות וחמשים
ויהי מאת ככר הכסף
לצקת את אדני
הקדש ואת אדני
הפרכת מאת אדנים
למאת הככר ככר
לאדן ואת האלף
ושבע המאות
וחמשה ושבעים
עשה ווים לעמודים
וצפה ראשיהם
וחשק אתם
ונחשת התנופה
שבעים ככר
ואלפים וארבע
מאות שקל ויעש
בה את אדני פתח
אהל מועד ואת

מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת
אשר לו ואת כל
כלי המזבח ואת
אדני החצר סביב
ואת אדני שער
החצר ואת כל
יתדת המשכן
ואת כל יתדת
החצר סביב ומן
התכלת והארגמן
ותולעת השני
עשו בגדי שרד
לשרת בקדש
ויעשו את בגדי
הקדש אשר
לאהרן כאשר
צוה יהוה את משה
ויעש את
האפד זהב תכלת

וארגמן ותולעת
שני ושש משזר
וירקעו את פחי
הזהב וקצץ פתילם
לעשות בתוך
התכלת ובתוך
הארגמן ובתוך
תולעת השני ובתוך
השש מעשה
חשב כתפת עשו
לו חברת על שני
קצוותו חבר ויחשב
אפדתו אשר עליו
ממנו הוא כמעשהו
זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר כאשר צוה
יהוה את משה
ויעשו את
אבני השהם

יח̇ פסוק דאית בהון ד' מלין קדמ' לית ו̇ ושארה ו̇ו וסימנהון וירקעו את פחי [illegible]

מוֹעֲדֹת מִשְׁבְּעַת וְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
חוֹתָם עַל שִׁבְעוֹתָם׃ וְיִהְיוּ לְחֻקַּת עוֹלָם׃ חֻקַּת עוֹלָם׃
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ חֲמִשִּׁי לַחֹדֶשׁ׃ חֲמִשִּׁי לַחֹדֶשׁ׃
אֹתָם עַל סֻכֹּתָם׃ שִׁבְעַת יָמִים תֵּשְׁבוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים תֵּשְׁבוּ׃
וְאַפְּיתֶם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת׃ יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת׃
לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי׃ בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי׃
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם׃ אוֹתָם׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה׃ מוֹעֲדֵי יְהוָה׃
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּלְּאֻמִּים יִהְיֶה׃ בַּלְּאֻמִּים יִהְיֶה׃
כְּמִשְׁפַּט אֲשֶׁר חָקַּת׃ עַל שִׁבְעַת בְּנֵי׃ עַל שִׁבְעַת בְּנֵי׃
וְחָגַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה׃ וְחָגַגְתֶּם אֹתוֹ׃
וְהָאַסְפֶּר אֶת מוֹעֲדֵי יִשְׂרָאֵל תִּקְרְאוּ אֹתָם׃ יִשְׂרָאֵל תִּקְרְאוּ אֹתָם׃
וְזֹאת תּוֹרַת הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרֹת עֲשָׂרֹת תִּהְיֶה׃ עֲשָׂרֹת תִּהְיֶה׃
מִשְׁפַּחְתֵּי הָאָדָם אִישׁ פִּתְרוֹן חֲלֹמוֹ׃ פִּתְרוֹן חֲלֹמוֹ׃
בְּבֹא לְשֹׁנוֹ לְשֵׁבֶר׃ עַל לְשֹׁנוֹ לְשֵׁבֶר׃
וְהִנֵּה עֲשָׂרֹת עֲשָׂרֹת׃ עֲשָׂרֹת עֲשָׂרֹת׃
וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת עֹלוֹת מִן הַיְאֹר׃ עֹלוֹת מִן הַיְאֹר׃
וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד׃ עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד׃
וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן הַיְאֹר׃ אַחֲרֵיהֶן מִן הַיְאֹר׃
וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וְשִׁדּוּפֹת קָדִים׃ וְשִׁדּוּפֹת קָדִים׃
וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ׃ וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ׃
וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת כָּל חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם׃ וַיִּקְרָא אֶת כָּל חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם׃
וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת חֲלוֹמוֹ׃ וְאֵין פּוֹתֵר אוֹתָם׃ וְאֵין פּוֹתֵר אוֹתָם׃
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל פַּרְעֹה׃
חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא׃ אֶחָד הוּא׃
אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה׃ הִגִּיד לְפַרְעֹה׃
שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה בָּאוֹת׃ שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה בָּאוֹת׃
וְשֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב הָאֲכָלָה׃ וְשֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב הָאֲכָלָה׃
וְנִשְׁכַּח כָּל הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְנִשְׁכַּח כָּל הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְכִלָּה הָרָעָב אֶת הָאָרֶץ׃ וְכִלָּה הָרָעָב אֶת הָאָרֶץ׃
וְלֹא נוֹדַע הַשָּׂבָע בָּאָרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי כֵן׃ הַהוּא אַחֲרֵי כֵן׃
כִּי הוּא כָּבֵד מְאֹד׃ כָּבֵד מְאֹד׃
וְעַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם׃ אֶל פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם׃
כִּי נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים׃ מֵעִם הָאֱלֹהִים׃
וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂתוֹ׃ לַעֲשׂתוֹ׃
וְעַתָּה יֵרֶא פַּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם׃ נָבוֹן וְחָכָם׃
וְיַפְקֵד פָּקִדִים עַל הָאָרֶץ׃ עַל הָאָרֶץ׃
וְחִמֵּשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע׃ בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע׃
וְיִקְבְּצוּ אֶת כָּל אֹכֶל שָׁנִים הַטֹּבוֹת הָאֵלֶּה׃ שָׁנִים הַטֹּבוֹת הָאֵלֶּה׃
וְצָבְרוּ בָר תַּחַת יַד פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים׃ אֹכֶל בֶּעָרִים׃
וְשָׁמְרוּ אֹכֶל לַשִּׁבְעַת שְׁנֵי הָרָעָב׃ לַשִּׁבְעַת שְׁנֵי הָרָעָב׃
וְלֹא תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב׃ הָאָרֶץ בָּרָעָב׃
וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה׃ בְּעֵינֵי פַרְעֹה׃
וּבְעֵינֵי כָּל עֲבָדָיו׃ כָּל עֲבָדָיו׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל עֲבָדָיו׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל עֲבָדָיו׃
הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ׃ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף׃
אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת כָּל זֹאת׃ אֶת כָּל זֹאת׃
אֵין נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ׃ נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ׃
אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשַּׁק כָּל עַמִּי׃ וְעַל פִּיךָ יִשַּׁק כָּל עַמִּי׃
רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ׃ אֶגְדַּל מִמֶּךָּ׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף׃
רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ אֹתְךָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ׃ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ׃
וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף׃ אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף׃
וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי שֵׁשׁ׃ אֹתוֹ בִּגְדֵי שֵׁשׁ׃
וַיָּשֶׂם רְבִדַ הַזָּהָב עַל צַוָּארוֹ׃ רְבִדַ הַזָּהָב עַל צַוָּארוֹ׃
וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ׃ אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ׃
וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ׃ וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף׃
אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ׃ אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ׃
וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם יוֹסֵף צָפְנַת פַּעְנֵחַ׃ שֵׁם יוֹסֵף צָפְנַת פַּעְנֵחַ׃
וַיִּתֶּן לוֹ אֶת אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה׃ אֶת אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה׃
וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יוֹסֵף עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְיוֹסֵף בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם׃
וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פַרְעֹה׃ וַיַּעֲבֹר בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע לְקֻמָצִים׃ בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע לְקֻמָצִים׃
וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
וַיִּתֵּן אֹכֶל בֶּעָרִים׃ אֹכֶל בֶּעָרִים׃
אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ׃ אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ׃
וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד׃ כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד׃
עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר׃ כִּי אֵין מִסְפָּר׃
וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים׃ שְׁנֵי בָנִים׃
בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב׃ שְׁנַת הָרָעָב׃
אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן׃ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן׃
וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה׃ אֶת שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה׃
כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי׃ אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי׃
וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם׃ אֶת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם׃
כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי׃ בְּאֶרֶץ עָנְיִי׃
וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַתָּחֶלְנָה שֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף׃ שְׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף׃
וַיְהִי רָעָב בְּכָל הָאֲרָצוֹת׃ בְּכָל הָאֲרָצוֹת׃
וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם׃ אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם׃
וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת הַלָּחֶם׃ כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת הַלָּחֶם׃
וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם׃ הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף׃ לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף׃
אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ׃ יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ׃
וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ׃ הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ׃
וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם׃ אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם׃
וְהָרָעָב הָיָה בְּכָל הָאֲרָצוֹת׃ בְּכָל הָאֲרָצוֹת׃
וְכָל הָאָרֶצוֹת בָּאוּ מִצְרַיְמָה לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף׃ מִצְרַיְמָה לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף׃
כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ׃ הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ׃
וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי יֶשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם׃ יֶשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִתְרָאוּ׃ לְבָנָיו לָמָּה תִתְרָאוּ׃
וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֶשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם׃ כִּי יֶשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם׃
רְדוּ שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם׃ וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם׃
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת׃ וְלֹא נָמוּת׃
וַיֵּרְדוּ עֲשָׂרָה אֲחֵי יוֹסֵף לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃ אֲחֵי יוֹסֵף לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃
וְאֶת בִּנְיָמִין אֲחִי יוֹסֵף לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת אֶחָיו׃ אֲחִי יוֹסֵף לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת אֶחָיו׃
כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאֶנּוּ אָסוֹן׃ פֶּן יִקְרָאֶנּוּ אָסוֹן׃
וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים׃ בְּתוֹךְ הַבָּאִים׃
כִּי הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל הָאָרֶץ׃ הוּא הַשַּׁלִּיט עַל הָאָרֶץ׃
הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכֹל עַם הָאָרֶץ׃ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכֹל עַם הָאָרֶץ׃
וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה׃ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה׃
וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וַיַּכִּרֵם׃ אֶת אֶחָיו וַיַּכִּרֵם׃
וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת׃ אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֵאַיִן בָּאתֶם׃ אֲלֵיהֶם מֵאַיִן בָּאתֶם׃
וַיֹּאמֶר מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לִשְׁבֹּר אֹכֶל׃ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לִשְׁבֹּר אֹכֶל׃
וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃ אֶת אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃
וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם׃ אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ אֲלֵיהֶם מְרַגְּלִים אַתֶּם׃
לִרְאוֹת אֶת עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם׃ עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֹכֶל׃ אֵלָיו לֹא אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֹכֶל׃
כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָחְנוּ כֵּנִים אֲנַחְנוּ׃ אִישׁ אֶחָד נָחְנוּ כֵּנִים אֲנַחְנוּ׃
לֹא הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא כִּי עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם לִרְאוֹת׃ אֲלֵיהֶם לֹא כִּי עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם לִרְאוֹת׃
וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ׃ שְׁנֵים עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ׃
בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ אִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
וְהִנֵּה הַקָּטֹן אֶת אָבִינוּ הַיּוֹם׃ הַקָּטֹן אֶת אָבִינוּ הַיּוֹם׃
וְהָאֶחָד אֵינֶנּוּ׃ אֵינֶנּוּ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר׃ אֲלֵיכֶם לֵאמֹר׃
מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ מְרַגְּלִים אַתֶּם׃
בְּזֹאת תִּבָּחֲנוּ חֵי פַרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה׃ חֵי פַרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה׃
כִּי אִם בְּבֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃ אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר׃ אֲלֵיכֶם לֵאמֹר׃
מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ מְרַגְּלִים אַתֶּם׃
בְּזֹאת תִּבָּחֲנוּ חֵי פַרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה׃ חֵי פַרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה׃
כִּי אִם בְּבֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃ אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר׃ אֲלֵיכֶם לֵאמֹר׃
מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ מְרַגְּלִים אַתֶּם׃
בְּזֹאת תִּבָּחֲנוּ חֵי פַרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה׃ חֵי פַרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה׃
כִּי אִם בְּבֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃ אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃

ד̇ ראש פסוק בסיפ ואת ואת ואת וסימנהון ואת בשר הפר ואת בגדי השרד קדמיה
ואת המצנפת שש ואת מכסה עורת האילם ס

ואת בדיו ד̇ וסימנהון את הארן
ואת מזבח הקטרת את השלחן את
ארון העדת ס

ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה
כן עשו
ויביאו את המשכן
אל משה את האהל
ואת כל כליו
קרסיו קרשיו
בריחו ועמדיו
ואדניו ואת מכסה
עורת האילם
המאדמים ואת
מכסה ערת
התחשים ואת
פרכת המסך
את ארון העדת
ואת בדיו ואת
הכפרת את
השלחן את כל
כליו ואת לחם
הפנים את המנרה

הטהרה את
נרתיה נרת המערכה
ואת כל כליה ואת
שמן המאור ואת
מזבח הזהב ואת
שמן המשחה ו
ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח
האהל את מזבח
הנחשת ואת
מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את
הכיר ואת כנו
את קלעי החצר
את עמדיה ואת
אדניה ואת המסך
לשער החצר
את מיתריו ויתדתיה
ואת כל כלי עבדת

המשכן לאהל
מועד את בגדי
השרד לשרת
בקדש את בגדי
הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי
בניו לכהן ככל
אשר צוה יהוה
את משה כן עשו
בני ישראל את
כל העבדה וירא
משה את כל
המלאכה והנה
עשו אתה כאשר
צוה יהוה כן עשו
ויברך אתם משה

וידבר יהוה אל
משה לאמר ביום
החדש הראשון

ככל אשר כ̇ בתורה ויעש נח וחבירו אם כפר ככל אשר אני רא פסוק ואת שמן דקראתי בשם
ותכל כל עבדת וירא משה את כל המלאכה ויעש משה דכן חנו ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
דעילוי איש על דגלו ויעשו בני ישראל דעילוי ואלה תולדת אהרן ויעש משה דעילוי ויתחטאו
ויעשו את הפסח דויהי אנשים ויאמר משה דעל מו דראשי המטות ויהי בארבעים שנה ככל אשר
עשה אתכם ותענו ותאמרו אלי או הנסה עשיתי ככל אשר וישבת עד יהודה ס ס

עמודיה ד̇ וסימנהון את קלעי
החצר אנכי ותכנתי עמודיה המרגיז
ארץ ממקומה נמגים ארץ וכל ס

סכתה וסכותה ד׳ וסימנהון וסכת על הארן כת׳ל סכתה לראשי כתב סכותה באף סכותה כענן ותרויהון שלם ס

ערכו ג׳ וסימנהון וערכת את ערכו איש כסף נפשות והיו ערכו והד איש כערכו ס

באחד לחדש תקים
את משכן אהל
מועד ושמת שם
את ארון העדת
וסכת על הארן
את הפרכת והבאת
את השלחן וערכת
את ערכו והבאת
את המנרה והעלית
את נרתיה ונתתה
את מזבח הזהב
לקטרת לפני
ארון העדת ושמת
את מסך הפתח
למשכן ונתתה
את מזבח העלה
לפני פתח משכן
אהל מועד ונתת
את הכיר בין אהל
מועד ובין המזבח

ונתת שם מים ושמת
את החצר סביב
ונתת את מסך
שער החצר ולקחת
את שמן המשחה
ומשחת את המשכן
ואת כל אשר בו
וקדשת אתו ואת
כל כליו והיה קדש
ומשחת את מזבח
העלה ואת כל כליו
וקדשת את
המזבח והיה המזבח
קדש קדשים
ומשחת את הכיר
ואת כנו וקדשת
אתו והקרבת
את אהרן ואת
בניו אל פתח
אהל מועד ורחצת

אתם במים והלבשת
את אהרן את בגדי
הקדש ומשחת
אתו וקדשת אתו
וכהן לי ואת בניו
תקריב והלבשת
אתם כתנת ומשחת
אתם כאשר
משחת את אביהם
וכהנו לי והיתה
להית להם משחתם
לכהנת עולם
לדרתם ויעש
משה ככל אשר
צוה יהוה אתו כן
עשה ויהי
בחדש הראשון
בשנה השנית
באחד לחדש
הוקם המשכן

ונתת כ״ט חסר וסימנהון ונתת כוס פרעה ובתראה וארון אחד בכפרת שנים בשלחן בקדש הקדשים קדמיה דעילוי והבדילה על החשן אל חשן המשפט על ס״ל אחד המענפת תתנה לנתיב אחד בשקלים שנים בכיור הראשון שנים בכיור האחרון ושמת את הזהב ונתת עליה שמן על המערכת וינמא מאר ונתת לעבדך ונתת לאיש והשיבתם נתת ירשת הנמצא היום הראשון ולחם משמים ורוחך הטובה והם במלכותם ב׳ בו ס ס

הוקם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ הוקם המשכן הוקם את דברי יהונדב ונאם הגבר הקם על חס׳ ס ס

המשבים ל׳ ואו כי הצאן הוריד ל׳ ויקינן המלך אחז היך ל׳ הכו ל׳ ויתן אבשלום חטהרו ל׳ כי הטהרו הערבים ל׳ מהנחל
והכשבים ל׳ הפרידי יעקב והורד ל׳ צר וסביב הארץ והיך ל׳ והכו ל׳ ולאלה אמר והטהרו ל׳ וההליפו והשבים ל׳ מביאים

סביב אשר פתח
אהל מועד ׃ ו
והפשיט את ה
העלה ונתח אתה
לנתחיה ׃ ונתנו
בני אהרן הכהן
אש על המזבח
וערכו עצים על
האש ׃ וערכו בני
אהרן הכהנים ׃
את הנתחים את
הראש ואת הפדר
על העצים אשר
על האש אשר
על המזבח ׃ וקרבו
וקרבו וכרעיו ׃
ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל
המזבחה עלה
אשה ריח ניחח ליהוה

ליהוה ׃ ואם
מן הצאן קרבנו
מן הכשבים או
מן העזים לעלה
זכר תמים יקריבנו ׃
ושחט אתו על
ירך המזבח צפנה
לפני יהוה וזרקו
בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח
סביב ׃ ונתח אתו
לנתחיו ואת ׃
ראשו ואת פדרו
וערך הכהן אתם
על העצים אשר
על האש אשר
על המזבח ׃ והקרב
והכרעים ירחץ
במים והקריב ׃
הכהן את הכל ׃

והקטיר המזבחה
עלה הוא אשה
ריח ניחח ליהוה ׃

ואם מן העוף עלה
קרבנו ליהוה ׃
והקריב מן התרים
או מן בני היונה ׃
את קרבנו ׃ והקריבו
הכהן אל המזבח
ומלק את ראשו
והקטיר המזבחה
ונמצה דמו על ׃
קיר המזבח ׃ והסיר
את מראתו בנצתה
והשליך אתה ׃
אצל המזבח ׃
קדמה אל מקום
הדשן ׃ ושסע
אתו בכנפיו לא

הראש ל׳ וערכו בני ואת האיל ניתח יערעת הראש ויצא המשחית ויהי ויהוד בא ויקח ובטחים
והבירו ביום יהוה אגילה דקן ונשוא פנים אשר יפנה הראש בהתיחש יואל הראש והשוערים אחי עזר
עזר הראש אסף הראש וחזיאל ויהי יחות אבות הראש שמרי והראש מן בני פרץ לחבריוני אמריהו
ליהו ידע ויעדו ויפן אליך מהחל התרומה בשנת יל ארון שבאל ראביה שלמית ידיהו מיכה להחביהו ס

ויראו המלאים ס

יברייל וחקטיר
את תכחו וחמנחה
על חעצים אשר
על חאש על
חוא אשי ריח
ניחח ליחוח׳
ונפש כי תקריב
קרבנו מנחה ליחוח
סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה׳
והביאה אל בני
אהרן חכהנים ׳
וקמץ משם מלא
קמצו מסלתו
ומשמנה על כל
לבנתה והקטיר
הכהן את אזכרתה
המזבחה אשה
ריח ניחח ליחוח׳
והנותרת ממנחה
לאהרן ולבניו
קדש קדשים
מאשי יחוח
וכי תקריב
קרבן מנחה מאפה
תנור סלת חלות
מצת בלולת בשמן
ורקיקי מצות
משחים בשמן
ואם מנחה
על חמחבת קרבנך
סלת בלולה
בשמן מצה תהיה׳
פתות אתה פתים
ויצקת עליה
שמן מנחה חוא׳
ואם מנחת מרחשת
קרבנך סלת
בשמן תעשה׳
והבאת את
חמנחה אשר
יעשה מאלה
ליחוח והקריבה
אל חכהן והגישה
אל חמזבח וחרים
חכהן מזכרתה
את אזכרתה
והקטיר חמזבחה
אשה ריח ניחח
ליחוח והנותרת
מן חמנחה לאהרן
ולבניו קדש
קדשים מאשי
יחוח כל חמנחה
אשר תקריבו
ליחוח לא תעשה
חמץ כי כל שאר
וכל דבש לא
תקטירו ממנו

מִבֹּלְמֵעָרֹת יְחֻוָּה
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה
אִם חַכֹּחַ חֲמָשִׁים
וְחָטָא לְאַשְׁמַת
חָעָם וְחִקְלִיב עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
פַּרַבְּקַר תָּמִים
לַיחוָֹה לְחַטָּאתִי
וְהִבְיִא אֶת חַפָּר
אֶל פֶּתַח אֹחֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי יְחוָֹה וְסָמַךְ
אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
חַפָּר וְשָׁחַט אֶת
חַפָּר לִפְנֵי יְחוָֹה
וְלָקַח חַכֹּחֵן חַמָּשִׁיחַ
מִדַּם חַפָּר וְחֵבִיא
אֹתוֹ אֶל אֹחֶל מוֹעֵד
וְטָבַל חַכֹּחֵן אֶת
אֶצְבָּעוֹ מִן חַדָּם
וְחִזָּח מִדַּם שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְחוָֹה
אֶת פְּנֵי פָּרֹכֶת חַקֹּדֶשׁ׃
וְנָתַן חַכֹּחֵן מִן חַדָּם
עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח
קְטֹרֶת חַסַּמִּים לִפְנֵי
יְחוָֹה אֲשֶׁר בְּאֹחֶל
מוֹעֵד וְאֶת כָּל
דַּם חַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל
יְסוֹד מִזְבַּח חָעֹלָה
אֲשֶׁר פֶּתַח אֹחֶל
מוֹעֵד וְאֶת כָּל
חֶלֶב פַּר חַחַטָּאת
יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת
חַחֵלֶב חַמְכַסֶּה עַל
חַקֶּרֶב וְאֶת כָּל
חַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל
חַקֶּרֶב וְאֶת שְׁתֵּי
חַכְּלָיֹת וְאֶת חַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר
עַל חַכְּסָלִים וְאֶת
חַיֹּתֶרֶת עַל חַכָּבֵד
עַל חַכְּלָיוֹת תָּסִירֶנָּה׃
כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשׁוֹר
זֶבַח חַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
וְחִקְטִירִים חַכֹּחֵן עַל
מִזְבַּח חָעֹלָה וְאֶת
עוֹר חַפָּר וְאֶת כָּל
בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ
וְעַל כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ
וּפִרְשׁוֹ וְחוֹצִיא
אֶת כָּל חַפָּר אֶל
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל
מָקוֹם טָהוֹר אֶל
שֶׁפֶךְ חַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף
אֹתוֹ עַל עֵצִים בָּאֵשׁ
עַל שֶׁפֶךְ חַדֶּשֶׁן
יִשָּׂרֵף׃
וְאִם כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר

מִמִּצְוֹת יְחוָֹה
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה
אִם חַכֹּחֵן חַמָּשִׁיחַ
וְחָטָא לְאַשְׁמַת
חָעָם וְחִקְלִיב עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
פַּרַבְּקַר תָּמִים
לַיחוָֹה לְחַטָּאתִי
וְהִבְיִא אֶת חַפָּר
אֶל פֶּתַח אֹחֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי יְחוָֹה וְסָמַךְ
אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
חַפָּר וְשָׁחַט אֶת
חַפָּר לִפְנֵי יְחוָֹה
וְלָקַח חַכֹּחֵן חַמָּשִׁיחַ
מִדַּם חַפָּר וְחֵבִיא
אֹתוֹ אֶל אֹחֶל מוֹעֵד
וְטָבַל חַכֹּחֵן אֶת
אֶצְבָּעוֹ מִן חַדָּם
וְחִזָּח מִדַּם שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְחוָֹה
אֶת פְּנֵי פָּרֹכֶת חַקֹּדֶשׁ׃
וְנָתַן חַכֹּחֵן מִן חַדָּם
עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח
קְטֹרֶת חַסַּמִּים לִפְנֵי
יְחוָֹה אֲשֶׁר בְּאֹחֶל
מוֹעֵד וְאֶת כָּל
דַּם חַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל
יְסוֹד מִזְבַּח חָעֹלָה
אֲשֶׁר פֶּתַח אֹחֶל
מוֹעֵד וְאֶת כָּל
חֶלֶב פַּר חַחַטָּאת
יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת
חַחֵלֶב חַמְכַסֶּה עַל
חַקֶּרֶב וְאֶת כָּל
חַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל
חַקֶּרֶב וְאֶת שְׁתֵּי
חַכְּלָיֹת וְאֶת חַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר
עַל חַכְּסָלִים וְאֶת
חַיֹּתֶרֶת עַל חַכָּבֵד
עַל חַכְּלָיוֹת תָּסִירֶנָּה׃
כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשׁוֹר
זֶבַח חַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
וְחִקְטִירִים חַכֹּחֵן עַל
מִזְבַּח חָעֹלָה וְאֶת
עוֹר חַפָּר וְאֶת כָּל
בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ
וְעַל כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ
וּפִרְשׁוֹ וְחוֹצִיא
אֶת כָּל חַפָּר אֶל
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל
מָקוֹם טָהוֹר אֶל
שֶׁפֶךְ חַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף
אֹתוֹ עַל עֵצִים בָּאֵשׁ
עַל שֶׁפֶךְ חַדֶּשֶׁן
יִשָּׂרֵף׃
וְאִם כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר

קדש אלהים ל קדש האלהים ל | את מרוב ממשה שנה תנו לכבס | שני גוים שני הגוים | ויאמר יהוה לה ל ישו אמרך ל | שבתת שנים שבתת השנים ל | וספרת לך ב בפסוק | ראשית גוים ראשית הגוים ל | וישא משלו הוי השאננים ל

מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ
אַחַת מִכָּל מִצְוֹת
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמוּ
וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת
אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ
וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל
פַּר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת
וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְסָמְכוּ
זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת
יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה
וְשָׁחַט אֶת הַפָּר
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהֵבִיא
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
מִדַּם הַפָּר אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן
הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע

פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה
אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃
וּמִן הַדָּם יִתֵּן עַל
קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת
כָּל הַדָּם יִשְׁפֹּךְ
אֶל יְסוֹד מִזְבַּח
הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֵת
כָּל חֶלְבּוֹ יָרִים
מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה׃ וְעָשָׂה
לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְפַר הַחַטָּאת כֵּן
יַעֲשֶׂה לּוֹ וְכִפֶּר
עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
לָהֶם׃ וְהוֹצִיא אֶת
הַפָּר אֶל מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף

אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף
אֵת הַפָּר הָרִאשׁוֹן
חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃
אֲשֶׁר נָשִׂיא
יֶחֱטָא וְעָשָׂה
אַחַת מִכָּל מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר
לֹא תֵעָשֶׂינָה
בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃
אוֹ הוֹדַע אֵלָיו
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא
אֶת קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר
עִזִּים זָכָר תָּמִים׃
וְסָמַךְ יָדוֹ עַל
רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת
הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה
חַטָּאת הוּא׃ וְלָקַח

לפני אהל מועד ז וסימנהון והקרבת את הפר ואם מן הצאן קרבנו ואם עז ונודעה החטאת
ושמרו את משמרת והחנים לפני אשר פתח אהל מועד ג וסימנהון ושחט אתו בן הבקר
ונתן הכהן מן הדם ומן הדם יתן ונודעה ב ומל וסימנהון ונודעה החטאת ונודעה יד יהוה
חטאת הוא ד וסימנהון ואת בשר הפר חטאת הקהל על ראש השעיר והוה מדם החטאת

מעיני ד וסימנהון והיה אם מעיני
העדה ונעלם דבר מעיני הקהל ונעלם
מעיני אישה ונעלמה מעיני כל חי

חלב הכשב מזבח
השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה
על אשי יהוה ו
וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו
ונפש כי
תחטא ושמעה
קול אלה והוא
עד או ראה או
ידע אם לוא יגיד
ונשא עונו או
נפש אשר תגע
בכל דבר טמא
או בנבלת חיה
טמאה או בנבלת
בהמה טמאה
או בנבלת שרץ
טמא ונעלם ע

ממנו והוא טמא
ואשם או כי יגע
בטמאת אדם לכל
טמאתו אשר ע
יטמא בה ונעלם
ממנו והוא ידע ע
ואשם או נפש כי
תשבע לבטא ע
בשפתים להרע
או להיטיב לכל
אשר יבטא האדם
בשבעה ונעלם ע
ממנו והוא ידע ע
ואשם לאחת מאלה
והיה כי יאשם ע
לאחת מאלה וש
והתודה אשר חטא
עליה והביא את
אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא

נקבה מן הצאן ו
כשבה או שעירת
עזים לחטאת ו
וכפר עליו הכהן
מחטאתו ו
ואם לא תגיע
ידו די שה והביא
את אשמו אשר
חטא שתי תרים
או שני בני יונה ו
ליהוה אחד לחטאת
ואחד לעלה והביא
אתם אל הכהן ו
והקריב את אשר
לחטאת ראשונה
ומלק את ראשו
ממול ערפו ולא
יבדיל והזה מדם
החטאת על קיר
המזבח והנשאר

בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים יַקְרִיבוּ אֶת דָּמוֹ וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת כָּל חֶלְבּוֹ אֶת הָאַלְיָה וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב׃
וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
וְהִקְטִירוּ אֹתָם בְּנֵי אַהֲרֹן הַמִּזְבֵּחָה עַל הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃
וְאִם כֶּשֶׂב קָרְבָּנוֹ לְזֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃
אִם כָּרִים הוּא מַקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃
וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְּמִימָה לְעֻמַּת הֶעָצֶה יְסִירֶנָּה וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב׃
וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
וְהִקְטִירוּ אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֵּׁה לַיהוָה׃
וְאִם עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃
וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְהִקְרִיב מִמֶּנָּה קָרְבָּנוֹ אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב׃
וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחוֹחַ כָּל חֵלֶב לַיהוָה׃
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל חֵלֶב וְכָל דָּם לֹא תֹאכֵלוּ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא בִּשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה׃
אִם הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פַּר בֶּן בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לְחַטָּאת׃
וְהֵבִיא אֶת הַפָּר אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וְהִזָּה מִן הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃
וְאֶת מִן הַדָּם יִתֵּן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל דַּם הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְאֶת כָּל חֵלֶב פַּר הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה עַל הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב׃
וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
כַּאֲשֶׁר הוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃
וְאֶת עוֹר הַפָּר וְאֶת כָּל בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ׃
וְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפָּר אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל מָקוֹם טָהוֹר אֶל שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל עֵצִים בָּאֵשׁ עַל שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן יִשָּׂרֵף׃
וְאִם כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמוּ׃
אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל פַּר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃
וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר אֶל אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃
וְאֶת מִן הַדָּם יִתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְאֶת כָּל חֶלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃
וְעָשָׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם׃
וְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפָּר אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת הַפָּר הָרִאשׁוֹן חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃
אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃
אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים׃
וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה׃
וְאֶת כָּל חֶלְבּוֹ יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ׃
וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִּשְׁגָגָה בַּעֲשֹׂתָהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁם׃
אוֹ הוֹדַע אֵלֶיהָ חַטָּאתָהּ אֲשֶׁר חָטָאָה וְהֵבִיאָה קָרְבָּנָהּ שְׂעִירַת עִזִּים נְקֵבָה תְּמִימָה עַל חַטָּאתָהּ אֲשֶׁר חָטָאָה׃
וְסָמַךְ אֶת יָדָהּ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הָעֹלָה׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
וְאֶת כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃
וְאִם כִּבְשָׂה יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְּמִימָה יְבִיאֶנָּה׃
וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
וְאֶת כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר יוּסַר חֵלֶב הַכֶּשֶׂב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל הַמִּזְבֵּחַ עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃
וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃
אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם׃
אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבוּעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃
וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃
וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן הַצֹּאן כִּבְשָׂה אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ׃
וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה׃
וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עֹרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃
וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃
וְאֶת הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עוֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃
וְאִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵיפָה סֹלֶת לַחַטָּאת לֹא יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הוּא׃
וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלוֹא קֻמְצוֹ מִמֶּנָּה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ אָשָׁם הוּא׃
אֶת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃
וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא יָדָעָה וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנָהּ׃
וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ אָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שְׁגִגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדָע וְנִסְלַח לוֹ׃
אָשָׁם הוּא אָשֹׁם הָיָה לַיהוָה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

וכחש ג׳ וסימנהון וכחש בעמיתו
או מצא אבדה וכחש בה לא ראיתיך

ושלם ג׳ וסימנהון אתו בראשו
ושלם את המית ...

בהנה ג׳ וסימנהון לחטא בהנה
ומה העירים ואפל ... ולחמך

וידבר יהוה אל
משה לאמר נפש
כי תחטא ומעלה
מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון
או בתשומת יד
או בגזל או עשק
את עמיתו או
מצא אבדה וכחש
בה ונשבע על
שקר על אחת
מכל אשר יעשה
האדם לחטא
בהנה והיה כי
יחטא ואשם
והשיב את הגזלה
אשר גזל או את
העשק אשר
עשק או את

הפקדון אשר הפקד
אתו או את האבדה
אשר מצא או
מכל אשר ישבע
עליו לשקר ושלם
אתו בראשו
וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו
יתננו ביום אשמתו
ואת אשמו יביא
ליהוה איל תמים
מן הצאן בערכך
לאשם אל הכהן
וכפר עליו הכהן
לפני יהוה ונסלח
לו על אחת מכל
אשר יעשה לאשמה
בה

וידבר יהוה אל
משה לאמר צו

את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת
העלה הוא העלה
על מוקדה על
המזבח כל הלילה
עד הבקר ואש
המזבח תוקד בו
ולבש הכהן מדו
בד ומכנסי בד
ילבש על בשרו
והרים את הדשן
אשר תאכל האש
את העלה על
המזבח ושמו אצל
המזבח ופשט
את בגדיו ולבש
בגדים אחרים
והוציא את הדשן
אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור

יה פסוק על על וחדה מלה ביניהון וסימנהון ישריעו המים או מצא אבדה עו את אהרן והמה לקחו את אשר ויסיפו בני ישראל ויאמרו לכי וישלח ותקם חנה אחרי לא טוב הדבר היה ועתה כה תאמר דשמואל ויצא מנחם את הכסף והמלך הפקיד עדות על יאור על כן על בחוריו ואמרתם על מה הדבר אשר היה על ירמיהו גבה לבך ביפיך לא לנו יהוה חנה בית המן נתתי לאסתר

שמו ושמו ה׳ וסימנהון איל המזבח
בעיר רכלים שמו עפיפה שמו אדון
לביתו עדות ביהוסף שמו

וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר
תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר ו
וְכָל נַעֲשָׂה בַּמַּרְחֶשֶׁת
וְעַל מַחֲבַת לַמַּחֲתָ
תַּקְרִיבוּ אֶת קָרְבַּן
שְׁלָמָיו וְהִקְרִיבוֹ
מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל
קָרְבָּנוֹ תְּרוּמָה יי
לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק
אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים
לוֹ יִהְיֶה וּבְשַׂר
זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל
לֹא יַנִּיחוּ מִמֶּנּוּ
עַד בֹּקֶר וְאֶצֶם עַד
יַקְרִיבֵנוּ וְהִקְרִיבוֹ
אוֹ נָדָב וְזֶבַח יי
קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ
חֲלוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת
בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי
מַצּוֹת מְשֻׁחִים
בַּשֶּׁמֶן וְסֹלֶת
מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת
בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן
קָרְבָּנוֹ תַּרְמֵיץ יי
לִיחוֹ לַכֹּהֵן זֹרֵק
אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים
לוֹ יִהְיֶה וּבְשַׂר
זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל
לֹא יַנִּיחוּ מִמֶּנּוּ
עַד בֹּקֶר וְאֶצֶם עַד
יַקְרִיבֵנוּ וְהִקְרִיבוֹ
עַל תּוֹדַת
חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת
בַּשֶּׁמֶן וּמֵמְרַחְתָּ
מַצּוֹת מְשֻׁחִים
בַּשֶּׁמֶן וְסֹלֶת

מְרֻבֶּכֶת חַלֹּת
בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן
עַל זֶבַח תּוֹדַת
שְׁלָמָיו וְהִקְרִיב
מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ עַל
כָּל אִשֵּׁי יי
לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק
אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים
לוֹ יִהְיֶה וּבְשַׂר
זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ
יֵאָכֵל לֹא יַנִּיחוּ
מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר
וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
יַקְרִיב לַיהוָה יי
אִם עַל תּוֹדָה
יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב
עַל זֶבַח הַתּוֹדָה
חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת
בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי
מַצּוֹת מְשֻׁחִים
בַּשֶּׁמֶן וְסֹלֶת
מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת
בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן
עַל זֶבַח תּוֹדַת
שְׁלָמָיו קָרְבָּנוֹ
מִמֶּנּוּ יַקְרִיב
תְּרוּמָה לַיהוָה
לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק
אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים
לוֹ יִהְיֶה וּבְשַׂר
זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ
יֵאָכֵל לֹא יַנִּיחוּ
מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר
וְזֹאת תּוֹרַת
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
יַקְרִיב לַיהוָה
עַל יָדוֹ עַל
מִזְבַּח הָעֹלָה
מִן הַבָּנִים
וְהַמִּנְחָה הַשְּׁלִשִׁי
בָּאֵשׁ וְשָׂרַף וְאִם
חֹאכֹל יֵאָכֵל בַּ
מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמָיו
בְּיוֹם הַשְּׁלִשִׁי
לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב
אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב
לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְ
וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא
וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר יִגַּע
בְּכָל טָמֵא לֹא
יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף
וְהַבָּשָׂר כָּל טָהוֹר
יֹאכַל בָּשָׂר וְהַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר תֹּאכַל בָּשָׂר
מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר לַיהוָה וְ
וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ

ויקרא ג וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה ׃ ויקרבו בני אהרן הכהן את דמו וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד ׃ ומן זבח השלמים יקריב אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה ׃ והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח כל חלב ליהוה ׃ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו ׃ ס ׃ וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל בני ישראל לאמר הקריב את קרבנו ליהוה יביא את זבח שלמיו ליהוה מזבחו ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה ׃ והקטיר הכהן את החלבה המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו ׃ ושוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם ׃ המקריב את דם השלמים ואת החלב לו תהיה שוק הימין למנה ׃ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ונתתי אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל ׃ ס ׃ ביום המשח אתם מאת בני ישראל נתן להם לחקת עולם לדרתם ׃ ויקרא ז ויקרבו על מחנך בשלמים וכמחרת ג וקדמהו ראם כחו אך ביום זבחכם יאכל וממחרת ולשבע אשיך ׃ ויקרא ז ויקרבו על מחנך בשלמים וכמחרת ג וקדמהו ראם כחו אך ביום זבחכם יאכל וממחרת ולשבע אשיך ׃ ויקרא ז ואיש כאהרן ג ויסיעהון לכל בני אהרן ונחלתם אתה איש באחיך ׃

ויקרא ג ויסיעהון וכל נפש אשר אם יאכלון בשלמים זבחי תודתו ביום קרבנו יקרב לא ינחו ממנו עד בקר ׃ ויקרא ז ויסיעהון ועשית עליהן ׃ ויקרא ג ויסיעהון ונעשה ׃ וכל נפשה אשר אם יאכלון לא נעשה ם לכל מלאכה לכל ממלכות לא נעשה פסח וחגורו ופשה וזיה כפיה ׃ וכל חומשה דיקיהון כד מן ג יהוי זהב אחרוק לנו ׃ ויקרא ז ויסיעהון ואשר יגע בכל טמא לא יאכל ׃ ויקרא ז ויסיעהון ואשר יגע בכל טמא לא יאכל ׃

חַיָּא מֵעַמֶּיהָ׃ לֹא תֹאכְלוּ כָּל נֶפֶשׁ בַּבָּתֵּיכֶם תֹּאכַל לַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וְאָכָלָה אוֹ מָכוֹר לְנָכְרִי כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃

וְנֶפֶשׁ כִּי תִגַּע בְּכָל טְמֵאָה בְּטֻמְאָתָהּ וְאָכְלָה נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר אֲשֶׁר מִזֶּבַח שְׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא טֻמְאַת אָדָם אוֹ בִבְהֵמָה אֲשֶׁר יִקָּרֵב מִמֶּנָּה אֶשֶׁר וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל שׁוֹר וְכֶשֶׂב וָעֵז אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְהֵבִיאָם לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אֹתָם׃ וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת הַדָּם עַל מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לָשְׂעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃ וְאֶל כָּל אָדָם תֹּאמַר בְּכָל זַרְעֲכֶם וְזִבְחֵיכֶם׃ וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר אֲשֶׁר יָגוּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָל תּוֹעֵבָה הָאֵלֶּה׃ וְנָתַתִּי אֶת פָּנַי בַּנֶּפֶשׁ הָעֹשָׂה אֶת הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הִוא וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר׃ עַל כֵּן אָמַרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם׃ וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד חַיָּה אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ אֶת דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר׃ כִּי נֶפֶשׁ כָּל בָּשָׂר דָּמוֹ בְנַפְשׁוֹ הוּא וָאֹמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דַּם כָּל בָּשָׂר לֹא תֹאכֵלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל אֹכְלָיו יִכָּרֵת׃ וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְטָהֵר׃ וְאִם לֹא יְכַבֵּס וְלֹא יִרְחָץ וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ׃ אֶת מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אַל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃ בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד יוֹם הַשְּׁלִשִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה׃ וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת קֹדֶשׁ יְהוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃ וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא תִגְנֹבוּ וְלֹא תְכַחֲשׁוּ וְלֹא תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ לֹא תַעֲשֹׁק אֶת רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד בֹּקֶר׃ לֹא תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ לֹא תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּתֻכָה׃ מֹאזְנֵי צֶדֶק אַבְנֵי צֶדֶק אֵיפַת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃

וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקַּב מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּרִים בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ מוֹת יוּמָת עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמוּ אֹתוֹ בָאֶבֶן׃ וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזַּרְעוֹ נָתַן לַמֹּלֶךְ לְמַעַן טַמֵּא אֶת מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת שֵׁם קָדְשִׁי׃ וְאִם הַעְלֵם יַעְלִימוּ עַם הָאָרֶץ אֶת עֵינֵיהֶם מִן הָאִישׁ הַהוּא בְּתִתּוֹ מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ׃ וְשַׂמְתִּי אֲנִי אֶת פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֶת כָּל הַזֹּנִים אַחֲרָיו לִזְנוֹת אַחֲרֵי הַמֹּלֶךְ מִקֶּרֶב עַמָּם׃ וְאִישׁ אִישׁ כִּי יִפְנֶה אֶל הָאֹבוֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִי לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת פָּנַי בַּנֶּפֶשׁ הַהִוא וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יְקַלֵּל אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ מוֹת יוּמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קִלֵּל דָּמָיו בּוֹ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אֵשֶׁת אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ מוֹת יוּמַת הַנֹּאֵף וְהַנֹּאָפֶת׃ וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת אָבִיו גִּלָּה מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם דָּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם תֶּבֶל עָשׂוּ דָּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ דָּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זִמָּה הוּא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֹתָם וְלֹא תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃ וְאִישׁ כִּי יִתֵּן בְּהֵמָה בְּכָל שִׁכְבַת זֶרַע אָדָם מוֹת יוּמָת וְאֶת הַבְּהֵמָה תַּהַרְגוּ׃ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל כָּל בְּהֵמָה וְרָבַעַת אֵלֶיהָ וְהָרַגְתָּ אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ דָּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ בַּת אָבִיו אוֹ בַת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא׃ וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת אִשָּׁה דָּוָה וְגִלָּה אֶת עֶרְוָתָהּ אֶת מְקֹרָהּ הֶעֱרָה וְהִיא גִּלְּתָה אֵת מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם׃ וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה כִּי אֶת שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חֶטְאָם יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָמֻתוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה הוּא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ׃ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃ וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקַּת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת כָּל אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃ וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת אַדְמָתָם וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים׃ וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃ וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אוֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרוֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבִנּוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃ וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקָּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ בְּעָל בְּעַמָּיו לֹא יִטַּמָּא לְחַלֵּל אֶת עַצְמוֹ׃ לֹא יְקָרְחוּ קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ אִשָּׁה זוֹנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי קָדוֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃ וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדוֹשׁ יִהְיֶה לְךָ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תָחֵל לִזְנוֹת אֶת אָבִיהָ הִוא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר יוּצַק עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃ וְעַל כָּל נְפָשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֶת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃ וְאִשָּׁה בִּבְתוּלֶיהָ יִקַּח אֶת אִשָּׁה׃ אַלְמָנָה וְגָרוּשָׁה וְחַלָּלָה זוֹנָה אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ וְלֹא יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃ כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ אוֹ גִבֵּן אוֹ דַק אוֹ עִלֵּג אוֹ מָרוֹחַ אוֹ מִרְוַח עָיִן׃ אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹעַךְ אֶשֶׁךְ׃ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃ לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן הַקֳּדָשִׁים יֹאכֵל׃ אַךְ אֶל הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי מוּם בּוֹ וְלֹא יְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְיִנָּזְרוּ מִקָּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם מַקְדִּישִׁם לִי אֲנִי יְהוָה׃ אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ אִישׁ מִכָּל זַרְעֲכֶם אֲשֶׁר יִקְרַב אֶל הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלְּפָנַי אֲנִי יְהוָה׃ אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר וְהַנֹּגֵעַ בְּכָל טְמֵא נָפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע׃ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אוֹ בְאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ לְכֹל טֻמְאָתוֹ׃ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ וְטָמְאָה עַד הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם רָחַץ בַּמַּיִם בְּשָׂרוֹ׃ וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא׃ נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה בָּהּ אֲנִי יְהוָה׃ וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא וָמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלוּהוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשָׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ׃ וְכֹהֵן כִּי יִקְנֵה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלְיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ׃ וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃ וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ׃ וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיהוָה׃ וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם אֶת קָדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכֹל נִדְרֵיהֶם וּלְכָל נִדְבָתָם אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה׃ לְרְצֹנְכֶם תָּמִים זָכָר בַּבְּקָר בַּכְּשָׂבִים וּבָעִזִּים׃ וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם׃ וְאִישׁ כִּי יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן זָכָר אוֹ נְקֵבָה תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ׃ עִוֵּר שָׁבוּר אוֹ חָרוּץ אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ גָרָב אוֹ יַבֶּלֶת לֹא תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם עַל מִזְבַּח יְהוָה׃ וְשׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׂרוּעַ אוֹ קָלוֹט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלֶנֶדֶר לֹא יֵרָצֶה׃ וְאֶת אָשַׁךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃ וּמִיַּד בֶּן נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם בָּם מוּם בָּהֶם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֵּׁה לַיהוָה׃ וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד׃ וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃ וְשָׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ בָּהּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהֵבֵאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרֹצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וְעָשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכּוֹ יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃ וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבַּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃ וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה אֶחָת וּפַר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַ

שוק התרומה
לקחתי מאת בני
ישראל מזבחי
שלמיהם ואתן
אתם לאהרן הכהן
ולבניו לחק עולם
מאת בני ישראל
זאת משחת
אהרן ומשחת
בניו מאשי יהוה
ביום הקריב אתם
לכהן ליהוה אשר
צוה יהוה לתת
להם ביום משחו
אתם מאת בני
ישראל חקת עולם
לדרתם זאת התורה
לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח

השלמים אשר
צוה יהוה את משה
בהר סיני ביום
צותו את בני
ישראל להקריב
את קרבניהם ליהוה
במדבר סיני
וידבר יהוה אל
משה לאמר קח
את אהרן ואת
בניו אתו ואת
הבגדים ואת
שמן המשחה ואת
פר החטאת ואת
שני האילים
ואת סל המצות
ואת כל העדה
הקהל אל פתח
אהל מועד ויעש
משה כאשר צוה

יהוה אתו ותקהל
העדה אל פתח
אהל מועד ויאמר
משה אל העדה
זה הדבר אשר
צוה יהוה לעשות
ויקרב משה את
אהרן ואת בניו
וירחץ אתם במים
ויתן עליו את
הכתנת ויחגר
אתו באבנט וי
וילבש אתו את
המעיל ויתן עליו
את האפד ויחגר
אתו בחשב
האפד ויאפד לו בו
וישם עליו את
החשן ויתן אל
החשן את האורים

ואת תמים ישם
את תחפי צנפת על
ראשו ושם על
חמצנפת אל מול
פני את נזר הקדש
נר משחת שמן משחה
עשה ימלא את
ידו ויקרב
את בניו וילבשם
כתנת ויחגר
אתם אבנט ויחבש
להם מגבעת
כאשר צוה
את משה ויקח
את שמן המשחה
את כל אשר
במשכן ואת
כליו ואת
מנרת המאור
ואת כליה
ואת שמן
ואת מזבח
הקטרת ואת
מזבח העלה
ואת כל כליו
ואת הכיור
ואת כנו
את יריעת
האהל על
הבית ואת
מכסה אהל
מועד על
המזבח ואת
מסך שער
החצר ואת
מסך פתח
שער החצר
ואת מיתרי
המשכן ואת
מיתריו
ואת בגדי
השרד לכהן
בקדש את
בגדי הקדש
לאהרן ואת
בגדי בניו
לכהן
את כל אשר
צוה יהוה
את משה כן
עשה
ויקהל משה
את כל עדת
בני ישראל
ויאמר אלהם
אלה הדברים
אשר צוה
יהוה לעשת
אתם ששת
ימים תעשה
מלאכה וביום
השביעי יהיה
לכם קדש
שבת שבתון
ליהוה כל
העשה בו
מלאכה יומת
לא תבערו
אש בכל
משבתיכם
ביום השבת
ויאמר משה
אל כל עדת
בני ישראל
לאמר זה
הדבר אשר
צוה יהוה
לאמר קחו
מאתכם תרומה
ליהוה כל
נדיב לבו
יביאה את
תרומת יהוה
זהב וכסף
ונחשת
ותכלת וארגמן
ותולעת שני
ושש ועזים
וערת אילם
מאדמים
וערת תחשים
ועצי שטים
שמן למאור
בשמים לשמן
המשחה
ולקטרת
הסמים
אבני שהם
ואבני מלאים
לאפד ולחשן
וכל חכם
לב בכם
יבאו ויעשו
את כל אשר
צוה יהוה
את המשכן
ואת אהלו
ואת מכסהו
ואת קרסיו
ואת קרשיו
את בריחו
את עמדיו
ואת אדניו
את הארון
ואת הבדים
ואת הכפרת
ואת פרכת
המסך
את השלחן
ואת בדיו
ואת כליו
ואת לחם
הפנים
ואת המנרה
המאור
ואת כליה
ואת נרתיה
ואת שמן
המאור
ואת מזבח
הקטרת
ואת בדיו
ואת שמן
המשחה
ואת קטרת
הסמים
ואת מסך
הפתח
לפתח
המשכן
את מזבח
העלה
ואת מכבר
הנחשת
אשר לו
את בדיו
ואת כליו
את הכיור
ואת כנו
את קלעי
החצר
את עמדיו
ואת אדניו
ואת מסך
שער החצר
את יתדת
המשכן
ואת יתדת
החצר
ואת מיתריהם
את בגדי
השרד
לכהן
בקדש
את בגדי
הקדש
לאהרן
הכהן
ואת בגדי
בניו
לכהן
ויצאו כל
עדת בני
ישראל
מלפני משה
ויבאו כל
איש אשר
נשאו לבו
וכל אשר
נדבו רוחו
אתו הביאו
את תרומת
יהוה
למלאכת
עבדת אהל
מועד
ולכל
עבדתו
ולבגדי
הקדש
והאנשים
על הנשים
באו כל
נדיב לב
הביאו חח
ונזם וטבעת
וכומז כל
כלי זהב
וכל איש
אשר הניף
תנופת זהב
ליהוה
וכל איש
אשר נמצא
אתו תכלת
וארגמן
ותולעת שני
ושש ועזים
וערת אילם
מאדמים
וערת תחשים
הביאו
כל מרים
כסף ונחשת
הביאו את
תרומת יהוה
וכל איש
אשר נמצא
אתו עצי
שטים לכל
מלאכת
עבדת
הקדש
הביאו
וכל אשה
חכמת לב
בידיה טוו
ויביאו מטוה
את התכלת
ואת הארגמן
את תולעת
השני ואת
השש
וכל הנשים
אשר נשא
לבן אתן
בחכמה
טוו את
העזים
ואת
הנשאם
הביאו
ונשאי
אבני השהם
ואבני
המלאים
לאפד
ולחשן
ואת הסמים
ואת השמן
למאור
ולשמן
המשחה
ולקטרת
הסמים
כל איש
ואשה אשר
נדב לבם
להביא
לכל המלאכה
אשר צוה
יהוה לעשות
ביד משה
הביאו
בני ישראל
נדבה ליהוה
ויאמר משה
אל בני
ישראל
ראו קרא
יהוה בשם
בצלאל בן
אורי בן
חור למטה
יהודה
וימלא אתו
רוח אלהים
בחכמה
בתבונה
ובדעת
ובכל מלאכה
ולחשב
מחשבת
לעשות
בזהב
ובכסף
ובנחשת
ובחרשת
אבן למלאת
ובחרשת
עץ לעשות
בכל מלאכת
מחשבת
ולהורת
נתן בלבו
הוא ואהליאב
בן אחיסמך
למטה דן
מלא אתם
חכמת לב
לעשות
את כל
מלאכת
חרש
וחשב
ורקם
בתכלת
ובארגמן
ובתולעת
השני
ובשש
ואורג
עשי כל
מלאכה
וחשבי
מחשבת
ויעש
בצלאל
ואהליאב
וכל איש
חכם לב
אשר נתן
יהוה חכמה
ותבונה
בהמה
לדעת
לעשות
את כל
מלאכת
עבדת
הקדש
ככל אשר
צוה יהוה
ויקרא
בצלאל
ואהליאב
ואל כל
איש חכם
לב אשר
נתן יהוה
חכמה
בלבו כל
אשר נשאו
לבו אל
הקרב אל
המלאכה
לעשתה
ויקחו
מלפני משה
את כל
התרומה
אשר הביאו
בני ישראל
למלאכת
עבדת
הקדש
לעשתה
והם הביאו
אליו עוד
נדבה בבקר
בבקר
ויבאו כל
החכמים
העשים את
כל מלאכת
הקדש איש
איש ממלאכתו
אשר הם
עשים
ויאמרו אל
משה לאמר
מרבים
העם להביא
מדי העבדה
למלאכה
אשר צוה
יהוה לעשת
אתה
ויצו משה
ויעבירו קול
במחנה לאמר
איש ואשה
אל יעשו
עוד מלאכה
לתרומת
הקדש
ויכלא העם
מהביא
והמלאכה
היתה דים
לכל המלאכה
לעשת אתה
והותר
ויעש בצלאל
ואהליאב
וכל איש
חכם לב
אשר נתן
יהוה בהם
חכמה
ותבונה
לדעת
לעשות
את כל
מלאכת
עבדת
הקדש
את המשכן
עשה את
יריעת
עשר
אורך
היריעה
האחת
שמנה
ועשרים
באמה
ורחב
היריעה
האחת
ארבע
באמות
מדה
אחת
ליריעות
חמש
יריעת
חברת
אחת אל
אחת
ועשה
חכלת
על שפת
היריעה
האחת
מקצה
במחברת
כן עשה
בשפת
היריעה
האחת
בקצה
במחברת
השנית
ללולאת
מקבילת
עשה
חמשים
ללולאה
האחת
וחמשים
ללולאת
הקצה
אשר
במחברת
השנית
מקבלת
הלולאת
אחת אל
אחת
ויעש
חמשים
קרסי
זהב
ויחבר
את היריעת
אחת אל
אחת
בקרסים
ויהי
המשכן
אחד
ועשה
יריעת
עזים
לאהל על
המשכן
עשתי
עשרה
יריעת
עשה
אתם
אורך
היריעה
האחת
שלשים
באמה
ורחב
היריעה
האחת
ארבע
באמות
מדה
אחת
ליריעות
עשתי
עשרה
יריעת
חמש
יריעת
לבד
ואת שש
היריעת
כפל
אחרי
פני
האהל
ויעש
חמשים
לולאת
על שפת
היריעה
הקצה
במחברת
ויעש
חמשים
לולאת
בשפת
היריעה
המחברת
השנית
ויעש
חמשים
קרסי
נחשת
ויבא
את
הקרסים
באהל
ויהי
האהל
אחד
ויעש
מכסה
לאהל
עורת
אילם
מאדמים
ומכסה
עורת
תחשים
למעלה
ויעש
את
הקרשים
למשכן
עצי
שטים
עמדים
עשר
אמות
ארך
הקרש
האחד
ואמה
וחצי
רחב
הקרש
האחד
שתי
ידות
לקרש
האחד
משלבת
אחת אל
אחת
כן עשה
לכל
קרשי
המשכן
ויעש
את
הקרשים
למשכן
עשרים
קרש
לפאת
נגבה
תימנה
ארבעים
אדני
כסף
עשה
תחת
עשרים
הקרש
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
לשתי
ידתיו
ולשני
הקרש
האחד
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
לשתי
ידתיו
ולצלע
המשכן
השנית
לפאת
צפון
עשרים
קרש
ואדניהם
ארבעים
כסף
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
ושני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
ולירכתי
המשכן
ימה
עשה
ששה
קרשים
ושני
קרשים
עשה
למקצעת
המשכן
בירכתים
והיו
תאמים
מלמטה
ויחדו
יהיו
תמים
אל
ראשו
אל
הטבעת
האחת
כן עשה
לשניהם
לשני
המקצעת
היו
שמנה
קרשים
ואדניהם
כסף
שנים
עשר
אדנים
שנים
שנים
תחת
הקרש
האחד
ויעש
בריחם
עצי
שטים
חמשה
לקרשי
צלע
המשכן
האחת
וחמשה
בריחם
לקרשי
צלע
המשכן
השנית
וחמשה
בריחם
לקרשי
צלע
המשכן
לירכתים
ימה
ויעש
את
הבריח
התיכן
בוער
בתוך
הקרשים
מקצה
אל קצה
ואת
הקרשים
צפה
זהב
ואת
טבעתיהם
עשה
בתים
לבריחם
ויצף
את
הבריחם
זהב
ויקם
את
המשכן
כמשפטו
אשר
הראת
בהר
ויעש
את
הפרכת
תכלת
וארגמן
ותולעת
שני
ושש
משזר
מעשה
חשב
עשה
אתה
כרבים
ואת
עמודיה
עשה
חמשה
ויתן
את
וויו
ויצק
לחמשת
העמדים
ויצף
את
ראשיהם
ואת
חשקיהם
זהב
ויעש
את
מסך
פתח
האהל
תכלת
וארגמן
ותולעת
שני
ושש
משזר
מעשה
רקם
וחמשת
עמודיהם
ואת
וויהם
ויצף
ראשיהם
וחשקיהם
זהב
וחמשת
אדניהם
נחשת
ויעש
את
ארון
עצי
שטים
אמתים
וחצי
ארכו
ואמה
וחצי
רחבו
ואמה
וחצי
קומתו
ויצף
אתו
זהב
טהור
מבית
ומחוץ
יצפנו
ויעש
לו
זר
זהב
סביב
ויצק
לו
ארבע
טבעת
זהב
על
ארבע
פעמתיו
ושתי
טבעת
על
צלעו
האחת
ושתי
טבעת
על
צלעו
השנית
ויעש
בדי
עצי
שטים
ויצף
אתם
זהב
ויבא
את
הבדים
בטבעת
על
צלעת
הארון
לשאת
את
הארון
בהם
ויעש
כפרת
זהב
טהור
אמתים
וחצי
ארכה
ואמה
וחצי
רחבה
ויעש
שני
כרבים
זהב
מקשה
עשה
אתם
מקצות
הכפרת
עשה
את
כרוב
אחד
מקצה
מזה
ואת
הכרוב
השני
מקצה
מזה
מן
הכפרת
עשה
את
הכרבים
מקצתו
ומקצתו
מזה
מן
הכפרת
עשה
את
הכרבים
ויהיו
הכרבים
פרשי
כנפים
למעלה
סככים
בכנפיהם
על
הכפרת
ופניהם
איש
אל
אחיו
אל
הכפרת
יהיו
פני
הכרבים
ויעש
את
השלחן
עצי
שטים
אמתים
ארכו
ואמה
רחבו
ואמה
וחצי
קומתו
ויצף
אתו
זהב
טהור
ויעש
לו
זר
זהב
סביב
ויעש
לו
מסגרת
טפח
סביב
ויעש
זר
זהב
למסגרתו
סביב
ויצק
לו
ארבע
טבעת
זהב
ויתן
את
הטבעת
על
ארבע
הפאת
אשר
לארבע
רגליו
לעמת
המסגרת
היו
הטבעת
בתים
לבדים
לשאת
את
השלחן
ויעש
את
הבדים
עצי
שטים
ויצף
אתם
זהב
ויעש
את
כליו
אשר
עליו
את
קערתיו
ואת
כפתיו
ואת
מנקיתיו
ואת
מכסיו
אשר
יסך
בהם
זהב
טהור
ויעש
את
המנרה
זהב
טהור
מקשה
עשה
את
המנרה
ירכה
וקנה
גביעיה
כפתריה
ופרחיה
מקנה
יצאו
ששה
קנים
מצדיה
שלשה
קני
מנרה
מצדה
האחד
ושלשה
קני
מנרה
מצדה
השני
שלשה
גבעים
מקדים
בקנה
האחד
כפתר
ופרח
ושלשה
גבעים
מקדים
בקנה
האחד
כפתר
ופרח
כן
לששת
הקנים
היוצאים
מן
המנרה
ובמנרה
ארבעה
גבעים
מקדים
כפתריה
ופרחיה
וכפתר
תחת
שני
הקנים
מן
ממנה
וכפתר
תחת
שני
הקנים
מן
ממנה
וכפתר
תחת
שני
הקנים
מן
ממנה
כפתריהם
ופרחיהם
מקנה
יהיו
כלה
מקשה
אחת
זהב
טהור
ויעש
את
נרתיה
שבעה
ומלקחיה
ומחתתיה
זהב
טהור
ככר
זהב
עשה
אתה
ואת
כל
כלי
אלה
ויעש
את
מזבח
הקטרת
עצי
שטים
אמה
ארכו
ואמה
רחבו
רבוע
יהיה
ואמתים
קומתו
ממנו
קרנתיו
מקנה
יצאו
קרנתיו
ויצף
אתו
זהב
טהור
את
גגו
ואת
קירתיו
סביב
ואת
קרנתיו
ויעש
לו
זר
זהב
סביב
ושתי
טבעת
זהב
עשה
לו
מתחת
לזרו
על
שתי
צלעתיו
תעשה
על
שני
צדיו
והיו
בתים
לבדים
לשאת
אתו
בהם
ויעש
את
הבדים
עצי
שטים
ויצף
אתם
זהב
ויתן
את
מזבח
הקטרת
על
פני
הפרכת
אשר
לארון
העדת
לפני
הכפרת
אשר
על
העדת
אשר
אדבר
אליך
שמה
ויקטר
עליו
אהרן
קטרת
סמים
בבקר
בבקר
בהיטיבו
את
הנרת
יקטרנה
ובהעלת
אהרן
את
הנרת
בין
הערבים
יקטרנה
קטרת
תמיד
לפני
יהוה
לדרתיכם
לא
תעלו
עליו
קטרת
זרה
ועלה
ומנחה
ונסך
לא
תסכו
עליו
וכפר
אהרן
על
קרנתיו
אחת
בשנה
מדם
חטאת
הכפרים
אחת
בשנה
יכפר
עליו
לדרתיכם
קדש
קדשים
הוא
ליהוה
ויעש
את
כיור
נחשת
וכנו
נחשת
לרחצה
ונתת
אתו
בין
אהל
מועד
ובין
המזבח
ונתת
שמה
מים
ורחצו
אהרן
ובניו
ממנו
את
ידיהם
ואת
רגליהם
בבאם
אל
אהל
מועד
ירחצו
מים
ולא
ימתו
או
בגשתם
אל
המזבח
לשרת
להקטיר
אשה
ליהוה
ורחצו
ידיהם
ורגליהם
ולא
ימתו
והיתה
להם
חקת
עולם
לו
ולזרעו
לדרתם
ויעש
את
שמן
המשחה
קדש
וקטרת
סמים
רקח
מעשה
רקח
שמן
משחת
קדש
יהיה
ויעש
שמן
משחת
קדש
רקח
מרקחת
מעשה
רוקח
שמן
משחת
קדש
יהיה
ויאמר
יהוה
אל
משה
קח
לך
סמים
נטף
ושחלת
וחלבנה
סמים
ולבנה
זכה
בד
בבד
יהיה
ועשית
אתה
קטרת
רקח
מעשה
רוקח
ממלח
טהור
קדש
ונתת
מהן
הדק
והשחקת
ונתתה
מהן
לפני
העדת
באהל
מועד
אשר
אועד
לך
שמה
קדש
קדשים
תהיה
לכם
והקטרת
אשר
תעשה
במתכנתה
לא
תעשו
לכם
קדש
תהיה
לך
ליהוה
איש
אשר
יעשה
כמוה
להריח
בה
וידבר
יהוה
אל
משה
ראה
קרא
יהוה
בשם
בצלאל
בן
אורי
בן
חור
למטה
יהודה
וימלא
אתו
רוח
אלהים
בחכמה
בתבונה
ובדעת
ובכל
מלאכה
ולחשב
מחשבת
לעשות
בזהב
ובכסף
ובנחשת
ובחרשת
אבן
למלאת
ובחרשת
עץ
לעשות
בכל
מלאכת
מחשבת
ולהורת
נתן
בלבו
הוא
ואהליאב
בן
אחיסמך
למטה
דן
מלא
אתם
חכמת
לב
לעשות
את
כל
מלאכת
חרש
וחשב
ורקם
בתכלת
ובארגמן
ובתולעת
השני
ובשש
ואורג
עשי
כל
מלאכה
וחשבי
מחשבת
ויעש
בצלאל
ואהליאב
וכל
איש
חכם
לב
אשר
נתן
יהוה
חכמה
ותבונה
בהמה
לדעת
לעשות
את
כל
מלאכת
עבדת
הקדש
ככל
אשר
צוה
יהוה
ויקרא
בצלאל
ואהליאב
ואל
כל
איש
חכם
לב
אשר
נתן
יהוה
חכמה
בלבו
כל
אשר
נשאו
לבו
אל
הקרב
אל
המלאכה
לעשתה
ויקחו
מלפני
משה
את
כל
התרומה
אשר
הביאו
בני
ישראל
למלאכת
עבדת
הקדש
לעשתה
והם
הביאו
אליו
עוד
נדבה
בבקר
בבקר
ויבאו
כל
החכמים
העשים
את
כל
מלאכת
הקדש
איש
איש
ממלאכתו
אשר
הם
עשים
ויאמרו
אל
משה
לאמר
מרבים
העם
להביא
מדי
העבדה
למלאכה
אשר
צוה
יהוה
לעשת
אתה
ויצו
משה
ויעבירו
קול
במחנה
לאמר
איש
ואשה
אל
יעשו
עוד
מלאכה
לתרומת
הקדש
ויכלא
העם
מהביא
והמלאכה
היתה
דים
לכל
המלאכה
לעשת
אתה
והותר
ויעש
בצלאל
ואהליאב
וכל
איש
חכם
לב
אשר
נתן
יהוה
בהם
חכמה
ותבונה
לדעת
לעשות
את
כל
מלאכת
עבדת
הקדש
את
המשכן
עשה
את
יריעת
עשר
אורך
היריעה
האחת
שמנה
ועשרים
באמה
ורחב
היריעה
האחת
ארבע
באמות
מדה
אחת
ליריעות
חמש
יריעת
חברת
אחת
אל
אחת
ועשה
חכלת
על
שפת
היריעה
האחת
מקצה
במחברת
כן
עשה
בשפת
היריעה
האחת
בקצה
במחברת
השנית
ללולאת
מקבילת
עשה
חמשים
ללולאה
האחת
וחמשים
ללולאת
הקצה
אשר
במחברת
השנית
מקבלת
הלולאת
אחת
אל
אחת
ויעש
חמשים
קרסי
זהב
ויחבר
את
היריעת
אחת
אל
אחת
בקרסים
ויהי
המשכן
אחד
ועשה
יריעת
עזים
לאהל
על
המשכן
עשתי
עשרה
יריעת
עשה
אתם
אורך
היריעה
האחת
שלשים
באמה
ורחב
היריעה
האחת
ארבע
באמות
מדה
אחת
ליריעות
עשתי
עשרה
יריעת
חמש
יריעת
לבד
ואת
שש
היריעת
כפל
אחרי
פני
האהל
ויעש
חמשים
לולאת
על
שפת
היריעה
הקצה
במחברת
ויעש
חמשים
לולאת
בשפת
היריעה
המחברת
השנית
ויעש
חמשים
קרסי
נחשת
ויבא
את
הקרסים
באהל
ויהי
האהל
אחד
ויעש
מכסה
לאהל
עורת
אילם
מאדמים
ומכסה
עורת
תחשים
למעלה
ויעש
את
הקרשים
למשכן
עצי
שטים
עמדים
עשר
אמות
ארך
הקרש
האחד
ואמה
וחצי
רחב
הקרש
האחד
שתי
ידות
לקרש
האחד
משלבת
אחת
אל
אחת
כן
עשה
לכל
קרשי
המשכן
ויעש
את
הקרשים
למשכן
עשרים
קרש
לפאת
נגבה
תימנה
ארבעים
אדני
כסף
עשה
תחת
עשרים
הקרש
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
לשתי
ידתיו
ולשני
הקרש
האחד
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
לשתי
ידתיו
ולצלע
המשכן
השנית
לפאת
צפון
עשרים
קרש
ואדניהם
ארבעים
כסף
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
ושני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
ולירכתי
המשכן
ימה
עשה
ששה
קרשים
ושני
קרשים
עשה
למקצעת
המשכן
בירכתים
והיו
תאמים
מלמטה
ויחדו
יהיו
תמים
אל
ראשו
אל
הטבעת
האחת
כן
עשה
לשניהם
לשני
המקצעת
היו
שמנה
קרשים
ואדניהם
כסף
שנים
עשר
אדנים
שנים
שנים
תחת
הקרש
האחד
ויעש
בריחם
עצי
שטים
חמשה
לקרשי
צלע
המשכן
האחת
וחמשה
בריחם
לקרשי
צלע
המשכן
השנית
וחמשה
בריחם
לקרשי
צלע
המשכן
לירכתים
ימה
ויעש
את
הבריח
התיכן
בוער
בתוך
הקרשים
מקצה
אל
קצה
ואת
הקרשים
צפה
זהב
ואת
טבעתיהם
עשה
בתים
לבריחם
ויצף
את
הבריחם
זהב
ויקם
את
המשכן
כמשפטו
אשר
הראת
בהר
ויעש
את
הפרכת
תכלת
וארגמן
ותולעת
שני
ושש
משזר
מעשה
חשב
עשה
אתה
כרבים
ואת
עמודיה
עשה
חמשה
ויתן
את
וויו
ויצק
לחמשת
העמדים
ויצף
את
ראשיהם
ואת
חשקיהם
זהב
ויעש
את
מסך
פתח
האהל
תכלת
וארגמן
ותולעת
שני
ושש
משזר
מעשה
רקם
וחמשת
עמודיהם
ואת
וויהם
ויצף
ראשיהם
וחשקיהם
זהב
וחמשת
אדניהם
נחשת
ויעש
את
ארון
עצי
שטים
אמתים
וחצי
ארכו
ואמה
וחצי
רחבו
ואמה
וחצי
קומתו
ויצף
אתו
זהב
טהור
מבית
ומחוץ
יצפנו
ויעש
לו
זר
זהב
סביב
ויצק
לו
ארבע
טבעת
זהב
על
ארבע
פעמתיו
ושתי
טבעת
על
צלעו
האחת
ושתי
טבעת
על
צלעו
השנית
ויעש
בדי
עצי
שטים
ויצף
אתם
זהב
ויבא
את
הבדים
בטבעת
על
צלעת
הארון
לשאת
את
הארון
בהם
ויעש
כפרת
זהב
טהור
אמתים
וחצי
ארכה
ואמה
וחצי
רחבה
ויעש
שני
כרבים
זהב
מקשה
עשה
אתם
מקצות
הכפרת
עשה
את
כרוב
אחד
מקצה
מזה
ואת
הכרוב
השני
מקצה
מזה
מן
הכפרת
עשה
את
הכרבים
מקצתו
ומקצתו
מזה
מן
הכפרת
עשה
את
הכרבים
ויהיו
הכרבים
פרשי
כנפים
למעלה
סככים
בכנפיהם
על
הכפרת
ופניהם
איש
אל
אחיו
אל
הכפרת
יהיו
פני
הכרבים
ויעש
את
השלחן
עצי
שטים
אמתים
ארכו
ואמה
רחבו
ואמה
וחצי
קומתו
ויצף
אתו
זהב
טהור
ויעש
לו
זר
זהב
סביב
ויעש
לו
מסגרת
טפח
סביב
ויעש
זר
זהב
למסגרתו
סביב
ויצק
לו
ארבע
טבעת
זהב
ויתן
את
הטבעת
על
ארבע
הפאת
אשר
לארבע
רגליו
לעמת
המסגרת
היו
הטבעת
בתים
לבדים
לשאת
את
השלחן
ויעש
את
הבדים
עצי
שטים
ויצף
אתם
זהב
ויעש
את
כליו
אשר
עליו
את
קערתיו
ואת
כפתיו
ואת
מנקיתיו
ואת
מכסיו
אשר
יסך
בהם
זהב
טהור
ויעש
את
המנרה
זהב
טהור
מקשה
עשה
את
המנרה
ירכה
וקנה
גביעיה
כפתריה
ופרחיה
מקנה
יצאו
ששה
קנים
מצדיה
שלשה
קני
מנרה
מצדה
האחד
ושלשה
קני
מנרה
מצדה
השני
שלשה
גבעים
מקדים
בקנה
האחד
כפתר
ופרח
ושלשה
גבעים
מקדים
בקנה
האחד
כפתר
ופרח
כן
לששת
הקנים
היוצאים
מן
המנרה
ובמנרה
ארבעה
גבעים
מקדים
כפתריה
ופרחיה
וכפתר
תחת
שני
הקנים
מן
ממנה
וכפתר
תחת
שני
הקנים
מן
ממנה
וכפתר
תחת
שני
הקנים
מן
ממנה
כפתריהם
ופרחיהם
מקנה
יהיו
כלה
מקשה
אחת
זהב
טהור
ויעש
את
נרתיה
שבעה
ומלקחיה
ומחתתיה
זהב
טהור
ככר
זהב
עשה
אתה
ואת
כל
כלי
אלה
ויעש
את
מזבח
הקטרת
עצי
שטים
אמה
ארכו
ואמה
רחבו
רבוע
יהיה
ואמתים
קומתו
ממנו
קרנתיו
מקנה
יצאו
קרנתיו
ויצף
אתו
זהב
טהור
את
גגו
ואת
קירתיו
סביב
ואת
קרנתיו
ויעש
לו
זר
זהב
סביב
ושתי
טבעת
זהב
עשה
לו
מתחת
לזרו
על
שתי
צלעתיו
תעשה
על
שני
צדיו
והיו
בתים
לבדים
לשאת
אתו
בהם
ויעש
את
הבדים
עצי
שטים
ויצף
אתם
זהב
ויתן
את
מזבח
הקטרת
על
פני
הפרכת
אשר
לארון
העדת
לפני
הכפרת
אשר
על
העדת
אשר
אדבר
אליך
שמה
ויקטר
עליו
אהרן
קטרת
סמים
בבקר
בבקר
בהיטיבו
את
הנרת
יקטרנה
ובהעלת
אהרן
את
הנרת
בין
הערבים
יקטרנה
קטרת
תמיד
לפני
יהוה
לדרתיכם
לא
תעלו
עליו
קטרת
זרה
ועלה
ומנחה
ונסך
לא
תסכו
עליו
וכפר
אהרן
על
קרנתיו
אחת
בשנה
מדם
חטאת
הכפרים
אחת
בשנה
יכפר
עליו
לדרתיכם
קדש
קדשים
הוא
ליהוה
ויעש
את
כיור
נחשת
וכנו
נחשת
לרחצה
ונתת
אתו
בין
אהל
מועד
ובין
המזבח
ונתת
שמה
מים
ורחצו
אהרן
ובניו
ממנו
את
ידיהם
ואת
רגליהם
בבאם
אל
אהל
מועד
ירחצו
מים
ולא
ימתו
או
בגשתם
אל
המזבח
לשרת
להקטיר
אשה
ליהוה
ורחצו
ידיהם
ורגליהם
ולא
ימתו
והיתה
להם
חקת
עולם
לו
ולזרעו
לדרתם
ויעש
את
שמן
המשחה
קדש
וקטרת
סמים
רקח
מעשה
רקח
שמן
משחת
קדש
יהיה
ויעש
שמן
משחת
קדש
רקח
מרקחת
מעשה
רוקח
שמן
משחת
קדש
יהיה
ויאמר
יהוה
אל
משה
קח
לך
סמים
נטף
ושחלת
וחלבנה
סמים
ולבנה
זכה
בד
בבד
יהיה
ועשית
אתה
קטרת
רקח
מעשה
רוקח
ממלח
טהור
קדש
ונתת
מהן
הדק
והשחקת
ונתתה
מהן
לפני
העדת
באהל
מועד
אשר
אועד
לך
שמה
קדש
קדשים
תהיה
לכם
והקטרת
אשר
תעשה
במתכנתה
לא
תעשו
לכם
קדש
תהיה
לך
ליהוה
איש
אשר
יעשה
כמוה
להריח
בה
וידבר
יהוה
אל
משה
ראה
קרא
יהוה
בשם
בצלאל
בן
אורי
בן
חור
למטה
יהודה
וימלא
אתו
רוח
אלהים
בחכמה
בתבונה
ובדעת
ובכל
מלאכה
ולחשב
מחשבת
לעשות
בזהב
ובכסף
ובנחשת
ובחרשת
אבן
למלאת
ובחרשת
עץ
לעשות
בכל
מלאכת
מחשבת
ולהורת
נתן
בלבו
הוא
ואהליאב
בן
אחיסמך
למטה
דן
מלא
אתם
חכמת
לב
לעשות
את
כל
מלאכת
חרש
וחשב
ורקם
בתכלת
ובארגמן
ובתולעת
השני
ובשש
ואורג
עשי
כל
מלאכה
וחשבי
מחשבת
ויעש
בצלאל
ואהליאב
וכל
איש
חכם
לב
אשר
נתן
יהוה
חכמה
ותבונה
בהמה
לדעת
לעשות
את
כל
מלאכת
עבדת
הקדש
ככל
אשר
צוה
יהוה
ויקרא
בצלאל
ואהליאב
ואל
כל
איש
חכם
לב
אשר
נתן
יהוה
חכמה
בלבו
כל
אשר
נשאו
לבו
אל
הקרב
אל
המלאכה
לעשתה
ויקחו
מלפני
משה
את
כל
התרומה
אשר
הביאו
בני
ישראל
למלאכת
עבדת
הקדש
לעשתה
והם
הביאו
אליו
עוד
נדבה
בבקר
בבקר
ויבאו
כל
החכמים
העשים
את
כל
מלאכת
הקדש
איש
איש
ממלאכתו
אשר
הם
עשים
ויאמרו
אל
משה
לאמר
מרבים
העם
להביא
מדי
העבדה
למלאכה
אשר
צוה
יהוה
לעשת
אתה
ויצו
משה
ויעבירו
קול
במחנה
לאמר
איש
ואשה
אל
יעשו
עוד
מלאכה
לתרומת
הקדש
ויכלא
העם
מהביא
והמלאכה
היתה
דים
לכל
המלאכה
לעשת
אתה
והותר
ויעש
בצלאל
ואהליאב
וכל
איש
חכם
לב
אשר
נתן
יהוה
בהם
חכמה
ותבונה
לדעת
לעשות
את
כל
מלאכת
עבדת
הקדש
את
המשכן
עשה
את
יריעת
עשר
אורך
היריעה
האחת
שמנה
ועשרים
באמה
ורחב
היריעה
האחת
ארבע
באמות
מדה
אחת
ליריעות
חמש
יריעת
חברת
אחת
אל
אחת
ועשה
חכלת
על
שפת
היריעה
האחת
מקצה
במחברת
כן
עשה
בשפת
היריעה
האחת
בקצה
במחברת
השנית
ללולאת
מקבילת
עשה
חמשים
ללולאה
האחת
וחמשים
ללולאת
הקצה
אשר
במחברת
השנית
מקבלת
הלולאת
אחת
אל
אחת
ויעש
חמשים
קרסי
זהב
ויחבר
את
היריעת
אחת
אל
אחת
בקרסים
ויהי
המשכן
אחד
ועשה
יריעת
עזים
לאהל
על
המשכן
עשתי
עשרה
יריעת
עשה
אתם
אורך
היריעה
האחת
שלשים
באמה
ורחב
היריעה
האחת
ארבע
באמות
מדה
אחת
ליריעות
עשתי
עשרה
יריעת
חמש
יריעת
לבד
ואת
שש
היריעת
כפל
אחרי
פני
האהל
ויעש
חמשים
לולאת
על
שפת
היריעה
הקצה
במחברת
ויעש
חמשים
לולאת
בשפת
היריעה
המחברת
השנית
ויעש
חמשים
קרסי
נחשת
ויבא
את
הקרסים
באהל
ויהי
האהל
אחד
ויעש
מכסה
לאהל
עורת
אילם
מאדמים
ומכסה
עורת
תחשים
למעלה
ויעש
את
הקרשים
למשכן
עצי
שטים
עמדים
עשר
אמות
ארך
הקרש
האחד
ואמה
וחצי
רחב
הקרש
האחד
שתי
ידות
לקרש
האחד
משלבת
אחת
אל
אחת
כן
עשה
לכל
קרשי
המשכן
ויעש
את
הקרשים
למשכן
עשרים
קרש
לפאת
נגבה
תימנה
ארבעים
אדני
כסף
עשה
תחת
עשרים
הקרש
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
לשתי
ידתיו
ולשני
הקרש
האחד
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
לשתי
ידתיו
ולצלע
המשכן
השנית
לפאת
צפון
עשרים
קרש
ואדניהם
ארבעים
כסף
שני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
ושני
אדנים
תחת
הקרש
האחד
ולירכתי
המשכן
ימה
עשה
ששה
קרשים
ושני
קרשים
עשה
למקצעת
המשכן
בירכתים
והיו
תאמים
מלמטה
ויחדו
יהיו
תמים
אל
ראשו
אל
הטבעת
האחת
כן
עשה
לשניהם
לשני
המקצעת
היו
שמנה
קרשים
ואדניהם
כסף
שנים
עשר
אדנים
שנים
שנים
תחת
הקרש
האחד
ויעש
בריחם
עצי
שטים
חמשה
לקרשי
צלע
המשכן
האחת
וחמשה
בריחם
לקרשי
צלע
המשכן
השנית
וחמשה
בריחם
לקרשי
צלע
המשכן
לירכתים
ימה
ויעש
את
הבריח
התיכן
בוער
בתוך
הקרשים
מקצה
אל
קצה
ואת
הקרשים
צפה
זהב
ואת
טבעתיהם
עשה
בתים
לבריחם
ויצף
את
הבריחם
זהב
ויקם
את
המשכן
כמשפטו
אשר
הראת
בהר
ויעש
את
הפרכת
תכלת
וארגמן
ותולעת
שני
ושש
משזר
מעשה
חשב
עשה
אתה
כרבים
ואת
עמודיה
עשה
חמשה
ויתן
את
וויו
ויצק
לחמשת
העמדים
ויצף
את
ראשיהם
ואת
חשקיהם
זהב
ויעש
את
מסך
פתח
האהל
תכלת
וארגמן
ותולעת
שני
ושש
משזר
מעשה
רקם
וחמשת
עמודיהם
ואת
וויהם
ויצף
ראשיהם
וחשקיהם
זהב
וחמשת
אדניהם
נחשת
ויעש
את
ארון
עצי
שטים
אמתים
וחצי
ארכו
ואמה
וחצי
רחבו
ואמה
וחצי
קומתו
ויצף
אתו
זהב
טהור
מבית
ומחוץ
יצפנו
ויעש
לו
זר
זהב
סביב
ויצק
לו
ארבע
טבעת
זהב
על
ארבע
פעמתיו
ושתי
טבעת
על
צלעו
האחת
ושתי
טבעת
על
צלעו
השנית
ויעש
בדי
עצי
שטים
ויצף
אתם
זהב
ויבא
את
הבדים
בטבעת
על
צלעת
הארון
לשאת
את
הארון
בהם
ויעש
כפרת
זהב
טהור
אמתים
וחצי
ארכה
ואמה
וחצי
רחבה
ויעש
שני
כרבים
זהב
מקשה
עשה
אתם
מקצות
הכפרת
עשה
את
כרוב
אחד
מקצה
מזה
ואת
הכרוב
השני
מקצה
מזה
מן
הכפרת
עשה
את
הכרבים
מקצתו
ומקצתו
מזה
מן
הכפרת
עשה
את
הכרבים
ויהיו
הכרבים
פרשי
כנפים
למעלה
סככים
בכנפיהם
על
הכפרת
ופניהם
איש
אל
אחיו
אל
הכפרת
יהיו
פני
הכרבים
ויעש
את
השלחן
עצי
שטים
אמתים
ארכו
ואמה
רחבו
ואמה
וחצי
קומתו
ויצף
אתו
זהב
טהור
ויעש
לו
זר
זהב
סביב
ויעש
לו
מסגרת
טפח
סביב
ויעש
זר
זהב
למסגרתו
סביב
ויצק
לו
ארבע
טבעת
זהב
ויתן
את
הטבעת
על
ארבע
הפאת
אשר
לארבע
רגליו
לעמת
המסגרת
היו
הטבעת
בתים
לבדים
לשאת
את
השלחן
ויעש
את
הבדים
עצי
שטים
ויצף
אתם
זהב
ויעש
את
כליו
אשר
עליו
את
קערתיו
ואת
כפתיו
ואת
מנקיתיו
ואת
מכסיו
אשר
י

אשה הוא ליהוה ג̇ וסימניהון ולקחת אתם מידם ואת הקרב ואת ויקח משה אתם

וישחט ג̇ קמ̇ בקריה וסימנ̇ רביעא ישבא יקיף שידיא

למנה ג̇ וסימניהון והיה לך למנה לך תהיה שוק הימין למשה היה

משה את הראש
ואת הנתחים ואת
הפדר ואת הקרב
ואת הכרעים רחץ
במים ויקטר משה
את כל האיל המזבחה
עלה הוא
לריח ניחח אשה
הוא ליהוה כאשר
צוה יהוה את משה
ויקרב את האיל
השני איל המלאים
ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על
ראש האיל וישחט
ויקח משה מדמו
ויתן על תנוך אזן
אהרן הימנית ועל
בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו

הימנית ויקרב את
בני אהרן ויתן
משה מן הדם על
תנוך אזנם הימנית
ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם
הימנית ויזרק
משה את הדם
על המזבח סביב
ויקח את החלב
ואת האליה ואת
כל החלב אשר
על הקרב ואת
יתרת הכבד ואת
שתי הכלית ואת
חלבהן ואת שוק
הימין ומסל
המצות אשר
לפני יהוה לקח
חלת מצה אחת

וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד
וישם על החלבים
ועל שוק הימין
ויתן את הכל על
כפי אהרן ועל כפי
בניו וינף אתם
תנופה לפני יהוה
ויקח משה אתם
מעל כפיהם ויקטר
המזבחה על העלה
מלאים הם לריח
ניחח אשה הוא
ליהוה ויקח משה
את החזה ויניפהו
תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים
למשה היה למנה
כאשר צוה יהוה
את משה ויקח

יא זוגין מן תרין תרין בחד עיניה קדמיה רביע ותניה זקף וסימניהון הוא הסבב הוא הסבב ויהושע בן נון וכלב מן התרים ויהושע בן נון וכלב
חי ויהיו המתים ויהיו המתים וישחט וישחט ויעץ בלעם וחבירו ואבדתם מהרה ואבדתם מהרה ויהושע אמר אליהוא בן שלמה וימלך
אלה ודברי הימים ישעיהו וחבירו בן אדם בן אדם ותבא בי רוח ותבא בי רוח אמר נא אל זרבבל בן אמר נא אל זרבבל

ב̇ פסוק ראית בהון על על על ועל
ועל קח מטך ונטה ידך ויקח משה מש ס

ואת הלחם ג̇ וסימנהון ותתן את
המצעמים ואכל אהרן ובניו בשלו את ס

ביום הזה ד̇ וסימנהון נבקעו כל
כאשר עשה יכפר עליכם יעבריך יהוה
לא יומת איש לא אמותך ס

משה משמן המשחה
ומן הדם אשר על
המזבח ויז על אהרן
על בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו
ויקדש את אהרן
את בגדיו ואת
בניו ואת בגדי בניו
אתו ויאמר משה
אל אהרן ואל בניו
בשלו את הבשר
פתח אהל מועד
ושם תאכלו אתו
ואת הלחם אשר
בסל המלאים
כאשר צויתי
לאמר אהרן ובניו
יאכלהו והנותר
בבשר ובלחם
באש תשרפו

ומפתח אהל מועד
לא תצאו שבעת
ימים עד יום מלאת
ימי מלאכם כי
שבעת ימים ימלא
את ידכם כאשר
עשה ביום הזה
צוה יהוה לעשת
לכפר עליכם
ופתח אהל מועד
תשבו יומם ולילה
שבעת ימים וש
ושמרתם את
משמרת יהוה
ולא תמותו כי כן
צויתי ויעש
אהרן ובניו את
כל הדברים אשר
צוה יהוה ביד משה
ויהי ביום

השמיני קרא מש
משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל
ויאמר אל אהרן
קח לך עגל בן
בקר לחטאת ואיל
לעלה תמימם
והקרב לפני יהוה
ואל בני ישראל
תדבר לאמר קחו
שעיר עזים
עזים לחטאת
ועגל וכבש בני
שנה תמימם
לעלה ושור ואיל
לשלמים לזבח
לפני יהוה ומנחה
בלולה בשמן כי
היום יהוה נראה
אליכם ויקחו את

זביחה לפני יהוה ד̇ וסימנהון
ושור ואיל לשלמים וילבו והמלך
וכל העם הזבייו ס

אֶתְכֶם אֶת־הַחֻקִּים׃ וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים׃ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֵב׃ לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹּה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא עֲלִיתֶם בָּהָר לֵאמֹר׃ אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ שָׁמוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְכָל־בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת׃ כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ לֹא תִרְצָח וְלֹא תִנְאָף וְלֹא תִגְנֹב וְלֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיְכָתְבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃ וַיְהִי כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃ וַתֹּאמְרוּ הֵן הֶרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבֹדוֹ וְאֶת־גָּדְלוֹ וְאֶת־קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי יְדַבֵּר יְהוָה אֶת־הָאָדָם וָחָי׃ וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת אִם־יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃ כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיֶּחִי׃ קְרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ׃ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃ לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃ וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֶת לָךְ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ׃ וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ לֹא תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם׃ כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן־יֶחֱרֶה אַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא תְנַסּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃ שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ וְהַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃ לְהַדֹּף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ כִּי יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ וְאָמַרְתָּ לִבְנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃ וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא לָתֶת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ כִּי תִשְׁמֹר אֶת כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם רַבִּים מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמְּךָ׃ וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם תַּחֲרִים אוֹתָם לֹא־תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תְחָנֵּם׃ וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא־תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא־תִקַּח לִבְנֶךָ׃ כִּי יָסִיר אֶת־בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃ כִּי אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וַאֲשֵׁרָיו תְּגַדָּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃ כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים׃ כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלֶף דּוֹר׃ וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל־פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל־פָּנָיו יְשַׁלֶּם־לוֹ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃ וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת־הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ וְאָהֲבָךְ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ וְהֵסִיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃ וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא־תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ כִּי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ לֹא תִירָא מֵהֶם זָכוֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם׃ הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם׃ וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֹבַד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ׃ לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְּדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם׃ וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן־תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא׃ כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם׃ וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו אִם־לֹא׃ וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם׃ שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחוֹשֶׁת׃ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ׃ וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃ וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃ הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְהָיָה אִם־שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃ כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת בַּשָּׁמָיִם׃ עַם גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצַּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הָעֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידָם וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ׃ אַל־תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃ זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה׃ וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לוּחֹת אַבְנֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וְעֲלֵיהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא׃ הַנִּיחָה לִי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ׃ וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לֻחֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁנֵי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵ

תפרעו ב̇ וסימנהון ראשיכם אל
שמעו מוסר וחכמו

אל תפרעו ובגדיכם
לא תפרמו ולא
תמתו ועל כל ה
העדה יקצף
ואחיכם כל בית
ישראל יבכו את
השרפה אשר
שרף יהוה ומפתח
אהל מועד לא
תצאו פן תמתו כי
שמן משחת יהוה
עליכם ויעשו
כדבר משה
וידבר יהוה
אל אהרן לאמר
יין ושכר אל תשת
אתה ובניך אתך
בבאכם אל אהל
מועד ולא תמתו
חקת עולם

במקום טהור ד̇ וסימנהון והוציא
את קרביו ופשט את בגדיו ואת חזה
התנופה ואסף איש טהור

לדרתיכם ולהבדיל
בין הקדש ובין
החל ובין הטמא
ובין הטהור ולהורת
את בני ישראל
את כל החקים
אשר דבר יהוה
אליהם ביד משה

וידבר משה אל
אהרן ואל אלעזר
ואל איתמר בניו
הנותרים קחו
את המנחה הנותרת
מאשי יהוה
ואכלוה מצות
אצל המזבח כי
קדש קדשים
הוא ואכלתם
אתה במקום קדוש

כאשר צוה יהוה ג̇ סו פסוק
וסימנהון קרב אל המזבח שוק התרומה
ויעל דוד כדבר שמואל

כי חקך וחק בניך
הוא מאשי יהוה
כי כן צויתי ואת
חזה התנופה ואת
שוק התרומה
תאכלו במקום
טהור אתה ובניך
ובנתיך אתך כי
חקך וחק בניך
נתנו מזבחי שלמי
בני ישראל שוק
התרומה וחזה
התנופה על אשי
החלבים יביאו
להניף תנופה לפני
יהוה והיה לך ו
לבניך אתך לחק
עולם כאשר
צוה יהוה ואת
שעיר החטאת דרש

צויתי ה̇ וסימנהון כי כן צויתי
והבידו ואיש כן כאשר צויתי ואיש
ונבאתי כאשר

[illegible]

דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה
שֹׂרָף וַיִּקְצֹף עַל
אֶלְעָזָר וְעַל אִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִם
לֵאמֹר מַדּוּעַ
לֹא אֲכַלְתֶּם אֶת
הַחַטָּאת בִּמְקוֹם
הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים הִוא וְאֹתָהּ
נָתַן לָכֶם לָשֵׂאת
אֶת עֲוֺן הָעֵדָה
לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם
לִפְנֵי יְהוָה הֵן לֹא
הוּבָא אֶת דָּמָהּ
אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
אָכוֹל תֹּאכְלוּ
אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ
כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי
וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל
מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם

הִקְרִיבוּ אֶת חַטָּאתָם
וְאֶת עֹלָתָם לִפְנֵי
יְהוָה וַתִּקְרֶאנָה
אֹתִי כָּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי
חַטָּאת הַיּוֹם הַיִּיטַב
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
מֹשֶׁה וַיִּיטַב בְּעֵינָיו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר אֲלֵהֶם
דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר
תֹּאכְלוּ מִכָּל
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
עַל הָאָרֶץ כֹּל
מַפְרֶסֶת פַּרְסָה
וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע
פְּרָסֹת מַעֲלַת גֵּרָה

בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ
תֹּאכֵלוּ אַךְ אֶת
זֶה לֹא תֹאכְלוּ
מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה
וּמִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה
אֶת הַגָּמָל כִּי מַעֲלֵה
גֵרָה הוּא וּפַרְסָה
אֵינֶנּוּ מַפְרִיס
טָמֵא הוּא לָכֶם
וְאֶת הַשָּׁפָן כִּי
מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וּפַרְסָה לֹא יַפְרִיס
טָמֵא הוּא לָכֶם
וְאֶת הָאַרְנֶבֶת כִּי
מַעֲלַת גֵּרָה הִוא
וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסָה
טְמֵאָה הִוא לָכֶם
וְאֶת הַחֲזִיר כִּי
מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא
וְשֹׁסַע שֶׁסַע

ארבע ארבעתם שקץ
הוא לכם׃
ולא תשקצו
את נפשתיכם בכל השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם
ונטמתם בם׃
כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדשים
כי קדוש אני
ולא תטמאו את נפשתיכם
בכל השרץ השרמש
על הארץ׃
כי אני יהוה המעלה אתכם
מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים והייתם קדשים
כי קדוש אני׃
זאת התורה
בהמה וחיה וכל נפש החיה
הרמשת במים וכל נפש
השרצת על הארץ׃
להבדיל בין הטמא ובין
הטהר ובין החיה הנאכלת
ובין החיה אשר לא תאכל׃
כל יצא פרסה ושסע שסע
פרסות מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו׃
אך את זה לא תאכלו
מעלי הגרה ומפרסי הפרסה
את הגמל כי גרה הוא
ופרסה אינו מפריס
טמא הוא לכם׃
ואת השפן כי מעלה גרה
הוא ופרסה לא הפריס
טמא הוא לכם׃
ואת הארנבת כי מעלת גרה
הוא ופרסה לא הפריסה
טמאה הוא לכם׃
ואת החזיר כי מפריס פרסה
הוא והוא גרה לא יגר
טמא הוא לכם׃
מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו
טמאים הם לכם׃
את זה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת תאכלו׃
וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו
טמא הוא לכם׃
מכל עוף טהר תאכלו
ואת אשר יאכל ממנו
לא תאכלו׃
והנשר והפרס והעזניה׃
והראה והאיה למינה׃
ואת כל ערב למינו׃
ואת בת היענה והתחמס
והשחף ונץ למינהו׃
את הכוס והינשוף והתנשמת׃
והקאת והרחם והשלך׃
והחסידה האנפה למינה
והדוכיפת והעטלף׃
וכל שרץ העוף הולך על
ארבע שקץ הוא לכם׃
כל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא מכל כלי עץ
או בגד או עור או שק
כל כלי אשר יעשה מלאכה
בהם במים יובא וטמא עד
הערב וטהר׃
וכל הנוגע במשכבו יכבס
בגדיו וטמא עד הערב
וטמא הוא לכם׃
וזה לכם הטמא
בשרץ השרץ
על הארץ החלד
והעכבר והצב
למינהו׃ והאנקה
והכח והלטאה
והחמט והתנשמת׃
אלה הטמאים
לכם בכל השרץ
כל הנגע בהם
במותם יטמא עד
הערב׃ וכל אשר
יפל עליו ממתם
כל כלי עץ או בגד
וכל עור או שק
כל כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד
הערב וטהר׃
וכל כלי חרש אשר
יפל מהם אל תוכו
כל אשר בתוכו
יטמא ואתו תשברו׃
מכל האכל
אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים׃
וכל משקה
אשר ישתה בכל
כלי וכל אשר
ימצא בו כל
עליו יטמא וטמא
הוא לכם׃
ומעין וגב
יקוה מקוה מים
יהיה טהור
וכל אשר יגע
בנבלתם יטמא עד
הערב׃

לכם׃ אך מעין ובור
מקוה מים יהיה
טהור ונגע בנבלתם
יטמא׃ וכי יפל
מנבלתם על כל
זרע זרוע אשר
יזרע טהור הוא׃
וכי יתן מים על
זרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא
לכם׃ וכי
ימות מן הבהמה
אשר היא לכם
לאכלה הנגע
בנבלתה יטמא עד
הערב׃ והאכל
מנבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד הערב
והנשא את נבלתה
יכבס בגדיו וטמא

עד הערב׃ וכל
השרץ השרץ על
הארץ שקץ הוא
לא יאכל׃ כל הולך
על גחון וכל הולך
על ארבע עד כל
מרבה רגלים לכל
השרץ השרץ
על הארץ לא
תאכלום כי שקץ
הם׃ אל תשקצו
את נפשתיכם
בכל השרץ השרץ
ולא תטמאו בהם
ונטמתם בם׃ כי
אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם
והייתם קדשים
כי קדוש אני ולא
תטמאו את

נפשתיכם בכל
השרץ הרמש על
הארץ׃ כי אני יהוה
המעלה אתכם
מארץ מצרים
להית לכם לאלהים
והייתם קדשים
כי קדוש אני׃ זאת
תורת הבהמה והעוף
וכל נפש
החיה הרמשת
במים ולכל נפש
השרצת על הארץ׃
להבדיל בין הטמא
ובין הטהר ובין
החיה הנאכלת
ובין החיה אשר
לא תאכל׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר

אל בני ישראל
לאמר אשה כי
תזריע וילדה זכר
וטמאה שבעת
ימים כימי נדת דותה
תטמא וביום
השמיני ימול בשר
ערלתו ושלשים
יום ושלשת ימים
תשב בדמי טהרה
בכל קדש לא
תגע ואל המקדש
לא תבא עד
מלאת ימי טהרה
ואם נקבה תלד
וטמאה שבעים
כנדתה וששים
יום וששת ימים
תשב על דמי
טהרה ובמלאת

ימי טהרה לבן או
לבת תביא כבש בן
שנתו לעלה ובן
יונה או תר לחטאת
אל פתח אהל מועד
אל הכהן והקריבו
לפני יהוה וכפר
עליה וטהרה
ממקר דמיה זאת
תורת הילדת לזכר
או לנקבה ואם
לא תמצא ידה די
שה ולקחה שתי
תרים או שני בני
יונה אחד לעלה
ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן
וטהרה
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן

לאמר אדם כי יהיה
בעור בשרו שאת
או ספחת או בהרת
והיה בעור בשרו
לנגע צרעת והובא
אל אהרן הכהן
או אל אחד מבניו
הכהנים וראה
הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער
בנגע הפך לבן
ומראה הנגע עמק
מעור בשרו נגע
צרעת הוא וראהו
הכהן וטמא אתו
ואם בהרת לבנה
הוא בעור בשרו
ועמק אין מראה
מן העור ושערה
לא הפך לבן והסגיר

הכהן את הנגע
שבעת ימים וראהו
הכהן ביום השביעי
והנה הנגע עמד
בעיניו לא פשה
הנגע בעור והסגירו
הכהן שבעת ימים
שנית וראה הכהן
אתו ביום השביעי
שנית והנה כהה
הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו
הכהן מספחת היא
וכבס בגדיו וטהר
ואם פשה תפשה
המספחת בעור
אחרי הראתו
אל הכהן לטהרתו
ונראה שנית אל
הכהן וראה הכהן

והנה פשתה ה
המספחת בעור
וטמאו הכהן צרעת
הוא   נגע
צרעת כי תהיה באדם
והובא אל הכהן
וראה הכהן והנה
שאת לבנה בעור
והיא הפכה שער
לבן ומחית בשר
חי בשאת צרעת
נושנת הוא בעור
בשרו וטמאו ה
הכהן לא יסגרנו
כי טמא הוא ואם
פרוח תפרח ה
הצרעת בעור
וכסתה הצרעת
את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו

לכל מראה עיני
הכהן וראה הכהן
והנה כסתה הצרעת
את כל בשרו וטהר
את הנגע כלו הפך
לבן טהור הוא
וביום הראות בו
בשר חי יטמא
וראה הכהן את
הבשר החי וטמאו
הבשר החי טמא
הוא צרעת הוא
או כי ישוב הבשר
החי ונהפך ללבן
ובא אל הכהן וראהו
הכהן והנה נהפך
הנגע ללבן וטהר
הכהן את הנגע
טהור הוא
ובשר כי יהיה

בו בערו שחין ו
ונרפא והיה במקום
השחין שאת לבנה
או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה
אל הכהן וראה
הכהן והנה מראה
שפל מן העור ו
ושערה הפך לבן
וטמאו הכהן
נגע צרעת הוא
בשחין פרחה ואם
יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן
ושפלה איננה מן
העור והיא כהה
והסגירו הכהן ש
שבעת ימים ואם
פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אתו

נגע הוא ואם תח
תחתיה תעמד
הבהרת לא פשתה
צרבת השחין הוא
וטהרו הכהן
או בשר כי
יהיה בערו מכות
אש והיתה מחית
המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה
וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער
לבן בבהרת ומראה
עמק מן העור ע
צרעת הוא במכוה
פרחה וטמא אתו
הכהן נגע צרעת
הוא ואם יראנה
הכהן והנה אין
בבהרת שער לבן

ושפלה איננה מן
העור והוא כהה
והסגירו הכהן ש
שבעת ימים וראהו
הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן
אתו נגע צרעת
הוא ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא
פשתה בעור והוא
כהה שאת המכוה
הוא וטהרו הכהן
כי צרבת המכוה
הוא ואיש
או אשה כי יהיה
בו נגע בראש או
בזקן וראה הכהן
את הנגע והנה
מראהו עמק מן העור

ירקרק ל בירקרק · והיה הנגע אם תשכחו · אסמיך באסמיך · וימלאו ל ייעו יהוה · פס בפס · ידא די דמים · פתחי בפתחי · אני ישנה קברותיכם · פתחיה בפתחיה · ודעו את · עונו בעונו · את בני את האיש

ובו שער צהב דק
וטמא אתו הכהן
נתק הוא צרעת
הראש או הזקן
הוא: וכי יראה הכ
הכהן את נגע
הנתק והנה אין
מראהו עמק מן
העור ושער שחר
אין בו והסגיר
הכהן את נגע
הנתק שבעת
ימים: וראה הכהן
את הנגע ביום
השביעי והנה לא
פשה הנתק ולא
היה בו שער צהב
ומראה הנתק אין
עמק מן העור:
והתגלח ואת

הנתק לא יגלח
והסגיר הכהן את
הנתק שבעת
ימים שנית: וראה
הכהן את הנתק
ביום השביעי
והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו
איננו עמק מן
העור וטהר אתו
הכהן וכבס בגדיו
וטהר: ואם פשה
יפשה הנתק בעור
אחרי טהרתו:
וראהו הכהן והנה
פשה הנתק בעור
לא יבקר הכהן
לשער הצהב טמא
הוא: ואם בעיניו
עמד הנתק ושער

שחר צמח בו נרפא
הנתק טהור הוא
וטהרו הכהן:
ואיש או אשה
כי יהיה בעור
בשרם בהרת בהרת
לבנת: וראה הכהן
והנה בעור בשרם
בהרת כהות לבנת
בהק הוא פרח
בעור טהור הוא:

ואיש כי ימרט
ראשו קרח הוא
טהור הוא: ואם
מפאת פניו ימרט
ראשו גבח הוא
טהור הוא: וכי
יהיה בקרחת או
בגבחת נגע לבן

קשתי ל נתתי בענן קברי ל אשר לא מותת רדיתו ל ביום רודתו שלבת ל עם שער שליש ל ברמעות יתום ל
בקשתי ל כי לא בקברי ל אבי השביעני בדידתו ל מן הוהד בשלבת ל מיעבתם בשליש ל מי מדיד בתותם ל

אדמדם צרעת
פרחת הוא בקרחתו
או בגבחתו וראה
אתו הכהן והנה
שאת הנגע לבנה
אדמדמת בקרחתו
או בגבחתו כמראה
צרעת עור בשר
איש צרוע הוא
טמא הוא טמא
יטמאנו הכהן
בראשו נגעו
והצרוע אשר בו
הנגע בגדיו יהיו
פרמים וראשו
יהיה פרוע ועל
שפם יעטה וטמא
טמא יקרא כל
ימי אשר הנגע
בו יטמא טמא

הוא בדד ישב
מחוץ למחנה
מושבו

והבגד כי יהיה
בו נגע צרעת
בבגד צמר או בבגד
פשתים או בשתי
או בערב לפשתים
ולצמר או בעור
או בכל מלאכת
עור והיה הנגע
ירקרק או אדמדם
בבגד או בעור
או בשתי או בערב
או בכל כלי עור
נגע צרעת הוא
והראה את הכהן
וראה הכהן את
הנגע והסגיר את
הנגע שבעת ימים

וראה את הנגע
ביום השביעי כי
פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב
או בעור לכל אשר
יעשה העור
למלאכה צרעת
ממארת הנגע
טמא הוא ושרף
את הבגד או את
השתי או את
הערב בצמר או
בפשתים או את
כל כלי העור אשר
יהיה בו הנגע כי
צרעת ממארת
הוא באש תשרף
ואם יראה הכהן
והנה לא פשה
הנגע בבגד או

בדד ה׳ וסימנהון כל ימי אשר הנגע יהודה בדד ינחט וישכן ישראל כי עיר בעוריה לא ישבתי בסוד משחקים איכה ישבה בדד ישב בדד וירם ס רעטה ד׳ וסימנהון ועל שפם יעטה כאשר יעטה הרעה גם טרלות יעטה תהי לו כבגד יעטה ס וראשו ד׳ וסימנהון יהיה פרוע מגיע השימימה ומגדיל לעב ס היא במוסר ומורנה ל׳ בפרש ואם בהרת וטמאו הכהן קרמ׳ וטהרו שאת לבנה עשנת בשחין ושפלה נגע היא יערבת במכוה פרחה ב׳ בו אין בבהרת אם פשה ואם תהותיה ג׳ בו פרחת ממארת פחתת פרחת ס

ובי יהיה ד׳ וסימנהון בקרחתו באיש חטא משפט ובי יהיה איש שנא ובי יהיה בו מום ס

בשתי או בערב
או בכל כלי עור
וצוה הכהן וכבסו
את אשר בו הנגע
והסגירו שבעת
ימים שנית וראה
הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה
לא הפך הנגע את
עינו והנגע לא
פשה טמא הוא
באש תשרפנו
פחתת הוא בקרחתו
או בגבחתו ואם
ראה הכהן והנה
כהה הנגע אחרי
הכבס אתו וקרע
אתו מן הבגד או
מן העור או מן
השתי או מן הערב

ואם תראה עוד
בבגד או בשתי
או בערב או בכל
כלי עור פרחת
הוא באש תשרפנו
את אשר בו הנגע
והבגד או השתי
או הערב או כל
כלי העור אשר
תכבס וסר מהם
הנגע וכבס שנית
וטהר זאת תורת
נגע צרעת בגד
הצמר או הפשתים
או השתי או הערב
או כל כלי עור
לטהרו או לטמאו
וידבר יהוה
אל משה לאמר
זאת תהיה תורת

המצרע ביום טהרתו
והובא אל הכהן
ויצא הכהן אל
מחוץ למחנה וראה
הכהן והנה נרפא
נגע הצרעת מן
הצרוע וצוה הכהן
ולקח למטהר ש
שתי צפרים חיות
טהרות ועץ ארז
ושני תולעת ואזב
וצוה הכהן ושחט
את הצפור האחת
אל כלי חרש על
מים חיים את
הצפר החיה יקח
אתה ואת עץ הארז
ואת שני התולעת
ואת האזב וטבל
אותם ואת הצפר

וחנוך ויבן עירד ומחויאל ומתושאל ולמך׃ ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב׃ וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃ זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃ ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת אשר חי שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנים ושמנה מאות שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃ ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמר אלהים אל נח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃ ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃

חֲיֵמַעַת מִזֹּחַ שָׁמֶו
אֲשֶׁר עַל כַּפֵּי ה׳
חֲשֶׁמַאלִית וְחוּזָה
מִזֹּחַ שָׁמֶו בְּאַצְבַּע
שֶׁבַע פְּעָמִים ׃
לִפְנֵי יְחוָה וּמִלְּמַעְלָה
חֲשֶׁמֶו אֲשֶׁר עַל
כַּפֵּי יְחוָה חַכֹּהֵן
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְחוָה ׃ וְעָשָׂה
חֲיֵמַעַת וְעַל בְּחֹן
יָדוֹ חֲיֵמַעַת וְעַל
בְּחֹן רַגְלוֹ חֲיֵמַעַת
עַל דַּם חָאָשָׁם ׃
וְחִפְרָתֹר בְּשֶׁמֶו ׃
אֲשֶׁר עַל כַּפֵּי חַכֹּהֵן
יִתֵּן עַל רֹאשׁ ה״פ
חַמִּזְבֵּחַ וְכִפֶּר ׃
עָלָיו חַכֹּהֵן לִפְנֵי ׃
יְחוָה וְעָשָׂה חַכֹּהֵן
חַמִּנְחָה וְכִפֶּר ׃
עָלָיו חַכֹּהֵן וְנִסְלַח
לוֹ מִכֹּל חַטֹּאתָו
אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ
וְחָאָשָׁם הָיָה לַכֹּהֵן
כְּמִנְחָה ׃

עַל חַמִּזְבֵּחַ בְּנֵי ה׳
מִמְּעַל לְזֶבַח חַשְּׁלָמִים
וְשָׁחַט אֹתָהּ עַל
יְרֵכֵי חָעֹלָה וְחִזָּה
אֶחָד חַמָּאתִית וְחוּזָה
חַשֵּׁנִית וְחִזָּה
חַיָּמִין ׃ וְחִקְטִיר
חַכֹּהֵן חַמִּזְבֵּחָה
עֹלָה עַל חַמַּעֲרָכֶת
אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ
לַה׳ ׃ וְאִם מִן חַצֹּאן
קָרְבָּנוֹ לְזֶבַח
שְׁלָמִים לַה׳ זָכָר
אוֹ נְקֵבָה תָּמִים
יַקְרִיבֶנּוּ ׃ אִם כֶּשֶׂב
הוּא מַקְרִיב אֶת
קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב
אֹתוֹ לִפְנֵי ׃
יְחוָה וְסָמַךְ אֶת
יָדוֹ עַל רֹאשׁ
קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לְפָנִים
וְזָרְקוּ בְּנֵי
אַהֲרֹן אֶת חַדָּם
עַל חַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב ׃ וְהִקְרִיב
מִזֶּבַח חַשְּׁלָמִים
אִשֶּׁה לַה׳ אֶת
חַחֵלֶב חַמְכַסֶּה
אֶת חַקֶּרֶב וְאֵת
כָּל חַחֵלֶב אֲשֶׁר
עַל חַקֶּרֶב ׃
וְאֵת שְׁתֵּי
חַכְּלָיֹת וְאֶת
חַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל חַכְּסָלִים
וְאֶת חַיֹּתֶרֶת עַל
חַכָּבֵד עַל חַכְּלָיֹת
יְסִירֶנָּה ׃ וְהִקְטִירוּ
אֹתוֹ חַכֹּהֲנִים
חַמִּזְבֵּחָה עֹלַת
לֶחֶם אִשֶּׁה רֵיחַ
נִיחוֹחַ כָּל חֵלֶב
לַה׳ ׃

חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל
חֵלֶב וְכָל דָּם
לֹא תֹאכֵלוּ ׃
וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תֹּאכַל כָּל חֵלֶב
וְנִכְרְתָה חַנֶּפֶשׁ
חָהִוא מֵעַמֶּיהָ ׃
וְכָל דָּם לֹא
תֹאכְלוּ בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה ׃
כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תֹּאכַל כָּל דָּם
וְנִכְרְתָה חַנֶּפֶשׁ
חָהִוא מֵעַמֶּיהָ ׃
וַיְדַבֵּר ה׳ אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר ׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
בִּשְׁגָגָה מִכֹּל
מִצְוֹת ה׳ אֲשֶׁר
לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְעָשָׂה מֵאַחַת
מֵהֵנָּה ׃ אִם
חַכֹּהֵן חַמָּשִׁיחַ
יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת
חָעָם וְהִקְרִיב
עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא פַּר
בֶּן בָּקָר תָּמִים
לַה׳ לְחַטָּאת ׃
וְהֵבִיא אֶת
חַפָּר אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי ה׳ וְסָמַךְ
אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
חַפָּר וְשָׁחַט
אֶת חַפָּר לִפְנֵי ה׳ ׃
וְלָקַח חַכֹּהֵן
חַמָּשִׁיחַ מִדַּם
חַפָּר וְהֵבִיא
אֹתוֹ אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד ׃ וְטָבַל
חַכֹּהֵן אֶת
אֶצְבָּעוֹ מִן חַדָּם
וְהִזָּה שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי ה׳
אֶת פְּנֵי פָּרֹכֶת
חַקֹּדֶשׁ ׃ וְאֶת
מִן חַדָּם יִתֵּן
עַל קַרְנוֹת
מִזְבַּח חַקְּטֹרֶת
חַסַּמִּים לִפְנֵי ה׳
אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת כָּל
דַּם חַפָּר יִשְׁפֹּךְ
אֶל יְסוֹד מִזְבַּח
חָעֹלָה אֲשֶׁר
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לְפָנִים
וְזָרְקוּ בְּנֵי
אַהֲרֹן אֶת חַדָּם
עַל חַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב ׃ וְהִקְרִיב
מִזֶּבַח חַשְּׁלָמִים
אִשֶּׁה לַה׳ אֶת
חַחֵלֶב חַמְכַסֶּה
אֶת חַקֶּרֶב וְאֵת
כָּל חַחֵלֶב אֲשֶׁר
עַל חַקֶּרֶב ׃
וְאֵת שְׁתֵּי
חַכְּלָיֹת וְאֶת
חַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל חַכְּסָלִים
וְאֶת חַיֹּתֶרֶת עַל
חַכָּבֵד עַל חַכְּלָיֹת
יְסִירֶנָּה ׃ וְהִקְטִירוּ
אֹתוֹ חַכֹּהֲנִים
חַמִּזְבֵּחָה עֹלַת
לֶחֶם אִשֶּׁה רֵיחַ
נִיחוֹחַ כָּל חֵלֶב
לַה׳ ׃

חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל
חֵלֶב וְכָל דָּם
לֹא תֹאכֵלוּ ׃
וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תֹּאכַל כָּל חֵלֶב
וְנִכְרְתָה חַנֶּפֶשׁ
חָהִוא מֵעַמֶּיהָ ׃
וְכָל דָּם לֹא
תֹאכְלוּ בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה ׃
כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תֹּאכַל כָּל דָּם
וְנִכְרְתָה חַנֶּפֶשׁ
חָהִוא מֵעַמֶּיהָ ׃
וַיְדַבֵּר ה׳ אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר ׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
בִּשְׁגָגָה מִכֹּל
מִצְוֹת ה׳ אֲשֶׁר
לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְעָשָׂה מֵאַחַת
מֵהֵנָּה ׃ אִם
חַכֹּהֵן חַמָּשִׁיחַ
יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת
חָעָם וְהִקְרִיב
עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא פַּר
בֶּן בָּקָר תָּמִים
לַה׳ לְחַטָּאת ׃
וְהֵבִיא אֶת
חַפָּר אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי ה׳ וְסָמַךְ
אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
חַפָּר וְשָׁחַט
אֶת חַפָּר לִפְנֵי ה׳ ׃
וְלָקַח חַכֹּהֵן
חַמָּשִׁיחַ מִדַּם
חַפָּר וְהֵבִיא
אֹתוֹ אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד ׃ וְטָבַל
חַכֹּהֵן אֶת
אֶצְבָּעוֹ מִן חַדָּם
וְהִזָּה שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי ה׳
אֶת פְּנֵי פָּרֹכֶת
חַקֹּדֶשׁ ׃ וְאֶת
מִן חַדָּם יִתֵּן
עַל קַרְנוֹת
מִזְבַּח חַקְּטֹרֶת
חַסַּמִּים לִפְנֵי ה׳
אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת כָּל
דַּם חַפָּר יִשְׁפֹּךְ
אֶל יְסוֹד מִזְבַּח
חָעֹלָה אֲשֶׁר
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

אשר על כפו
השמאלית שבע
פעמים לפני יהוה
ונתן הכהן מן ה
השמן אשר על
כפו על תנוך אזן
המטהר הימנית
ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן
רגלו הימנית על
מקום דם האשם
והנותר מן השמן
אשר על כף הכהן
יתן על ראש
המטהר לכפר
עליו לפני יהוה
ועשה את האחד
מן התרים או מן
בני היונה מאשר
תשיג ידו את

אשר תשיג ידו
את האחד חטאת
ואת האחד עלה
על המנחה וכפר
הכהן על המטהר
לפני יהוה זאת
תורת אשר בו
נגע צרעת אשר
לא תשיג ידו
בטהרתו

וידבר יהוה
אל משה ואל
אהרן לאמר כי
תבאו אל ארץ
כנען אשר אני נתן
לכם לאחזה ונתתי
נגע צרעת בבית
ארץ אחזתכם
ובא אשר לו הבית
והגיד לכהן לאמר

כנגע נראה לי
בבית וצוה הכהן
ופנו את הבית
בטרם יבא הכהן
לראות את הנגע
ולא יטמא כל אשר
בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות
את הבית וראה
את הנגע והנה
הנגע בקירת ה
הבית שקערורת
ירקרקת או אד
אדמדמת ומראיהן
שפל מן הקיר
ויצא הכהן מן ה
הבית אל פתח
הבית והסגיר את
הבית שבעת ימים
ושב הכהן ביום

השביעי וראה ו
והנה פשה הנגע
בקירת הבית וצוה
הכהן וחלצו את
האבנים אשר בהן
הנגע והשליכו
אתהן אל מחוץ
לעיר אל מקום
טמא ואת הבית
יקצע מבית סביב
ושפכו את העפר
אשר הקצו אל
מחוץ לעיר אל
מקום טמא ולקחו
אבנים אחרות
והביאו אל תחת
האבנים ועפר
אחר יקח וטח
את הבית ואם
ישוב הנגע ופרח

בבית אחר חלץ
את האבנים ואחרי
הקצות את הבית
ואחרי הטוח ובא
הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית
צרעת ממארת
הוא בבית טמא
הוא ונתץ את
הבית את אבניו
ואת עציו ואת כל
עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא
והבא אל הבית
כל ימי הסגיר אתו
יטמא עד הערב
והשכב בבית יכבס
את בגדיו והאכל
בבית יכבס את

בגדיו ואם בא
יבא הכהן וראה
והנה לא פשה
הנגע בבית אחרי
הטח את הבית
וטהר הכהן את
הבית כי נרפא
הנגע ולקח לחטא
את הבית שתי
צפרים ועץ ארז
ושני תולעת ואזב
ושחט את הצפר
האחת אל כלי חרש
על מים חיים ולקח
את עץ הארז ואת
האזב ואת שני
התולעת ואת
הצפר החיה וטבל
אותם בדם הצפר
השחוטה ובמים

החיים והזה אל
הבית שבע פעמים
וחטא את הבית
בדם הצפור ובמים
החיים ובצפר החיה
ובעץ הארז
ובאזב ובשני התולעת
ושלח
את הצפר החיה
אל מחוץ לעיר
אל פני השדה וכפר
על הבית וטהר
זאת התורה
לכל נגע הצרעת
ולנתק ולצרעת
הבגד ולבית
ולשאת ולספחת
ולבהרת להורת
ביום הטמא וביום
הטהר זאת תורת

הצרעת
וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן
לאמר דברו אל
בני ישראל ואמרתם
אלהם איש איש
כי יהיה זב מבשרו
זובו טמא הוא
וזאת תהיה טמאתו
בזובו רר בשרו
את זובו או החתים
בשרו מזובו טמ
טמאתו הוא כל
המשכב אשר
ישכב עליו הזב
יטמא וכל הכלי
אשר ישב עליו
יטמא ואיש אשר
יגע במשכבו
יכבס בגדיו ורחץ

במים וטמא עד
הערב והישב על
הכלי אשר ישב
עליו הזב יכבס
בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב
והנגע בבשר הזב
יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד
הערב וכי ירק
הזב בטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב
וכל המרכב אשר
ירכב עליו הזב
יטמא וכל הנגע
בכל אשר יהיה
תחתיו יטמא עד
הערב והנשא
אותם יכבס בגדיו

וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל
מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם
יִרְחַץ בָּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
וְאַחַר יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים
כִּי לֶחֶם הוּא לוֹ
נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל
לְטָמְאָה בָהּ אֲנִי יְיָ
וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי
וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא
וּמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלוּם
אֲנִי יְיָ מְקַדְּשָׁם
וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ
תּוֹשָׁב שָׂכִיר לֹא יֹאכַל
קֹדֶשׁ וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה
נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא
יֹאכַל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ
הֵם יֹאכְלוּ בְּלַחְמוֹ
וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה
לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת
הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל
וְכֹהֵן כִּי יִהְיֶה אַלְמָנָה
וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ
וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ
כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ
תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל
בּוֹ וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ
בִּשְׁגָגָה וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ
עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת
הַקֹּדֶשׁ וְלֹא יְחַלְּלוּ
אֶת קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיְיָ
וְהִשָּׂאוּ אֶתָם עֲוֹן אַשְׁמָה
בְּאָכְלָם אֶת קָדְשֵׁיהֶם
כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשָׁם
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו
וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר
בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיב
קָרְבָּנוֹ לְכֹל נִדְרֵיהֶם
וּלְכֹל נִדְבָתָם אֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ לַיְיָ לְעֹלָה
לִרְצֹנְכֶם זָכָר תָּמִים
מִן הַבָּקָר מִן הַכְּבָשִׂים
וּמִן הָעִזִּים וְכֹל אֲשֶׁר
יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ
כִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה
לָכֶם וְאִישׁ כִּי יַקְרִיב
זֶבַח שְׁלָמִים לַיְיָ
לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה
בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן זָכָר
אוֹ נְקֵבָה תָּמִים יִהְיֶה
לְרָצוֹן כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה
בּוֹ עִוֵּר אוֹ שָׁבוּר אוֹ
חָרוּץ אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ תַלֻּל
אוֹ גָרָב אוֹ יַבֶּלֶת לֹא
תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיְיָ
וְאִשֶּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם
עַל הַמִּזְבֵּחַ לַיְיָ
וּבְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ
וְקָלוֹט תַּעֲשֶׂה נְדָבָה
וּלְנֶדֶר לֹא יֵרָצֶה
וּבְאֵיבָרִים לֹא תִתְּנוּ
לַיְיָ וּבְאַרְצְכֶם לֹא
תַעֲשׂוּ וְאֵת בֶּן נֵכָר
לֹא תַקְרִיבוּ אֶת אֱלֹהֵיכֶם
מִכָּל קָרְבְּנֹתָם כִּי
מָשְׁחָתָם בָּם מוּם בָּהֶם
לֹא יֵרָצוּ לָכֶם וְאִישׁ כִּי
יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים
לַיְיָ לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ
לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן
שֶׁה וָשֶׂה לֹא יִהְיֶה
שָׁבוּר וְגָדוּעַ לֹא תַעֲשׂוּ
לַיְיָ וּבְאַרְצְכֶם לֹא
תַעֲשׂוּ וּמִיַּד בֶּן נֵכָר
לֹא תַקְרִיבוּ אֶת אֱלֹהֵיכֶם
מִכָּל קָרְבְּנֹתָם כִּי
מָשְׁחָתָם בָּם מוּם בָּהֶם
לֹא יֵרָצוּ לָכֶם וְאִישׁ כִּי
יִשְׁכַּב אִשָּׁה זֶרַע וְהִיא
שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ
וְהָפְדֵּה לֹא נִפְדְּתָה
אוֹ חָפְשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ
בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה לָּהּ
וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֹתָהּ
שִׁכְבַת זָרַע וְהִיא
בִּתְעוּדָה וְהִיא שִׁפְחָה
נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ וְלֹא
נִפְדְּתָה אוֹ חֻפְשָׁה לֹא
נִתַּן לָהּ בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה
לָּהּ לֹא יוּמָתוּ כִּי לֹא
חֻפְשָׁה וְהוּא יָבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד אַיִל אָשָׁם
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
בְּאֵיל הָאָשָׁם לִפְנֵי יְיָ
עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ מֵחַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
אַיִל מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
לְאָשָׁם וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְיָ וְנִסְלַח
לוֹ עַל אַחַת מֵחַטֹּאת
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה
בָּהֶם וְכִי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה
אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְיָ
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא
עֲוֹנוֹ אוֹ כִי יֵדַע חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא
אֶת קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים
זָכָר תָּמִים וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
עַל חַטַּאת הַנֶּפֶשׁ
וְנִסְלַח לָהּ עַל חַטָּאתָהּ
אֲשֶׁר חָטְאָה בָּהּ וְכִי
יִקְרַב כֶּשֶׂב לְקָרְבַּן
זֶבַח שְׁלָמִים לַיְיָ
זָכָר אוֹ נְקֵבָה תָּמִים
יַקְרִיבֶנּוּ לְאָשָׁם וְכִפֶּר
עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ עַל חַטַּאת
הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת וְכִי
תָחֵל נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה
וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ
יָדָע אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא
עֲוֹנוֹ אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִגַּע
בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ
בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה
אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ
טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם
אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת
אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ
אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם
מִמֶּנּוּ וְיָדַע וְאָשֵׁם
וְכִי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא
בְּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ
לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר
יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבוּעָה
וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְיָדַע
וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה
וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת
מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר
חָטָא עָלֶיהָ וְהֵבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
נְקֵבָה מִן הַצֹּאן כִּבְשָׂה
אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים
לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ
וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לְשֶׂה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ
אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
לַיְיָ אֶחָד לְחַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה וְהֵבִיא
אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן
וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר
לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה
וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ
מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל
וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת
עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה
אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
חַטָּאת הִוא וְאֶת הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה עוֹלָה כַּמִּשְׁפָּט
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה
לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה
וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ
לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ
אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת
הָאֵיפָה סֹלֶת לְחַטָּאת
לֹא יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן
וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה
כִּי חַטָּאת הִוא
וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל הַכֹּהֵן
וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלֹא
קֻמְצוֹ מִן הַסֹּלֶת
וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְיָ
חַטָּאת הִוא וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ
וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל
וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה
מִקָּדְשֵׁי יְיָ וְהֵבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ אַיִל
תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם וְאֶת
אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ
יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִשִׁתוֹ
יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ
לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֶּר
עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם
וְנִסְלַח לוֹ וְנֶפֶשׁ כִּי
תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת
מִכָּל מִצְוֹת יְיָ אֲשֶׁר
לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא יָדַע
וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ
אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן
בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל
הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ
אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא
יָדָע וְנִסְלַח לוֹ אָשָׁם
הוּא לַיְיָ אָשֹׁם הוּא
לַיְיָ אָשֹׁם הוּא
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
וּמָעֲלָה מַעַל בַּיְיָ
וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ
בְּפִקָּדוֹן אוֹ בְתֹשֶׂמֶת
יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק
אֶת עֲמִיתוֹ אוֹ מָצָא
אֲבֵדָה וְכִחֵשׁ בָּהּ
וְנִשְׁבַּע עַל שֶׁקֶר
עַל אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא
בָּהֶם וְהָיָה כִּי יֶחֱטָא
וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת
הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל
אוֹ אֶת הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר
עָשָׁק אוֹ אֶת הַפִּקָּדוֹן
אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ
אוֹ אֶת הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר
מָצָא וְאִם בְּכָל אֲשֶׁר
יִשָּׁבַע עָלָיו לַשֶּׁקֶר
וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו
לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתֵּן
בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ וְהָבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ אַיִל
תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
לְאָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְיָ וְנִסְלַח לוֹ
עַל אַחַת מִכָּל אֲשָׁמָה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה
בָּהֶם וְכִי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה
אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְיָ
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא
עֲוֹנוֹ אוֹ כִי יֵדַע חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא
אֶת קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים
זָכָר תָּמִים וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
עַל חַטַּאת הַנֶּפֶשׁ
וְנִסְלַח לָהּ עַל חַטָּאתָהּ
אֲשֶׁר חָטְאָה בָּהּ וְכִי
יִקְרַב כֶּשֶׂב לְקָרְבַּן
זֶבַח שְׁלָמִים לַיְיָ
זָכָר אוֹ נְקֵבָה תָּמִים
יַקְרִיבֶנּוּ לְאָשָׁם וְכִפֶּר
עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ עַל חַטַּאת
הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת וְכִי
תָחֵל נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה
וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ
יָדָע אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא
עֲוֹנוֹ אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִגַּע
בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ
בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה
אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ
טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם
אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת
אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ
אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם
מִמֶּנּוּ וְיָדַע וְאָשֵׁם
וְכִי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא
בְּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ
לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר
יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבוּעָה
וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְיָדַע
וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה
וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת
מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר
חָטָא עָלֶיהָ וְהֵבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
נְקֵבָה מִן הַצֹּאן כִּבְשָׂה
אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים
לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ
וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לְשֶׂה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ
אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
לַיְיָ אֶחָד לְחַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה וְהֵבִיא
אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן
וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר
לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה
וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ
מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל
וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת
עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה
אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
חַטָּאת הִוא וְאֶת הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה עוֹלָה כַּמִּשְׁפָּט
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה
לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה
וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ
לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ
אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת
הָאֵיפָה סֹלֶת לְחַטָּאת
לֹא יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן
וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה
כִּי חַטָּאת הִוא
וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל הַכֹּהֵן
וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלֹא
קֻמְצוֹ מִן הַסֹּלֶת
וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְיָ
חַטָּאת הִוא וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ
וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל
וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה
מִקָּדְשֵׁי יְיָ וְהֵבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ אַיִל
תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם וְאֶת
אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ
יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִשִׁתוֹ
יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ
לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֶּר
עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם
וְנִסְלַח לוֹ וְנֶפֶשׁ כִּי
תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת
מִכָּל מִצְוֹת יְיָ
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא
עֲוֹנוֹ אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן
בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל
הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ
אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא
יָדָע וְנִסְלַח לוֹ אָשָׁם
הוּא לַיְיָ אָשֹׁם הוּא
לַיְיָ אָשֹׁם הוּא
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
וּמָעֲלָה מַעַל בַּיְיָ
וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ
בְּפִקָּדוֹן אוֹ בְתֹשֶׂמֶת
יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק
אֶת עֲמִיתוֹ אוֹ מָצָא
אֲבֵדָה וְכִחֵשׁ בָּהּ
וְנִשְׁבַּע עַל שֶׁקֶר
עַל אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא
בָּהֶם וְהָיָה כִּי יֶחֱטָא
וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת
הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל
אוֹ אֶת הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר
עָשָׁק אוֹ אֶת הַפִּקָּדוֹן
אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ
אוֹ אֶת הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר
מָצָא וְאִם בְּכָל אֲשֶׁר
יִשָּׁבַע עָלָיו לַשֶּׁקֶר
וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו
לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתֵּן
בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ וְהָבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ אַיִל
תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
לְאָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְיָ וְנִסְלַח לוֹ
עַל אַחַת מִכָּל אֲשָׁמָה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה
בָּהֶם וְכִי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה
אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְיָ
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא
עֲוֹנוֹ אוֹ כִי יֵדַע חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא
אֶת קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים
זָכָר תָּמִים וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
עַל חַטַּאת הַנֶּפֶשׁ
וְנִסְלַח לָהּ עַל חַטָּאתָהּ
אֲשֶׁר חָטְאָה בָּהּ וְכִי
יִקְרַב כֶּשֶׂב לְקָרְבַּן
זֶבַח שְׁלָמִים לַיְיָ
זָכָר אוֹ נְקֵבָה תָּמִים
יַקְרִיבֶנּוּ לְאָשָׁם וְכִפֶּר
עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ עַל חַטַּאת
הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת וְכִי
תָחֵל נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה
וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ
יָדָע אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא
עֲוֹנוֹ אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִגַּע
בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ
בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה
אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ
טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם
אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת
אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ
אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם
מִמֶּנּוּ וְיָדַע וְאָשֵׁם
וְכִי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא
בְּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ
לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר
יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבוּעָה
וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְיָדַע
וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה
וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת
מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר
חָטָא עָלֶיהָ וְהֵבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
נְקֵבָה מִן הַצֹּאן כִּבְשָׂה
אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים
לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ
וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לְשֶׂה וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ
אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
לַיְיָ אֶחָד לְחַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה וְהֵבִיא
אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן
וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר
לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה
וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ
מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל
וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת
עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה
אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
חַטָּאת הִוא וְאֶת הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה עוֹלָה כַּמִּשְׁפָּט
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה
לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה
וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ
לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ
אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת
הָאֵיפָה סֹלֶת לְחַטָּאת
לֹא יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן
וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה
כִּי חַטָּאת הִוא
וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל הַכֹּהֵן
וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלֹא
קֻמְצוֹ מִן הַסֹּלֶת
וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְיָ
חַטָּאת הִוא וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ
וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל
וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה
מִקָּדְשֵׁי יְיָ וְהֵבִיא
אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ אַיִל
תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם וְאֶת
אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ
יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִשִׁתוֹ
יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ
לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֶּר
עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם
וְנִסְלַח לוֹ וְנֶפֶשׁ כִּי
תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת
מִכָּל מִצְוֹת יְיָ
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא
עֲוֹנוֹ אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן
בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל
הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ
אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא
יָדָע וְנִסְלַח לוֹ אָשָׁם
הוּא לַיְיָ אָשֹׁם הוּא
לַיְיָ אָשֹׁם הוּא

אֲשֶׁר חָוָא יִשְׁבַּת יְחֵוֶה לָךְ וְלַחֲמֹרֶךָ מִזֹּב טְמֵאָתֶךָ
עָלָיו בְּנַעֲרֵנוּ ׃ אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו וְחִזַּרְתֶּם אֶת־בְּנֵי
וְטָמֵא עַד־חֲעָרֵב׃ טָמֵא יִהְיֶה כְּטָמְאַת יִשְׂרָאֵל מְטַמְּאֶתֶם
וְאִם שָׁכֹב יִשְׁכַּב עַדְתָּה׃ וְכָל־חֲנוֹגֵעַ וְלֹא יִמָּתוֹ בְּטָמְאָתָם
אִישׁ אֹתָהּ וּתְחִי בָּם יִטְמָאוּ וְכָבֶס בְּטַמְּאָם אֶתְמִשְׁכָּנִי
עַדְתָּה עָלָיו וְטָמֵא׃ בְּגָרָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם אֲשֶׁר בְּתוֹכָם וְאֵת
שִׁבְעַת יָמִים וְכָל וְטָמֵא עַד־חָעָרֵב׃ תִּזְרֹת חַדָּב וַאֲשֶׁר
חֲמִשְׁכָּב אֲשֶׁר וְאִם סָחֹחָ מוֹחָה תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁבְעַת
יִשְׁכַּב עָלָיו וְטָמֵא׃ וְסָפְרָה לָהּ שִׁבְעַת זֶרַע לְטַמְּאֶךָ בָּהּ׃
וְאִשָּׁה כִּי־ תִּטְהַר מִזּוֹבָהּ וְחִבַּלְתָּ בִּנְדָתָהּ וְחִזַּלְ
יוֹם וּבַיּוֹם חֲמִשִּׁי ׃ יְמִים וְאַחַר תִּטְהָר׃ אֶת־זוֹבוֹ לְוַמֶּךָ וְהִ
רַבִּים בִּלְאֹ עִתִּי׃ תִּקַּח לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים וְלִנְקֵבָה וּלְאִישׁ
נְדָתָהּ אוֹ כִּי־תָזוּב אוֹ שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה ׃ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם
עַל־נִדָּתָהּ כָּל־יְמֵי וְהֵבִיאָה אוֹתָם אֶל טְמֵאָה׃
וְזוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי חַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח ׃ וְיִכַּפֶּר יְהוָה אֶל
נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה אֶחֶל מוֹעֵד יַעֲשֶׂה מִשְּׁאֵת מוֹת
חִוא׃ כָּל־חַמִּשְׁכָּב חַכֹּהֵן אֶתְאֲחָד שְׁנֵי בְנֵי אַחֲרֵן ׃
אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו חַטָּאת וְאֶתְאֲחָד בְּקָרְבָּתָם לִפְנֵי יְהוָה
כָּל־כֵּלֶיהָ זוֹבָהּ כְּמִשְׁ עֹלָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ וְנִסְלַח לָהֶם
כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ חַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה אֶלמִשְׁכַּן הַמּוֹעֵד

וְזֹאת תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע הַצָּרָעַת מִן־הַצָּרוּעַ׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃ אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֹב וְאֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדַם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָה עַל־הַמַּיִם הַחַיִּים׃ וְהִזָּה עַל־הַמִּטַּהֵר מִן־הַצָּרָעַת שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃ וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת יָמִים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת כָּל־שְׂעָרוֹ יְגַלַּח וְכִבֶּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כְבָשִׂים תְּמִימִם וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה וְשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן׃ וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֶת־הָאִישׁ הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשָׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הָעֹלָה בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי כַחַטָּאת הָאָשָׁם הוּא לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֹּג הַשָּׁמֶן וְיָצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃ וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־דַּם הָאָשָׁם׃ וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר וְכִפֶּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה׃ וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הַחַטָּאת וְכִפֶּר עַל־הַמִּטַּהֵר מִטֻּמְאָתוֹ וְאַחַר שָׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ וְהֶעֱלָה הַכֹּהֵן הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחָה וְכִפֶּר עָלָיו וְטָהֵר׃ וְאִם־דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שָׁמֶן׃ וּשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה׃ וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְטָהֳרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשָׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ וְיָצַק הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ וְזָרַק הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃ וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־דַּם הָאָשָׁם׃ וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה׃ וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ׃ אֵת אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־הַמִּטַּהֵר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְזֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע צָרָעַת אֲשֶׁר לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם׃ וּבָא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא יִטַּמֵּא כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבָּיִת׃ וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׂקַעֻרֹרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן־הַקִּיר׃ וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח הַבָּיִת וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃ וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְחִלְּצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֵן הַנָּגַע וְהִשְׁלִכוּ אֹתָם אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ וְאֶת־הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ וְלָקְחוּ אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפָר אַחֵר יָקַח וְטָח אֶת־הַבָּיִת׃ וְאִם־יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחֲרֵי חִלַּץ אֶת־הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הַקְצוֹת אֶת־הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הִטִּחַ׃ וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבַּיִת צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא׃ וְנָתַץ אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֵצָיו וְאֵת כָּל־עֲפַר הַבָּיִת וְהוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ וְהַבָּא אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי הִסְגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ וְהַשֹּׁכֵב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו וְהָאֹכֵל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו׃ וְאִם־בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הִטִּחַ הַבַּיִת וְטִהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנָּגַע׃ וְלָקַח לְחַטֵּא אֶת־הַבַּיִת שְׁתֵּי צִפֳּרִים וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃ וְלָקַח אֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־הָאֵזֹב וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְאֶת־הַצִּפֹּר הַשְּׁחֻטָה אֶל־הַמַּיִם הַחַיִּים וְהִזָּה אֶל־הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים׃ וְחִטֵּא אֶת־הַבַּיִת בְּדַם הַצִּפּוֹר וּבַמַּיִם הַחַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז וּבָאֵזֹב וּבִשְׁנִי הַתּוֹלַעַת׃ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה אֶל־מִחוּץ לָעִיר עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכִפֶּר עַל־הַבָּיִת וְטָהֵר׃ זֹאת הַתּוֹרָה לְכָל־נֶגַע הַצָּרָעַת וְלַנָּתֶק׃ וּלְצָרַעַת הַבָּגֶד וְלַבָּיִת׃ וּלְשְׂאֵת וְלַסַּפַּחַת וְלַבֶּהָרֶת׃ לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהֹר זֹאת תּוֹרַת הַצָּרָעַת׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ זוֹבוֹ טָמֵא הוּא׃ זֹאת תִּהְיֶה טֻמְאָתוֹ בְּזוֹבוֹ רָר בְּשָׂרוֹ מִזּוֹבוֹ אֶת־בְּשָׂרוֹ אוֹ סָתַם בְּשָׂרוֹ מִזּוֹבוֹ טֻמְאָתוֹ הִוא׃ כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזָּב כָּל־הַכֶּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבוֹ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְהַיֹּשֵׁב עַל־הַכֶּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְהַנֹּגֵעַ בְּבָשַׂר הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְאִם־יָרֹק הַזָּב עַל־הַטָּהוֹר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ הָרֹכֵב עַל־הַמֶּרְכָּבָה אֲשֶׁר יֵשֵׁב הַזָּב עָלֶיהָ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתָּיו יְטַמָּא עַד־הָעָרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַזָּב וְיָדָיו לֹא שָׁטַף בַּמַּיִם וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְהַכְּלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַזָּב יִשָּׁבֵר וְכָל־כְּלִי עֵץ יִשָּׁטֵף בַּמָּיִם׃ וְכִי־יִטְהַר הַזָּב מִזּוֹבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהֳרָתוֹ וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם חַיִּים וְטָהֵר׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח לוֹ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וּבָא לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַן אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְעָשָׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹבוֹ׃ וְכִי תֵצֵא שִׁכְבַת־זֶרַע מֵאִישׁ וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת־זֶרַע וְכֻבַּס בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זֶרַע וְרָחֲצוּ בַמַּיִם וְטָמְאוּ עַד־הָעָרֶב׃ וְאִשָּׁה כִּי־תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זוֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְנִדָּתָהּ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדָּתָהּ יִטְמָא וְכֹל אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְאִם־עַל־מִשְׁכָּבָהּ הוּא אוֹ עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר הִוא יֹשֶׁבֶת עָלָיו בְּנִגְעוֹ־בוֹ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ וְאִם־שָׁכֹב יִשְׁכַּב אִישׁ אֵלֶיהָ וּתְהִי נִדָּתָהּ עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא׃ וְאִשָּׁה כִּי־יָזוּב זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֶת נִדָּתָהּ אוֹ כִּי־תָזוּב עַל נִדָּתָהּ כָּל־יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה הִוא׃ כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל־יְמֵי זוֹבָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה לָּהּ וְכָל־הַכְּלִי יֵשֵׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטֻמְאַת נִדָּתָהּ׃ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְאִם־טָהֲרָה מִזּוֹבָהּ וְסָפְרָה לָהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהָר׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּקַּח־לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיאָה אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹב טֻמְאָתָהּ׃ וְהִזַּרְתֶּם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם וְלֹא יָמֻתוּ בְּטֻמְאָתָם בְּטַמְּאָם אֶת־מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם׃ זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וַאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זֶרַע לְטָמְאָה בָהּ׃ וְהַדָּוָה בְּנִדָּתָהּ וְהַזָּב אֶת־זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם־טְמֵאָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ בְּזֹאת יָבוֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ כְּתֹנֶת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בְּעַד־עַצְמוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ וְהִקְרִב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃ וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בְּעַד־עַצְמוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת וְלֹא יָמוּת׃ וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃ וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ וְכָל־אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֶּר בְּעַד־עַצְמוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃ וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃ וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָד

אחרו אחריו ואל
תעלו אל בית אל
והקדשתם אתו
כי הוא מקריב את לחם
אלהיך קדש יהיה לך
כי קדוש אני יהוה
מקדשכם וכי יהיה
בעלה אתה ומת
או גרש יגרשנה
מביתו או כי
שנא הוא את אשתו
שלח ושלחה מביתו
או כי מת האיש
האחרון אשר לקחה
לו לאשה לא יוכל
בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב לקחתה
להיות לו לאשה
אחרי אשר הטמאה
כי תועבה היא
לפני יהוה ולא
תחטיא את הארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה
כי יקח איש אשה
חדשה לא יצא
בצבא ולא יעבר
עליו לכל דבר
נקי יהיה לביתו
שנה אחת ושמח
את אשתו אשר לקח
לא יחבל רחיים
ורכב כי נפש הוא
החבל
כי יהוה כי ימצא איש
גנב נפש מאחיו
מבני ישראל והתעמר
בו ומכרו ומת
הגנב ההוא ובערת
הרע מקרבך
השמר בנגע הצרעת
לשמר מאד
ולעשות ככל אשר
יורו אתכם הכהנים
הלוים כאשר צויתם
את תשמרון לעשות
זכר את אשר עשה
יהוה אלהיך למרים
בדרך בצאתכם
ממצרים
כי תשה ברעך
משאת מאומה לא
תבא אל ביתו
לעבט עבטתו
בחוץ תעמד והאיש
אשר אתה נשה בו
יוציא אליך את
העבוט החוצה
ואם איש עני הוא
לא תשכב בעבטתו
השב תשיב לו את
העבוט כבוא השמש
ושכב בשלמתו
וברכך וצדקה תהיה
לך לפני יהוה
אלהיך
לא תעשק שכיר
עני ואביון מאחיך
או מגרך אשר
בארצך בשעריך
ביומו תתן שכרו
ולא תבוא עליו
השמש כי עני הוא
ואליו הוא נשא
את נפשו ולא יקרא
עליך אל יהוה
והיה בך חטא
לא יומתו אבות
על בנים ובנים
לא יומתו על אבות
איש בחטאו יומתו
לא תטה משפט גר
יתום ולא תחבל
בגד אלמנה
וזכרת כי עבד היית
במצרים ויפדך
יהוה אלהיך משם
על כן אנכי מצוך
את הדבר הזה
כי תקצר קצירך
בשדך ושכחת עמר
בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום
ולאלמנה יהיה
למען יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשה
ידיך
כי תחבט זיתך
לא תפאר אחריך
לגר ליתום ולאלמנה
יהיה
כי תבצר כרמך
לא תעולל אחריך
לגר ליתום ולאלמנה
יהיה
וזכרת כי עבד היה
בארץ מצרים על כן
אנכי מצוך את
הדבר הזה
כי יהיה ריב בין
אנשים ונגשו אל
המשפט ושפטום
ושפטו את הצדיק
והרשיעו את הרשע
והיה אם בן הכות
הרשע והפילו
השפט והכהו לפניו
כדי רשעתו במספר
ארבעים יכנו לא
יוסיף פן יוסיף
והכהו על עיניו
כמספר אחרים
קלה

בבאו ב׳ כל חסר בר מן ג׳ מלך ויהי
בבאו ויתקע בשופר ומי מכלכל את

וכל מלאכה ג׳ וסימנהון והיתה
לכם לחקת יום כפרים ולא תעשו

ועניתם ד׳ בתו׳ וסימנהון שבת
שבתון ואחריו אך בעשור ובעשור

את בגדי הבד
אשר לבש בבאו
אל הקדש והניחם
שם ורחץ את
בשרו במים במקום
קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ועשה
את עלתו ואת
עלת העם וכפר
בעדו ובעד העם
ואת חלב החטאת
יקטיר המזבחה
והמשלח את
השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים
ואחרי כן יבוא
אל המחנה ואת
פר החטאת ואת
שעיר החטאת

אשר הובא את
דמם לכפר בקדש
יוציא אל מחוץ
למחנה ושרפו
באש את ערתם
ואת בשרם ואת
פרשם ושרף
אתם יכבס בגדיו
ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן
יבוא אל המחנה
והיתה לכם לחקת
עולם בחדש
השביעי בעשור
לחדש תענו את
נפשתיכם וכל
מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר
בתוככם כי ביום
הזה יכפר עליכם

לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני
יהוה תטהרו
שבת שבתון היא
לכם ועניתם את
נפשתיכם חקת
עולם וכפר הכהן
אשר ימשח אתו
ואשר ימלא את
ידו לכהן תחת
אביו ולבש את
בגדי הבד בגדי
הקדש וכפר את
מקדש הקדש
ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר
ועל הכהנים ועל
כל עם הקהל יכפר
והיתה זאת לכם
לחקת עולם לכפר

והביאם ג ב מלא וחד חסר וסימנ
והביאם ליהוה ומזוב ולקחתם עמים
קדמיה חסר

ונכרת ה וסימנהון אשר ירקח כמהו
אשר יעשה כמוה ואל פתח ואל פתח
אמשא אשר

ואלהם ב חד חסר וחד מלא וסימנ
ואלהם תאמר ויתנם בית משמרת

על בני ישראל
מכל חטאתם
אחת בשנה ויעש
כאשר צוה יהוה
את משה
וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל
ואמרת אליהם
זה הדבר אשר
צוה יהוה לאמר
איש איש מבית
ישראל אשר
ישחט שור או
כשב או עז במחנה
או אשר ישחט
מחוץ למחנה
ואל פתח אהל
מועד לא הביאו

להקריב קרבן
ליהוה לפני משכן
יהוה דם יחשב
לאיש ההוא דם
שפך ונכרת האיש
ההוא מקרב עמו
למען אשר יביאו
בני ישראל את
זבחיהם אשר הם
זבחים על פני ה
השדה והביאם
ליהוה אל פתח
אהל מועד אל
הכהן וזבחו זבחי
שלמים ליהוה
אותם וזרק הכהן
את הדם על מזבח
יהוה פתח אהל
מועד והקטיר
החלב לריח ניחח

ליהוה ולא יזבחו
עוד את זבחיהם
לשעירם אשר
הם זנים אחריהם
חקת עולם תהיה
זאת להם לדרתם
ואלהם תאמר
איש איש מבית
ישראל ומן הגר
אשר יגור בתוכם
אשר יעלה עלה
או זבח ואל פתח
אהל מועד לא
יביאנו לעשות
אתו ליהוה ונכרת
האיש ההוא
מעמיו ואיש איש
מבית ישראל
ומן הגר הגר בתוכם
אשר יאכל כל דם

[illegible]

משכבי אשה
תועבה הוא ובכל
בהמה לא תתן
שכבתך לטמאה
בה ואשה לא
תעמד לפני בהמה
לרבעה תבל הוא׃
אל תטמאו בכל
אלה כי בכל אלה
נטמאו הגוים אשר
אני משלח מפניכם׃
ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה
ותקא הארץ את
ישביה׃ ושמרתם
אתם את חקתי
ואת משפטי ולא
תעשו מכל התועבת
האלה האזרח
והגר הגר בתוככם׃

כי את כל התועבת
האל עשו אנשי
הארץ אשר
לפניכם ותטמא
הארץ׃ ולא תקיא
הארץ אתכם
בטמאכם אתה
כאשר קאה את
הגוי אשר לפניכם׃
כי כל אשר יעשה
מכל התועבת
האלה ונכרתו
הנפשות העשת
מקרב עמם׃
ושמרתם את
משמרתי לבלתי
עשות מחקות
התועבת אשר
נעשו לפניכם
ולא תטמאו

בהם אני יהוה
אלהיכם׃ פ
וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל כל עדת בני
ישראל ואמרת
אלהם קדשים
תהיו כי קדוש
אני יהוה אלהיכם׃
איש אמו ואביו
תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה
אלהיכם׃ אל תפנו
אל האלילם ואלהי
מסכה לא תעשו
לכם אני יהוה
אלהיכם׃ וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה
לרצנכם תזבחהו׃
ביום זבחכם יאכל

ג ראשי פסוק לא ולא לא וסימנהון לא תעשק את רעך לא יבקר בין טוב לא יסט ליהוה ס
חרש ג בקריה וסימנהון מי שם פה לא תקלל חרש כמו פתו חרש יאבדם ס ותריו חרש
וישלח יהושע ובבקר חרש ס

תקלל ד וסימנהון לא תקלל חרש
אלהים לא תקלל גם במדעך ב בו ס

וממחרת והנתר
עד יום השלישי
באש ישרף ואם
האכל יאכל ביום
השלישי פגול
הוא לא ירצה
ואכליו עונו ישא
כי את קדש יהוה
חלל ונכרתה
הנפש ההוא
מעמיה ובקצרכם
את קציר ארצכם
לא תכלה פאת
שדך לקצר ולקט
קצירך לא תלקט
וכרמך לא תעולל
ופרט כרמך לא
תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם

לא תגנבו ולא
תכחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו ולא
תשבעו בשמי
לשקר וחללת את
שם אלהיך אני
יהוה לא תעשק
את רעך ולא תגזל
לא תלין פעלת
שכיר אתך עד
בקר לא תקלל
חרש ולפני עור
לא תתן מכשל
ויראת מאלהיך
אני יהוה לא תעשו
עול במשפט לא
תשא פני דל ולא
תהדר פני גדול
בצדק תשפט
עמיתך לא תלך

רכיל בעמיך לא
תעמד על דם רעך
אני יהוה לא תשנא
את אחיך בלבבך
הוכח תוכיח את
עמיתך ולא תשא
עליו חטא לא
תקם ולא תטר
את בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני
יהוה את חקתי
תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים
שדך לא תזרע
כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה
עליך ואיש
כי ישכב את אשה
שכבת זרע והוא
שפחה נחרפת

בתוככם יוד וסימנהון ויתנו לי את מערת הסרו את אלהי והיתה לכם יהיה לאזרח על כן אמרתי
ושמרתם אתה ולא תהיה זמה ונתתי משכני והתהלכתי ושלחתי דבר או אשר בתוככם ונאחזו בת
ונפל חלל בותכם והיה תפלו ההוא חסר ב בו ס הסרו ונאחזו חסר ושארה מלו ס עמיך בעמיך
ה מלו וסימנ לא תלך רכיל וראיתה אתה והאסף אל עמיך מקם גקמת וקאם שאון ס

הוכח ה רחד והוכח וסימנהון לא
תשנא את אחיך יוכיח אתכם בדבר לא
מה נמדינו לא ואהב לץ ס והוכח אל ס

לאיש והפדה לא
נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי
לא חפשה׃ והביא
את אשמו ליהוה
אל פתח אהל
מועד איל אשם׃
וכפר עליו הכהן
באיל האשם לפני
יהוה על חטאתו
אשר חטא ונסלח
לו מחטאתו אשר
חטא׃
וכי תבאו אל הארץ
ונטעתם כל עץ
מאכל וערלתם
ערלתו את פריו
שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא

יאכל׃ ובשנה
הרביעת יהיה כל
פריו קדש הלולים
ליהוה׃ ובשנה
החמישת תאכלו
את פריו להוסיף
לכם תבואתו אני
יהוה אלהיכם׃ לא
תאכלו על הדם׃
לא תנחשו ולא
תעוננו׃ לא תקפו
פאת ראשכם
ולא תשחית את
פאת זקנך׃ ושרט
לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת
קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה׃
אל תחלל את
בתך להזנותה

ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ זמה׃
את שבתתי
תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה׃
אל תפנו אל האבת
ואל הידענים אל
תבקשו לטמאה
בהם אני יהוה
אלהיכם׃ מפני שיבה
תקום והדרת פני
זקן ויראת מאלהיך
אני יהוה׃
וכי יגור אתך
גר בארצכם לא
תונו אתו׃ כאזרח
מכם יהיה לכם
הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך
כי גרים הייתם

בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם׃ לא
תעשו עול במשפט
במדה במשקל
ובמשורה׃ מאזני
צדק אבני צדק
איפת צדק והין
צדק יהיה לכם
אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי
אתכם מארץ מ
מצרים׃ ושמרתם
את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם
אתם אני יהוה׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ואל
בני ישראל תאמר
איש איש מבני

ישראל ומן הגר
הגר בישראל אשר
יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ
ירגמהו באבן׃ ואני
אתן את פני באיש
ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך
למען טמא את
מקדשי ולחלל את
שם קדשי׃ ואם
העלם יעלימו עם
הארץ את עיניהם
מן האיש ההוא
בתתו מזרעו למלך
לבלתי המית אתו׃
ושמתי אני את פני
באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי

אתו ואת כל הזנים
אחריו לזנות אחרי
המלך מקרב עמם׃
והנפש אשר תפנה
אל האבת ואל הי
הידענים לזנת אחרי
אחריהם ונתתי את
פני בנפש ההוא
והכרתי אתו מקרב
עמו׃ והתקדשתם
והייתם קדשים
כי אני יהוה אלהיכם׃
ושמרתם את חקתי
ועשיתם אתם אני
יהוה מקדשכם׃
כי איש איש אשר
יקלל את אביו
ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל
דמיו בו׃ ואיש אשר

גליתה ל וגלתה ל כי הנה יהוה מטלטלך / ואיש כי ישכב גנבתי ל וגנבתי טרפה לא ב בפסוק גאלי ל וגאלי יחיו לי עוד / ואני ידעתי גאל יגאל ל אביו כי עשק / אם עשקרש וגבוריו וגבוריו ל ויועץ עם שריו / וישמע המלך

ינאף את אשת
איש אשר ינאף
את אשת רעהו
מות יומת הנאף
והנאפת ואיש
אשר ישכב את
אשת אביו ערות
אביו גלה מות
יומתו שניהם
דמיהם בם ואיש
אשר ישכב את
כלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו
דמיהם בם ואיש
אשר ישכב את
זכר משכבי אשה
תועבה עשו
שניהם מות יומתו
דמיהם בם ואיש
אשר יקח את

אשה ואת אמה
זמה הוא באש
ישרפו אתו ואתהן
ולא תהיה זמה
בתוככם ואיש
אשר יתן שכבתו
בבהמה מות יומת
ואת הבהמה תהרגו
ואשה אשר תקרב
אל כל בהמה
לרבעה אתה
והרגת את האשה
ואת הבהמה מות
יומתו דמיהם בם
ואיש אשר יקח
את אחתו בת
אביו או בת אמו
וראה את ערותה
והיא תראה את
ערותו חסד הוא

ונכרתו לעיני בני
עמם ערות אחתו
גלה עונו ישא
ואיש אשר ישכב
את אשה דוה
וגלה את ערותה
את מקרה הערה
והוא גלתה את
מקור דמיה ונכרתו
שניהם מקרב
עמם וערות אחות
אמך ואחות אביך
לא תגלה כי את
שארו הערה עונם
ישאו ואיש אשר
ישכב את דדתו
ערות דדו גלה
חטאם ישאו
ערירים ימתו
ואיש אשר יקח

ואשה כב וסימנהון כל איש ואשה אשר נדב איש ואשה אל יעשו וישאלו איש מאת אשר ישכב
איש אתה ואשה כי תהיה זבה ואשה כי יזוב ואשה אל אחתה אשר תקרב אל כל לא תעמד לפני
אשה זנה וחללה ואשה כי תדר נדר כאלה איש ואשה כשלשת אלפים איש ואשה ואיש ואשה לא
יחיה וישלא אחרין מנשי בני הנביאים ועורתה קינה ורעותה ונפצתי בך בכל אלה כל עבדי המלך

וערות ג וסימנהון וערות אחות אמך וערות אביך וערות אביה ... וערות מלכא

בגו״ן נדה היא זמה היא טמא הוא קדש הוא עלה הוא אשה הוא החזק הוא כלב לעולם

247

את אשת אחיו
נדה הוא ערות
אחיו גלה ערירים
יהיו ושמרתם
את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם
אתם ולא תקיא
אתכם הארץ
אשר אני מביא
אתכם שמה
לשבת בה ולא
תלכו בחקת הגוי
אשר אני משלח
מפניכם כי את
כל אלה עשו
ואקץ בם ואמר
לכם אתם תירשו
את אדמתם ואני
אתננה לכם
לרשת אתה ארץ

זבת חלב ודבש
אני יהוה אלהיכם
אשר הבדלתי
אתכם מן העמים
והבדלתם בין
הבהמה הטהרה
לטמאה ובין העוף
הטמא לטהר
ולא תשקצו את
נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר
תרמש האדמה
אשר הבדלתי
לכם לטמא
והייתם לי קדשים
כי קדוש אני
יהוה ואבדל אתכם
מן העמים להיות
לי ואיש או אשה
כי יהיה בהם אוב

או ידעני מות
יומתו באבן ירגמו
אתם דמיהם בם
ס
ויאמר יהוה אל
משה אמר אל
הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם
לנפש לא יטמא
בעמיו כי אם
לשארו הקרב
אליו לאמו ולאביו
ולבנו ולבתו ולאחיו
ולאחתו הבתולה
הקרובה אליו
אשר לא היתה
לאיש לה יטמא
לא יטמא בעל
בעמיו להחלו לא
יקרחה קרחה

הכהנים בני אהרן ד׳ וסימנהון אמר אל הכהנים בני כי להכנס בני ואחר הכינו להם שנים בתוכו

יד׳ מלין כתב ה׳ בסו׳ תיבותה וקריין י׳ לא יקרחה קרחה שפלה את הדס כאזן שפלה אשורי בית ההיא [illegible]

בראשם ופאת
זקנם לא יגלחו
ובבשרם לא ישרטו
שרטת קדשים
יהיו לאלהיהם
ולא יחללו שם
אלהיהם כי את
אשי יהוה לחם
אלהיהם הם
מקריבם והיו קדש
אשה זנה וחללה
לא יקחו ואשה
גרושה מאישה
לא יקחו כי קדש
הוא לאלהיו
וקדשתו כי את
לחם אלהיך הוא
מקריב קדש יהיה
לך כי קדוש אני
יהוה מקדשכם

ובת איש כהן כי
תחל לזנות את אביה
היא מחללת באש
תשרף
והכהן הגדול
מאחיו אשר יוצק
על ראשו שמן
המשחה ומלא את
ידו ללבש את
הבגדים את ראשו
לא יפרע ובגדיו
לא יפרם ועל כל
נפשת מת לא יבא
לאביו ולאמו לא
יטמא ומן המקדש
לא יצא ולא יחלל
את מקדש אלהיו
כי נזר שמן משחת
אלהיו עליו אני
יהוה והוא אשה

בבתוליה יקח
אלמנה וגרושה
וחללה זנה את
אלה לא יקח כי
אם בתולה מעמיו
יקח אשה ולא
יחלל זרעו בעמיו
כי אני יהוה מקדשו

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום
לא יקרב להקריב
לחם אלהיו כי כל
איש אשר בו מום
לא יקרב איש עור
או פסח או חרם
או שרוע או איש

אשר יהיה בו שבר
רגל או שבר יד או
גבן או דק או תבלל
בעינו או גרב או
ילפת או מרוח אשך
כל איש אשר בו
מום מזרע אהרן
הכהן לא יגש
להקריב את אשי
יהוה מום בו את
לחם אלהיו לא יגש
להקריב לחם אלהיו
מקדשי הקדשים
ומן הקדשים יאכל
אך אל הפרכת
לא יבא ואל המזבח
לא יגש כי מום בו
ולא יחלל את
מקדשי כי אני יהוה
מקדשם וידבר

משה אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני
ישראל
וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל אהרן ואל בניו
וינזרו מקדשי בני
ישראל ולא יחללו
את שם קדשי
אשר הם מקדשים
לי אני יהוה אמר
אלהם לדרתיכם
כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל
הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל
ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני
יהוה איש איש

מזרע אהרן והוא
צרוע או זב בקדשים
לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע
בכל טמא נפש
או איש אשר תצא
ממנו שכבת זרע
או איש אשר יגע
בכל שרץ אשר
יטמא לו או באדם
אשר יטמא לו
לכל טמאתו נפש
אשר תגע בו
וטמאה עד הערב
ולא יאכל מן
הקדשים כי אם
רחץ בשרו במים
ובא השמש וטהר
ואחר יאכל מן
הקדשים כי לחמו

ואלין מיחדין ל׳ וכל קריה ב׳ | כנעוריה כגאון ל׳ | ובת כהן כי שב ל׳ | כגפן כגבור ל׳ | אשתך יהודה ל׳ | כדברי כדברים ל׳ | ותהי לכם וריע כבש ל׳ | כדגת כדמשק ל׳ | והיה יעמדו הלא כברכמיש ל׳ | כהם כהן ל׳ | וימאסו את חקיו והנה הוליד ל׳ | כמעלות כהוסם ל׳

הוא נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה
בה אני יהוה׃ ו
ושמרו את משמרתי
ולא ישאו עליו
חטא ומתו בו כי
יחללהו אני יהוה
מקדשם׃ וכל זר
לא יאכל קדש
תושב כהן ושכיר
לא יאכל קדש׃
וכהן כי יקנה
נפש קנין כספו
הוא יאכל בו ויליד
ביתו הם יאכלו
בלחמו׃ ובת כהן
כי תהיה לאיש
זר הוא בתרומת
הקדשים לא
תאכל׃ ובת כהן

כי תהיה אלמנה
וגרושה וזרע אין
לה ושבה אל בית
אביה כנעוריה
מלחם אביה תאכל
וכל זר לא יאכל בו׃
ואיש כי יאכל
קדש בשגגה ו
ויסף חמשיתו
עליו ונתן לכהן
את הקדש׃ ולא
יחללו את קדשי
בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה׃
והשיאו אותם
עון אשמה באכלם
את קדשיהם כי
אני יהוה מקדשם׃

וידבר יהוה אל

משה לאמר׃ דבר
אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל
ואמרת אלהם
איש איש מבית
ישראל ומן הגר
בישראל אשר
יקריב קרבנו לכל
נדריהם ולכל נדבותם
אשר יקריבו ליהוה
לעלה׃ לרצנכם
תמים זכר בבקר
בכשבים ובעזים׃
כל אשר בו מום
לא תקריבו כי לא
לרצון יהיה לכם׃
ואיש כי יקריב
זבח שלמים ליהוה
לפלא נדר או
לנדבה בבקר או

תאכל י״ו וסימנהון ויען יהוה אלהים ובת כהן ושל אחרין ועשית עליתיך רק את דמו כי תעוד אל עיר ויען השליש והביריו כי בערה כאש לחמך ברעש תאכל האבק רם כי איש היא רום ליהוה עלה עשן וחכידו יעופיה הילכות יבא אלהינו יגיע כפיך ס בלחמו ג׳ וסימנהון הם יאכלו בלחמו נשאיתה עין בלחמו קרמו כודד ס ושבה ג׳ בטעם מלרע וסימנהון ובת כהן כי תהיה ושבה לא תנתנה בערב היא באה ס וכל לשון שביה דכותהון בגוז אשר שבה ישמעאל ס

כהתחבך ל ויתנבא כזאת ל ולאביו כחיי ל ושמרון כחג ל ויעש ירבעם כחרבות ל ההרדיך העהדת ל
כהתימך ל הוי שודד כחול ל משיביגע כחיצת ל ואמשה כחסד ל ועתה השבעה כחלמן ל וישם אדני פתאם ל

בצאן תמים יהיה
לרצון כל מום לא
יהיה בו׃ עורת או
שבור או חרוץ
או יבלת או גרב
או ילפת לא תקריבו
אלה ליהוה ואשה
לא תתנו מהם על
המזבח ליהוה׃
ושור ושה שרוע
וקלוט נדבה תעשה
אתו ולנדר לא
ירצה׃ ומעוך וכתות
ונתוק וכרות לא
תקריבו ליהוה
ובארצכם לא תעשו׃
ומיד בן נכר לא
תקריבו את לחם
אלהיכם מכל
אלה כי משחתם

בהם מום בם לא
ירצו לכם׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ שור
או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת
ימים תחת אמו
ומיום השמיני
והלאה ירצה
לקרבן אשה ליהוה׃
ושור או שה
אתו ואת בנו לא
תשחטו ביום
אחד׃ וכי תזבחו
זבח תודה ליהוה
לרצנכם תזבחו׃
ביום ההוא יאכל
לא תותירו ממנו
עד בקר אני יהוה׃
ושמרתם מצותי

ועשיתם אתם
אני יהוה׃ ולא
תחללו את שם
קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם׃
המוציא אתכם
מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים
אני יהוה׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם
מועדי יהוה אשר
תקראו אתם
מקראי קדש
אלה הם מועדי׃
ששת ימים תע
תעשה מלאכה

ולא ח ראש פסוק וסימנ בסיפ ולא יזבחו עוד ולא תקיא הארץ ולא תשבעו בשמי ולא
ויחלו בחוקת ולא יחללו את ולא יחלל זרעו ולא תחללו את בתריה ולא תונו איש את עמיתו
מבית ישראל ל וסימנהון אשר ישחט אשר יאכל כל דם ואלהם תאמר אשר יקריב לכן דבר אתם וינזרו

לפלא ג וסימנהון ואיש כי יקריב
ועשיתם אשה וכי תעשה בן בקר
ואת בנו ב ושור או שה ועכזו אונוכי

וביום השביעי
שבת שבתון
מקרא קדש כל
מלאכה לא תעשו
שבת הוא ליהוה
בכל מושבתיכם

אלה מועדי יהוה
מקראי קדש
אשר תקראו
אתם במועדם
בחדש הראשון
בארבעה עשר
לחדש בין הערבים
פסח ליהוה
ובחמשה עשר
יום לחדש הזה
חג המצות ליהוה
שבעת ימים מצות
תאכלו ביום

הראשון מקרא
קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה
לא תעשו והקרבתם
אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי
מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא
תעשו
וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר
ראשית קצירכם
אל הכהן והניף
את העמר לפני

יהוה לרצנכם
ממחרת השבת
יניפנו הכהן ועשיתם
ביום הניפכם את
העמר כבש תמים
בן שנתו לעלה
ליהוה ומנחתו
שני עשרנים סלת
בלולה בשמן אשה
ליהוה ריח ניחח
ונסכה יין רביעת
ההין ולחם וקלי
וכרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה
עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרתיכם
בכל משבתיכם
וספרתם
לכם ממחרת השבת

ביום הביאכם אתי
את עמיר התנופה
שבע שבתות
תמימת תהיינה
עד ממחרת השבת
חמשים יום
מנחה חדשה ליהוה
ממושבתיכם תביאו
לחם תנופה
שתים שני עשרנים
סלת תהיינה חמץ
תאפינה בכורים
ליהוה וקרבתם
על לחם שבעת
בני שנה תמימם
בקר אחד ואילם
שנים יהיו עלה
ליהוה ומנחתם

ונסכיהם אשה
ריח ניחח ליהוה
ועשיתם שעיר
עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני
שנה לזבח שלמים
והניף הכהן אתם
על לחם הבכרים
תנופה לפני יהוה
על שני כבשים
קדש יהיו ליהוה
לכהן יהיו כאתנן
בעצם היום הזה
מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל
מושבתיכם לדרתיכם

וכבן צרכם את
קציר ארצכם

לא תכלה פאת
שדך בקצרך
ולקט קצירך לא
תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אל
משה לאמר
אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי
באחד לחדש
יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה מקרא
קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה
ליהוה

וידבר יהוה אל
משה לאמר

כל הנפש ג׳ וסימנהון הבאה ליעקב
לבית יעקב כי כל הנפש יחד וכל הנפש
אשר תעשה ס

לחדש בערב ד׳ וסימנהון יום האחד
ועשרים כ בו בתשעה ויהנו דבגלגל ס

מקרב עמה ג׳ וסימנהון אשר
יאכל כל חלב והאבדתי והנפש אשר
תעשה ס

בעשור לחדש
השביעי הזה יום
הכפרים הוא מקרא
קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה
ליהוה וכל מלאכה
לא תעשו בעצם
היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר
עליכם לפני יהוה
אלהיכם כי כל
הנפש אשר לא
תענה בעצם היום
הזה ונכרתה מע
מעמיה וכל הנפש
אשר תעשה כל
מלאכה בעצם
היום הזה והאבדתי
את הנפש ההוא

מקרב עמה כל
מלאכה לא תעשו
חקת עולם לדרתיכם
בכל משבתיכם
שבת שבתון הוא
לכם ועניתם את
נפשתיכם בתשעה
לחדש בערב פ
מערב עד ערב
תשבתו שבתכם

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
לאמר בחמשה
עשר יום לחדש
השביעי הזה חג
הסכות שבעת
ימים ליהוה ביום
הראשון מקרא

קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו
שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום
השמיני מקרא
קדש יהיה לכם
והקרבתם אשה
ליהוה עצרת הוא
כל מלאכת עבדה
לא תעשו אלה
מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי
קדש להקריב ע
אשה ליהוה עלה
ומנחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו
מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם
ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם

וישבו כ׳ וסימנהון לגור בארץ באנו הושב את אביך לא ישבו בארצך בסכות תשבו נשיכם וטפכם כי ישבו אחים נשיכם ויהושע בסעפתיו קננו
בנו רבעים ישבו לך והבירו לכו ישבו עוים כי ימים רבים לא ישבו בארץ יהוה עוד ישבו זקנים אם ישמרו בניך ישבו ישרים וישבו ערים כי ישבו
ישבו לארץ וימצאו כתיב ס מתנותיכם ד׳ וסימנהון מלבד שבתת יהוה ואתם בית ישראל ס מכל מתנתיכם ובשאת מתנתיכם ס ב׳ קדמ׳ מלא ס

מועדי ג׳ חסר וסימנהון ודברו משה
ועשיתם אשה ויעו משה אותם ס

ללחם ד׳ יחד וללחם לא נרעב וכי
ותרעב לאכלה והשלחתי כרדי ס

ולקחתם ד׳ בתו׳ וסימנהון גם אתה
אגודת אזוב ביום הראשון מפרי הארץ ס

אשר תתנו ליהוה
אך בחמשה עשר
יום לחדש השביעי
באספכם את
תבואת הארץ
תחגו את חג יהוה
שבעת ימים ביום
הראשון שבתון
וביום השמיני
שבתון ולקחתם
לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת
תמרים וענף עץ
עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם
שבעת ימים וחגתם
אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה
חקת עולם

לדרתיכם בחדש
השביעי תחגו אתו
בסכת תשבו שבעת
ימים כל האזרח
בישראל ישבו
בסכת למען ידעו
דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני
ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם
וידבר משה את
מעדי יהוה אל בני
ישראל

וידבר יהוה אל
משה לאמר צו
את בני ישראל
ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור
להעלת נר תמיד

מחוץ לפרכת העדת
באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב
עד בקר לפני יהוה
תמיד חקת עולם
לדרתיכם על
המנרה הטהרה
יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד

פתוח

ולקחת סלת
ואפית אתה שתים
עשרה חלות שני
עשרנים יהיה החלה
האחת ושמת
אותם שתים מערכות
שש המערכת
על השלחן הטהר
לפני יהוה ונתת
על המערכת לבנה
זכה והיתה ללחם

ידעו י״ב וסימנהון ידעו דרתיכם קומי נא והשתנית ינערי פסל למען ידעו ממזרח ולא ילמדו
עוד ואטמא אותם באו ימי הפקדה כל תפלה כל תחנה תשמע שותא יהוה דוד יאהרון ויאמרו עריבו ס
הטהר ה׳ חסר וסימנהון להבדיל בין הטמא להורת ביום הטמא ובין העוף הטמא על השלחן
והזה הטהר ס

הנרות ב׳ מלי בתורה וסימנהון על
המנרה הטהרה יאירו שבעת הנרות
וכל נביאיא וכתיביא דכותהון בר מן חד
הכי והפות והנרת ס

קנה ג׳ ב׳ כתב ה׳ וחד כתב ו׳ וסימ׳ או קנה מיד כי קנו אקנה ואבירו מעט כתב ו׳

היובל ג׳ מלי וסימנהון בשנת היובל בתר והיה ממשך בקרן וזמן וקדשתם ויעד ושנא דכוותהון

ברכתי ג׳ וסימנהון והנה עתה לקח קח נא את וצויתי את וחד וברכתי על באמאך

אל משפחתו ת
תשבו יובל הוא
שנת החמשים
שנה תהיה לכם
לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיחיה
ולא תבצרו את
נזריה כי יובל הוא
קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו
את תבואתה
בשנת היובל הזאת
תשבו איש אל
אחזתו
וכי תמכרו
ממכר לעמיתך
או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את
אחיו במספר
שנים אחר היובל

תקנה מאת עמיתך
במספר שני
תבואת ימכר לך
לפי רב השנים ת
תרבה מקנתו ולפי
מעט השנים ת
תמעיט מקנתו
כי מספר תבואת
הוא מכר לך ולא
תונו איש את
עמיתו ויראת
מאלהיך כי אני
יהוה אלהיכם
ועשיתם את חקתי
ואת משפטי
תשמרו ועשיתם
אתם וישבתם
על הארץ לבטח
ונתנה הארץ
פריה ואכלתם

לשבע וישבתם
לבטח עליה וכי
תאמרו מה נאכל
בשנה השביעת
הן לא נזרע ולא
נאסף את תבואתנו
וצויתי את ברכתי
לכם בשנה הששית
ועשת את התבואה
לשלש השנים
וזרעתם את השנה
השמינת ואכלתם
מן התבואה ישן
עד השנה התשיעת עד
בוא תבואתה
תאכלו ישן והארץ
לא תמכר לצמתת
כי לי הארץ כי
גרים ותושבים

החמשים ה׳ וסימנהון וקדשתם את ושל אהרין ואיש יצאה ויקח משה ממחצית והמחצית בני
ויענה אליהו ויעל ויבא ושל אהרין ס תבואת ו׳ וסימנהון והיה בתבואת כי מספר תבואת במספר
שני התבואת והמגדל תבואת שמש ושאל המלך דמילים ורב תבואות ברב תבואות ב׳ בתרי מלי ס
נזריה ג׳ חסי בליש׳ וסימנהון ולא תבצרו ואקים מבניכם ותשקו את הנזירים וזכו נזיריה מלי ס
מלי בתר וסימנ׳ בוא בודך יהוה עד בוא ארניו עד בוא יוסף עד בוא תבואתה ס

ובכל ארץ ה׳ וסימנהון ותחלינה שבע
שני ארץ מיצרים תשחת אחזתכם ואת
כל ערי המסכנות דמלך ואהביעלה דדברי ס

אתם עמדי ׃ ובכל
ארץ אחזתכם
גאלה תתנו לארץ ׃
כי ימוך
אחיך ומכר מאחזתו
ובא גאלו הקרב
אליו וגאל את
ממכר אחיו ׃ ואיש
כי לא יהיה לו
גאל והשיגה ידו
ומצא כדי גאלתו ׃
וחשב את שני
ממכרו והשיב
את העדף לאיש
אשר מכר לו ושב
לאחזתו ׃ ואם לא
מצאה ידו די
השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה
אתו עד שנת

היבל ויצא ביבל
ושב לאחזתו ׃
ואיש כי ימכר
בית מושב עיר
חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו
ימים תהיה גאלתו ׃
ואם לא יגאל עד
מלאת לו שנה
תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר
לא חמה לצמיתת
לקנה אתו לדרתיו
לא יצא ביבל ׃
ובתי החצרים
אשר אין להם
חמה סביב על
שדה הארץ יחשב
גאלה תהיה לו
וביבל יצא ׃ וערי

הלוים בתי ערי
אחזתם גאלת
עולם תהיה ללוים ׃
ואשר יגאל מן
הלוים ויצא ממכר
בית ועיר אחזתו
ביבל כי בתי ערי
הלוים הוא אחזתם
בתוך בני ישראל ׃
ושדה מגרש
עריהם לא ימכר
כי אחזת עולם
הוא להם ׃
וכי ימוך אחיך
ומטה ידו עמך
והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך ׃
אל תקח מאתו
נשך ותרבית
ויראת מאלהיך

וחי אחיך עמך׃
את כספך לא תתן
לו בנשך ובמרבית
לא תתן אכלך׃
אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי
אתכם מארץ
מצרים לתת לכם
את ארץ כנען
להיות לכם לאלהים׃
וכי ימוך
אחיך עמך ונמכר
לך לא תעבד בו
עבדת עבד׃ כשכיר
כתושב יהיה עמך
עד שנת היבל
יעבד עמך׃ ויצא
מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל מש׳
משפחתו ואל אחזת

אבתיו ישוב׃ כי
עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו
ממכרת עבד׃ לא
תרדה בו בפרך׃
ויראת מאלהיך׃
ועבדך ואמתך
אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם
מהם תקנו עבד
ואמה׃ וגם מבני
התושבים הגרים
עמכם מהם תקנו
וממשפחתם אשר
עמכם אשר הו׳
הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה׃
והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם

לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובא׳
ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך׃
וכי תשיג
יד גר ותושב עמך
ומך אחיך עמו׃
ונמכר לגר תושב
עמך או לעקר׃
משפחת גר׃ אחרי
נמכר גאלה תהיה
לו אחד מאחיו
יגאלנו׃ או דדו או
בן דדו יגאלנו או
משאר בשרו מ׳
ממשפחתו יגאלנו׃
או השיגה ידו ונגאל׃
וחשב עם קנהו
משנת המכרו לו

עד שנת היבל והיה
כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר
יהיה עמו אם עוד
רבות בשנים לפיהן
ישיב גאלתו מכסף
מקנתו ואם מעט
נשאר בשנים עד
שנת היבל וחשב
לו כפי שניו ישיב
את גאלתו כשכיר
שנה בשנה יהיה
עמו לא ירדנו
בפרך לעיניך ואם
לא יגאל באלה
ויצא בשנת היבל
הוא ובניו עמו׃
כי לי בני ישראל
עבדים עבדי הם
אשר הוצאתי

אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃
לא תעשו לכם
אלילם ופסל ומצבה
לא תקימו לכם
ואבן משכית לא
תתנו בארצכם
להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם׃
את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו
אני יהוה׃
אם בחקתי תלכו
ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אתם׃
ונתתי גשמיכם
בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ השדה
יתן פריו׃ והשיג
לכם דיש את בציר

ובציר ישיג את
זרע ואכלתם
לחמכם לשבע
וישבתם לבטח
בארצכם׃ ונתתי
שלום בארץ
ושכבתם ואין
מחריד והשבתי
חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר
בארצכם׃ ורדפתם
את איביכם ונפלו
לפניכם לחרב׃ ורדפו
מכם חמשה מאה
ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו
איביכם לפניכם
לחרב׃ ופניתי אליכם
והפריתי אתכם
והרביתי אתכם

מטות עלכם ל׳ חס רחוק מוטות עץ
שברות כתב ושארה מטות כתב ׃

ונסתם ג׳ וסימנהון ואין רדף
אתכם ונסתם גי הרי ב׳ בוס ׃

לריק ג׳ וסימנהון חסר לריק לא
יגעו לריק וזרעתם לריק ׃

והקימתי את בריתי
אתכם ואכלתם
ישן נושן וישן
מפני חדש תוציאו
ונתתי משכני
בתוככם ולא תגעל
נפשי אתכם
והתהלכתי בתוככם
והייתי לכם
לאלהים ואתם
תהיו לי לעם אני
יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים
מהית להם עבדים
ואשבר מטת
עלכם ואולך
אתכם קוממיות
ואם לא
תשמעו לי ולא

תעשו את כל
המצות האלה ואם
בחקתי תמאסו
ואם את משפטי
תגעל נפשכם
לבלתי עשות את
כל מצותי להפרכם
את בריתי אף אני
אעשה זאת לכם
והפקדתי עליכם
בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבת
נפש וזרעתם לריק
זרעכם ואכלהו
איביכם ונתתי פני
בכם ונגפתם לפני
איביכם ורדו בכם
שנאיכם ונסתם
ואין רדף אתכם

ואם עד אלה לא
תשמעו לי ויספתי
ליסרה אתכם
שבע על חטאתיכם
ושברתי את גאון
עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל
ואת ארצכם כנחשה
ותם לריק כחכם
ולא תתן ארצכם
את יבולה ועץ
הארץ לא יתן פריו
ואם תלכו עמי
קרי ולא תאבו
לשמע לי ויספתי
עליכם מכה שבע
כחטאתיכם
והשלחתי בכם את
חית השדה ושכלה
אתכם והכריתה

והקימתי ו׳ כתב כו וסימנהון ופניתי אליכם והקימתי לי כהן נאמן ברוך אתה ליהוה דשמואל
והקימתי אני את בריתי תנינה דיחזקאל והניתי כדור עליך ׃ וג׳ והקימותי מלא וסימנהון
וזכרתי אני קדמיה דיחזקאל והקימותי את זרעך דדברי הימים את כסא מלכותך ׃ ושארה הקמתי כתב ׃

משכני ג׳ וסימנהון ונתתי משכני
והיה משכני עליהם ונתתי את משכני ׃
ורדו ב׳ וסימנהון שנאיכם בנגשיהם ׃

את בהמתכם
והמעיטה אתכם
ונשמו דרכיכם
ואם באלה לא
תוסרו לי והלכתם
עמי קרי והלכתי
אף אני עמכם
בקרי והכיתי אתכם
גם אני שבע על
חטאתיכם והבאתי
עליכם חרב נקמת
נקם ברית ונאספתם
אל עריכם ושלחתי
דבר בתוככם ונתתם
ביד אויב בשברי
לכם מטה לחם
ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור
אחד והשיבו
לחמכם במשקל

ואכלתם ולא
תשבעו
ואם בזאת
לא תשמעו לי
והלכתם עמי בקרי
והלכתי עמכם
בחמת קרי ויסרתי
אתכם אף אני
שבע על חטאתיכם
ואכלתם בשר
בניכם ובשר בנתיכם
תאכלו והשמדתי
את במתיכם והכרתי
את חמניכם ונתתי
את פגריכם על
פגרי גלוליכם וגעלה
נפשי אתכם ונתתי
את עריכם חרבה
והשמותי את
מקדשיכם ולא

אריח בריח ניחחכם
והשמתי אני את
הארץ ושממו
עליה איביכם
הישבים בה ואתכם
אזרה בגוים והריקתי
אחריכם חרב
והיתה ארצכם
שממה ועריכם
יהיו חרבה אז
תרצה הארץ את
שבתתיה כל ימי
השמה ואתם בארץ
איביכם אז תשבת
הארץ והרצת את
שבתתיה כל ימי
השמה תשבת את
אשר לא שבתה
בשבתתיכם
בשבתכם עליה

והנשארים בכם
והבאתי מרך
בלבבם בארצת
איביהם ורדף
אתם קול עלה
נדף ונסו מנסת
חרב ונפלו ואין
רדף וכשלו איש
באחיו כמפני
חרב ורדף אין
ולא תהיה לכם
תקומה לפני
איביכם ואבדתם
בגוים ואכלה
אתכם ארץ
איביכם והנשארים
בכם ימקו בעונם
בארצת איביכם
ואף בעונת אבתם
אתם ימקו והתודו

את עונם ואת עון
אבתם במעלם
אשר מעלו בי ואף
אשר הלכו עמי
בקרי אף אני
אלך עמם בקרי
והבאתי אתם בארץ
איביהם או אז
יכנע לבבם הערל
ואז ירצו את עונם
וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את
בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם
אזכר והארץ
אזכר והארץ תעזב
מהם ותרץ את
שבתתיה בהשמה
מהם והם ירצו את
עונם יען וביען

במשפטי מאסו
ואת חקתי געלה
נפשם ואף גם זאת
בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים
ולא געלתים
לכלתם להפר בריתי
אתם כי אני יהוה
אלהיהם וזכרתי
להם ברית ראשנים
אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים
לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני
יהוה אלה החקים
והמשפטים והתורת
אשר נתן יהוה
בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש
כי יפלא נדר בערכך
נפשת ליהוה והיה
ערכך זכר מבן
עשרים שנה ועד
בן ששים שנה
והיה ערכך חמשים
שקל בשקל
הקדש יאם נקבה
הוא והיה ערכך
של שלשים
ואם מבן חמש
שנים ועד בן
עשרים שנה והיה
ערכך זכר עשרים
שקלים ולנקבה
עשרת שקלים

ואם מבן חדש ועד
בן חמש שנים והיה
ערכך זכר חמשה
שקלים בסף ושש
ולנקבה ערכך
של שלשת שקלים
בקרי ואם מבן ששים
שנה ומעלה אם
זכר והיה ערכך
חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים
ואם מך הוא מערכך
והעמידו לפני
חסהן וחערין את
חסהן על אשר
תשיגיד חערך
וערכו חסהן
ואם מהמת
אשר יקריבו ממנו

קרבן ליהוה מכל
אשר יתן מהם
לקדשו לא ימיר
ולא יחליף טוב
ברע או רע בטוב
ואם המר ימיר בהמה
בבהמה והיה הוא
והתמורתו יהיו קדש
לא יגאל
וכל בהמה טמאה אשר לא
יקרבו ממנו קרבן
ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני
הכהן והעריך אתו
הכהן בין טוב בין רע
כערכך הכהן
כן יהיה יאם גאל
יגאלנו ויסף חמשתך
על ערכך

ג חסר בליש וסימנהון ויקדישו את קדש בגליל ואיש כי יקדיש את ביתו והקדיש לירב הרגה ס וכל מקדשים דכותהון ס

הנותרת ג וסימנהון ויעקב רעה על פי השנים ס ועל כל עדרי יהודה הנותרות בתרייה מלא ס

266

ואיש כי יקדיש
את ביתו קדש
ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין
רע כאשר יעריך
אתו הכהן כן יקום
ואם המקדיש
יגאל את ביתו ויסף
חמישית כסף
ערכך עליו והיה
לו ואם משדה
אחזתו יקדיש
איש ליהוה והיה
ערכך לפי זרעו
זרע חמר שערים
בחמשים שקל
כסף אם משנת
היבל יקדיש
שדהו כערכך יקום
ואם אחר היבל

יקדיש שדהו וח
וחשב לו הכהן את
הכסף על פי השנים
הנותרת עד שנת
היבל ונגרע
מערכך ואם גאל
יגאל את השדה
המקדיש אתו
ויסף חמשית כסף
ערכך עליו וקם
לו ואם לא יגאל
את השדה ואם
מכר את השדה
לאיש אחר לא
יגאל עוד והיה
השדה בצאתו
ביבל קדש ליהוה
כשדה החרם
לכהן תהיה אחזתו
ואם את שדה

מקנתו אשר לא
משדה אחזתו
יקדיש ליהוה
וחשב לו הכהן את
מכסת הערכך
עד שנת היבל
ונתן את הערכך
ביום ההוא קדש
ליהוה בשנת
היובל ישוב השדה
לאשר קנהו מאתו
לאשר לו אחזת
הארץ וכל ערכך
יהיה בשקל הקדש
עשרים גרה יהיה
השקל אך בכור
אשר יבכר ליהוה
בבהמה לא יקדיש
איש אתו אם
שור אם שה ליהוה

כל ראש פסוק דבראשית ודניקים אם בר מן ו׳ ואם וסימנ׳ ואם לא תשמעו ואם לא תאבה ואם אונך משלח ואם אמר יאמר ואם לבנו ייעדנה ואם שלש אלה
ואם אסון יהיה ואם שן עבדו ואם שור נגח ואם גנוב יגנב ס וכל שאר אורייתא דכותהון ואם בר מן י״ח אם וסימנהון אם את הדבר אם עלה קרבנו אם כבש הוא
אם הכהן המשיח אם על תודה אם בחקתי אם עוד רבות אם משנת היובל אם חפץ בנו אם כמות אם אתה תבאו אם יתן לי בלק אם יראו האנשים אם יראה איש
אם לא תשמר אם יהיה נדחך אם שנותי ס וכל יהושע ושפטים ואם ס וכל משלי ואקהר הילוף אם ס וכל מלכים וישעיה ויחזקאל ותלים וקהלת דכות׳ אם בר מן
ה׳ ואם תלך בדרכי ואם תמאנו ואם נפלו ואם בא לראות ואם יתקפו ס וכל שמואל וירמיהו דכות׳ ואם בר מן י״ז אם יחטא איש אם כה יאמרו אם יוכל להלחם
אם תיראו את יהוה אם כה יאמר טוב אם פקוד יפקדני אם עונינו אם ימושו אם יסתר אם יצאתי תשוב ישראל אם טוב ואם רע אם בינים ס

לרע ד׳ וסימנהון לא יבקר הוי האמרים לרע רגליהם וישעיהו כי רגליהם דמשלי ס׳ וג׳ חילופהון לרע וסימ׳ עליו כל מחשבתם משלי רשעים אחרית רשעים ס׳

יחרם ג׳ ב׳ פתח וחד קמץ וסימ׳ כל חרם אשר כל רכושו יבט לאלהים ס׳

פסוקות הספר
והבאה
בקרבו
ולא תתמכר
והכירו
יפל
והבירו
והידוע
והנה ס׳

הוא ואם בבהמה
הטמאה ופדה
בערכך ויסף
חמשתו עליו ואם
לא יגאל ונמכר
בערכך אך כל
חרם אשר יחרם
איש ליהוה מכל
אשר לו מאדם
ובהמה ומשדה
אחזתו לא ימכר
ולא יגאל כל חרם
קדש קדשים
הוא ליהוה כל חרם
אשר יחרם מן
האדם לא יפדה
מות יומת וכל
מעשר הארץ
מזרע הארץ
מפרי העץ ליהוה

הוא קדש ליהוה
ואם גאל יגאל איש
ממעשרו חמשיתו
יסף עליו וכל
מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר
תחת השבט
העשירי יהיה
קדש ליהוה לא
יבקר בין טוב לרע
ולא ימירנו ואם
המר ימירנו והיה
הוא ותמורתו
יהיה קדש לא
יגאל אלה המצות
אשר צוה יהוה
את משה אל בני
ישראל בהר סיני

הפסוקים תתנט

החסרים כו

וידבר יהוה אל
משה במדבר סיני
באהל מועד באחד
לחדש השני
בשנה השנית
לצאתם מארץ
מצרים לאמר
שאו את ראש
כל עדת בני
ישראל למשפחתם
לבית אבתם
במספר שמות
כל זכר לגלגלתם
מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא
צבא בישראל
תפקדו אתם
לצבאתם אתה

וכל שאר קריה דכותהון אם בר מן י״א
ואם זלט בשבי ואם יחבאו משפחת מצרים
ואם תשובון אתם ואם ינגח ואם זרועכאל
ואם יכרתי ונבהלתי ואם אסוריכם ואם בינה
ואם לא איפא ואם לא ישמעו ס׳

וכל אוריתה וירמיהו אז דאית בפסוק אם אם בר מן ד׳ אם ואם במציע פסוק הלוא אם תיטיב הפיד נא
ועתה אם ישכם עד הגל ויאמר בילדכו ועתה השביע לכו כה וישבע המלך הנה פתחתיך ס׳
וכל קריה דכותהון אם ואם בר מן י״ח אם אם תושיעני שמשון ויען הכהן הארע ויען המלך את אתו
והתשבי מעיג ונוכחה כברכמש ונה דניאל אחפץ הבנהרים ישנו עורלת תחרישי יהוה אלהי אם לא
יבנה בגת תדבק לשוני ס׳ ח׳ פסוק ואם ואם בחקתי בבהמה יגאל נביאים להעלות יחבאו
בן יכבד תדרשהו ס׳ ס׳

ואהרן ואתכם
יהיו איש איש
למטה איש ראש
לבית אבתיו הוא
ואלה שמות
האנשים אשר
יעמדו אתכם
לראובן אליצור
בן שדיאור
לשמעון שלמיאל
בן צורישדי
ליהודה נחשון בן
עמינדב ליששכר
נתנאל בן צוער
לזבולן אליאב בן
חלן לבני יוסף
לאפרים אלישמע
בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור
לבנימן אבידן

בן גדעני לדן אחיעזר
בן עמישדי לאשר
פגעיאל בן עכרן
לגד אליסף בן
דעואל לנפתלי
אחירע בן עינן
אלה קריאי העדה
נשיאי מטות אבותם
ראשי אלפי ישראל
הם ויקח משה
ואהרן את האנשים
האלה אשר נקבו
בשמות ואת כל
העדה הקהילו
באחד לחדש השני
ויתילדו על משפ
משפחתם לבית
אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה לגלגלתם

כאשר צוה יהוה
את משה ויפקדם
במדבר סיני
ויהיו בני ראובן
בכר ישראל תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר
שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם
למטה ראובן ששה
וארבעים אלף
וחמש מאות

לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר
שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים

שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה שמעון
תשעה וחמשים
אלף ושלש מאות

לבני גד תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה גד חמשה
וארבעים אלף
ושש מאות וחמשים

לבני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר
שמות מבן עשרים

שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה יהודה
ארבעה ושבעים
אלף ושש מאות

לבני יששכר תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה יששכר
ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות

לבני זבולן תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה

ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם
למטה זבולן שבעה
וחמשים אלף
וארבע מאות

לבני יוסף לבני
אפרים תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה אפרים
ארבעים אלף
וחמש מאות

לבני מנשה תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר

אל משכן ל׳ / על משכן ל׳ · כל הקרב אל עמה / ואתה הפקד על עמה · ותאמר הנה / ראת פילגשו · אל פה ל׳ / על פה · עד יפלח עץ / התפל צפור · אל פחות ל׳ / על פחות · ואבוא אל / ואמר למלך · אל פקדות ל׳ / על פקדות · ויהי ביעת עביא / להחזיוני השביהו

שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה מנשה שנים
ושלשים אלף
ומאתים׃

לבני בנימן תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר
שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם
למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף
וארבע מאות׃

שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה דן שנים
וששים אלף
ושבע מאות׃

לבני אשר תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר
שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה אשר אחד
וארבעים אלף
וחמש מאות׃

בני נפתלי תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר

שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם
למטה נפתלי
שלשה וחמשים
אלף וארבע מאות׃

אלה הפקדים אשר
פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל
שנים עשר איש
איש אחד לבית
אבתיו היו׃
ויהיו כל פקודי בני
ישראל לבית אבתם
מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא
צבא בישראל׃
ויהיו כל הפקדים
שש מאות אלף

כל אורייתה מבן עשרים שנה ומעלה ס וכל בתיביא דכוותהון בר מן ב׳ מבן עשרים שנה ולמעלה כי בדברי דויד ואת התיחש הכהנים ס ואחד מבן שלש שנים ולמעלה מלבד התיחשם לזכרים ס ותרין למבן עשרים שנה ולא נשא דויד מספרם ויקבץ אמציהו חד למבן עשרים שנה ולמעלה ס
כל אורייתא יצא חסר בר מן ג׳ מל׳ השכם בבקר קדמיה הנה אנכי יוצא מעמך כחצות הלילה אני יוצא בתוך ס כל סיפרא אל כל ואל כל בר מן
ו׳ על כל ועל כל וסימנהון ואתה הפקד את הלוים ב׳ בו זבח ועשה וכפר הכהן על כל האיש אחד יחטא ולקח אזוב ס

אל ציון ל על ציון ל · לכן כה אמר ואני נסכתי · אל צפון ל על צפון ל · הולך אל ויט ידו · אל קיצות על קיצות · ל ותת שתי ויתנו · אל שפך על שפך ל · והוציא את ב בפסוק · אל תורת על תורת ל · ל ושאר העם וזאת תורת הנזיר

ושלשת אלפים
וחמש מאות וש
וחמשים והלוים
למטה אבתם לא
התפקדו בתוכם
וידבר יהוה אל
משה לאמר אך
את מטה לוי לא
תפקד ואת ראשם
לא תשא בתוך
בני ישראל ואתה
הפקד את הלוים
על משכן העדת
ועל כל כליו ועל
כל אשר לו המה
ישאו את המשכן
ואת כל כליו והם
ישרתהו וסביב
למשכן יחנו ובנסע

המשכן יורידו
אתו הלוים ובחנת
המשכן יקימו
אתו הלוים והזר
הקרב יומת וחנו
בני ישראל איש
על מחנהו ואיש
על דגלו לצבאתם
והלוים יחנו סביב
למשכן העדת
ולא יהיה קצף
על עדת בני ישראל
ושמרו הלוים את
משמרת משכן
העדות ויעשו
בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה
את משה כן עשו

וידבר יהוה אל

משה ואל אהרן
לאמר איש על
דגלו באתת לבית
אבתם יחנו בני
ישראל מנגד סביב
לאהל מועד יחנו
והחנים קדמה מזרחה
דגל מחנה יהודה
לצבאתם ונשיא
לבני יהודה נחשון
בן עמינדב וצבאו
ופקדיהם ארבעה
ושבעים אלף ושש
מאות והחנים עליו
מטה יששכר
ונשיא לבני יששכר
נתנאל בן צוער
וצבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות

ראשם יו̇ד וסימנהון אך את מטה לוי ויקרע יהושע שמלתיו ויבנע מדין ופדויי יהוה יש ואבירו
בשו אבירים בשו והכלמו ויהי קול מעל וממעל לרקיע פארי פשתי ואני הייתי חרפה ישבו לארץ
ובינינ דפסוק ויניעו ראשם שמע אלהינו כי היינו

יורידו ב חד חסר וחד מלא וסימנ
ובנסע המשכן עברי ירדן מן הלבנון
וסביב ב וסימנ למשכן אל ירדן

מטה זבולן ונשיא
לבני זבולן אליאב
בן חלן וצבאו
ופקדיו שבעה
וחמשים אלף
וארבע מאות כל
הפקדים למחנה
יהודה מאת אלף
ושמנים אלף וששת
אלפים וארבע
מאות לצבאתם
ראשנה יסעו
דגל מחנה
ראובן תימנה
לצבאתם ונשיא
לבני ראובן אליצור
בן שדיאור וצבאו
ופקדיו ששה
וארבעים אלף
וחמש מאות והחונם

עליו מטה שמעון
ונשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צורישדי
וצבאו ופקדיהם
תשעה וחמשים
אלף ושלש מאות
ומטה גד ונשיא
לבני גד אליסף בן
רעואל וצבאו
ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף ושש
מאות וחמשים
כל הפקדים למחנה
ראובן מאת אלף
ואחד וחמשים
אלף וארבע מאות
וחמשים לצבאתם
ושנים יסעו
ונסע אהל
מועד מחנה הלוים

בתוך המחנת כאשר
יחנו כן יסעו איש
על ידו לדגליהם
דגל מחנה
אפרים לצבאתם
ימה ונשיא לבני
אפרים אלישמע
בן עמיהוד וצבאו
ופקדיהם ארבעים
אלף וחמש מאות
ועליו מטה מנשה
ונשיא לבני מנשה
גמליאל בן פדהצור
וצבאו ופקדיהם
שנים ושלשים
אלף ומאתים ומטה
בנימן ונשיא לבני
בנימן אבידן בן גדעני
וצבאו ופקדיהם
חמשה ושלשים

[illegible]

אלף וארבע מאות
כל הפקדים
למחנה אפרים
מאת אלף ושמנת
אלפים ומאה
לצבאתם ושלשים
יסעו   דגל
מחנה דן צפנה
לצבאתם ונשיא
לבני דן אחיעזר
בן עמישדי וצבאו
ופקדיהם שנים
וששים אלף ושבע
מאות והחנים עליו
מטה אשר ונשיא
לבני אשר פגעיאל
בן עכרן וצבאו
ופקדיהם אחד
וארבעים אלף
וחמש מאות ומטה

נפתלי ונשיא לבני
נפתלי אחירע
בן עינן וצבאו
ופקדיהם שלשה
וחמשים אלף וא
וארבע מאות כל
הפקדים למחנה
דן מאת אלף וש
ושבעה וחמשים
אלף ושש מאות
לאחרנה יסעו ס
לדגליהם
אלה פקודי בני
ישראל לבית אבתם
כל פקודי המחנת
לצבאתם שש
מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות
וחמשים והלוים
לא התפקדו בתוך

בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה
ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
את משה כן חנו
לדגליהם וכן נסעו
איש למשפחתיו
על בית אבתיו
ואלה תולדת
אהרן ומשה ביום
דבר יהוה את משה
בהר סיני ואלה
שמות בני אהרן
הבכר נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר
אלה שמות בני
אהרן הכהנים
המשחים אשר
מלא ידם לכהן
וימת נדב ואביהוא

[illegible]

לפני יהוה בהקרבם
אש זרה לפני יהוה
במדבר סיני ובנים
לא היו להם ויכהן
אלעזר ואיתמר
על פני אהרן אביהם׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר הקרב
את מטה לוי
והעמדת אתו
לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו ושמרו
את משמרתו
ואת משמרת כל
העדה לפני אהל
מועד לעבד את
עבדת המשכן
ושמרו את כל כלי
אהל מועד ואת

משמרת בני
ישראל לעבד את
עבדת המשכן
ונתתה את הלוים
לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה
לו מאת בני
ישראל ואת אהרן
ואת בניו תפקד
ושמרו את כהנתם
והזר הקרב יומת׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר ואני
הנה לקחתי את
הלוים מתוך בני
ישראל תחת כל
בכור פטר רחם
מבני ישראל והיו
לי הלוים כי לי כל

בכור ביום הכתי
כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי
לי כל בכור בישראל
מאדם עד בהמה
לי יהיו אני יהוה׃

וידבר יהוה אל
משה במדבר
סיני לאמר פקד
את בני לוי לבית
אבתם למשפחתם
כל זכר מבן חדש
ומעלה תפקדם
ויפקד אתם משה
על פי יהוה כאשר
צוה ויהיו אלה
בני לוי בשמתם
גרשון וקהת ומררי
ואלה שמות

וידבר יהוה אל משה ד̇ דחס̇ לאמר וסימנהון לך רד̇ לך עלה מזה אחרי מות שני בהר סיני
במדבר סיני דראש סיפ̇ בהר סיני ופקד את בני לוי סיני דפסח בערבות בערבות בע̇צ̇ם היום הזה ס
הקרב ד̇ וסימנהון אליך את אהרן וזאת תורת המנחה את מטה לוי וגב̇ את אחיך מטה ס ואח̇ והקרב ס

ואת משמרת ד̇ ושמרו את משמרתו
ושמרו את כל כלי ושמרתם את משמרת
הקדש ושמרו את משמרת אהל מועד ס

וחטים ל והחטים · וחכמים ל והחכמים · והלא ל והלא · ומשחית ל והמשחית · ומשלח ל והמשלח · ושטן ל והשטן · ועירים ל והעירים · ופרה ל והפרה · ויגעת ל והיגעת · וקדש ל והקדש

בני גרשון לש
למשפחתם לבני
ושמעי ובני קהת
למשפחתם עמרם
ויצהר חברון ועזיאל
ובני מררי למש
למשפחתם מחלי
ומושי אלה הם
משפחת הלוי ש
לבית אבתם ידיה
לגרשון משפחת
הלבני ומשפחת
השמעי אלה הם
משפחת הגרשני
פקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש
ומעלה פקדיהם
שבעת אלפים
וחמש מאות ש
משפחת הגרשני

אחרי המשכן יחנו
ימה ונשיא בית
אב לגרשני אליסף
בן לאל ומשפחת
בני גרשון באהל
מועד המשכן ו
והאהל מכסהו
ומסך פתח אהל
מועד וקלעי החצר
ואת מסך פתח
החצר אשר על
המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריו
לכל עבדתו
ולקהת משפחת
העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת
החברני ומשפחת
העזיאלי אלה
הם משפחת הקהתי

במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה
שמנת אלפים ו
ושש מאות שמרי
משמרת הקדש
משפחת בני קהת
יחנו על ירך המשכן
תימנה ונשיא בית
אב למשפחת
הקהתי אליצפן
בן עזיאל ומשמרתם
הארן והשלחן
והמנרה והמזבחת
וכלי הקדש אשר
ישרתו בהם וש
והמסך אשר ש
ישרתו בהם והמסך
וכל עבדתו ונשיא
נשיאי הלוי אלעזר
בן אהרן הכהן

לאל יא וסימנהון הנראה אליך הענה אתי אליסף בן לאל אקרא לאלהים עליון הפניך
תשאון ויאמרו לאל האמרים לאל כי לחשתי לאל הן אני כפיך לאל לכן אנשי לבב וירב אמריו לאל
נתנים ה וסימנ ותתתה את הלוים ב בפסוק כי נתנים נתנים המה ואתנה את הלוים בניך ובנתיך
לכם מתנה ואחיהם הלוים ונתתה נתונם נתונם כתב ואחיהם נתונים של ושארה נתנים כתב

נשיאי וסימנהון בית אב לגרשני
ונשיא נשיאי הלוי למשפחת הקהתי
למשפחת מררי

פקדת שמרי ש
משמרת הקדש
למררי משפחת
המחלי ומשפחת
המושי אלה הם
משפחת מררי
ופקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש
ומעלה ששת
אלפים ומאתים
ונשיא בית אב
למשפחת מררי
צוריאל בן אביחיל
על ירך המשכן
יחנו צפנה ופקדת
משמרת בני
מררי קרשי
המשכן ובריחיו
ועמדיו ואדניו
וכל כליו וכל עבדתו

ועמדי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם והחנים
לפני המשכן קדמה
לפני אהל מועד
מזרחה משה ואהרן
ובניו שמרים
משמרת המקדש
למשמרת בני
ישראל והזר הקרב
יומת כל פקודי
הלוים אשר פקד
משה ואהרן על
פי יהוה למשפחתם
כל זכר מבן חדש
ומעלה שנים
ועשרים אלף
ויאמר יהוה
אל משה פקד
כל בכר זכר לבני

ישראל מבן חדש
ומעלה ושא את
מספר שמתם
ולקחת את הלוים
לי אני יהוה תחת
כל בכר בבני
ישראל ואת בהמת
הלוים תחת כל
בכור בבהמת בני
ישראל ויפקד
משה כאשר צוה
יהוה אתו את
כל בכור בבני
ישראל ויהי כל
בכור זכר במספר
שמת מבן חדש
ומעלה לפקדיהם
שנים ועשרים
אלף שלשה ושבעים
ומאתים

וידבר יהוה אל
משה לאמר קח
את הלוים תחת כל
בכור בבני ישראל
ואת בהמת הלוים
תחת בהמתם והיו
לי הלוים אני יהוה
ואת פדויי השלשה
והשבעים והמאתים
העדפים על הלוים
מבכור בני ישראל
ולקחת חמשת
חמשת שקלים
לגלגלת בשקל
הקדש תקח עש
עשרים גרה השקל
ונתתה הכסף לאהרן
ולבניו פדויי העדפים
בהם ויקח משה
את כסף הפדיום

מאת העדפים על
פדויי הלוים מאת
בכור בני ישראל
לקח את הכסף
חמשה וששים
ושלש מאות ואלף
בשקל הקדש ויתן
משה את כסף
הפדים לאהרן ולבניו
על פי יהוה כאשר
צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן
לאמר נשא את
ראש בני קהת
מתוך בני לוי
למשפחתם לבית
אבתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד

בן חמשים שנה
כל בא לצבא
לעשות מלאכה
באהל מועד זאת
עבדת בני קהת
באהל מועד קדש
הקדשים ובא אהרן
ובניו בנסע המחנה
והורדו את פרכת
המסך וכסו בה את
ארן העדת ונתנו
עליו כסוי עור תחש
ופרשו בגד כליל
תכלת מלמעלה
ושמו בדיו ועל
שלחן הפנים יפרשו
בגד תכלת ונתנו
עליו את הקערת
ואת הכפת ואת
המנקית ואת

קשות הנסך ולחם
התמיד עליו יהיה
ופרשו עליהם
בגד תולעת שני
וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו
את בדיו ולקחו
בגד תכלת וכסו
את מנרת המאור
ואת נרתיה ואת
מלקחיה ואת
מחתתיה ואת כל
כלי שמנה אשר
ישרתו לה בהם
ונתנו אתה ואת
כל כליה אל
מכסה עור תחש
ונתנו על המוט
ועל מזבח הזהב
יפרשו בגד תכלת

וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו
את בדיו ולקחו
את כל כלי השרת
אשר ישרתו בם
בקדש ונתנו אל
בגד תכלת וכסו
אותם במכסה עור
תחש ונתנו על
המוט ודשנו את
המזבח ופרשו
עליו בגד ארגמן
ונתנו עליו את כל
כליו אשר ישרתו
עליו בהם את
המחתת את
המזלגת ואת היעים
ואת המזרקת את כל
כלי המזבח ופרשו
עליו כסוי עור

תחש ושמו בדיו
וכלה אהרן ובניו
לכסת את הקדש
ואת כל כלי הקדש
בנסע המחנה וא
ואחרי כן יבאו בני
קהת לשאת ולא
יגעו אל הקדש
ומתו אלה משא
בני קהת באהל
מועד ופקדת
אלעזר בן אהרן
הכהן שמן המאור
וקטרת הסמים
ומנחת התמיד
ושמן המשחה
פקדת כל המשכן
וכל אשר בו בקדש
ובכליו
וידבר יהוה אל

משה ואל אהרן
לאמר אל תכריתו
את שבט משפחת
הקהתי מתוך
הלוים וזאת עשו
להם וחיו ולא
ימתו בגשתם
את קדש הקדשים
אהרן ובניו יבאו
ושמו אותם
איש איש על
עבדתו ואל משאו
ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש
ומתו

פרשׁ

וידבר יהוה אל
משה לאמר
נשא את ראש
בני גרשון גם
הם לבית אבתם

למשפחתם מבן
שלשים שנה ו
ומעלה עד בן
חמשים שנה תפקד
אותם כל הבא
לצבא צבא לעבד
עבדה באהל
מועד זאת עבדת
משפחת הגרשני
לעבד ולמשא
ונשאו את יריעת
המשכן ואת אהל
מועד מכסהו ו
ומכסה התחש
אשר עליו מ
מלמעלה ואת
מסך פתח אהל
מועד ואת קלעי
החצר ואת מסך
פתח שער החצר

אשר על המשכן
ועל המזבח סביב
ואת מיתריהם ו
ואת כל כלי עבדתם
ואת כל אשר
יעשה להם ועבדו
על פי אהרן ובניו
תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל
משאם ולכל
עבדתם ופקדתם
עלהם במשמרת
את כל משאם
זאת עבדת מ
משפחת בני
הגרשני באהל
מועד ומשמרתם
ביד איתמר בן
אהרן הכהן
בני מררי

למשפחתם לבית
אבתם תפקד
אתם׃ מבן שלשים
שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה
תפקדם כל הבא
לצבא לעבד
את עבדת אהל
מועד׃ וזאת משמ
משמרת משאם
לכל עבדתם בא
באהל מועד
קרשי המשכן
ובריחיו ועמודיו
ואדניו׃ ועמודי
החצר סביב
ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם לכל
כליהם ולכל עבדתם
ובשמת תפקדו

את כלי משמרת
משאם׃ זאת עבדת
משפחת בני מררי
לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר
בן אהרן הכהן׃
ויפקד משה ואהרן
ונשיאי העדה את
בני הקהתי
למשפחתם ולבית
אבתם׃ מבן שש
שלשים שנה
ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל
הבא לצבא לעבדה
באהל מועד׃ ויהיו
פקדיהם למשכ
למשפחתם
אלפים שבע
מאות וחמשים׃

אלה פקודי משפחת
הקהתי כל העבד
באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד
משה׃ ופקודי
בני גרשון למשפחותם
ולבית אבתם׃ מבן
שלשים שנה וש
ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל
הבא לצבא לעבדה
באהל מועד׃ ויהיו
פקדיהם למשפחתם
לבית אבתם אלפים
ושש מאות וש
ושלשים׃ אלה פק
פקודי משפחת
בני גרשון כל העבד
באהל מועד אשר

פקוד משה ואהרן
על פי יהוה׃
ויקרבו משפחת
בני מרי משפתם
לבית אבתם מבן
שלשים שנה ועד
וימלאו ערבו
חמשים שנה כל
הבא לעבא
באהל מועד ויהי
פקדיהם למשפחתם
שלשת אלפים ו
ואלה פקדי משפחת
בני מרדי אשר
פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד
משה איש איש על
עבדתו ועל משאו
ויקדיו אשר צוה
יהוה את משה׃
ויהוה
ויקד

ישראל את חלום
למשפחתם ולבית
אבתם מבן שש
שלשים שנה ועד
חמשים שנה כל
תבא לעבד עבדת
משא באהל מועד
ויהיו פקדיהם ש
שמנת אלפים ו
ומאתים שלשים ו
על פי יהוה פקד
אותם ביד משה
איש איש על
עבדתו ועל משאו
ויקדיו אשר צוה
יהוה את משה׃
ויהוה ויקד

משה לאמרי ינן
את בני ישראל
ושלחו מהמחנה
כל צרע וכל זב
וכל טמא לנפש
מזכר עד נקבה
תשלחו אל מחוץ
למחנה ושלחום
ולא יטמאו את
מחנהם אשר אני
שכנת אתכם ינ עשו
כן בני ישראל ו
וישלחו אותם אל
מחוץ למחנה כי
כאשר דבר יהוה
אל משה כן עשו
בני ישראל׃
ויאמר יהוה אל
משה לאמרי דבר
אל בני ישראל

איש או אשה כי
יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל
ביהוה ואשמה
הנפש ההוא והתודו
את חטאתם אשר
עשו והשיב את
אשמו בראשו
וחמישתו יסף
עליו ונתן לאשר
אשם לו ואם אין
לאיש גאל להשיב
האשם אליו
האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד
איל הכפרים אשר
יכפר בו עליו וכל
תרומה לכל קדשי
בני ישראל אשר
יקריבו לכהן לו

יהיה ואיש את
קדשיו לו יהיו איש
אשר יתן לכהן לו
יהיה

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש
איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו
מעל ושכב איש
אתה שכבת זרע
ונעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא
נטמאה ועד אין
בה והוא לא נתפשה
ועבר עליו רוח
קנאה וקנא את
אשתו והוא נטמאה
או עבר עליו רוח

קנאה וקנא את
אשתו והיא לא
נטמאה והביא
האיש את אשתו
אל הכהן והביא
את קרבנה עליה
עשירת האיפה
קמח שערים לא
יצק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה
כי מנחת קנאת
הוא מנחת זכרון
מזכרת עון והקריב
אתה הכהן והעמדה
לפני יהוה ולקח
הכהן מים קדשים
בכלי חרש ומן
העפר אשר יהיה
בקרקע המשכן
יקח הכהן ונתן

עמך ה' וסימנהון והשביע הכהן את בפרסות סוסיך הנה עמך נשים ושבתי עמך ובית עמך עמי
וחד ועבדך כלב צדיקים

והשקה ג' וסימנהון את כל פני האדמה את האשה את נחל השטים וחד והשקה את המים

אל המים והעמיד
הכהן את האשה
לפני יהוה ופרע
את ראש האשה
ונתן על כפיה את
מנחת הזכרון מנחת
קנאת הוא וביד
הכהן יהיו מי
המרים המאררים
והשביע אתה
הכהן ואמר אל
האשה אם לא
שכב איש אתך
ואם לא שטית
טמאה תחת
אישך הנקי ממי
המרים המאררים
האלה ואת כי
שטית תחת אישך
וכי נטמאת ויתן

איש בך את ש
שכבתו מבלעדי
אישך והשביע
הכהן את האשה
בשבעת האלה
ואמר הכהן לאשה
יתן יהוה אותך
לאלה ולשבעה
בתוך עמך בתת
יהוה את ירכך
נפלת ואת בטנך
צבה ובאו המים
המאררים האלה
במעיך לצבות
בטן ולנפל ירך
ואמרה האשה
אמן אמן וכתב
את האלת האלה
הכהן בספר ומחה
אל מי המרים

והשקה את האשה
את מי המרים
המאררים ובאו
בה המים המאררים
למרים ולקח הכהן
מיד האשה את
מנחת הקנאת
והניף את המנחה
לפני יהוה והקריב
אתה אל המזבח
וקמץ הכהן מן
המנחה את אזכרתה
והקטיר המזבחה
ואחר ישקה את
האשה את המים
והשקה את המים
והיתה אם נטמאה
ותמעל מעל
באישה ובאו בה
המים המאררים

למרים וצבתה
בטנה ונפלה ירכה
והיתה האשה
לאלה בקרב עמה׃
ואם לא נטמאה
האשה וטהרה הוא
ונקתה ונזרעה
זרע׃ זאת תורת
הקנאת אשר
תשטה אשה
תחת אישה ונטמאה׃
או איש אשר
תעבר עליו רוח
קנאה וקנא את
אשתו והעמיד
את האשה לפני
יהוה ועשה לה
הכהן את כל התורה
הזאת׃ ונקה האיש
מעון והאשה ההוא

תשא את עונה׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם
איש או אשה כי
יפלא לנדר נדר
נזיר להזיר ליהוה׃
מיין ושכר יזיר
חמץ יין וחמץ
שכר לא ישתה
וכל משרת ענבים
לא ישתה וענבים
לחים ויבשים לא
יאכל׃ כל ימי נזרו
מכל אשר יעשה
מגפן היין מחרצנים
ועד זג לא יאכל׃
כל ימי נדר נזרו

תער לא יעבר על
ראשו עד מלאת
הימם אשר יזיר
ליהוה קדש יהיה
גדל פרע שער
ראשו׃ כל ימי
הזירו ליהוה על
נפש מת לא יבא׃
לאביו ולאמו
לאחיו ולאחתו לא
יטמא להם במתם
כי נזר אלהיו על
ראשו׃ כל ימי נזרו
קדש הוא ליהוה׃
וכי ימות מת עליו
בפתע פתאם וטמא
ראש נזרו וגלח
ראשו ביום טהרתו
ביום השביעי
יגלחנו׃ וביום השמיני

וְנִקְרַב אֶת־קָרְבָּנוֹ
וּפָתַח אֶת־מוֹעֵד
וְשָׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ
וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
לְאִשֶּׁה וְנִיחֹחַ
כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים
פִּרְסוּמָא
תֹּאכַל אֹתוֹ
וְאִם־כֶּבֶשׂ קָרְבָּנוֹ
אוֹ־שְׂעִירָה
אֶל־חַטָּאתוֹ
אֶל־מְקוֹם אֲשֶׁר
תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת
וְאֶת־הָעֹלָה וְנִפֶּר
גְּלִיוֹן מֵאֲשֶׁר חָטָא
עַל־חֲמֵשׁ וְקֵרַשׁ
אֹתָהּ לְחַטָּאת
וְחִטֵּא מִדָּמָהּ
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן
עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ
יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה
עַל אִשֵּׁי יְהוָה
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
עַל חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־כֶּשֶׂב יָבִיא
אֶת־קָרְבָּנוֹ
לְחַטָּאת נְקֵבָה
תָּמִים יְבִיאֶנָּה
וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ
עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת
וְשָׁחַט אֹתָהּ
לְחַטָּאת
וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדַּם הַחַטָּאת
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן
עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ
יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
כֶּשֶׂב מִזֶּבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לְשֵׂה כִּבְשָׂה
שְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
לְעֹלַת וְבַשֵּׁנִי
אֶת־צִפֹּרֶת הַשֵּׁנִית
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְנִמְצָה דָּמָהּ
וְהַנִּשְׁאָרִים בַּדָּם
יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לְשֵׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
לְעֹלַת וְבַשֵּׁנִי
אֶת־צִפֹּרֶת הַשֵּׁנִית
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְנִמְצָה דָּמָהּ
וְהַנִּשְׁאָרִים בַּדָּם
יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
לְעֹלַת וְבַשֵּׁנִי
אֶת־צִפֹּרֶת הַשֵּׁנִית
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְנִמְצָה דָּמָהּ
וְהַנִּשְׁאָרִים בַּדָּם
יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
לְעֹלַת וְבַשֵּׁנִי
אֶת־צִפֹּרֶת הַשֵּׁנִית
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְנִמְצָה דָּמָהּ
וְהַנִּשְׁאָרִים בַּדָּם
יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
לְעֹלַת וְבַשֵּׁנִי
אֶת־צִפֹּרֶת הַשֵּׁנִית
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְנִמְצָה דָּמָהּ
וְהַנִּשְׁאָרִים בַּדָּם
יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
לְעֹלַת וְבַשֵּׁנִי
אֶת־צִפֹּרֶת הַשֵּׁנִית
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְנִמְצָה דָּמָהּ
וְהַנִּשְׁאָרִים בַּדָּם
יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
לְעֹלַת וְבַשֵּׁנִי
אֶת־צִפֹּרֶת הַשֵּׁנִית
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְנִמְצָה דָּמָהּ
וְהַנִּשְׁאָרִים בַּדָּם
יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ
וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב
לְעֹלַת וְבַשֵּׁנִי
אֶת־צִפֹּרֶת הַשֵּׁנִית
עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְנִמְצָה דָּמָהּ
וְהַנִּשְׁאָרִים בַּדָּם
יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְהִסִּיר אֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מִזֶּבַח זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל־אִשֵּׁי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ

זאת תורת הנזיר
אשר ידר קרבנו
ליהוה על נזרו
מלבד אשר תשיג
ידו כפי נדרו אשר
ידר כן יעשה על
תורת נזרו
וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו
את בני ישראל
אמור להם
יברכך יהוה
וישמרך יאר
יהוה פניו אליך
ויחנך ישא
יהוה פניו אליך
וישם לך שלום
ושמו את שמי

על בני ישראל
ואני אברכם
ויהי ביום כלות
משה להקים את
המשכן וימשח
אתו ויקדש אתו
ואת כל כליו ואת
המזבח ואת כל
כליו וימשחם ו
יקדש אתם
ויקריבו נשיאי
ישראל ראשי בית
אבתם הם נשיאי
המטת הם העמדים
על הפקדים ויביאו
את קרבנם לפני
יהוה שש עגלת
צב ושני עשר
בקר עגלה על שני
הנשאים ושור

לאחד ויקריבו
אותם לפני המשכן
ויאמר יהוה
אל משה לאמר
קח מאתם והיו
לעבד את עבדת
אהל מועד ונתתה
אותם אל הלוים
איש כפי עבדתו
ויקח משה את
העגלת ואת הבקר
ויתן אותם אל
הלוים את שתי
העגלות ואת
ארבעת הבקר נתן
לבני גרשון כפי
עבדתם ואת אר
ארבע העגלת
ואת שמנת הבקר
נתן לבני מררי כפי

אחזה ל בסנטיו איבעותי ל המלמד ידי אבנה ל הטנאיערני אשתיו ל חמרא ושבחו אותם ל שמו אותם אתות
ואחזה ל ואהרגהו ואיבעותי ל מזר עבר ואבנה ל גם אנכי ממנה ואשתיו ל בתון מלכא ואתם ל הלא שאלתם עברי

עבדתם ביד
איתמר בן אהרן
הכהן: ולבני קהת
לא נתן כי עבדת
הקדש עלהם
בכתף ישאו: ויקריבו
ויקריבו הנשאים
את חנכת המזבח
ביום המשח אתו
ויקריבו הנשיאם
את קרבנם לפני
המזבח: ויאמר
יהוה אל משה
נשיא אחד ליום
נשיא אחד ליום
יקריבו את
קרבנם לחנכת
המזבח:
ויהי המקריב
ביום הראשון

את קרבנו נחשון
בן עמינדב למטה
יהודה: וקרבנו
קערת כסף אחת
שלשים ומאה
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל
הקדש שניהם
מלאים סלת
בלולה בשמן
למנחה: כף אחת
עשרה זהב
מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר
איל אחד כבש
אחד בן שנתו
לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים

בקר שנים אילם
חמשה עתדים
חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן נחשון
בן עמינדב:
ביום השני הקריב
נתנאל בן צוער
נשיא יששכר:
הקרב את קרבנו
קערת כסף אחת
שלשים ומאה
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל
הקדש שניהם
מלאים סלת
בלולה בשמן
למנחה: כף אחת

אליו ראש פסוק משמשין ה דלא נסב ושאר קריה נסב האנשים האלה שלמים המלאך הגאל אתי הכהן המחטא אתה הקדב את קרבני הארץ אשר הכה
הנגעבכמת האיש ארך בך הנער רץ השיב עליך יהוה הבית היה אשר הנפש החטאת המלך יתאבל הסיר יהוה משפטיך היה יהוה כאויב הביא בכליותי
וישם ו וסימנהון וישם לך שלום ויט ידו על צפון ואם לא אפו מי יכזיבני וישם פניו לאיים וישם פניו לבוא וישם לדרך פעמיו

עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן
שנתו לעלה
שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח
השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה
כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן
נתנאל בן צוער

ביום השלישי
נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלן
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים
ומאה משקלה

מזרק אחד כסף
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים
חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אליאב
בן חלן

ביום הרביעי נשיא
לבני ראובן אליצור
בן שדיאור קרבנו
קערת כסף אחת
שלשים ומאה
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל
הקדש שניהם
מלאים סלת כי
בלולה בשמן
למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו
לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים

חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אליצור
בן שדיאור ׃ פ

ביום החמישי
נשיא לבני שמען
שלמיאל בן
צורישדי ׃ קרבנו
קערת כסף אחת
שלשים ומאה
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל
הקדש שניהם
מלאים סלת
בלולה בשמן
למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד

בן בקר איל אחד
כבש אחד בן
שנתו לעלה ׃ שעיר
עזים אחד לחטאת ׃
ולזבח השלמים ׃
בקר שנים אילם
חמשה עתדים ׃
חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה
קרבן שלמיאל בן
צורישדי ׃ פ
ביום הששי נשיא
לבני גד אליסף בן
דעואל ׃ קרבנו ׃
קערת כסף אחת
שלשים ומאה ׃
משקלה מזרק ׃
אחד כסף שבעים
שקל בשקל ׃
הקדש שניהם ׃

מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה ׃ כף
אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר
אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה ׃
שעיר עזים אחד
לחטאת ׃ ולזבח ׃
השלמים בקר שנים
אילם חמשה עת
עתדים חמשה ׃
כבשים בני שנה ׃
חמשה זה קרבן ׃
אליסף בן דעואל ׃

ביום השביעי נשיא
לבני אפרים ׃
אלישמע בן עמיהוד ׃
קרבנו קערת כסף

כל קריה לחטאת קמץ בר מן ו וסימנהון ויהי בוקר היה יהיה מקור נפתח וסלחת לחטאת וחבירו וחבירו וחבודו ∘
כל אורית שלשים חס וכל נביאייא וכתיבייא דכות בר מן ד מלי וסימנהון כל עברי וידרו מן השלו שיב ויחלא אסא ∘

אחת שלשים
ומאה משקלה
מזרק אחד כסף
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו
לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים
חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמע

בן עמיהוד פ

ביום השמיני נשיא
לבני מנשה גמליאל
בן פדהצור קרבנו
קערת כסף אחת
שלשים ומאה
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל ה
הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה
כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר
איל אחד כבש
אחד בן שנתו
לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת

ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים
חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן גמליאל
בן פדהצור פ

ביום התשיעי
נשיא לבני בנימן
אבידן בן גדעני
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים
ומאה משקלה
מזרק אחד כסף
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת

ביום השמיני ג וסימנהון נשיא לבני מנשה עצרת תהיה לכם ביום השמיני שלח את העם
וכל מעע פסוק דכוותהון ביום בר מן ב וביום וסימנהון באספכם את תבואת ויקרא בספר ∘∘

כל אמדייא כתב שין כבשה כבשת
וכבשה כבשים ∘ וכל קצרייא כתב
סמך כובס יכבס בבס מכבקים ∘

כל עניניה הדין שעיר עזים ראש פסוק וכל סדר קרבנות חילופ ראש פסוק ושעיר בר מן ב׳ שעיר וביום הבכורים
ובעשור לחדש ׳ ושאר עניניה ראש פסוק ושעיר ׳

עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים
חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אבידן
בן גדעני׃
ביום העשירי נשיא
לבני דן אחיעזר
בן עמישדי׃
קרבנו קערת
כסף אחת שלשים
ומאה משקלה
מזרק אחד כסף

שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן
למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן
שנתו לעלה׃
שעיר עזים אחד
לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה
כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן
אחיעזר בן עמישדי׃

ביום עשתי עשר

יום נשיא לבני
אשר פגעיאל בן
עכרן׃ קרבנו
קערת כסף אחת
שלשים ומאה
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל
הקדש שניהם
מלאים סלת
בלולה בשמן
למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם

כל אורייתה כתב אילם בר מן ד׳ אילים מלי עזים מאתים קהאת אהרן בניה לי בזה קדמיה חמאת בקר ׳ וכל נביייא וכתיביא דכותהון אילם מלי
בר מזיא ג׳ מנהון כתב אילם וסימנהון בכרים ואילם ותאו השער דרך הלא הריחתם ׳ וח׳ כתב אילים הנחמים באלים הבו ליהוה בני אלים
ידמה ליהוה בבני אלים משתו יגורו אלים ועל אל אלים ויזבחו ליהוה וישחטו הבקר ׳ ואחד כתב אלם מי כמכה באלם יהוה חסר דחסר

חמשה עתדים
חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן פגעיאל
בן עכרן
ביום שנים עשר
יום נשיא לבני
נפתלי אחירע בן
עינן׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים
ומאה משקלה
מזרק אחד כסף
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן
למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר אחד
בן בקר איל אחד

כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים
אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים
חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אחירע
בן עינן׃
זאת חנכת המזבח
ביום המשח אתו
מאת נשיאי ישראל
ישראל קערת
כסף שתים עשרה
מזרקי כסף שנים
עשר כפות זהב
שתים עשרה׃
שלשים ומאה
הקערה האחת

הכסף ושבעים
המזרק האחד כל
כסף הכלים אלפים
וארבע מאות
בשקל הקדש׃
כפות זהב שתים
עשרה מלאת
קטרת עשרה
עשרה הכף
בשקל הקדש כל
זהב הכפות עשרים
ומאה׃ כל הבקר
לעלה שנים עשר
פרים אילם שנים
עשר כבשים בני
שנה שנים עשר
ומנחתם ושעירי
עזים שנים עשר
לחטאת׃ וכל בקר
זבח השלמים

עשרים וארבעה
פרים אילם ששים
עתדים ששים
כבשים בני שנה
ששים זאת חנכת
המזבח אחרי
המשח אתו ובבא
משה אל אהל
מועד לדבר אתו
וישמע את הקול
מדבר אליו מעל
הכפרת אשר
על ארן העדת
מבין שני הכרבים
וידבר אליו

פרש

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך

את הנרת אל מול
פני המנורה יאירו
שבעת הנרות
ויעש כן אהרן
אל מול פני המנורה
העלה נרתיה
כאשר צוה יהוה
את משה
ומעשה המנרה
מקשה זהב עד
ירכה עד פרחה
מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה
את משה כן עשה
את המנרה

וידבר יהוה אל
משה לאמר קח
את הלוים מתוך
בני ישראל וטהרת

אתם וכה תעשה
להם לטהרם הזה
עליהם מי חטאת
והעבירו תער
על כל בשרם וכבסו
בגדיהם והטהרו
ולקחו פר בן בקר
ומנחתו סלת
בלולה בשמן ופר
שני בן בקר תקח
לחטאת והקרבת
את הלוים לפני
אהל מועד והקהלת
את כל עדת בני
ישראל והקרבת
את הלוים לפני
יהוה וסמכו בני
ישראל את ידיהם
על הלוים והניף
אהרן את הלוים

פטרת ל׳ כי נתנים אהיקם ל׳ ראשחקס בהדרי ק׳ ל׳ יסודתו הדרי ל׳ בשרה ודודנים ל׳ ובני יוז ויעברו ל׳ רגע ימותו
פטדית ל׳ לאיערבנה אריקם ל׳ וחבירו דתל בהדרי ק׳ ל׳ עמק טיבת הדרי ל׳ נשי עמי ודודנים ל׳ וחבירו ויעברו ל׳ אם ישמעו

תנופה לפני יהוה
מאת בני ישראל
והיו לעבד את
עבדת יהוה והלוים
יסמכו את ידיהם
על ראש הפרים
ועשה את האחד
חטאת ואת ה
האחד עלה ליהוה
לכפר על הלוים
והעמדת את
הלוים לפני אהרן
ולפני בניו והנפת
אתם תנופה ליהוה
והבדלת את הלוים
מתוך בני ישראל
והיו לי הלוים
ואחרי כן יבאו
הלוים לעבד את
אהל מועד וטהרת

אתם והנפת אתם
תנופה כי נתנים
נתנים המה לי
מתוך בני ישראל
תחת פטרת כל
רחם בכור כל ה
מבני ישראל ה
לקחתי אתם לי
כי לי כל בכור בבני
ישראל באדם
ובבהמה ביום
הכתי כל בכור
בארץ מצרים
הקדשתי אתם
לי ואקח את ה
לוים תחת כל
בכור בבני יש
ישראל ואתנה
את הלוים נתנים
לאהרן ולבניו

מתוך בני ישראל
לעבד את עבדת
בני ישראל באהל
מועד ולכפר על
בני ישראל ולא
יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני
ישראל אל הקדש
ויעש משה ו
אהרן וכל עדת
בני ישראל ללוים
ככל אשר צוה
יהוה את משה
ללוים כן עשו
להם בני ישראל
ויתחטאו הלוים
ויכבסו בגדיהם
וינף אהרן אתם
תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם

כל שפטיב ושמואל ויחזקאל ואתנה מלעל בר מן חד ויאמר דוד אל הפלשתי וכל שאר אורייתא
ונביאיא דכותיה ואתנה בר מן חד לא אתנה את הלוים וכל כתיביא דכותיה בר מן חד שאל ממני ואתנה
על בני ישראל ז׳ וסימנהון וישמו את שמי על בני ישראל והיתה זאת לכם ואתנה את הלוים
ושמרתם את משמרת הקדש והיתה לו ולזרעו וזהן אהין ישבון תהי נא אזנך

וכל עדת ג׳ וסימנהון ויעש משה
ואהרן והמלך שלמה וכל עדת וחבירו
ולכפר ג׳ וסימנהון על בני ישראל ואהרן
ובניו שבעים שבעים

ודיפת ל׳ דאודית ויראה ל׳ פקחנא ורוממתי ל׳ שמעו שמים ואודך ל׳ אשכילך זרה ל׳ רוחי לאשתי יעבד ל׳ כן ולא
ודיפת ל׳ דדבריהים ויראה ל׳ יעלה ורוממתי ל׳ אם לא שויתי ואודך ל׳ בכנור זרה ל׳ כי אל יהוה יעבר ל׳ נחלאשר

אהרן לטהרם
ואחרי כן באו
הלוים לעבד את
עבדתם באהל
מועד לפני אהרן
ולפני בניו כאשר
צוה יהוה את
משה על הלוים
כן עשו להם
וידבר יהוה
אל משה לאמר
זאת אשר ללוים
מבן חמש ועש
ועשרים שנה
ומעלה יבוא
לצבא צבא
בעבדת אהל
מועד ומבן ח
חמשים שנה
ישוב מצבא

העבדה ולא יעבד
עוד ושרת את
אחיו באהל מועד
לשמר משמרת
ועבדה לא יעבד
ככה תעשה ללוים
במשמרתם

וידבר יהוה אל
משה במדבר סיני
בשנה השנית
לצאתם מארץ
מצרים בחדש
הראשון לאמר
ויעשו בני ישראל
את הפסח במועדו
בארבעה עשר
יום בחדש הזה
בין הערבים
תעשו אתו

במעדו ככל חקתיו
וככל משפטיו
תעשו אתו וידבר
משה אל בני יש
ישראל לעשת
הפסח ויעשו
את הפסח בראשון
בארבעה עשר
יום לחדש בין
הערבים במדבר
סיני ככל אשר
צוה יהוה את
משה כן עשו בני
ישראל ויהי
אנשים אשר היו
טמאים לנפש
אדם ולא יכלו
לעשת הפסח
ביום ההוא ויקרבו
לפני משה ולפני

בראשון ח׳ וסימנהון ויהי באחת ושש מאות בראשן ראש פסו׳ דהוא ח׳ ויעשו את הפסח ויהי
באחת עשרה כה אמר יהוה אלהים בראשון בראשון בארבעה עשר דיחזק׳ אל בני ציון גילו ס
וככל ה׳ וסימנהון ככל חקתיו וככל ככל הדברים האלה והבידו וככל אשר יאמר וככל כהי הבינתי ס
לצאתם מארץ מצרים ג׳ וסימנהון ויסעו מאלם ויבאו במדבר סיני דראש פסו׳ וידבר ופסח ס

במדבר סיני ג׳ וסימנהון וידבר יהוה
אל משה ראש פסו׳ פקד את בני לוי
ויעשו בני ישראל את הפסח ס

אַחֲרֵי בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפָּסַח׃
וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃
וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה׃
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃
לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בוֹ כְּכֹל חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃
וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמוֹעֲדוֹ חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא׃
וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃
וּבְיוֹם הֻקַּם אֶת־הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּלְעֶרֶב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה אֵשׁ עַד־בֹּקֶר׃
כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה אֵשׁ לָיְלָה׃

העלות הענן
מעל האהל ואחרי
כן יסעו בני ישראל
ובמקום אשר
ישכן שם הענן
שם יחנו בני ישראל
על פי יהוה יסעו
בני ישראל ועל
פי יהוה יחנו כל
ימי אשר ישכן
הענן על המשכן
יחנו ובהאריך
הענן על המשכן
ימים רבים ושמרו
בני ישראל את
משמרת יהוה
ולא יסעו ויש
אשר יהיה הענן
ימים מספר על
המשכן על פי

יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו ויש
אשר יהיה הענן
מערב עד בקר
ונעלה הענן בבקר
ונסעו או יומם
ולילה ונעלה
הענן ונסעו או
ימים או חדש או
ימים בהאריך
הענן על המשכן
לשכן עליו יחנו
בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו
יסעו על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה
יסעו את משמרת
יהוה שמרו על
פי יהוה ביד משה

וידבר יהוה אל
משה לאמר עשה
לך שתי חצצרת
כסף מקשה תעשה
אתם והיו לך
למקרא העדה
ולמסע את המחנות
ותקעו בהן ונועדו
אליך כל העדה
אל פתח אהל
מועד ואם באחת
יתקעו ונועדו
אליך הנשיאים
ראשי אלפי
ישראל ותקעתם
תרועה ונסעו
המחנות החנים
קדמה ותקעתם
תרועה שנית
ונסעו המחנות

היער ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימנ׳
וכי תבאו שכר האדם כי אין הער

וישכן ה׳ ד׳ חסי׳ וחד מלי׳ וסימנ׳
הענן במדבר כבוד יהוה ישראל בירושלם
עריס נכחדות

והורד ב׳ ומל׳ וסימנהון והורד
המשכן והורד גאון אשור

הכהנים תימנה
תרועה יתקעו
למסעיהם ובהקהיל
את הקהל תתקעו
ולא תריעו ובני
אהרן הכהנים
יתקעו בחצצרות
והיו לכם לחקת
עולם לדרתיכם
וכי תבאו מלחמה
בארצכם על הצר
הצרר אתכם
והרעתם בחצצרת
ונזכרתם לפני
יהוה אלהיכם
ונושעתם מאיביכם
וביום שמחתכם
ובמועדיכם
ובראשי חדשכם
ותקעתם בחצצרת

על עלתיכם ועל
זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יהוה
אלהיכם
ויהי בשנה השנית
בחדש השני
בעשרים בחדש
נעלה הענן מעל
משכן העדת
ויסעו בני ישראל
למסעיהם על
ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר
פארן ויסעו
בראשנה על פי
יהוה ביד משה
ויסע דגל מחנה
בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל

צבאו נחשון בן
עמינדב ועל צבא
מטה בני יששכר
נתנאל בן צוער
ועל צבא מטה
בני זבולן אליאב
בן חלן והורד
המשכן ונסעו
בני גרשון ובני
מררי נשאי המשכן
ונסע דגל מחנה
ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליצור
בן שדיאור ועל
צבא מטה בני
שמעון שלמיאל
בן צורישדי ועל
צבא מטה בני
גד אליסף בן
דעואל ונסעו

בראשנה כ״ב וסימנהון אל מקום המזבח ויסע דגל מחנה בני יהודה כי הרג תחזקנה יד העדים כאשר בראשנה ונסנו והבירו וכל ישראל וזקניו לעיניו
והבירו ישאל ישאלו אך עשו לי משם כל אשר שלחת ויצאו נעדרי מעדים ירא עמי כי לו איש יקוו כי לכו נא אל מקומי והושיע יהוה כלמבה יבוסי
טולה מבחלת ספר היחש וכי תבאו וביום שמחתכם חצצרת כתב עשה לך שתי חצוצרת כתב חצצרה ברמה כתב ושאר חצצרות כתב

הקהתים נשאי
המקדש והקימו
את המשכן עד
באם ונסע דגל
מחנה בני אפרים
לצבאתם ועל
צבאו אלישמע
בן עמיהוד ועל
צבא מטה בני
מנשה גמליאל
בן פדהצור ועל
צבא מטה בני
בנימן אבידן בן
גדעוני ונסע דגל
מחנה בני דן מ
מאסף לכל המחנת
לצבאתם ועל
צבאו אחיעזר
בן עמישדי ועל
ועל צבא מטה

בני אשר פגעיאל
בן עכרן ועל צבא
מטה בני נפתלי
אחירע בן עינן
אלה מסעי בני
ישראל לצבאתם
ויסעו
ויאמר משה
לחבב בן רעואל
המדיני חתן משה
נסעים אנחנו אל
המקום אשר אמר
יהוה אתו אתן
לכם לכה אתנו
והטבנו לך כי
יהוה דבר טוב
על ישראל ויא
ויאמר אליו לא
אלך כי אם אל
ארצי ואל מולדתי

אלך ויאמר אל
נא תעזב אתנו כי
על כן ידעת חנתנו
במדבר והיית לנו
לעינים והיה כי
תלך עמנו והיה
הטוב ההוא אשר
ייטיב יהוה עמנו
והטבנו לך ויסעו
מהר יהוה דרך
שלשת ימים וארון
ברית יהוה נסע
לפניהם דרך ש
שלשת ימים לתור
להם מנוחה וענן
יהוה עליהם יומם
בנסעם מן המחנה
נ ויהי בנסע
הארן ויאמר מ
משה קומה יהוה

יהוה ויפצו איביך
וינסו משנאיך
מפניך ובנחה
יאמר שובה יהוה
רבבות אלפי
ישראל

ויהי העם
כמתאננים רע
באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו
ותבער בם אש
יהוה ותאכל
בקצה המחנה
ויצעק העם אל
משה ויתפלל
משה אל יהוה
ותשקע האש
ויקרא שם המקום
ההוא תבערה
כי בערה בם אש

יהוה והאספסף
אשר בקרבו התאוו
תאוה וישבו ויבכו
גם בני ישראל
ויאמרו מי יאכלנו
בשר זכרנו את
הדגה אשר נאכל
במצרים חנם את
הקשאים ואת
האבטחים ואת
החציר ואת הבצלים
ואת השומים
ועתה נפשנו יבשה
אין כל בלתי אל
המן עינינו והמן
כזרע גד הוא
ועינו כעין הבדלח
שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או
דכו במדכה ובשלו

בפרור ועשו אתו
עגות והיה טעמו
כטעם לשד השמן
וברדת הטל על
המחנה לילה ירד
המן עליו וישמע
משה את העם
בכה למשפחתיו
איש לפתח אהלו
ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה
רע ויאמר משה
אל יהוה למה
הרעת לעבדך
ולמה לא מצתי
חן בעיניך לשום
את משא כל העם
הזה עלי האנכי
הריתי את כל העם
הזה אם אנכי

ילדתיהו כי תאמר
אלי שאהו בחיקך
כאשר ישא האמן
את הינק על האדמה
אשר נשבעת
לאבתיו מאין לי
בשר לתת לכל
העם הזה כי יבכו
עלי לאמר תנה
לנו בשר ונאכלה
לא אוכל אנכי
לבדי לשאת את
כל העם הזה כי
כבד ממני ואם
ככה את עשה לי
הרגני נא הרג
אם מצאתי חן
בעיניך ואל אראה
ברעתי
ויאמר יהוה אל

משה אספה לי
שבעים איש מזקני
ישראל אשר ידע
ידעת כי הם זקני
העם ושטריו ול
ולקחת אתם אל
אהל מועד והתיצבו
שם עמך וירדתי
ודברתי עמך שם
ואצלתי מן הרוח
אשר עליך ושמתי
עליהם ונשאו אתך
במשא העם ולא
תשא אתה לבדך
ואל העם תאמר
התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי
בכיתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו
בשר כי טוב לנו

במצרים ונתן יהוה
לכם בשר ואכלתם
לא יום אחד תאכלון
ולא יומים ולא
חמשה ימים ולא
עשרה ימים ולא
עשרים יום עד
חדש ימים עד
אשר יצא מאפכם
והיה לכם לזרא
יען כי מאסתם
את יהוה אשר
בקרבכם ותבכו
לפניו לאמר למה
זה יצאנו ממצרים
ויאמר משה שש
מאות אלף רגלי
העם אשר אנכי
בקרבו ואתה
אמרת בשר אתן

להם ואכלו חדש
ימים׃ הצאן ובקר
ישחט להם ומצא
להם אם את כל
דגי הים יאסף
להם ומצא להם׃

ויאמר יהוה אל
משה היד יהוה
תקצר עתה תראה
היקרך דברי אם
לא׃ ויצא משה
וידבר אל העם
את דברי יהוה
ויאסף שבעים
איש מזקני העם
ויעמד אתם
סביבת האהל׃
וירד יהוה בענן
וידבר אליו ויאצל

מן הרוח אשר
עליו ויתן על
שבעים איש
הזקנים ויהי כנוח
עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יספו׃
וישארו שני
אנשים במחנה
שם האחד אלדד
ושם השני מידד
ותנח עלהם הרוח
והמה בכתבים
ולא יצאו האהלה
ויתנבאו במחנה׃
וירץ הנער ויגד
למשה ויאמר
אלדד ומידד
מתנבאים במחנה׃
ויען יהושע בן
נון משרת משה

מבחריו ויאמר
אדני משה כלאם׃
ויאמר לו משה
המקנא אתה לי
ומי יתן כל עם
יהוה נביאים כי
יתן יהוה את רוחו
עליהם׃ ויאסף
משה אל המחנה
הוא וזקני ישראל׃
ורוח נסע מאת
יהוה ויגז שלוים
מן הים ויטש
על המחנה כדרך
יום כה וכדרך יום
כה סביבות המחנה
וכאמתים על פני
הארץ׃ ויקם העם
כל היום ההוא
וכל הלילה וכל

כשית ל̇ ותדבר מתה ל̇ ותרא דחל ל̇ משלש ל̇ ויא קחה לי ל̇ מנה ל̇ ואשר ל̇ ויענו את ירמ ל̇ מנאפת
הכשית ב̇ בפסוק המתה ואמר לא ארעה המשלש ואם יתקפו המנה מקום ואת כל המנאפת

יום המחרת ויאספו
את השלו
הממעיט אסף
עשרה חמרים
וישטחו להם
שטוח סביבות
המחנה הבשר
עודנו בין שניהם
טרם יכרת ואף
יהוה חרה בעם
ויך יהוה בעם
מכה רבה מאד
ויקרא את שם
המקום ההוא
קברות התאוה
כי שם קברו
את העם המתאוים
מקברות התאוה
נסעו העם חצרות
ויהיו בחצרות

ותדבר מרים ואהרן
במשה על אדות
האשה הכשית
אשר לקח כי אשה
כשית לקח ויאמרו
הרק אך במשה
דבר יהוה הלא
גם בנו דבר וישמע
יהוה והאיש משה
ענו מאד מכל
האדם אשר על
פני האדמה
ויאמר יהוה
פתאם אל משה
ואל אהרן ואל
מרים צאו
שלשתכם אל
אהל מועד ויצאו
שלשתם וירד

יהוה בעמוד ענן
ויעמד פתח
האהל ויקרא
אהרן ומרים ויצאו
שניהם ויאמר
שמעו נא דברי
אם יהיה נביאכם
יהוה במראה אליו
אתודע
בחלום אדבר בו
לא כן עבדי משה
בכל ביתי נאמן
הוא פה אל פה
אדבר בו ומראה
ולא בחידת
ותמנת יהוה יביט
ומדוע לא יראתם
לדבר בעבדי
במשה ויחר אף
יהוה בם וילך

ומי יתן כל עם יהוה נביאים חד באוריתא ומל̇ ח̇ בל נביאים ח̇ בל נביאים והיה כל יודעו על כן היתה למשל נביאים כתב̇ בשמואל ויפשט גם הוא בגדיו
ולא ענהו יהוה נביאם כתב בשמואל הגם שאול קדמיה וירא את להקת ולא ענני נביאים כתב̇ בשמואל מלכים נביאים כולה בר מן חד וכל הנביאים
וראש̇ פסוק ירמיהו נביאים כולה בר מן הלקחים לשונם דהוא כתב נביאם ויתפשו אתו למן הידים ירמיהו והדבר משפט מות בתריה ולפניך אל יתנו
ואשלח בתריה נביאים כתב בזכריה יחזקאל כל מלי בר מן ב̇ והנביאים הלעולם אך דברי וחקי נביאים כתב̇
דברי הימים כולה נביאים כתב בר מן חד וישבים בגרן דהוא שלם ועזרא כולה נביאים שלם ויראתם ג̇ ורמיהו חרבה ומשה אישתא

למטה זבולן גד
גדיאל בן סודי
למטה יוסף למטה
מנשה גדי בן סוסי
למטה דן עמיאל
בן גמלי למטה
אשר סתור בן מ
מיכאל למטה
נפתלי נחבי בן ופסי
למטה גד גאואל
בן מכי אלה שמות
האנשים אשר
שלח משה לתור
את הארץ ויקרא
משה להושע בן
נון יהושע וישלח
אתם משה לתור
את ארץ כנען
ויאמר אלהם עלו
זה בנגב ועליתם

את ההר וראיתם
את הארץ מה הוא
ואת העם הישב
עליה החזק הוא
הרפה המעט הוא
אם רב ומה הארץ
אשר הוא ישב
בה הטובה הוא
אם רעה ומה ה
הערים אשר הוא
יושב בהנה הבמח
הבמחנים אם ב
במבצרים ומה
הארץ השמנה
הוא אם רזה היש
בה עץ אם אין
והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ והי
והימים ימי בכורי
ענבים ויעלו

ויתרו את הארץ
ממדבר צן עד
רחב לבא חמת
ויעלו בנגב ויבא
עד חברון ושם
אחימן ששי ותי
ותלמי ילידי הענק
וחברון שבע שש
שנים נבנתה לפני
צען מצרים ויבאו
עד נחל אשכל
ויכרתו משם זמורה
ואשכול ענבים
אחד וישאהו במוט
בשנים ומן הרמנים
ומן התאנים ל
למקום ההוא
קרא נחל אשכל
על אדות האשכל
אשר כרתו משם

בני ישראל וישבו
מתור הארץ
מקץ ארבעים יום
וילכו ויבאו אל
משה ואל אהרן
ואל כל עדת בני
ישראל אל מדבר
פארן קדשה
וישיבו אתם דבר
ואת כל העדה
ויראום את פרי
הארץ ויספרו לו
ויאמרו באנו אל
הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת
חלב ודבש הוא
וזה פריה אפס
כי עז העם הישב
בארץ והערים
בצרות גדלת

מאד וגם ילדי
הענק ראינו שם
עמלק יושב
בארץ הנגב
והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר
והכנעני ישב על
הים ועל יד הירדן
ויהס כלב את העם
אל משה ויאמר
עלה נעלה וירשנו
אתה כי יכול
נוכל לה והאנשים
אשר עלו עמו
אמרו לא נוכל
לעלות אל העם
כי חזק הוא ממנו
ויציאו דבת הארץ
אשר תרו אתה
אל בני ישראל

לאמר הארץ
אשר עברנו בה
לתור אתה ארץ
אכלת יושביה
הוא וכל העם
אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות ושם
ראינו את הנפילים
בני ענק מן
הנפלים ונהי בעינינו
כחגבים וכן היינו
בעיניהם
ותשא כל
העדה ויתנו את
קולם ויבכו העם
בלילה ההוא
וילנו על משה
ועל אהרן כל בני
ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה

לחמנו ד׳ וסימנהון כי לחמנו הם
זך לחמנו והחזיקו נשים בנפשנו נביאים
שבע

לנפל ג׳ וחסר וסימנהון ולמה יהוה
גם בבל לנפל ויהי דחיתני אשר החלות

הותרים ג׳ וסימנהון ויהושע בן נון
לבד מאנשי וחבירו אל תמרדו ג׳ וסימ׳
אך ביהוה ואתם ב׳ בו

לו מתנו בארץ
מצרים או במדבר
הזה לו מתנו ולמה
יהוה מביא אתנו
אל הארץ הזאת
לנפל בחרב נשינו
וטפנו יהיו לבז
הלוא טוב לנו
שוב מצרימה
ויאמרו איש אל
אחיו נתנה ראש
ונשובה מצרימה
ויפל משה ואהרן
על פניהם לפני
כל קהל עדת בני
ישראל ויהושע
בן נון וכלב בן יפנה
מן התרים את
הארץ קרעו
בגדיהם ויאמרו

אל כל עדת בני
ישראל לאמר
הארץ אשר ע
עברנו בה לתור
אתה טובה הארץ
מאד מאד אם
חפץ בנו יהוה ו
והביא אתנו אל
הארץ הזאת ונ
ונתנה לנו ארץ
אשר הוא זבת
חלב ודבש אך
ביהוה אל תמרדו
ואתם אל תיראו
את עם הארץ כי
לחמנו הם סר
צלם מעליהם ו
ויהוה אתנו אל
תיראם ויאמרו
כל העדה לרגום

אתם באבנים
וכבוד יהוה נראה
באהל מועד אל
כל בני ישראל

ויאמר יהוה אל
משה עד אנה
ינאצני העם הזה
ועד אנה לא
יאמינו בי בכל
האתות אשר עשיתי
בקרבו אכנו בדבר
ואורשנו
ואעשה אתך
לגוי גדול ועצום
ממנו ויאמר
משה אל יהוה
ושמעו מצרים
כי העלית בכחך
את העם הזה

יו׳ פסוק עד ועד וסימנ׳ עד אנה ינאצני ישלח יהוה בך ויהמם יהוה לפני והערבה עד ים כנרות וירד ימה אל גבול היפלטי ויהי עד כה ועד כה לא ישוב חרון
וחבירו׳ ואלתנו רמי ונעו מינו׳ כי גדול עד קדמיה דתלים מבית עזריה בן הערפי לא יפתחו הכהנים ותבוז כל מלאכת ויקבלון מלכותא ס׳ ג׳ חילופ׳ ועד עד
וילך למסעיו ושתי את גבולך ויקם אלישיב ונשובה ז׳ וסימנהון ונשתחוה נתנה ראש ושאר אמר היכה כושל לבו ונשובה נחפשה דרכינו השיבנו אדני

מקרבו ואמרו
אל יושב הארץ
הזאת שמעו כי
אתה יהוה בקרב
העם הזה אשר
עין בעין נראה
אתה יהוה ועננך
עמד עלהם וב
ובעמד ענן אתה
הלך לפניהם יומם
ובעמוד אש לילה
והמתה את
העם הזה כאיש
אחד ואמרו הגוים
אשר שמעו את
שמעך לאמר
מבלתי יכלת
יהוה להביא את
העם הזה אל
הארץ אשר נ

נשבע להם וישחטם
במדבר ועתה
יגדל נא כח אדני
כאשר דברת
לאמר יהוה ארך
אפים ורב חסד
נשא עון ופשע
ונקה לא ינקה
פקד עון אבות
על בנים על שלשים
ועל רבעים סלח
נא לעון העם
הזה כגדל חסדך
וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים
ועד הנה ויאמר
יהוה סלחתי כדברך
ואולם חי אני
וימלא כבוד
יהוה את כל הארץ

כי כל האנשים
הראים את כבדי
ואת אתתי אשר
עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו
אתי זה עשר
פעמים ולא שמעו
בקולי אם יראו
את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם
וכל מנאצי לא
יראוה ועבדי
כלב עקב היתה
רוח אחרת עמו
וימלא אחריו
והביאתיו אל
הארץ אשר בא
שמה וזרעו יורשנה
והעמלקי והכנעני
יושב בעמק מחר

באזני ח׳ וסימנהון באשה ישימנה המה קול היבאו ישו התרגיז אבירך באזני יהוה צבאות ראפסון ׃
ובגלוהו באזני לאופנים להם קורא אך אגורת ׃ אני יהוה דברתי ב׳ ראש פסוק אם לא זאת באה ועשיתי ׃

את כל העדה ב׳ וסימנהון וישבו
וילונו עליו ויקהל עליהם קרח ׃

פנו וסעו לכם ה
מדבר דרך ים
סוף׃
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן
לאמר׃ עד מתי
לעדה הרעה
הזאת אשר המה
מלינים עלי את
תלנות בני ישראל
אשר המה מלינים
עלי שמעתי׃
אמר אלהם חי
אני נאם יהוה
אם לא כאשר
דברתם באזני
כן אעשה לכם׃
במדבר הזה
יפלו פגריכם וכל
פקדיכם לכל

מספרכם מבן
עשרים שנה ו
ומעלה אשר
הלינתם עלי אם
אתם תבאו אל
הארץ אשר נשאתי
את ידי לשכן
אתכם בה כי אם
כלב בן יפנה ויהושע
בן נון וטפכם
אשר אמרתם
לבז יהיה והביאתי
אתם וידעו את
הארץ אשר
מאסתם בה
ופגריכם אתם
יפלו במדבר הזה
ובניכם יהיו רעים
במדבר ארבעים
שנה ונשאו את

זנותיכם עד תם
פגריכם במדבר
במספר הימים
אשר תרתם את
הארץ ארבעים
יום יום לשנה יום
לשנה תשאו את
עונתיכם ארבעים
שנה וידעתם
את תנואתי אני
יהוה דברתי אם
לא זאת אעשה
לכל העדה הרעה
הזאת הנועדים
עלי במדבר הזה
יתמו ושם ימתו׃
והאנשים אשר
שלח משה
לתור את הארץ
וישבו וילונו עליו

[illegible]

את כל העדה
להוציא דבה על
הארץ. וימתו
האנשים מוציאי
דבת הארץ רעה
במגפה לפני יהוה.
ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה חיו
מן האנשים ההם
ההלכים לתור
את הארץ. וידבר
משה את הדברים
האלה אל כל בני
ישראל ויתאבלו
העם מאד. וישכמו
בבקר ויעלו אל
ראש ההר לאמר
הננו ועלינו אל
המקום אשר
אמר יהוה כי

חטאנו. ויאמר
משה למה זה אתם
עברים את פי
יהוה והוא לא
תצלח. אל תעלו
כי אין יהוה בקרבכם
ולא תנגפו לפני
איביכם. כי העמלקי
והכנעני שם
לפניכם ונפלתם
בחרב כי על כן
שבתם מאחרי
יהוה ולא יהיה
יהוה עמכם.
ויעפלו לעלות
אל ראש ההר
וארון ברית יהוה
ומשה לא משו
מקרב המחנה.
וירד העמלקי

והכנעני הישב
בהר ההוא ויכום
ויכתום עד החרמה.

וידבר יהוה אל
משה לאמר. דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם
כי תבאו אל ארץ
מושבתיכם אשר
אני נתן לכם.
ועשיתם אשה
ליהוה עלה או
זבח לפלא נדר
או בנדבה או
במעדיכם לעשות
ריח ניחח ליהוה
מן הבקר או מן
הצאן. והקריב
המקריב קרבנו

ליהוה מנחה סלת
עשרון בלול ׳
ברבעית ההין שמן
ויין לנסך רביעית
ההין תעשה על
העלה או לזבח
לכבש האחד׃
או לאיל תעשה
מנחה סלת שני
עשרנים בלולה
בשמן שלשית
ההין׃ ויין לנסך
שלשית ההין ׳
תקריב ריח ניחח
ליהוה׃ וכי תעשה
בן בקר עלה או
זבח לפלא נדר
או שלמים ליהוה׃
והקריב על בן
הבקר מנחה סלת

שלשה עשרנים
בלול בשמן חצי
ההין׃ ויין תקריב
לנסך חצי ההין
אשה ריח ניחח
ליהוה׃ ככה יעשה
לשור האחד או
לאיל האחד או
לשה בכבשים או
בעזים׃ כמספר
אשר תעשו ככה
תעשו לאחד ׳
כמספרם׃ כל האזרח
יעשה ככה את
אלה להקריב ׳
אשה ריח ניחח ׳
ליהוה׃ וכי יגור
אתכם גר או אשר
בתוככם לדרתיכם
ועשה אשה ריח

ניחח ליהוה כאשר
תעשו כן יעשה׃
הקהל חקה אחת
לכם ולגר הגר ׳
חקת עולם לדרתיכם
ככם כגר יהיה לפני
יהוה׃ תורה אחת
ומשפט אחד יהיה
לכם ולגר הגר ׳
אתכם׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם ׳
בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא
אתכם שמה׃ והיה
באכלכם מלחם
הארץ תרימו ׳
תרומה ליהוה׃

ראשית ערסתכם
חלה תרימו תרומה
כתרומת גרן כן
תרימו אתו
מראשית ערסתיכם
תתנו ליהוה תרומה
לדרתיכם
וכי תשגו ולא
תעשו את כל
המצות האלה
אשר דבר יהוה
אל משה את כל
אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה
מן היום אשר צוה
יהוה והלאה
לדרתיכם והיה
אם מעיני העדה
נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה

פר בן בקר אחד
לעלה לריח ניחח
ליהוה ומנחתו
ונסכו כמשפט
ושעיר עזים אחד
לחטת וכפר
הכהן על כל עדת
בני ישראל ונסלח
להם כי שגגה הוא
והם הביאו את
קרבנם אשה
ליהוה וחטאתם
לפני יהוה על
שגגתם ונסלח
לכל עדת בני
ישראל ולגר הגר
בתוכם כי לכל
העם בשגגה
ואם נפש
אחת תחטא בשגגה

והקריבה עז
בת שנתה לחטאת
וכפר הכהן על
הנפש השגגת
בחטאה בשגגה
לפני יהוה לכפר
עליו ונסלח לו
האזרח בבני ישראל
ולגר הגר בתוכם
תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה
והנפש אשר
תעשה ביד רמה
מן האזרח ומן הגר
את יהוה הוא
מגדף ונכרתה
הנפש ההוא מקרב
עמה כי דבר יהוה
בזה ואת מצותו
הפר הכרת תכרת

חנפש חחוא ענה
סחי ויחיו
בני ישראל במדבר
ויקצו איש פש
מקשש עצים פ
ביום השבת ויקריבו
אתו המצאים אתו
מקשש עצים אל
משה ואל אהרן
ואל כל העדה פ
וינחו אתו במשמר
כי לא פרש מה
יעשה לו יי
ויאמר יהוה
אל משה מות
יומת האיש רגום
אתו כל העדה
חוץ למחנה וירגמו
אתו אבנים מ
ויעשו בני ישראל
כאשר צוה יי
את משה ויוצא
אל מחוץ למחנה
ויאמר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו
להם ציצת על
כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו
עליצית הכנף פתל
תכלת והיה לכם
לציצת וראיתם
אתו וזכרתם את
כל מצות יי
ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי
לבבכם ואחרי

עיניכם אשר אתם
זונם אחריהם
למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי וה
והייתם קדשים
לאלהיכם אני
יהוה אלהיכם ש
אשר הוצאתי ש
את בני מארץ פש
מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה
אלהיכם
ויקח קרח בן יצהר
בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בני אליאב
ואון בן פלת בני
ראובן ויקחו
לפני משה וש
ואנשים מבני
ישראל חמשים

כה פסוק את כהון על ועל על ולקחו מן הדם ועבד יהוה לנגף על פי יהוה יסעו על פי יהוה יחנו ויקהלו כי עדריה ובני אליאב ושמתם וברא יהוה
יפקד יהוה משא בהמות הנני פקד על שמעיה על ראשי ההרים ומן דברי עמוס עד שמעו את הדבר הדמשק עד עזה ארום בני עמון מואב יהודה ישראל
השמיעו עמיתו ואהרן ושאר דברי וחרון אף הנני מביא רעה אשתחוה אל היכל ◦

ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד
אנשי שם ׃ ויקה
ויקהלו על משה
ועל אהרן ויאמרו
אלהם רב לכם ׃
כי כל העדה כלם
קדשים ובתוכם
יהוה ומדוע תת
התנשאו על
קהל יהוה ׃ וישמע
משה ויפל על
פניו ׃ וידבר אל
קרח ואל כל ע
עדתו לאמר בקר
וידע יהוה את
אשר לו ואת ה
הקדוש והקריב
אליו ואת אשר
יבחר בו יקריב

אליו ׃ זאת עשו
קחו לכם מחתות
קרח וכל עדתו ׃
ותנו בהן אש ושימו
עליהן קטרת לפני
יהוה מחר והיה
האיש אשר יבחר
יהוה הוא הקדוש
רב לכם בני לוי ׃
ויאמר משה אל
קרח שמעו נא
בני לוי ׃ המעט
מכם כי הבדיל א
אלהי ישראל א
אתכם מעדת א
ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד
את עבדת משכן
יהוה ולעמד לפני
העדה לשרתם ׃

ויקרב אתך ואת
כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם
גם כהנה ׃ לכן אתה
וכל עדתך הנעדים
על יהוה ואהרן ׃
מה הוא כי תלונו
עליו ׃ וישלח משה
לקרא לדתן ו
ולאבירם בני
אליאב ויאמרו
לא נעלה ׃ המעט
כי העליתנו מ
מארץ זבת חלב
ודבש להמיתנו
במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר ׃
אף לא אל ארץ
זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן

אלהי ישראל כה יחוד וסים נחוד ויעבש שם מזבח ויראו את אלהי ישראל המעט מכם כה אמרו כל עדת יתן זאת שלחך ועשיתם על מי אמר אלהי ישראל
דעתה אלהי ישראל דמלכים ואת אלהי ישראל יעריצו העניים והאבנים הקורא בשמך אתה אל מסתתר הנקראים בשם ישראל ועל אלהי נסמכו ומאספכם
והנה שם כבוד אלהי ישראל וברוך אלהי דרא פרוק ודומו מזה ארץ ושל אחריו והכרובים והנה כבוד אל ישרון ויקרא יעבץ ויעזר אלהי גם סגרו
הבאים מהשבי ויקם ישוע ואלי יאספו ◦

ולעמד ג̇ וסימנהון לפני העדה
בבקר בבקר ולעמד על נפשם

הקדוש ד̇ ומל וסימנהון וידע יהוה
והיה האיש מי יוכל והאל הקדוש

אחד מהם ד̇ וסימנהון לא חמור אחד
תינ̇ דפסוק יהי נא דמלכי̇ כי ישבו אחים
אשים את נפשך

לנו נחלת שדה
וכרם העיני האנשים
ההם תנקר לא
נעלה. ויחר למשה
מאד ויאמר אל
יהוה אל תפן אל
מנחתם לא חמור
אחד מהם נשאתי
ולא הרעתי את
אחד מהם. ויאמר
משה אל קרח
אתה וכל עדתך
היו לפני יהוה.
אתה והם ואהרן
מחר. וקחו איש
מחתתו ונתתם
עליהם קטרת
והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו
מחתתו חמשים

ומאתים מחתת
ואתה ואהרן איש
מחתתו. ויקחו
איש מחתתו ויתנו
עליהם אש וישימו
עליהם קטרת.
ויעמדו פתח אהל
מועד ומשה
ואהרן. ויקהל
עליהם קרח את
כל העדה אל פתח
אהל מועד וירא
כבוד יהוה אל כל
העדה.
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן
לאמר. הבדלו
מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם
כרגע. ויפלו על

פניהם ויאמרו
אל אלהי הרוחת
לכל בשר האיש
אחד יחטא ועל
כל העדה תקצף.
וידבר יהוה
אל משה לאמר.
דבר אל העדה
לאמר העלו
מסביב למשכן
קרח דתן ואבירם.
ויקם משה וילך
אל דתן ואבירם
וילכו אחריו זקני
ישראל. וידבר
אל העדה לאמר
סורו נא מעל
אהלי האנשים
הרשעים האלה
ואל תגעו בכל

ה̇ זוגין מן תרי̇ כתב וו̇ וקרי יוד וסימנהון ונחנו מה כי תלונו ואהרן מה הוא כי תלונו לחבל ענוים תקות ענוים נרחיו עולם מבני עולם שלמות והויאל
דבני שמעי ושלמות בנו וחילוף ה̇ זוג כתב̇ י̇ וקרי̇ ו̇ וסימנ̇ שני גוים ידעבגוים האדירם הראשים האשדודים ששמשון הכליא הכליא חמוטל וחבל ישוב ישוב
ומדוע י̇ וסימנהון פה אל פה ויקהלו על משה בשבת ישראל ויאמה געל בו עבד ויאמר יפתח לזקני ויאמר לו חלילה ויאמר יואב אל הנער ויען איש יש לכי ובאי לא
שמרת

אשר להם פן תספו
בכל חטאתם
ויעלו מעל משכן
קרח דתן ואבירם
מסביב ודתן
ואבירם יצאו
נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם
וטפם ויאמר
משה בזאת תדעון
כי יהוה שלחני
לעשות את כל
המעשים האלה
כי לא מלבי אם
כמות כל האדם
ימתון אלה ופקדת
כל האדם יפקד
עליהם לא יהוה
שלחני ואם בריאה
יברא יהוה ופצתה

האדמה את פיה
ובלעה אתם ואת
כל אשר להם וירדו
חיים שאלה
וידעתם כי נאצו
האנשים האלה
את יהוה ויהי ככלתו
לדבר את כל
הדברים האלה
ותבקע האדמה
אשר תחתיהם
ותפתח הארץ
את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם
ואת כל האדם
אשר לקרח ואת
כל הרכוש וירדו
הם וכל אשר להם
חיים שאלה ותכס
עליהם הארץ

ויאבדו מתוך
הקהל וכל ישראל
אשר סביבתיהם
נסו לקלם כי אמרו
פן תבלענו הארץ
ואש יצאה מאת
יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים
איש מקריבי
הקטרת
וידבר יהוה אל
משה לאמר אמר
אל אלעזר בן
אהרן הכהן וירם
את המחתת מבין
השרפה ואת
האש זרה הלאה
כי קדשו את
מחתות החטאים
האלה בנפשתם

ועשו אתם רקעי
פחים צפוי למזבח
כי הקריבם לפני
יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לבני ישראל
ויקח אלעזר הכהן
את מחתות הנחשת
אשר הקריבו ה
השרפים וירקעום
צפוי למזבח זכרון
לבני ישראל למען
אשר לא יקרב
איש זר אשר לא
מזרע אהרן הוא
להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא י
יהיה כקרח וכעדתו
כאשר דבר יהוה
ביד משה לו
וילנו כל עדת

בני ישראל ממחרת
על משה ועל
אהרן לאמר אתם
המתם את עם
יהוה ויהי בהקהל
העדה על משה
ועל אהרן ויפנו
אל אהל מועד
והנה כסהו הענן
וירא כבוד יהוה
ויבא משה ואהרן
אל פני אהל מועד
וידבר יהוה
אל משה לאמר
הרמו מתוך העדה
הזאת ואכלה א
אתם כרגע ויפלו
על פניהם ויאמר
משה אל אהרן
קח את המחתה

ותן עליה אש מ
מעל המזבח ושים
קטרת והולך מ
מהרה אל העדה
וכפר עליהם כי
יצא הקצף מלפני
יהוה החל הנגף
ויקח אהרן כאשר
דבר משה וירץ
אל תוך הקהל והנה
החל הנגף בעם
ויתן את הקטרת
ויכפר על העם
ויעמד בין המתים
ובין החיים ותעצר
המגפה ויהיו ה
המתים במגפה
ארבעה עשר
אלף ושבע מאות
מלבד המתים על

דבר קרח׃ וישב
אהרן אל משה
אל פתח אהל מועד
והמגפה נעצרה׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל
וקח מאתם מטה
מטה לבית אב
מאת כל נשיאהם
לבית אבתם שנים
עשר מטות איש
את שמו תכתב
על מטהו׃ ואת
שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי
מטה אחד לראש
בית אבותם׃
והנחתם באהל
מועד לפני העדות
אשר אועד לכם
שמה׃ והיה האיש
אשר אבחר בו
מטהו יפרח
והשכתי מעלי
את תלנות בני
ישראל אשר
הם מלינם עליכם׃
וידבר משה אל
בני ישראל ויתנו
אליו כל נשיאהם
מטה לנשיא
אחד מטה לנשיא
אחד לבית אבתם
שנים עשר מטות
ומטה אהרן בתוך
מטותם׃ וינח
משה את המטת
לפני יהוה באהל
העדת׃ ויהי ממחרת
ויבא משה אל
אהל העדות והנה
פרח מטה אהרן
לבית לוי ויצא
פרח ויצץ ציץ
ויגמל שקדים׃
ויצא משה את
כל המטת מלפני
יהוה אל כל בני
ישראל ויראו
ויקחו איש מטהו׃
ויאמר יהוה
אל משה השב
את מטה אהרן
לפני העדות
למשמרת לאות
לבני מרי ותכל
תלונתם מעלי
ולא ימתו׃ ויעש

מרי ד̇ וסימנהון למשמרת לאות כי חטאת קסם אל יהי מרי ואמרת אל מרי ס

ואתה ובניך ב̇ וסימנהון ויאמר יהוה אל אהרן תמנה דפסוק וגם את אחיך ואתה ובניך אתך תשמרו ס

ונלוו ד̇ וסימנהון ימיך ושמרו אל יהוה ברית גוים רבים בחלקלקות ס

משה כאשר צוה
יהוה אתו כן עשה
ויאמרו בני
ישראל אל משה
לאמר הן גוענו
אבדנו כלנו אבדנו
כל הקרב הקרב
אל משכן יהוה
ימות האם תמנו
לגוע ויאמר
יהוה אל אהרן
אתה ובניך ובית
אביך אתך תשאו
את עון המקדש
ואתה ובניך
אתך תשאו את
עון כהנתכם וגם
את אחיך מטה
לוי שבט אביך
הקרב אתך וילוו

עליך וישרתוך
ואתה ובניך אתך
לפני אהל העדת
ושמרו משמרתך
ומשמרת כל
האהל אך אל כלי
הקדש ואל
המזבח לא יקרבו
ולא ימתו גם הם
גם אתם ונלוו
עליך ושמרו
את משמרת
אהל מועד לכל
עבדת האהל
וזר לא יקרב
אליכם ושמרתם
את משמרת
הקדש ואת
משמרת המזבח
ולא יהיה עוד

קצף על בני
ישראל ואני הנה
לקחתי את אחיכם
הלוים מתוך בני
ישראל לכם מתנה
נתנים ליהוה
לעבד את עבדת
אהל מועד ואתה
ובניך אתך תשמרו
את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם
עבדת מתנה
אתן את כהנתכם
והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל
אהרן ואני הנה
נתתי לך את
משמרת תרומתי

לך יד̇ זקף בתורה וסימנהון מי הגיד לך קחנא את בכרך וקרא אליך וחג שבעות וידבר יהוה אל אהרן ויפתח יהוה את פי האתון ביער לך ושמרת את חקיו ואת ושמעת ישראל כי ירחק ממך ובאת אל הלוים ועשית על פי הדבר ויד תהיה לך והשיבך יהוה ובל שמר אשמר ביו זקף ביו באמצע דכותהון וכל נתינתא דמשנה תורה דכות בר מן ב̇ אבל מלבא בסלא ס ועשריה בשאר קריה והיה בינם הנה עשה לך מזכרות כי אגיד לך הלא הכן והכו לך שבא ודרן לך איש הלך רוח משליך חבל כלי רעה אולי את הראשון בכתב מן הזרע אשר ובל זקף דישמואל ונתינתא דמלכים דכות בר מן ה̇ למה תבכי נגזה לך וידבר יהונתן בדוד חטאתי וגם אשר לא שאלת ס

לכל קדשי בני
ישראל לך נתתים
למשחה ולבניך
לחק עולם׃ זה יהיה
לך מקדש הקדשים
מן האש כל קרבנם
לכל מנחתם ולכל
חטאתם ולכל
אשמם אשר
ישיבו לי קדש
קדשים לך הוא
ולבניך׃ בקדש
הקדשים תאכלנו
כל זכר יאכל אתו
קדש יהיה לך׃
וזה לך תרומת
מתנם לכל תנופת
בני ישראל לך
נתתים ולבניך
ולבנתיך אתך

לחק עולם כל
טהור בביתך
יאכל אתו׃
כל חלב יצהר וכל
חלב תירוש ודגן
ראשיתם אשר
יתנו ליהוה לך
נתתים׃ בכורי כל
אשר בארצם
אשר יביאו ליהוה
לך יהיה כל טהור
בביתך יאכלנו׃
כל חרם בישראל
לך יהיה׃ כל פטר
רחם לכל בשר
אשר יקריבו
ליהוה באדם
ובבהמה יהיה לך
אך פדה תפדה
את בכור האדם

ואת בכור הבהמה
הטמאה תפדה׃
ופדויו מבן חדש
תפדה בערכך
כסף חמשת
שקלים בשקל
הקדש עשרים
גרה הוא׃ אך בכור
שור או בכור כשב
או בכור עז לא
תפדה קדש הם
את דמם תזרק
על המזבח ואת
חלבם תקטיר
אשה לריח ניחח
ליהוה׃ ובשרם
יהיה לך כחזה
התנופה וכשוק
הימין לך יהיה׃
כל תרומת הקדשים

אשר יקח ממבני
ישראל ליוחזי
נתתי לך ולבניך
ולבתיך אתך
לחק עולם מידית
מלוה עולם הוא
לפני יהוה לך ולזרעך
ולזרעך אתך
ואמר יהוה
אל אהרן בארצם
לא תנחל וחלק
לא תהיה לכהן
כמוכם איש חלקך
ונחלתך בתוך
בני ישראל
ולבניו נתתי
נתתי כל מעשר
בישראל לנחלה
חלף עבדתם
אשר הם עובדים

את עבדת אהל
מועד ולא יקרבו
עוד בני ישראל
אל אהל מועד
לשאת חטא
למות ועבד הלוי
הוא את עבדתו
את משאם
ישאו עונם חקת
עולם לדרתיכם
ובתוך בני ישראל
לא ינחלו נחלה
כי את מעשרת בני
ישראל אשר
ירימו ליהוה תרומה
תרומה נתתי ללוים
לנחלה על כן
אמרתי להם
בתוך בני ישראל לא
ינחלו נחלה

ויתנו ליהוה
אל אהרן הכהן
ואל בניו ואת
ואמרת אלהם
כי תרימו את
לכם תרומתכם
כדגן מגרן
וכמלא מזהיקבי
גם תרימו את
חרומת יהוה מכל
מעשרתיכם
אשר תקחו מאת
בני ישראל ונתתם

ממנו את תרומת
יהוה לאהרן הכהן
מכל מתנתיכם
תרימו את כל
תרומת יהוה מכל
חלבו את מקדשו
ממנו׃ ואמרת
אלהם בהרימכם
את חלבו ממנו
ונחשב ללוים
כתבואת גרן
וכתבואת יקב׃
ואכלתם אתו
בכל מקום אתם
וביתכם כי שכר
הוא לכם חלף
עבדתכם באהל
מועד׃ ולא תשאו
עליו חטא
בהרימכם את

חלבו ממנו ואת
קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא
תמותו׃

עא

וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן
לאמר׃ זאת חקת
התורה אשר צוה
יהוה לאמר דבר
אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה
אדמה תמימה
אשר אין בה
מום אשר לא
עלה עליה על׃
ונתתם אתה אל
אלעזר הכהן
והוציא אתה אל
מחוץ למחנה

ושחט אתה לפניו׃
ולקח אלעזר
הכהן מדמה
באצבעו והזה
אל נכח פני אהל
מועד מדמה
שבע פעמים׃
ושרף את הפרה
לעיניו את ערה
ואת בשרה ואת
דמה על פרשה
ישרף׃ ולקח הכהן
עץ ארז ואזוב
ושני תולעת
והשליך אל תוך
שרפת הפרה׃
וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים
ואחר יבא אל
המחנה וטמא

ואם לא יג̇ במצע פסוק וסימנהון הלוא אם תיטיב ארדה נא ואראה או תנקה מאלתי ועתה אם ישבה שלחו מכם אחד וכל פטר חמר
ופטר חמור ואם בבהמה והשביע הכהן הוא יתחטא בו ויאמר אליה ברק גם בטרם יקטירון וראיתם אם דרך ויאמר אליהם אם טוב לגאלך

הכהן עד הערב
והשרף אתה
יכבס בגדיו במים
ורחץ בשרו במים
וטמא עד הערב
ואסף איש טהור
את אפר הפרה
והניח מחוץ
למחנה במקום
טהור והיתה
לעדת בני ישראל
למשמרת למי
נדה חטאת הוא
וכבס האסף את
אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד
הערב והיתה
לבני ישראל ולגר
הגר בתוכם לחקת
עולם הנגע במת

לכל נפש אדם
וטמא שבעת
ימים הוא יתחטא
בו ביום השלישי
וביום השביעי
יטהר ואם לא
יתחטא ביום
השלישי וביום
השביעי לא
יטהר כל הנגע
במת בנפש האדם
אשר ימות ולא
יתחטא את
משכן יהוה טמא
ונכרתה הנפש
ההוא מישראל
כי מי נדה לא זרק
עליו טמא יהיה
עוד טמאתו בו
זאת התורה אדם

כי ימות באהל
כל הבא אל האהל
וכל אשר באהל
יטמא שבעת
ימים וכל כלי
פתוח אשר אין
צמיד פתיל עליו
טמא הוא וכל
אשר יגע על פני
השדה בחלל
חרב או במת או
בעצם אדם או
בקבר יטמא
שבעת ימים
ולקחו לטמא
מעפר שרפת
החטאת ונתן
עליו מים חיים
אל כלי ולקח
אזוב וטבל במים

וכל אשר
ג̇ באמצע פסוק וסימנ̇ יקראלו ורמש ולוט עמד בעיר דלתו ויתפלל בערך אשרנו וידבר הוא הכנית בניו מעליה וממאן וישבת וכלולתי ויסע ישראל

וַיִּקַּח כֹּהֵן חֹתֶן מֹשֶׁה יִתְרוֹ
אֱלֹהִים׃
וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה
אֱלֹהִים מִמִּדְיָן׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִתְרוֹ
אֲשֶׁר שָׁלַח אַחֲרֵי מֹשֶׁה צִפֹּרָה׃
וְאֶת־שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם
הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר
גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃
וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי
אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי
מֶחֶרֶב פַּרְעֹה׃
וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו
וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ
בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ
עִמָּהּ׃
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ
וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק לוֹ
וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה׃
וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל־אוֹדֹת
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ
וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃
וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם׃
וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה
אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד מִצְרָיִם׃
עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה
מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בַּדָּבָר
אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃
וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה
וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן
וְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם
עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃
וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה
לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם
עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד הָעָרֶב׃
וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר
הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר
מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה
לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ
וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר
עַד־עָרֶב׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתֵן מֹשֶׁה
כִּי־יָבֹא אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ
אֱלֹהִים׃
כִּי־יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי
וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ
וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים
וְאֶת־תּוֹרֹתָיו׃
וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו
לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃
נָבֹל תִּבָּל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם
הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֵד
מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא־תוּכַל עֲשֵׂהוּ
לְבַדֶּךָ׃
עַתָּה שְׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצְךָ
וְיִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה
לָעָם מ֫וּל הָאֱלֹהִים וְהָבֵאתָ
אַתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים׃
וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם
אֶת־הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ
וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃
וְאַתָּה תֶּחֱזֶה מִכָּל־הָעָם
אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים
אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע
וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃
וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת
וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּן
אֵלֶיךָ וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן
יִשְׁפְּטוּ־הֵם וְהָקֶל מֵעָלֶיךָ
וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃
אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה
וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עָמֹד
וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מְקֹמוֹ
יָבֹא בְשָׁלוֹם׃
וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ
וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמָר׃
וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל
מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם
רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃
וַיִּשְׁפְּטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת
אֶת־הַדְּבַר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן
אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן
יִשְׁפְּטוּ־הֵם׃
וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת־יִתְרוֹ
וַיֵּלֶךְ לוֹ חֹתְנוֹ אַרְצָה׃
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי׃
וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ
מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר
וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר׃
וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים
וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר
לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב
וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם
עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם
אֵלָי׃
וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ
בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי
וְהָיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים
כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃
וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים
וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם
וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃
וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו
וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי
הָעָם אֶל־יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב
הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם
בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ
לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי
הָעָם אֶל־יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם
הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃
וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה
לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי׃
וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב
לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת
בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ
בָּהָר מוֹת יוּמָת׃
לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסָּקֵל
אוֹ יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ
לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה
יַעֲלוּ בָהָר׃
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם
וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ
שִׂמְלֹתָם׃
וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים
לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ
אֶל־אִשָּׁה׃
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת
הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים
וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר
חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃
וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת
הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתַחְתִּית הָהָר׃
וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי
אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ
וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן
וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר מְאֹד׃
וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק
מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃
וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי
אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה
לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל
מֹשֶׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד
הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־יְהוָה
לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃
וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה
יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן־יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת אֶל־הַר סִינָי
כִּי אַתָּה הַעַדְתָּה בָּנוּ לֵאמֹר
הַגְבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֶךְ־רֵד
וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ
וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ
לַעֲלוֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרָץ בָּם׃
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם׃
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פָּנָי׃
לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר
בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם
מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם
כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים
עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי׃
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃
לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה
אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃
זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃
כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃
כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ
לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
לֹא תִרְצָח׃
לֹא תִנְאָף׃
לֹא תִגְנֹב׃
לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃
לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד
אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ
וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃
וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת
וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם
וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֶּר־אַתָּה
עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר
עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ
כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים
וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם
לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃
וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ
אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם
כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃
לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף
וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃
מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ
עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ
אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא
אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃
וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי
לֹא־תִבְנֶה אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ
הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃
וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי
אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃
וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים
לִפְנֵיהֶם׃
כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים
יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי
חִנָּם׃
אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל
אִשְׁתּוֹ הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃
אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה
לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ
תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא׃
וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי
אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי
לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃
וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים
וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה
וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ
וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃
וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה
לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃
אִם־רָעָה בְעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לוֹ
יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל
לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃
וְאִם־לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט
הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃
אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ
וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃
וְאִם־שְׁלָשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ
וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃
מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃
וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה
לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס
שָׁמָּה׃
וְכִי־יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לַהַרְגּוֹ
בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ
לָמוּת׃
וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ
מוֹת יוּמָת׃
וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף
וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃
אִם־יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ
וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן
וְרָפֹא יְרַפֵּא׃
וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ
בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃
אַךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם
כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃
וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה
הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה
אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית
עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃
וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃
עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד
רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃
כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע
חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃
וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ
אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי
יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃
וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל
לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃
וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה
וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל
אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃
וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם
וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל
וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת׃
אִם־כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן
נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת עָלָיו׃
אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט
הַזֶּה יֵעָשֶׂה לוֹ׃
אִם־עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה
כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו
וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃
וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי־יִכְרֶה
אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל־שָׁמָּה
שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃
בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב
לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לוֹ׃
וְכִי־יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ
וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ
אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יֶחֱצוּן׃
אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמֹל
שִׁלְשֹׁם וְלֹא יַשְׁמִירֶנּוּ בְּעָלָיו
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר
וְהַמֵּת יִהְיֶה־לוֹ׃
כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ
אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם
תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת
הַשֶּׂה׃
אִם־בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב
וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃
אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר
בִּגְנֵבָתוֹ׃
אִם־הַגְּנֵבָה מִמֶּנּוּ בְּיָדוֹ חַיָּה
מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה חַיִּים
שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃
כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם
וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירָה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה
אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ
יְשַׁלֵּם׃
כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִמֹּשׁ וְנֶאֱכַל
גָּדִישׁ אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
הַמַּבְעִיר אֶת־הַבְּעֵרָה׃
כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים
לִשְׁמֹר וְנִגְנַב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא
הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃
אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל
הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח
יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃
עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־שׁוֹר עַל־חֲמוֹר
עַל־שֶׂה עַל־שַׂלְמָה עַל כָּל־אֲבֵדָה
אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים
יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן
אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃
כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר
אוֹ שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ
נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃
שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם
אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ
וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃
וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם
לִבְעָלָיו׃
אִם־טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה
לֹא יְשַׁלֵּם׃
וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר
אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃
אִם־בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם־שָׂכִיר
הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃
וְכִי־יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה
וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ
לְאִשָּׁה׃
אִם־מָאֵן יְמָאֲנ֫וּ אָבִיהָ לָתֵת אֹתָהּ
לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃
מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃
כָּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃
הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי
לַיהוָה לְבַדּוֹ׃
וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים
הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃
אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק
יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃
וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב
וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃
אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי
עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תָשִׂימוּן
עָלָיו נֶשֶׁךְ׃
אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד־בֹּא
הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃
כִּי הִוא כְסֻתָּתוֹ לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ
לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק
אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃
אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ
לֹא תָאֹר׃
בְּכֹרְךָ תִּתֶּן־לִי כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ
לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃
וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה
טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן
אֹתוֹ׃
לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ
עִם־רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס׃
לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה
עַל־רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃
וְדָל לֹא תֶהְדַּ

נעברה נא בארצך
לא נעבר בשדה
ובכרם ולא נשתה
מי באר דרך המלך
נלך לא נטה ימין
ושמאול עד אשר
נעבר גבלך ויאמר
אליו אדום לא
תעבר בי פן בחרב
אצא לקראתך
ויאמרו אליו בני
ישראל במסלה
נעלה ואם מימיך
נשתה אני ומקני
ונתתי מכרם רק
אין דבר ברגלי
אעברה ויאמר
לא תעבר ויצא
אדום לקראתו
בעם כבד וביד

חזקה וימאן אדום
נתן את ישראל
עבר בגבלו ויט
ישראל מעליו
ויסעו מקדש
ויבאו בני ישראל
כל העדה הר ההר
ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן
בהר ההר על
גבול ארץ אדום
לאמר יאסף אהרן
אל עמיו כי לא יבא
אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל
על אשר מריתם
את פי למי מריבה
קח את אהרן
ואת אלעזר בנו
והעל אתם הר

ההר והפשט את
אהרן את בגדיו
והלבשתם את
אלעזר בנו ואהרן
יאסף ומת שם
ויעש משה כאשר
צוה יהוה ויעלו
אל הר ההר לעיני
כל העדה ויפשט
משה את אהרן
את בגדיו וילבש
אתם את אלעזר
בנו וימת אהרן
שם בראש ההר
וירד משה ואלעזר
מן ההר ויראו כל
העדה כי גוע
אהרן ויבכו את
אהרן שלשים
יום כל בית ישראל

וישמע
הכנעני מלך ערד
ישב הנגב כי בא
ישראל דרך
האתרים וילחם
בישראל וישב
ממנו שבי וידר
ישראל נדר ליהוה
ויאמר אם נתן
תתן את העם
הזה בידי והחרמתי
את עריהם
וישמע יהוה בקול
ישראל ויתן את
הכנעני ויחרם
אתהם ואת עריהם
ויקרא שם המקום
חרמה
ויסעו מהר ההר
דרך ים סוף לסבב

את ארץ אדום
ותקצר נפש העם
בדרך וידבר העם
באלהים ובמשה
למה העליתנו
ממצרים למות
במדבר כי אין
לחם ואין מים
ונפשנו קצה
בלחם הקלקל
וישלח יהוה בעם
את הנחשים
השרפים וינשכו
את העם וימת
עם רב מישראל
ויבא העם אל
משה ויאמרו
חטאנו כי דברנו
ביהוה ובך התפלל
אל יהוה ויסר

מעלינו את הנחש
ויתפלל משה
בעד העם ויאמר
יהוה אל משה
עשה לך שרף
ושים אתו על
נס והיה כל הנשוך
וראה אתו וחי
ויעש משה נחש
נחשת וישמהו
על הנס והיה אם
נשך הנחש את
איש והביט אל
נחש הנחשת וחי
ויסעו בני ישראל
ויחנו באבת
ויסעו מאבת
ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר
על פני מואב

את כל הערים ה
האלה וישב יש
ישראל בכל ערי
האמרי בחשבון
ובכל בנתיה כי
חשבון עיר סיחן
מלך האמרי הוא
והוא נלחם במלך
מואב הראשון
ויקח את כל
ארצו מידו עד
ארנן על כן
יאמרו המשלים
באו חשבון
תבנה ותכונן עיר
סיחון כי אש
יצאה מחשבון
להבה מקרית
סיחן אכלה ער
מואב בעלי במות

ארנן אוי לך מואב
אבדת עם כמוש
נתן בניו פליטם
ובנתיו בשבית
למלך אמרי סיחון
ונירם אבד חשבון
עד דיבן ונשים
עד נפח אשר
עד מידבא וישב
ישראל בארץ
האמרי וישלח
משה לרגל את
יעזר וילכדו
בנתיה ויירש
את האמרי אשר
שם ויפנו ויעלו
דרך הבשן ויצא
עוג מלך הבשן
לקראתם הוא
וכל עמו למלחמה

אדרעי ויאמר
יהוה אל משה
אל תירא אתו כי
בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת
ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן
מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ויכו
אתו ואת בניו
ואת כל עמו עד
בלתי השאיר לו
שריד ויירשו את
ארצו ויסעו בני
ישראל ויחנו
בערבות מואב
מעבר לירדן ירחו
וירא בלק בן
צפור את כל
אשר עשה ישראל

לאמר ויגר מואב
מפני העם מאד
כי רב הוא ויקץ
מואב מפני בני
ישראל ויאמר
מואב אל זקני
מדין עתה ילחכו
הקהל את כל
סביבתינו כלחך
השור את ירק
השדה ובלק בן
צפור מלך למואב
בעת ההוא וישלח
מלאכים
אל בלעם בן בעור
פתורה אשר על
הנהר ארץ בני
עמו לקרא לו
לאמר הנה עם
יצא ממצרים

הנה כסה את עין
הארץ והוא ישב
ממלי ועתה לכה
נא ארה לי את
העם הזה כי עצום
הוא ממני אולי
אוכל נכה בו וא
גרשנו מן
הארץ כי ידעתי
את אשר תברך
מברך ואשר
תאר יואר וילכו
זקני מואב וזקני
מדין וקסמים
בידם ויבאו אל
בלעם וידברו
אליו דברי בלק
ויאמר אליהם
לינו פה הלילה
והשבתי אתכם

דבר כאשר ידבר
יהוה אלי וישבו
שרי מואב עם
בלעם ויבא אלהים
אל בלעם ויאמר
מי האנשים האלה
עמך ויאמר
בלעם אל האלהים
בלק בן צפר מלך
מואב שלח אלי
הנה העם היצא
ממצרים ויכס
את עין הארץ
עתה לכה קבה
לי אתו אולי אוכל
להלחם בו וגרשתיו
ויאמר אלהים אל
בלעם לא תלך
עמהם לא תאר
את העם כי ברוך הוא

וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיֵּלֶךְ עִם שָׂרֵי מוֹאָב׃ כב
וַיִּחַר אַף אֱלֹהִים כִּי הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצַּב מַלְאַךְ יְהוָה בַּדֶּרֶךְ לְשָׂטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ׃ כג
וַתִּרְאֶה הָאָתוֹן אֶת מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ וַתֵּט הָאָתוֹן מִן הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיַּךְ בִּלְעָם אֶת הָאָתוֹן לְהַטֹּתָהּ הַדָּרֶךְ׃ כד
וַיַּעֲמֹד מַלְאַךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גָּדֵר מִזֶּה וְגָדֵר מִזֶּה׃ כה
וַתִּרְאֶה הָאָתוֹן אֶת מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּלָּחֵץ אֶל הַקִּיר וַתִּלְחַץ אֶת רֶגֶל בִּלְעָם אֶל הַקִּיר וַיֹּסֶף לְהַכֹּתָהּ׃ כו
וַיֹּסֶף מַלְאַךְ יְהוָה וַיַּעֲבֹר וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לָנָטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל׃ כז
וַתִּרְאֶה הָאָתוֹן אֶת מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּרְבַּץ תַּחַת בִּלְעָם וַיִּחַר אַף בִּלְעָם וַיַּךְ אֶת הָאָתוֹן בַּמַּקֵּל׃ כח
וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת פִּי הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מָה עָשִׂיתִי לְךָ כִּי הִכִּיתָנִי זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים׃ כט
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לָאָתוֹן כִּי הִתְעַלַּלְתְּ בִּי לוּ יֶשׁ חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עַתָּה הֲרַגְתִּיךְ׃ ל
וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן אֶל בִּלְעָם הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר רָכַבְתָּ עָלַי מֵעֹדְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא׃ לא
וַיְגַל יְהוָה אֶת עֵינֵי בִלְעָם וַיַּרְא אֶת מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ וַיִּקֹּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו׃ לב
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה עַל מָה הִכִּיתָ אֶת אֲתֹנְךָ זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה אָנֹכִי יָצָאתִי לְשָׂטָן כִּי יָרַט הַדֶּרֶךְ לְנֶגְדִּי׃ לג
וַתִּרְאֵנִי הָאָתוֹן וַתֵּט לְפָנַי זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי כִּי עַתָּה גַּם אֹתְךָ הָרַגְתִּי וְאוֹתָהּ הֶחֱיִיתִי׃ לד
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל מַלְאַךְ יְהוָה חָטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נִצָּב לִקְרָאתִי בַּדָּרֶךְ וְעַתָּה אִם רַע בְּעֵינֶיךָ אָשׁוּבָה לִי׃ לה
וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל בִּלְעָם לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים וְאֶפֶס אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תְדַבֵּר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם שָׂרֵי בָלָק׃ לו
וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי בָא בִלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ אֶל עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל גְּבוּל אַרְנֹן בִּקְצֵה הַגְּבוּל׃ לז
וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל בִּלְעָם הֲלוֹא שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹא לָךְ לָמָּה לֹא הָלַכְתָּ אֵלַי הַאֻמְנָם לֹא אוּכַל כַּבֶּדְךָ׃ לח
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל בָּלָק הִנֵּה בָאתִי אֵלֶיךָ עַתָּה הֲיָכֹל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה הַדָּבָר אֲשֶׁר יָשִׂם אֱלֹהִים בְּפִי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ לט
וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם בָּלָק וַיָּבֹאוּ קִרְיַת חֻצוֹת׃ מ
וַיִּזְבַּח בָּלָק בָּקָר וָצֹאן וַיִּשְׁלַח לְבִלְעָם וְלַשָּׂרִים אֲשֶׁר עִמּוֹ׃ מא
וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּקַּח בָּלָק אֶת בִּלְעָם וַיַּעֲלֵהוּ בָּמוֹת בָּעַל וַיַּרְא מִשָּׁם קְצֵה הָעָם׃

כב ויחר אף אלהים כי הולך הוא וישטן מלאך יהוה בדרך והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו׃ כג ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטותה הדרך׃ כד ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה׃ כה ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה׃ כו ויסף מלאך יהוה ויעבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל׃ כז ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל׃ כח ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים׃ כט ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך׃ ל ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא׃ לא ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ויקד וישתחו לאפיו׃ לב ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי׃ לג ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתך הרגתי ואותה החייתי׃ לד ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי׃ לה ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק׃ לו וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון בקצה הגבול׃ לז ויאמר בלק אל בלעם הלוא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך׃ לח ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר׃ לט וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות׃ מ ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר עמו׃ מא ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם׃

חצות ב׳ כתב כן. ותחננהון ויבאו קרית חצות וחצות תשים לך בימינך ... מלי ישוטטו בחוצות ירושלם
וכל קריה דכוותה חוצות מלי בר מן ג׳ ואל תבשרו בחוצות אשקלון ומאזנים חוצותיה ... חגרו שק

לך עם האנשים
ואפס את הדבר
אשר אדבר אליך
אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי
בלק וישמע
בלק כי בא בלעם
ויצא לקראתו
אל עיר מואב
אשר על גבול
ארנן אשר
בקצה הגבול
ויאמר בלק אל
בלעם הלא
שלח שלחתי
אליך לקרא לך
למה לא הלכת
אלי האמנם לא
אוכל כבדך
ויאמר בלעם

אל בלק הנה
באתי אליך עתה
היכל אוכל דבר
מאומה הדבר
אשר ישים אלהים
בפי אתו אדבר
וילך בלעם עם
בלק ויבאו קרית
חצות ויזבח בלק
בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים
אשר אתו ויהי
בבקר ויקח בלק
את בלעם ויעלהו
במות
בעל וירא משם
קצה העם ויאמר
בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה
מזבחת והכן לי

בזה שבעה פרים
ושבעה אילים
ויעש בלק כאשר
דבר בלעם ויעל
בלק ובלעם פר
ואיל במזבח
ויאמר בלעם לבלק
התיצב על עלתך
ואלכה אולי יקרה
יהוה לקראתי
ודבר מה יראני
והגדתי לך וילך
שפי ויקר אלהים
אל בלעם ויאמר
אליו את שבעת
המזבחת ערכתי
ואעל פר ואיל
במזבח וישם
יהוה דבר בפי
בלעם ויאמר שוב

מן ה' וסימנהון כלביא לבדד משושׁ
הוי דאת · וכל אל אלה כל וכותהון ·

לך ג' בלשון הליכה חסיר וסימנ'
לך נא אתי לך ונקובה לך נתראה פנים ·

וכל שאר קריה זכות לך כהל בר
מן ו' מלו' אפוא בשורה שמלה לישועתה ·

אל בלק וכה תדבר׃
וישב אליו והנה
נצב על עלתו
הוא וכל שרי
מואב׃ וישא משלו
ויאמר מן ארם
ינחני בלק מלך
מואב מהררי קדם
לכה ארה לי יעקב
ולכה זעמה ישראל׃
מה אקב לא קבה
אל ומה אזעם לא
זעם יהוה׃ כי מראש
צרים אראנו ומגבעות
אשורנו הן עם
לבדד ישכן
ובגוים לא יתחשב׃
מי מנה עפר יעקב
ומספר את רבע
ישראל תמת נפשי

מות ישרים ותהי
אחריתי כמהו׃
ויאמר בלק אל
בלעם מה עשית
לי לקב איבי
לקחתיך והנה
ברכת ברך׃ ויען
ויאמר הלא את
אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמר
לדבר׃ ויאמר אליו
בלק לך נא אתי
אל מקום אחר
אשר תראנו משם
אפס קצהו תראה
וכלו לא תראה
וקבנו לי משם׃
ויקחהו שדה
צפים אל ראש
הפסגה ויבן שבעה

מזבחת ויעל פר
ואיל במזבח׃ ויאמר
אל בלק התיצב
כה על עלתך
ואנכי אקרה כה׃
ויקר יהוה אל
בלעם וישם דבר
בפיו ויאמר שוב
אל בלק וכה תדבר׃
ויבא אליו והנו
נצב על עלתו ושרי
מואב אתו ויאמר
לו בלק מה דבר
יהוה׃ וישא משלו
ויאמר קום בלק
ושמע האזינה
עדי בנו צפר׃ לא
איש אל ויכזב
ובן אדם ויתנחם
ההוא אמר ולא

האזינה יו' וסימנהון וישא משלו אמרי האזינה שמעה תפלתי האזינה אלהים שמעה אלהים משכיל לאסף רעה ישראל יהוה אלהים צבאות שמעה
האזינה יהוה תפלתי אמרתי ליהוה מזמור לדוד יהוה קראתיך לקול תחנונותי ואולם שמע נא איוב ואם בינה האזינה זאת איוב שמעה יהוה תפלתי ·
וכל שרי ז' וסימנהון וישב אליו והנה וישמע יוחנן בן קרח וחבירו ויוחנן בן קרח ולא שמע יוחנן בן קרח המרינות והאחשדרפנים ··

עפים ג ב חסר וחד מלא וסימניהון
ויקחהו שדה והקמתי עליכם מהר אפרים
וחד ונפת צופים

מהדרי ג וסימניהון מהדרי קדש
מהדרי נמרים מהדרי טרף

נחשת ג וחד ותמת וסימניהון נפשי
מות ישרים עם פלשתים בנער נפשם
וחד ותמת בצמא

יעשה ודבר ולא
יקימנה הנה ברך
לקחתי וברך ולא
אשיבנה לא
הביט און ביעקב
ולא ראה עמל
בישראל יהוה
אלהיו עמו ותרועת
מלך בו אל
מוציאם ממצרים
כתועפת ראם לו
כי לא נחש ביעקב
ולא קסם בישראל
כעת יאמר ליעקב
ולישראל מה
פעל אל הן עם
כלביא יקום וכ
ארי יתנשא
לא ישכב עד
יאכל טרף ודם

חללים ישתה
ויאמר בלק אל
בלעם גם קב לא
תקבנו גם ברך לא
תברכנו ויען בלעם
ויאמר אל בלק
הלא דברתי אליך
לאמר כל אשר
ידבר יהוה אתו
אעשה ויאמר
בלק אל בלעם
לכה נא אקחך
אל מקום אחר אולי
יישר בעיני האלהים
וקבתו לי משם
ויקח בלק את
בלעם ראש הפעור
הנשקף על פני
הישימן ויאמר
בלעם אל בלק

בנה לי בזה שבעה
מזבחת והכן לי
בזה שבעה פרים
ושבעה אילים
ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל
פר ואיל במזבח
וירא בלעם כי טוב
בעיני יהוה לברך
את ישראל ולא
הלך כפעם בפעם
לקראת נחשים
וישת אל המדבר
פניו וישא בלעם
את עיניו וירא
את ישראל שכן
לשבטיו ותהי עליו
רוח אלהים וישא
משלו ויאמר נאם
בלעם בנו בער

עיניו כא וסימניהון וישא לוט שלשה אנשים ביום השלישי בסבך לשוה בשדה ותכחט ויחן את אשר חנן אלהים יחנך ואת גבת שכן לשבטיו בידיהו
ויאחזיהו פלשתים האיש האיה והארנה העפה ותבירך כבודו לנגד ואחיהו לא יכול ותחפש באפר ויחס בשר ויוחד הנער פקח נא כי יבע ארני והריחו
הלך צדקות וצדקיהו מלך לא הונה שקוצי שלופה משוטטות להלכה יהוו כצדקי אין פחד תעפינה ערוה ומעלים רחמו ולטוש מצדיק ראיוב כי
עיניו על דרכי יראו עיניו יאסף דעשיר למרחוק והצפירה והקרן הגדולה עיניו ליונים כי אם ראות עיניו החכם עיניו

עתה אשורנו ולא
קרוב דרך כוכב
מיעקב וקם שבט
מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר
כל בני שת והיה
אדום ירשה והיה
ירשה שעיר איביו
וישראל עשה
חיל וירד מיעקב
והאביד שריד
מעיר וירא את
עמלק וישא
משלו ויאמר
ראשית גוים
עמלק ואחריתו
עדי אבד וירא
את הקיני וישא
משלו ויאמר
איתן מושבך

ושים בסלע קנך
כי אם יהיה לבער
קין עד מה אשור
תשבך וישא
משלו ויאמר אוי
מי יחיה משמו אל
וצים מיד כתים
וענו אשור וענו
עבר וגם הוא עדי
אבד ויקם בלעם
וילך וישב למקמו
וגם בלק הלך
לדרכו
וישב ישראל
בשטים ויחל העם
לזנות אל בנות
מואב ותקראן
לעם לזבחי
אלהיהן ויאכל
העם וישתחוו

לאלהיהן ויצמד
ישראל לבעל
פעור ויחר אף יהוה
בישראל ויאמר
יהוה אל משה
קח את כל ראשי
העם והוקע אותם
ליהוה נגד השמש
וישב חרון אף
יהוה מישראל
ויאמר משה אל
שפטי ישראל
הרגו איש אנשיו
הנצמדים לבעל
פעור והנה איש
מבני ישראל בא
ויקרב אל אחיו
את המדינית
לעיני משה ולעיני
כל עדת בני ישראל

ישראל והמה
בכים פתח אהל
מועד וירא פינחס
בן אלעזר בן
אהרן הכהן ויקם
מתוך העדה ויקח
רמח בידו ויבא
אחר איש ישראל
אל הקבה וידקר
את שניהם את
איש ישראל ואת
האשה אל קבתה
ותעצר המגפה
מעל בני ישראל
ויהיו המתים
במגפה ארבעה
ועשרים אלף׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר פינחס
בן אלעזר בן אהרן
הכהן השיב את
חמתי מעל בני
ישראל בקנאו
את קנאתי בתוכם
ולא כליתי את
בני ישראל בקנאתי
לכן אמר הנני נתן
לו את בריתי
שלום והיתה לו
ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם
תחת אשר קנא
לאלהיו ויכפר
על בני ישראל
ושם איש ישראל
המכה אשר הכה
את המדינית זמרי
בן סלוא נשיא
בית אב לשמעני
ושם האשה
המכה המדינית
כזבי בת צור ראש
אמות בית אב
במדין הוא

וידבר יהוה אל
משה לאמר צרור
את המדינים
והכיתם אותם כי
צררים הם לכם
בנכליהם אשר
נכלו לכם על דבר
פעור ועל דבר
כזבי בת נשיא
מדין אחתם המכה
ביום המגפה על
דבר פעור ויהי
אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל
משה ואל אלעזר
בן אהרן הכהן
לאמר׃ שאו את
ראש כל עדת בני
ישראל מבן
עשרים שנה ומעלה
לבית אבתם כל
יצא צבא בישראל׃
וידבר משה ואל
אלעזר הכהן
אתם בערבת
מואב על ירדן
ירחו לאמר׃ מבן
עשרים שנה
ומעלה כאשר
צוה יהוה את
משה ובני ישראל
היצאים מארץ
מצרים׃ ראובן

בכור ישראל
בני ראובן חנוך
משפחת החנכי
לפלוא משפחת
הפלאי׃ לחצרן
משפחת החצרוני
לכרמי משפחת
הכרמי׃ אלה
משפחת הראובני
ויהיו פקדיהם
שלשה וארבעים
אלף ושבע מאות
ושלשים׃ ובני
פלוא אליאב׃ ובני
אליאב נמואל
ודתן ואבירם
הוא דתן ואבירם
קרואי העדה
אשר הצו על
משה ועל אהרן

בעדת קרח בהצתם
על יהוה׃ ותפתח
הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת
קרח במות העדה
באכל האש את
חמשים ומאתים
איש ויהיו לנס׃
ובני קרח לא מתו׃
בני שמעון
למשפחתם
לנמואל משפחת
הנמואלי לימין
משפחת הימיני
ליכין משפחת
היכיני׃ לזרח משפ
משפחת הזרחי
לשאול משפחת
השאולי׃ אלה
משפחת השמעני

מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃
בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמָכִיר
מִשְׁפְּחֹת הַמָּכִירִי
וּמָכִיר הוֹלִיד אֶת
גִּלְעָד לִגְלָעָד
מִשְׁפְּחֹת הַגִּלְעָדִי
אֶלֶּה בְּנֵי גִלְעָד׃
אִיעֶזֶר מִשְׁפַּחַת
חֵלֶק מִשְׁפַּחַת
מִשְׁפַּחַת הָאֲסְרִיאֵלִי
וְאַשְׁרִיאֵל מִשְׁפַּחַת
חֵפֶר מִשְׁפַּחַת
מִשְׁפַּחַת הַשֶּׁמִדָעִי
וְשֶׁמִדָע וְחֵפֶר
מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי
וְצְלָפְחָד בֶּן חֵפֶר
לֹא הָיוּ לוֹ בָּנִים
אִם בָּנוֹת וְשֵׁם
בְּנוֹת צְלָפְחָד מַחְלָה

וְנֹעָה חָגְלָה מִלְכָּה
וְתִרְצָה אֵלֶּה׃
מִשְׁפְּחוֹת מְנַשֶּׁה
וּפְקוּדֵיהֶם שְׁנֵים
וְחַמִּשִּׁים אֶלֶף׃
וְשִׁבְעִים מֵאוֹת׃
אֵלֶּה בְּנֵי
אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
לִשְׁוּתֶלַח מִשְׁפַּחַת
וְשׁוּתֶלַח הוֹלִיד
מִשְׁפַּחַת הַבֶּרְדִי
לְתַחַן מִשְׁפַּחַת׃
וְתַחַן הוֹלִיד אֶת בֶּן
וְשׁוּתֶלַח לְעֶרֶן׃
מִשְׁפַּחַת הָעֶרְנִי
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הָאֶפְרָתִי
אֶפְרַיִם לְפִקְדֵיהֶם
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
אֵלֶּה בְּנֵי יוֹסֵף
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹתָם

לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
בְּנֵי בָנָיו
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבִלְעָ
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְאַשְׁבֵּל
לְאַשְׁבֵּל מִשְׁפַּחַת
לְאַחִירָם מִשְׁפַּחַת
לְשׁוּפָם מִשְׁפַּחַת
לְחוּפָם מִשְׁפַּחַת
מִשְׁפַּחַת הָאֲחִיחוּפָמִי
וַיִּהְיוּ בְנֵי בֶלַע אַרְדְּ
וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת׃
לְאַחִי מִשְׁפַּחַת׃
הָאַרְדִי לְנַעֲמִי
מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי
אֵלֶּה בְנֵי בִנְיָמִן
לְמִשְׁפְּחֹתָם וּפְקוּדֵיהֶם
וַיִּהְיוּ מִצְרַיִם
אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
אֵלֶּה בְּנֵי
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּתָ

ז בטע רויקין בעינ̇ וסימנהון שמעון גד יהודה זבולן אשר אפרים בנימן ס

יכ̇הלו ג וסימנהון לשמות
מטות איש כפי טולדו בכור חכמים ס

משפחת השוחמי
אלה משפחת
דן למשפחתם
כל משפחת הש
השוחמי לפקדיהם
ארבעה וששים
אלף וארבע מא
מאות בני
אשר למשפחתם
לימנה משפחת
הימנה לישוי מ
משפחת הישוי
לבריעה משפחת
הבריעי לבני ב
בריעה לחבר מ
משפחת החברי
למלכיאל משפחת
המלכיאלי ושם
בת אשר שרח
אלה משפחת בני

אשר לפקדיהם
שלשה וחמשים
אלף וארבע מ
מאות בני
נפתלי למשפחתם
ליחצאל משפחת
היחצאלי לגוני
משפחת הגוני
ליצר משפחת
היצרי לשלם מ
משפחת השלמי
אלה משפחת
נפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף
וארבע מאות
אלה פקודי בני
ישראל שש
מאות אלף ואלף
שבע מאות וש

ושלשים
וידבר יהוה אל
משה לאמר ל
לאלה תחלק הארץ
בנחלה במספר
שמות לרב תרבה
נחלתו ולמעט
תמעיט נחלתו
איש לפי פקדיו
יתן נחלתו אך
בגורל יחלק את
הארץ לשמות
מטות אבתם י
ינחלו על פי הגורל
תחלק נחלתו בין
רב למעט
ואלה פקודי הלוי
למשפחתם לגרשון
משפחת הגרשני
לקהת משפחת

וישם יג ראש פסוק וסימנהון ושם הנהר השני ושם הנהר השלישי ושם אחיו יובל ושם האחד
אליעזר ושם איש ישראל ושם האשה המכה ושם בת אשר ושם אשת עמרם ושם חברון לפנים ושם
אשת שאול ושם האיש נבל ושם אשת אבישור ושם האיש אלימלך ס

לאלה ה וסימנהון ולבנותי מה אעשה
תחלק הארץ אל תביטו ויטיפו לאארנס
לאלה וחבירו ס

ויולד ג׳ ראש פסוק וסימנהון
לחנוך ליוסף לאהרן

ושם אשת ג׳ וסימנהון ושם אשת
עמרם ושם אשת שאול אשת אבישור

אמר יהוה להם ד׳ וסימנהון הוא
אהרן ומשה מות ימותו לא תעשה
לא תשמידן

הגרשני לקהת
משפחת הקהתי
למררי משפחת
המררי׃ אלה
משפחת לוי
משפחת הלבני
משפחת החברני
משפחת המחלי
משפחת המושי
משפחת הקרחי
וקהת הולד את
עמרם׃ ושם
אשת עמרם יוכבד
בת לוי אשר ילדה
אתה ללוי במצרים
ותלד לעמרם
את אהרן ואת
משה ואת מרים
אחתם׃ ויולד
לאהרן את נדב

ואת אביהוא
את אלעזר ואת
איתמר׃ וימת נדב
ואביהוא בהקריבם
אש זרה לפני יהוה׃
ויהיו פקדיהם
שלשה ועשרים
אלף כל זכר מבן
חדש ומעלה
כי לא התפקדו
בתוך בני ישראל
כי לא נתן להם
נחלה בתוך בני
ישראל׃ אלה
פקודי משה
ואלעזר הכהן
אשר פקדו את
בני ישראל
בערבת מואב
על ירדן ירחו׃

ובאלה לא היה
איש מפקודי משה
ואהרן הכהן אשר
פקדו את בני
ישראל במדבר
סיני׃ כי אמר יהוה
להם מות ימתו
במדבר ולא נותר
מהם איש כי אם
כלב בן יפנה
ויהושע בן נון׃
ותקרבנה בנות
צלפחד בן חפר
בן גלעד בן מכיר
בן מנשה
למשפחת מנשה
בן יוסף ואלה
שמות בנתיו
מחלה נעה וחגלה
ומלכה ותרצה׃

הולד יב׳ חסר וסימנהון וקהת הולד ...

ולא נותר ה׳ וסימנהון ויכס את ענן
כי אמר יהוה להם ויהי המה בדרך
ובאנו ארון ולא נותר בה פריץ

הרוחות ב̇ כתב כן וסימנהון ויפלו על פניהם ויאמרו יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל הרוחות בת̇ס̇
אלא ארבע ויאות פליג ושארה רוחות שלמ̇

יע את בני ישראל ואמרת אליהם ב̇
וסימנהון את קרבני כי אתם באים

בְּמְרִיבַת הָעֵדָה
לְהַקְדִּישֵׁנִי בַמַּיִם
לְעֵינֵיהֶם הֵם מֵי
מְרִיבַת קָדֵשׁ
מִדְבַּר צִן
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה לֵאמֹר
יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי
הָרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר
אִישׁ עַל הָעֵדָה
אֲשֶׁר יֵצֵא לִפְנֵיהֶם
וַאֲשֶׁר יָבֹא
לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר
יוֹצִיאֵם וַאֲשֶׁר
יְבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה
עֲדַת יְהוָה כַּצֹּאן
אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
רֹעֶה
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ

אֶת יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ
וְסָמַכְתָּ אֶת יָדְךָ
עָלָיו וְהַעֲמַדְתָּ
אֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל
הָעֵדָה וְצִוִּיתָה
אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם
וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ
עָלָיו לְמַעַן יִשְׁ
יִשְׁמְעוּ כָּל עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִפְנֵי
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד
וְשָׁאַל לוֹ
בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים
לִפְנֵי יְהוָה עַל פִּיו
יֵצְאוּ וְעַל פִּיו יָבֹאוּ
הוּא וְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל
הָעֵדָה וַיַּעַשׂ

מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח
אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמִדֵהוּ
לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְלִפְנֵי כָּל הָעֵדָה
וַיִּסְמֹךְ אֶת יָדָיו
עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד
מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר צַו
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי
לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
לִי בְּמוֹעֲדוֹ וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ
לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי

שְׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם
לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃
אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָע
הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת
תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה
בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת
הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ
שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם

כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּ
וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה
אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה׃
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי
כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי ע
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת
שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ
עַל עֹלַת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ׃
וּבְרָאשֵׁי חָדְ
חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ
עֹלָה לַיהוָה פָּרִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה

עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה ע
בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃
וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין
יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת
הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת
הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן
זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ
בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי
הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטּ
לְחַטָּאת לַיהוָה

ובחדש ה׳ ראש פסוק וסימנהון יבשה והארץ הראשון ויודבר השביעי דמוקף בכוראדו וחבירו ׃ הבכורים ב׳ חד חסי וחד מלי וסימנהון והניף הכהן אתם וביום הבכורים ׃ בתריה מלי ׃

עולת ג׳ מלי וסימנהון כאלה תעשו יעשו את הכבש ללחם המערכת ׃

על עלת התמיד
יעשה ונסכו
ובחדש הראשון
בארבעה עשר
יום לחדש פסח
ליהוה ובחמשה
עשר יום לחדש
הזה חג שבעת
ימים מצות יאכל
ביום הראשון
מקרא קדש
כל מלאכת
עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה
עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים
ואיל אחד ושע
ושבעה כבשים
בני שנה תמימם
יהיו לכם ומנחתם

סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים
לאיל תעשו
עשרון עשרון
תעשה לכבש
האחד לשבעת
הכבשים ושעיר
חטאת אחד
לכפר עליכם
מלבד עלת הבקר
אשר לעלת
התמיד תעשו
את אלה כאלה
תעשו ליום שבעת
ימים לחם אשה
ריח ניחח ליהוה
על עולת התמיד
יעשה ונסכו
וביום השביעי

מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו
וביום
הבכורים בהקריבכם
מנחה חדשה
ליהוה בשבעתיכם
מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו
והקרבתם עולה
לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שנים
איל אחד שבעה
כבשים בני שנה
ומנחתם סלת
בלולה בשמן
שלשה עשרנים
לפר האחד שני
עשרנים לאיל

עולה ובבכורים שלם באורית ׃ יהושע כל חס בר מן ג׳ מלי לבנות לנו ונאמר ובאמר ׃ שפטים כל חסי בר מן חד והעלית עולה ׃ שמואל כל חסי בר מן ג׳ ויעלהו עולה מעלה העולה ויבל דוד מהעלות ׃ מלכים כל חסי ׃ ישעיהו כל חסי בר מן ב׳ אין די עולה שונא גזל בעולה ׃ ירמיהו כל מלי בר מן חד ומי יעלה עולה ׃ יחזקאל כל מלי בר מן ה׳ חסי והעלה על רוחכם שם ידיהו את העלה כחטאת אשר וקרב והקרבתם ׃ תרי עשרה כל חסי ׃ סתבייא כל חס בר מן יב׳ מלי ואהרן ובניו כי קנה אקנה לשפים ולהסה ומשכן יהוה פנימה ידיהו וישחטוה החל ואחר הבינה ׃ וכל תלים ואיוב ועזרא ׃

ומנחתה ונסכיהם ג̇ וסימנהון מלבד עלת החדש מלבד חטאת הכפרים וביום השני ׃

וביום הרביעי ג̇ ס̇ר̇א̇ פסוק וסימנ̇ פרים עשרה נקהלו לעמק ברכה נשקל הכסף ׃

ומנחתה ונסכה ג̇ וסימנהון שלישי חמישי שמיני ׃ וסימנ̇ גה̇ח̇

ונסכיהם׃
ובחמשה עשר
יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו
וחגתם חג ליהוה
שבעת ימים׃
והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח
ליהוה פרים בני
בקר שלשה עשר
אילם שנים כב
כבשים בני שנה
ארבעה עשר
תמימם יהיו׃
ומנחתם סלת
בלולה בשמן ע
שלשה עשרנים
לפר האחד עש

לשלשה עשר
פרים שני עשרנים
לאיל האחד לשני
האילם׃ ועשרון
עשרון לכבש
האחד לארבעה
עשר כבשים׃
ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד
עלת התמיד
מנחתה ונסכה׃

וביום השני פרים
בני בקר שנים
עשר אילם שנים
כבשים בני שנה
ארבעה עשר
תמימם׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים

במספרם כמשפט׃
ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד
עלת התמיד ומנ
ומנחתה ונסכיהם׃

וביום השלישי פרים
עשתי עשר אילם
שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר
תמימם׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃
ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה
ונסכה׃
וביום השלישי
פרים עשתי עשר [illegible]

החדש והפסח [illegible] פרים בני בקר שנים ׃
[illegible]
יום טוב הראשון [illegible]
[illegible] פר אחד ׃

הפסח [illegible] כבשים ׃
[illegible] שבעה כבשים ׃
[illegible]
[illegible]

החדש והתרועה ויום טוב הראשון [illegible] ׃
ועשרון וכלם עשרון ׃
ראש השנה ועשרון [illegible] וכלם משנים ׃
הפסח עשרון עשרון [illegible]
יום טוב הראשון [illegible] לארבעה עשר ׃
[illegible]

ושעיר עזים אחד חטאת ד׳ וסימנהון
ובחדש השביעי באחד ובחמשה וביום
השני וביום הרביעי

אל ראשי ל׳ אל אדם ל׳ · אל היצאת ל׳ אל בנו ל׳ · אל משמר ל׳ אל הבתים ל׳ · אל דבר ל׳ אל בניו ל׳ · אל המזוזה ל׳ אל המלאכה ל׳ · אל המשכן ל׳ ואל הפסיס ל׳

שנים כבשים בני
שנה ארבעה ע
עשר תמימם:
מנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם
ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר
עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה:

וביום החמישי
פרים תשעה
אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה
עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם
ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר

חטאת אחד מלבד
עלת התמיד
ומנחתה ונסכה:
וביום הששי
פרים שמנה אילם
שנים כבשים בני
שנה ארבעה ע
עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם
ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר
חטאת אחד
מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכיה:

וביום השביעי
פרים שבעה אילם
שנים כבשים בני
שנה ארבעה ע

עשר תמימם:
ומנחתם ונסכהם
לפרים לאילם
ולכבשים במספרם
כמשפטם: ושעיר
חטאת אחד מלבד
עלת התמיד
מנחתה ונסכה:
ביום השמיני
עצרת תהיה לכם
כל מלאכת עבדה
לא תעשו: והקרבתם
עלה אשה ריח
ניחח ליהוה פר
אחד איל אחד
כבשים בני שנה
שבעה תמימם:
מנחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים
במספרם כמשפט:

ואלין דחגא ראשון רביעי ששי שביעי
מנחתה וסימנ׳ אדוז
רביעי שמיני מנחתם וסימנ׳ דח

ראשון שני רביעי עזים וסימ׳ אבד׳
שני ששי שביעי ונסכיהם ונסכה כמשפטם
בוז מוב
סימנ׳

כל עיניכא וביום ראש פסוק בר מן
א ביום השמיני ללמדך שהוא מועד
בפני עצמו

יקמו ז׳ חסר וסימנהון יקמו דדריה ויאמר יואב יקמו הכינו לבניו מטבח בזאת יכפר יקמו רשעים
יקמו ויספרו רפאים בל יקמו ׃ במועדיכם ב׳ חד מל׳ וחד חסר וסימנ׳ אלה תעשו או במועדיכם ׃

יחל ה׳ ג׳ פת׳ וב׳ קמצ׳ וסימ׳ לא יחל
יחל דברו יחל ישראל והבירו אשר יחל
וחוא יחל ׃

ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה
ונסכה׃ אלה תעשו
ליהוה במועדיכם
לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם
ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם׃
ויאמר משה
אל בני ישראל
ככל אשר צוה
יהוה את משה׃
פרשה
וידבר משה אל
ראשי המטות
לבני ישראל
לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה׃
איש כי ידר נדר

ליהוה או השבע
שבעה לאסר
אסר על נפשו
לא יחל דברו ככל
היצא מפיו יעשה׃
ואשה כי תדר נדר
ליהוה ואסרה
אסר בבית אביה
בנעריה׃ ושמע
אביה את נדרה
ואסרה אשר
אסרה על נפשה
והחריש לה
אביה וקמו כל
נדריה וכל אסר
אשר אסרה על
נפשה יקום׃ ואם
הניא אביה אתה
ביום שמעו כל
נדריה ואסריה

אשר אסרה על
נפשה לא יקום
ויהוה יסלח לה
כי הניא אביה אתה׃
ואם היו תהיה
לאיש ונדריה
עליה או מבטא
שפתיה אשר
אסרה על נפשה׃
ושמע אישה
ביום שמעו
והחריש לה וקמו
נדריה ואסרה
אשר אסרה על
נפשה יקמו׃ ואם
ביום שמע אישה
יניא אותה והפר
את נדרה אשר
עליה ואת מבטא
שפתיה אשר

חלוצי צבא וישלח
אתם משה אלף
למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן
אלעזר הכהן לצבא
וכלי הקדש ו
וחצצרות התרועה
בידו ויצבאו על
מדין כאשר צוה
יהוה את משה
ויהרגו כל זכר ו
ואת מלכי מדין
הרגו על חלליהם
את אוי ואת רקם
ואת צור ואת
חור ואת רבע
חמשת מלכי
מדין ואת בלעם
בן בעור הרגו
בחרב וישבו בני

ישראל את נשי
מדין ואת טפם
ואת כל בהמתם
ואת כל מקנהם
ואת כל חילם בזזו
ואת כל עריהם
במושבתם ואת
כל טירתם שרפו
באש ויקחו את
כל השלל ואת
כל המלקוח באדם
ובבהמה ויבאו
אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל
עדת בני ישראל
את השבי ואת
המלקוח ואת
השלל אל המחנה
אל ערבת מואב
אשר על ירדן

ירחו ויצאו
משה ואלעזר
הכהן וכל נשיאי
העדה לקראתם
אל מחוץ למחנה
ויקצף משה על
פקודי החיל שרי
האלפים ושרי
המאות הבאים
מצבא המלחמה
ויאמר אליהם
משה החייתם כל
נקבה הן הנה היו
לבני ישראל
בדבר בלעם למסר
מעל ביהוה על
דבר פעור ותהי
המגפה בעדת
יהוה ועתה הרגו
כל זכר בטף וכל

את הבדיל ל ואת הבדיל ל אך את הזהב ויהי האחד את האליה ואת האליה ל ואת כל חלבו ויקח את כל ל את אבניו ואת אבניו ל ונתץ את הויעאתיה את העפר ואת העפר ל ואת הבית ותפל אש את זכר ואת זכר ל ואיש אשר לא תשכב

אשה ידעת איש
למשכב זכר הרגו׃
וכל הטף בנשים
אשר לא ידעו
משכב זכר החיו
לכם׃ ואתם חנו
מחוץ למחנה
שבעת ימים כל
הרג נפש וכל
נגע בחלל תתחטאו
ביום השלישי
וביום השביעי
אתם ושביכם׃
וכל בגד וכל כלי
עור וכל מעשה
עזים וכל כלי
עץ תתחטאו׃
ויאמר
אלעזר הכהן
אל אנשי הצבא

הבאים למלחמה
זאת חקת התורה
אשר צוה יהוה
את משה׃ אך
את הזהב ואת
הכסף את הנחשת
את הברזל את
הבדיל ואת
העפרת׃ כל דבר
אשר יבא באש
תעבירו באש
וטהר אך במי
נדה יתחטא וכל
אשר לא יבא
באש תעבירו
במים׃ וכבסתם
בגדיכם ביום
השביעי וטהרתם
ואחר תבאו אל
המחנה׃

ויאמר יהוה אל
משה לאמר׃ שא
את ראש מלקוח
השבי באדם ו
בבהמה אתה
ואלעזר הכהן ו
וראשי אבות
העדה׃ וחצית
את המלקוח בין
תפשי המלחמה
היצאים לצבא
ובין כל העדה׃
והרמת מכס ליהוה
מאת אנשי
המלחמה היצאים
לצבא אחד נפש
מחמש המאות
מן האדם ומן
הבקר ומן החמרים
ומן הצאן׃

כלי וכלי יה בלשנ וסימנהון ויבאו האנשים וכל כלי פתוח לא יהיה כלי גבר ויקח מקלו בידו וישב
מאחרין אך לא יעשה בית ב בו הנה אנכי בראתי והביאו את כל אחיכם שאנו מואב ונשאת הכלי הציגני
ואתה קח לך חטין ואיש כלי משחתו ואיש כלי מפינו זהב וזכוכית ויש זהב ורב פנינים והבית בהכנתו
וכל יוצר יהיה חרש חפץ חמדה דכותהון בר מן חד ויהי לו חזקיהו דדברי הימים

וכל תורת כהנים ומן ויצאו משה ואלעזר
הכהן עד סופיה דסיפרא דכותהון
וכל תרי עשרה ותלים דכותהון בר מן
ב הפרטים על פי הנבל ולו הכינו כלי מות

ממחציתם תקחו
ונתתה לאלעזר
הכהן תרומת
יהוה׃ וממחצת
בני ישראל תקח
אחד אחז מן ה
החמשים מן
האדם מן הבקר
מן החמרים ומן
הצאן מכל הבהמה
ונתתה אתם ללוים
שמרי משמרת
משכן יהוה׃ ויעש
משה ואלעזר
הכהן כאשר צוה
יהוה את משה׃
ויהי המלקוח יתר
הבז אשר בזזו
עם הצבא צאן
שש מאות אלף

ושבעים אלף
וחמשת אלפים׃
ובקר שנים וש
ושבעים אלף׃
וחמרים אחד וש
וששים אלף׃ ונפש
אדם מן הנשים
אשר לא ידעו
משכב זכר כל
נפש שנים ושלשים
אלף׃ ותהי המחצה
חלק היצאים
בצבא מספר
הצאן שלש
מאות אלף וש
ושלשים אלף
ושבעת אלפים
וחמש מאות׃ ויהי
המכס ליהוה מן
הצאן שש מאות

חמש ושבעים׃
והבקר ששה
ושלשים אלף
ומכסם ליהוה
שנים ושבעים׃
וחמרים שלשים
אלף וחמש מאות
ומכסם ליהוה
אחד וששים׃
ונפש אדם ששה
עשר אלף ומכסם
ליהוה שנים וש
ושלשים נפש׃
ויתן משה את
מכס תרומת יהוה
לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה
את משה׃ וממחצית
בני ישראל אשר
חצה משה מן

האנשים הצבאים
ותהי מחצת
העדה מן הצאן
שלש מאות אלף
ושלשים אלף
שבעת אלפים ו
וחמש מאות ובקר
ששה ושלשים
אלף וחמרים
שלשים אלף ו
חמש מאות ונפש
אדם ששה עשר
אלף ויקח משה
ממחצת בני ישראל
את האחז אחד מן
החמשים מן
האדם ומן הבהמה
ויתן אתם ללוים
שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר

צוה יהוה את משה
ויקרבו אל משה
הפקדים אשר
לאלפי הצבא שרי
האלפים ושרי
המאות ויאמרו
אל משה עבדיך
נשאו את ראש
אנשי המלחמה
אשר בידנו ולא
נפקד ממנו איש
ונקרב את קרבן
יהוה איש אשר
מצא כלי זהב
אצעדה וצמיד
טבעת עגיל וכומז
לכפר על נפשתינו
לפני יהוה ויקח
משה ואלעזר הכהן
את הזהב מאתם

כל כלי מעשה
כל זהב התרומה
אשר הרימו ליהוה
ששה עשר אלף
שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי
האלפים ומאת
שרי המאות אנשי
הצבא בזזו איש
לו ויקח משה
ואלעזר הכהן את
הזהב מאת שרי
האלפים והמאות
ויבאו אתו אל
אהל מועד זכרון
לבני ישראל לפני
יהוה ומקנה
רב היה לבני ראובן
ולבני גד עצום
מאד ויראו את

ארץ יעזר ואת
ארץ גלעד והנה
המקום מקום
מקנה ויבאו בני
גד ובני ראובן
ויאמרו אל משה
ואל אלעזר הכהן
ואל נשיאי העדה
לאמר עטרות
ודיבן ויעזר
ונמרה וחשבון
ואלעלה ושבם
ונבו ובען הארץ
אשר הכה יהוה
לפני עדת ישראל
ארץ מקנה הוא
ולעבדיך מקנה
ויאמרו
אם מצאנו חן
בעיניך יתן את

הארץ הזאת
לעבדיך לאחזה
אל תעברנו את
הירדן ויאמר
משה לבני גד
ולבני ראובן
האחיכם יבאו
למלחמה ואתם
תשבו פה ולמה
תנואון את לב בני
ישראל מעבר
אל הארץ אשר
נתן להם יהוה
כה עשו אבתיכם
בשלחי אתם
מקדש ברנע
לראות את הארץ
ויעלו עד נחל
אשכול ויראו את
הארץ ויניאו את

לב בני ישראל
לבלתי בא אל
הארץ אשר נתן
להם יהוה ויחר
אף יהוה ביום
ההוא וישבע
לאמר אם יראו
האנשים העלים
ממצרים מבן
עשרים שנה
ומעלה את הא
האדמה אשר
נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב
כי לא מלאו אחרי
בלתי כלב בן יפנה
הקנזי ויהושע
בן נון כי מלאו
אחרי יהוה ויחר
אף יהוה בישראל

וכי תשובו מאחריו כתב אם שוב תשובון דמלכים כתב ושאר תשובון

אל מקומם ב׳ וסימניהון עד אשר אם הביאנום ולקחו עמים

ונכבשה ג׳ וסימניהון לפניכם ואחר תשבו לפני יהוה ולפני עמו

וַיְנִעֵם בַּמִּדְבָּר
אַרְבָּעִים שָׁנָה
עַד תֹּם כָּל הַדּוֹר
הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה׃ וְהִנֵּה קַמְתֶּם
תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם
תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים
חַטָּאִים לִסְפּוֹת
עוֹד עַל חֲרוֹן אַף
יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל׃
כִּי תְשׁוּבֻן מֵאַחֲרָיו
וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ
בַּמִּדְבָּר וְשִׁחַתֶּם
לְכָל הָעָם הַזֶּה׃
וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ גִּדְרֹת
צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ
פֹּה וְעָרִים לְטַפֵּנוּ׃
וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ
חֻשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אִם הֲבִיאֹנֻם אֶל
מְקוֹמָם וְיָשַׁב
טַפֵּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
לֹא נָשׁוּב אֶל בָּתֵּינוּ
עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ
נַחֲלָתוֹ׃ כִּי לֹא נִנְחַל
אִתָּם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן
וָהָלְאָה כִּי בָאָה
נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ
מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מֹשֶׁה אִם תַּעֲשׂוּן
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
אִם תֵּחָלְצוּ לִפְנֵי
יְהוָה לַמִּלְחָמָה׃
וְעָבַר לָכֶם כָּל

חָלוּץ אֶת הַיַּרְדֵּן
לִפְנֵי יְהוָה עַד
הוֹרִישׁוֹ אֶת אֹיְבָיו
מִפָּנָיו׃ וְנִכְבְּשָׁה
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה
וְאַחַר תָּשֻׁבוּ וִהְיִיתֶם
נְקִיִּם מֵיְהוָה
וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה
הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם
לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְהוָה׃
וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן
הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה
וּדְעוּ חַטַּאתְכֶם
אֲשֶׁר תִּמְצָא
אֶתְכֶם׃ בְּנוּ לָכֶם
עָרִים לְטַפְּכֶם
וּגְדֵרֹת לְצֹנַאֲכֶם
וְהַיֹּצֵא מִפִּיכֶם
תַּעֲשׂוּ׃ וַיֹּאמֶר בְּנֵי
גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל

תעשון ד׳ וסימניהון והודיתי אתכם את אשר לא תעשון את אתתעשו את הדבר הזה אם לא תעשון כאשר לא תעשון ככל ... והיה כאשר אעשה ... כן תעשון ...

אל ישראל ד׳ וסימניהון ויאמר יהודה אל ישראל ... ואלה הדברים ... אל דוד אותה ...

עטרות עטרות ג חסר בליש' וסימ' ויבנו בני גד ואת עטרות שופן לחלק

לעריה בגבלת יעב גבלת עמים חסר וחסר אתה הצבת כל גבולות ארץ שלמה וישל
ואסיף גבולת עמים כתב גבלות ישיגו כתבין

משה לאמר עב
עבדיך יעשו כאשר
אדני מצוה טפנו
נשינו מקננו וכל
בהמתנו יהיו שם
בערי הגלעד
ועבדיך יעברו
כל חלוץ צבא
לפני יהוה למלחמה
כאשר אדני דבר
ויצו להם משה
את אלעזר הכהן
ואת יהושע בן נון
ואת ראשי אבות
המטות לבני
ישראל ויאמר
משה אלהם אם
יעברו בני גד ובני
ראובן אתכם
את הירדן כל חלוץ

למלחמה לפני
יהוה ונכבשה
הארץ לפניכם
ונתתם להם את
ארץ הגלעד לאחזה
ואם לא יעברו
חלוצים אתכם
ונאחזו בתככם
בארץ כנען ויענו
בני גד ובני ראובן
לאמר את אשר
דבר יהוה אל
עבדיך כן נעשה
נחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארץ
כנען ואתנו אחזת
נחלתנו מעבר
לירדן ויתן להם
משה לבני גד ולבני
ראובן ולחצי

שבט מנשה בן
יוסף את ממלכת
סיחן מלך האמרי
ואת ממלכת עוג
מלך הבשן הארץ
לעריה בגבלת
ערי הארץ סביב
ויבנו בני גד את
דיבן ואת עטרת
ואת ערער ואת
עטרת שופן ואת
יעזר ויגבהה
ואת בית נמרה
ואת בית הרן
ערי מבצר וגדרת
צאן ובני ראובן
בנו את חשבון
ואת אלעלא ואת
קריתים ואת נבו
ואת בעל מעון

מוסבת שם ואת
שבמה ויקראו
בשמת את שמות
הערים אשר בנו
וילך מכיר בן
מנשה גלעדה
וילכדה ויורש
את האמרי אשר
בה ויתן משה
את הגלעד למכיר
בן מנשה וישב
בה ויאיר בן מנשה
הלך וילכד את
חותיהם ויקרא
אתהן חות יאיר
ונבח הלך וילכד
את קנת ואת בנתיה
ויקרא לה נבח
בשמו
אלה מסעי בני

ישראל אשר יצאו
מארץ מצרים
לצבאתם ביד
משה ואהרן ויכתב
משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי
יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם ויסעו
מרעמסס בחדש
הראשון בחמשה
עשר יום לחדש
הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה
לעיני כל מצרים
ומצרים מקברים
את אשר הכה
יהוה בהם כל בכור
ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים

ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו
בסכת ויסעו מסכת
ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר
ויסעו מאתם וישב
על פי החירת
אשר על פני בעל
צפן ויחנו לפני
מגדל ויסעו מפני
החירת ויעברו
בתוך הים המדברה
וילכו דרך שלשת
ימים במדבר אתם
ויחנו במרה ויסעו
ממרה ויבאו
אילמה ובאילם
שתים עשרה
עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם

הארבעים ג׳ וסימנ׳ בעבור הארבעים
ויעל אהרן הכהן למלכות דויד נדרשו ◦

במתו ג׳ חס׳ וסימנהון ואהרן בן שלש
ומשה בן מאה ועזיהו ◦

תשמידו ב׳ וסימנהון ואת כל
במותם תשמידו והרס מקנבכם ◦

בשנת הארבעים
לצאת בני ישראל
מארץ מצרים
בחדש החמישי
באחד לחדש:
ואהרן בן שלש
ועשרים ומאת
שנה במתו בהר
ההר: וישמע
הכנעני מלך ערד
והוא ישב בנגב
בארץ כנען בבא
בני ישראל: ויסעו
מהר ההר ויחנו
בצלמנה: ויסעו
מצלמנה ויחנו
בפונן: ויסעו מפונן
ויחנו באבת: ויסעו
מאבת ויחנו בעיי
העברים בגבול

מואב: ויסעו מעיים
ויחנו בדיבן גד:
ויסעו מדיבן גד
ויחנו בעלמן דבלתימה:
ויסעו מעלמן
דבלתימה ויחנו
בהרי העברים
לפני נבו: ויסעו
מהרי העברים
ויחנו בערבת מואב
על ירדן ירחו:
ויחנו על הירדן
מבית הישמת
עד אבל השטים
בערבת מואב:
וידבר יהוה
אל משה בערבת
מואב על ירדן
ירחו לאמר: דבר
אל בני ישראל

ואמרת אלהם כי
אתם עברים את
הירדן אל ארץ
כנען: והורשתם
את כל ישבי
הארץ מפניכם
ואבדתם את כל
משכיתם ואת
כל צלמי מסכתם
תאבדו ואת כל
במותם תשמידו:
והורשתם את
הארץ וישבתם
בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת
אתה: והתנחלתם
את הארץ בגורל
למשפחתיכם:
לרב תרבו את
נחלתו ולמעט

בעיניכם י״ח וסימנהון ויאמר שכם הנה נא לי אל תעצבו ויעבדו ימי בכיתו ואם לא תודישו ידוע
תדעו ואם רע בעיניכם הנה בתי הבתולה ויאמרו אנשי יבש וידברו עבדי שאול אשר ייטב בעיניכם
המערת פריצים הנני בידכם כי בכם הנשאר ואם לא חדלו ויהי קינה יהוה נשמיכו כתבו על היהודים ◦

את כל ישבי הארץ ד׳ וסימנהון
והורשתם כי הגד הגד כי כלה אך בבהלה
הבני ממלא ◦

הישמות ד׳ א כתב הישמת ותרי׳ כתב הישמות וחד כתב הישימת וסימנהון
ויחנו על הירדן הערבה עדים ובית פעור ואשדות יבלי ארץ בית

נחלה ב׳ בטע מלעל וסימנהון
נחלה מצרים נחלה עבר על נפשט

תמעיט את נחלתו
אל אשר יצא לו
שמה הגורל לו
יהיה למטות
אבתיכם תתנחלו
ואם לא תורישו
את ישבי הארץ
מפניכם והיה אשר
תותירו מהם
לשכים בעיניכם
ולצנינם בצדיכם
וצררו אתכם על
הארץ אשר אתם
ישבים בה והיה
כאשר דמיתי
לעשות להם אעשה
לכם
וידבר יהוה אל
משה לאמר צו
את בני ישראל

ואמרת אלהם כי
אתם באים אל
הארץ כנען זאת
הארץ אשר תפל
לכם בנחלה ארץ
כנען לגבלתיה
והיה לכם פאת
נגב ממדבר צן
על ידי אדום והיה
לכם גבול נגב
מקצה ים המלח
קדמה ונסב לכם
הגבול מנגב
למעלה עקרבים
ועבר צנה והיה
תוצאתיו מנגב
לקדש ברנע ויצא
חצר אדר ועבר
עצמנה ונסב
הגבול מעצמון

נחלה מצרים והיו
תוצאתיו הימה
וגבול ים והיה לכם
הים הגדול וגבול
זה יהיה לכם גבול
ים וזה יהיה לכם
גבול צפון מן הים
הגדל תתאו לכם
הר ההר מהר ההר
תתאו לבא חמת
והיו תוצאת הגבל
צדדה ויצא הגבל
זפרנה והיו תוצאתיו
חצר עינן זה
יהיה לכם גבול
צפון והתאויתם
לכם לגבול קדמה
מחצר עינן שפמה
וירד הגבל משפם
הרבלה מקדם

אל אשר ה׳ וסימנהון ועתה לך נחה
והתנחלתם את ואיש אל עבר בבאם הכהנים
ותאמר רות אל תפגעי

לבא ט׳ חסי׳ וסימנהון ואני בבאי מפדן ועבד יהוה לבא ויעלו ויתרו מהר ההר תתאו שמע ישראל
כי אתם עברים כי תצור אל תעלו אם אתם שום תשימון והיה ז׳ כתב ה׳ וקרין והיו וסימנהון
עקרבים ודוד נחל מצרים ויהודה בית און בית חגלה בית חרון יען אבדות ולא יהיו עדי

לעין וירד הגבל
ומחה על כתף
ים כנרת קדמה
וירד הגבול הירדנה
והיו תוצאתיו ים
המלח זאת תהיה
לכם הארץ לגב
לתיה סביב
ויצו משה את
בני ישראל לאמר
זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה
בגורל אשר צוה
יהוה לתת
לתשעת המטות
וחצי המטה כי
לקחו מטה בני
הראובני לבית
אבתם ומטה בני
הגדי לבית אבתם

וחצי מטה מנשה
לקחו נחלתם שני
המטות וחצי ה
המטה לקחו נ
נחלתם מעבר
לירדן ירחו קדמה
מזרחה
וידבר יהוה אל
משה לאמר אלה
שמות האנשים
אשר ינחלו לכם
את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע
בן נון ונשיא אחד
נשיא אחד
ממטה תקחו
לנחל את הארץ
ואלה שמות
האנשים למטה
יהודה כלב בן

יפנה ולמטה בני
שמעון שמואל
בן עמיהוד למטה
בנימן אלידד בן
כסלון ולמטה
בני דן נשיא בקי
בן יגלי לבני יוסף
למטה בני
מנשה נשיא חניאל
בן אפד ולמטה
בני אפרים נשיא
קמואל בן שפטן
ולמטה בני זבולן
נשיא אליצפן בן
פרנך ולמטה בני
יששכר נשיא
פלטיאל בן עזן
ולמטה בני אשר
נשיא אחיהוד בן
שלמי ולמטה בני

נפתלי נשיא
פדהאל בן עמיהוד
אלה אשר צוה
יהוה לנחל את
בני ישראל בארץ
כנען

וידבר יהוה
אל משה בערבת
מואב על ירדן
ירחו לאמר צו
את בני ישראל
ונתנו ללוים מנחלת
אחזתם ערים
לשבת ומגרש
לערים סביבתיהם
תתנו ללוים והיו
הערים להם
לשבת ומגרשיהם
יהיו לבהמתם
ולרכשם ולכל

חיתם ומגרשי
הערים אשר
תתנו ללוים מקיר
העיר וחוצה אלף
אמה סביב
ומדתם מחוץ
לעיר את פאת
קדמה אלפים
באמה ואת פאת
נגב אלפים באמה
ואת פאת ים
אלפים באמה
ואת פאת צפון
אלפים באמה
והעיר בתוך זה
יהיה להם מגרשי
הערים ואת
הערים אשר תתנו
ללוים את שש
ערי המקלט

אשר תתנו לנס
שמה הרצח
ועליהם תתנו
ארבעים ושתים
עיר כל הערים
אשר תתנו ללוים
ארבעים ושמנה
עיר אתהן ואת
מגרשיהן והערים
אשר תתנו מאחזת
בני ישראל מאת
הרב תרבו ומאת
המעט תמעיטו
איש כפי נחלתו
אשר ינחלו יתן
מעריו ללוים
וידבר יהוה
אל משה לאמר
דבר אל בני
ישראל ואמרת

תתנו יו̇ בתורה וסימנהון והתהתנו אתנו ואת שוק הימין עורת או שבור ושרט לנפש שבתות יהוה ואבן משכית מראשית רוא פסוק
ערו ומגרשי ואת הערים ג̇ בו כל הערים והערים את שלש הערים ב̇ בפסוק

אלהם כי אתם ע
ברים את הירדן
ארצה כנען׃
והקריתם לכם
ערים ערי מקלט
תהיינה לכם ונס
שמה רצח מכה
נפש בשגגה׃ והיו
לכם הערים למק
למקלט מגאל׃
ולא ימות הרצח
עד עמדו לפני
העדה למשפט׃
והערים אשר תתנו
שש ערי מקלט
תהיינה לכם׃ את
שלש הערים ת
תתנו מעבר לירדן
ואת שלש הערים
תתנו בארץ כנען

ערי מקלט תהיינה׃
לבני ישראל ולגר
ולתושב בתוכם
תהיינה שש ה
הערים האלה ה
למקלט לנוס ש
שמה כל מכה י
נפש בשגגה׃ ואם
בכלי ברזל הכהו
וימת רצח הוא מות
יומת הרצח׃ ואם
באבן יד אשר י
ימות בה הכהו
וימת רצח הוא מ
מות יומת הרצח׃
או בכלי עץ יד ע
אשר ימות בו הכהו
וימת רצח הוא מות
יומת הרצח׃ גאל
הדם הוא ימית

את הרצח בפגעו
בו הוא ימיתנו׃ ו
ואם בשנאה יהדפנו
או השליך עליו
בצדיה וימת׃ או
באיבה הכהו בידו
וימת מות יומת
המכה רצח הוא
גאל הדם ימית
את הרצח בפגעו
בו׃ ואם בפתע
בלא איבה הדפו
או השליך עליו
כל כלי בלא צדיה׃
או בכל אבן אשר
ימות בה בלא ראות
ויפל עליו וימת
והוא לא אויב לו
ולא מבקש רעתו׃
ושפטו העדה בין

יו̇ יהודין מן ו̇ו̇ מלין בפסוק תרוי קדמ̇ לא נסב ותרוי בתרוי נסב̇ וסימנהון לבני ישראל ולגר ולתושב מעון כרמל וזיף ויוטה עין רמון ועתר ועשן
חקיו ומצותיו ומשפטיו ועדותיו מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם בחטאת בעלה ובמנחה ובשמן לזהב לכסף ולנחשת ולברזל הקרות הספים ויקרותיו ודלתותיו
יחת זינא ויעוש ובריעה חרב שפוט ודבר ורעב מלכותא חסנא ותקפא ויקרא בסרבליהון פטשיהון וכרבלתהון ולבושיהון האלהי הילך והחסיל והגזם המה נשיהם ובניהם
ובנותיהם

ואחרי מות ל׳ וימינהון הכתו הגדול
ואחרי מות יהודיע׳

כי אם ג׳ בטע׳ וימינהון אשר ימא
ממעיך כתים שפט׳ כי אם ריע לך׳
וישאל קדיה בי אוח ביה טיעי לעדמיון׳

יכפר ד׳ וחסי וסומכ׳ ולארץ לא יכפר
אם יכפר ויעזן בואוג יכפר ביחד ואמת׳

חַמַּטָּח וּבְיוֹ גֹּאֵל
חֶרֶם עַל חַמִּשְׁפָּטִים
חֵאֵלֶּה וְחֻצֵּיהוּ׳
חֶעֱלָה אֶת חָרֹעֵץ
מִי גֹּאֵל חֲרֵם ו׳
וְחָשִׁבוּ אֹתוֹ ה׳
חֶעֱרָה אֶל עִיר
מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנֻס
שָׁמָּה וְיָשַׁב בְּחֵ
עַד מוֹת חַכֹּהֵן
חַגֹּאֵל לְאֲשֶׁר יַשִּׂיג
אֶת חָרֹצֵחַ וְלֹא יִשְׂנָא
לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם
כִּי לֹא אִישׁ שִׂנְאָתוֹ
הוּא לוֹ וְנָס אֶל אַחַת
מִן חֶעָרִים חָאֵל
וְעָמְדוּ זְקֵנֵי עִירוֹ
וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם
וְנָתְנוּ לוֹ אֶת חַגֹּאֵל
דַּם חַרֹצֵחַ וְהוּמַת
לֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו
וּבִעַרְתָּ דַּם חַנָּקִי
מִיִּשְׂרָאֵל וְלָךְ יִיטַב
לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֲךָ
אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים
בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר חַשֵּׁם
נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׳
לֹא יָקוּם עֵד אֶחָד
בְּאִישׁ לְכָל עָוֹן
וּלְכָל חֵטְא בְּכָל
חַחֵטְא אֲשֶׁר יֶחֱטָא
עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים
אוֹ עַל פִּי שְׁלֹשָׁה
עֵדִים יָקוּם דָּבָר׳
כִּי יָקוּם עֵד חָמָס
בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ
סָרָה׳ וְעָמְדוּ שְׁנֵי
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם
חָרִיב חַמַּחְלֹקֶת
לִפְנֵי יְיָ לִפְנֵי
חַכֹּהֲנִים וְחַשֹּׁפְטִים
אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים
הָהֵם וְדָרְשׁוּ חַשֹּׁפְטִים
הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד
שֶׁקֶר חָעֵד שִׁקֶּר
עָנָה בְאָחִיו׳
וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר
זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו׳
וּבִעַרְתָּ חָרָע
מִקִּרְבֶּךָ׳
וְחַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ
וְיִרָאוּ וְלֹא יֹסִיפוּ
לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר
חָרָע חַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׳
וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ
נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן
בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן
יָד בְּיָד רֶגֶל
בְּרֶגֶל׳
כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה
עַל אֹיְבֶיךָ וְרָאִיתָ
סוּס וְרֶכֶב עַם
רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא
מֵהֶם כִּי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׳
וְהָיָה כְּקָרָבְכֶם
אֶל חַמִּלְחָמָה
וְנִגַּשׁ חַכֹּהֵן
וְדִבֶּר אֶל חָעָם׳
וְאָמַר אֲלֵהֶם
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם קְרֵבִים
הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה
עַל אֹיְבֵיכֶם
אַל יֵרַךְ לְבַבְכֶם
אַל תִּיְרְאוּ
וְאַל תַּחְפְּזוּ
וְאַל תַּעַרְצוּ
מִפְּנֵיהֶם׳
כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֵם לָכֶם
עִם אֹיְבֵיכֶם
לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם׳
וְדִבְּרוּ חַשֹּׁטְרִים
אֶל חָעָם לֵאמֹר
מִי הָאִישׁ חַיָּרֵא
וְרַךְ חַלֵּבָב
יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ
וְלֹא יִמַּס אֶת
לְבַב אֶחָיו כְּלִבָּבוֹ׳
וְהָיָה כְּכַלּוֹת
חַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר
אֶל חָעָם וּפָקְדוּ
שָׂרֵי צְבָאוֹת
בְּרֹאשׁ חָעָם׳
כִּי תִקְרַב אֶל
עִיר לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ
וְקָרָאתָ אֵלֶיהָ
לְשָׁלוֹם׳
וְהָיָה אִם שָׁלוֹם
תַּעֲנְךָ וּפָתְחָה
לָךְ וְהָיָה כָּל
חָעָם חַנִּמְצָא בָּהּ
יִהְיוּ לְךָ לָמַס
וַעֲבָדוּךָ׳
וְאִם לֹא תַשְׁלִים
עִמָּךְ וְעָשְׂתָה
עִמְּךָ מִלְחָמָה
וְצַרְתָּ עָלֶיהָ׳
וּנְתָנָהּ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ
וְהִכִּיתָ אֶת כָּל
זְכוּרָהּ לְפִי חָרָב׳
רַק חַנָּשִׁים וְחַטַּף
וְחַבְּהֵמָה וְכֹל
אֲשֶׁר יִהְיֶה בָּעִיר
כֹּל שְׁלָלָהּ
תָּבֹז לָךְ׳
וְאָכַלְתָּ אֶת שְׁלַל
אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן
יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ׳
כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל
חֶעָרִים חָרְחֹקוֹת
מִמְּךָ מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא מֵעָרֵי
חַגּוֹיִם חָאֵלֶּה
הֵנָּה׳
רַק מֵעָרֵי חָאָדָם
חָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְיָ
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
נַחֲלָה לֹא תְחַיֶּה
כָּל נְשָׁמָה׳
כִּי הַחֲרֵם תַּחֲרִימֵם
חִתִּי וְאֱמֹרִי
כְּנַעֲנִי וּפְרִזִּי
חִוִּי וְיְבוּסִי
כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ
יְיָ אֱלֹהֶיךָ׳
לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא
יְלַמְּדוּ אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר
עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם
וַחֲטָאתֶם לַיְיָ
אֱלֹהֵיכֶם׳
כִּי תָצוּר אֶל
עִיר יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ
לְתָפְשָׂהּ לֹא
תַשְׁחִית אֶת
עֵצָהּ לִנְדֹּחַ
עָלָיו גַּרְזֶן
כִּי מִמֶּנּוּ תֹּאכֵל
וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת
כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה לָבוֹא
מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר׳
רַק עֵץ אֲשֶׁר
תֵּדַע כִּי לֹא
עֵץ מַאֲכָל הוּא
אֹתוֹ תַשְׁחִית
וְכָרָתָּ וּבָנִיתָ
מָצוֹר עַל חָעִיר
אֲשֶׁר הִוא עֹשָׂה
עִמְּךָ מִלְחָמָה
עַד רִדְתָּהּ׳
וְכִי יִמָּצֵא
חָלָל בָּאֲדָמָה
חַנֹּכֵן גֹּאֵל הַדָּם וְחִכְרִיזוּ
הלא יכרזו אתי אם ועזת את יכפרו וחזה
המלילי ב׳ כי וכרזה שלמתי אם שוחט׳

למשפט ה׳ ויגש וימינהון והיו לכם נערים כי יפלא ממכן וישבתם ערה חזקיה וחזא ישעטר ויהוה ועזרו
והשכים אשלחם וישא אבשלום וישקו למשפט וחזקיהו אלי איש כל כלי זיעד נהמה כרכום
וישרתון זקחתי אריכם והחזה לעדים בקום למשפט׳

והנכם ב׳ היום בכוכבי השמים ואלהים
איש אחרי ס ויברך ב׳ וסימנהון אתכם
שם קדשו ס

מקטן כגדול ג׳ וסימנהון לא תכירו
ויפילו גדלות ואבירן ס

ונבא ג׳ חסי׳ וסימנהון עד קדש ברנע
ואת הערים אשר ואל העיר נבא ס

לא אבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב
לתת להם ולזרעם
אחריהם ואמר
אלכם בעת ההוא
לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם
יהוה אלהיכם
הרבה אתכם ו
והנכם היום ככוכבי
השמים לרב
יהוה אלהי אבותכם
יסף עליכם ככם
אלף פעמים ו
ויברך אתכם
כאשר דבר לכם
איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם
וריבכם הבו לכם
אנשים חכמים

ונבנים וידעים
לשבטיכם ואשימם
בראשיכם ותענו
אתי ותאמרו טוב
הדבר אשר דברת
לעשות ואקח
את ראשי שבטיכם
אנשים חכמים
וידעים ואתן אתם
ראשים עליכם
שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים
ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם
ואצוה את שפטיכם
בעת ההוא לאמר
שמע בין אחיכם
ושפטתם צדק
בין איש ובין אחיו
ובין גרו לא תכירו

פנים במשפט
כקטן כגדל תה
תשמעון לא תגורו
מפני איש כי
המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר
יקשה מכם ת
תקרבון אליו ו
ושמעתיו ואצוה
אתכם בעת ההוא
את כל הדברים
אשר תעשון
ונסע מחרב ונלך
את כל המדבר
הגדול והנורא ה
ההוא אשר ראיתם
דרך הר האמרי
כאשר צוה יהוה
אלהינו אתנו ונבא
עד קדש ברנע

במשפט ח׳ וסימנהון לא תעשו עול והבון ס
לא תכירו פנים ויגבה יהוה לא יקמו רשעים
ידרוך ימים שאת פני רשע שכח בחור
וכל איוב דטול בר מן חד ואתי תביא ס

שאת יד׳ וסימנהון הלוא אם תיטיב מלא את אמתחת ראובן בכרי או ספחת וראה הכהן במקום
חשיחין ואם תחתיה וראה אתו ואמר אלכם בעת ואם לא תשמעו ויסף איוב וחבירו שאת פני רשע
תחת שלישי ס והדבר ג׳ וסימנהון והדבר אשר יקשה והדבר אשר דברנו והדבר הזה לא אוכל ס

וישיבו ב׳ חד חס׳ וחד מלא וסימ׳
אתנו דבר חס׳ את נפשם ואשאלם מלא

לשבט ב׳ וסימנהון ויטב בעיני
ויעלה קהו הכו לכם

לבבנו ד׳ וחס׳ וסימנהון אחינו המסו
ונשמע וימס לבבנו להטות לבבנו נשא
לבבנו אל כפים

ואמר אלכם באתם
עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו
נתן לנו ראה נתן
יהוה אלהיך לפניך
את הארץ עלה
רש כאשר דבר
יהוה אלהי אבתיך
לך אל תירא ואל
תחת ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו
נשלחה אנשים
לפנינו ויחפרו
לנו את הארץ וי
וישבו אתנו דבר
את הדרך אשר
נעלה בה ואת ה
הערים אשר נבא
אליהן וייטב
בעיני הדבר ואקח

מכם שנים עשר
אנשים איש אחד
לשבט ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד
נחל אשכל וירגלו
אתה ויקחו בידם
מפרי הארץ ויורדו
אלינו וישבו אתנו
דבר ויאמרו טו
טובה הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן
לנו ולא אביתם
לעלת ותמרו את
פי יהוה אלהיכם
ותרגנו באהליכם
ותאמרו בשנאת
יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים
לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו

אנה אנחנו עלים
אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם
גדול ורם ממנו
ערים גדלת [illegible]ורת
בשמים וגם בני
ענקים ראינו שם
ואמר אלכם לא
תערצון ולא תיראון
מהם יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא
ילחם לכם ככל
אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם
ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך
יהוה אלהיך כ
כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך
אשר הלכתם עד

אשא כג׳ אשא לבדי כי אשא אל שמים ואיך אשא פני וישלח חזקיה ועד זקנה אני הנה אשא אל
על ההרים אשא כי נשא אשא כי אנכי כשחל דעה יהוה אשא לא רנן ירבו עצבותם אליך יהוה כן
אברכך שמח נפש כוס ישועות שיר למעלות כנפי שחר אם רשעתי על מה אשא אל נא אשא פני
אשא דעי למרחוק כי אם פניו

ריש ה׳ בלשנ׳ וסימנהון עלה ריש את
כרם נבות ריש וקלון פורע ראש ועשר
ראש מליץ אמר ותריו קדמ׳ כתב ריש
באחסנתא ותריו מציע במסכנותא
וחד בתרייהי לשון ראש

באכם עד המקום
הזה ובדבר הזה
אינכם מאמינם
ביהוה אלהיכם
ההלך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום
לחנתכם באש
לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו
בה ובענן יומם
וישמע יהוה את
קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר
אם יראה איש
באנשים האלה
הדור הרע הזה
את הארץ הטובה
אשר נשבעתי
לתת לאבתיכם
זולתי כלב בן יפנה

הוא יראנה ולו
אתן את הארץ
אשר דרך בה
ולבניו יען אשר
מלא אחרי יהוה
גם בי התאנף יהוה
בגללכם לאמר
גם אתה לא תבא
שם יהושע בן
נון העמד לפניך
הוא יבא שמה
אתו חזק כי הוא
ינחלנה את ישראל
וטפכם אשר
אמרתם לבז יהיה
ובניכם אשר לא
ידעו היום טוב
ורע המה יבאו
שמה ולהם אתננה
והם יירשוה

ואתם פנו לכם
וסעו המדברה
דרך ים סוף ותענו
ותאמרו אלי חטאנו
ליהוה אנחנו נעלה
ונלחמנו ככל אשר
צונו יהוה אלהינו
ותחגרו איש את
כלי מלחמתו ותהינו
לעלת ההרה
ויאמר יהוה אלי
אמר להם לא תעלו
ולא תלחמו כי
אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני איביכם
ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו
את פי יהוה ותזדו
ותעלו ההרה
ויצא האמרי הישב

האמים לפנים ישבו
בה עם גדול ורב
ורם כענקים רפאים
יחשבו אף הם
כענקים והמאבים
יקראו להם אמים
ובשעיר ישבו
החרים לפנים ובני
עשו יירשום
וישמידום מפניהם
וישבו תחתם
כאשר עשה
ישראל לארץ
ירשתו אשר נתן
יהוה להם עתה
קמו ועברו לכם
את נחל זרד ונעבר
את נחל זרד
והימים אשר
הלכנו מקדש ברנע

עד אשר עברנו
את נחל זרד
שלשים ושמנה
שנה עד תם כל
הדור אנשי
המלחמה מקרב
המחנה כאשר
נשבע יהוה להם
וגם יד יהוה היתה
בם להמם מקרב
המחנה עד תמם
ויהי כאשר תמו
כל אנשי המלחמה
למות מקרב העם
וידבר יהוה
אלי לאמר אתה
עבר היום את גבול
מואב את ער
וקרבת מול בני
עמון אל תצרם ואל

תתגר בם כי לא
אתן מארץ בני
עמון לך ירשה
כי לבני לוט נתתיה
ירשה ארץ רפאים
תחשב אף הוא
רפאים ישבו בה
לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים
עם גדול ורב ורם
כענקים וישמידם
יהוה מפניהם
ויירשם וישבו
תחתם כאשר
עשה לבני עשו
הישבים בשעיר
אשר השמיד
את החרי מפניהם
ויירשם וישבו
תחתם עד היום

את לשון והחרים את בשרם ל׳ מוליך את בניה ל׳ מי שמע את רע ל׳ על הרעים את גלות ל׳ כתאים את החתום ל׳
ואת לשון את עכן ואת בשרם ל׳ ואת פר ואת בניה ל׳ לא ארחם ואת רע ל׳ את זרעך ואת גדות ל׳ כן ינהג ואת החתום ל׳

הַזֶּה׃ וְהָעַוִּים הַיֹּשְׁבִים
בַּחֲצֵרִים עַד־עַזָּה
כַּפְתֹּרִים הַיֹּצְאִים
מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידֻם
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃
קוּמוּ סְּעוּ וְעִבְרוּ
אֶת־נַחַל אַרְנֹן
רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ
אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־
חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי
וְאֶת־אַרְצוֹ הָחֵל
רָשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ
מִלְחָמָה׃ הַיּוֹם
הַזֶּה אָחֵל תֵּת
פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ
עַל־פְּנֵי הָעַמִּים
תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ
וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ׃

וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים
מִמִּדְבַּר קְדֵמוֹת
אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ
חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם
לֵאמֹר׃ אֶעְבְּרָה
בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ
בַּדֶּרֶךְ אֵלֵךְ לֹא
אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאול׃
אֹכֶל בַּכֶּסֶף תַּשְׁבִּרֵנִי
וְאָכַלְתִּי וּמַיִם בַּכֶּסֶף
תִּתֶּן־לִי וְשָׁתִיתִי
רַק אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי׃
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ־לִי
בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר וְהַמּוֹאָבִים
הַיֹּשְׁבִים בְּעָר
עַד אֲשֶׁר־אֶעֱבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃

וְלֹא אָבָה סִיחֹן
מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן
הַעֲבִרֵנוּ בּוֹ כִּי־
הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־רוּחוֹ וְאִמֵּץ
אֶת־לְבָבוֹ לְמַעַן
תִּתּוֹ בְיָדְךָ כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי רְאֵה
הַחִלֹּתִי תֵּת לְפָנֶיךָ
אֶת־סִיחֹן וְאֶת־
אַרְצוֹ הָחֵל רָשׁ
לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצוֹ׃
וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ
הוּא וְכָל־עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה יָהְצָה׃
וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ
וְאֶת־בָּנָו וְאֶת־כָּל־
עַמּוֹ׃ וַנִּלְכֹּד אֶת־

ואת ארצו ה׳ וסימנהון ראה נתתי בידך
החלתי תת לפניך נתתי אתו ויאמר יהוה
אלי ויאמר יהוה אל יהושע ס

ארץ יג׳ וסימנהון בראש פסוק ארץ מצרים לפניך ארץ רפאים ארץ הטוה ארץ אשר יהוה ארץ
אשר לא במסכנות שמעו דבר יהוה ארץ רעשה ארץ פרי למלחה עיפתה נתנה בידי רשע ממנה יצא ס
נתנה יבולה ס׳ ד׳ כתב בנו וקרין בניו וסימנהון ונך אתו ואת האמר לאביו ותעד לדוד ובנו יתגרון ס

כל שכיבת זרע אשר יצא ממנו וטמא
הוא עד הערב׃ והאיש אשר ישכב את
אשה שכבת זרע והזו במים וטמאו
עד הערב׃ והאשה אשר יהיה איש
שכבת זרע בה ורחצו במים וטמאו
עד הערב׃ ואשה כי תהיה זבה דם
יהיה זובה בבשרה שבעת ימים
תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא
עד הערב׃ וכל אשר תשכב עליו
בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו
יטמא׃ וכל איש אשר יגע במשכבה
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ והיושב על הכלי אשר תשב
עליו הזבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ ואם על המשכב
הוא או על הכלי הוא בנגעו בו יטמא
עד הערב׃ ואם שכב ישכב איש
אותה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת
ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו
יטמא׃ והאשה כי יזוב זוב דמה ימים
רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על
נדת טמאתה כל ימי זוב טמאתה
כימי נדתה תהיה טמאה היא׃ כל
המשכב אשר תשכב עליו כל ימי
זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל
הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה
כטמאת נדתה׃ וכל הנגע בהם יטמא
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ והיה כי טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ והיום
השמיני תקח לה שתי תרים או
שני בני יונה והביא אתם אל הכהן
אל פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן את
האחד חטאת ואת השני עלה וכפר
עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃
והזרתם את בני ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם בטמאם את
משכני אשר בתוכם׃ זאת תורת
הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ ודותה בנדתה והזב את
זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר
ישכב עם טמאה׃ וקם הכהן אל
פני יהוה וכפר עליו מזובו וטהר׃
ויקרב ביום השמיני שתי תרים או
שני בני יונה ובא לפני יהוה אל
פתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן׃
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת
השני עלה וכפר עליו הכהן לפני
יהוה מזוב טמאתו׃ ואיש כי תצא
ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל
בשרו וטמא עד הערב׃ וכל בגד
וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
וכבס במים וטמא עד הערב׃ ואשה
אשר ישכב איש אתה שכבת זרע
ורחצו במים וטמאו עד הערב׃ ואשה
כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע
בה יטמא עד הערב׃ וכל אשר תשכב
עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב
עליו יטמא׃ וכל איש אשר יגע
במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ והיושב על הכלי
אשר תשב עליו הזבה יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב׃ ואם
על המשכב הוא או על הכלי הוא
בנגעו בו יטמא עד הערב׃ ואם שכב
ישכב איש אותה ותהי נדתה עליו
וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר
ישכב עליו יטמא׃ והאשה כי יזוב
זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה
או כי תזוב על נדת טמאתה כל ימי
זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה
היא׃ כל המשכב אשר תשכב עליו
כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה
וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה
כטמאת נדתה׃ וכל הנגע בהם יטמא
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ והיה כי טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ והיום
השמיני תקח לה שתי תרים או
שני בני יונה והביא אתם אל הכהן
אל פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן את
האחד חטאת ואת השני עלה וכפר
עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃
והזרתם את בני ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם בטמאם את
משכני אשר בתוכם׃ זאת תורת
הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ ודותה בנדתה והזב את
זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר
ישכב עם טמאה׃ וקם הכהן אל
פני יהוה וכפר עליו מזובו וטהר׃
ויקרב ביום השמיני שתי תרים או
שני בני יונה ובא לפני יהוה אל
פתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן׃
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת
השני עלה וכפר עליו הכהן לפני
יהוה מזוב טמאתו׃ ואיש כי תצא
ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל
בשרו וטמא עד הערב׃ וכל בגד
וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
וכבס במים וטמא עד הערב׃ ואשה
אשר ישכב איש אתה שכבת זרע
ורחצו במים וטמאו עד הערב׃ ואשה
כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע
בה יטמא עד הערב׃ וכל אשר תשכב
עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב
עליו יטמא׃ וכל איש אשר יגע
במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ והיושב על הכלי
אשר תשב עליו הזבה יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב׃ ואם
על המשכב הוא או על הכלי הוא
בנגעו בו יטמא עד הערב׃ ואם שכב
ישכב איש אותה ותהי נדתה עליו
וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר
ישכב עליו יטמא׃ והאשה כי יזוב
זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה
או כי תזוב על נדת טמאתה כל ימי
זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה
היא׃ כל המשכב אשר תשכב עליו
כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה
וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה
כטמאת נדתה׃ וכל הנגע בהם יטמא
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ והיה כי טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ והיום
השמיני תקח לה שתי תרים או
שני בני יונה והביא אתם אל הכהן
אל פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן את
האחד חטאת ואת השני עלה וכפר
עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃
והזרתם את בני ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם בטמאם את
משכני אשר בתוכם׃ זאת תורת
הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ ודותה בנדתה והזב את
זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר
ישכב עם טמאה׃ וקם הכהן אל
פני יהוה וכפר עליו מזובו וטהר׃

מלפניהם האמרי ע
אשר בעבר הירדן
מנחל ארנן עד הר
חרמון׃ צידנים
יקראו לחרמון ע
שרין והאמרי
יקראו לו שניר׃
כל ערי המישר
וכל הגלעד וכל
הבשן עד סלכה
ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן׃
כי רק עוג מלך
הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו
ערש ברזל
הלה הוא ברבת
בני עמון תשע
אמות ארכה
וארבע אמות

רחבה באמת איש׃
ואת הארץ הזאת
ירשנו בעת ההוא
מערער אשר
על נחל ארנן וחצי
הר הגלעד ועריו
נתתי לראובני ולגדי׃
ויתר הגלעד
וכל הבשן ממלכת
עוג נתתי לחצי
שבט המנשה
כל חבל הארגב
לכל הבשן ההוא
יקרא ארץ רפאים׃
יאיר בן מנשה לקח את
כל חבל ארגב
עד גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא
אתם על שמו

את הבשן חות
יאיר עד היום
הזה׃ ולמכיר נתתי
את הגלעד׃
ולראובני ולגדי
נתתי מן הגלעד
ועד נחל ארנן
תוך הנחל וגבל
ועד יבק הנחל
גבול בני עמון׃
והערבה והירדן
וגבל מכנרת ועד
ים הערבה ים המלח
תחת אשדת הפסגה
מזרחה׃
ואצו אתכם בעת
ההוא לאמר יהוה
אלהיכם נתן לכם
את הארץ הזאת
לרשתה חלוצים

ולא תגרעו ל׳ לא תספו ולא יהיה ל׳ אל ביתו ולא ישכב ל׳ את אשר ולא תאבה ל׳ אל תשמע ולא העלה ל׳ מנחה ולא ישיב ל׳
ולא ירד ל׳ במלחמה ולא נעזר ל׳ להם ולא תשוב ל׳ ללכת ולא השאיר ל׳ לו משתין ולא תשמר ל׳ דאות ולא ידעתם ל׳

תעברו לפני אחיכם
בני ישראל כל בני
חיל׃ רק נשיכם
וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה
רב לכם ישבו
בעריכם אשר
נתתי לכם׃ עד
אשר יניח יהוה
לאחיכם ככם
וירשו גם הם את
הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם
בעבר הירדן ו
ושבתם איש
לירשתו אשר
נתתי לכם׃ ואת
יהושוע צויתי
בעת ההוא לאמר
עיניך הראת את

כל אשר עשה
יהוה אלהיכם
לשני המלכים
האלה כן יעשה
יהוה לכל הממלכות
אשר אתה עבר
שמה׃ לא תיראם
כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם׃
ס ואתחנן
אל יהוה בעת
ההוא לאמר׃ אדני
יהוה אתה החלות
להראות את
עבדך את גדלך
ואת ידך החזקה
אשר מי אל
בשמים ובארץ
אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך׃

אעברה נא ואראה
את הארץ הטובה
אשר בעבר הירדן
ההר הטוב הזה
והלבנן׃ ויתעבר
יהוה בי למענכם
ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי
רב לך אל תוסף
דבר אלי עוד
בדבר הזה׃ עלה
ראש הפסגה ושא
עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרחה
וראה בעיניך כי
לא תעבר את
הירדן הזה׃ וצו
את יהושע וחזקהו
ואמצהו כי הוא
יעבר לפני העם

הראת ד׳ וסימנהון ואת יהושע צ׳
עינכם כי עיניכם וחשכו הראות ׳בירמיה
הראות ושאר הראת כתב ׳ואת ידך ב׳
אתה החלות כי ישמעון את שכך ׳

בדבר הזה ח׳ וסימנהון ויתעבר יהוה בי אם יקרך עון אפס כי נאץ נאצת ויהי בדבר הזה ואדני
הנגיד למה חפץ בהשתחויתי בית רמן תנינא דפקיד יען כי אתכם כי הרבינו לפשע ותדיו ובדבר
הזה אינכם מאמינם תאריכו ימים ׳ תוסף ג׳ מלי בלשנ׳ וסימנהון זכר מלחמה בדבר הזה על דבריו ׳
הוא הנלחם לכם ג׳ וסימנהון לא תיראם איש אחד מכם ירדף ואתם ראיתם ׳׳

ולא תדע ל̇ למה צמנו ולא יעשה ל̇ ארוז ברית ולא יספרו ל̇ ולא כן ל̇ אני ידעתיו ולא לקחו ל̇ מוסר ולא היתה ל̇
ולא ידעה ל̇ כי לא יעלה ולא ילכו ל̇ עור אחרי ולא תקום ל̇ תשקע ולא יקחו ל̇ ממך אבן ולא תדאה ל̇ תכסה ולא יתנו ל̇

הזה והוא ינחיל
אותם את הארץ
אשר תראה׃
ונשב בגיא מול
בית פעור׃
ועתה ישראל
שמע אל החקים
ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד
אתכם לעשות
למען תחיו
ובאתם וירשתם
את הארץ אשר
יהוה אלהי
אבתיכם נתן לכם׃
לא תספו על
הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם׃
ולא תגרעו ממנו
לשמר את מצות

יהוה אלהיכם׃
אשר אנכי מצוה
אתכם׃ עיניכם
הראות את אשר
עשה יהוה בבעל
פעור כי כל האיש
אשר הלך אחרי
בעל פעור השמידו
יהוה אלהיך
מקרבך׃ ואתם
הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים
כלכם היום׃ ראה
למדתי אתכם
חקים ומשפטים
כאשר צוני יהוה
אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר
אתם באים שמה
לרשתה׃ ושמרתם

ועשיתם כי הוא
חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים
אשר ישמעון
את כל החקים
האלה ואמרו רק
עם חכם ונבון
הגוי הגדול הזה׃
כי מי גוי גדול
אשר לו אלהים
קרבים אליו כיהוה
אלהינו בכל קראנו
אליו׃ ומי גוי גדול
אשר לו חקים
ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת
אשר אנכי נתן
לפניכם היום׃ רק
השמר לך ושמר
נפשך מאד פן

נתן נג̇ כתור זאת אות הברית נגשי העם על כן כבד כי תבאו קימדה ושבת שלח לך ארץ מושבתיכם לכו אמר כי לא באתם בידכם כאשר עשו לי עד אשר יניח
וזכרת את ושמעת ישראל ומי גוי גדול ויהוה התאנה כי ושמרת את חקיו בבר ראתה פה כי לא בעירקתך והדה כי אתם עברים ישבתם לעשות את המנחה מאחד אחיך
לא תוכל ערך יצרך כי ימצא בקרבך אשימה עלי לא תאמר כי יבדית שלש ערים ואם ירחיב ולא ישפך לא תסיג רק מעיר ימצא חלל לא תליו ולא תחטיא אבן שלמה
והיו להגיה אבן שלמה מראשית כי תבוא אשר תעברו וכתבת עליהן יצו יהוה וראה את ארץ כי מנגד ויאמר אלהם קדמיה

תשמרו את־כל־מצותי
אשר־אנכי מצוך
ועשית הישר והטוב
למען ייטב לך
ובאת וירשת את־הארץ
הטובה אשר נשבע יהוה
לאבתיך לתת לו
כאשר דבר יהוה
ולכהניים הלוים
כל־הלוי אשר בשעריך
תדרש ובאת שמה
אל־המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו
ושרתו בשם יהוה
אלהיו ככל־אחיו
הלוים העמדים
שם לפני יהוה
וחלק חלק יאכלו
לבד ממכריו
על־האבות
כי־תבא אל־הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן
לך לא תלמד
לעשות כתועבת
הגוים ההם
לא־ימצא בך
מעביר בנו־ובתו
באש קוסם קסמים
ומעונן ומנחש
ומכשף וחבר חבר
ושואל אוב וידעני
ודרש אל־המתים
כי תועבת יהוה
כל־עשה אלה
ובגלל התועבות
האלה יהוה אלהיך
מוריש אותם
מפניך תמים
תהיה עם יהוה
אלהיך
כי הגוים האלה
אשר אתה יורש
אותם אל־מעוננים
ואל־קסמים ישמעו
ואתה לא כן
נתן לך יהוה
אלהיך
נביא מקרבך
מאחיך כמני
אליו תשמעון
ככל אשר־שאלת
מעם יהוה
אלהיך בחרב
ביום הקהל
לאמר לא אוסף
לשמע את־קול
יהוה אלהי
ואת־האש הגדלה
הזאת לא־אראה
עוד ואמות
ויאמר יהוה אלי
היטיבו אשר דברו
נביא אקים להם
מקרב אחיהם
כמוך ונתתי
דברי בפיו
ודבר אליהם
את כל־אשר
אצונו
והיה האיש
אשר לא־ישמע
אל־דברי
אשר־ידבר
בשמי
אנכי אדרש
מעמו
אך הנביא
אשר־יזיד
לדבר דבר
בשמי
דבר אשר
לא־צויתיו
לדבר
ואשר
ידבר
בשם
אלהים
אחרים
ומת
הנביא
ההוא
ואם־תאמר
בלבבך
איכה נדע
את הדבר
אשר לא־דברו
יהוה
אשר ידבר
הנביא
בשם יהוה
ולא יהיה
הדבר
ולא יבוא
זה הדבר
אשר לא־דבר
יהוה
בזדון
דברו הנביא
לא תגור
ממנו
כי תבוא
יהוה אלהיך
נתן לך
את־ארצם
ויירשתה
וישבת בעריהם
ובבתיהם
שלש ערים
תבדיל לך
בתוך ארצך
אשר יהוה
אלהיך נתן
לך לרשתה
תכין לך
הדרך
ושלשת
חלק את־גבול
ארצך אשר
יהוה אלהיך
מנחיל אותך
והיה לכל־רוצח
אשר־ינוס
שמה וחי
אשר יכה
את־רעהו
בבלי־דעת
ושנאהו
לא־תחמל
עינך עליו
ונתת לו
כמזמת
לעשות לאחיו
רע נפש
ומת בהם
וברח אל־אחת
מן־הערים
האל וחי
פן־ירדף
גואל הדם
אחרי הרוצח
כי־יחם לבבו
והשיגו
כי ארך הדרך
ולא־משפט
מות הוא
לו כי לא־שנא
הוא לו
מתמל שלשם
על־כן אנכי
מצוך לאמר
שלש ערים
תבדיל לך
והרחבת
את־גבולך
כאשר נשבע
יהוה לאבתיך
ונתן לך
את כל־הארץ
אשר דבר
לתת לאבתיך
כי תשמר
את כל־המצוה
הזאת
לעשתה
אשר אנכי
מצוך היום
לאהבה
את יהוה
אלהיך
וללכת
בדרכיו
כל־הימים
ויספת
לך עוד
שלש ערים
על השלש
האלה
ולא־ישפך
דם נקי
בקרב
ארצך
אשר יהוה
אלהיך
נתן לך
נחלה
והיה
עליך
דמים
ואם־יהיה
איש שנא
לרעהו
וארב לו
וקם עליו
והכהו
נפש
ומת
מת
ונס
אל־אחת
מן־הערים
האל
ושלחו
זקני
עירו
ולקחו
אתו
משם
ונתנו
אתו
ביד
גואל
הדם
ומת
לא־תחוס
עינך
עליו
ובערת
את־דם
הנקי
מישראל
למען
ייטב
לך
לא תסיג
גבול
רעך
אשר
גבלו
ראשנים
בנחלתך
אשר
תנחל
בארץ
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
לרשתה
לא־יקום
עד אחד
באיש
לכל־עון
ולכל־חטאת
בכל־חטא
אשר
יחטא
על־פי
שנים
עדים
או על־פי
שלשה
עדים
יקום
דבר
עד־חמס
באיש
לענות
בו סרה
ועמדו
שני האנשים
אשר־להם
הריב
לפני יהוה
לפני
הכהנים
והשפטים
אשר
יהיו
בימים
ההם
ודרשו
השפטים
היטב
והנה
עד־שקר
העד
שקר
ענה
באחיו
ועשיתם
לו
כאשר
זמם
לעשות
לאחיו
ובערת
הרע
מקרבך
ואנשים
אחרים
ישמעו
ויראו
ולא־יוסיפו
לעשות
עוד
כדבר
הרע
הזה
בקרבך
לא־תחוס
עינך
נפש
בנפש
עין
בעין
שן
בשן
יד
ביד
רגל
ברגל
כי־תצא
למלחמה
על־אויבך
וראית
סוס
ורכב
עם
רב
ממך
לא
תירא
מהם
כי
יהוה
אלהיך
עמך
והיה
כקרבכם
אל־המלחמה
ונגש
הכהן
ודבר
אל־העם
ואמר
אליהם
שמע
ישראל
אתם
קרבים
היום
למלחמה
על־אויביכם
אל־ירך
לבבכם
אל־תיראו
ואל־תחפזו
ואל־תערצו
מפניהם
כי יהוה
אלהיכם
ההלך
עמכם
להלחם
לכם
עם־אויביכם
להושיע
אתכם
ודברו
השטרים
אל־העם
לאמר
מי־האיש
אשר־בנה
בית־חדש
ולא חנכו
ילך וישב
לביתו
פן־ימות
במלחמה
ואיש
אחר
יחנכנו
ומי־האיש
אשר נטע
כרם
ולא חללו
ילך וישב
לביתו
פן־ימות
במלחמה
ואיש
אחר
יחללנו
ומי־האיש
אשר ארש
אשה
ולא לקחה
ילך וישב
לביתו
פן־ימות
במלחמה
ואיש
אחר
יקחנה
ויספו
השטרים
לדבר
אל־העם
ואמרו
ופקדו
שרי־צבאות
בראש
העם
אחרי
השטרים
אל־העם
כי־תקרב
אל־עיר
להלחם
עליה
וקראת
אליה
לשלום
והיה
אם־שלום
תענך
ופתחה
לך
והיה
כל־העם
הנמצא
בה
יהיו
לך
למס
ועבדוך
והיה
אם־לא
תשלים
עמך
ועשתה
עמך
מלחמה
וצרת
עליה
ונתנה
יהוה
אלהיך
בידך
והכית
את־כל־זכורה
לפי־חרב
רק הנשים
והטף
והבהמה
וכל־אשר
יהיה
בעיר
כל־שללה
תבז
לך
ואכלת
את־שלל
אויביך
אשר
נתן
יהוה
אלהיך
לך
כן
תעשה
לכל־הערים
הרחקות
ממך
מאד
אשר
לא־מערי
הגוים
האלה
הנה
רק
בערי
האדם
הזה
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
נחלה
לא
תחיה
כל־נשמה
כי־החרם
תחרימם
החתי
והאמרי
הכנעני
והפרזי
החוי
והיבוסי
כאשר
צוך
יהוה
אלהיך
למען
אשר
לא־ילמדו
אתכם
לעשות
ככל
תועבתם
אשר
עשו
לאלהיהם
וחטאתם
ליהוה
אלהיכם
כי־תצר
אל־עיר
ימים
רבים
להלחם
עליה
לתפשה
לא־תשחית
את־עצה
לנדח
עליו
גרזן
כי ממנו
תאכל
ואתו
לא תכרת
כי האדם
עץ השדה
לבוא
מפניך
במצור
רק עץ
אשר־תדע
כי לא־עץ
מאכל הוא
אותו
תשחית
ובנית
מצור
על־העיר
אשר־הוא
עשה
עמך
מלחמה
עד־רדתו
כי־ימצא
חלל
באדמה
נפל
בשדה
לא־נודע
מי הכהו
ויצאו
זקניך
ושפטיך
ומדדו
אל־הערים
אשר
סביבת
החלל
והיה
העיר
הקרבה
אל־החלל
ולקחו
זקני
העיר
ההוא
עגלת
בקר
אשר
לא־עבד
בה
אשר
לא־משכה
בעל
ויורדו
זקני
העיר
ההוא
אל־העגלה
אל־נחל
איתן
אשר
לא־יעבד
בו
ולא יזרע
וערפו
שם
את־העגלה
בנחל
ונגשו
הכהנים
בני לוי
כי בם
בחר
יהוה
אלהיך
לשרתו
ולברך
בשם
יהוה
ועל־פיהם
יהיה
כל־ריב
וכל־נגע
וכל־כל
זקני
כל־העיר
ההוא
הקרבים
אל־החלל
ידיהם
על העגלה
הערופה
בנחל
וענו
ואמרו
ידינו
לא שפכו
את־הדם
הזה
ועינינו
לא ראו
כפר
לעמך
ישראל
אשר
פדית
יהוה
ואל־תתן
דם נקי
בקרב
עמך
ישראל
ונכפר
להם
הדם
ואתה
תבער
הדם
הנקי
מקרבך
כי תעשה
הישר
בעיני
יהוה
כי־תצא
מחנה
על־אויביך
ונצרת
מכל
דבר
רע
כי־יהיה
בך
איש
אשר
לא־יהיה
טהור
מקרה
לילה
והיה
מקצת
היום
ורחץ
במים
וכבא
השמש
יבוא
אל־תוך
המחנה
ומחוץ
למחנה
יהיה
מוצא
לך
ויתד
תהיה
לאזנך
והיה
בשבתך
חוץ
וחפרת
בה
ושבת
וכסית
את־צאתך
כי יהוה
אלהיך
מתהלך
בקרב
מחניך
להצילך
ולתת
אויביך
לפניך
והיה
מחניך
קדוש
ולא־יראה
בך
ערות
דבר
ושב
מאחריך
לא תסגיר
עבד
אל־אדניו
אשר
יושע
אליך
מעם
אדניו
עמך
ישב
בקרבך
במקום
אשר
יבחר
באחד
שעריך
אשר
טוב
לו
לא
תונה
לא תהיה
קדשה
מבנות
ישראל
ולא־יהיה
קדש
מבני
ישראל
לא תביא
אתנן
זונה
ומחיר
כלב
בבית
יהוה
אלהיך
לכל־נדר
כי תועבת
יהוה
אלהיך
גם־שניהם
לא תשיך
אחיך
נשך
כסף
נשך
אכל
נשך
כל־דבר
אשר
ישך
לנכרי
תשיך
לנכרי
למען
יברכך
יהוה
אלהיך
בכל
משלח
ידך
על־הארץ
אשר־אתה
בא־שמה
לרשתה
כי תדר
נדר
ליהוה
אלהיך
לא תאחר
לשלמו
כי־דרש
ידרשנו
יהוה
אלהיך
מעמך
והיה
בך
חטא
ואם־תחדל
לנדר
לא יהיה
בך
חטא
מוצא
שפתיך
תשמר
ועשית
כאשר
נדרת
ליהוה
אלהיך
נדבה
אשר
דברת
בפיך
כי תבא
בכרם
רעך
ואכלת
ענבים
כנפשך
שבעך
ואל־כליך
לא תתן
כי תבא
בקמת
רעך
וקטפת
שבלים
בידך
ומגל
לא תניף
על־קמת
רעך
כי יקח
איש
אשה
ובעלה
והיה
אם־לא
תמצא
חן
בעיניו
כי־מצא
בה
ערות
דבר
וכתב
לה
ספר
כריתת
ונתן
בידה
ושלחה
מביתו
ויצאה
מביתו
והלכה
והיתה
לאיש
אחר
ושנאה
האיש
האחרון
וכתב
לה
ספר
כריתת
ונתן
בידה
ושלחה
מביתו
או כי
ימות
האיש
האחרון
אשר
לקחה
לו
לאשה
לא־יוכל
בעלה
הראשון
אשר
שלחה
לשוב
לקחתה
להיות
לו
לאשה
אחרי
אשר
הטמאה
כי תועבה
היא
לפני
יהוה
ולא תחטיא
את־הארץ
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
נחלה
כי יקח
איש
אשה
חדשה
לא־יצא
בצבא
ולא־יעבר
עליו
לכל־דבר
נקי
יהיה
לביתו
שנה
אחת
ושמח
את־אשתו
אשר
לקח
לא יחבל
רכב
ורחיו
כי נפש
הוא
חבל
כי־ימצא
איש
גנב
נפש
מאחיו
מבני
ישראל
והתעמר
בו
ומכרו
ומת
הגנב
ההוא
ובערת
הרע
מקרבך
השמר
בנגע
הצרעת
לשמר
מאד
ולעשות
ככל
אשר
יורו
הכהנים
הלוים
כאשר
צויתם
את־מעשה
תשמרו
לעשות
זכר
את־אשר
עשה
יהוה
אלהיך
למרים
בדרך
בצאתכם
ממצרים
כי תשה
ברעך
משאת
מאומה
לא־תבא
אל־ביתו
לעבטו
עבטו
בחוץ
תעמד
והאיש
אשר
הוא
נשה
בו
יביא
אליך
החוצה
את־העבוט
לא תשכב
עבטו
השב
תשיב
לו
כבוא
השמש
ושכב
בשלמתו
וברכך
וצדקה
תהיה
לך
לפני
יהוה
אלהיך
לא תעשק
שכיר
עני
ואביון
מאחיך
או
מגרך
אשר
בארצך
בשעריך
ביומו
תתן
שכרו
ולא־תבוא
עליו
השמש
כי עני
הוא
ואליו
הוא
נשא
את־נפשו
ולא יקרא
עליך
אל־יהוה
והיה
בך
חטא
לא־יומתו
אבות
על־בנים
ובנים
לא־יומתו
על־אבות
איש
בחטאו
יומתו
לא תטה
משפט
גר
יתום
ולא תחבל
בגד
אלמנה
וזכרת
כי עבד
היית
במצרים
ויפדך
יהוה
אלהיך
משם
על־כן
אנכי
מצוך
לעשות
את־הדבר
הזה
כי תקצר
קצירך
בשדך
ושכחת
עמר
בשדה
לא תשוב
לקחתו
לגר
ליתום
ולאלמנה
יהיה
למען
יברכך
יהוה
אלהיך
בכל
מעשה
ידיך
כי תחבט
זיתך
לא תפאר
אחריך
לגר
ליתום
ולאלמנה
יהיה
כי תבצר
כרמך
לא תעולל
אחריך
לגר
ליתום
ולאלמנה
יהיה
וזכרת
כי עבד
היית
בארץ
מצרים
על־כן
אנכי
מצוך
לעשות
את־הדבר
הזה
כי־יהיה
ריב
בין אנשים
ונגשו
אל־המשפט
ושפטום
והצדיקו
את־הצדיק
והרשיעו
את הרשע
והיה
אם־בן
הכות
הרשע
והפילו
השפט
והכהו
לפניו
כדי
רשעתו
במספר
יכנו
ארבעים
לא יוסיף
פן־יוסיף
והכהו
על־עיניו
מכות
רבות
והיה
לא־יחסם
שור
בדישו
כי־ישבו
אחים
יחד
ומת
אחד
מהם
ובן
אין־לו
לא־תהיה
אשת־המת
החוצה
לאיש
זר
יבמה
יבא
עליה
ולקחה
לו
לאשה
ויבמה
ובכור
אשר
תלד
יקום
על־שם
אחיו
המת
ולא־ימחה
שמו
מישראל
ואם־לא
יחפץ
האיש
לקחת
את־יבמתו
ועלתה
יבמתו
השערה
אל־הזקנים
ואמרה
מאן
יבם
לאחיו
להקים
לאחיו
שם
בישראל
לא אבה
יבמי
לקחתי
ויקראו
לו
זקני
עירו
ודברו
אליו
והיה
אם־עמד
יעמוד
ואמר
לא חפצתי
לקחתה
ונגשה
יבמתו
אליו
לעיני
הזקנים
וחלצה
נעלו
מעל
רגלו
ובצקה
בפניו
ועניתה
ואמרה
ככה
יעשה
לאיש
אשר
לא־יבנה
את־בית
אחיו
ונקרא
שמו
בישראל
בית
חלוץ
הנעל
כי־ינצו
אנשים
יחדו
איש
ואחיו
ונגשה
אשת־האחד
להציל
את־אישה
מיד
מכהו
ושלחה
ידה
ואחזה
במבשיו
וקצתה
כפה
לא תחוס
עינך
לא יהיה
לך
באבנך
אבן
ואבן
גדולה
ואבן
קטנה
לא יהיה
לך
באיתך
איפה
ואיפה
גדולה
ואיפה
קטנה
לא יהיה
לך
אבן
שלמה
וצדק
יהיה
לך
איפה
שלמה
וצדק
יהיה
לך
למען
יאריכון
ימיך
על
האדמה
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
כי תועבת
יהוה
אלהיך
כל־עשה
אלה
כל־עשה
עולה
זכר
את־אשר
עשה
לך
עמלק
בדרך
בצאתכם
ממצרים
אשר
קרך
בדרך
ויזנב
בך
כל־הנחשלים
אחריך
ואתה
עיף
ויגע
ולא
ירא
אלהים
והיה
בהניח
יהוה
אלהיך
לך
מכל־אויביך
מסביב
בארץ
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
נחלה
לרשתה
תמחה
את־זכר
עמלק
מתחת
השמים
לא תשכח
והיה
כי־תבא
אל־הארץ
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
נחלה
וירשתה
וישבת
בה
ולקחת
מראשית
כל־פרי
האדמה
אשר
תביא
מארצך
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
ושמת
בטנא
והלכת
אל־המקום
אשר
יבחר
יהוה
אלהיך
לשכן
שמו
שם
ובאת
אל־הכהן
אשר
יהיה
בימים
ההם
ואמרת
אליו
הגדתי
היום
ליהוה
אלהיך
כי־באתי
אל־הארץ
אשר
נשבע
יהוה
לאבתינו
לתת
לנו
ולקח
הכהן
הטנא
מידך
והניחו
לפני
מזבח
יהוה
אלהיך
וענית
ואמרת
לפני
יהוה
אלהיך
ארמי
אבד
אבי
וירד
מצרימה
ויגר
שם
במתי
מעט
ויהי
שם
לגוי
גדול
עצום
ורב
וירעו
אתנו
המצרים
ויענונו
ויתנו
עלינו
עבדה
קשה
ונצעק
אל־יהוה
אלהי
אבתינו
וישמע
יהוה
את־קלנו
וירא
את־ענינו
ואת־עמלנו
ואת־לחצנו
ויוצאנו
יהוה
ממצרים
ביד
חזקה
ובזרוע
נטויה
ובמרא
גדל
ובאתת
ובמופתים
ויבא
אתנו
אל־המקום
הזה
ויתן
לנו
את־הארץ
הזאת
ארץ
זבת
חלב
ודבש
ועתה
הנה
הבאתי
את־ראשית
פרי
האדמה
אשר
נתתה
לי
יהוה
והנחתו
לפני
יהוה
אלהיך
והשתחוית
לפני
יהוה
אלהיך
ושמחת
בכל־הטוב
אשר
נתן
לך
יהוה
אלהיך
ולביתך
אתה
והלוי
והגר
אשר
בקרבך
כי תכלה
לעשר
את כל־מעשר
תבואתך
בשנה
השלישית
שנת
המעשר
ונתתה
ללוי
לגר
ליתום
ולאלמנה
ואכלו
בשעריך
ושבעו
ואמרת
לפני
יהוה
אלהיך
בערתי
הקדש
מן־הבית
וגם־נתתיו
ללוי
ולגר
ליתום
ולאלמנה
ככל
מצותך
אשר
צויתני
לא עברתי
ממצותיך
ולא שכחתי
לא־אכלתי
באוני
ממנו
ולא־בערתי
ממנו
בטמא
ולא־נתתי
ממנו
למת
שמעתי
בקול
יהוה
אלהי
עשיתי
ככל
אשר
צויתני
השקיפה
ממעון
קדשך
מן־השמים
וברך
את־עמך
את־ישראל
ואת־האדמה
אשר
נתתה
לנו
כאשר
נשבעת
לאבתינו
ארץ
זבת
חלב
ודבש
היום
הזה
יהוה
אלהיך
מצוך
לעשות
את־החקים
האלה
ואת־המשפטים
ושמרת
ועשיתם
את־החקים
ואת־המשפטים
ושמרתם
לעשותם
בכל־לבבך
ובכל־נפשך
את־יהוה
האמרת
היום
להיות
לו
לעם
סגלה
כאשר
דבר־לך
והלכת
בדרכיו
ולשמר
חקיו
ומצותיו
ומשפטיו
ולשמע
בקולו
ויהוה
האמירך
היום
להיות
לו
לעם
סגלה
כאשר
דבר־לך
ולתתך
עליון
על כל־גוים
אשר
עשה
לתהלה
ולשם
ולתפארת
ולהיותך
עם־קדש
ליהוה
אלהיך
כאשר
דבר
והיה
ביום
אשר
תעברו
את־הירדן
אל־הארץ
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
והקמת
לך
אבנים
גדלות
ושדת
אתם
בשיד
וכתבת
עליהם
את כל־דברי
התורה
הזאת
בעברך
למען
אשר
תבא
אל־הארץ
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
ארץ
זבת
חלב
ודבש
כאשר
דבר
יהוה
אלהי
אבתיך
לך
והיה
בעברכם
את־הירדן
תקימו
את־האבנים
האלה
אשר
אנכי
מצוה
אתכם
היום
בהר
עיבל
ושדת
אתם
בשיד
והיה
אם־לא
תשמע
בקול
יהוה
אלהיך
לשמר
לעשות
את כל־מצותיו
וחקתיו
אשר
אנכי
מצוך
היום
ובאו
עליך
כל־הקללות
האלה
והשיגוך
ארורה
אתה
בעיר
וארור
אתה
בשדה
ארורה
טנאך
ומשארתך
ארור
פרי
בטנך
ופרי
אדמתך
שגר
אלפיך
ועשתרת
צאנך
ארור
אתה
בבאך
וארור
אתה
בצאתך
ישלח
יהוה
בך
את־המארה
את־המהומה
ואת־המגערת
בכל
משלח
ידך
אשר
תעשה
עד־השמדך
ועד־אבדך
מהר
מפני
רע
מעלליך
אשר
עזבתני
דבק
יהוה
בך
את־הדבר
עד
כלתו
אתך
מעל
האדמה
אשר
אתה
בא־שמה
לרשתה
יכך
יהוה
בשחפת
ובקדחת
ובדלקת
ובחרחר
ובחרב
ובשדפון
וברקון
ורדפוך
עד
אבדך
והיה
שמיך
אשר
על־ראשך
נחשת
והארץ
אשר
תחתיך
ברזל
יתן
יהוה
את־מטר
ארצך
אבק
ועפר
מן־השמים
ירד
עליך
עד
השמדך
ונתנך
יהוה
נגף
לפני
אויביך
בדרך
אחד
תצא
אליו
ובשבעה
דרכים
תנוס
לפניו
והיית
לזועה
לכל
ממלכות
הארץ
והיתה
נבלתך
למאכל
לכל־עוף
השמים
ולבהמת
הארץ
ואין
מחריד
יכך
יהוה
בשחין
מצרים
ובעפלים
ובגרב
ובחרס
אשר
לא־תוכל
להרפא
יכך
יהוה
בשגעון
ובעורון
ובתמהון
לבב
וימשת
בצהרים
כאשר
ימשש
העור
באפלה
ולא
תצליח
את־דרכיך
והיית
רק
עשוק
וגזול
כל־הימים
ואין
מושיע
ארשה
מאורשה
לאיש
אחר
ישגלנה
בית
תבנה
ולא
תשב
בו
כרם
תטע
ולא
תחללנו
שורך
טבוח
לעיניך
ולא
תאכל
ממנו
חמורך
גזול
מלפניך
ולא
ישוב
לך
צאנך
נתנים
לאויביך
ואין
לך
מושיע
בניך
ובנתיך
נתנים
לעם
אחר
ועיניך
רואות
ואל־אליהם
כל־היום
ואין
לכח
ידך
ופרי
אדמתך
ויגיעך
יאכל
עם
אשר
לא־ידעת
והיית
רק
עשוק
ורצוץ
כל־הימים
והיית
משגע
למראה
עיניך
אשר
תראה
יכך
יהוה
בשחין
רע
על־הברכים
ועל־השקים
אשר
לא־תוכל
להרפא
מכף
רגלך
ועד
קדקדך
יוליכך
יהוה
ואת־מלכך
אשר
תקים
עליך
אל־גוי
אשר
לא־ידעת
אתה
ואבתיך
ועבדת
שם
אלהים
אחרים
עץ
ואבן
והיית
לשמה
למשל
ולשנינה
בכל־העמים
אשר
ינהגך
יהוה
שמה
זרע
הוצאת
השדה
אל־רב
תביא
כי־החסיל
יירשנו
כרמים
תטע
ועבדת
ולא־תשתה
יין
ולא
תאגר
כי־תאכלנו
התולעת
זיתים
יהיו
לך
בכל־גבולך
ושמן
לא
תסוך
כי־ישלו
זיתך
לא
תגלט
בניך
ובנתיך
נתנים
לעם
אחר
ועיניך
רואות
והכלות
אליהם
כל־היום
ואין
לכח
ידך
פרי
אדמתך
וכל־יגיע
כפיך
יאכל
עם
אשר
לא־ידעת
והיית
רק
עשוק
ורצוץ
כל־הימים
והיית
משגע
למראה
עיניך
אשר
תראה
הגר
אשר
בקרבך
יעלה
עליך
מעלה
מעלה
ואתה
תרד
מטה
מטה
הוא
יהיה
לך
לראש
והוא
יהיה
לזנב
והיו
עליך
כל־הקללה
הזאת
ורדפוך
והשיגוך
עד
השמדך
כי
לא־שמעת
בקול
יהוה
אלהיך
לשמר
מצותיו
וחקתיו
אשר
צוך
והיו
בך
לאות
ולמופת
ובזרעך
עד־עולם
תחת
אשר
לא־עבדת
את־יהוה
אלהיך
בשמחה
ובטוב
לבב
מרב
כל
והיית
את־אויבך
אשר
ישלחנו
יהוה
בך
ברעב
ובצמא
ובערם
ובחסר
כל
ונתן
על־צואר
עד
השמידו
אתך
ישא
יהוה
עליך
גוי
מרחק
מקצה
הארץ
כאשר
ידאה
הנשר
גוי
אשר
לא־תשמע
לשנו
גוי
עז
פנים
אשר
לא־ישא
פנים
לזקן
ונער
לא
יחן
ואכל
פרי
בהמתך
ופרי
אדמתך
עד
השמדך
אשר
לא־ישאיר
לך
דגן
תירוש
ויצהר
שגר
אלפיך
ועשתרת
צאנך
עד
הכחידו
אתך
והצר
לך
בכל־שעריך
עד
רדת
חומתיך
הגבהות
והבצרות
אשר
אתה
בטח
בהן
בכל־ארצך
והצר
לך
בכל־שעריך
בכל־ארצך
אשר
נתן
לך
יהוה
אלהיך
ואכלת
פרי
בטנך
בשר
בניך
ובנתיך
אשר
נתן
לך
יהוה
אלהיך
במצור
ובמצוק
אשר
יציק
לך
אויבך
האיש
הרך
בך
והענג
מאד
תרע
עינו
באחיו
ובאשת
חיקו
ובשאר
ילדיו
אשר
יותיר
מבלתי
תת
לאחד
מהם
מכל
בשר
בניו
אשר
יאכל
כי
אין־לו
הכל
במצור
ובמצוק
אשר
יציק
לך
אויבך
בכל־שעריך
האשה
הרכה
והענגה
אשר
לא־נסתה
כף־רגלה
לשת
על־הארץ
מהתענג
ומהרך
תרע
עינה
באיש
חיקה
ובבנה
ובבתה
ובשליתה
היוצאת
מבין
רגליה
ובניה
אשר
תלד
כי־תאכלם
מחסר
כל
בסתר
במצור
ובמצוק
אשר
יציק
לך
אויבך
בשעריך
אם־לא
תשמר
לעשות
את כל־דברי
התורה
הזאת
הכתובים
בספר
הזה
ליראה
את־השם
הנכבד
והנורא
הזה
את
יהוה
אלהיך
והפלא
יהוה
את־מכתך
ואת
מכות
זרעך
מכות
גדלות
ונאמנות
ודוים
רעים
ונאמנים
והשיב
בך
את כל־מדוי
מצרים
אשר
יגרת
מפניהם
ודבקו
בך
גם
כל־חלי
וכל־מכה
אשר
לא־כתוב
בספר
התורה
הזאת
יהוה
יעלם
עליך
עד
השמדך
ונשארתם
במתי
מספר
תחת
אשר
הייתם
ככוכבי
השמים
לרב
כי
לא־שמעת
בקול
יהוה
אלהיך
והיה
כאשר
שמח
יהוה
עליכם
להיטיב
אתכם
ולהרבות
אתכם
כן
ישמח
יהוה
עליכם
להאביד
אתכם
והשמיד
אתכם
ונסחתם
מעל
האדמה
אשר
אתה
בא־שמה
לרשתה
ופזרך
יהוה
בכל־העמים
מקצה
הארץ
ועד
קצה
הארץ
ועבדת
שם
אלהים
אחרים
אשר
לא־ידעת
אתה
ואבתיך
עץ
ואבן
ובגוים
ההם
לא
תרגיע
ולא
יהיה
מנוח
לכף־רגלך
ונתן
יהוה
לך
שם
לב
רגז
וכלות
עינים
ודאון
נפש
והיו
חייך
תלאים
לנגדך
ופחדת
לילה
ויומם
ולא
תאמין
בחייך
בבקר
תאמר
מי־יתן
ערב
ובערב
תאמר
מי־יתן
בקר
מפחד
לבבך
אשר
תפחד
ומן־המראה
עיניך
אשר
תראה
והשיבך
יהוה
מצרים
באניות
בדרך
אשר
אמרתי
לך
לא
תוסף
עוד
לראתה
והתמכרתם
שם
לאויביך
לעבדים
ולשפחות
ואין
קונה
אלה
הברית
אשר
צוה
יהוה
את־משה
לכרת
את־בני
ישראל
בארץ
מואב
מלבד
הברית
אשר
כרת
אתם
בחרב
ויקרא
משה
אל כל־ישראל
ויאמר
אליהם
אתם
ראיתם
את כל־אשר
עשה
יהוה
לעיניכם
בארץ
מצרים
לפרעה
ולכל־עבדיו
ולכל־ארצו
המסת
הגדלת
אשר
ראו
עיניך
האתת
והמפתים
הגדלים
ההם
ולא
נתן
יהוה
לכם
לב
לדעת
ועין
לראות
ואזן
לשמע
עד
היום
הזה
ואולך
אתכם
ארבעים
שנה
במדבר
לא־בלו
שמלתיכם
מעליכם
ונעלך
לא־בלתה
מעל
רגלך
לחם
לא
אכלתם
ויין
ושכר
לא
שתיתם
למען
תדעו
כי
אני
יהוה
אלהיכם
ותבאו
עד־המקום
הזה
ויצא
סיחן
מלך־חשבון
ועוג
מלך־הבשן
לקראתנו
למלחמה
ונכם
ונקח
את־ארצם
ונתנה
לנחלה
לראובני
ולגדי
ולחצי
שבט
המנשי
ושמרתם
את־דברי
הברית
הזאת
ועשיתם
אתם
למען
תשכילו
את כל־אשר
תעשון
אתם
נצבים
היום
כלכם
לפני
יהוה
אלהיכם
ראשיכם
שבטיכם
זקניכם
ושטריכם
כל
איש
ישראל
טפכם
נשיכם
וגרך
אשר
בקרב
מחניך
מחטב
עציך
עד
שאב
מימיך
לעברך
בברית
יהוה
אלהיך
ובאלתו
אשר
יהוה
אלהיך
כרת
עמך
היום
למען
הקים
אתך
היום
לו
לעם
והוא
יהיה
לך
לאלהים
כאשר
דבר־לך
וכאשר
נשבע
לאבתיך
לאברהם
ליצחק
וליעקב
ולא
אתכם
לבדכם
אנכי
כרת
את־הברית
הזאת
ואת־האלה
הזאת
כי
את־אשר
יש־פה
עמנו
עמד
היום
לפני
יהוה
אלהינו
ואת
אשר
איננו
פה
עמנו
היום
כי
אתם
ידעתם
את־אשר
ישבנו
בארץ
מצרים
ואת־אשר
עברנו
בקרב
הגוים
אשר
עברתם
ותראו
את־שקוציהם
ואת־גלליהם
עץ
ואבן
כסף
וזהב
אשר
עמהם
פן־יש
בכם
איש
או־אשה
או־משפחה
או־שבט
אשר
לבבו
פנה
היום
מעם
יהוה
אלהינו
ללכת
לעבד
את־אלהי
הגוים
ההם
פן־יש
בכם
שרש
פרה
ראש
ולענה
והיה
בשמעו
את־דברי
האלה
הזאת
והתברך
בלבבו
לאמר
שלום
יהיה
לי
כי
בשררות
לבי
אלך
למען
ספות
הרוה
את־הצמאה
לא־יאבה
יהוה
סלח
לו
כי
אז
יעשן
אף־יהוה
וקנאתו
באיש
ההוא
ורבצה
בו
כל־האלה
הכתובה
בספר
הזה
ומחה
יהוה
את־שמו
מתחת
השמים
והבדילו
יהוה
לרעה
מכל
שבטי
ישראל
ככל
אלות
הברית
הכתובה
בספר
התורה
הזה
ואמר
הדור
האחרון
בניכם
אשר
יקומו
מאחריכם
והנכרי
אשר
יבא
מארץ
רחוקה
וראו
את־מכות
הארץ
ההוא
ואת־תחלואיה
אשר
חלה
יהוה
בה
גפרית
ומלח
שרפה
כל־ארצה
לא
תזרע
ולא
תצמח
ולא־יעלה
בה
כל־עשב
כמהפכת
סדם
ועמרה
אדמה
וצבויים
אשר
הפך
יהוה
באפו
ובחמתו
ואמרו
כל־הגוים
על־מה
עשה
יהוה
ככה
לארץ
הזאת
מה
חרי־האף
הגדול
הזה
ואמרו
על
אשר
עזבו
את־ברית
יהוה
אלהי
אבתיהם
אשר
כרת
עמם
בהוציאו
אתם
מארץ
מצרים
וילכו
ויעבדו
אלהים
אחרים
וישתחוו
להם
אלהים
אשר
לא־ידעום
ולא
חלק
להם
ויחר־אף
יהוה
באדם
ההוא
להביא
עליו
את כל־הקללה
הכתובה
בספר
הזה
ויתשם
יהוה
מעל
אדמתם
באף
ובחמה
ובקצף
גדול
וישלכם
אל־ארץ
אחרת
כיום
הזה
הנסתרת
ליהוה
אלהינו
והנגלת
לנו
ולבנינו
עד־עולם
לעשות
את כל־דברי
התורה
הזאת
והיה
כי־יבאו
עליך
כל־הדברים
האלה
הברכה
והקללה
אשר
נתתי
לפניך
והשבת
אל־לבבך
בכל־הגוים
אשר
הדיחך
יהוה
אלהיך
שמה
ושבת
עד־יהוה
אלהיך
ושמעת
בקלו
ככל־אשר
אנכי
מצוך
היום
אתה
ובניך
בכל־לבבך
ובכל־נפשך
ושב
יהוה
אלהיך
את־שבותך
ורחמך
ושב
וקבצך
מכל־העמים
אשר
הפיצך
יהוה
אלהיך
שמה
אם־יהיה
נדחך
בקצה
השמים
משם
יקבצך
יהוה
אלהיך
ומשם
יקחך
והביאך
יהוה
אלהיך
אל־הארץ
אשר
ירשו
אבתיך
וירשתה
והיטבך
והרבך
מאבתיך
ומל
יהוה
אלהיך
את־לבבך
ואת־לבב
זרעך
לאהבה
את־יהוה
אלהיך
בכל־לבבך
ובכל־נפשך
למען
חייך
ונתן
יהוה
אלהיך
את כל־האלות
האלה
על־אויביך
ועל־שנאיך
אשר
רדפוך
ואתה
תשוב
ושמעת
בקול
יהוה
ועשית
את כל־מצותיו
אשר
אנכי
מצוך
היום
והותירך
יהוה
אלהיך
בכל
מעשה
ידך
בפרי
בטנך
ובפרי
בהמתך
ובפרי
אדמתך
לטובה
כי־ישוב
יהוה
לשוש
עליך
לטוב
כאשר
שש
על־אבתיך
כי־תשמע
בקול
יהוה
אלהיך
לשמר
מצותיו
וחקתיו
הכתובה
בספר
התורה
הזאת
כי־תשוב
אל־יהוה
אלהיך
בכל־לבבך
ובכל־נפשך
כי
המצוה
הזאת
אשר
אנכי
מצוך
היום
לא־נפלאת
היא
ממך
ולא
רחקה
היא
לא
בשמים
היא
לאמר
מי
יעלה־לנו
השמימה
ויקחה
לנו
וישמענו
אתה
ונעשנה
ולא־מעבר
לים
היא
לאמר
מי
יעבר־לנו
אל־עבר
הים
ויקחה
לנו
וישמענו
אתה
ונעשנה
כי
קרוב
אליך
הדבר
מאד
בפיך
ובלבבך
לעשתו

אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן
אשר לא יראון
ולא ישמעון ולא
יאכלון ולא יריחן׃
ובקשתם משם
את יהוה אלהיך
ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל
נפשך׃ בצר לך
ומצאוך כל הדברים
האלה באחרית
הימים ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת
בקלו׃ כי
אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך
ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית
אבתיך אשר

נשבע להם׃ כי
שאל נא לימים
ראשנים אשר
היו לפניך למן
היום אשר ברא
אלהים אדם על
הארץ ולמקצה
השמים ועד קצה
השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה
או הנשמע כמהו׃
השמע עם קול
אלהים מדבר
מתוך האש כאשר
שמעת אתה ויחי׃
או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו
גוי מקרב גוי
במסת באתת
ובמופתים ובמלחמה

וביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר
עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים
לעיניך׃ אתה
הראת לדעת כי
יהוה הוא האלהים
אין עוד מלבדו׃
מן השמים השמיעך
את קלו ליסרך
ועל הארץ הראך
את אשו הגדולה
ודבריו שמעת
מתוך האש׃ ותחת
כי אהב את
אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו
ויוצאך בפניו בכחו
הגדל ממצרים׃

להוריש גוים
גדלים ועצמים
ממך מפניך
להביאך לתת
לך את ארצם
נחלה כיום הזה
וידעת היום
והשבת אל לבבך
כי יהוה הוא
האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד
ושמרת את חקיו
ואת מצותיו
אשר אנכי מצוך
היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך
ימים על האדמה
אשר יהוה אלהיך

נתן לך כל הימים

אז יבדיל משה
שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה
שמש לנס שמה
רוצח אשר ירצח
את רעהו בבלי
דעת והוא לא
שנא לו מתמל
שלשם ונס אל
אחת מן הערים
האל וחי את בצר
במדבר בארץ
המישר לראובני
ואת ראמת בגלעד
לגדי ואת גולן
בבשן למנשי
וזאת התורה
אשר שם משה

לפני בני ישראל
אלה העדת והחקים
והמשפטים אשר
דבר משה אל בני
ישראל בצאתם
ממצרים בעבר
הירדן בגיא מול
בית פעור בארץ
סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון
אשר הכה משה
ובני ישראל
בצאתם ממצרים
ויירשו את ארצו
ואת ארץ עוג
מלך הבשן שני
מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן
מזרח שמש
מערער אשר על

יחוה את אשר
וישא את שמי
לשוא שמור
את יום השבת
לקדשו כאשר
צוך יהוה אלהיך
ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך
ובתך ועבדך
ואמתך ושורך
וחמרך וכל בהמתך
וגרך אשר בשעריך
למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך
וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים

ויצאך יהוה אלהיך
משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה על
כן צוך יהוה
אלהיך לעשות
את יום השבת
פרשת
אבין ואמך
באשר צוך יהוה
אלהיך למען
יאריכן ימיך
ולמען ייטב לך
על האדמה
אשר יהוה אלהיך
נתן לך
תרצח ולא
תנאף ולא
תגנב ולא
תענה ברעך עד
שוא ולא

תחמד אשת רעך
ולא תתאוה בית
רעך שדהו ועבדו
ואמתו שורו
וחמרו וכל
אשר לרעך
פרשת
את הדברים
האלה דבר יהוה
אל כל קהלכם
בהר מתוך האש
תענן וחשכה
קול גדול ולא
יסף ויכתבם על
שני לחת אבנים
ויתנם אלי יהוה
כשמעכם את
הקול מתוך
החשך והחרה
בערים תקרבון
אלי כל ראשי

שבטיכם וזקניכם
ותאמרו הן הראנו
יהוה אלהינו את
כבדו ואת גדלו
ואת קלו שמענו
מתוך האש היום
הזה ראינו כי ידבר
אלהים את האדם
וחי ועתה למה
נמות כי תאכלנו
האש הגדלה
הזאת אם יספים
אנחנו לשמע
את קול יהוה
אלהינו עוד ומתנו
כי מי כל בשר
אשר שמע קול
אלהים חיים מדבר
מתוך האש כמנו
ויחי קרב אתה

ושמע את כל
אשר יאמר יהוה
אלהינו ואת תדבר
אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו
אליך ושמענו
ועשינו וישמע
יהוה את קול
דבריכם בדברכם
אלי ויאמר יהוה
אלי שמעתי את
קול דברי העם
הזה אשר דברו
אליך היטיבו כל
אשר דברו מי
יתן והיה לבבם
זה להם ליראה
אתי ולשמר את
כל מצותי כל
הימים למען ייטב

להם ולבניהם עד
לעלם לך אמר
להם שובו לכם
לאהליכם ואתה
פה עמד עמדי
ואדברה אליך
את כל המצוה
והחקים והמשפטים
אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם
לרשתה ושמרתם
לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו
ימין ושמאל בכל
הדרך אשר צוה
יהוה אלהיכם
אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם

וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃

וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃

וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃

וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃

כִּי אִם שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה בוֹ׃

וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃

כֹּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן הַנָּהָר נְהַר פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃

לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וְיִרְאָתְכֶם יִתֵּן עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃

אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃

וְהַקְּלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃

וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת הַבְּרָכָה עַל הַר גְּרִזִים וְאֶת הַקְּלָלָה עַל הַר עֵיבָל׃

הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֶי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃

כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן בָּאִים לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ׃

וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃

אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה׃

אַבֵּד תְּאַבְּדוּן אֶת כָּל הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת אֱלֹהֵיהֶם עַל הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן׃

וְנִתַּצְתֶּם אֶת מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִלֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת שְׁמָם מִן הַמָּקוֹם הַהוּא׃

לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שִׁבְטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָּׁמָּה׃

וְהֵבֵאתֶם שָׁמָּה עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֶת תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרוֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם׃

וַאֲכַלְתֶּם שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃

כִּי לֹא בָאתֶם עַד עָתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃

וַעֲבַרְתֶּם אֶת הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם בֶּטַח׃

וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָּבִיאוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֶת תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃

וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וַעַבְדֵיכֶם וְאַמְהֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּכֶם׃

הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃

כִּי אִם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שִׁבְטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃

רַק בְּכָל אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר בְּכָל שַׁעֲרֶיךָ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃

רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃

לֹא תוּכַל לֶאֱכֹל בִּשְׁעָרֶיךָ מַעְשַׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרוֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ וְכָל נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדֹּר וְנִדְבֹתֶיךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ׃

כִּי אִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃

הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַלֵּוִי כָּל יָמֶיךָ עַל אַדְמָתֶךָ׃

כִּי יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָשָׂר כִּי תְאַוֶּה נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל אַוַּת נַפְשְׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר׃

כִּי יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת נַפְשֶׁךָ׃

אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת הַצְּבִי וְאֶת הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו יֹאכֵלוּ׃

רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנָּפֶשׁ וְלֹא תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם הַבָּשָׂר׃

לֹא תֹאכְלֶנּוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃

לֹא תֹאכְלֶנּוּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃

רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ וְנִדָּרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה׃

וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃

שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

כִּי יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָם מִפָּנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃

הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵּן גַּם אָנִי׃

לֹא תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃

אֵת כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃

כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃

וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃

לֹא תִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃

אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן׃

וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר סָרָה עַל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃

כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּה אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃

מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֹקִים מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ׃

לֹא תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה עָלָיו׃

כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה בּוֹ רִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל הָעָם אַחֲרֹנָה׃

וּסְקַלְתּוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃

וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יוֹסִפוּן לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃

אִם תִּשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר׃

יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃

וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ׃

הַכֵּה תַכֶּה אֶת יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי חָרֶב הַחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ לְפִי חָרֶב׃

וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד׃

וְלֹא יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃

כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת׃

כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָחַר יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃

לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה׃

זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכֵלוּ שׁוֹר שֵׂה כְשָׂבִים וְשׁוֹר עִזִּים׃

אַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ וְדִישֹׁן וּתְאוֹ וַחֲגָבָה׃

וְכָל בְּהֵמָה מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרָסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ׃

אַךְ אֶת זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה הַגָּמָל וְהָאַרְנֶבֶת וְהַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הֵמָּה וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃

וְהַחֲזִיר כִּי מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְשֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה וְהוּא גַּרָּה לֹא יִגָּר טָמֵא הוּא לָכֶם׃

מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃

אֶת זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹּאכֵלוּ׃

וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא תֹאכֵלוּ טָמֵא הוּא לָכֶם׃

כָּל צִפּוֹר טְהֹרָה תֹּאכֵלוּ׃

וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעָזְנִיָּה׃

וְהָרָאָה וְאֶת הָאַיָּה וְהַדַּיָּה לְמִינָהּ׃

וְאֵת כָּל עֹרֵב לְמִינוֹ׃

וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה וְהַתַּחְמָס וְהַשָּׁחַף וְהַנֵּץ לְמִינֵהוּ׃

וְאֶת הַכּוס וְהַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשֶׁמֶת׃

וְהַקָּאָת וְהָרָחָם וְהַשָּׁלָךְ׃

וְהַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוכִיפַת וְהָעֲטַלֵּף׃

וְכָל שֶׁרֶץ הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֵאָכֵלוּ׃

כָּל עוֹף טָהוֹר תֹּאכֵלוּ׃

לֹא תֹאכְלוּ כָּל נְבֵלָה לַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וַאֲכָלָהּ אוֹ מָכוֹר לְנָכְרִי כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֶת כָּל תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה׃

וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרוֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים׃

וְכִי יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדָּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי רָחֹק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

וְנָתַתָּה בַכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדֶךָ וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃

וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃

וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ׃

מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃

וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבָעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃

מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃

וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא יִגֹּשׂ אֶת רֵעֵהוּ וְאֶת אָחִיו כִּי קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃

אֶת הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת אָחִיךָ תַּשֵּׁא יָדֶךָ׃

אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן כִּי בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃

רַק אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃

כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְעָבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בגויים רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃

כִּי יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹנֶךָ׃

כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃

הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃

נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃

כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃

כִּי יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וְעָבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃

וְכִי תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃

הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן לוֹ׃

וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃

וְהָיָה כִּי יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת בֵּיתֶךָ כִּי טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃

וְלָקַחְתָּ אֶת הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לְאָמָתְךָ תַּעֲשֶׂה כֵּן׃

לֹא יִקְשֶׁה בְעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְיִבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃

כָּל הַבְּכוֹר הַנִּוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה שָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃

וְכִי יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃

רַק אֶת דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃

שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃

וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵ

נטעת ואכלת וש
שבעת השמר
לך פן תשכח את
יהוה אשר הוציאך
מארץ מצרים
מבית עבדים את
יהוה אלהיך תירא
ואתו תעבד ובשמו
תשבע לא תלכון
אחרי אלהים
אחרים מאלהי
העמים אשר
סביבותיכם כי אל
קנא יהוה אלהיך
בקרבך פן יחרה
אף יהוה אלהיך
בך והשמידך
מעל פני האדמה
לא תנסו
את יהוה אלהיכם

כאשר נסיתם
במסה שמור
תשמרון את מצות
יהוה אלהיכם
ועדתיו וחקיו
אשר צוך ועשית
הישר והטוב
בעיני יהוה למע
ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ
הטבה אשר נש
נשבע יהוה
לאבתיך להדף
את כל איביך
מפניך כאשר
דבר יהוה
כי ישאלך בנך
מחר לאמר מה
העדת והחקים
והמשפטים

אשר צוה יהוה
אלהינו אתכם
ואמרת לבנך
עבדים היינו
לפרעה במצרים
ויציאנו יהוה
ממצרים ביד
חזקה ויתן יהוה
אותת ומפתים
גדלים ורעים
במצרים בפרעה
ובכל ביתו לעינינו
ואותנו הוציא
משם למען הביא
אתנו לתת לנו
את הארץ אשר
נשבע לאבתינו
ויצונו יהוה לעשות
את כל החקים
האלה ליראה

אנכי יהוה אלהיך
לא יהיה לך
לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
זכור את יום השבת לקדשו
כבד את אביך ואת אמך
לא תרצח
לא תנאף
לא תגנב
לא תענה ברעך עד שקר
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך
ועבדו ואמתו
שורו וחמורו
וכל אשר לרעך
דברים אלה דבר יהוה
אל כל קהלכם
בהר מתוך הענן
הערפל וקול גדול
ולא יסף
ויכתבם על שני לחת
אבנים ויתנם אלי
ועתה ישראל
מה יהוה אלהיך שאל
מעמך כי אם ליראה
את יהוה אלהיך
ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו
ולעבד את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך
לשמר את מצות יהוה
וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום לטוב לך
הן ליהוה אלהיך השמים
ושמי השמים הארץ
וכל אשר בה
רק באבתיך חשק
יהוה לאהבה אתם
ויבחר בזרעם אחריהם
בכם מכל העמים
כיום הזה
ומלתם את ערלת
לבבכם
וערפכם לא תקשו עוד
כי יהוה אלהיכם הוא
אלהי האלהים
ואדני האדנים
האל הגדול הגבר
והנורא אשר לא ישא פנים
ולא יקח שחד
עשה משפט יתום
ואלמנה ואהב גר
לתת לו לחם ושמלה
ואהבתם את הגר
כי גרים הייתם
בארץ מצרים

והמס ל׳ ונתנס והחמנים ל׳ ולאישעה הדיקל ל׳ על יד הנהר ישך ל׳ שפתים ידיבי ל׳ הקשיבה יבלע ל׳ היספר
יהמס ל׳ לחם יורק והחמנים ל׳ אשר למעלה חדקל ל׳ ושם הנהר ישך ל׳ אתה תהיה ידיבי ל׳ לדוד יבלע ל׳ ועדנה

מלך מצרים וידעת
כי יהוה אלהיך
הוא האלהים האל
הנאמן שמר הברית
והחסד לאהביו
ולשמרי מצותו
לאלף דור ומשלם
לשנאיו אל פניו
להאבידו לא יאחר
לשנאו אל פניו
ישלם לו ושמרת
את המצוה ואת
החקים ואת
המשפטים אשר
אנכי מצוך היום
לעשותם

פרש

והיה עקב תשמעון
את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם

אתם ושמר יהוה
אלהיך לך את
הברית ואת החסד
אשר נשבע
לאבתיך ואהבך
וברכך והרבך
וברך פרי בטנך
ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך
שגר אלפיך וע
ועשתרת צאנך
על האדמה אשר
נשבע לאבתיך
לתת לך ברוך
תהיה מכל העמים
לא יהיה בך עקר
ועקרה ובבהמתך
והסיר יהוה ממך
כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים

אשר ידעת לא
ישימם בך ונתנם
בכל שנאיך ו
ואכלת את כל
העמים אשר
יהוה אלהיך נתן
לך לא תחוס עינך
עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי
מוקש הוא לך
כי תאמר
בלבבך רבים
הגוים האלה ממני
איכה אוכל
להורישם לא
תירא מהם זכר
תזכר את אשר
עשה יהוה אלהיך
לפרעה ולכל
מצרים המסת

ו׳ יחירין בראש פסוק מן ד׳ ד׳ נסבין ו׳ [illegible]

לא תירא ו׳ וסימניהון זכר תזכר
המעלך ההלך כשמר הזק מפחד לילה
לביתה משלג ותרון ולא תירא משד
והיית מלכן ולא תירא

הגדלת אשר ראו
עיניך והאתת
והמפתים והיד
החזקה והזרע
הנטויה אשר
הוצאך יהוה
אלהיך כן יעשה
יהוה אלהיך
לכל העמים
אשר אתה ירא
מפניהם וגם
את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך
בם עד אבד
הנשארים וה
והנסתרים מפניך
לא תערץ מפניהם
כי יהוה אלהיך
בקרבך אל גדול
ונורא ונשל יהוה

אלהיך את הגוים
האל מפניך מעט
מעט לא תוכל
כלתם מהר פן
תרבה עליך חית
השדה ונתנם
יהוה אלהיך לפניך
והמם מהומה
גדלה עד השמדם
ונתן מלכיהם בידך
והאבדת את שמם
מתחת השמים
לא יתיצב איש
בפניך עד השמדך
את פסילי
אלהיהם תשרפון
באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת

יהוה אלהיך הוא
ולא תביא תועבה
אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ
תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם
הוא   כל
המצוה אשר אנכי
מצוך היום תשמרון
לעשות למען
תחיון ורביתם
ובאתם וירשתם
את הארץ אשר
נשבע יהוה
לאבתיכם וזכרת
את כל הדרך
אשר הוליכך יהוה
אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען
ענתך לנסתך

לדעת את אשר
בלבבך התשמר
מצותו אם לא
ויענך וירעבך
ויאכלך את המן
אשר לא ידעת
ולא ידעון אבתיך
למען הודיעך כי
לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על
כל מוצא פי יהוה
יחיה האדם
שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך
לא בצקה זה
ארבעים שנה
וידעת עם לבבך
כי כאשר ייסר
איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך

ושמרת את מצות
יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו וליראה
אתו כי יהוה
אלהיך מביאך
אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים
עינת ותהמת יצאים
בבקעה ובהר
ארץ חטה ושערה
וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן
ודבש ארץ אשר
לא במסכנת
תאכל בה לחם
לא תחסר כל בה
ארץ אשר אבניה
ברזל ומהרריה
תחצב נחשת
ואכלת ושבעת

וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ
הטובה אשר נתן
לך השמר לך
פן תשכח את
יהוה אלהיך לבלתי
שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו
אשר אנכי מצוך
היום פן תאכל
ושבעת ובתים
טובים תבנה וישבת
ובקרך וצאנך
ירביון וכסף וזהב
ירבה לך וכל אשר
לך ירבה ורם
לבבך ושכחת
את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ
מצרים מבית

עבדים המוליכך
במדבר הגדל
והנורא נחש שרף
ועקרב וצמאון
אשר אין מים
המוציא לך מים
מצור החלמיש
המאכלך מן במדבר
אשר לא ידעון
אבתיך למען
ענתך ולמען נסתך
להיטבך באחריתך
ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי
עשה לי את החיל
הזה וזכרת את
יהוה אלהיך כי
הוא הנתן לך כח
לעשות חיל למען
הקים את בריתו

אשר נשבע לאבתיך
כיום הזה
והיה אם
שכח תשכח את
יהוה אלהיך והלכת
אחרי אלהים
אחרים ועבדתם
והשתחוית להם
העדתי בכם היום כי
אבד תאבדון
כגוים אשר יהוה
מאביד מפניכם
כן תאבדון עקב
לא תשמעון
בקול יהוה אלהיכם

שמע ישראל
אתה עבר היום
את הירדן לבא
לרשת גוים

גוים גדלים ועצמים
ממך ערים גדלת
ובצרת בשמים
עם גדול ורם בני
ענקים אשר אתה
ידעת ואתה שמעת
מי יתיצב לפני בני
ענק וידעת היום
כי יהוה אלהיך
הוא העבר לפניך
אש אכלה הוא
ישמידם והוא
יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם
מהר כאשר דבר
יהוה לך ואל
תאמר בלבבך
בהדף יהוה
אלהיך אתם
מלפניך לאמר בצדקתי

הביאני יהוה
לרשת את הארץ
הזאת וברשעת
הגוים האלה יהוה
מורישם מפניך
לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה
בא לרשת את
ארצם כי ברשעת
הגוים האלה יהוה
אלהיך מורישם
מפניך ולמען
הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב
וידעת כי לא
בצדקתך יהוה
אלהיך נתן לך
את הארץ הטובה

הזאת לרשתה
כי עם קשה ערף
אתה זכר אל
תשכח את אשר
הקצפת את יהוה
אלהיך במדבר
למן היום אשר
יצאת מארץ
מצרים עד באכם
עד המקום הזה
ממרים הייתם
עם יהוה ובחרב
הקצפתם את
יהוה ויתאנף
יהוה בכם להשמיד
אתכם בעלתי
ההרה לקחת
לוחת האבנים
לוחת הברית
אשר כרת יהוה

עמכם ואשב בהר
ארבעים יום ו
וארבעים לילה
לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי
ויתן יהוה אלי
את שני לוחת
האבנים כתבים
באצבע אלהים
ועליהם ככל
הדברים אשר
דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האש
ביום הקהל ויהי
מקץ ארבעים
יום וארבעים
לילה נתן יהוה
אלי את שני לחת
האבנים לחות
הברית ויאמר

יהוה אלי קום רד
מהר מזה כי
שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים
סרו מהר מן הדרך
אשר צויתם עשו
להם מסכה ויאמר
יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם
הזה והנה עם קשה
ערף הוא הרף
ממני ואשמידם
ואמחה את שמם
מתחת השמים
ואעשה אותך
לגוי עצום ורב
ממנו ואפן וארד
מן ההר וההר
בער באש ושני
לוחת הברית על

שתי ידי וארא
והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם
עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר
מן הדרך אשר
צוה יהוה אתכם
ואתפש בשני
הלחת ואשלכם
מעל שתי ידי
ואשברם לעיניכם
ואתנפל לפני
יהוה כראשנה
ארבעים יום
וארבעים לילה
לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי
על כל חטאתכם
אשר חטאתם
לעשות הרע בעיני

יהוה להכעיסו
כי יגרתי מפני
האף והחמה
אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד
אתכם וישמע
יהוה אלי גם
בפעם ההוא
ובאהרן התאנף
יהוה מאד
להשמידו ואתפלל
גם בעד אהרן
בעת ההוא ואת
חטאתכם אשר
עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף
אתו באש ואכת
אתו טחון היטב
עד אשר דק לעפר
ואשלך את עפרו

אל הנחל הירד מן
ההר׃ ובתבערה
ובמסה ובקברת
התאוה מקצפים
הייתם את יהוה׃
ובשלח יהוה
אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו
את הארץ אשר
נתתי לכם ותמרו
את פי יהוה אלהיכם
ולא האמנתם לו
ולא שמעתם בקלו׃
ממרים הייתם עם
יהוה מיום דעתי
אתכם׃ ואתנפל
לפני יהוה את
ארבעים היום ואת
ארבעים הלילה
אשר התנפלתי

כי אמר יהוה
להשמיד אתכם׃
ואתפלל אל יהוה
ואמר אדני יהוה
אל תשחת עמך
ונחלתך אשר
פדית בגדלך
אשר הוצאת
ממצרים ביד חזקה׃
זכר לעבדיך
לאברהם ליצחק
וליעקב אל תפן
אל קשי העם הזה
ואל רשעו ואל
חטאתו׃ פן יאמרו
הארץ אשר
הוצאתנו משם
מבלי יכלת יהוה
להביאם אל
הארץ אשר דבר

להם ומשנאתו
אותם הוציאם
להמתם במדבר׃
והם עמך ונחלתך
אשר הוצאת
בכחך הגדל ובזרעך
הנטויה׃
בעת ההוא
אמר יהוה אלי
פסל לך שני לוחת
אבנים כראשנים
ועלה אלי ההרה
ועשית לך ארון
עץ׃ ואכתב על
הלחת את הדברים
אשר היו על
הלחת הראשנים
אשר שברת
ושמתם בארון׃
ואעש ארון עצי

שטים ואפסל
שני לחת אבנים
כראשנים ואעל
ההרה ושני הלחת
בידי ויכתב על
הלחת כמכתב
הראשון את עשרת
הדברים אשר
דבר יהוה אליכם
בהר מתוך האש
ביום הקהל ויתנם
יהוה אלי ואפן
וארד מן ההר
ואשם את הלחת
בארון אשר
עשיתי ויהיו שם
כאשר צוני יהוה
ובני ישראל נסעו
מבארת בני יעקן
מוסרה שם מת

אהרן ויקבר שם
ויכהן אלעזר בנו
תחתיו משם נסעו
הגדגדה ומן הגדגדה
יטבתה ארץ נחלי
מים בעת ההוא
הבדיל יהוה את
שבט הלוי לשאת
את ארון ברית
יהוה לעמד לפני
יהוה לשרתו
ולברך בשמו עד
היום הזה על כן
לא היה ללוי חלק
ונחלה עם אחיו
יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר יהוה
אלהיך לו ואנכי
עמדתי בהר
כימים הראשנים

ארבעים יום
וארבעים לילה
וישמע יהוה אלי
גם בפעם ההוא
לא אבה יהוה
השחיתך ויאמר
יהוה אלי קום לך
למסע לפני העם
ויבאו וירשו את
הארץ אשר
נשבעתי לאבתם
לתת להם
ועתה ישראל
מה יהוה אלהיך
שאל מעמך כי
אם ליראה את
יהוה אלהיך ללכת
בכל דרכיו ולאהבה
אתו ולעבד את
יהוה אלהיך בכל

השמים ושמי השמים ג̇ וסימנהון
הן ליהוה כי האמנם ומי יעצר כח לבנות ס

תקשו ג̇ וסימנ̇ וערפכם לא תקשו
ועתה אל תקשו ערפכם לבבכם כמריבה ס

ובשמו ג̇ וסימנהון את יהוה
אלהיך ובו תדבק וגבורים ביהוה ובשמו ס

לבבך ובכל נפשך׃
לשמר את מצות
יהוה ואת חקתיו
אשר אנכי מצוך
היום לטוב לך׃
הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי
השמים הארץ ו
וכל אשר בה רק
באבתיך חשק
יהוה לאהבה
אותם ויבחר בזרעם
אחריהם בכם
מכל העמים כיום
הזה ומלתם את
ערלת לבבכם ו
וערפכם לא תקשו
עוד כי יהוה
אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני

האדנים האל הגדל
הגבר והנורא
אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד
עשה משפט
יתום ואלמנה
ואהב גר לתת לו
לחם ושמלה
ואהבתם את הגר
כי גרים הייתם
בארץ מצרים׃
את יהוה אלהיך
תירא אתו תעבד
ובו תדבק ובשמו
תשבע הוא
תהלתך והוא
אלהיך אשר עשה
אתך את הגדלת
ואת הנוראת
האלה אשר ראו

עיניך בשבעים
נפש ירדו אבתיך
מצרימה ועתה
שמך יהוה אלהיך
ככוכבי השמים
לרב ואהבת את
יהוה אלהיך ו
ושמרת משמרתו
וחקתיו ומשפטיו
ומצותיו כל הימים׃
וידעתם היום כי
לא את בניכם
אשר לא ידעו
ואשר לא ראו
את מוסר יהוה
אלהיכם את גדלו
את ידו החזקה
וזרעו הנטויה
ואת אתתיו ואת
מעשיו אשר

יב̇ יחידין דרא̇ פסוק מסר מכה ומסר מכה וסימנהון היא מוצאת והיא שלחה הוא תהלתך והוא אלהיך
מקנה אשר וכסף הטמונות שופר יהודה וישרי ירושלים חרב יראתם וחרב אביא קול שוט וקול רעש
לי הכסף ולי הזהב לי גלעד ולי מנשה אלה ברכב ואלה בסוסים מן המלחמות ומן השלל אשרי אנשיך
ואשרי עבדיך דור הולך ודור בא ס

אתתיו ג̇ וסימנהון ואת אתתיו ואת
מעשיו אשר שם במצרים שמו בם דברי ס
קדמיה אותתיו כתב תרין בתריין אותותיו כתב ס

ואת אתתיו ואת מעשיו [illegible] יהוה את מעשך ומעשה עבדת הוסיף על זה מתקדי בשופר
כגון ודא האלהים את מעשיהם ומראיהם ומעשיהם

כארץ ה וסימנהון [illegible]
לא כארץ ושתה כארץ נפשי כארץ יפרח

399

עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים
ולכל ארצו ואשר
עשה לחיל מצרים
לסוסיו ולרכבו
אשר הציף את
מי ים סוף על פניהם
ברדפם אחריכם
ויאבדם יהוה עד
היום הזה ואשר
עשה לכם במדבר
עד באכם עד
המקום הזה ואשר
עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן
אשר פצתה
הארץ את פיה
ותבלעם ואת
בתיהם ואת אהליהם

ואת כל היקום
אשר ברגליהם
בקרב כל ישראל
כי עיניכם הראת
את כל מעשה
יהוה הגדל אשר
עשה ושמרתם
את כל המצוה
אשר אנכי מצוך
היום למען תחזקו
ובאתם וירשתם
את הארץ אשר
אתם עברים שמה
לרשתה ולמען
תאריכו ימים על
האדמה אשר
נשבע יהוה
לאבתיכם לתת
להם ולזרעם
ארץ זבת חלב

ודבש כי
הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה
לא כארץ מצרים
הוא אשר יצאתם
משם אשר תזרע
את זרעך והשקית
ברגלך כגן הירק
והארץ אשר אתם
עברים שמה
לרשתה ארץ
הרים ובקעת
למטר השמים
תשתה מים ארץ
אשר יהוה אלהיך
דרש אתה תמיד
עיני יהוה אלהיך
בה מרשית השנה
ועד אחרית שנה
והיה אם

ג תיבין וראש פסוק דאית בהון ג ג קדמיה כסב ותינ ותליתא לא נסב ומכל החי מכל בשר ואלה בני
ישראל ואשר עשה לדתן וגם אשר לא שאלת ושתים הלתות לדלתות וכי מי אני ומי עמי ולבני לוי
[illegible] ולך טדרין מן אנשא ואשר עשה ז וסימנהון לחיל מצרים לדתן ולאבירם לכם במדבר
אשר עשה לעינינו ואשר עשה לי בית ויתר דברי בעשא ויתר דברי חזקיהו

כגז ז וסימנהון משאלות את עיניך
והשקית ברגלך ונחך יהוה תמיד כי נחם
יהוה ציון ראמה הארץ [illegible]
לפני אביהו אש

שמע תשמעו
אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את
יהוה אלהיכם ול
ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם׃ ונ
ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותי
ותירשך ויצהרך׃
ונתתי עשב בשדך
לבהמתך ואכלת
ושבעת׃ השמרו
לכם פן יפתה ל
לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם
להם׃ וחרה אף
יהוה בכם ועצר

את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה
לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה
מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן
לכם׃ ושמתם
את דברי אלה
על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם
אתם לאות על
ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם׃ ולמ
ולמדתם אתם
את בניכם לדבר
בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך׃
וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך׃

למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על
האדמה אשר
נשבע יהוה
לאבתיכם לתת
להם כימי השמים
על הארץ׃
כי אם שמר
תשמרון את כל
המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה
אתכם לעשתה
לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה
בו׃ והוריש יהוה
את כל הגוים האלה
מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצמים
מכם׃ כל המקום

אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם
יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנהר
נהר פרת ועד הים
האחרון יהיה
גבלכם לא יתיצב
איש בפניכם
פחדכם ומוראכם
יתן יהוה אלהיכם
על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה
כאשר דבר לכם
ראה אנכי
נתן לפניכם היום
ברכה וקללה
את הברכה אשר
תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה

אתכם היום
והקללה אם לא
תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם
וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת
אחרי אלהים
אחרים אשר לא
ידעתם
והיה כי יביאך
יהוה אלהיך אל
הארץ אשר
אתה בא שמה
לרשתה ונתתה
את הברכה על
הר גרזים ואת
הקללה על הר
עיבל הלא המה
בעבר הירדן

אחרי דרך מבוא
השמש בארץ
הכנעני הישב
בערבה מול
הגלגל אצל אלוני
מורה כי אתם
עברים את הירדן
לבא לרשת את
הארץ אשר
יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם
בה ושמרתם
לעשות את כל
החקים ואת
המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם
היום אלה החקים
והמשפטים
אשר תשמרון

ירשיב ב אתם יא מלי וסימנהון אבד
תאבדון שרשיהם לורשים בתריה מלו

לשום את שמו שם ג וסימנהון
כי אם אל המקום דרחבעם דמלכים והבירדן

ואבדתם ב בקדי וסימנ ארץ
משכיתם ונהליתם

לעשות בארץ
אשר נתן יהוה
אלהי אבתיך לך
לרשתה כל הימים
אשר אתם חיים
על האדמה אבד
תאבדון את כל
המקמות אשר
עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים
אתם את אלהיהם
על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן
ונתצתם את מז
בחתם ושברתם
את מצבתם וא
ואשריהם תשרפון
באש ופסילי
אלהיהם תגדעון

ואבדתם את שמם
מן המקום ההוא
לא תעשון כן
ליהוה אלהיכם
כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה
אלהיכם מכל
שבטיכם לשום
את שמו שם
לשכנו תדרשו
ובאת שמה
והבאתם שמה
עלתיכם וזבחיכם
ואת מעשרתיכם
ואת תרומת ידכם
ונדריכם ונדבתיכם
ובכרת בקרכם
וצאנכם ואכלתם
שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם

בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם
אשר ברכך יהוה
אלהיך לא תעשון
ככל אשר אנחנו
עשים פה היום
איש כל הישר
בעיניו כי לא
באתם עד עתה
אל המנוחה ואל
הנחלה אשר יהוה
אלהיך נתן לך
ועברתם את
הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה
אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם
מכל איביכם מס
מסביב וישבתם
בטח והיה המקום

פסוק בסיפ קדמית מלי ותינ חסי וסימנהון והבאתם שמה ותרומת מלי והיה המקום ותרמת חסי כי הרג תהרגנו בראשונה מלי יד העדים בראשנה חל
כל ישראל ישמעו ויראו והנשארים ישמעו ויראו חס ראת יהושע עיניכם הראת הראות עיניכם הראת כי יהיה לאיש בן סורר ומורה בננו זה סורר ומורה ועשתרות ועשתרת
פסוק מלה בריש פסוק ותינינ שמה וסימנהון ונאספו שמה ונועדתי שמה לנס שמה דאו יבדיל לנס שמה דיהושע והבאתם שמה ויסדו שמה ויבאו
ובאתה שמה ויגלה שמה ובאו שמה והסירו כי שמה ישבו כסאות

403

עולתיכם ב׳ כל כן וסימנהון
והיה המקום והבאותם על הר קדשי

תתריו כתב עלתיכם וסימנהון
עלתיכם לא לרצון עלותיכם ספו עלו

וחד כתב עולותיכם וזכרו את תורת
דיחזקאל וסדריה כתב עולתכם

אשר יבחר יהוה
אלהיכם בו לשכן
שמו שם שמה
תביאו את כל
אשר אנכי מצוה
אתכם עולתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם
ותרמת ידכם
וכל מבחר נדריכם
אשר תדרו ליהוה:
ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם
אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי
אשר בשעריכם
כי אין לו חלק
ונחלה אתכם:
השמר לך פן
תעלה עלתיך בכל

מקום אשר תראה:
כי אם במקום
אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך
שם תעלה עלתיך
ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוך:
רק בכל אות נפשך
תזבח ואכלת
בשר כברכת יהוה
אלהיך אשר נתן
לך בכל שעריך
הטמא והטהור
יאכלנו כצבי וכאיל:
רק הדם לא ת
תאכלו על הארץ
תשפכנו כמים:
לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר
דגנך ותירשך

איש במתנת ידו

ויצהרך ובכרת
בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר
ונדבתיך ותרומת
ידך: כי אם לפני
יהוה אלהיך
תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך בו אתה
ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך
בכל משלח ידך:
השמר לך פן
תעזב את הלוי
כל ימיך על אדמתך:
כי ירחיב
יהוה אלהיך את
גבלך כאשר דבר

ה׳ פסוק דאית בהון תרי׳ תרי׳ קדמ׳ שם ובנ׳ שגה

ו׳ פסוק אית בפמו

ה׳ פסוק דאית בהון תרי׳ תרי׳ קדמית שם תנינ׳ שמה וסימנהון והיה המקום כי אל המקום נעשה נא על הארץ אשר יהיה שם
וחלופיהון ה׳ פסוק קדמיה שמה ותנ׳ שם וסימנ׳ עלת תמיד לדרתיכם ובאת שמה האמה שם ...
כל לשון נחלה הנחלה נחלת על קריו ...

לך ואמרת אכלה
בשר כי תאוה
נפשך לאכל בשר
בכל אות נפשך
תאכל בשר׃ כי
ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום
שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה
לך כאשר צויתך
ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך׃
אך כאשר יאכל
את הצבי ואת
האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור
יחדו יאכלנו׃ רק
חזק לבלתי אכל

הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר׃
לא תאכלנו על
הארץ תשפכנו
כמים׃ לא תאכלנו
למען ייטב לך
ולבניך אחריך
כי תעשה הישר
בעיני יהוה׃ רק
קדשיך אשר יהיו
לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום
אשר יבחר יהוה׃
ועשית עלתיך
הבשר והדם על
מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך ישפך
על מזבח יהוה
אלהיך והבשר

תאכל׃ שמר ושמעת
את כל הדברים
האלה אשר אנכי
מצוך למען ייטב
לך ולבניך אחריך
עד עולם כי תעשה
הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך׃
כי יכרית
יהוה אלהיך את
הגוים אשר אתה
בא שמה לרשת
אותם מפניך
וירשת אתם וישבת
בארצם׃ השמר
לך פן תנקש
אחריהם אחרי
השמדם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו

הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה
כן גם אני לא
תעשה כן ליהוה
אלהיך כי כל
תועבת יהוה אשר
שנא עשו לאלהיהם
כי גם את בניהם
ואת בנתיהם
ישרפו באש
לאלהיהם את כל
הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם
אתו תשמרו
לעשות לא תסף
עליו ולא תגרע
ממנו
כי יקום
בקרבך נביא או
חלם חלום ונתן

אליך אות או
מופת ובא האות
והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים
אחרים אשר לא
ידעתם ונעבדם
לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא
או אל חולם החלום
ההוא כי מנסה
יהוה אלהיכם
אתכם לדעת
הישכם אהבים
את יהוה אלהיכם
בכל לבבכם ובכל
נפשכם אחרי
יהוה אלהיכם
תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו

ובקלו תשמעו
ואתו תעבדו ובו
תדבקון והנביא
ההוא או חלם החלום
ההוא יומת כי דבר
סרה על יהוה
אלהיכם המוציא
אתכם מארץ
מצרים והפדך
מבית עבדים
להדיחך מן הדרך
אשר צוך יהוה
אלהיך ללכת בה
ובערת הרע
מקרבך
כי יסיתך
אחיך בן אמך או
בנך או בתך או
אשת חיקך או
רעך אשר כנפשך

בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא
ידעת אתה ואב
ואבתיך מאלהי
העמים אשר ס
סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים
ממך מקצה הארץ
ועד קצה הארץ׃
לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא
תחוס עינך עליו
ולא תחמל ולא
תכסה עליו׃ כי
הרג תהרגנו ידך
תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל
העם באחרנה׃
וסקלתו באבנים

ומת כי בקש
להדיחך מעל
יהוה אלהיך
המוציאך מארץ
מצרים מבית
עבדים׃ וכל
ישראל ישמעו
ויראון ולא יוספו
לעשות כדבר
הרע הזה בקרבך׃
כי תשמע
באחת עריך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשבת
שם לאמר׃ יצאו
אנשים בני
בליעל מקרבך
וידיחו את ישבי
עירם לאמר נלכה
ונעבדה אלהים

אחרים אשר לא
ידעתם׃ ודרשת
וחקרת ושאלת
היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת
בקרבך׃ הכה תכה
את ישבי העיר
ההוא לפי חרב׃
החרם אתה ואת
כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב׃
ואת כל שללה
תקבץ אל תוך
רחבה ושרפת
באש את העיר
ואת כל שללה
כליל ליהוה אלהיך
והיתה תל עולם
לא תבנה עוד׃

ולא תאכלנו
כי בפעלתיו את תפקדנו
ולא יזכר שם ישראל עוד
ולא אקלוש
ידוד ולא הדין
קדד את כנים
ולא עליה
ביעור המעשר
ולא תפרישו

לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃
כָּל מַעֲשֵׂר זַרְעֲךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה׃
וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם
מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרוֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ
לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים׃
וְכִי יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ
כִּי יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם
כִּי בֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ
וְנָתַתָּה בַכֶּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדֶךָ וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃
וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ
וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃
וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃
מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא
וְהִנִּיחַת בִּשְׁעָרֶיךָ׃
וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבָעוּ
לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃
מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃
וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ
לֹא יִגֹּשׂ אֶת רֵעֵהוּ וְאֶת אָחִיו כִּי קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃
אֶת הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת אָחִיךָ תַּשֵּׁא יָדֶךָ׃
אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן כִּי בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃
רַק אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַךְ לְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ
וְעָבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
וּמָשַׁלְתָּ בְגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃
כִּי יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ
לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃
כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃
הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיָּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃
נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃
כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ
לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃
כִּי יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃
וְכִי תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃
הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן לוֹ׃
וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃
וְהָיָה כִּי יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת בֵּיתֶךָ כִּי טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃
וְלָקַחְתָּ אֶת הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם
וְאַף לְאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה כֵּן׃
לֹא יִקְשֶׁה בְעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃
כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אִם מוּם בּוֹ פִּסַּח אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃
רַק אֶת דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃

ד יוצרו מקריאה וכתיבה וקדמיה אם אשת ויתיר מלך ומלכ יתיר ס
אותה תחזיר פיהלא כי יפה קדוש אתנו והכירנו את יהוה אלהיהן תיריאשאו
והבירו ואולי עליני שני עדים על פי שנים עדים אשר אמרו אליה כי
כי עם מהי חדא ויחי כתכרותם ויחי כתנבא ס

ד פשוטן בקדיוה ולא לא לא ושיטטנון ולא תתחזנו כם ואת החזיר ופש
תשמעה תחזה תחנך אשתו שמשון עליה מתמד מלשון הכה ויחזו אתי כגבור
וכאני ורישו אחזה שאבן מדשב כי בינוזרין תחזה כי לא אשו ולא יכולי כני
ישראל ולא אשתוייב אליך עניי ס

בבקר ובצאן וביין
ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך והלוי
אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין
לו חלק ונחלה עמך
עמך׃ מקצה
שלש שנים
תוציא את כל
מעשר תבואתך
בשנה ההוא
והנחת בשעריך
ובא הלוי כי אין לו
חלק ונחלה עמך
והגר והיתום
והאלמנה אשר
בשעריך ואכלו

ושבעו למען
יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך
אשר תעשה
מקץ שבע
שנים תעשה
שמטה וזה דבר
השמטה שמוט
כל בעל משה ידו
אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו
ואת אחיו כי קרא
שמטה ליהוה
את הנכרי תגש
ואשר יהיה לך
את אחיך תשמט
ידך אפס כי לא
יהיה בך אביון
כי ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה

אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה
רק אם שמוע
תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר
לעשות את כל
המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך
היום כי יהוה
אלהיך ברכך
כאשר דבר לך
והעבטת גוים
רבים ואתה לא
תעבט ומשלת
בגוים רבים ובך
לא ימשלו
כי יהיה בך
אביון מאחד אחיך
באחד שעריך
בארצך אשר יהוה

פתוח ג׳ וסימנהון כי פתח תפתח
לאחיך לעניך פתוח נפתחו שערי

שמור ג׳ מלי בתורה וסימנהון
חדש האביב את יום השבת תשמרון

אלהיך נתן לך לא
תאמץ את לבבך
ולא תקפץ את
ידך מאחיך האביון
כי פתח תפתח את
ידך לו והעבט ת
תעביטנו די מחסרו
אשר יחסר לו ה
השמר לך פן יהיה
דבר עם לבבך ב
בליעל לאמר ק
קרבה שנת השבע
שנת השמטה
ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן
לו וקרא עליך א
אל יהוה והיה בך
חטא נתון תתן
לו ולא ירע לבבך
בתתך לו כי בגלל

הדבר הזה יברכך
יהוה אלהיך בכל
מעשך ובכל משלח
ידך כי לא יחדל
אביון מקרב הארץ
על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח
את ידך לאחיך
לעניך ולאבינך
בארצך כי
ימכר לך אחיך
העברי או העבריה
ועבדך שש שנים
ובשנה השביעת
תשלחנו חפשי
מעמך וכי תשלחנו
חפשי מעמך
לא תשלחנו ריקם
העניק תעניק לו
מצאנך ומגרנך

ומיקבך אשר ברכך
יהוה אלהיך תתן
לו וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים
ויפדך יהוה אלהיך
על כן אנכי מצוך
את הדבר הזה היום
והיה כי יאמר אליך
לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך
כי טוב לו עמך
ולקחת את המרצע
ונתתה באזנו וב
ובדלת והיה לך
עבד עולם ואף
לאמתך תעשה
כן לא יקשה ע
בעינך בשלחך
אתו חפשי מעמך
כי משנה שכר

ורעה ט׳ וסימנהון קרבה שנת השבע שא נא לפשע ועתה קום צא ודבר
אל תשכני עם כי יש אדם שעמלו ורעה לא ראונו דירמיהו ושבבתי ארץ
ישראל והקימותי דיחזקאל ועמ ד ורעה בעזו ׃ ו׳ קדמ׳ בישיז וג׳ בתר טביז ׃

עינך ו׳ חסיר וסימנ׳ לא יקשה בעינך ולא תחוס עינך רעיו בעיז
ויקצתה את כפה להיות עינך פתחות קדמיה דמלכ׳ חטה רישעיה
את עליה פקחת ׃ עיניך ג׳ בלש׳ לאחיך לעניך חית עניך ועניך במשפט ׃

הבכור ד̇ מל̇ בתורה וסימנהון ויקרא יוסף את שם ישראל את ידיו כי מנשה כל הבכור ראש
והיה הבכור אשר תלד וכל כתיביא דכותהון בר מן חד הבכור ושני ואביה

בחפזון ג̇ וסימנהון כי בחפזון כי
לא בחפזון ואכלתם אתו בחפזון

שכיר עבדך שש
שנים וברכך יהוה
אלהיך בכל אשר
תעשה׃ כל
הבכור אשר יולד
בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש
ליהוה אלהיך לא
תעבד בבכר שורך
ולא תגז בכור
צאנך׃ לפני יהוה
אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה
אתה וביתך׃ וכי
יהיה בו מום פסח
או עור כל מום
רע לא תזבחנו
ליהוה אלהיך׃
בשעריך תאכלנו

הטמא והטהור
יחדו כצבי וכאיל׃
רק את דמו לא
תאכל על הארץ
תשפכנו כמים׃

שמור את חדש
האביב ועשית
פסח ליהוה אלהיך
כי בחדש האביב
הוציאך יהוה
אלהיך ממצרים
לילה׃ וזבחת פסח
ליהוה אלהיך
צאן ובקר במקום
אשר יבחר יהוה
לשכן שמו שם׃
לא תאכל עליו
חמץ שבעת ימים
תאכל עליו מצות

לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ
מצרים למען
תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל
ימי חייך׃ ולא יראה
לך שאר בכל
גבלך שבעת
ימים ולא ילין מן
הבשר אשר
תזבח בערב ביום
הראשון לבקר׃
לא תוכל לזבח
את הפסח באחד
שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן
לך׃ כי אם אל
המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן
שמו שם תזבח

בעיניך סד̇ וסימנהון אל נא תעבר ותגדל הנה ארצי על הנער נחשתי למצא חן הודיעני אל נא תקברני הודיעני נא שנים בו ונפליט ונחלתנו למה הרעתה הרגני נא הזג
ננב לקראתי אל תעבידנו עלה ראש לא יקשה הדאיתך ובישר שאתה מידי עשה אתה לנו תמצא שפחתך הלא אם קטן ונבזה בהם כי בפשע לעבר אחד אויבך בידך
וימצאו כאשר יקרה המלוכה ותקטן ותבירו המכבד דוד והבירו והדסה השוכחותי היום ידע עבדך לא הבה את וידגל בעיניך והנה עבדך כמהם תנה לי את כרמך תיקר נא
תיקר נפשי ויעץ השליש והבירו והאפנים אל יהוא התהלכתי ואבירו הנה פנחותיך ישלישה בו ויעודנו ראה והבירו לך בלרדך הטאתי ואשמורה ושלחת חכם
ותאמר לך מדוע מצאתי חן ותאמר אמצא חן הכסף נתון לך בבקשתי

בבוא השמש ׳ מועד צאתך מ׳ ממצרים ובשלת ואכלת במלום אשר יברר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך ׳ שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה ׳ שבעה שבועת תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבועות אלהיך שבעת ימים

אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך ושמחת אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ׳ וחגרת לילות ׳ והיה למקום אשר יבחר יהוה בקרבך אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבחו את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך ופנית בבקר והלכת לאהליך ׳ שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה ׳ שבעה שבועת תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבועות

בארמי אבד אבי ויחת מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב ׳ ויעצמו מאד מאד ותמלא הארץ אותם ׳ ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס ׳ ויקצו את פני המצרים ׳ ויעבדו אתם קשה ׳ ויתנו עלינו עבדה קשה ׳ ויצעקו אל יהוה אלהי אבתינו ׳ וישמע יהוה את קלנו ויראה את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו ׳ ויוצאנו יהוה ממצרים ׳ ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמופתים ׳ ויביאנו אל המקום הזה ׳ ויתן לנו את הארץ הזאת ׳ ארץ זבת חלב ודבש ׳ ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה ׳ והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך ׳ ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך ׳ כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ׳ ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי ׳ לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני ׳ השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש

Masoretic apparatus

ב פשיקון קריוה דמיכו לאכרה ושימנהון כי יפלא בין בין וכין חזי כל עמא לכו ולמן ׳
ד פשע בתר ני כא פוס ני ומקץ קציהך ני ישראל מלך ני ישראל כל הימים ׳

חַחוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ וּבְיוֹם עֲלוֹת לְנַעֲרוֹת
אֶת־חֲרוֹן אַפִּי רִיבַת בְּשִׁעֲרֶיךָ
חַוָּה אֶל־שֵׁעֶרְךָ וְקָמַתָּ וְעָלִיתָ ה׳
אֶת־חָאִישׁ אוֹ אֶלחַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אֶת־חָאִשָּׁה וּמֵת יִבַּחֵר יְחוָה אֶלחָקִיךָ
וְסָקַלְתָּם בָּאֲבָנִים בּוֹ וּבָאתָ אֶלֵי
וָמֵתוּ עַלפִּי שְׁנַיִם חַכֹּהֲנִים חַלְוִיִּם
עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה וְאֶלחַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר
עֵדִים וּמֵתָה יִחְיֶה בַּיָּמִים חָהֵם
לֹא־יוּמַת עַלפִּי וְדָרַשְׁתָּ וְחִגִּידוּ
עֵד אֶחָד בְּנֶפֶשׁ לְהָעִיד אֶת־הָדָבָר ה׳
חֵעֵדִים תַּחֲזִיקוּ חַמִּשְׁפָּט וְעָשִׂיתָ
בָּרִאשׁנָה לַחֲמִיתוֹ עַלפִּי חַדָּבָר אֲשֶׁר
וְיָדוּ בַּלְחָעֵם ה׳׳ נָגֵר וּלְךָ מֵחָמָקוֹם
בְּאַחֲרֹנָה וּבַעֲרְתָּ חַחוּא אֲשֶׁר בְּחָרַע
חָרַע מִקִּרְבֶּךָ יִחְוָה וְשָׁמְרָתָּ
כִּי יִפָּלֵא לַעֲשׂוֹת בְּכָל
מִמְּךָ דְּבַר ה׳׳ אֲשֶׁר יוֹרוּךָ עַל
לְמִשְׁפָּטֵי פִּי חַתּוֹרָה אֲשֶׁר
לְרָם בְּיוֹמֵי לְרֵין יוֹרוּךָ וְעַלחַמִּשְׁפָּט

וּבְיוֹם עֲלוֹת לְנַעֲרוֹת
רִיבַת בְּשִׁעֲרֶיךָ
וְקָמַתָּ וְעָלִיתָ ה׳
אֶלחַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבַּחֵר יְחוָה אֶלחָקִיךָ
בּוֹ וּבָאתָ אֶלֵי
חַכֹּהֲנִים חַלְוִיִּם
וְאֶלחַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר
יִחְיֶה בַּיָּמִים חָהֵם
וְדָרַשְׁתָּ וְחִגִּידוּ
לְךָ אֶת־דְּבַר ה׳
חַמִּשְׁפָּט וְעָשִׂיתָ
עַלפִּי חַדָּבָר אֲשֶׁר
יַגִּידוּ לְךָ מִן־חַמָּקוֹם
חַחוּא אֲשֶׁר יִבְחַר
יְחוָה וְשָׁמַרְתָּ
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל
חַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ
בְּיוֹם עֲלוֹת לְנַעֲרוֹת
רִיבַת בְּשִׁעֲרֶיךָ
וְקָמַתָּ וְעָלִיתָ ה׳
אֶלחַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבַּחֵר יְחוָה אֶלחָקִיךָ
בּוֹ וּבָאתָ אֶלֵי
חַכֹּהֲנִים חַלְוִיִּם
וְאֶלחַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר
יִחְיֶה בַּיָּמִים חָהֵם
וְדָרַשְׁתָּ וְחִגִּידוּ
לְךָ אֶת־דְּבַר ה׳
חַמִּשְׁפָּט וְעָשִׂיתָ
עַלפִּי חַדָּבָר אֲשֶׁר
יַגִּידוּ לְךָ מִן־חַמָּקוֹם
חַחוּא אֲשֶׁר יִבְחַר
יְחוָה וְשָׁמַרְתָּ
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל
חַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ

ב חז׳ טעמא דיבת ואבות
ג חזי ובל כראשית דכות
ד בטעמא
ה בטעמא
ו חסר
ז בטעמא
ח חסר
ט בטעמא
י בטעמא
יא בטעמא
יב בטעמא
יג חסר
יד בטעמא
טו חסר
טז בטעמא
יז בטעמא
יח בטעמא
יט בטעמא
כ בטעמא
כא בטעמא
כב בטעמא
כג בטעמא
כד בטעמא
כה בטעמא
כו בטעמא
כז בטעמא
כח בטעמא
כט בטעמא
ל בטעמא
לא בטעמא
לב בטעמא
לג בטעמא
לד בטעמא
לה בטעמא
לו בטעמא
לז בטעמא
לח בטעמא
לט בטעמא
מ בטעמא
מא בטעמא
מב בטעמא
מג בטעמא
מד בטעמא
מה בטעמא
מו בטעמא
מז בטעמא
מח בטעמא
מט בטעמא
נ בטעמא
נא בטעמא
נב בטעמא
נג בטעמא
נד בטעמא
נה בטעמא
נו בטעמא
נז בטעמא
נח בטעמא
נט בטעמא
ס בטעמא
סא בטעמא
סב בטעמא
סג בטעמא
סד בטעמא
סה בטעמא
סו בטעמא
סז בטעמא
סח בטעמא
סט בטעמא
ע בטעמא
עא בטעמא
עב בטעמא
עג בטעמא
עד בטעמא
עה בטעמא
עו בטעמא
עז בטעמא
עח בטעמא
עט בטעמא
פ בטעמא
פא בטעמא
פב בטעמא
פג בטעמא
פד בטעמא
פה בטעמא
פו בטעמא
פז בטעמא
פח בטעמא
פט בטעמא
צ בטעמא
צא בטעמא
צב בטעמא
צג בטעמא
צד בטעמא
צה בטעמא
צו בטעמא
צז בטעמא
צח בטעמא
צט בטעמא
ק בטעמא
קא בטעמא
קב בטעמא
קג בטעמא
קד בטעמא
קה בטעמא
קו בטעמא
קז בטעמא
קח בטעמא
קט בטעמא
ר בטעמא
רא בטעמא
רב בטעמא
רג בטעמא
רד בטעמא
רה בטעמא
רו בטעמא
רז בטעמא
רח בטעמא
רט בטעמא
ש בטעמא
שא בטעמא
שב בטעמא
שג בטעמא
שד בטעמא
שה בטעמא
שו בטעמא
שז בטעמא
שח בטעמא
שט בטעמא
ת בטעמא
תא בטעמא
תב בטעמא
תג בטעמא
תד בטעמא
תה בטעמא
תו בטעמא
תז בטעמא
תח בטעמא
תט בטעמא

חכהנים חלוים ג׳ ושימנהון וכאנא אי חכהנים ני חיה בשנתו השמר בנגע חיעיעוכיל ישראל ועכיו
תוכחה אי ויקח שרא ישפטני ישראל ויעש ומגדירות חפלנו ושאר ישראל ויושבים חראשונים חיעיו אתכ
ושמח ושוחרת בקדושת ויזכרו חמחנים ׳

ירוך ג׳ ושימנהון על־פי חיגידה
אשר ושמרת לעשות חלא ום ירוך ׳

כשבתו ב׳ וסימנהון על כסאו
כשבתו על כסאו

משנה ד׳ וסימנהון וכתב לו את משנה
ויכתב שם ושלמתי ראשונה אלקנה

ככל הגוים ד׳ וסימנהון לשפטנו
והיינו גם אנחנו ככל הגוים ואגרות

415

אלהיך נתן לך וי
ירשתה וישבתה
בה ואמרת אשימה
עלי מלך ככל ה
הגוים אשר סביבתי
שום תשים עליך
מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו
מקרב אחיך תשים
עליך מלך לא
תוכל לתת עליך
איש נכרי אשר
לא אחיך הוא
רק לא ירבה לו
סוסים ולא ישיב
את העם מצרימה
למען הרבות סוס
ויהוה אמר לכם
לא תספון לשוב
בדרך הזה עוד

ולא ירבה לו נשים
ולא יסור לבבו
וכסף וזהב לא
ירבה לו מאד
והיה כשבתו על
כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה
התורה הזאת
על ספר מלפני
הכהנים הלוים
והיתה עמו וקרא
בו כל ימי חייו
למען ילמד ליראה
את יהוה אלהיו
לשמר את כל
דברי התורה הזאת
ואת החקים
האלה לעשתם
לבלתי רום לבבו
מאחיו ולבלתי

סור מן המצוה
ימין ושמאול
למען יאריך ימים
על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל
לא יהיה
לכהנים הלוים כל
שבט לוי חלק
ונחלה עם ישראל
אשי יהוה ונחלתו
יאכלון ונחלה
לא יהיה לו בקרב
אחיו יהוה הוא
נחלתו כאשר דבר
לו וזה
יהיה משפט
הכהנים מאת
העם מאת זבחי
הזבח אם שור
אם שה ונתן לכהן

ואת החקים ד׳ וסימנהון והיתה עמו
וקרא בו ושמרת את המצוה ואת החקים
דראש פסוק אבול הבלנו לך

יג פסוק לא ולא לא וסימנהון ויען משה ויאמר ויאפו את הבצק נעברה נא בארצך ויענך וירעבך
רק לא ירבה לו ותאמר לו אשותו וגם נעו ישראל כי דבר אלי ישאהו על כתף כי אויל עמי כחשו ביהוה
הנני על נבאי אם לא יעז את מקדשי יען היות צאני לבז האנך דם והיה מספר וראיתי

יהוה אלהי ואת
האש הגדלה הזאת
לא אראה עוד
ולא אמות ויאמר
יהוה אלי היטיבו
אשר דברו נביא
אקים להם מקרב
אחיהם כמוך ונ
ונתתי דברי בפיו
ודבר אליהם את
כל אשר אצונו
והיה האיש אשר
לא ישמע אל
דברי אשר ידבר
בשמי אנכי אד
רש מעמו
אך הנביא אשר
יזיד לדבר דבר
בשמי את אשר
לא צויתיו לדבר

ואשר ידבר בשם
אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא
וכי תאמר בלבבך
איכה נדע את
הדבר אשר לא
דברו יהוה אשר
ידבר הנביא בשם
יהוה ולא יהיה
הדבר ולא יבא
הוא הדבר אשר
לא דברו יהוה
בזדון דברו הנביא
לא תגור ממנו
כי יכרית
יהוה אלהיך את
הגוים אשר יהוה
אלהיך נתן לך
את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם

ובבתיהם שלוש
ערים תבדיל לך
בתוך ארצך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה
תכין לך הדרך
ושלשת את
גבול ארצך אשר
ינחילך יהוה אלהיך
והיה לנוס שמה
כל רצח וזה דבר
הרצח אשר ינוס
שמה וחי אשר
יכה את רעהו
בבלי דעת והוא
לא שנא לו מתמל
שלשם ואשר
יבא את רעהו
ביער לחטב
עצים ונדחה

בגרזן לכרת העץ
ונשל הברזל מן
העץ ומצא את
רעהו ומת הוא
ינוס אל אחת
הערים האלה ו
וחי׃ פן ירדף גאל
הדם אחרי הרצח
כי יחם לבבו וה
והשיגו כי ירבה
הדרך והכהו נפש
ולו אין משפט
מות כי לא שנא
הוא לו מתמול
שלשום׃ על כן
אנכי מצוך לאמר
שלש ערים ת
תבדיל לך׃
ואם ירחיב
יהוה אלהיך א

את גבלך כאשר
נשבע לאבתיך
ונתן לך את כל
הארץ אשר דבר
לתת לאבתיך׃
כי תשמר את
כל המצוה הזאת
לעשתה אשר
אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה
אלהיך וללכת
בדרכיו כל הימים
ויספת לך עוד
שלש ערים על
השלש האלה׃
ולא ישפך דם
נקי בקרב ארצך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה והיה
עליך דמים׃

וכי יהיה איש
שנא לרעהו וארב
לו וקם עליו והכהו
נפש ומת ונס
אל אחת הערים
האל׃ ושלחו זקני
עירו ולקחו אתו
משם ונתנו אתו
ביד גאל הדם ומת׃
לא תחוס עינך
עליו ובערת דם
הנקי מישראל
וטוב לך׃
לא תסיג
גבול רעך אשר
גבלו ראשנים
בנחלתך אשר
תנחל בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן

לֹא־תִרְצָח׃ לֹא תִנְאָף׃ לֹא תִגְנֹב׃ לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃

דְּבָרִים אֶל כָּל קְהָלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃

וַיְהִי כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃ וַתֹּאמְרוּ הֵן הֶרְאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבֹדוֹ וְאֶת גָּדְלוֹ וְאֶת קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי יְדַבֵּר יְיָ אֶת הָאָדָם וָחָי׃ וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת אִם יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃ כִּי מִי כָל בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיֶּחִי׃ קְרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֵת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ׃ וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃ לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת כָּל הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃

וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ לְמַעַן תִּירָא אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲנֹכִי מְצַוֶּךָּ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן בִּנְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ׃ וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל טוּב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְיָ אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ לֹא תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם׃ כִּי אֵל קַנָּא יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן יֶחֱרֶה אַף יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא תְנַסּוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃ שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ וְהַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְיָ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֶיךָ׃ לְהַדֹּף אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ׃ כִּי יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ וְאָמַרְתָּ לִבְנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ וַיִּתֵּן יְיָ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃ וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא לָתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃

כִּי יְבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם רַבִּים מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמְּךָ׃ וּנְתָנָם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם תַּחֲרִים אוֹתָם לֹא תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תְחָנֵּם׃ וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא תִקַּח לִבְנֶךָ׃ כִּי יָסִיר אֶת בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃ כִּי אִם כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וַאֲשֵׁרָיו תְּגַדֵּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃ כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים חָשַׁק יְיָ בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל הָעַמִּים׃ כִּי מֵאַהֲבַת יְיָ אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְיָ אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ וְיָדַעְתָּ כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלֶף דּוֹר׃ וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל פָּנָיו יְשַׁלֶּם לוֹ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃ וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ וְאָהֲבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וְנָתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ׃ וְאָכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ כִּי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ לֹא תִירָא מֵהֶם זָכוֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל מִצְרָיִם׃ הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם׃ וְגַם אֶת הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ׃ לֹא תַעַרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ וְנָשַׁל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וּנְתָנָם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְּדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם׃ וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא׃ כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם׃ וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו אִם לֹא׃ וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת הַמָּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי יְיָ יִחְיֶה הָאָדָם׃ שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְיָדַעְתָּ עִם לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת׃ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ פֶּן תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ׃ וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה׃ וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃ הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִיבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל הַזֶּה׃ וְזָכַרְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְהָיָה אִם שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃ כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְיָ מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן לָבוֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצוּרוֹת בַּשָּׁמָיִם׃ עַם גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידָם וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ לָךְ׃ אַל תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֹתָם מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְיָ לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְיָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת אֶת אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף אָתָּה׃ זְכֹר אַל תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יְצָאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם יְיָ׃ וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת יְיָ וַיִּתְאַנַּף יְיָ בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ בַּעֲלוֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְיָ עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃ וַיִּתֵּן יְיָ אֵלַי אֶת שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלֵיהֶם כְּכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּתֵּן יְיָ אֵלַי אֶת שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם סָרוּ מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא׃ הַנִּיחָה לִי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ׃ וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁתֵּי לֻחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְיָ כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל חַטֹּאתֵיכֶם אֲשֶׁר חָטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ לְהַכְעִיסוֹ׃ כִּי יָגֹרְתִי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְיָ עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְיָ אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִיא׃ וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְיָ מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִיא׃ וְאֶת חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת עֲפָרוֹ אֶל הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן הָהָר׃ וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה וּבְקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה אַתֶּם מַקְצִפִים אֶת יְיָ׃ וּבְשָׁלְחוֹ אֶתְכֶם יְיָ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת פִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ׃ מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם יְיָ מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶתְכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְיָ אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֵת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי אָמַר יְיָ לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפַּלֵּל אֶל יְיָ וָאֹמַר אֲדֹנָי יְיָ אַל תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ׃ פֶּן יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי יְכֹלֶת יְיָ לַהֲבִיאָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאָם לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר׃ וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה׃

בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְיָ אֵלַי פְּסָל לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְךָ אֲרוֹן עֵץ׃ וְאֶכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן׃ וָאַעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וָאֶפְסֹל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וָאַעַל הָהָרָה וּשְׁנֵי הַלֻּחֹת בְּיָדִי׃ וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן אֵת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֲלֵיכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל וַיִּתְּנֵם יְיָ אֵלָי׃ וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן הָהָר וָאָשִׂם אֶת הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיִּהְיוּ שָׁם כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְיָ׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקָן מוֹסֵרָה שָׁם מֵת אַהֲרֹן וַיִּקָּבֵר שָׁם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר

כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מבתו׃
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃
ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה׃
לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃
כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח׃
לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא חבל׃
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך׃
השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות׃
זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים׃
כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו׃
בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה׃
ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו׃
השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך והיתה לך צדקה לפני יהוה אלהיך׃
לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך׃
ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃
לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו׃
לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה׃
וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך את הדבר הזה׃
כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך׃
כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃
כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃
וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את הדבר הזה׃
כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום ושפטו את הצדיק והרשיעו את הרשע׃
והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר׃
ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף והכהו על עיניו מכה רבה על קלון אחיך׃
לא תחסם שור בדישו׃
כי ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה איש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃
והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃
ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃
וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃
ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו׃
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃
כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו׃
וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃
לא יהיה לך באבניך אבן ואבן גדולה ומצלתה׃
לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ומצלתה׃
אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה׃
זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃
אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃
והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

נחלה לא תחיה
כל נשמה׃ כי החרם
תחרימם החתי
והאמרי הכנעני
הפרזי החוי והיבוסי
כאשר צוך יהוה
אלהיך׃ למען
אשר לא ילמדו
אתכם לעשות
ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליהוה
אלהיכם׃

כי תצור אל
עיר ימים רבים
להלחם עליה
לתפשה לא תשחית
את עצה לנדח
עליו גרזן כי ממנו
תאכל ואתו לא
תכרת כי האדם
עץ השדה לבא
מפניך במצור׃
רק עץ אשר תדע
כי לא עץ מאכל הוא
אתו תשחית וכרת
ובנית מצור על
העיר אשר הוא
עשה עמך
מלחמה עד רדתה׃

כי ימצא חלל
באדמה אשר
יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה נפל
בשדה לא נודע
מי הכהו׃ ויצאו
זקניך ושפטיך
ומדדו אל הערים
אשר סביבת
החלל׃ והיה העיר
הקרבה אל החלל
ולקחו זקני העיר
ההוא עגלת בקר
אשר לא עבד בה
אשר לא משכה
בעל׃ והורדו זקני
העיר ההוא את
העגלה אל נחל
איתן אשר לא
יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את
העגלה בנחל׃
ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר
יהוה אלהיך
לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל
פיהם יהיה כל ריב
וכל נגע׃ וכל זקני

העיר ההוא
הקרבים אל החלל
ירחצו את ידיהם
על העגלה
הערופה בנחל
וענו ואמרו ידינו
לא שפכה את
הדם הזה ועינינו
לא ראו כפר לעמך
ישראל אשר
פדית יהוה ואל
תתן דם נקי בקרב
עמך ישראל
ונכפר להם הדם
ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כי
תעשה הישר
בעיני יהוה
כי תצא
למלחמה על איביך

ונתנו יהוה אלהיך
בידך ושבית שביו
וראית בשביה
אשת יפת תאר
וחשקת בה ולקחת
לך לאשה
והבאתה אל תוך
ביתך וגלחה את
ראשה ועשתה
את צפרניה
והסירה את שמלת
שביה מעליה
וישבה בביתך
ובכתה את אביה
ואת אמה ירח
ימים ואחר כן
תבוא אליה
ובעלתה והיתה
לך לאשה והיה
אם לא חפצת בה

ושלחתה לנפשה
ומכר לא תמכרנה
בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר
עניתה כי
תהיין לאיש שתי
נשים האחת אהובה
והאחת שנואה
וילדו לו בנים
האהובה והשנואה
והיה הבן הבכר
לשניאה והיה
ביום הנחילו את
בניו את אשר
יהיה לו לא יוכל
לבכר את בן
האהובה על פני
בן השנואה הבכר
כי את הבכר בן
השנואה יכיר

לָתֶת לוֹ פִּי שְׁנַיִם
בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא
לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית
אֹנוֹ לוֹ מִשְׁפַּט
הַבְּכֹרָה׃
כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ
בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה
אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל
אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ
וְיִסְּרוּ אֹתוֹ וְלֹא
יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃
וְתָפְשׂוּ בוֹ אָבִיו
וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ
אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי
עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר
מְקֹמוֹ׃ וְאָמְרוּ
אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר
וּמֹרֶה אֵינֶנּוּ
שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ זוֹלֵל

וְסֹבֵא׃ וּרְגָמֻהוּ
כָּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ
בָאֲבָנִים וָמֵת
וּבִעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ׃
וְכִי־יִהְיֶה בְאִישׁ
חֵטְא מִשְׁפַּט־מָוֶת
וְהוּמָת וְתָלִיתָ
אֹתוֹ עַל־עֵץ׃ לֹא־
תָלִין נִבְלָתוֹ עַל־
הָעֵץ כִּי־קָבוֹר
תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי־קִלְלַת אֱלֹהִים
תָּלוּי וְלֹא תְטַמֵּא
אֶת־אַדְמָתְךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃
לֹא־תִרְאֶה
אֶת־שׁוֹר אָחִיךָ

אוֹ אֶת־שֵׂיוֹ נִדָּחִים
וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם
הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם
לְאָחִיךָ׃ וְאִם־לֹא
קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ
וְלֹא יְדַעְתּוֹ
וַאֲסַפְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ
בֵּיתֶךָ וְהָיָה עִמְּךָ
עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ
אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ
לוֹ׃ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לַחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן
תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֵדַת
אָחִיךָ אֲשֶׁר־תֹּאבַד
מִמֶּנּוּ וּמְצָאתָהּ
לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם׃
לֹא־תִרְאֶה
אֶת־חֲמוֹר אָחִיךָ
אוֹ שׁוֹרוֹ נֹפְלִים

הדבר אין לנער
חטא מות כי כאשר
יקום איש על
רעהו ורצחו נפש
כן הדבר הזה כי
בשדה מצאה
צעקה הנער
המארשה ואין
מושיע לה
כי ימצא איש
נער בתולה אשר
לא ארשה ותפשה
ושכב עמה ו
ונמצאו ונתן
האיש השכב
עמה לאבי הנער
חמשים כסף
ולו תהיה לאשה
תחת אשר ענה
לא יוכל שלחה

כל ימיו לא
יקח איש את
אשת אביו ולא
יגלה כנף אביו
לא יבא
פצוע דכא וכרות
שפכה בקהל
יהוה לא
יבא ממזר בקהל
יהוה גם דור עשירי
לא יבא לו בקהל
יהוה לא
יבא עמוני ומואבי
בקהל יהוה גם
דור עשירי לא
יבא להם בקהל
יהוה עד עולם
על דבר אשר
לא קדמו אתכם
בלחם ובמים

בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר
שכר עליך את
בלעם בן בעור
מפתור ארם
נהרים לקללך
ולא אבה יהוה
אלהיך לשמע
אל בלעם ויהפך
יהוה אלהיך
לך את הקללה
לברכה כי אהבך
יהוה אלהיך
לא תדרש שלמם
וטבתם כל ימיך
לעולם לא
תתעב אדמי כי
אחיך הוא לא
תתעב מצרי כי
גר היית בארצו

בנים אשר יולדו
להם דור שלישי
יבא להם בקהל
יהוה {פ} כי
תצא מחנה על
איביך ונשמרת
מכל דבר רע כי
יהיה בך איש
אשר לא יהיה
טהור מקרה
לילה ויצא אל
מחוץ למחנה
לא יבא אל תוך
המחנה והיה
לפנות ערב ירחץ
במים וכבא
השמש יבא
אל תוך המחנה
ויד תהיה לך
מחוץ למחנה

ויצאת שמה חוץ
ויתד תהיה לך
על אזנך והיה
בשבתך חוץ
וחפרתה בה ושבת
וכסית את צאתך
כי יהוה אלהיך
מתהלך בקרב
מחנך להצילך
ולתת איביך
לפניך והיה מחניך
קדוש ולא יראה
בך ערות דבר
ושב מאחריך
לא תסגיר
עבד אל אדניו
אשר ינצל אליך
מעם אדניו
עמך ישב בקרבך
במקום אשר

יבחר באחד
שעריך בטוב
לו לא תוננו
לא תהיה קדשה
מבנות ישראל
ולא יהיה קדש
מבני ישראל
לא תביא אתנן
זונה ומחיר כלב
בית יהוה אלהיך
לכל נדר כי תועבת
יהוה אלהיך גם
שניהם לא
תשיך לאחיך
נשך כסף נשך
אכל נשך כל
דבר אשר ישך
לנכרי תשיך
ולאחיך לא תשיך
למען יברכך יהוה

אלהיך בכל משלח
ידך על הארץ
אשר אתה בא
שמה לרשתה
כי תדר נדר
ליהוה אלהיך
לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו
יהוה אלהיך
מעמך והיה בך
חטא וכי תחדל
לנדר לא יהיה בך
חטא מוצא
שפתיך תשמר
ועשית כאשר
נדרת ליהוה
אלהיך נדבה
אשר דברת בפיך
כי תבא
בכרם רעך ואכלת

ענבים כנפשך
שבעך ואל כליך
לא תתן
כי תבא בקמת
רעך וקטפת
מלילת בידך
וחרמש לא תניף
על קמת רעך
כי יקח איש
אשה ובעלה
והיה אם לא
תמצא חן בעיניו
כי מצא בה ערות
דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה
מביתו ויצאה
מביתו והלכה
והיתה לאיש אחר
ושנאה האיש

האחרון וכתב
לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי ימות
האיש האחרון
אשר לקחה לו
לאשה לא יוכל
בעלה הראשון
אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות
לו לאשה אחרי
אשר הטמאה
כי תועבה הוא
לפני יהוה ולא
תחטיא את הארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה
כי יקח איש
אשה חדשה
לא יצא בצבא

תשמרו ב׳ בסיפ׳ וסימנהון את כל הדבר
השמר בנגע וכל קריה דכות׳ בר מ׳ א
ואת החקים ואת המשפטים

ואם איש ג׳ וסימנהון אלהים אני
ואם איש שפתים ואם איש עני

ולא יעבר עליו
לכל דבר נקי יהיה
לביתו שנה אחת
ושמח את אשתו
אשר לקח׃ לא
יחבל רחים ורכב
כי נפש הוא חבל׃
כי ימצא
איש גנב נפש
מאחיו מבני יש׳
ישראל והתעמר
בו ומכרו ומת
הגנב ההוא וב׳
ובערת הרע מ׳
מקרבך׃ השמר
בנגע הצרעת
לשמר מאד
ולעשות ככל
אשר יורו אתכם

הכהנים הלוים
כאשר צויתם
תשמרו לעשות׃
זכור את
אשר עשה יהוה
אלהיך למרים
בדרך בצאתכם
ממצרים כי תשה
ברעך משאת
מאומה לא תבא
אל ביתו לעבט
עבטו׃ בחוץ
תעמד והאיש
אשר אתה נשה
בו יוציא אליך
את העבוט
החוצה׃ ואם איש
עני הוא לא
תשכב בעבטו׃
השב תשיב לו

את העבוט כבוא
השמש ושכב
בשלמתו וברכך
ולך תהיה צדקה
לפני יהוה אלהיך׃
לא תעשק
שכיר עני ואביון
מאחיך או מגרך
אשר בארצך
בשעריך׃ ביומו
תתן שכרו ולא
תבוא עליו השמש
כי עני הוא ואליו
הוא נשא את
נפשו ולא יקרא
עליך אל יהוה
והיה בך חטא׃
לא יומתו
אבות על בנים
ובנים לא יומתו

על אבות איש
בחטאו יומתו׃
לא תטה
משפט גר יתום
ולא תחבל בגד
אלמנה׃ וזכרת
כי עבד היית
במצרים ויפדך
יהוה אלהיך
משם על כן
אנכי מצוך
לעשות את
הדבר הזה׃
כי תקצר
קצירך בשדך
ושכחת עמר
בשדה לא תשוב
לקחתו לגר
ליתום ולאלמנה
יהיה למען

יברכך יהוה
אלהיך בכל
מעשה ידיך׃
כי תחבט זיתך
לא תפאר אחריך
לגר ליתום ו
ולאלמנה יהיה׃
כי תבצר כרמך
לא תעולל אחריך
לגר ליתום ולאלמנה
יהוה׃ וזכרת כי
עבד היית בארץ
מצרים על כן
אנכי מצוך לעשות
את הדבר הזה׃
כי יהיה ריב
בין אנשים ונגשו
אל המשפט
ושפטום והצדיקו
את הצדיק וה

והרשיעו את
הרשע׃ והיה אם
בן הכות הרשע
והפילו השפט
והכהו לפניו כדי
רשעתו במספר׃
ארבעים יכנו לא
יסיף פן יסיף
להכתו על אלה
מכה רבה ונקלה
אחיך לעיניך׃
לא תחסם שור
בדישו׃
כי ישבו אחים
יחדו ומת אחד
מהם ובן אין לו
לא תהיה אשת
המת החוצה
לאיש זר יבמה
יבמה יבא עליה ולקחה

השערה ג׳ וסימנ׳ אל זקני העיר ׃ ועלתה יבמתו והפרשים שת שתו ׃

ככה יעשה ד׳ וסימנהון לשור אשר לא יבנה חפץ ביקרו והבידו ׃

ויציק ד׳ וסימנהון אבן שלמה ב׳ בו עשיתי משפט אם עשק ויש ׃

לו לאשה ויבמה׃
והיה הבכור אשר
תלד יקום על
שם אחיו המת
ולא ימחה שמו
מישראל׃ ואם
לא יחפץ האיש
לקחת את יבמתו
ועלתה יבמתו
השערה אל
הזקנים ואמרה
מאן יבמי להקים
לאחיו שם
בישראל לא אבה
יבמי׃ וקראו לו
זקני עירו ודברו
אליו ועמד ואמר
לא חפצתי לקחתה׃
ונגשה יבמתו
אליו לעיני הזקנים

וחלצה נעלו מעל
רגלו וירקה בפניו
וענתה ואמרה
ככה יעשה לאיש
אשר לא יבנה
את בית אחיו׃
ונקרא שמו
בישראל בית
חלוץ הנעל׃
כי ינצו אנשים
יחדו איש ואחיו
וקרבה אשת
האחד להציל
את אישה מיד
מכהו ושלחה
ידה והחזיקה
במבשיו׃ וקצתה
את כפה לא תחוס
עינך׃ לא יהיה
לך בכיסך אבן

ואבן גדולה וקטנה׃
לא יהיה לך
בביתך איפה ואיפה
גדולה וקטנה׃
אבן שלמה וצדק
יהיה לך איפה
שלמה וצדק
יהיה לך למען
יאריכו ימיך על
האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן
לך׃ כי תועבת
יהוה אלהיך כל
עשה אלה כל
עשה עול׃
זכור את אשר
עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם
ממצרים׃ אשר
קרך בדרך ויזנב

יעשה לו במקומנו כי נבלה ותתעב כל מלאכה דביום הראשון ב׳ בו אובן יצא ששת ימים והבאת את המנחה וחלב נבלה אשר יעשה העור מלאכה בהם
בעמיתו דמום קלעי החצר כל ימי נזרו ככה יעשה כי לא פרש התמיד דושעיר עזים כאלה תעשו ונגשה יבמתו ותאמר אל אביה יעשה לבקרו האנשים יגלית
העם דויאמרו לו אך אחי אך לא יעשה כי תרבו והדבר אני מזפתכם הנה בחירותו ונתתי אתם שמרי כי בגמול ידין כי קרוב יום שלום אסתר ביקרו ויקרא וכתורא ׃
אחד כד׳ וסימנ׳ חשיהם ההרים כמעט שכב כוכבים ילדיו שכם אחד ולא הריעותי עשרים מחרב כי ישבו מיכה האתונות עד אחד לא נעדר הדבר דברתי והבוך
יהינא דבוך כנפש אחד לא ארני ואיך תשיב והבירו הנרכרים לעמות מיכאל ׃ ומי כמוך בישראל כהגלות נגלות ׃

לְחִיּוֹתְךָ לֵאלֹהִים
וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּ
וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ
וְיִחֲזַק חֲאֹמִירְךָ
חַיִּים לְחִיּוֹתְךָ
לְעָם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר לָךְ וְלִשְׁמֹר
כָּל מִצְוֹתָיו וּלְתִתְךָ
עֶלְיוֹן עַל כָּל
חַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
לְתְהִלָּה וּלְשֵׁם
וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיוֹתְךָ
עַם קָדוֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר
וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הָעָם לֵאמֹר
שָׁמֹר אֶת כָּל
הַמִּצְוָה אֲשֶׁר ס
אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם לְמַעַן
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
חִירְדֵן תַּקִּימוּ ס
אֶת הָאֲבָנִים ס
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר ס
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל
וְשַׂדְתָּ אֹתָם ס
בַּשִּׂיד וְכָלַיְתָ ס
שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח
אֲבָנִים לֹא תָנִיף
עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל ס
אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת
תִּבְנֶה אֶת מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְ
וְהַעֲלִיתָ עָלָיו
עֹלֹת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְזָבַחְתָּ
שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ

חַמִּצְוָה אֲשֶׁר ס
אָנֹכִי מְצַוְּךָ ס
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ
אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
וְחָקַקְתָּ לְךָ אֲבָנִים
גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ
אֹתָם בַּשִּׂיד וּ
וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן
אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בְּעָבְרְךָ
לְמַעַן אֲשֶׁר
תָּבֹא אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה ס
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי

אֲבֹתֶיךָ לָךְ וְהָיָה
בַּעֲבָרְכֶם אֶת
הַיַּרְדֵּן תָּקִימוּ
אֶת הָאֲבָנִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל
וְשַׂדְתָּ אֹתָם
בַּשִּׂיד וְכָלַיְתָ
שָׁם מִזְבֵּחַ
אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח
אֲבָנִים לֹא
עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל
אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת
תִּבְנֶה אֶת מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְ
וְהַעֲלִיתָ עָלָיו
עֹלֹת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְזָבַחְתָּ
שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ

435.

הכהנים הלוים ג̇ וסימנהון ויד
הסכת ושמע כראודס בני צדוק ׃

תועבת יהוה ג̇ מיחדין כי כל תועבת
ובגלל התועבת האלה ארור האיש ׃

והעלית ג̇ וסימנהון עליו עולת ליהוה
את ירמיהו הנביא עולה בעצי האשרה ׃

שם ושמחת
לפני יהוה אלהיך׃
וכתבת על האבנים את כל
דברי התורה הזאת באר היטב׃
וידבר משה
והכהנים הלוים
אל כל ישראל
לאמר הסכת
ושמע ישראל
היום הזה נהיית
לעם ליהוה
אלהיך׃ ושמעת
בקול יהוה אלהיך
ועשית את מצותו
ואת חקיו אשר
אנכי מצוך היום׃
ויצו משה
את העם ביום

ההוא לאמר׃
אלה יעמדו
לברך את העם
על הר גרזים
בעברכם את
הירדן שמעון
ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימן׃
ואלה יעמדו על
הקללה בהר
עיבל ראובן גד
ואשר וזבולן
דן ונפתלי׃ וענו
הלוים ואמרו
אל כל איש
ישראל קול רם׃
ארור האיש
אשר יעשה פסל
ומסכה תועבת
יהוה מעשה ידי

חרש ושם בסתר
וענו כל העם
ואמרו אמן׃
ארור מקלה
אביו ואמו ואמר
כל העם אמן׃
ארור מסיג
גבול רעהו ואמר
כל העם אמן׃
ארור משגה
עור בדרך ואמר
כל העם אמן׃
ארור מטה
משפט גר יתום
ואלמנה ואמר
כל העם אמן׃
ארור שכב
עם אשת אביו
כי גלה כנף אביו
ואמר כל העם אמן׃

ויוסף י̇ וסימנהון הורד מערימה ויוסף בן שלשים הוא השליט לאשר על ביתו ישית ידו על
הייה במערים אלה יעמדו לבני אסף זכור גאלת בירוע ׃ וחד לשון ותוספא ויוסף יהוה אלהיך ׃
ארור ח̇ בטע וסימנהון מקלה אביו מסיג גבול משגה עור שכב עם כל בהמה עם חתנתו מכה רעהו
נתן אשה לבעמן מגע חרבו מדם ׃

בסתר ד̇ וסימנהון ארור האיש אשר
ארור מכה רעהו כי תאכלם בחסר כל בי
אתה עשית בסתר ׃

וסימנהון לא תרביע כלאים והותירך יהוה והבירך ואכל פרי בהמתך
וסימנהון וראו כל עמי את יהוה אלהיכם

מצות יהוה אלהיך
והלכת בדרכיו
וראו כל עמי הארץ
כי שם יהוה נקרא
עליך ויראו ממך
והותרך יהוה
לטובה בפרי
בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך
על האדמה
אשר נשבע יהוה
לאבתיך לתת לך
יפתח יהוה לך
את אוצרו הטוב
את השמים לתת
מטר ארצך בעתו
ולברך את כל
מעשה ידך והלוית
גוים רבים ואתה
לא תלוה ונתנך

יהוה לראש ולא
לזנב והיית רק
למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע
אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי
מצוך היום לשמר
ולעשות ולא
תסור מכל הדברים
אשר אנכי מצוה
אתכם היום ימין
ושמאול ללכת
אחרי אלהים
אחרים לעבדם

והיה אם לא תשמע
בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות
את כל מצותיו
ותקתיו אשר

אנכי מצוך היום
ובאו עליך כל
הקללות האלה
והשיגוך ארור
אתה בעיר וארור
אתה בשדה
ארור טנאך
ומשארתך ארור
פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר
אלפיך ועשתרת
צאנך ארור אתה
בבאך וארור אתה
בצאתך ישלח
יהוה בך את
המארה את
המהומה ואת
המגערת בכל
משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך

ועד אבדך מהר
מפני רע מעלליך
אשר עזבתני
ידבק יהוה בך
את הדבר עד
כלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה
יככה יהוה בשחפת
ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון
ורדפוך עד אבדך
והיו שמיך אשר
על ראשך נחשת
והארץ אשר
תחתיך ברזל
יתן יהוה את
מטר ארצך
אבק ועפר מן

השמים ירד עליך
עד השמדך
יתנך יהוה נגף
לפני איביך בדרך
אחד תצא אליו
ובשבעה דרכים
תנוס לפניו והיית
לזעוה לכל
ממלכות הארץ
והיתה נבלתך
למאכל לכל עוף
השמים ולבהמת
הארץ ואין
מחריד יככה
יהוה בשחין
מצרים ובעפלים
ובגרב ובחרס
אשר לא תוכל
להרפא יככה
יהוה בשגעון

ובעורון ובתמהון
לבב והיית מ
ממשש בצהרים
כאשר ימשש
העור באפלה
ולא תצליח את
דרכיך והיית אך
עשוק וגזול כל
הימים ואין מושיע
אשה תארש
ואיש אחר ישגלנה
בית תבנה ולא
תשב בו כרם
תטע ולא תחללנו
שורך טבוח
לעיניך ולא
תאכל ממנו
חמרך גזול מלפניך
ולא ישוב לך
צאנך נתנות

439

לאיביך ואין לך
מושיע בניך ו
ובנתיך נתנים
לעם אחר ועיניך
ראות וכלות
אליהם כל היום
ואין לאל ידך
פרי אדמתך וכל
יגיעך יאכל עם
אשר לא ידעת
והיית רק עשוק
ורצוץ כל הימים
והיית משגע
ממראה עיניך
אשר תראה
יככה יהוה בשחין
רע על הברכים
ועל השקים
אשר לא תוכל
להרפא מכף

רגלך ועד קדקדך
יולך יהוה אתך
ואת מלכך אשר
תקים עליך אל
גוי אשר לא ידעת
אתה ואבתיך
ועבדת שם אלהים
אחרים עץ ואבן
והיית לשמה
למשל ולשנינה
בכל העמים אשר
ינהגך יהוה שמה
זרע רב תוציא
השדה ומעט
תאסף כי יחסלנו
הארבה כרמים
תטע ועבדת
ויין לא תשתה
ולא תאגר כי
תאכלנו התלעת

זיתים יהיו לך
בכל גבולך ושמן
לא תסוך כי ישל
זיתך בנים ובנות
תוליד ולא יהיו
לך כי ילכו בשבי
כל עצך ופרי
אדמתך יירש
הצלצל הגר
אשר בקרבך
יעלה עליך מע
מעלה ואתה
תרד מטה מטה
הוא ילוך ואתה
לא תלונו הוא
יהיה לראש
ואתה תהיה לזנב
ובאו עליך כל
הקללות האלה
ורדפוך והשיגוך

אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּ
אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃
עֵץ וָאֶבֶן׃ וּבַגּוֹיִם
הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ
וְלֹא־יִהְיֶה מָנוֹחַ
לְכַף־רַגְלֶךָ וְנָתַן
יְהוָה לְךָ שָׁם לֵב
רַגָּז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם
וְדַאֲבוֹן נָפֶשׁ׃ וְהָיוּ
חַיֶּיךָ תְּלָאִים לְךָ
מִנֶּגֶד וּפָחַדְתָּ
לַיְלָה וְיוֹמָם וְלֹא
תַאֲמִין בְּחַיֶּיךָ׃
בַּבֹּקֶר תֹּאמַר מִי
יִתֵּן עֶרֶב וּבָעֶרֶב
תֹּאמַר מִי יִתֵּן
בֹּקֶר מִפַּחַד לִבְּךָ
אֲשֶׁר תִּפְחָד וּמִ
מַּרְאֵה עֵינֶיךָ
אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וְ

וְשִׁיבְךָ וְיהוָה׃
מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
לְךָ לֹא תֹסִיף׃
עוֹד לִרְאֹתָהּ וְ
וְתִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם
לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵי
קֹנֶה׃ אֵלֶּה
הַדִּבְרֵי הַבְּרִית׃
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה לִכְרֹת
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מוֹאָב׃
מִלְּבַד הַבְּרִית׃
אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם
בְּחוֹרֵב׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל
כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר

אֲשֶׁר תִּרְאֶה וְיִ
וְהִשִּׁיבְךָ יְהוָה׃
מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
לְךָ לֹא תֹסִיף׃
עוֹד לִרְאֹתָהּ וְ
וְתִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם
לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵי
קֹנֶה׃ אֵלֶּה
הַדִּבְרֵי הַבְּרִית׃
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה לִכְרֹת
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מוֹאָב׃
מִלְּבַד הַבְּרִית׃
אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם
בְּחוֹרֵב׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל
כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר

אֲשֶׁר תִּרְאֶה וְיִ
וְהִשִּׁיבְךָ יְהוָה׃
מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
לְךָ לֹא תֹסִיף׃
עוֹד לִרְאֹתָהּ וְ
וְתִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם
לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵי
קֹנֶה׃ אֵלֶּה
הַדִּבְרֵי הַבְּרִית׃
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה לִכְרֹת
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מוֹאָב׃
מִלְּבַד הַבְּרִית׃
אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם
בְּחוֹרֵב׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל
כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר

אֵלֶּה אַתֶּם רֹאִים
אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְעֵינֵיכֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְפַרְעֹה וּלְכָל
עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ׃
חַמֹּסֹת חַגְּדֹלֹת
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ
הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים
חַגְּדֹלִים הָהֵם׃ וְלֹא
נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב
לָדַעַת וְעֵינַיִם
לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם
לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם
אַרְבָּעִים שָׁנָה
בַּמִּדְבָּר לֹא־בָלוּ
שַׂלְמֹתֵיכֶם עָ
מֲעֲלֵיכֶם וְנַעַלְךָ
לֹא בָלְתָה מֵעַל

443

בלך ד׳ וסימנהון ואולך אתכם ואלה שלמותינו כי החרשתי שלמתיהם

בברית ג׳ וסימנהון לעבדך בברית ועשית חסד על עבדך ואשבע לך ואבא

וה׳ בברית ד״ג וסימ׳ ואבא בברית אשר באו בברית עמו בברית כל העם כברית ויבאו בברית

רגלך: לחם לא
אכלתם ויין ושכר
לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה
אלהיכם: ותבאו
אל המקום הזה
ויצא סיחן מלך
חשבון ועוג מלך
הבשן לקראתנו
למלחמה ונכם
ונקח את ארצם
ונתנה לנחלה
לראובני ולגדי
ולחצי שבט
המנשי: ושמרתם
את דברי הברית
הזאת ועשיתם
אתם למען
תשכילו את כל
אשר תעשון:

קכב

אתם נצבים היום
כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל
איש ישראל:
טפכם נשיכם
וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב
עציך עד שאב
מימיך: לעברך
בברית יהוה
אלהיך ובאלתו
אשר יהוה אלהיך
כרת עמך היום:
למען הקים
אתך היום לו
לעם והוא יהיה
לך לאלהים

כאשר דבר לך
וכאשר נשבע
לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב:
ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת
את הברית הזאת
ואת האלה הזאת:
כי את אשר
ישנו פה עמנו:
עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה
עמנו היום: כי
אתם ידעתם את
אשר ישבנו
בארץ מצרים:
ואת אשר עברנו
בקרב הגוים
אשר עברתם:

עינים ל״א וסימנהון ולשרה אמר ותתעלף חכלילי עינים מכלות עינים וגלוי עינים וחבירו ופליון עינים ולא נתן יהוה ויגשלה ויביאהו ומשקדות לפקוח עינים עודות
נגששה כעורים שמעו נא זאת וגבותם מלאות והאופנים מלאים בתוך בית המרי טהור עינים על אבן אחת כאורת עינים מלושני בסתר פה להם עינים רמות וחבירו
חזיא עם עור מאור עינים רום עינים חכלילות עינים כי השפיל הייתי לעור טוב מראה עינים ישנו ד׳ וסימנהון כי את אשר כי אם ישנו והיה אם ישנו מפזר

את המות ל ויסר מעלי את השני ל ויער גם את את חלב ל הארץ את אם ל הילך את רכבו ל ויאסר את ירעכם ל יל...
ואת המות ל ואת הרע ואת השני ל יעשה עלה ואת חלב ל החטאת ואת אם ל המלך ואת רכבו ל ומשכתי ואת ירעכם ל ראני

את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל
נפשך למען חייך
ונתן יהוה אלהיך
את כל האלות
האלה על איביך
ועל שנאיך
אשר רדפוך
ואתה תשוב
ושמעת בקול
יהוה ועשית את
כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום
והותירך יהוה
אלהיך בכל מעשה
ידך בפרי בטנך
ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך
לטבה כי ישוב
יהוה לשוש

עליך לטוב כאשר
שש על אבתיך
כי תשמע בקול
יהוה אלהיך
לשמר מצותיו
וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה
כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך

כי המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך
היום לא נפלאת
הוא ממך ולא
רחקה הוא לא
בשמים הוא לאמר
מי יעלה
לנו השמימה
ויקחה לנו

וישמענו אתה
ונעשנה ולא
מעבר לים הוא
לאמר מי יעבר
לנו אל עבר הים
ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה
כי קרוב אליך
הדבר מאד בפיך
ובלבבך לעשתו
ראה נתתי
לפניך היום את
החיים ואת הטוב
ואת המות ואת
הרע אשר אנכי
מצוך היום לאהבה
את יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו
ולשמר מצותיו
וחקתיו ומשפטיו

מן ראשיה דאורית עד ואלה שמות ראש
פסוק ר״א ס׳ מן ב׳ לא אדמי לא יסוד שבט ס
ובל ואלה שמות ותורית כהניכ׳ דכות בר מן
ידך ולא יכלה עוד יכלו החרטמים יכול משה
ולא תותירו ולא שמעו אל תעלה במעלות
ייבחר יהללו תהללו יהלל תקיא תותירו
בחקות תוכרי ס

וכל וידבר דכותהון ולא בר מן ז׳ לא
ישאירך תאכלון אוכל עבדי וייטב הביט
התנחל ס וכל משנה תורה דכות בר מן
י״ג ולא אביתם ולא אבה ולא תתחתן
ולא תחמד ולא תביא ולא ידבק ולא יראה
תקים ידבק ישפך תחוס אבה תסור נתן
אתכם מעבר ים ס

וכל אשלמתה קדמיתה דכותהון ולא
בר מן ט׳ לא יתיצב לא ימוש לא היה דבר
לא היתה עוד לא נפל דבר לא נותר ענקים
לא עיבתם לא טוב לא כן הדבר ס וכל
ישעיהו דכות בר מן ל׳ ולא תשעינה
ישעה יהיה למינדים ישיב יגעת צמאו
וכל ירמיהו

את התכלת ל ואת התכלת · וכל אשה ל והם יקחו · את תולעת ל ואת תולעת · את קלעי ל וקלעי · את מיתריו ל ואת מיתריו · ויקם משה ל את המשכן · את הנתחים ל ואת הנתחים · ויעריכו ל ואת האיל · את המנאפת ל ואת המנאפת · את איל ל ואת איל

וחיית ורבית וברכך
יהוה אלהיך בארץ
אשר אתה בא
שמה לרשתה׃
ואם יפנה לבבך
ולא תשמע ונדחת
והשתחוית
לאלהים אחרים
ועבדתם׃ הגדתי
לכם היום כי אבד
תאבדון לא
תאריכן ימים
על האדמה אשר
אתה עבר את
הירדן לבוא
שמה לרשתה׃
העדתי בכם היום
את השמים ואת
הארץ החיים
והמות נתתי

לפניך הברכה
והקללה ובחרת
בחיים למען תחיה
אתה וזרעך׃
לאהבה את יהוה
אלהיך לשמע
בקלו ולדבקה בו
כי הוא חייך וארך
ימיך לשבת על
האדמה אשר
נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב
לתת להם׃

וילך משה וידבר
את הדברים האלה
אל כל ישראל׃
ויאמר אלהם בן
מאה ועשרים

שנה אנכי היום
לא אוכל עוד
לצאת ולבוא
ויהוה אמר אלי
לא תעבר את
הירדן הזה׃ יהוה
אלהיך הוא עבר
לפניך הוא ישמיד
את הגוים האלה
מלפניך וירשתם
יהושע הוא עבר
לפניך כאשר
דבר יהוה׃ ועשה
יהוה להם כאשר
עשה לסיחון
ולעוג מלכי האמרי
ולארצם אשר
השמיד אתם׃
ונתנם יהוה
לפניכם ועשיתם

וכל ירמיהו ויחזקאל דכות ריש פסוק ולא
בר מן יד לא כאלה חלק והבירו לא ישוב
אף לא ישובו הרון משחקים שלחתי את הנ
לא תקח לך לא דכאו לא בברית לא עליתם
עם עמקי חסה עליך לא תעבר בה למעבם
וכל תרי עש דכות בר מן ג ולא יעקו עשות
נכחה אחד עשה

וכל דברי הימי דכות בר מן ב לא והניח
לאיש לא לכם להלחם וכל שאר כתיביא
דכות בר מן יד ולא הסגרתני ולא נגע
ולא שמע עמי ולא יהיו אמרו העברים
איה אלוה ערך אלי לחטא חכי ולא נמצא
נשים בקול מורי בעמקי למדתי שמ ענו
אל עבדיך

את השמים ואת הארץ יג וסימנהון
בראשית זכור את יום בין וביז בני העידתי
בכם והבירו ויקהילו לבדך ותבירו אם
יסטר אזה אדני מדעיש וחב ויאמר הח
ולברא ד וסימנהון מאה ועשרים שנה
ויאמר לא אוכל ככחו או בשער הדיגי

עשה ג̇ בסיפ וסימנהון חסד משפט ויעדן וכל שאר אדית רבהת בר מן א נורא תהלת

לקוח ד̇ וסימנהון ספרא וספריא דענגא לגלותא

ואעידה ה̇ וסימנ בם את השמים ואעידה לי ואעידה בך שמעה עמי על כי אדברה ואעידה

את יצרו אשר
הוא עשה היום
בטרם אביאנו
אל הארץ אשר
נשבעתי ויכתב
משה את השירה
הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני
ישראל ויצו
את יהושע בן
נון ויאמר חזק
ואמץ כי אתה
תביא את בני
ישראל אל
הארץ אשר
נשבעתי להם
ואנכי אהיה עמך
ויהי ככלות משה
לכתב את דברי
התורה הזאת

על ספר עד תמם
ויצו משה את
הלוים נשאי ארון
ברית יהוה לאמר
לקח את ספר
התורה הזה
ושמתם אתו מצד
ארון ברית יהוה
אלהיכם והיה
שם בך לעד כי
אנכי ידעתי את
מריך ואת ערפך
הקשה הן בעודני
חי עמכם היום
ממרים היתם
עם יהוה ואף כי
אחרי מותי
הקהילו אלי את
כל זקני שבטיכם
ושטריכם

ואדברה באזניהם
את הדברים האלה
ואעידה
בם את השמים
ואת הארץ כי
ידעתי אחרי מותי
כי השחת תשחתון
וסרתם מן הדרך
אשר צויתי
אתכם וקראת
אתכם הרעה
באחרית הימים
כי תעשו את
הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה
ידיכם וידבר
משה באזני כל
קהל ישראל את
דברי השירה הזאת
עד תמם

כל וסימיך לידקה פתח בר מן ל̇ קמ̇ וסימנהון אל תשפטו דם אשר בתוך הגז במלא תמלא בדיעה האחת והבודך ויקרא משה ויצו את יהושע עד העם רב לך שכב וישכמו בבקר ממחרת וידדת לפני דתשטה יהוה עשך הנני מביא אתם הטה דדניאל נטה קו וישלח ויתנהו יהוה אלהין ויען ויאמר

ארון ברית יהוה כ̇ז̇ וסימנהון נסע לפניהם ויעפלו בעת ההיא וי ויכתב משה ויצו משה לקח ויצו את העם בחרבה נכרתו כאמר נתקו וכל ישראל נקחה וישלח העם קדמ̇ דפסו ותהם כי תרבו אז יקהיל אל מקומו ויעיב שני יריעות עתה תנר ממחה וסבכים ויהי דויד בעיר מעלים באער עיר וכל מלכים דכותהון בר מן ב̇ בינשאת ויעלו

חֲאוּינוּם שָׁמַיִם וְאַרְבֶּרָה
רַעֲרַף בַּמָּטוֹר לִקְחִי
כִּשְׁעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
חַצְרוּ תָמִים פָּעֳלוֹ
אֲלֹאמוּנָה וְאֵין עָוֶל
שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם
חַלִיחוֹת תַּגְמְלוּ זֹאת
חֲלוֹא הוּא אָבִיךָ קָנָךְ
זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם
שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֶּדְךָ
בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם
יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים
כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ
יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ
כְּנִשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ
יְרַחֵשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ
יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ
וְרִכְבֹּהוּ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ

וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרָתָי
תּוֹגַל כַּטַּל אִמְרָתִי
וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב
חֲכוּ גַּשְׁמִי לְאַלְחֵינוּ
כִּי כֶּלֶד רַבֵּנוּ מִשְׁפָּט
צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא
הוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל
עִם נָבָל וְלֹא חָכָם
הוּא עָשָׂךְ וַיְכֹנְנֶךָּ
בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר וָדֹר
זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ
בְּחַפְרִיוֹ בְּנֵי אָדָם
לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ
וּבְתֹהוּ יְלֶל יְשִׁמֹן
יְצַרְנֵהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ
עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יְשֹׁטֵט
יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ
וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר
וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי

וינקהו דבש מסלע	ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן	עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים	עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר	וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית	ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו	יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו	יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום	חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם	צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך	וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו	ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם	כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם	הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם	ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם	כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית	ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים	אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם	מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי	ושן בהמת אשלח בם
עם חמת זחלי עפר	מחוץ תשכל חרב

יחי עליכם סותחי ראו עתה כי אני אנוכי
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא
והושע בן נון וילמד משה לדבר את כל החברים האלה אל כל
ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל החברים אשר אנכי
מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת כי לא דבר ריק הוא ממכם כי היא חייכם ובדבר
הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה
וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל ההר
העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה

אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לַאֲחֻזָּתוֹ וּמָתָּחָד
אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה
שָׁמָּה וְחָנִיתָם
אֶל עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר
מֵת אַחֲרוֹן אָחִיךָ
בְּחָר חָדָר וַיֹּאמֶר
אֶל עַמָּיו עָלָה
אֶל עַמֶּיו וְעָלָה
אֲשֶׁר מָעַלְתֶּם בִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמֵי מְרִיבַת קָדֵשׁ
מִדְבַּר צִן עָלָה
אֲשֶׁר לֹא קִדַּשְׁתֶּם
אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי מִנֶּגֶד
תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ
וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר

אָנֹכִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְזֹאת הַבְּרָכָה
אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה
אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי מוֹתוֹ וַיֹּאמַר
יְהוָה מִסִּינַי בָּא
וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ
הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן
וְאָתָה מִרְבְּבֹת
קֹדֶשׁ מִימִינוֹ
אֶשְׁדָּת לָמוֹ
חֹבֵב עַמִּים כָּל
קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ
וְהֵם תָּכוּ לְרַגְלֶךָ
יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ
תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ
מוֹרָשָׁה
קְהִלַּת יַעֲקֹב

וַיְהִי בִּישֻׁרוּן מֶלֶךְ
בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי
עַמִּים יַחַד שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל יְחִי רְאוּבֵן
וְאַל יְמֻתוּ וְיִהִי מְתָיו
מִסְפָּר וְזֹאת
לִיהוּדָה וַיֹּאמַר
יְהוָה
יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמֻת
תְּבִיאֶנּוּ אֶל עַמּוֹ
לוֹ וְעֵזֹר מִצָּרָיו
תִּהְיֶה
וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ
וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ
בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ
עַל־מֵי מְרִיבָה
וְלְאָמֹר לְאָבִיו
וְלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו
וְאֶת־אֶחָיו לֹא

שם משה עבד
יהוה בארץ מואב
על פי יהוה
ויקבר אתו בגי
בארץ מואב
מול בית פעור
ולא ידע איש
את [illegible]תו עד
היום הזה ומשה
בן [illegible]אה ועשרים
שנה במתו לא
כהתה עינו ולא
נס לחה ויבכו
בני ישראל את
משה בערבת
מואב שלשים
יום ויתמו ימי
בכי אבל משה
ויהושע בן נון
מלא רוח חכמה

כי סמך משה
את ידיו עליו
וישמעו אליו
בני ישראל ויע
ויעשו כאשר
צוה יהוה את
משה ולא קם
נביא עוד בישראל
כמשה אשר
ידעו יהוה פנים
אל פנים לכל
האתת והמופתים
אשר שלחו יהוה
לעשות בארץ
מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל
ארצו ולכל היד
החזקה ולכל
המורא הגדול
אשר ע[illegible] משה

לעיני
כל
ישראל

הפסוקים
ו[illegible]ע מאות נח

כלל פסוקי תורה
חמשת אלפים
ושמנה מאות וחמשה
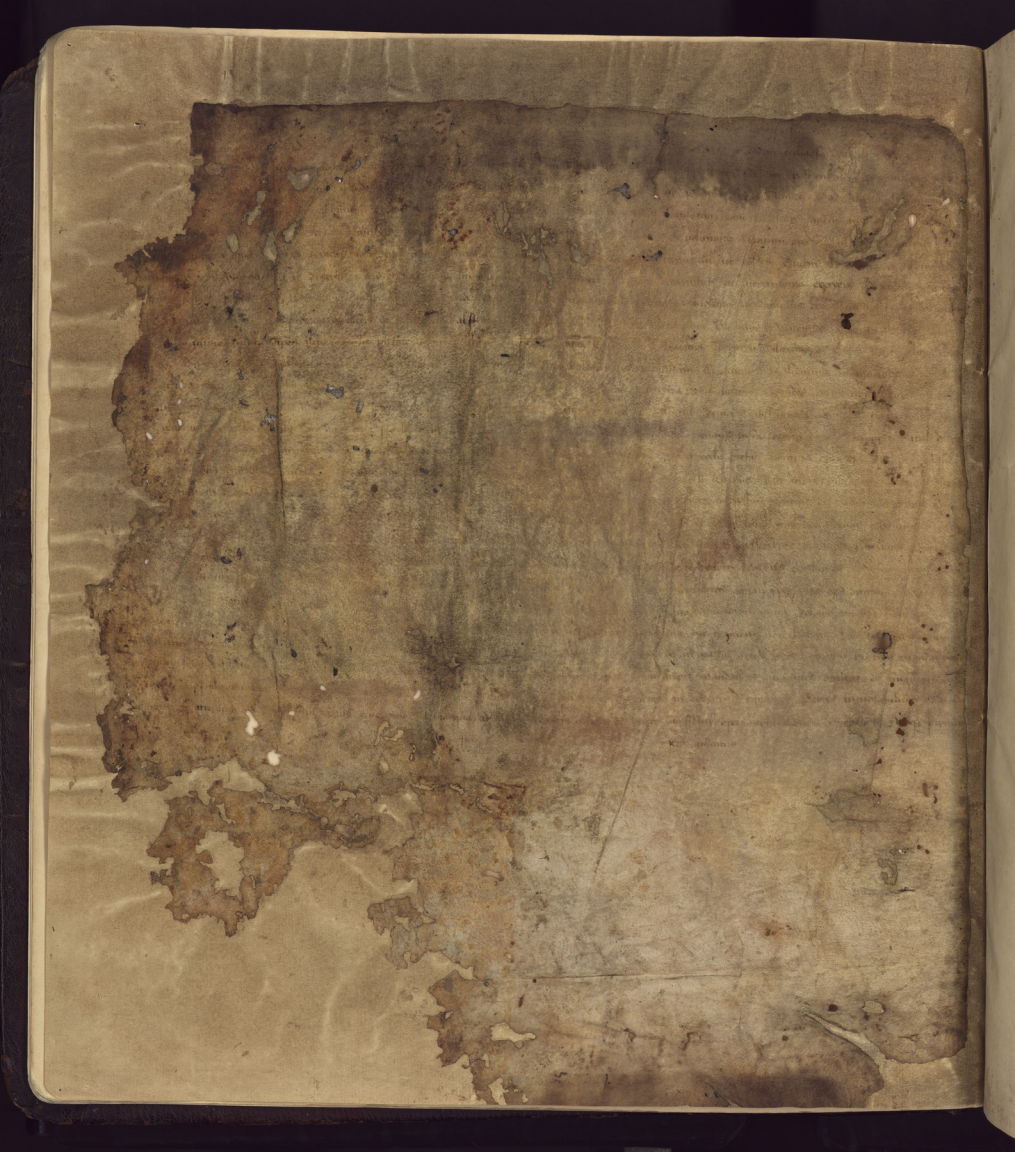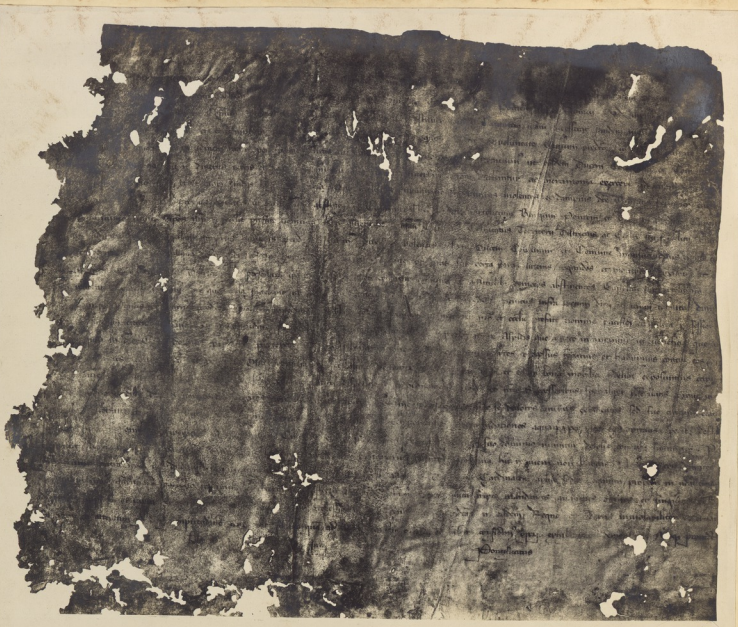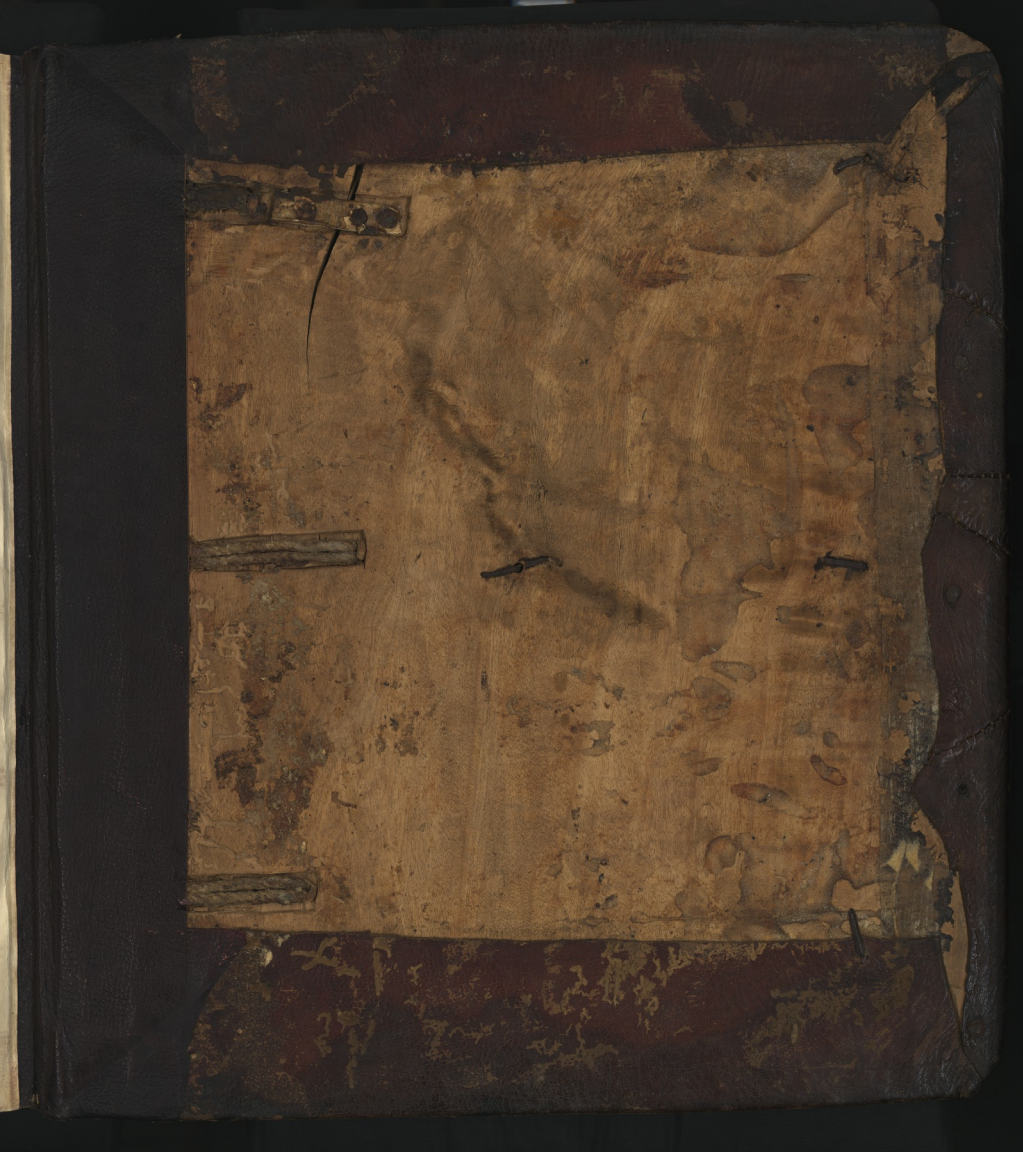
הגדול ה מלי בתו וסימ׳ אחי יפת הגדול והכהן הגדול והים הגדול קדו׳ ונסע מחרב ושמרתם ועשיתם כי שאל נא מה חוי ולכל היד ◦ המאור הגדול מלו לנהרדעי חסי ישוראי ◦ ננהרדעאי מסירין בן מלא ומשה ל רא פסיק היה דעה בן שמנים ואהרן עשו עליה אל האלהים יקח את האהל בן מאה ועשרים בני יקראו ◦ רב משה עבדי משה עבד יהוה ואהרן מכהנו